

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Spe evanida
concepta in

Albini campi eruditione

CONSECRATUR SUPERSTITI GEORGIO CAMPANO.

quem ut *Seur optimus Maximus Senect*
et *aptum ad hoc legenda*
dicendaq; faciat
orat

H. Mattius Georgius B. Broderus

HOMERI OPERA GRAECO- latina, quæ quidem nunc extant, omnia.

HOC EST:

ILIAS, ODYSSEA, BATRACHO-
MYOMACHIA, ET HYMNI: PRAETEREA HO-
meri uita ex Plutarcho, cum Latina item interpreta-
tione, locis communibus ubiq; in
margine notatis.

*In hac operam suam contulit SEBASTIANVS CASTA-
LIO, sicuti in Praefatione uerso mox folio
uidere licet.*

Editio tertia, superioribus longè & emendatior, & auctior:
adiectis etiam, qui in prioribus alicubi desiderabantur, uersu-
bus aliquot, & uaria lectione: ad fidem postre-
mæ editionis Henrici Stephani dili-
genter expressa.

*Annales. Hist. Nat.
in scriptis in 6
libris A. 77*

BASILEAE, PER HAEREDES

Nicolai Brylingerii. 1567.

*Ex Joh. Henrici Lant. Jura
Saxoniae hoc opus
Joh. Georgio Confano Primice
Lant. 12. May 1694.*

*Recepit hoc numerus hoc opus
in unig oblatum a Christ. a
D. Hattin. Kuzem. cive Ratis.
anno DEUR nobiscum edito*

HENRICI PANTALEONIS IN HOMERVM GRAECA PHRASI LATINE LOQVENTEM,
ad Reuerendum & illustrem uirum D. CASPARVM,
celeberrimi monasterij S. Blasij Abbatem, Epigramma.

GRAECIA Musarum cultrix, bellisq; superba,
Magnanimos duces, lumina clara, tulit.
Hec Oratores, Medicos, celebresq; Poetas
Protulit, & Pallas quotquot amare solet.
Ingenio haec nitidos: ast unum misit Homerum,
Credite qui solus mille referre potest:
Omnia quae retinent illustria scripta Sophorum:
Magniloqui Vatis sic monumenta canunt.
Omnibus hic doctis pater est, & fons, & origo:
Gentibus hicq; dedit dogmata sancta simul.
Lingua orare docet facili Colophonius heros:
Quo sine, quae nosti, nil tamen esse putes.
Per Vatem rerum sollers Natura locuta,
Dicere quae multos, aut agitare uetat.
Caelorum, Solisq; uias, & sidera monstrat,
Monstrat inaudite plurima regna plage.
Clarius hic alijs uirtutis praemia certa
Explicat, & Diuum munera magna docet.
Pandit quid pulchrum, quid turpe, quid utile pandit,
Mittat & ut nobis maxima dona Deus.
Hinc noster Vates reliquis excelluit unus,
Huius ut e caelo carmina lapsa putes.
Vnde huic si qua potest praeclara ulla per artes
Gloria summa dari, gloria summa data est.
Zoilus haud poterit clamosa scindere lingua,
Laudatoreq; opus nec Cicerone puto.
Praesto semper adest, a quo ceu fonte perenni
Vatum Pierijs ora rigantur aquis:
Semper adest idem diuinus semper Homerus:
Profecisse sciat, cui ille Poeta placet.
Propterea toto nunc decantatur in orbe,
Quamuis terra grauis corpus inane premat.
Hunc Reuerende Pater, Graeco ore Latina loquentem,
Ut uerbum uerbo reddere quisque queat,
Grato animo offerimus: labor utilis, aestimo cunctis
Qui optatam metam tangere mente uolunt.
Nunc dociles pueri, iuuenes, tremula atque senectus,
Difficiles libros perleger: Abba uale.

SEBASTIANI CASTELLIONIS

DE SVA IN HOMERVM OPE-
ra, *Prefatio.*

FFLAGITAVIT à me Oporinus, primùm ut in Homerũ operam aliquam nauarem: deinde, ut eidem meum nomẽ apponi paterer. id quod equidem utrunq; ei cõcessi: sed, si uerum fatẽdum est, ἐνὸς ἀέκοντι γέθυμῳ, ut ipsius Homeri uerbis utar. maluissem enim in meliora operam impendere. Igitur quid prẽstiterim, paucis percipe. Primum, in Iliadem nihil nisi locos cõmunes in margine signaui. Quoniam enim opus illud Græcè & Latinè

superiore anno impresserat Crispinus Geneuẽsis typographus, nos illius diligẽtiæ confidentes (quam singularem solent alioquin adhibere illius urbis typographi) eius exemplar nobis imitandum duximus. In Odyssæa uerò, & cæteris quæ in titulo commemorantur, ego hanc operã prẽstiti. Græca infinitis locis deprauata, emendaui. Latina uerò ita correxi, ut innumeris in locis non tam correctorem, quàm interpretem prẽstiterim, prẽsertim in tota Odyssæa: exceptis paucis libris ultimis, quorum erat translatio aliquanto melior, sicut & cæterorum deinceps operum. Neq; tamen (ut uerum fatear) tantum prẽstiti, quantum res ipsa postulare uidebatur: fuisset enim alioquin noua planè cudenda translatio. sed certè eam operam nauaui, quam omnes æquos iudices approbaturus esse confido. Ingressus eram præterea scribere in eiusdem Homeri dicta quẽdam & sententias Animaduersiones, & quidem iam ad undeuigesimum Odyssææ librum perueneram: sed extitit causã quẽdam, quæ mihi abortum intulit. Restat ut sanioris iudiciĩ hominibus, & religionis amantioribus (quorum potissimũ rationẽ habeo) huius mei facti (ne fortè offendantur) causam reddam. Mirabuntur enim forsitan, uel potius mirabuntur omnino, & quidem non ab re mirabuntur, me, qui sacrarum literarum studium hæc temus usque adeò euexerim, ut profanas si non nihili, at certè non magni (si cum illis conferãtur) fecisse uidear, nunc etiam Homericis fabulis manum admouere sustinuisse. Verũ, si quod iam dicturus sum, penitus perspexerint, spero eos pro sua æquitate non solũ ueniam mihi, sed etiam misericordiam esse tributuros. Ego ante annos circiter uigintiduos, adolescens, Homeri celebritate nominis & orationis cultu illectus, in eius lectio nem diligentius quàm debẽbam incubui: & sacris literis (earum incultu offensus, quamuis alioquin in eas propẽsus essem) segnius quàm par erat operam dedi. Nunc, cum iam animus superiore Christi luce collustratus meliora, & ea sola tractare cupit, in eam deuentũ est conditionẽ, ut quam iuuenis artem didici, ea exercenda sit adulto. Atq; ita mihi usuenit, quod

P R A E F A T I O.

Israëlitis, qui cum Chaldæis uolētes seruiuiſſent, iſdem poſtea ſeruire coacti ſunt. Hæc eſt nimirum diuina iuſticia, ut in quo quiſq; genere peccauit, in eodem plerunq; pœnas luat. Hæc ego hanc ob cauſam commemoro, ut exemplo meo diſcant adoleſcentes ea obiter tractare, quæ obiter tractari debent : & iſs ex profeſſo operam dare, quibus ex profeſſo opera dari debet, ne fortè ex ancilla dominam, & ex domina faciant ancillam : hoc eſt, ne humanis diſciplinis ex profeſſo, diuinis obiter operam nauent. nam diuinas humanis imperare, humanas diuinis ſeruire par eſt.

RERVM ET VERBORVM IN HOMERI

ILIADÆ MEMORABILIVM INDEX. CVIVS

numerus prior paginam, alter uerò lineam denotat.

A

- A** Camas occiso Bæotio Græcis etiam conuicia dicit, pagina 166. 49
Achilles immaniss. uir 4. 2
achilles fortissimus ille Græcorum lachrymat, et causam fletus sue materculæ refert 7. 40
achilles Hectorē sibi inimiciore ait habere portis infernorum 99. 53
achilles gloriatur Hectorē sibi nunquam congredi ausum 100. 38
achilles Agamemnonis renuit, omnia oblata munera 101. 10
achilles mauult apud Troiam cum honore perire, quàm saluus sine gloria in patriam redire 101. 42
achilles superbus 106. 50
achilles sperat Græcos ad genua eum casuros, ut illis sit auxilio 129. 22
achilles Patroclum uoti atq; precis compotem facit, in super illi multum successus in prælio optat 182. 37
achilles uidens iam Græcorum naues flagrare, hortatur Patroclū ut se quàm celerrimè ad pugnam expediat 184. 2
achilles armat Myrmidones ad bellum 184. 33
achilles libans Ioui, precatur ut socio Patroclo magnū det robur, et facultatē hostes à nauibus repellendi 185. 43
achilles uetuit Patroclum cum Hectorē prælium committere, expertus scilicet eum Hectori non fore parem 212. 7
achillis ingēs luctus ob mortē Patrocli describitur 212. 15. 217. 33
achilles timet ne corpus Patrocli muscæ corrumpat, Thetis ei ambrosiam infundit 223. 27
achilles concionem Græcorū conuocat, exprobratq; Agamēnoni quā sibi iniuriam intulerit: Agamemnon errorē in Iouem et Bærynem Aten reiecit 224. 10
achilles dum luget interitum Patrocli, recordatur et alij reges suarū miserationum, et Minerva, ne Achilles ieiunus ad bellum proficiscatur, coelestem ambrosiam instillat 229. 16
achilles maxime desiderat Hectorē, contra ipsum uerò Aeneam concitat Apollo 232. 36
achilles Græcos hortatur ad pugnam ualde seuiens: Hector ē contra Achillem ne timeat Troiani, non enim ei omnia ad uotum successura 237. 38
achilles incipit multos mactare uiros, quos uide 238. 12. 239. 31
achilles demoni similis 240. 14. 244. 45
achilles et Myrmidones rursus Patrocli mortem lugent, luctusq; præses ipsa Thetis est 261. 10
achilles ipse Hectorē prius bene purgatum et lotum pheretro imponit, precaturq; Patroclum ne hoc agrè uelit ferre, ob hoc enim dona accepisse quibus eum non expertem uelit finire 288. 33
achilles Priamo cocnam insuauem præbet 288. 25
achilles præmij in medium constitutis uaria certamina adornat in honorem demortui Patrocli 166. 21
achillis oratio ad Agamemnonem pro auersione pestis ab exercitu Græcorum 2. 24
achillis, Xantiq; equi sui, consubulatio 230. 33
achillis currus totus sanguine occisorum fœdatus, tantus hominū mactator fuit secundum Homerum, at facili apud Athenienses, Athenienses laudare 240. 19
achillis crudelitas in Lycanem filium Priami 241. 17
achillis et Græcorum in Hectoris mortuū corpus crudelitas 258. 40
adrestus à Menelæo uiuum capitur 65. 40
aeneas Pandarum incitat ut aliud iasulū Diomedi immittat 51. 7
aeneas acris pugna cum Idomeneo 151. 30
aeneas à Diomede grauius lapide petitur, Venus eum eripit 53. 30
aeneas à suo uulnere reuoluit, rediens ad prælium, Græcorum multos occidit 57. 23
aeneas ueluti Deus à Troianis honoratur 119. 22
aeneas ab Apolline fortificatur, irruit in hostes, Liocritūq; statim trucidat 20. 42
aeneas Achillem hasta aggreditur: Neptunus aut eum è manibus Achillis eripit, atq; admonet ne ei posthac in bello occurrat 236. 1
aeneas et Achillis in certamine hostilis fabulatio, et genealogia 134. 29
aeribæ Martis nouerca 55. 10
aesyminus ab Hectorē occisus 123. 47
agamede filia Augææ regis 131. 42
agamemnon auarus 3. 33
agamemnon ebrius 5. 26 ceruicem cor habet Ibid. rex deuorator populi 5. 32
agamēnoni à Ioue immittitur perniciosum somnium 13. 10
agamemnon hortatur Græcos somnio deceptus, ut in patriam renauigent 15. 6
Agamemnon Græcorū duces ad cōuiuium uocat 20. 23
agamemnon Græcos hortatur ad fugam in patriam 94. 20
agamemnon aureos mōtes promittit Achilli, si se iterū iuuerit aduersus Troianos pugnare 96. 20
agamemnon et Menelaus consulunt de salute exercitus 108. 1
agamēnonis armatura 118. 20
agamemnon solum non sese defendentes seuo animo occidit 120. per totum
agamēnon à Neptuno ignauus dux dicitur 144. 40
agamemnon ualde angitur ne mina Hectoris sibi uerè eueniant, atq;

cum Nestore consulit de fuga
158. 4. 4. & seq.
agamemnonis fortia facta 120. per
totum
agamemnonis & Achillis amicitiae
redintegratio 227. 36
agamemnonem non caput somnus
prae officio boni magistratus
107. 3 (124. 26
agastrophus à Diomede occisus
agenor subornatur ab Apolline con-
tra Achillem, ut ipsum remore-
tur à captione Ilij, ille uincit, A-
pollo eripit, doloq; ab urbe auer-
tit Achillem 250. 32
Aiax Telamonius interficit Acama-
tem Thracem Enfori filium 65. 3
aiax Graecorum munimen 28. 20
78. 39
aiacis et Hect. monomachia 78. 40
aiax cogitur à Troianis in fugam
128. 10
aiax secundum Homerum Hectorem
lapide miserè prostermit, ita ut se
mimortuus à socijs sit subtrahen-
dus 164. 36
aiax Hectorem prouocat (cui tamē
nō saepe occurrit, licet Homerus
ualde mētiatur, Aiacem Hectore
prestatiore fuisse) atq; ab eo bla-
terator, qualis procul dubio fuit,
uocatur 157. 25
aiax patruelem Hectoris Clytium
hasta transigit, et propter hunc
fit acris pugna 175. 32
aiax quam pulchrē suos hortatur
ad pugnam 177. 4. & 187. 16
aiax non potuit amplius Troiano-
rum telis resistere, & inclinat He-
ctoris ui, & fugit. Troiani naues
incendunt 183. 45
aiax Cleobulum capite obruit 187. 43
aiax accipiat Menelao se absque
mortis periculo Patrocli cadaver
non posse defendere, atq; iubet ut
fortissimos quosq; iubeat sibi opē
ferre 202. 1
aiacis in Troianos uehemens impe-
tus atq; caedes multorum 172. 10
aiaces duo non potuerunt Hectore
à mortui Patrocli caauere repel-
lere 214. 46
aiacum adhortatio ut Greci pu-
gent 138. 44

I N D E X.

alcahou Aesyeti filius transmittitur
ab Idomeneo 150. 30
althea Meleagri mater 104. 17
alcestis filia Peliae 26. 8
alexander ab Hectore fratre turpi-
ter increpatur ob mulierositatē
70. 33
alexander confitetur quidē se uelle
omnia Menelao reddere quae ab-
stulerit, at uxorem non 81.
alexander trifulco telo uerberat Ma-
chaonem 117. 30
alexandri & Menelai certamen
29. 18. 35. 16
amisodarus Chimerae educator
187. 41
amphimachus ab Hectore occidi-
tur 146. 7. nepos Neptuni
amyntor Phoenicis pater 102. 24
amythaon Hyppasides à Lycome-
de soluitur 204. 4
andromache filia Aetionis 72. 5
Hectorem maritum deprecatur,
ne eam cum filio paruulo dese-
rat ibid. 17
anima semel amissa nulla recupera-
bilis preda 101. 30
anteia uxor Præti furtiuum con-
cubitum à Bellerophonte petit
67. 45
antenor suadet Troianis ut Hele-
nam reddant Atreidis 81
antilocho Nestoris filius occidit
Mydonem aurigam 58. 36
antilocho Menalippum spolians,
ut uidit uenientem Hectorem, sta-
tim in pedes sese conijcit 178. 30
antilocho nūciat Achilli mortem
Patrocli 211. 50
antimachus bellicosus 120. 47
eiusdem bonum consilium sine
obsequione 120. 47
aphareus Calatorides ab Aenea occi-
ditur 152. 33
apisaon Phaulsiades occiditur ab
Eurypylo 128. 46
Apollo mittitur à Ioue ad Hectore
ut ipsum à iactu sanet, & ad bel-
lum eum preparans postea quoq;
in bello defendat 172. 15
Apollo spesie formosi iuuenis astat
Hectori, atq; admonet, ne bello
desistat, h c persuasus ruit ite-
rū rectā in Patroclum: ille uerò
Cebrionem Hectoris aurigā lan-

pide equo deturbat, in eumq; fa-
cta quidem scōmata iacit, fitq;
acris pugna circa eius cadaver,
atq; tandem ab Hectore fortiter
occiditur 196. 10 & sequentib.
apollo astat Aeneae Periphanti si-
milis, atq; hunc obiurgat quod
bellum deserat 203. 38
apollo, quia uidebatur cōtra facio-
nem suam Hectoris misereri, ab
Iunone malorum socris & pera-
fidus dicitur 279. 20
archelochus Antenor filius occidi-
tur ab Aiace 166. 36
areilycus prosternitur à Patroclo
187. 21
arma Achillis quae ei Vulcanus fa-
bricauit describuntur 220. 22
arne uirifera 22. 20
ascalaphus filius maris 22. 25
ascalaphus à Deiphobo percuti-
tur 152. 10 (149. 40
Asius occiditur ab Idomeneo
asius non absq; comite ad inferos
pergit 150. 17
assens ab Hectore occisus 123. 45
asteropaei et Achillis pugna 143. 13
atymnius ab Antilochō occiditur
187. 30
augurium quoddam euenit Troia-
nis ab aqua la d. terrente eos de-
misso serpente à pugna, quod ta-
men Hector ut uanum cōtemnit
137. 34
augurium optimum pro patria pu-
gnare 138. 28
aule siue arcis descriptio Priami
69. 17
aurigandi scientia & certamen
267. 16
automedon auxilio Alcimedontio
regit Achillis equos et currū, atq;
trahit Aetium hasta 206. 14
axilus Theutrantis filius interfici-
tur à Diomede 65. 7

B

Bellerophon filius Glauci 67. 40
boum pelles ueterum strata 110. 14
Bryseis adducitur Agamemnoni ab
Achille ui 7. 11. & 36
bryseis ut mortem Patrocli desceat
228. 25

C

Cadavera caesorum sepeliuntur 80. 49
Caneus 6. 10
Casti

I N D E X.

caestuum pugna 273. 30
caistricygni 21. 26
calydonis aper 104. 1
camander quem alij Astynacta uo-
cant 72. 12
capis pater Anchisa 235. 35
cebriones Heclorem hortatur ut
Troianis succurrat aduersis A-
iacem 127. 45
certaminum uarias species quare li-
bro uigesimo tertio, folio 266. 21
Certeceps
chalcas Graecoru uates 2. 35. ab A-
gamemnone uates malorum cul-
patur 3. 17
Chalcis alia Cymindis auis 163.
29
charops Hippasides ab Vlyffe uul-
neratus 126. 5
cherfidamas ab Vlyffe occisus est
126. 2
chimerae descriptio 68. 9
choon Antenorides Agamemnone
lancea uulnerauit 224. 16
chryses sacerdos petes suam filiam
redimere, ab Agamemnone, du-
ram est passus repulsam 1. 14
chryseis remittitur ad patrem 7. 1
9. 20
cinguli Veneris descriptio 162. 7
cinyres thorace hospitali munere
Agamemnonem donauit 118. 21
cisseus Iphidamata educauit 122. 22
clonius ab Agenore occisus 174. 8
consiliarium uirum non conuenit
integram dormire noctem 13.
26
coon transuerberat hasta manum
Agamemnonis 122. 47
coon occiditur ab Agam. 123. 1
corydon ab Aena occisus 57. 52
curetes et Aetoli pugnaces 103. 46
currus Achillis mortalibus diffi-
les consensu esse 114. 40
cursus pugna 275. 8
cycio 129. 54

D

Danaus occiditur a Polypete 137.
16
dardani pater iupiter 235. 11
dearum maris nomina 212. 30
deiochi Paris telo transfixit 174. 9

dephobus a Merione percutitur
145. 36
deiphobus accipit uulnus in bra-
chium a Merione 152
deipyron ab Heleno occiditur 153.
13
delphos petricosa 101. 37
deo inuito quod sit firmum non est
134. 6
dij panem non edunt, neq; uinum
bibunt, idcirco exangues sunt 54.
17
dij minime nobis omnia nostra con-
silia rata faciunt 109. 8
deorum consilium de perdedo Ilio
38. 1
deoru pugna in bell. Troian. 232. 17
deorum contentionem magna pro-
pter perditionem Troianorum
ridet iupiter. Mars Palladem ha-
sta petiit: illa lapidem corripient
Martem humi posternit 247.
44
deorum ingens negotium quo Heclo-
rem cuius tum omnes miseraban-
tur, e manibus Achillis eripiant,
et condonetur Priamo ad deslen-
dum et sepulturam 278. 19. et
in sequentibus
diana a Minerva diuersa 231. 41. 50
ror Apollinis 232. 33
diana agrestis Apolline fratrem ob-
iurgat quod se adeo facilem Ne-
ptuno praebuerit in auertendo au-
xiliandi Troianis 249. 13
diomedes concupina Achillis 106. 16
diomedes uulneratur 49. 49
diomedes et Pandarus praelio com-
mittuntur 53. 8
diomedes potitur Aeneae spolijs 53.
50
diomedes seruator Graecoru 62. 50
diomedes laudatur ab Heclore 66.
36
diomedis allocutio ad Glaucum 67.
7
diomedis et Glauci permutatio
69. 10
diomedis fugam Homerus quam ho-
norificis excusationibus descri-
bat uide 86. 20
diomedes Agamemnoni Graecos
ad fugam hortari contradicit
94. 32

diomedes atq; Vlysses eunt explo-
raturum Troianorum castra 111.
50
diomedes precatur Tritoniam ut
sibi adstet quemadmodum etiam
suo parenti 112. 33
diomedes horret Heclores presen-
tiam 124. 34
diomedes uulneratur a Paride 125.
10
diomedes Paridi contumeliosa uer-
ba dicit 125. 18
diomedes gloriatur a sua genealo-
gia, subiicitq; Graecis cor, ne tam
inhonestam capiant fugam 160.
12
diomedis fortitudo insignis 48. 1.
50. 30
dione mater Veneris 54. 46
dolia bonorum et malorum in li-
mine louis 287. 44
dolops Clytides ab Heclore occi-
sus 123. 46
dolon Eumedei filius semet expo-
nit exploratore fore rerum ho-
stili. um 113. 8.
dolon petit ab Heclore ut sibi pro
explorationis premio Achillis
currum promittat 113. 15
dolon inscius deprehenditur ab V-
lyffe 113. 34. cogitur ad castra
Graecorum 114. 2
dolon non solum, non Graecorum
res indagar, uerum etiam Troia-
norum secreta prodit 115. 10
dolon accipit explorationis et
prodicionis mercedem 115. 30
dolops a Megide et Menelao in-
terficitur, fug. acris pugna cir-
ca corpus eius 177. 28
dona describuntur quae Priamus de-
dit Achilli pro redemptione filij
sui 282. 20

E

Enispe uentosa 227.
epicles ab Aiace aspero marmora
prostermitur 140. 46
epigus Agaclei Myrmidonis filius
ab Heclore lapide conuerit
191. 3
erychthonij regis pater Dardanus
235. 15

I N D E X.

<i>erynnes flagebant hominū animos</i>		<i>de tristantur, & parant se ad fu-</i>	<i>bellum incitat</i>	65.50
<i>ob perpetrata facinora</i>	102.30	<i>gam</i>	172.2	
<i>eurypylus sagitta percutitur ab A-</i>		<i>græci certiores faciūt Achillem de</i>	<i>hector matrem adhortatur ut Mi-</i>	
<i>lexandro</i>	128.50	<i>morte Patrocli, ut mortem eius</i>	<i>nerue sacrificet pro auersione</i>	
<i>euchenor Corinthius à Paride telo</i>		<i>ulciscatur postquā Hectoris im-</i>	<i>Diomedis</i>	69.38
<i>transuerberatur</i>	154.45	<i>petum sustinere non possunt</i>	<i>hector suū fatū ipse præuidit, enar-</i>	
<i>eurybates</i>	7.11	209.10	<i>rans uxori omnia euertura</i>	73.1
<i>exadius</i>	6.10	<i>græcorum & Troianorum primus</i>	<i>hector lugetur adhuc uiuens in sua</i>	
		<i>congressus</i>	<i>domo</i>	73.54. (90.12)
		<i>græcorum res in acie nouacula cō-</i>	<i>hector gorgoneos oculos habet</i>	
		<i>stituta</i>	<i>hector sollicitus suarū rerum Dolo-</i>	
		110.32	<i>nē mittit exploratum quid aga-</i>	
		<i>græcorum desperata fuga</i>	<i>tur in Græcorum castris</i>	112.48
		94.10	<i>hector prosternitur à Diomede</i>	
		<i>græcorum equestris pugna</i>	124.44	
		267.16	<i>hector cum Nestore & Idomeneo</i>	
		<i>& sequentibus.</i>	<i>pugnat</i>	127.26
		<i>græcos magna pestis inuasit, et qua</i>	<i>hector potitur Græcorū munimen-</i>	
		<i>causa</i>	<i>to</i>	141.50
		1.2	<i>hector lapidi qui à torrente fertur</i>	
		<i>græcos Homerus laudibus ad coe-</i>	<i>adsimilatur</i>	145.14
		<i>los quidē euehit, quemadmodum</i>	<i>hector omnibus Græcis inuitis la-</i>	
		<i>fortiter pugnarint aduersus Tro-</i>	<i>cerat et perumpit eorum muni-</i>	
		<i>ianos, at tandem eorum fortitu-</i>	<i>tiones, atq; ad naues penetrat i-</i>	
		<i>dinem fuga claudit</i>	<i>gnem iniecturus</i>	155.6
		201.40	<i>hector quocunq; ingreditur, ibi ui-</i>	
			<i>storia atq; defensio suorū</i>	157.8
			<i>hector telum quidem in Aiace m iecit,</i>	
			<i>sed Homerus debilitauit, ut</i>	
			<i>ei minime nocuerit</i>	165.30
			<i>hector fugientes Græcos usq; ad na-</i>	
			<i>ues persequitur</i>	174.14
			<i>hector Græcos in tantam saluis de-</i>	
			<i>sperationē cogit, ut supplices dijs</i>	
			<i>manus tendant</i>	ibid. 45
			<i>hector Aiace m rursus aggreditur,</i>	
			<i>atq; circa nauem quandam acer-</i>	
			<i>rimē pugnant</i>	175.28
			<i>hector suos hortatur ut strenuē pu-</i>	
			<i>gnent, etsi moriendum sit, nec ul-</i>	
			<i>lum mortis genus honestius esse</i>	
			<i>quā pro patria mori</i>	176.42
			<i>hector præcidit gladio Aiace ha-</i>	
			<i>stam, atq; Barbarum hunc in su-</i>	
			<i>gam cogit</i>	183.45
			<i>hector Achillis arma induit, atque</i>	
			<i>suos omnes admonet ut secum</i>	
			<i>ruant in hostes, gloriā aut mor-</i>	
			<i>tem relaturi</i>	201.20
			<i>hector robore & impetu flāme si-</i>	
			<i>milis, & leoni compar</i>	414.37
			<i>hector truci aspectu intuetur Poly-</i>	
			<i>damanta suadentem Troianos ut</i>	
			<i>se in urbem recipiant</i>	217.2
			<i>hectoris</i>	

F

<i>fœderis ferendi modus</i>	54.12
<i>fœdis fragis Iuppiter non auxiliatur</i>	
40.11	
<i>funus deslere donum est quod mor-</i>	
<i>tuis possit dari</i>	261.11

G

<i>garmyedes à Dijs raptus ut sit Io-</i>	
<i>us pocillator</i>	237.28
<i>glauco genealogia</i>	67.29
<i>glauco uulneratur à Teucro</i>	140

55

<i>glauco hortatur Troianos ut pu-</i>	
<i>gnent pro cadauere fidi Sarpe-</i>	
<i>donis, ne præda fiat Myrmidoni-</i>	
<i>bis</i>	191.7
<i>glauco obiurgat Hectorem ut sua-</i>	
<i>rum rerum non satagentem, &</i>	
<i>ingratum erga socios</i>	200.18
<i>græci illustantur</i>	7.4
<i>græci ad concionem ueniunt</i>	

14.1

<i>græci et Troiani fœdus percutiunt</i>	
--	--

34.1

<i>græci cū Troianis committunt præ-</i>	
<i>lium</i>	46.1
<i>græci non fugiunt sed recedunt</i>	66.

47

<i>græci preces fundunt ad Iouem ne</i>	
<i>Hector ipsos perimat</i>	78.20
<i>græci sua uirtute frangunt ordines</i>	

119.54

<i>græci omnes quos ex Troianis occi-</i>	
<i>dunt etiam spolijs exuunt: Tro-</i>	
<i>iani uerò nullos Græcorum</i>	137.

28

<i>græci consumenti igni cōparantur</i>	
---	--

12.99

<i>græci dormiente Ioue nires recipi-</i>	
<i>unt, magnoq; impetu Troianos</i>	
<i>adoriuntur</i>	164.47

<i>græci Hectore rursus cōspecto ual-</i>	
---	--

H

<i>haliartos herbosa</i>	22.6
<i>harpalion aggreditur Menelaum,</i>	
<i>& ab Merione occiditur</i>	

154.26

<i>hastam Achillis nemo alius præter</i>	
<i>quā ipse Achilles Græcorum</i>	
<i>mouere potuit</i>	230.22

<i>hecabe Hectore per mamillas quas</i>	
<i>fluxerit precatur ut sese in tutum</i>	
<i>recipiat, sed nihil efficit</i>	253.

30.

<i>hecabes atque Andromaches uxoris</i>	
<i>Hectoris miserabilis luctus &</i>	
<i>placatus ob Hectorem occisum</i>	

259.50

<i>hecamede Arsinoti filia Nestori ob</i>	
<i>præstantiam consiliorum dona-</i>	
<i>ta</i>	129.37

<i>hecatombes peractæ apud Chrysam</i>	
<i>sacerdotem descriptio</i>	9.28
<i>hector Alexandrum obiurgat</i>	30.

1

<i>hector obiurgatur à Sarpedone</i>	
--------------------------------------	--

56.37

<i>hector occidit Menestem Anchia-</i>	
<i>lumq;</i>	59.10

<i>hector multos Græcorum trucidat</i>	
--	--

60.30

<i>hector fugitivos Troianos iterū ad</i>	
---	--

I N D E X.

hætoris precatio ad Iouem & reli
quos deos pro incremento filij 79.
31
hætoris atq; Aiæcis munera quibus
se inuicem donant 80. 20
hætoris provocatio ad Troianos
67. 4
hætoris egregia persecutio in Græ
cos 90. 1.
hætoris ad Dardanos concio 92. 50
hætoris laus, etiam ab inimicis
108. 16
hætoris præstantia describitur
199. 25
hætoris in hostes seuitia 123. 39
hætoris egregia laus 134. 37
hætoris generosum cor nunquam
territum est 134. 4
hætoris furor et impetus incompa
rabilis in perfringendis munime
ti: nullis 142. 10
hætoris aduentu omnes timidi atq;
lassati reuiuiscunt, & fiunt alacres
ad pugnandum 157. 3
hætoris trux aspectus, & furor pu
gnandi contra Græcos apud na
ues 178. 53 & sequentibus
hætoris audax cõsiliũ uum obtinet
sibi atq; omnibus Troianis permi
tiosum 217. 2
hætoris fera pœnitentia, quod non
Polydamantis bono consilio pa
ruerit 253. 47 eiusdem salũ utq;
interitum lege ibidem
hætoris corpus à canibus Achillis
defenditur, atq; ungitur rosaceo
oleo 265. 2
hætoris misereantur omnes ferè dij,
& præsertim Apollo, qui maxime
condemnat Achillis in mortuũ su
perbiam crudelitatem 278. 19
hætozem animositas perdidit 134.
44
hætozem omnes Græci timen, atq;
ipse etiam Achilles ibid.
hætoze uiuente Troia incolumis
erat 134. 8
hætoze demisso ualde exclamant at
que gratulantur Græci 258. 54
helenæ exprobrat Paridi fugã 37. 1
helenæ Hætorẽ leuissimũ uocat 71. 9
helenes fera pœnitentia 32. 26. et 36.
29. 71. 9
helenus angurum præstantissimus.
66. 16

helenus à Menelao uulneratur
153. 29
hideus suo tẽpore fortissimus 104.
20
hippocoön Thracum consiliarius
experrectus à somno, ut uidit suo
rũ cadem, magnum in Troiano
tum castris tumultum excitauit
116. 47
hippodamus ab Vlysse occisus 142.
24
hippolochus. Glaucipater & Belle
rophontis filius 68. 36
hippomachus trucidatur à Leon
teo 137. 21
hipponous ab hætoze occisus 123.
47
hippothion Lithij filius conatur
cadauer Patrocli è Græcorũ ma
nibus trahere, suecessibus carens
trahitur hasta ab Aiace 203. 1
Histia uitifera 22. 50
Homerus inuocat deos deasq; ut si
bi res incertiores ut gesta sint ma
nifestent 21. 50
homine ærumnosius nihil æquã
205. 49
hora cœli iantrices 91. 2
hypsenor hippasides telo transuer
beratur à Deiphobo 150. 15
hypsipile mater Eanet 83. 20
hypothete oppidum 22. 18
hyrtacides dux Asius suo malo da
mno non obteperat Polydaman
tis consilio 13. 53
hyrtacides occiditur à Lapithis
136. 50
hyrtion Gyrtiades uulneratur ab
Aiace 167. 29
I
Ialmenus filius Martis 221. 25
Ida mons ualde aquosus & multa
rum ferarum productor 163. 21
& 84. 40
Idomeneus aprosimilis 42. 29
Idomeneus Cretensiu dux 146. 41
Idomeneus gloriatur à genere suo
150. 53 uocat cõmilitanes suos
ut se iuuent contra Aeneam pu
gnare 151. 23
ilioneus à Peneleo iaculo perreptus
167. 5
illi Assaraciq; & Ganymedis patet
Tros 235. 27

ilithyæ Iunonis filie parturientibus
dolorem facientes 123. 13
imbrius Priami gener ualde honora
tus 145. 47
impij à filijs non uocantur patres
55. 29
infernũ Baratri descriptio 84. 6
inflati si rogentur inflatores fiunt
106. 52
iniopæus filius Thebei, auriga Hæ
toris de equo cadit 86. 3
in bello non uerbis sed strenuis uer
beribus opus est 193. 13
in necessitatibus uir apparet 147.
40
Iouis cum Iunone et Minerva expo
stulatio 91. 50
iphidamas Thrax ab Agamẽnone
occiditur 122. 20
iphidamas centum bobus sponsans
emit, mille promisit 12. 43
iphis concubina Patrocli 106. 18
iph. tis Archeptolemos Hætoris
auriga 86. 11
iris sola pugna Græc. atq; Troiana
rum spectatrix 119. 37
iris it nuncia Iouis ad Neptunum, et
mimantia illi uerba à Ioue dicit, nisi
desistat auxiliari Græcis. 179. 46
iris clam alijs dijs à Iunone mitti
tur ad Achillem, ut uel tantũ Tro
ianos suo aspectu terreat, ne ita
seuiant in Græcos 214. 50. Con
cio Troianorum de nitendo ad
uentu Achillis 216. 19
iris mittitur à Ioue ad Priamum, in
betq; ut ab Achille redumat cor
pus filij sui Hætoris 281. 6
Iuno subornat Mineruã que debor
tetur Græcos nauigare in patriã
15. 52
Iuno in maxillã uulnerata 55. 19
Iuno Græcis fugam improperat
62. 20
Iuno miseratur Græcos fugientes et
misere pereuntes, acclamat fortis
simis ex ijs magna exprobratio
ut sese defendant 87. 26
Iuno et Minerva Græcorum fugam
ualde misereantur, & ni Iupiter
ipsas prohiberet ipsi auxilium
ferrent 90. 15
Iuno Iouis consilia semper impedit
91. 30 Iuno

I N D E X.

Iuno accepta occasione ab auxilijs
Neptuni, & ipsa conatur Græcis
opem ferre contra Troianos, pul-
chre se ornat, et deceptione à Ve-
nere cingulum amoris impetrat,
pergit ad Iouem, pelliciens eum
ad concubitum, & post inducit
somnia Troianis perniciosissi-
mum 161.1
iunonis professio ad Somnum, ab eo
petentis eum munera ad sopien-
dum Iouem 162.25
iuno ab Ida reuertitur ad cælum, et
dijs narrat Iouis institutum, &
nunciat Marti suū filium in bel-
lo esse occisum. Iridi; atq; Apol-
lini, ut pergant ad Iouem in Ida
sedentem 169.22
iuno quemadmodum Iouem decepe-
rit circa partum Herculis 225.
3
iuno Xanthum equum Achillis lo-
quēte fecit, ut prædiceret ei iam
iam instantem mortem 230.38
iuno obiurgat Dianam nenatricem,
quod ausit ei resistere, atq; com-
prehēsis illius manibus, reptisq;
ab humeris illius arcubus bene
contundit illi capillos 249.22
Iupiter à dijs ligatus, resoluitur à
Thetide 8.34
Iupiter conuiuium abijt ad Anthio-
pes 9.4
Iupiter uxorem Iunonem timet. 10.
43
Iupiter Martem acriter obiurgat
64.13
Iupiter omnibus dijs deabusq; uer-
bera minatur, ni abstineant aut
Græcis aut Troianis auxiliari.
83.50
Iupiter à Iunone & Minerva sub-
sannatur 92.10
Iupiter iubet Hectorē cedere Aga-
memnoni, donec saucietur: tum
ei daturum se robur Græcos fu-
gandi usq; ad naues 121.40
Iupiter apud Iunonē gloriatur, qui-
bus eum concubuerit 164.1
Iupiter somno & amore domitus
dormit, Troiani misere pereunt
164.37
Iupiter è somno experrectus, & ni-
dens Troianorum grauem affli-
ctionem, ualde Iunoni irascitur:

& per Iridē precipit Neptuno,
ut à bello desistat 168.2
Iupiter Troianis pauorem immittit
ut fugiāt: Sarpedonis arma detra-
hūtur, cadauer abluit Apollo, mi-
sitq; sepeliendū in Lycia 192.39
Iupiter in bello fortes uiros sepe ter-
ret, & uictoriam aufert: & con-
trā timidos fortes reddit, & largi-
tur eis egregiā uictoriam 200.55
Iupiter hominibus non omnia uo-
tata facit 217.46
Iupiter conuocat oēs Deos, deasq;
datq; illis potestatem, ut quisque
cui nam faueat parti, posuit huic
auxilio esse 231.1
Iupiter omnia & minuit & auget
235.38
Iupiter accersit Thetim, atque iubet
ut præcipiat Achilli reddere cor-
pus Hectoris Priamo 279.31
Iuramenti ueteris modus 228.2
L
Laodamas Antenoris, filius occidi-
tur ab Aiace 177.19
Laogonus Iouis Idæi sacerdos à Me-
riōe sacerdotio absoluitur 192.41
Laomedontis pater Ilium. 235.32. eius-
dem filij ibid. 34
Lepides ac tela cadentis niuis instar
uolant utring; 139.1
Iam Vlyssis 111.40
Legati ad Achillem, ut hunc præcon-
tur sibi auxilio futurum ad bel-
lum 97.24
lingua mortaliū uersatilis 235.44
luctationis pugna 274.23
Lycophron Mastoris filius: & fa-
mulus Aiæcis, ab Hectore morti-
datus: eius casum Aiax ualde hor-
ret, & conuocat Teucrū ut pos-
sit Hectori resistere 175.43
Lycurgus Dryantis filius: eorum
expugnator 67.14

MI

Machaon Aesculapij filius 41.24.
26.25
Machaon medicus peritiss. uulne-
ratur à Paride telo trifulso 127.30
magistratus boni officium describi-
tur 107.3
Malum fugere, reprehensione carere
159.38

malum effugere melius quam capi.
ibidem
Mars à Thrasymede perimitur 187.
32
mars uinctus ab Otho & Ephyialte
55.6
mars Troianos ad bellum concitat
56.20
mars ignarus omnis iusticie 61.52
mars Palladem apud patrem Iouem
accusat impietatis erga Deos
63.53
martis impetuositas 63.49
mecistem Polydamas interficit 174.
7
medcon urbs Græcie instructissima
22.14
medicina ueterum ualde rudis, & du-
ra 132.36
Medon & Iafus ab Aenea spoli-
antur 173.55
meleager homo bellicosus
menelaus uulneratur 40.10
menelaus ira furit in Hectore 76.
36. uerum sedatur ab Agamem.
menelaus, ut per est, ualde anxius est
pro salute sibi gratificantū Græ-
corum 107.27
menelaus grauitur in Troianos in-
uehitur 154.2
menelaus & Euphorbus pugnant
de cadauere Patrocli, et Euphor-
bus à Menelao occiditur 197.2
& sequentibus
menelaus nō quidē diu moratur ca-
dauere Patrocli, adueniente Hecto-
re fugiēs cōuocat Aiaces, ut se in-
uent corpus ex hostib; trahere: et
deferre ad Achillē 199.7. et seq.
menelaus mollis bellator 208.26
meneptolemus armat Diomedē ad
exploraturam 112.3
menestheus horret Sarpedonis atq;
Glauci impetum, atq; mittit num-
cium uocatū Aiaces ut sibi subue-
niant 139.54
mercurius uenit ad Priamū, ut ipsū
deducat securē per exercitiū Græ-
corū ad Achillis tētoria 284.21
meriones armat Vlyssē ad explo-
tutam 112.9
meriones atq; Idomeneum ualde glo-
riantur de spolijs quæ Troianis
abstraxerint, si non mētūtur Ho-
merus, qui omnia ad Græcorum
fauorem

I N D E X.

fluorem scriptis torquet 14.7.13
 Diocrops artis uaticinandi peritissimus 124.18
 Minerva Iunoq; armantur aduersus uim Hectoris, ne Græcos prorsus perimat 61.5
 Minerva Diomedem in Martem incitat, & uulneratur 63.6
 Minerva Menelaum ad bellum incitat, datq; ei in pectus audaciam muscæ 208.1
 Minyæus fluuius prope Arenâ 131.25
 Moliones 131.12 & 53
 Moneta qua utebantur Græci apud Troiam 83.25
 mors & somnus gemelli 194.10
 mortuorum crematio 82.30
 mortuorum nulla cura 82.16
 Munera recensentur quæ Agamemnon Achilli promissit, si se iuuat contra Troianos 99.4

N

Nauium Græcorum numerus, ac Præfecti eorum 225.158.33
 naues Achillis cum ducibus earum describuntur, quos hortatur ut strenue sese gerant, ne nomini suo sint dedecori 184.46
 Nelei filij omnes excepto Nestore ab Hercule occisi 130
 Neptunus miseretur Græcos oppressos atq; illis clam auxilium fert. 143.5. Hortatur Aiaces ut sue fortitudinis sint memores. ibid. 31. alios etiam Græcorum increpat, atq; ad bellum excitat 144.20
 Neptunus magnum robur Græcis oppressis iam innisit, atque hortatur altum clamans ut pugnent 160.38
 Neptunus grauiter fert Iouis imperium 171.17
 Neptunus adeo terra fundamenta quatit, ut Pluto timeat ne regna sua inferna corruant 232.18
 Neptunus & Pallas Achilli Hectoris animâ promittunt 246.4
 Neptunus Apollinem leuitatis accusat, ut qui iam oblitus sit iniuriarum quas eis seuus Laomedon pro mercede intulerit 248.33

Nereus formosissimus uir qui adili-um peruenit 25.19
 Nestor duarum ætatum senex immensam Agamemnonis & Achillis contentionem sermonis sui melli-fluentis grauitate sedat 5.48
 Nestor Hectori noue ex Græcis antagonistas excitat 77.5
 Nestor & Diomedes committunt prælium cum Hectore 85.40 & 50
 Nestor indefatigabilis senex 110.22
 Nestor magna pollicetur præmia si quis Troianorum castra explorator accedat 111.8
 Nestor censet Patroclo sua iuuenilia & egregia facta aduersus Eleos, & quantum inde prædæ abegrit 130.13
 Nestor exprobrat Patroclo quod ipse & Achilles adeo non curent parentum suorum mandata 132.10
 Nestor procedit ad uidendum quid geratur cum tanto clamore apud naues Græcorum 158.1
 Nestoris prudentia consilia 95.14
 Nestoris poculum quantæ magnitudinis 129.45
 Nestori Diomedes mortem auertit. 85.10
 Niobes fabula 289.9
 nomina equorum Achillis, Xanthus Balus & Pedasus 184.27
 Nestor manus ad cælum extendit, locum implorans ut ipsum incolumem seruet 174.37

O

Oenomaus ab Idomeneo percutitur 151.53
 Onchestus lucus 22.19
 Opheltius & Agelaus ab Hectore occisi 123.46
 Opites & Antinous ab Hectore occisi 123.45
 Orchomenus pecorosus 24.8
 Ordeum album 51.37
 Orionis sydus febrem hominibus adfert 252.30
 Orsilochus ab Aenea occisus 57.52
 Orus ab Hectore occisus 123.47
 Otrioneus, cui Priamus filiam suam sponponerat ob commilitiam aduersus Græcos, occiditur ab Idomeneo 149.19

Otus Cyllenius spoliatur à Polydamante 177.21

P

Pæonies spoliatur à Diomede 125.2
 Pallas Achillis iram sedat 4.53
 Pandarus à Diomede occiditur 53.21
 Paris armatura 35.16
 Patroclus Menæti filius mittitur ad tentorium Nestoris exploratum, quis ex Græcorum principibus uulneratus sit 129.20
 Patroclus à Nestore dimissus occurrat Eurypylo uulneratus uenienti è bello, à quo rogatur ut sibi medeatur 131.2
 Patroclus relicto Eurypylo quem fabulis mulcebat ad Achillem pergit tentatum an ipsum ad pugnam possit concitare 175.3
 Patroclus lacrymans orat Achillem ut descendat ad pugnam, aut si nolit uel saltem ipsum dimittat pugnare 182.8
 Patroclus fortiter hortatur suos ut Achilli dignum pugnent, atque ipse primus Pyregmen occidit 186.37
 Patroclus naues ardentes iterum extinguit 187.6
 Patroclus duos Aiaces inuocat ut sibi sint auxilio in deplorando Sarpedone 191.47
 Patroclus post mortem ingens Græcis & Troianis concitauit prælium utri nam caduere suo possint 204.14. 207.36
 Patrocli armatura 184.8
 Patrocli præstatiâ & cades supra cælos Homerus extollit 174.12
 Patrocli cadaver lauatur 218.6
 Patrocli manes Achilli apparent, ac quid illi commendent 262.48
 Patrocli corpus crematur 263.31
 Patroclo auxiliante magna sit Troianorum strages & fugiunt urbem uersus 187.20 & sequentibus.
 Pedasus Achillis equus perit 190.15
 Phoenix Achillis alumnus 103.3
 Phoenix concubuit cum patris sui pellice 102.27 & qui pœna punitur uide
 pœ-

I N D E X.

phœnix ab exēplo Meleagris per sua
det Achilli ut Græcis nunc grati
ficans ad bellum procedat, non
postea fortē accepta magna re-
rum iactura cogente necessitate
104.1
phœnici sternitur lectus in Achillis
tentorio 106.11
phibia glebosa & mater ouū 102.
51
pirithous 6.9
pisander à Menelao occiditur 153.38
pisander & Hippolochus filij An-
timachi occiduntur ab Agamem-
none 120.30
pluto telo per humerum percussus
55.16
plutonis & Neptuni opera Idome-
neus & Meriones Troianos for-
titer aggrediuntur 148.40 &
sequenti
poculo honorare 42.35
polydamas dat consilium utile Tro-
ianis, sed ei non obtemperarunt.
216.19
polydamantis salutare consilium a-
pud fissam Græcorum 135.3
polydamantis salubre consiliū, quo
furem Hectorē hortatur ut
disperforum militum per naues
Græcorum receptum canat 155.
52. & sequenti
polypoetes filius Perithoi 136.17
polyphemus 6.10
pylon atq; Ormeneus occiduntur à
Polypoete 137.20
pythou saxosa 22.32
priamus quātum potest maxime fi-
lium suum Hectorē adhorta-
tur ut sese in urbem recipiat, ser-
uaturus omnem Troianorum sa-
lutem, neq; expectet Achillis ad
urbem aduentum, et pereat 252.
27
priamus ultrò inducias ab Achille
sepeliendi filij assequitur, it cubi-
tum, & excitatur iterum à Mer-
curio, ab eoq; usq; ad Xanthum
fluum comitatur 290.1
priam. impetrato filij sui Hectoris
corpore, uenit tādē ad urbē, sitq;
illi à populo magnus occurfus,
magnusq; luctus: & præsertim
descent Hectorē uxor, mater, He-
lena: comburitur, sepelitur, &

conuiuatur populus 291.1
priamus quomodo filios suos adhuc
superfites obiurgat 282.40
priami & Mercurij in itinere con-
fabulatio 284.40
priami aduētus ad Achillis tētoria,
et eorum mutuus luctus, et de mi-
serabili rerum humanarum con-
ditione confabulatio 286.40
proethus rex Bellerophontē in Ly-
ciam mittit ut ibi pereat 67.51
prothoenor Areilyci filius à Poly-
damante occiditur 166.22

R

Rhesus rex, Eionis filius, proditur
115.19
rhesus & Antipho filij Priami ab
Agamem. occiduntur 120.10

S

Sanguine pluit 119.17
sarpedon propugnaculum Græco-
rum manibus perfringit atq; hu-
mi prosternit 141.10
sarpedon ut uidit Patroclum tot e-
gregios uiros neci dare, non
tulit, atq; cum Patroclo in certa-
men descēdit, ab eoq; occisus est
189.22
sarpedon accepto iam letali uul-
nere, hortatur Glaucum ne se si-
nat à Græcis spoliari 190.40
sarpedonis & Tlepolemi certamen
59.30
sarpedonis filij Iouis præstantia in
capiendo munimēto Græcorum
136.15 141.20
satnius Enopides trucidatur ab A-
iace 166.15
scamander 21.33
scamandri irati ad Achillem oratio
244.30 eiusdem ad Apollinem
obiurgatio 46. eiusdē in A-
chillem mundatio, quō ne Troiā
cum omnibus qui eam inhabita-
bant deuoraret 245.9
schedius Epistri filius Niocensis ab
Hectore traicitur 203.17
schedius dux Phocensium ab Hecto-
re interficitur 177.18
serpens qui nouem passerculos de-
uorauerat 18.40

filigo 51.37
simois atq; Scamandrus cōmiscen-
tur 62.10
sisyphus Aeoli filius & Glauci pa-
ter ex Epyra 67.37
focis ab Vlysse hasta transuerbera-
tur 116.20
somnia mortis frater 126.25
somnia Iunoni non libenter obtem-
perat, enarrans se etiam prius
ab ea deceptum non sine suo ma-
gno periculo 162.35
somnia sese occultat sub frondibus
altissimæ in Ida abietis 163.25
stencus Diomedē dehortatur apu-
gna 52.27
stentoris ærea uox 62.21
stichius & Arcesilaus ab Hectore
occiduntur 173.52

T

Talithybius Agamemnonis præco
7.11
teucer ab Hectore lapide proster-
nitur 89.40
teucer imbrium occidit 145.47
teucer Clitum Pisenoris filium ia-
culo fixit 176.1
teucrigregia certamina 88.39
thebe Aetonis deuastrata 8.2
thersites 26.53
theseus 6.11
thetis Ioui supplicat pro ulciscenda
ignominia filioli Achillis 10.29
thetis cum comitatu Dædri uenit
ad Achillem filium, ac consola-
tur eum, ne tantopere tristetur
ob mortem socij, cum ipse quoq;
non diu post Hectoris fatum ui-
durus sit 212.45
thetis ad cælum ascendit deprecans
Vulcanum, ut Achilli alia fabri-
cet arma 214.21. 218.32
thetis Achilli fert arma, qualia non
ullus unquam habuit 223.1
thisbe columbis abundat 22.15
thoas à Menelao uulneratur 187.
24
thoon ab Antilocho occiditur 152.
37
thoones atque Ennomus ab Vlysse
occiduntur 126.1
thraccia Græci exercit' nutritrix 95.
33.

thym-

I N D E X.

ibymbræus à Diomede de curru
suo deturbatur 114. 9
isaresius amnis Peneo non misce-
tur 26. 4
lepolemi & Sarpedonis duellum
59. 30
troiani fœdifragi 40. 1
troiani Græcos fortiter pellūt, Mi-
nerua & Apollo dirimunt bellū
75. 1
troiani Græcos fugant usq; ad fos-
sam 89. 54
troianorum & Græcorum uehe-
mens pugna 119. 30
troianorum ingens fuga & cædes
121. 13
troianorum atq; equorum eorum
furor in transfiliendo munimēto
Græcorum 134. 44
trois pater Erychthonius 235. 26
tydeus apud Thebas sepultus 160.
17
tydeus paruus corpore, sed ualde pu-
gnax 62. 37

V

Venus Paridi auxilium fert 36. 13
venus Helenam obiurgat 36. 46
venus uulneratur à Diomede 54. 6
venus Mariem prostratum humo le-
uat, atq; grauius adflictum abdu-
cit, eos prosequitur Minerva,
atq; ambos præcipitat 248. 14
veneti non sunt tradita bellica ope-
ris 55. 49

uentre ieiuno mortui non lugendi
227. 23
uerbum quale dixeris, tale audies
235. 46
ueterum superstitio dijs sacrifican-
di 98. 15
ueterum regum diuitiæ in pecoribus
consistebat 230. 30
uium robur est & fortitudo 226
14
uir fortis & uir timidus describun-
tur 147. 40
uirum omnem bonum amare suam
coniugem 100. 25
ulysses patri restituta Chryseide re-
uertitur ad Græcorū castra 10.
4
ulysses continet Græcos sua facun-
dia ne in patriā renauigēt, & se
dat Therfiten regū conuiciato-
rem 17. 30
ulysses refert Agamemnoni legatio-
nis ad Achillem responsum 106.
28
ulysses gratias agit pro rebus bene
gestis 115. 46
ulysses ac Diomedes inuadunt Thra-
cēsiū castra, latrocinantur eos,
atq; omnia diripiunt 115. 54
ulysses ac Diomedes redeūt magnis
spolijs ad Græcorum castra, atq;
ut res gestæ sint Nestori narrant
117. 7
ulysses hortatur Diomedem ut for-
titer resistat insecutioni Hecto-
ris 124. 1

ulysses alloquitur suum magnū ani-
mum ne fugiat 125. 36
ulysses uulneratur à Soco Charopi
fratre 126. 7
ulysses Agamemnoni grauiā conui-
cia dicit propter ignauā & me-
ditationem fugæ 159. 40
ulysses suadet Græcos in bellum iei-
unos nō abducendos, Agamemno
nemq; iubet ut in medium ferat,
quæ se legato Achilli promiserat
226. 7
ulyssis descriptio 33. 1
ulyssis fortitudo 60. 20
ulyssis turpis fuga 85. 30
ulyssis precatio ad Mineruam, ut
sit sibi protectionis comes 112. 27
ulyssis fortitudo, solus sustinet to-
tum Troianorum exercitum
125. 46
ulysses ex hostibus eripiunt Aiax
& Menelaus 126. 40
uulcanus inundationem Scamandri
in Achillē igni combusit, neque
mirum est Achillem tam ingentia
facinora perpetrasse, cum omnes
dij illi semper præsto & auxilio
fuerint 246. 32
uulcanū Eurynome & Thetis quō-
dam abiectum uiuum seruauerunt
219. 1

X

Xanthus Baliiq; filij Podargæ
230. 33

FINIS.

INDEX IN ODYSSEAM ET RELIQUA

HOMERI OPERA COPIOSISSIMVS. IN QVO
prior numerus paginam, posterior uersum denotat.

A

A ccipitris augurium	144. 43	amicitia paterna	138. 45	apollinis templum	237. 24
accipiter timendus muri-		cum Amicis non pugnandū	68. 24	apparitio animarum	97. 24
bus	227. 30	amor coniugum ex liberis	178. 30	aper uulnerat Vlyſsem	181. 50
acastus rex	131. 23	amoris exemplum	145. 48	aphidas rex	222. 5
acheron	95. 24	amor ſeruorum in Vlyſsem	188. 35	aquile uolatus	12. 13
achilles	19. 36	amphiarus populus	139. 36	aquile Aug.	138. 9
achillis anima	105. 13	amphimedon interfectus	205. 27	arbores pueris donatæ	222. 40
achillis exequiæ	217. 37	amphialus ſaltator optimus	66. 55	arcadia dux pecorum	242. 7
achiuorū reditus à Troia cantu ce-		amphinomus 151. 51. procorum opti-		arcifius 128. 34 pater Laert. 147. 38	
lebratus	7. 13	mus à Telemacho occiſus	172.	arcus Vlyſſis 192. 26 à ſolo Vlyſſe	
achini conuocati	9. 40		202. I	tensus	199. 37
acroneus	66. 37	amphion	101. 28	arete uxor Alcinoi	59. 5
actor ancilla	213. 43	amphitea	181. 16	arethuſa fons	124. 20
adomas filius Alcinoi	61. 11	amphitrita Dea	233. 44	argimecator nūcius inferni	218
adreſta	29. 10	amphitrite	50. 13	argonauta	109. 38
adulterium Aegithi	22. 26	amphitrio	101. 32	ariadna filia Minois	102. 32
æcea foror Circe	88. 33	anchialus Mentis filius	8. 50. &	aries liberat Vlyſsem	83. 20
ægida filius Iouis	78. 17		66. 38	aritus filius Neſtoris	25. 11
ægyptus fertilis	31. 6	ancilla Vlyſsem obiurgat	171. &	arma Vlyſſis	202. 30
ægyptius heros	9. 47		174. 37	arneus qui & Iruſ	165. 46
ægiochi monſtrū 151. 20. et	139. 37	ancille libidinoſæ ſuſſeſe	208. 143	ars exercitiū et Muſa ſimul	250. 7
æolus	86. 7	anabesimeus	19. 66	artacia fons	88. 4
æolia inſula	86. 5	animalia Venere delectantur	253	artebibulus mus	231. 16
æneas ex Venere ortus	256. 9	anima qualis	293. 14	artophagus mus	230. 25
ægiſthi adulterium	22. 126	animarum apparitio	97. 24	aſteus inſula	42. 18
ægiſthi ſcutities	36. 31	animæ tangi nequeunt	103. 49. &	aſtutia Vlyſſis 83. 14. & 121. & 122	
ægiſtus occiſus	1. 33		100. 28	& 124. 129. 150. 29	
æthiopum ſitus	1. 26	animæ procorū ad inferos	216. 42	aſtutia Penelopes 11. 12. & 176. 14	
æthonem ſe uocat Vlyſſes	177. 13	anchiſes cum Venere congreſſus.		aſtutia Vulcani	70. 4
ætolus deceptor	132. 11		253. 28. & 255. 24	aſtutia Mercurij	243. 23
æſculapius medicus	260. 44	annulus ſagitta tangendus	184. 113	athene	59. 31. & 232.
affectuum cauſa	294. 20	annos 4. proci eluſi	11. 12		15
agamedes amicus deorum	237. 26	anopea auis	7. 7	atrides	20. 36. & 21. 12
agamemnon	20. mors 21	anſeribus collati proci	183. 26	augurium aquile	12. 13. & 189. 18
agamemnonis mors 23. 11. 36. 104. 10		anticlus	32. 8	aurora 25. 1. uxor Tithanis	42. 30
agamemnonis anima	103. 43	anticlea mater Vlyſſis	98. 17	anthiopis anima	101. 26
agelaus procus	190. 41	antiloclus	30. 19	autolicus auus Vlyſſis	180. 49
agni cornuti	28. 26	antiloclus filius Neſtoris	19. 39	autonoe ancilla Penelope	169. 2
aiax occiſus ¹	19. 36	antilochoi anima	105. 14	auxilium promiſſum Vlyſſi	63. 51
aiacis Oilei exitus	36. 11	antinous procus	8. & 10. 15	azameda puella	235. 49
aiacis anima irata	106. 35	antinoi dolus	153. 28		
alcandre	29. 13	antinoi ſuperbia	161. 53. et 195. 17	B	
alcinous Phæaceniū dux	51. 54	antinous ſagitta traiectus	200. 33	Bacchi forma	258. 24
alcin. Vlyſſ. generū optat	63. 44	antiph. 139. 36. rex Leſtryg.	88. 10	Bæotes ſtella	47. 28
alcippe	29. 11	antiphus bellator 9. 52		bonis maſtatio	25. 47
alcmena	11. 42	Vlyſſis	155. 43	borborocates	230. 43
alcmenæ anima	101. 32	antrum polyphemi	78. 45	Boreas	47. 52
alitherſes ſenex 12. 74. et 224. 42		apollo Dijs terrori	232. 9	boues ſolis	115. 3
aleſtor	27. 7	apollo rex	80. 29	boues Deorum ubi	243. 17
allegoria fabularum	285. 30	apollo augur	22. 41	C	
alpheus	26. 31	apollo iratus Mercurio	246. 37	Cæcus cantor	65. 45
		apollinis natiuitas	234. 15	cœna tempeſtiua bona	157. 40
				calypſo detentus Vlyſſes	1. 17
				calypſo	

I N D E X.

calypso Dea amat Vlyffem	44. 30	colum carent mulieres, nō alia	198.	demoptolemus interfectus	25. 9
calypso Atlantis filia	62. 31	35		deus consulendus in factis nostris	185. 38
calypsus descriptio	143. 38	comparatio elegans	205. 42	deus non tentandus	258. 45
callirhoe fluxum sistit	50. 42	concordiæ bonum	55. 4	deo uolente nihil difficile	21. 48
calaminthius	230. 38	concubitus Vlyffis & Penelopes		deus optimus auxiliator	150. 15
canis Vlyffem redeuntem cognouit		215. 5		deorum mens non mutatur	20. 19
159. 55. 46		concubitus descriptio	255. 24	deos iniuste in malis accusamus	1.
canes ad custodiam pecoris nutriti		cocyx fluvius	92. 25	36	
125. 46		coniugium bonam famā parat	52.	dij inuicis nil conandum	36. 6
cantilenas Deus inspirat	206. 35	6		dij omnia sciunt	33. 46
cantilena ex uirtute orta	220. 8	coniuces sint concordēs	55. 4	dij sibi inuicem noti	43. 55
cantus ornamentum conuiuij	4. 4	coniugum amor	213. 22	dij non omnia uiridant	67. 37
cantus ex commoto animo	65. 44	confiliū Deorū inscrutabile	211. 7	dij non ab omnibus uidentur	148.
cantus non omnib. gratus	74. 24	consilium Vlyffis	212. 4	26	
cantus laudatus	75. 33	consilium senis	22. 4. 42	dij grata que cū fiunt	23. 43
cantus post conuiuium	65. 48	conuiuij descriptio	3 40	dij omnia possibilia	149. 22
cantus Deo curæ	251. 4	28. 7		oiana Dea	233. 43
capra louem nutritiuit	28	coronis mater Aesculapij	260. 146	diana qualis	259. 45
capra Palladem nutritiuit	40. 34	crambophagus	230. 32	diana filia Lotone	232. 20
cassandra cedes	104. 23	crangasides	231. 1	diane studium	53 24. 263. 20
caucanes	24. 18	cr. 12	22. 55. triginta habet	dicendi genera	280. 50
carpathus Insula	232. 49	ciuitates	176. 49	dio Homeri que	270. 22
castor Hyacides	129. 1	creteis mater Scyllæ	110. 47	difficile nihil Deo	21. 48
castor filius Pindari	102. 11	cretēs scilicet Apollinis	240. 35	drocleus filius Orsilochoi	138. 34
castor & Pollux	260. 50. 265	cietenſium Pæones	241. 28	diomedes	20. 53
30		crissæ insula	240. 2	discordiæ malum	20. 8
centauri	197. 34	chrysodictes	230. 45	disco cecitatum antiquis	63. 2
centaurorum exercitus	229. 41	ctesippus prociſus impius occisus		disidium Grecorum	20. 8
ceres amica Iasonis	44. 46	190. 8. 205. 28		diuitiæ Vlyffis	127. 6
ceres dea	260. 20	ctesius Ormenidis	142. 41	dodoneus lupi et	179. 6
certamina propoſita	66. 26	cura hortum fecundum efficit	221.	dolius 171. 32 senex	223. 29
ceruus confixus ab Vlyſſe	89. 3	3		dolores ad mortem adigunt	100. 10
certamen prociſus propoſitū	192. 17	cubuli descriptio	22. 19	domus Vlyffis irrepreheſibilis	5.
ceibeus	101. 28	cura Vlyffis	185. 5	29.	
charybdis descriptio	110. 2112	curruſ ſtella	47. 24	domus aduentui procorum parata	18. 36
chius	20. 44	curſu certatum	66. 46	domus ſubul. i descriptio	125. 23
chius fecundissima Insularum	232.	caneſa ſaxa	109. 37	domus descriptio	56. 59. 30
43		cyclopus Insula	77. 24	domi eſſe optimum	242. 37
chromius	101. 52	cyclopes contemptores Deorum		donum non reſpuendum	270. 52
chloria uxor Nelei	101. 47	80. 28		dona Dei uaria	67. 37
chorearum saltus	69. 214	cylopes 22. 54. in Creta	176. 51	dorenſes in Creta	176. 52
choreæ amabiles	259. 30	cyllenes Deus	244. 33	daco occiſus	237. 29
cicones pugnant cū Grecis	76. 20	cythium collis	232. 22	dulichium	15. 47
cicatrix proditi Vlyſſe	183. 2182	cypariſſus	43. 40	H	
cimmerij populi	97. 1	cypri Domina Venus	257. 52	Ebrietas Cyclopi cbeſt	82. 17
circe	12. 44	cythara Mercurij	249. 40	ebrius periit	96. 97
circea Dea	88. 90. 32	D		etheneus 102. 53 senex	60. 51
circe futura dicit Vlyſſi	109. 17	Dæmon illuſtris	245. 14	est. ephrus filius Neſtoris	25. 10
cipræ uenefica	90. et 91. 95	dalia ſeruus Penelopes	40. 17	erbetus rex	167. 15
ciprem accipitris genus	118. 38	deas contemnere obeſt	256. 1	elatreus	66. 37
clymenis anima	102. 37	decipula mures capiti	228. 42	elatus interfectus	205. 10
clytæneſtra adult. ra	22. 28	deiphobus	31. 53	elementa qua uor	285. 25
clytæneſtra celus	104. 27	delphimo ſimilis Apollo	238. 20. 241. 5	elemoſyna pijs cognoscitur	161. 7
clytoneus filius Alcinoi curſor	66.	Deus Apollinem ſuſcepit	233. 11	elpenor ebrius periit	96. 8
245		delphuſa	236. 29	B a	elyſius
clytus ab aurora raptus	139. 43				

INDEX.

elysius campos

37. 10

embasichyrius mus

229. 7

enceladus ligatus

231. 37

enepeus fluius

101. 4

ensis donatus Vlyſſi

7. 2

epæana canere

241.10

eberritus Vlyſſes dictus

222. 7

epeus fabricator equi

106. 14

ephiates

102.19

epicaſtes anima

101. 37

epij lectores Elida

122. 6

equus Troianus

31. 49

equus Troianus cantu celebratus

73. 44

erembi

28. 26

erethmeus

66. 38

eridanus

227. 1

erynnis dea

139. 27

eriphyſis anima

102. 37

esopus

101. 26

eteoneus ſeruus

27. 19

euboea

10. 46

eubola

63. 52

eumelus

41. 23

eumæus Subulcus

125. 30

euphimedia anima

102. 16

eupithes dux hoſtium Vlyſſis

225. 5

eupithes à Laerte occiſus

226. 4

euryades interfectus

205. 10

euryalus optimus luſtator

66. 41

eurybates præco Vlyſſis

178. 12

euriclea nutrix

9. 6

euriclea cuſtos theſauri

15. 46

euriclea ut agnouerit Vlyſſ.

180. 45

euridice uxor Neſtoris

25. 49

euridas occiſus

205. 26

eurylochus dux ſociorū Vlyſſ.

89. 48

eurymachi inclementia

172. 49

eurylochus perdit conſilio Vlyſſis ſocios

114. 42

eurymachus:prociſus

8. 31

eurymachus optimus prociſorū

135. 130

eurymachus occiditur

261. 45

eurymedon

59. 9

eurymedufa nutrix

58. 14

eurynome gubernatrix

163. 29

eurynomus prociſus

9. 24

eurypheſſa mater Solis

264. 43

eurytiona à Nio leſus

197. 34

euryto ſagittarius

68. 40

europa raptus

228. 4

eurus uentus

47. 51

exequiarum ritus

217. 24

exercitia corpor. honeſta

66. 68. 2

F

Fabularum allegoria

285. 30

fabulis cur utatur Homer.

269. 44

fames ſociorum Vlyſſis

114. 31

farina medulla uirorum

14. 47

fatum omnia regit

61. 38

felem timent mures

227. 30

figura quid

274. 26.

figure Homero familiares

27. 5

filie Pandari

186. 6

ſilius unicus generationem ſeruat

147. 138

ſilij pauci ſimiles patribus

14. 33

ſlamma ardenti Minerua apparet

174. 10

fluſuum maris uis

50. 19

forma mulieris uenusta que

159. 15

formam Minerua mutat

3. 25

formam mutat Pallas

14. 25

fratribus ſorores nubunt

86. 13

fruges ſua ſponte proueniunt

77. 28

G

ganymedes

256. 13

genitalia homini extracta

208. 54

gerenius eques

19. 51

gereſtum

20. 49

glandes ſues nutrimento

124. 30

gorgonis caput

108. 15

gratie

235. 34

gratie lauāt uenerem

71. 19

gratitudo

73. 6

græci beati qui occiſi ad Troiam

48. 7

græcorum ad Troiā diſidium

20

gyrea petra

36. 9

H

habitacla Iouis immortalia

28. 21

halius tripudiator

71. 22

halius filius Alcinoi

66. 45

harmonia

235. 35

haſta Minerue

3. 11

hebe filia Iouis

107. 39

hebe puella

256. 35

hecatoμβe græte dijs

99. 8 et 62. 43 et 18. 42 et 155. et 180. 21 et 214. 39. et 236. 34 et 237. 19 et 238. 42

helena auguriū interpretatur

138. 20

helene ornatus

29. 8

helene liberalitas

137. 29

I

laones populi

234. 42

iaſida

101. 49

iaſon fulmine precuſſus

44. 46

iaſon Charus

109. 50

icmalius faber

174. 42

idamons

232. 39 et 253. 49

idomeneus

21. 8 rex 177. 21

idothea filia Protei

33. 33

igne luſtrantur edes

209. 5

igne mortuorū corpora conſumpta

ilij excidium 31. 22 (217. 47)

ilium non nominandum

209. 34

imbrus

helene unica filia

27. 10

helene genus pernitioſum

126. 30

helicone

226. 35

hercules quantus

260. 34

hercules proditor hoſpitij

192. 42

herculis mater

101. 32

herculis idolum

107. 37

hermione unica filia Helene

17. 12

heros Aegyptius

9. 47

heſperus niger

8. 55

hippodamia ancilla

196. 2

homeri nomen unde

266. 48

homeri patria incerta

266. 11

homerus quando uixerit

267. 45

homerus cecus

235. 12

homerus author ornatus

272. 10

homerus phyſicus

287. 32

homerus orator

305. 14

homeri modeſtia

266. 6

homicida auſugere ſolet

211. 45

homo ſibi cauſa malorum

1. 10

hominis fragilitas

168. 5

homines indigent dijs

18. 31

homines comēſti à Cyblope

80. 45

homines in porcos uerſi

98. 29

horæ ſapientes

235. 34

horæ deæ

258. 8

hortus Alcinoi

60. 9

hoſtes non tentandos

68. 24

hoſtes præſens diligendus, nolens

136. 32

hoſpites à loue ſunt

55. 30. et 126. 19

hoſpitalis Iupiter

80. 24

hoſpitalitas

61. 10 et 126. 7

hoſpitalitas grata dijs

132. 28

hoſpitalitas Neſtoris

24. 40

humanitatis exemplum

126. 8

humilitatis exemplum

146. 19

hydrocharis

230. 40

hydromedufa rana

226. 55

hydrus

218. 7

hymni in Apollinem

232. 2

I N D E X.

<i>inubrus insula</i>	232. 42.	<i>latona mater Apollinis</i>	232. 19	<i>megapentheus</i>	137. 3
<i>immortalitas promissa Vlysi</i>	46	102. 29		<i>melanthius custos caprarum</i>	158. 21
20		<i>laodamas optimus luctator</i>	67. 1	<i>melanthius uinctus à subulcis</i>	203.
<i>impietas filie in parētē</i>	34. 52	<i>latrones capiunt Bacchum</i>	258. 34.	42 occisus	208. 55
<i>incantationis usus</i>	182. 2	<i>lectus Vlysis coniugalis</i>	213. 4	<i>melantho ancilla</i>	171. 31
<i>inclementie exemplum</i>	162. 52	<i>laudare seipsum turpe</i>	194. 15	<i>melesigenes Homer. dictus</i>	266. 25
<i>infantium studium</i>	246. 46	<i>leda uxor Pindari</i>	102. 9	<i>melicratus</i>	95. 30
<i>inhumanitatis exemplum</i>	162. 52. et	<i>leonis robur</i>	707. 35	<i>membrorum Vlysis robur</i>	166. 53
190. 19		<i>leſbus</i>	20. 43	<i>memnonis pulchritudo</i>	106. 13
<i>ino Cadmi filia</i>	48. 34	<i>leſtrygones</i>	87. 31	<i>memoria donum</i>	37. 39
<i>insula Græcorum</i>	232. 40	<i>leucippus</i>	235. 52	<i>mendacium Vlysis</i>	162 et 176. 177
<i>iouis oratio</i>	1. 33	<i>leucothea iuuat Vlyſsem</i>	48. 45	<i>mendacium abſit à prudente</i>	23. 35
<i>iouis dicta ſeruanda</i>	44	<i>liberalitatis exemplum</i>	37. 39	<i>mendacium officioſum</i>	150. 43
<i>iouis adulteriū</i>	101. 34 uide	<i>liberi cauſa amoris coniugum</i>	178.	<i>mendacium opportuni</i>	80
<i>iphiclea</i>	102. 1	30		<i>mendacium aſtutum</i>	122. 22
<i>iphitus Eurytides</i>	192. 29	<i>lichenor mus</i>	230. 18	30	
<i>iphtima filia Icarij</i>	41. 24	<i>lichomyle mus</i>	227. 10	<i>mendax ab hoſte non differt</i>	128. 8
<i>ira Vlyſis in ſocium</i>	94. 9	<i>lichopinax mus</i>	228. 25	<i>mendici deſcriptio</i>	135. 2
<i>ira cohibenda</i>	158. 47	<i>liocritus procus</i>	13. 50	<i>mendici laborare nolunt</i>	172. 12
<i>iris Deus</i>	234. 2	<i>liocritus occiſus</i>	201. 37	<i>médico inutilis pudor</i>	160. 51
<i>irus médicus</i>	165. 47	<i>l odes Oenopis filius</i>	194. 49	<i>mendicorum certamen</i>	166. 8
<i>iſmarus urbs uafata</i>	76. 13	<i>liodes occiſus</i>	206. 17	<i>mendicorum locus</i>	154. 40
<i>ithaca inſula</i>	8. 27	<i>loti herbe uis</i>	77. 11	<i>menelaus flauus</i>	6. 27
<i>ithaca inſula equalitas</i>	37. 50	<i>lotophagi</i>	77. 2	<i>menelai familia</i>	27. 20
<i>ithacensis terra</i>	121. 26	<i>lucina ſpelunca</i>	177. 8	<i>menelai humanitas</i>	137. 23
<i>ithacenses uicti ab Vlyſſe</i>	226. 9	<i>lucina dea parturientium</i>	233. 46	<i>menelai labores</i>	28. 25
<i>italus filius Zeibi</i>	183	<i>luctus fatietas moleſti</i>	28. 45	<i>menta dux</i>	3. 12
<i>iuno quæ</i>	260. 14	<i>lugere ſemper obest</i>	168. 49	<i>mentori ſimilis Minerva</i>	225. 39
<i>iuno pulcherrima Deorum</i>	233. 15	<i>luctus honos mortuorum</i>	220. 1	<i>mentor Vlyſis ſocius</i>	13. 40
et 233. 45		<i>luctus certamen</i>	66. 52	<i>meonia</i>	235. 19
<i>iuno irata Ioui</i>	238. 19	<i>luna Pallantis filia</i>	243. 46	<i>mercurius</i>	95. 261. 3
<i>iuniores deſipiunt</i>	63. 25	<i>lune ſtadium</i>	265. 10	<i>mercurius nuncius Iouis</i>	243. 5
<i>iupiter bona et mala diſtribuit</i>	55. 10	<i>lybia</i>	28. 27	<i>mercurius Maia filius</i>	42. 1
<i>iupiter omniſcius</i>	186. 15	<i>lycia</i>	235. 19	<i>mercurij deſcriptio</i>	43. 20
<i>iupiter plectit peccantes</i>	20. 55	<i>tymuſius</i>	230. 37	<i>mercurij opera</i>	242. 19
<i>iupiter Venere delectatur</i>	153. 11	<i>lyra Mercurij</i>	243. 10	<i>mercurij aſtutia</i>	249. 5
<i>iuramentum magnum quod</i>	45. 44	M		<i>mercurius ſeruat Vlyſſem</i>	91. 12
et 16. 24 et 114. et 143. 10. et		<i>Mere anima</i>	102. 37	<i>mercurio ultimo libatum</i>	60. 34
233. 33 et 246. 55 et 251. 21		<i>maia mater Mercurij</i>	242. 2	<i>mercurij Imperium in quæ</i>	252. 14
<i>iuſtitia Deorum</i>	174. 28	<i>malearum mons</i>	22. 40	<i>meridarpax mus</i>	231. 17
<i>iuſtitia ſenum</i>	221. 11	<i>malorum ſibi homo cauſa</i>	1. 10	<i>meſaulius ſeruus ſubulci</i>	133
L		<i>mantius</i>	139. 38	<i>miletus urbs</i>	235. 20
<i>Labores Vlyſis</i>	62. 30	<i>marathona</i>	59. 3	<i>mimanta inſula</i>	20. 43
<i>laborum Vlyſis repetitio</i>	215. 12	<i>mare debilitat homines</i>	67. 9	<i>mine dominorum difficiles</i>	157. 53
<i>lacedæmona diuina</i>	23. 33	<i>mariti mandata retinenda</i>	170. 24	<i>minerva intercedit pro Vlyſſe</i>	2. 10
<i>laconica terra</i>	239. 30	<i>maron ſacerdos</i>	79. 5	<i>minerva diſparet</i>	24. 23
<i>laerces aurifex</i>	25. 22	<i>mars qualis</i>	259. 27	<i>minerva formam mutat</i>	41. 23. et
<i>laertes pater Vlyſis</i>	147. 39	<i>mars uentrem comprimit</i>	70. 2	3. 25	
<i>laertis paupertas</i>	100. 9	<i>mars uelociſſimus deorum</i>	70. 37	<i>minerva apparet Vlyſi</i>	122. 32 et
<i>laertes agnoſcit filium</i>	222. 48	<i>martis officium</i>	252. 40	121. 7	
<i>laertis aſtera uita</i>	220. 39	<i>mater Deorum quæ</i>	260. 25	<i>minerva pro Vlyſſe pugnat</i>	204. 4.
<i>lachia</i>	235. 37	<i>mater filio nupta</i>	101. 39	et 225. 39 et 185. 31	
<i>Lampetea nuncius ſolis</i>	115. 23	<i>medon præco</i>	39. 17 ſeruatus	<i>minerva mutat formã</i>	58. 15 et 529
<i>Lampus equus Aurora</i>	214. 6	46		<i>mine. uſ ſeruatrix Telemachi.</i>	16
		<i>megare anima</i>	101. 35	<i>minos filius Iouis</i>	107. 4 (46
		<i>megapenthis</i>	27. 8	<i>minos rex Crete</i>	176. 53

I N D E X.

mirmidones	21. 5	neritus mons	123. 37. & 75. 50	patria nil dulcius	76. 9
mola à mulieribus acta	186. 51. &	nestor	18. & 19. 15	patroclus bellator	10. 36
59. 55		nestoris etas	22. 7	patrocli anima	105. 4
molus herba ueneficium fallit	91. 36	nifus Dulichius	168. 2	pauper in ciuitate medicet.	154. 49
mors molesta	21. 53	niuus liquefactio unde	177. 31	pauperes à Ioue sunt	55. 30
mortui res uiuentium norui.	99. 24	noemon nauē dedit Telemacho	38. 22	peccatores Deus punit	120. 55
mortuis omnibus sacrificatū	97. 13	nomen omni homini datur	74. 38	pedū lotionē Vlysses agniū.	18. 45
mortuorum bonos	221. 52	nomen uirtute æternum paratur	218. 16	pelasgi in Creta	176. 52
mortuos deslere bonor	30. 28	notus	47. 51	peleas filius Neptuni	101. 20
muliebris astutia	176. 14	nox perpetua Cimmerijs	97. 3	peleus	105. 51
mulier non sola uiris astet	169. 4	nymphæ quales	257. 13	peleus rana	226. 55
mulieres colum curent	198. 35	O		pelionis anima	217. 1
mulieres non intersint uiris	7. 44	Oceanus	17. 30	pelobates	230. 50
mulieres molas agunt	186. 51	ocylus	66. 37	peloponnesus	239. 39
mulius famulus Amphinomi	173. 23	oculus effossus Polyphemo	82. 29	pelusius	230. 48
munera facilius plures dant quā		odygia insula	2. 47	penelope filia Icarij	7. 16
unus	117. 21	œstrus dolosus	205. 43	penelopes pulchritudo	169. 15
murium cibus	227. 18	ogygia insula	62. 30	penelopes tela	7. 44
murium arma	218. 50	oicleus	139. 36	pene'opes astutia	11. 12
murium cum ranis pugna	226. 42	oleo ungendi mos	27. 6 & 212. 24	penelopes stetus	855. 53
mus à rana per aquam lata	227. 48	olympus	102. 26	penelopes dolor ob filij discessum,	39. 40
musarum cantus	235. 30	onchestus lucus Deorum	245. 22	penelopes somnium	183. 26
musarum potestas	261. 50	operatio bona melior mala	207. 7	penelope irata Antinoo	153. 21
musæ, ars & exercitium simul exi-		oratio Telemachi	10. 17	penelope filium Telemachum susci-	
stunt	250. 7	oratio Alcinoi	65. 7	pit	155. 12
musæ inuocatio	1. 2	oratio omnis duplex	281. 23	penelopes matrimonium qua condi-	
musices consideratio	300. 4	orchilochus	26. 31	tione procis propositum	195. 37
musical laudata	65. & 69. 14	orestes occidit Aegisthum	1. 33	penelope aduentum Vlyssis credere	
musici alijs hominibus præferendi.		orestes ulciscitur patrem	23. 14	nequit	210. 4
73 20		orion à Diana peremptus	44. 45	penelope cum ignoto marito lequi-	
mycala insula	232. 47	orionis magnitudo	102 & 107	tur	175. 34
mycenæ	11. 43	orsilochus filius Idomenei	121. 46	penelope agnoscentia Vlyssis affe-	
N		orsilochus bellicosissimus	192. 31	ctio	213. 22
Naiades nymphæ	118. 55	ossa mortuorum seruata	217. 50	pera Vlyssis pane repleta	161
naubolides Phæacū fort. β.	66. 42	oibus	102. 19	preginatio famam parat	524. 44
nauigatio celerissima	118. 34	ostripelles quid	231. 48	peribœa	59. 3
naui in saxummutata	120. 4	otreus rex Phrygiæ	254. 31	perimedes socius Vlyssis	97. 10
nausicaa filia Alcinoi	52. 4	P		perseus filius Nestoris	25. 11
nausithous	51. 49 & 59. 7	Peones Cretensium	241. 28	persephone	100. 48
naues paratæ ab Vlysse	46. 45	pallas formam mutat	14. 25	phæacensium origo	51. 45
naufragium Vlyssis	48. 20	pallas se declarat Vlyssi	122. 32	phæacensium hospitalitas	119. 17
nauigatio Græcorū discors	20. 29	pallas Vlyssi sanit	125. 7	phæaces periculis maris	60. 4
nauteus	66. 38	palladis studium	26. 8 & 252. 38	phœbus cytharædus	231. 41
naxus insula	232. 49	palma ad aram orta	54. 40	phædra	10. 32
nebula tegit Vlyssē	58. 47	pandarus	183. 8	phedon rex	178. 52
nectar potus Deorū	44. 14	parcæ	61. 38	phœnix senex	130. 30
nectar solis uxor	11. 1	parcæ dea	707. 46	phaeton equus Auroræ	214. 6
neleus filius Neptuni	101. 20. confi-	parcæ quales	251. 55	phaetusa filia solis	110. 55
liarius	25. 6	parcam nemo aufugit	217. 7	pharmacum tristitiā abigit	30. 54
neoptolemus fortis	106	pan Deus pastoralis	261. 16	pharum insula	33. 22
neptuni odium unde	85. 15	parnasus	181. 11	phidon rex	131. 3
neptunus infensus Vlyssi	1. 23 &	paphus sacra Veneri	71. 14	philetius Bubulcus	188. 20
49. 12		pater senex dictus.	164. 52 & 167. 5	phemius Cantor seruatus	206. 43
neptuni officium	262. 31	parentem suum nemo nouit	5. 13	phemio Cytharædus	4. & 7. 6
neptuni adulterium	101. 7			philo	29. 12
nericum captum à Laerte	223. 15			philo	

I N D E X.

<i>philoctetes sagittarius</i> 68. 35 et 21. 7	<i>procis arma allata</i> 202. 52	<i>femeles filius</i> 25. 826
<i>phorcynis portus</i> 118. 4. 7	<i>procorum mortis causa</i> 219. 15	<i>senectus unde</i> 180. 2
<i>phronius</i> 16. 33	<i>proci ad infernum</i> 216. 42	<i>senectus abest à cōtentoribus deo-</i>
<i>pharontis nauclerus</i> 22. 4. 4	<i>proci sepulti</i> 224. 8	<i>rum</i> 255. 55
<i>phoece</i> 34. 16	<i>procris</i> 120. 32	<i>senectus odiosa omnibus</i> 257. 2
<i>physignathus rex ranarum</i> 226. 53	<i>propinandi mos</i> 18. 24	<i>senex pater dictus</i> 188. 28 (39
<i>pieria</i> 236. 1	<i>proserpina</i> 95. 2 & 260. 21	<i>senex facile iuvene uincitur</i> 166.
<i>pierie montes</i> 243. 16	<i>proteus deus marinus</i> 33. 32 et 66. 39	<i>senes prudentes</i> 22. 6 & 60. 51
<i>pietas Vlysis</i> 2. 23	<i>proteus uarius captus</i> 35. 15	<i>senes bellatores necessarij</i> 225. 35
<i>pile lusus</i> 71. 23	<i>prudētē ex stulto dij faciūt</i> 209. 4. 7	<i>senum iustitia</i> 221. 11
<i>Pieleranio</i> 250. 21	<i>psycharpax mus</i> 227. 5	<i>sepulturam curant animæ</i> 98. 7
<i>pindarus</i> 102. 9	<i>psyria insula</i> 20. 43	<i>sepulchralium usus</i> 13. 35
<i>pireus Cotius Telemachus</i> 155. 29	<i>pternoglyphus</i> 230. 38	<i>sepulchrorum apparatus</i> 218. 3
<i>pirithoi umbra</i> 108. 12	<i>pternophagus</i> 230. 40	<i>serui duo tantum Vlysis mansere fi-</i>
<i>pisandrus interfectus</i> 205. 11	<i>pternotraftamus</i> 227. 10	<i>deles</i> 196. 5
<i>pisenor præco</i> 10. 15	<i>pudor inutilis mendico</i> 160. 51	<i>seruitus tollit ingenium</i> 100. 22
<i>pisistratus filius Nestoris</i> 18. 19	<i>pudor rusticus</i> 17. 15	<i>scritleus</i> 230. 24
<i>pleiades à nautis obseruātur</i> 41. 30	<i>puella nulli nubat inuitis suis paren-</i>	<i>firdoniorum rex</i> 38. 10
<i>plutonis domus</i> 95. 2	<i>tibus</i> 57. 54	<i>signum de cœlo datū Vlysi</i> 186.
<i>poculo ualedicendi mos</i> 118. 9	<i>pugna ranarum & murium</i> 230. 18	<i>43</i>
<i>poetæ non sui iuris</i> 7. 35	<i>pylus</i> 26. 27	<i>signum agnitionis Vlysis</i> 213. 40
<i>poetæ ex Musis</i> 262. 49	<i>pyrenus comes Telemachi</i> 145. 1	<i>signa coniugum abscondita</i> 211. 35
<i>polycaste filia Nestoris</i> 26. 6	<i>pytho sol</i> 238. 4. 7	<i>silentij usus</i> 32. 12
<i>polyctor</i> 158. 16		<i>silenus</i> 257. 18
<i>polyuicus</i> 66. 40	R	<i>simulachra Deorum</i> 22. 36
<i>polybus occisus</i> 205. 27	<i>Radamanthus</i> 37. 11	<i>sirenium cantus</i> 109 & 111. 52
<i>polydama uxor Iouis</i> 36. 5	<i>rana murem portat</i> 227. 4. 8	<i>sifamida</i> 227. 17
<i>polyphemus Cyclops</i> 2. 32	<i>ranarum et murium pugna</i> 226. 42	<i>sisyphonis pœna</i> 107. 30
<i>polyphemi antrum</i> 78. 45	<i>ranarum arma</i> 229. 31	<i>sitophagus</i> 231. 5
<i>polyphem. irrisus ab Vlysse</i> 84. 37	<i>rea Dea</i> 233. 43	<i>socius bonus non inferior fratre.</i>
<i>polyphonus</i> 230. 25	<i>reditus Vlysis prædicatur</i> 4. 51	<i>75. 15</i>
<i>polyphideus</i> 139. 42	<i>reduplicatio</i> 275. 7	<i>socij 6. Vlysis absorpti</i> 113. 4
<i>polytes socius Vlysis</i> 90. 10	<i>reges ex Ioue</i> 262. 52	<i>socij Vlysis omnes pereunt</i> 116. 10
<i>pollux filius Pandari</i> 102. 12	<i>reges decet misericordia</i> 162. 10	<i>cur perierint</i> 1. 11
<i>pollux & Castor qui</i> 260. 50	<i>regressio</i> 275. 23	<i>solis habitus</i> 264. 49
<i>& 65. 30</i>	<i>relatio</i> 275. 15	<i>solis officium</i> 17. 30
<i>ponicus</i> 66. 39	<i>res familiaris claros filios facit</i>	<i>solis boues uiolati</i> 114. 46
<i>pontonous præco</i> 61. 25	<i>rexenor</i> 59. 14 (129. 20	<i>Solyma mons</i> 47. 39
<i>porci ex hominibus</i> 90 et 93. 11	S	<i>somnium Penelopes</i> 183. 26
<i>preces Vlysis</i> 186. 38	<i>Sacrificatum dijs</i> 133. 10	<i>somnus omnib. necessarius</i> 184. 26
<i>preces exaudite</i> 57. 40	<i>sacrificatum mortuis</i> 97. 13	<i>somnus abigit curas</i> 186. 25
<i>precationis uis</i> 50. 40	<i>sacrificandi mos</i> 25. 26	<i>somnus multus dolor</i> 142. 21
<i>præcepta Deorum retinenda</i> 33. 20	<i>sacrificium</i> 17. 24 & 24. 34	<i>somnū captare parantis descriptio</i>
<i>præmneum uinum</i> 90. 21	<i>sacrificatum Ioui</i> 85. 30	<i>9. 12</i>
<i>præssæus</i> 231. 12	<i>sacrificatum Mineræ</i> 25. 40	<i>stellæ inferniunt nauigantib.</i> 47. 28
<i>præssiphagus</i> 230. 45	<i>sacrificia oblata Palladi</i> 40. 43	<i>stratius filius Nestoris</i> 25. 10
<i>primneus</i> 66. 38	<i>sagittadi ars in usu antiquis</i> 184.	<i>stygia palus</i> 45. 51
<i>procorum numerus</i> 150. 2	<i>13 & 199. 50</i>	<i>suillinum dorsum in precio</i> 73. 18
<i>procorum luxuries.</i> 3. 10 et 127. 4	<i>saltatio est ornamentum conuiuij.</i>	<i>& 133. 14</i>
<i>proci contēnunt Telemachū</i> 15. 26	<i>4. 4</i>	<i>sunium promontorium</i> 22. 40
<i>proci insidias struūt Telemac.</i> 41. 5	<i>saltatio puellarum</i> 171. 14	T
<i>proci dona offerūt Penelopæ</i> 171. 2	<i>saltus certamen</i> 66. 54	<i>Tæda prælata coniugib.</i> 214. 54
<i>procis certamē propositum</i> 192. 17	<i>samus</i> 5. 43	<i>tantali dolores</i> 107. 18
<i>procis penelope coniugiū ut pro-</i>	<i>schematū autor Homerus</i> 273. 10	<i>taphij</i> 8. 51
<i>missum</i> 143. 37	<i>scheria fertilis</i> 43. 10	<i>tartarus</i> 238. 11
<i>proci dementes redditi</i> 191. 12	<i>scuta Pallas inuenit</i> 252. 43	<i>tela</i>
	<i>scyllæ descriptio</i> 109 & 710. 5	

I N D E X.

tela Penelopes	11. 16	et 176. 14	ad Troiam occisi beati	48. 7	ulyssis fortitudo et agilitas	68. 6
et 218. 51			troiani belli occasio	267. 50	ulysses cognoscit familiae suae statum	
telemachus filius Vlyssis	3. 15		troiani belli pericula	11. 43	100. 2	
telemachus iussus inuestigare patrem	6. 23		troiani belli series	268. 16	ulysses Deo similis	148. 49
telemachi oratio	10. 17		troiani dijs proximi	256. 11	ulysses 20. annos à patria	149. 16
telemachi fortitudo	190. 26 et 194. 24		trophonius amicus Deorum	237. 2	ulysses nudus puellis uisus	54. 15
telemacho insidiae paratae	39. 6	et 152. 30 et 189. 16	troxartemus	227. 9	ulysses exponit Alcinoos suas calamitates perpeffas	75. 30
telemachus reuocatur domũ	136. 3		tumultus in Ithaca ortus	224. 7	ulysses 7. an. in Calypso fuit	62. 45
telemachus patrem Vlyff. agnoscit.	199. 23		tycius filius Terrae	107. 12	ulysses Telemacho se prodiit	148. 53
telemus uates	84. 43		tydeus	20. 39	ulysses ab uxore agnitus	213. 22
tempestatis descriptio	47. 48	et 116. 3	tyro Crythei uxor	101. 1	ulysses à nutrice agnitus	180. 45
templum Delphicum	257. 24		tyroglyphus unus	229. 7 et 130. 37	ulysses commiscetur Circe	92. 23
tenedus	20. 31		V		ulysses se patri prodiit	222. 24
teocretes in Creta	176. 51		Valedicendi mos	177. 45	ulysses mendiculus	158. 11
testudinẽ Mercurius inuenit	242. 25		uaticinium 157. 15 et 109. 17	et 98. 100	ulyff. patrẽ ignotũ alloquitur	221. 2
theba urbs	236. 11		uaticinium contemptum	12. 45	ulyff. se seruis suis manifestat	196. 6
thebarum fundatores	101. 29		uaticinium Circes	95. 2	ulysses mutatur	124. 51
themis dea	10. 15		uenationis descriptio	181. 31	ulyss. dormiẽs in Ithacã redijt	119. 51
thesauri custos	15. 46		uenter causa malorũ	163 et 150. 41	ulysses dormit cum Penelope	215. 5
thesei umbra	108. 12		uentorum causa	288. 34	ulysses ad inferos	97 et 108
theseproti	131. 2		uictorũ utrem Vlyffes capit.	86. 26	ulysses ignotus Penelopẽ alloquitur	175. 34
theoclymenus uates	139. 49 et 144. 46		uenus à Marte uitiata	70. 2	ulysses cedit socijs	113. 55
theoclymenus proci effugit malũ	191. 26		uenus omnibus grata	253. 7	ulysses socius Nestoris	19. 38
theosa nympa	2. 33		ueneris pulchritudo	254. 5	ulysses Irum prostrauit	167. 31
thesei uxor	102. 33		ueneris opera	252. 33	ulyssis prudentia	212. 4
Thoas Adremonis filius	134. 21		ueneris illicitae poena	208. 22	ulyssis astutia	150. 29 et 121 et 129
thoon	66. 39		uestertilio	216. 39	ulyssis labores	1. 21
thrasimedes filius Nestoris	18. 22		uestia dea inuocata	262. 42	ulyssis à proci periculum	190. 20
et 52. 11			uestiae ueneris opera displicet	252. 52	ulyssis in proci ira	200. 33
thyestes	36. 19		uestia dea interest conuiuijs	264. 9	ulyssis in mare periculum	98. 29
titana occisus	231. 36		uestes ornant hominem	52. 13	ulyssis uersutia	31. 22
tiutus terrae filius	63. 55		uestes preciosas contemnit Vlyffes.	179. 47	ulyssis periculum	88 et 91. 14. et
terra mater omnium	264. 23		uestitus Vlyffis ad Troiam abiens	177. 45	ulyssis uictoria	226 (116. 22)
tiresia Thebanus	98. 22		uiaticum Telemachi	16. 2	ulyssis pietas	2. 22
tiithan	42. 30		uigiliae dolores pariunt	185. 48	ulyssis captiuitas filio indicata	37. 5
tolerantie exemplum	162. 54		uinum immodicẽ sumptum malorũ causa	197. 33	uotum Vlyffis	97. 15
trichaices in Creta	176. 52		uinum memorabile	79. 16	uulcanus filius Iunonis	236. 46
trinacrium	98. 38		uinum rubrum	45. 31	uulcanus domorum inuictor	262. 12
trinacria insula	110. 50		uinum nigrum laudatum	223. 10	uulcani labores	69. 35
triopus	235. 53		uinum Polyphemum perdidit	81. 151	uulcan. insidias struit Veneri	70. 4
trifricia potu semota	30. 53		uinum uetus	24. 44	uulnera incantari solita	182. 2
trogodytesmus	230. 21		uini effectus	133. 40	uultures Tygium uexant	107. 14
troia non nominanda	Græcis 178. 184. 25		uir fortis ubiq. clarus	59. 2	uxorib. nõ temere credẽdũ	104. 43
troie excidium cantu celebratum.	66. 14		uirga Mercurio data	151. 32	X	
			uirga Mercurij quae	43. 23	Xenia data Vlyffi	72. 12
			uisa omnia non dicenda	245. 37	Xenia data Telemacho	38. 5
			uita beator morte	105. 35	Z	
			uitis orta in nauis	259. 3	Zacynthus	5. 43
			ulyssis nomen unde	181. 9	zephyrus	47. 51
					zetus rex	183. 12
					FINIS.	

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

HOMERI ODYSSEAE HOMERI PRIMAE RAPSODIAE

argumentum.

Deorum concilium fit de Ulyssae in Ithacam mittendo d Calypso Insula: post quod Pallas in Ithacam proficiscitur ad Telemachum, similis facta Menae regi Taphiorum. Facto autem colloquio, Pallas adhortata Telemachum ut proficisceretur ad patris inquisitionem, in Pylum quidem ad Nestorem, in Sparten uero ad Menelaum discedis, indicio dato quod dea esset. & procorum fit conuiuium.

ODYSSEAE HOMERI A. RAPSODIA.

In primo libro est Deorum concilio, Ulyssae
Palladi confidentia.

IRVM dic mihi Musa uersutū,
qui ualde multum
errauit, postquā Troia sacra ur-
bem euerit:
multorum autē hominum uidit ur-
bes, & mentem cognouit.

plurimos uerō ille ī mari passus est dolores suo in animo,
magna cura seruans suamq; animā & reditum sociorum:
sed neq; sic seruauit socios tamesi cupiens.

Malorum sua enim ipsorum insipientia perierunt,
suorum ho stulti, qui bonos sublimi solis
mo sibi cau comederunt: ille uerō eis abstulit reditus diem.
sa. hac aliqua ex parte dea filia Iouis dic & nobis.

Iam alij quidē oēs quotquot effugerant saeuam mortē,
domi erant, belloq; elapsi atq; mari:
hunc solum reditus indigentem atq; uxoris,
nympha ueneranda detinebat Calypso diua Dearum
in specubus cauis, cupiens maritum esse:
sed quando tempus uenit circummeantibus annis,
quo ei destinatum ē diu domum redire
in Ithacam, neq; tum expers erat certaminum,
etiam inter suos amicos, dij uerō miserebantur omnes,
prater Neptunum: ille uerō indefinenter irascebat
solus Ulyssae diuino Ulyssae, antequam suam in terram uenisset.
infensus. sed ille quidem Aethiopus accesserat longe semotos,
(Aethiopus qui bifariam diuisi sunt, ultimi hominum,
alij quidem occidentalis solis, alij uerō orientalis.)
adfuturus taurorumq; & agnorum sacrificio.
hic ille delectabatur conuiuiis assidens: at alij
Iouis in regia Olympij congregati erant.
his autem sermones cepit pater hominumq; deorumq;
recordabatur enim in animo boni Aegisti,
quem Agamemnonides inclytus occiderat Orestes:
huius ille memor inter immortales orationem habuit:

Iouis uerba Eben, ut deos mortales culpant.
in deorum ex nobis enim aiunt mala esse: quin uerō ipfi
concilio. sua insipientia prater fatum calamitates patiuntur.
Iniuste in quemadmodum & nunc Aegistus prater fatum, Atrida
malis deos duxit uxorem sponsam, ipsumq; occidit reuersum,
accusatum. sciens grauem mortem, quoniam illi praediximus nos,
Mercurium mittentes speculatorem Argicidam,

ODYSSEAE

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ ΤΗΣ Α ΡΑΥΩΔΙΑΣ

ὑπόθεσις.

Θεῶν ἀγορὰ γίνεται περὶ τὸν Ὀδυσσεὺς εἰς Ἰθάκην περιβλήσας
ἀπὸ τοῦ Καλυψίδος νήσου· καὶ ἡ Ἀθηνᾶ εἰς Ἰθάκην παραγίνεται· πρὸς
Τηλέμαχον, ἐμμενέσας Μέντι βασιλῇ Τάφιοι. ὁμοειδὲς δὲ ἰμελίᾳς.
παραίνουσα αὖ Ἀθηνᾶ Τηλέμαχον παραγγίλλει διὰ τῶν ἑπτὰ
τρεῖς Ἰσθμοῦ, εἰς Πύλον μὲν, πρὸς Νέστορα, εἰς Σπάρτην δὲ πρὸς Με-
νέλαον, ἀπαίρει, ἱμῶσιν δὲ αὖς διὰ τῶν ἱερῶν μνηστέρων γί-
ναι δύναιται.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ Η' Α. ΡΑΥΩΔΙΑ.

Ἀλφα, διὼν ἀγέρῃ, ὁ Δυσσεύς διὰ Παλλ-
λάδι δάρεθ'.

Ν Δ Ρ Α μοι γένεπε μῦθον πο-
λύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ
πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτό-
λειθρον ἔπορσε·
πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδ' ἄν-
σεις, & νόον ἔγνω.

πολλὰ δ' ὅγ' ὅν πόντον πάθον ἄλγεα οὐ κατὰ θυμόν,
ἀρνύμεθ' ὡς τε ψυχὴν & νόον ἐταίρων·
ἀλλ' ὅδ' ὥς ἐτέρως ἐβρύσασθ' ἱμενός περ.
10 αὐτῶν γὰρ σφετόρησιν ἀτρεδαλίησιν ὄλοντο,
νῆπιοι, οἱ κατὰ βῆς ὑπὸ ρίον & ἡελίοιο
ἥδιον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἡμᾶρ.
τῇν' ἀμόθεν γε διαδύνατορ Διὸς ἐπεί κ' ἐγὼ κίμην.
Εὐδ' ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον ἀπ' αὐτοῦ Ὀλβερων,
οἵ κ' οἶσαν, πόλεμόν τε πεφύργοτες κ' ἑτάλους αὐ-
τῶν· ὁ οἶον νόστον κεχημμένον ἥδ' ἐγχεαικός,
νύμφη πύτνι· ὄρυκε Καλυψὶς δ' ἰαδ' ἀέκων
ὅν σπείρει γλαφυροῖσι, λίλαιον μὲν πῶσιν ἐπ'·
ἀλλ' ὅτε δὴν ἔτ' ἦλθε πῶδε πολυμήνων ὀϊσταντῶν,
20 ὅτ' οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἰκόνδε νέεσθαι
εἰς Ἰθάκην, ὅδ' ὅθ' αὖτε ψυχὴν μὲν & ἦν ἀέθλων,
ὡς μετὰ οἷσι φίλοισι, θεοὶ δ' ἐλεεινὸν ἀπαντῶν,
νόστον προσεδ' ἄκων· ὁ δ' ἄκαχερ χεῖρας μὲν ἔειπεν
αὐτιδέω Ὀδυσσῆϊ, πᾶρ & ἦν γὰρ αὖ ἐκείδαι.
ἀλλ' ὁ μὲν Ἀθῆος μετεκίθετο τηλόδ' ἰόντας,
(Ἀθῆος τοῖς δ' ἐχθρὰ διεδ' αἰάτα, ἔχαστοι αὐδ' ἔρῳν,
οἱ μὲν δ' ὑπομένεις ὑπὸ ρίον & οἱ δ' αὐιόντ'·)
ἐντὶ οἶκῳ τᾶν τῶν τε & ἀρνεῖται ἐκαστόμβης.
ὅθ' ἔγχετορ π' ὁ δαίτι πρὸς ἡμῶν· οἱ δ' ἄλλοι
30 ζῆλός γε μετὰ ἄλλοισιν ὀλυμπίᾳς ἀβροτοῖσιν·
τοῖσι δ' ἐμύθων ἦρχε πατήρ αὐδ' ἔρῳν τε θεῶν τε·
μνήσασθ' ὅτ' κατὰ θυμόν ἀμύμον & Αἰγιδόιο,
τόν ῥ' Ἀγαμέμνονι δ' ἔκτελε κλυτὸς ἔκταν· ὁ δ' ἔρῳν
τ' ὅγ' ὡς μνησθεῖς, ἐπεί ἀθανάτοισι μετ' ἡνδ' α,
ὦ πόποι, οἶον δὴν νῦν θεὸς βροτοῖς αἰτιώωνται.
ὅθ' ἡμέων γὰρ φασὶ κακ' ἐμμεναι· οἱ δ' αὐτοῖς
σφῆσιν ἀτρεδαλίησιν ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσιν.
ὡς & νῦν Αἰγιδό & ὑπὲρ μόρον, ἀτρεῖς δ' α
γῆμ' ἄλοχον μνηστῶν, τὸν δ' ἔκτανε νόσῃσαντα,
4 εἰδ' ὡς αὐτῶν Ὀλβερων, ἐπεί πρό οἱ ἐπὶ ῥέον ἡμᾶς,
Εὐρέαν πᾶν αὐτῶν εὐσκόπῃ ἀργεφόντῳ,
μῆτ'

ὃς ἔφύρθη ἀνιόντα πρὶν ἰλυσμὸς δριδύας,
 (ὥς γὰρ καὶ κῆρ δόης ὠδὴ νηὸς ὀδυσσεύς,
 φάρμακον αὐδ' ὀφρονὸν διζήμενος, ὄφρα οἱ εἴη
 ἴος χρεῖσται χαλκήρεας· ἄλλ' ὁ μὲν ὅ οἱ
 δῶκεν, ἐπὶ δὲ θεὸς νεμεσίζῃ αἰὲν ἰόντας·
 ἀλλὰ πατήρ οἱ δῶκεν ἑμὸς φίλος, κε γὰρ αἰνῶς)
 τοῖσ' ἐμὴ μνηστῆσιν ὁμιλήσειν ὀδυσσεύς,
 αὐτὰρ ἐκ' ὠκυμῆροι τε γῆροιατο πικρὸ γαμοὶ τε,
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα δειῶν γυνάσσει καί ται,
 ἥ κεν νοσήσας ἀποτίσεται, ἢ κ' ὀκί,
 οἷσιν γὰρ μεγάροισι· σὲ δ' ὅφρα εἶδαι ἄνωγα
 ὅπως κεν μνηστῆρας ἀπώσεται ἐκ μεγάροιο·
 εἰ δ' ἄγε νῦν ξυνίει, κ' ἐμῶν ἐμπάξω μύθων,
 πύριον εἰς ἀγαστὴν καλίστας ἥρωας ἀχαιῶς,
 μῦθον πεφραδίῃ παῖσι, δέοι δ' ὑπὸ μάστιγι τῶν
 μνηστῆρας μὲν ὠδὴ σφίτορα σκιδναῖται ἀνωχθί,
 μνηστῆρα δ' εἰ οἱ θυμὸς ἐφορμάτῃ γαμέεσθαι,
 ἔψ' ἴτω δὲ μέγαρον πατρός· μέγα δ' ἰωμενέοιο·
 οἱ δὲ γάμου τ' ὄξους, ἔαρτι νύκτιν ἐδνα
 πολλά μάλ', ὅσας εἰοικε φίλος ὠδὴ πεισλὸς ἐπεισά.
 σοὶ δ' αὐτῷ πυκινῶς ὑποθήσομαι, αἶκε πύθαι,
 ἢν' ἄρσας ἐρέπῃσι· ἐέκοισιν ἦ τις ἀρίστη,
 ὄρχιστο δ' ὀδυσσεύς πατρός· δῖον οἴχομενέοιο,
 ἴω τις τοῖς ἐπὶ νηὶ βροτῶν, ἢ ὅσων ἀκρόσας
 ἐκ Διός, ἦ τε μάλα σφ' ἐρεῖ καλὴ· αὐθρόποισι
 πρῶτα μὲν δὲ πύλον ἐλθεῖ, κ' ἐρεῖ νεσσορα δ' ἴον·
 κείθεν δ' ὅν Σπάρτην δ' ἐπὶ ξανθὸν μινέλαον·
 ὅς γὰρ δίδυμτος ἦλθεν ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 εἰ μὲν κεν πατρός βίον· ἐνόςου ἀκρόσας,
 ἦ τ' αὐτὸν πρυμνὸς πόρ' ἐτι τλαίης γνῶναι τόν·
 εἰ δὲ κε τεθνηῶτα· ἀκρόσας, μὲν δ' ἐόντα,
 νοσήσας δ' ἥπειτα φίλῳ δὲ πατρίδ' αὖ γαῖαν,
 σῆμα τέ οἱ χόρυσσαι, ἔδωκεν κτόρεα κτόρεϊ·
 πολλά μάλ', ὅσας εἰοικε· αὐτὲρ μνηστῆρα δ' ἔδνα.
 αὐτὰρ ἐπὶ ἴω δ' ἡ ταῦτα τελευτήσας τε κ' ὄφρα,
 φράζεσθαι δ' ἥπειτα κατὰ φρονίαν· ἐκ τὰ θυμὸν
 ὅπως κεν μνηστῆρας γνῶνι μεγάροισι τοῖσι
 κτείνης, ἢ δ' ὅλων, ἢ ἀμφαδύον· ὅδ' ἐτι σε χρεῖ
 νηπιάας ὀχέειν, ἐπὶ δ' ἐκ ἐτι τηλικῶν· ἔοσι.
 ἦ δ' αἶεσις οἶον καλὴ· ἔλαβε δ' ἴον ὄρεσας
 πάντας ἐπ' αὐθρόπας, ἐπ' ἔκτανε πατροφονῆα
 Αἰγιδίου δολόμπτειν, ὅς οἱ πατὴρα κλυτὸν ἔκτα;
 κ' σὺ φίλος, (μάλα γὰρ σ' ὀρώω καλὸν τε μέγα τε)
 ἀλκιμῶν· ἔοσι, ἵνα τίς σε κ' ὀφείλονται εὖ εἶπαι.
 αὐτὰρ ἐγὼν ὠδὴ νῆα δόλῳ κατελεύσομαι ἥδ' ἡ,
 ἥδ' ἐπὶ πρύμνῃσι, οἱ πρὸς με μάλ' ἀχαιῶσι μέλονται,
 σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, κ' ἐμῶν ἐμπάξω μύθων.
 τῷ δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδ' ἔειπε,
 ξέν· ἦτοι μὲν ταῦτα φίλα φρονέων ἀγορεύεις,
 ὥς τε πατήρ ἢ παῖδ' ἴ, κ' ὅπως λήσομαι αὐτῶν·
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπιμεινον, ἐπεὶ γούμῳ πόρ' ὀδῶ,
 ὄφρα λήσομαι μὲνός τε, περὶ πόμῳός τε φίλον κῆρ,
 δῶρον ἔχων ὠδὴ νῆα κίης, χρεῶν γὰρ θυμῷ,
 τιμῶν, μάλα καλόν, ὅ τοι κειμήλιον ἔσται
 ὃς ἐμὸν· οἷα φίλοι ξένοι ξένους δὲ δῶσι.

φάρμακον. Me-
 dicum est uocabu-
 lum, malū & bo-
 num. Infr. li. iij.
 φάρμακα πολλά
 μὲν ἰδιότα,
 μίμνῃσι πα-
 λὰ ἡ λυγρὰ.
 δειῶν γυνάσσει
 καί ται. Proverb.
 uerfus, cuius hic
 sensus est. In deo
 rum arbitrio &
 proestitit finem.

κειμήλιον. Res
 preciosa, pecu-
 nia

ex Epbyro reuersum ab Ilo Mermerida,
 (profectus enim erat illuc celeri in navi Vlysses;
 nenenum mortiferum inquirens, ut posset
 sagittas ungere ferreas: sed ille quidem non illi
 dedit, quoniam deos uerebatur semper entes:
 sed pater illi dedit meus: amabas enim uehementer)
 talis ens inter procos uersaretur Vlysses,
 omnes & breuis fati fierent & amaris nuptijs.
 uerum enim uero hac deorum in genibus posita sunt;

10 utrum reuersus ulciscatur, an non,
 suis in adibus: te autem considerare inbeo
 quo modo procos expellas ex adibus.
 sed age nunc intellige, & meam cura orationem,
 cras in concionem ut uocaueris Heroes Achiuos,
 orationem proloquere omnibus, dii uerò testes sint:
 procos quidem ad sua abire iube:
 matrem autem si ipsi animus impellit nubere,
 rursus eat ad domum patris multum potentis:
 hi uerò nuptias perficient, & apparabunt dotem

20 sanè eximiam, quantam decet charam in filiam erogare.
 tibi autem ipsi prudenter consulam, si quidem parueris,
 nauem componens remigibus uiginti quæ optima est;
 proficiscere interrogaturus de patre diu absente,
 si quis tibi dicat mortaliū, aut famam audiueris
 ex Ioue, quæ potissimum gloriam adfert hominibus.
 primum quidē ad Pylū abi, & interroga Nestorē diuī:
 illinc in Spartiam ad flauum Menelaum:
 hic uerò nouissimus uenit Achiuorum loricatum.
 si quidem patris uitam & reditum audiueris,
 30 sanè quantumuis tristis adhuc sustinebis annum:
 si uerò mortuum audieris, neq. amplius uiuentem,
 reuersus continuo charam in patriam terram,
 monumentum illi erige, & parentalia perfice
 eximia ualde, qualia decet: & uiro matrem dato.
 porro postquam certè hac finieris & perfeceris,
 considera deinde in mente & in animo
 quo pacto procos intra ades tuas
 interficias, siue dolo, siue palam, neq. te conuenit
 puerilia sequi, si quidem non amplius puer es.

40 an non audisti qualem gloriam cepit diuus Orestes
 in loquēdo
 omnes per homines, postquam interfecit patris occisorē
 uerecūdia
 Agisthū dolo sum, qui illi patrē inelyium interemerat?
 & in amice, (te enim uideo eximium & magnumq.)
 strenuus sis, ut aliquis te etiam posterorum laudet.
 ceterum ego ad nauem celerem descendam iam,
 atq. ad socios, qui fortassis me plurimū expectant manē-
 tibi autem ipsi cura sit, & meos serua sermones. (tes.
 Hanc rursus Telemachus prudens contrā ad loq. est:
 ὁ hospes profectὸ hoc amico animo dicis,
 50 perinde atq. pater suo filio, & nunquā obliuiscar illorū:
 sed age nunc expecta, tamen si acceleras ad iter,
 ut & lotus, & oblectatus amicū cor,
 donum habens ad nauem eas, gaudens in animo,
 preciosum, ualde eximium, quod tibi uelut thesaurus eris
 ex me: qualia amici hospites hospitibus dant.

Bimera
 iubet Tele-
 machum in-
 uestigare
 patrem.

Telemachi
 in loquēdo
 uerecūdia

Huius respondebat deinde dea casta Minerva:

ne me amplius detine, cupidum ad iter:

donum autem quodcumq; mihi dare charum cor iubet,

rursus redempti dato domum ferre,

et sanè eximium excipiens: tibi autè digna erit retributio.

Illa quidem sic loquuta abiit casta Minerva;

avis autem ut Anopea auolavit: huicq; in animo

indidit robur et audaciam, recordatq; sui patris

magis longè quàm antea. hic autè mente sua considerans,

obstupuit in animo: putavit enim deum esse.

continuo autem procos adibat deo aequandus vir:

Pheonius ca illis autem cantor canebat insignis, hi vero tacite
nie reditum se debant audientes: ille vero reditu Achivorum canebat

Achiuorū. difficilem, quem ex Troia praeberiffes Pallas Minerva.

huius è supernis mente intellexit diuinam cantilenam

filia Icarī prudens Penelope:

scalas vero altas descendit sua domus,

non sola, unà cum hac ancilla duæ sequebantur.

illa vero quādo iam ad procos pervenisset diua mulier, n̄,

stetit sanè iuxta limen aula bene fabricata,

ante maxillas habens tennes uittas:

ancilla vero ei pudibunda utriq; adstabat.

Penelope lacrymas vero statim alloquebatur diuinum cantorem:

Pheonius. et Pheonius, multa sanè alia mortaliū oblectamenta noui-

gesta hominumq; deorumq;, quæ celebrant poetas, (si,

borum unum ipsi cane adfidens: illi autem silentio

uinum bibant. ab hac vero quiesce cantilena

molesta, quæq; mihi perpetuò in pectoribus charum cor

affligit: quando me imprimis uexat dolor immensus.

tale enim caput desidero, memor semper

uirī cuius lata est gloria per Graciam et mediū Argos.

Telemachus Hanc rursus Telem. prudens contra alloquutus est:

matrem re- mater mea, quid sanè rursus inuides iucundum cantore

prehendit. oblectare quocumq; illi mens impellitur: non sanè poetas

in causa sunt, sed interdum Iup. in causa est, qui suggeris

uiris ingentis: ita ut nuli singulis.

huic autem non reprehensio quòd Græc. aduersa canit:

eam enim cantilenam magis celebrant homines

quæcumq; auditoribus recentissima existat.

tibi vero suffineat cor et animus audire.

non enim Ulysses solus perdidit reditus diem

in Troia, multi vero alij uiri perierunt:

sed in domum profecta tua opera administra;

telamq; columq;, et ancillis impera

opus accelerare: oratio vero uiris cura erit

omnib. potissimū vero mihi: cuius imperiū est in domo:

Illa quidem attonita rursus in domum iuit:

filij enim dictum prudens ponebat in animo.

ad superioraq; conscendens cum ancillis mulieribus;

stibat deinde Ulyss. dilectū maritum, donec illi somnum

dulcem palpebris immisit casta Minerva.

Proci autem tumultuabantur per domum obscuram,

omnes autem cupiebant lectulis dormire:

illis autem Telemachus prudens incepit sermonem:

Matris meae proci immensa iniuria traditi,

Τὸν δ' ἡμέβει' ἐπειτα δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

μή μ' ἐτι νῦν κατ' ὄρεσκε, λιλαϊόμενον πόρ' ὀλοῖο·

δ' ὄρου δ' ὅ, τῇ κ' ἐμοὶ δ' ὄναε φίλον ἥτορ αὐώγει,

αὐθις ἀνδρῶν μὲν δ' ὄμματα οἰκόνδε φέρεσθαι,

ἢ μάλα καλὸν ἐλὼν· σοὶ δ' ἄξιον ἔσαι ἀμοιβῆς.

Ἡ' μὲν ἄρ' ὥς ἐπ' ἔσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,

ὄρεσι δ' ὥς ἀνὸ πταία δ' ἐπ' ἔτατο· τῷ δ' ὄνι θυμῷ,

δῆκε μὲν ὅ, ἢ δ' ἄρ' ὅ, ὑπ' ἐμνησθ' ἢ πατρός

μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάρος ἔστιν, ὅ, φρεσὶν ἢ νοῦσιν,

10 δ' ἀμνησθ' κατὰ θυμὸν ὅσ' αὖτε γὰρ θεὸν ἔειπ'.

αὐτίκα ἢ μνηστῆρας ἐπ' ὥ, ἢ ἰσθ' ὅ, φῶς·

τοῖσι δ' ἄκοιδ' ὅς ἄνδ' ἐπὶ δ' ἐκλυτὸς, οἱ ἢ σιωπῇ

ἔειπ' ἄκοντ' ὅ, ὅ, δ' ἄχαιῶν νόστον ἄνδ' ἐ

λυγρόν, ὅ, ἐκ Τροίης ἐπετείλατο Παλλὰς Ἀθήνη.

ἢ δ' ὑπερβίβον φρεσὶ σιωπῇ δ' ἔειπ' ἄκοιδ' ὅ,

κέρ' ἢ καρείοιο πόριφρον Πηνελόπει'·

κλίμακα δ' ὑψέλλω κατὰ θέσαστο οἶο δ' ὅμοιο,

ἢ κ' οἶα, ἢ ματῇ γ' ἢ ἀμφιπόλοισι δ' ἔποντο.

ἢ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δὴ αἰα γυναικῶν,

20 εἴ ῥα πρὸς σάβμον τέ γ' ὅ, πῶς αὖτε ποιητοῖς,

αὐτὰ πρὸς αὐτῶν χομὴν λιπαρὰ κρήδεμνα·

ἀμφιπλοῖ δ' ἄρα οἱ κείνη ἐκ' ἄτορθε πρὸς ἔσθ.

δ' ἀκρύσασα δ' ἐπειτα πῶς ἔσθ' αὖτε θεῶν ἄκοιδ' ὅ,

ὅ, ἢ μιν, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελητῆρας οἰδ' ὅ,

ὅ, γ' αὐτῶν τε θεῶν τε, τὰ τε κλέισιν ἄκοιδ' ὅ,

τῇ ἢ γ' ἐσθ' ἢ ἀνδ' ὅ, πρὸς ἢ μιν ὅ, οἱ ἢ σιωπῇ

οἶον πινόντων. ταύτης δ' ἄπο πᾶσι δ' ἄκοιδ' ὅ,

λυγρῆς, ἢ τ' ἐμοὶ αἰεὶ ὄνι σῆθεσι φίλον κῆρ

τῶν ἐπ' ἐμὲ μάλιστ' ἀνδ' ὅ, πρὸς ὅ, ἄλαστον.

30 πῶς γὰρ κεφαλῇ ποδῶ, μεμνημένη αἰεὶ

ἀνδρὸς ἢ κλέος θυρὺν κατ' ἑλλάδα κ' ἢ μέσον Ἀργος.

τῶ δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος αὐτίον ἦν δ' ὅ,

μῦθον ἔμν, τί τ' ἄρ' αὖ φρονέεις ἐρίφρον ἄκοιδ' ὅ,

τόρπειν ὅ, πᾶσι δ' ὅ, ἢ νοῦ ὅ, ἐρυνταί, ὅ, νύ τ' ἄκοιδ' ὅ,

αἰτίοι, ἀλλὰ πῶς ζεὺς αἰτίοι, ὅ, τ' ἐμὲ δ' ἰδ' ὅ, σιμ

ἀνδ' ὅ, σιμ ἀλφειῶσιν ὅ, πᾶσι δ' ὅ, ἐμὲ δ' ἰδ' ὅ, σιμ

τότ' ὅ, ὅ, ἐμὲ δ' ὅ, σιμ ἀλφειῶσιν ὅ, πᾶσι δ' ὅ,

τῶ γὰρ ἄκοιδ' ὅ, μᾶλλον ὅ, κλέος ὅ, ἀνδ' ὅ, πᾶσι

ἢ τ' ὅ, ἀκρόν τε αἰεὶ πᾶσι δ' ὅ, ἀμφιπέληται.

40 σοὶ δ' ὅ, πᾶσι δ' ὅ, κλέος ὅ, πᾶσι δ' ὅ, ἀκρόν τε

ἢ γὰρ ὅ, δ' ὅ, σιμ ἀλφειῶσιν ὅ, πᾶσι δ' ὅ, ἀκρόν τε

ὅ, τ' ὅ, σιμ ἀλφειῶσιν ὅ, πᾶσι δ' ὅ, ἀκρόν τε

ἢ γὰρ ὅ, δ' ὅ, σιμ ἀλφειῶσιν ὅ, πᾶσι δ' ὅ, ἀκρόν τε

ἢ γὰρ ὅ, δ' ὅ, σιμ ἀλφειῶσιν ὅ, πᾶσι δ' ὅ, ἀκρόν τε

ἢ γὰρ ὅ, δ' ὅ, σιμ ἀλφειῶσιν ὅ, πᾶσι δ' ὅ, ἀκρόν τε

ἢ γὰρ ὅ, δ' ὅ, σιμ ἀλφειῶσιν ὅ, πᾶσι δ' ὅ, ἀκρόν τε

ἢ γὰρ ὅ, δ' ὅ, σιμ ἀλφειῶσιν ὅ, πᾶσι δ' ὅ, ἀκρόν τε

ἢ γὰρ ὅ, δ' ὅ, σιμ ἀλφειῶσιν ὅ, πᾶσι δ' ὅ, ἀκρόν τε

ἢ γὰρ ὅ, δ' ὅ, σιμ ἀλφειῶσιν ὅ, πᾶσι δ' ὅ, ἀκρόν τε

ἢ γὰρ ὅ, δ' ὅ, σιμ ἀλφειῶσιν ὅ, πᾶσι δ' ὅ, ἀκρόν τε

ἢ γὰρ ὅ, δ' ὅ, σιμ ἀλφειῶσιν ὅ, πᾶσι δ' ὅ, ἀκρόν τε

ἢ γὰρ ὅ, δ' ὅ, σιμ ἀλφειῶσιν ὅ, πᾶσι δ' ὅ, ἀκρόν τε

ἢ γὰρ ὅ, δ' ὅ, σιμ ἀλφειῶσιν ὅ, πᾶσι δ' ὅ, ἀκρόν τε

ἢ γὰρ ὅ, δ' ὅ, σιμ ἀλφειῶσιν ὅ, πᾶσι δ' ὅ, ἀκρόν τε

ἢ γὰρ ὅ, δ' ὅ, σιμ ἀλφειῶσιν ὅ, πᾶσι δ' ὅ, ἀκρόν τε

ἢ γὰρ ὅ, δ' ὅ, σιμ ἀλφειῶσιν ὅ, πᾶσι δ' ὅ, ἀκρόν τε

ἢ γὰρ ὅ, δ' ὅ, σιμ ἀλφειῶσιν ὅ, πᾶσι δ' ὅ, ἀκρόν τε

ἢ γὰρ ὅ, δ' ὅ, σιμ ἀλφειῶσιν ὅ, πᾶσι δ' ὅ, ἀκρόν τε

ἢ γὰρ ὅ, δ' ὅ, σιμ ἀλφειῶσιν ὅ, πᾶσι δ' ὅ, ἀκρόν τε

ἢ γὰρ ὅ, δ' ὅ, σιμ ἀλφειῶσιν ὅ, πᾶσι δ' ὅ, ἀκρόν τε

ἢ γὰρ ὅ, δ' ὅ, σιμ ἀλφειῶσιν ὅ, πᾶσι δ' ὅ, ἀκρόν τε

ἢ γὰρ ὅ, δ' ὅ, σιμ ἀλφειῶσιν ὅ, πᾶσι δ' ὅ, ἀκρόν τε

nie & res repositae, dicuntur, apud
reponendo.

τοῖς ὄγε διακρυχέων ἀγορεύσασθαι καὶ μετ' ἅπαντα,
 Κέκλυτε δὲ νῦν μὲν ἱθακῆσσι, ἧτις κεν εἴπω,
 ὅδ' ἐποδ' ἡμετέρῃ ἀγορῇ γῆρ'· τ' ὅδε δόωκε·
 ὃς δ' ὀδυσσεὺς δι' ἔβη κοίλῃς γῆνι νηυσὶ·
 νῦν ἧ τις ὦδ' ἡγεῖται; τίνα χρεὼ πόσιν ἵκει
 αἰνέων ἀνδρῶν, ἢ οἱ περὶ γῆρας οἶσιν;
 αἶτιν' ἀγγεῖλιν σρατ' ἐκλυον ἐρχομένοισι;
 ἢ χ' ἡμῖν σάφα εἴποι ὅτε πρότερός γε γυνόιτο;
 αἶτι δὲ μῖον ἄλλο πεισάσκειται ἡδ' ἀγορεύει;
 ἰδὼς μοι δ' ὅκε' εἶν', ὁνέμεν· εἰδὲ οἱ αὐτῷ
 Ζεὺς ἀγαθὸν τέλοςεν ὅ, τι φρεσὶν οἷσι μενοινᾷ.

ὣς φάτο, χαῖρε ἧ φέμεν Ὀδυσσεὺς φίλος υἱός,
 ὅδ' ἄρ' ἐτι δὴ μῦθος μενοίνουσιν δι' ἀγορεύειν·
 εἴ μιν ἀγορῇ σκηπτέρον δέ οἱ ἔμβαλε χερεὶ
 κέρυφ' ἔπεισέων πεπνυμένος κῆρυκα εἰδώς.

πρῶτον ἐπαυα γέροντα καθάπτετο μένος πεισάσκει,

ὡ γέρον, ὅχ' ἐκὰς ἔδω αὐτῷ, (τὰχα δ' εἴσαι αὐτὸς)

ὅς λαόν ἡγεῖται· μάστιγα δ' ἐμ' ἄλγος ἱκάνει·

ἔτι τιν' ἀγγεῖλιν σρατ' ἐκλυον ἐρχομένοισι,

ἢ χ' ἡμῖν σάφα εἴπω, ὅτε πρότερός γε γυνόιμην,

ἔτι τι δὲ μῖον ἄλλο πεισάσκειται ἡδ' ἀγορεύει·

ἀλλ' ἐμὸν αὐτ' ἔχει, ὅ μοι πατρὸς ἔμπεσον οἶκω,

δοῖά τ' ἡ πατὴρ ἰδὼν ἀπώλεσε, ὅς ποτ' ἐν ὑμῖν

τοῖς δ' ὅσιν βασιλίδι, πατὴρ δ' ὡς ἡπτόν ἦν.

νῦν δ' αὖτε πολὺ μέζω, ὅδ' ἡ τὰχα οἶκον ἅπαντα

πᾶν χυδαῖσιν αἶσιν, βίον δ' ἀπὸ πᾶμπαν ὀλέσθαι

μὴ τῶν μοι μνηστῆρων ἐπ' ἐχέουσι, καὶ ἐδιδόσθαι,

τῇν αὐδ' ὅν φίλοι υἱὸν οἱ γυνάδες γ' αἰσιν ἄριστοι·

οἱ πατρός μιν ὅν οἶκον ἀπερὲς ἵστασι νεώδεα

ἱκάρη, ὡς κ' αὐτὸς ἐδιδόσαιο θυγάτρεα,

δοῖν δ' ὡς κ' ἐδιδόσαιο καὶ οἱ κεχαρισμένοι ἔλθοι

οἱ δ' εἰς ἡμετέρου πωλιδόμενοι ἡμᾶτα πάντα,

βίος ἰδρύοντο καὶ οἱ πίνοντας ἀεγας,

ἐλαπινάξουσι, πίνουσι τε αἰδοπα οἶνον

μαψιδίως τὰ ἧ πολλὰ κατὰ νῆτα· ὃ γὰρ ἐπ' αὐτῷ

οἶος Ὀδυσσεὺς ἔσκει, ἀρῶν ἀπὸ οἴκου ἀμύωναι·

ἡμῆς δ' ὅ νύ τι τοῖσι ἀμυνέμεν ἢ καὶ ἐπειτα

ἀδελγαλοῖν τ' ἐσόμεθα, καὶ ὃ δ' ἐλασκότ' ἀλλήλων.

ἢ τ' αὖ ἀμυνάμεν, εἰ μοι δυνάμεις γένηται,

ὃ γὰρ ἐπ' αὐχέτι δόρυ τε δύχεται, ὅδ' ἐτι καλῶς

οἶος Ὀδυσσεὺς διόλ' ἔλπει, νειμεσθήναι καὶ αὐτοῖς,

ἀλλὰς τ' αἰδέονται πόδας τῶν αὐτῶν ἀνθρώπων

οἱ πόδας αὐτῶν· θεῶν δ' ὑποδείσασθαι μῆνιν,

μή τι μεταστέφωσιν ἀγασσάμενοι κακὰ δόρυα.

λίσομαι ἡμῶν Ζηνὸς ὀλυμπίας ἡδ' ἐθέμις,

ἢ τ' αὐδ' ὅν ἀγορεύς ἡμῶν λυεῖ ἡδ' ἐκαδίξει,

ἡδέει φίλοι, καὶ μ' οἶον ἔασατε πρὸν βίῃ λυγρῷ

τῆρι δ'· εἰ μὴ πᾶσι πατὴρ ἡμῶς ἰδὼς Ὀδυσσεὺς

δυσμῶν κακὰ δόρυ ἐκνήμει δ' ἀχαιῶς·

τῇν μ' ἀποτινύμενοι κακὰ ῥίξτε δυσμῶν ὄντων,

τότ' ὅτ' ὄντων ὄντων· ἐμοὶ δὲ κε κέρδιον εἴναι

ὑμῶν ἐδιδόμεναι καὶ μὴ λῆτε πρὸς αἶσιν τε·

εἰ χ' ὑμῶν γέ φάγοιτε, τὰχ' αὖ ποτε καὶ τίσις εἴναι.

τόφρα γὰρ αὖ κατὰ ἄστυ ποτιπύσοιμεθα μύθῳ,

χρῆματ' ἀπατίξοντο, ἔως κ' ἀπὸ πάντων διόβη.

νῦν

his ille lacrymans concionatus est et fatus:

Audite sanè nunc me Ithacenses quodcumq; dixero,
 nunquā nostrum concilium factum est neq; cōgregatio,
 ex quo Vlysses diuinus abiit canis in nauibus:

nūc aut quis huc cōgregauit? quē necessitas tantū urget
 siue ex iunioribus uiris, aut qui seniores sunt?

an aliquem nuncium exercitus audiuit uenientis,
 quē nobis palàm dicere queat quoniam prior audieris?
 an quippiam publicum aliud dicturus est aut loquetur?

10 honestus mihi uidetur esse, adiutor: utinam illi ipsi
 Iupiter bene uertat quacumq; mente sua cogitat.

Sic ait, gaudebat autem laude Vlyssis charus filius,
 neq; amplius diu sedit, aggressusq; est concionari:

stetit aut in media cōcione: sepe tū a. ei imposuit manū
 praeo Pisenor prudentia consilia edocuit.

primum deinde ad senem conuersus loquutus est:

O senex, nō pcul abest ille uir (statim a. ipse cognosces)

qui populum congregauit: potissimum me dolor urget.

neq; ullum nuncium exercitus audiui uenientis,

quem uobis palàm enarrem, quod prior audierim,

neq; quicquam publici aliud enarro neq; dico:

sed meū ipsius negotiū, quod mihi malū incidit domui,
 duplex est: alterū q; patrē eximium pdidi, qui quōdā inter
 ipsos imperabat, erat autem uelut pater mitis. (nos

nunc autē longē maius, quod mox citō domū uniuersam
 funditus euertet, uisumq; omnino perdet:

matri meae proci instant nolenti,

eorum uirorum chari filij qui hic utiq; sunt optimi:

qui patris quidem in domum horrent proficisci

15 Icarij, ut ipse docet filiam,

deiq; cui noluerit et qui ipsi gratius uenerit:

illi uerò in nostram uenitantes quotidie,

boues sacrificantes et oues et pingues capras,

splendide conuiuantur, bibuntq; acrum uinum

gratis: plurima uerò absumunt. non enim adest uir

qualis Vlysses erat, qui detrimentum à domo arceat:

nos uerò ne utiquam qui auertere queamus: praterca

imbellesq; sumus, et neq; periti pugnandi.

nam sanè auerterem, si mihi uis adestet.

20 non enim iam tolerabilia facinora fiunt, neq; honeste

domus mea perit. indignamini et ipsi,

aliosq; reueremini uicinos homines

qui circum habitant: deorum uerò timete iram,

ne quid mutantur irati ob mala facinora.

oro sanè Iouem Olympium aut Themidem,

quae hominum conciones et soluit et constituit,

abstinet amici, et me solum finite dolore molesto

affligi: si unquam pater meus bonus Vlysses

hostilibus malis affecit fortes Gracos:

30 ob hac mihi talione reddentes male afficite hostiliter a-

illos incitantes: mihi uerò satius esset

nos absumere possessionemq; prouentumq;

quod si nos comederitis, fortassis aliquādo etiam solutio

tandiu enim per urbē cōueniremus colloquio,

bona repetentes, donec omnia persoluerentur.

nunc

Pisenor
 praeo,
 Telamach:
 conciona-
 tur, et sua
 fortunā A-
 chiuis ex-
 ponit.

52 γέρον. Oratio
 Telamachi, in qua
 ostenditur a persona
 degeyriū.

τοῖς δ' ὅσιν φέ-
 μεν ἱθακῆσσι
 Telamach:
 conciona-
 tur, et sua
 fortunā A-
 chiuis ex-
 ponit.

αὐτὸς δ' ὁμοῦ
 πᾶσι.

tunc uerò mihi irritos dolores iniicitis animo.

Sic ait iratus, sceptrum uero iecit in terram,
lachrymas distillans. cōmiseratio uerò inuasit pop. oēm.
tunc alij quidē oēs in silētio erant: neq. quisquā ausus est
Telemacho uerbis respondere molestis:

Animos autem ipsum solus respondens alloquutus est:

Antinoi re-
sponso. Telemache aliloque, uirib. impotens, qd loquutus es,

nos dedecorans? uis autem maculam iniicere.
tibi uerò neuiquam proci Græcorum culpandi sunt,
sed chara mater, quæ sanè uersutias callet,
iam enim tertius est annus, statim autem aderit quartus,
ex quo demensat animum mita praeordia Achiuorum:

Penelopes
erga pro-
cos doli. omnes quidem sperare facit, & promittit uiris singulis,
nuncios mittens, mens autem illi alia cogitat.

illa uerò dolum hunc alium in mente deliberauit:
statutam magnam telam in adibus texuit,
subtilem & immensam: ceterum nobis uerba fecit:
iuuenes mei proci, postquā mortuus est diuinus Vlysses,
sustinete urgentes meas nuptias, donec textum
perfecero, (ne mihi uana fila pereant)

Laerti Heroi sepulchrale, quando tandem ipsum
fatum malum tollet aspera mortis;
ne aliqua me in populo mulierum Achiuorum culpet,
siquidem absq. tegumento iacuerit, multa possidens.

Sic ait, nobis uerò statim persuasus est animus genero-
tum uerò in die quidem texebat magnam telam, (uis:
noctu uerò soluebat, postquam faces adhibuerat.
sic triennio quidem latuit dolo, & persuasit Achiuis:
sed cum quartus uenit annus, & uenerunt horæ,
& tunc certè aliqua dixit mulierum quæ bene sciebat;
& ipsam soluentem inuenimus pulchram telam.
sic illa quidem perfecit etiam nolens præ necessitate.
tibi uerò sic proci respondent, ut scias

ipse tuo animo, sciant & omnes Achiu:
matrem tuam dimitte, iube autem ipsam nubere
illi cuiunq. pater iusserit, & placuerit ipsi.

si uerò amplius uexabit multo tēpore filios Achiuorum,
hæc agitans in animo quæ ei abundè dedit Pallas,
operaq. scire insignia, & mentem bonam,
uersutias quales nunq. aliquādo audiuimus neq. ueterū,
earum quæ olim fuerunt pulchricomæ Achiuæ;
Tyroq., Alcmenaq., pulchricomæq. Mycena:
barum nulla similia commenta Penelope
sciebat, sed hoc quidem non conducibile excogitauit;
tamdiu enim uictum tuum & bona consumens,
donec illa hoc habebit propositum quod quidē nunc illi
in pectoribus posuerunt Dii: magna quidem gloria ipsi
fit, ceterum tibi desiderium multi uictus.

nos u. nec ad negot. nostra antè ibimus, neq. aliquo aliò,
antequam ipsa nubat Græcorum cuiunq. uoluerit.

Telemach. Hunc rursus Telemachus prudens contra alloq. est:

Antimoo. Antinoe, nullo modo licet è domo inuitam expellere
quæ me reperit, quæ me enutrit: pat. aut. meus alicubi
uiuit siue mortuus est, durū a. me multa reddere (terr.
Itario, siquidem ipse ego matrem dimiserō,

nuū d' è μοι ἀπὲρ κτῆς ὁδὴ ὡς ἐμβαλλετὶ θυμῷ.

Ὡς φάτο χωόμενος, ποτὶ δ' ἤσκηπτον βάλε γαίην,
δ' ἄκρ' ἀναπρήσας, οἶκτ' δ' ἔλε λαόν ἀπαντὰς,
ὅνδ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκλῶ ἔσαν· ὅτ' τις ἔτλη
Τηλέμαχον μύθοισιν ἀμείψασθαι χαλεποῖσιν·
Ἀντίνο' δ' ἐμὲ οἷ' ἀμειβόμεν' πρὸς εἶπ' οἷον·

Τηλέμαχ' ὑφ' ἀγρόν, μὲν δ' ἄρχετ' ποῖον ἐφ' ὄν,
ἥμεις ἀχλὺν ὡς δ' ἔλεες δ' ἐκε μῶμον ἀνέψαι.

σοὶ δ' ὅτ' ἔτι μνηστῆρ' ἀχλὺν αἰτίοι εἰσιν;
10 ἄλλα φίλῃ μήτηρ, ἢ τοι περὶ κέρδι' αἰδοῖν,

ἥδη γὰρ τρίτον ὄσιν ἔτ' οἷον, τάχα δ' εἰσι τέταρτον,
ὅζ' ἂν ἀτίμῃ θυμὸν γῆν σῆθεσι μνηστῆρ' ἀχλὺν·
πάντας μὲν ἔ' ἐλπεῖ, καὶ ὑπὶ χεῖται αὐδ' ῥ' ἐκείνῃ,
ἀγγελίας πρὸς ἑσπερινό· δὲ οἱ ἄλλα μνηστῆρ'.

ἥδε δόλον τὸν δ' ἄλλον γῆν φρεσὶ μεδμήρεϊ·
συκαμένη μέγαν ἰσὺν γῆν μεγάροισιν ὑφ' αἶνε,

λεπτόν δ' ἐπὶ πόριμετρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπ' οἷον,
κῆρ' οἱ, ἐμοὶ μνηστῆρ' ἐπ' εἰ δ' ἀνέδ' ὅ· ὁ δ' οὐ σέβεις,
μῖνεντ' ἐπ' εὐγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἴθε κ' φῆρε·

20 ἐκτελέσω, (μὴ μοι μεταμύχια νῆματ' ὀληται)
ἡδ' ἐρτὴ ἥρωϊ ταφῆσιν, εἰς ὅτ' κ' γῆν μῖν
μοῖρ' ὅλον καδ' ἐλθοῖται νηλεγέ· θανάτοιο·
μή τις μοι κατὰ δῆμον ἀχλὺν ἄδωμ νημεσῆσιν·
αἶκ' οἷον ἀπὸ πείρας κέτω, πολλὰ κτεατῖος.

Ὡς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὖτε πεπείθετο θυμὸς ἀγλῶν·
ὅνθα καὶ νῆματ' ἡμῖν ὑφ' αἶνε σκεπὴν ἰσὺν,
νύκτας δ' ἄλλυε σκηνὴν ἐπ' ἡμῶν δ' αἰδοῖται πρὸς ἑσπερινό·
ὡς τρίτον μὲν ἔλθε δόλον, καὶ ἔπειθε ἀχλὺν·
ἀλλ' ὅτ' ἐπὶ τέταρτον ἦλθεν ἔτ' οἷον, καὶ ἐπ' ἡμῶν ὄρα;

30 καὶ τότε δ' ἡ τις εἶπε γυναικῶν ἢ σέφα ἥδη,
ἔτ' ἡ γ' ἀλλύσαν ἐφ' ὄρου μὲν ἀγλῶν ἰσὺν.
ὡς τὸ μὲν ὄζετέλεσσε δ' ἐκεῖ δ' ἔλθο' ὑπ' ἀνέγκας·
σοὶ δ' ὡς μνηστῆρ' οὐκ ἀποκρίνοντα, ἡν' ἐδῆς
αὐτὸς σὺ θυμῷ, εἰδ' ὡς ἡ πάντες ἀχλὺν·
μνηστῆρ' ὅσιν ἀπὸ πείρας, ἀνέγκας δ' ἐμὲ γαμῆεσθαι
ὅτ' ὅτ' ἡ περὶ κτεατῖος, καὶ αὐδ' ἀνέγκας αὐτῇ.
εἰ δ' ἔτ' ἀνέγκας γ' ἐπὶ πολὺν χρόνον ὕπαι ἀχλὺν,
τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν αἰοῖ περὶ δῶκεν Ἀθλῶν,
ὄρα τ' ἐπὶ σκαδὶ πόδι καλλία, δ' φρονέοντ' ἐδῆς,
40 κέρδι' αἰδοῖται οἱ δ' ἔπ' ὅτ' ἀπὸ τιν' ἀπόμην δ' ἐπ' ἀλλῶν,
τῶν αἰσῶν ὡς ἡσαν ἐπὶ πλοκαμῖδ' ἀχλὺν,
Τυρώ τ', Ἀλκυονίδ' ἐπὶ πλοκαμῖδ' ἐπὶ μνηστῆρ'·
τῶν ὅτ' οἱ οἰκῶντα νῆματ' ἐπὶ πλοκαμῖδ' ἐπὶ
ἥδη, ἀπὸ μὲν ἔτ' ὅτ' ὡς ἡ ἀνέγκας ἐπὶ φρονέοντ'·
τόφρα γὰρ ἐν βίῳ τὸν τε πόρ' καὶ κτεατῖος ἐδῆς,
ὄφρα κ' ἐκείν' ἔτ' οἷον ἔχ' ἡ νόον ὄντιν' αἰοῖ νῦν
ὅν σῆθεσι τιθεῖσι θεοὶ· μέγα μὲν κτεατῖος αὐτῇ
ποιεῖτ', καὶ τὰ σοὶ γ' ἐπὶ πολὺν πόρ' ἐπὶ βίῳ τῷ.
ἡμῖς δ' ἔτ' ὡς ἡ δ' ὄρα τ' ὡς ἡ μὲν, ὅτ' ἐπὶ πλοκαμῖδ'·
50 περὶ γ' αὐτῇ γ' ἡμῶν ἀχλὺν ὡς ἡ ἐπὶ φρονέοντ'·
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίοιον νῦν δ' αἰοῖ,
Ἀντίνο' ὅπως δ' ἡ δ' ὡς ἡ ἀνέγκας ἀπὸ πείρας
ἡ μ' ἐπὶ φρονέοντ' ὡς ἡ ἀνέγκας ἀπὸ πείρας
ζῶσι ὅγ' ἡ τῆναι κακόν δ' ἐμὲ πολλὰ ἀποτίνασθαι
ἐκείνῃ, αἶκ' αὐτὸς ἐγὼ ἀπὸ μνηστῆρ' ἀνέγκας.

Oratio ei respon-
sio Antinoi quæ
Telemachi accu-
sationem confus-
tat, transferendo
culpam in Pene-
lopen.
Translatio cri-
minis.

μέγαν ἰσὺν. Pro
uerb. Telam Pe-
nelopes texere.

ταφῆσιν, Eclasis
& diatesis, pro
ταφῆσιν.

Insignis locus de
copulandis con-
iugibus autoritate
& consensu pa-
tentum.

ὑπὸ πλοκαμῖδ'·
Synecbd. patet
pro toto.

ἐκ γὰρ ἦ πατρός κακὰ πείσομαι, ἅλλα δ' αἰμῶν

Argumentum δ' αἰετ' ἐπὶ μήτηρ συγρὰς ἀρήσει· ἔρινυν
à pietate matris. οἶκός ἀπορρομένη, νεμεσις δ' ἐμοὶ ὅζ' αὐθρόνῳ
ἔσεται. ὡς δ' ὅτ' ἐγὼ ποτε μῦθον γνέσω.

ὕμειτόν· δ' εἰ μὴ θυμὸς νεμεσιζέται αὐτῇ,

ἔξιτέ μοι μεγάρων, ἅλλας δ' ἀλεγύνετε δ' αἶψας,

ὕμὰ κτήματ' ἐδόντ' οὐ, ἀμβροτοὶ κατὰ οἶκός·

εἰ δ' ὕμῃρ διοκεί τοδ' ἐλὼιτόρην κ' ἄμεινον

ἔμμελαι, αὐδρὸς ἐνός βίοντορ νηπιονορ ὀλέσσαι,

κέρει· ἐγὼ δ' εἰς ὠδὸς σπῶμαι αἰὲν ἰόντας,

αἰεὶ ποτε Ζεὺς δ' ὦσι παλιντιτα δ' ὄργα γ' ἡνέσται·

νῆπιονορ κ' ἐπείτα δ' ὁμῶν γ' ἡνέσται ὀλέσσει.

ὣς φάτο Τηλέμαχος· ἔρδ' αἰετὼ θυρὺν οἶα Ζεὺς

ὑψόθεν ἐκ κορυφῆς ὀρεῶν προέθηκε πῶτε δαῖτα.

τῷ δ' ἔως μὲν ῥ' ἐπέτοντο μετὰ πονοῖς αὐέμοιοι,

πλησίω ἀλλήλοισι τιτανομένω περὺ γεοσιν·

ἀλλ' ὅτε δ' ἡ μέσσω ἀγορῶν πολὺ φημορ ἐκείδω,

γινώσκοντι δινυθγῆτινα φάδω πτόρ' ἀπολλὰ,

ἔρδ' ἰδ' ἐπ' ὧν πάντων κεφαλὰς, ὅσοντο δ' ὀλεθροῦ·

δρυτ' ἀμύνω δ' ὀνύχοισι πῶτε δ' ἀμφὶ τε δ' εἰσας,

δ' ἐξίω ἡνέσται δ' αἰετὶ πτόρ' αὐτῇ.

θάμβησαν δ' ὀρνίθας ἐπ' εἰς ἰδὼν ὀφθαλμοῖσιν,

ἄρμεναν δ' αὐτὰ θυμὸν ἀπὸρ τελεῖσθαι ἔμελλον.

τοῖσι δ' ἡ μετέπειθε γέρον ἥρως Ἀλκίβητος,

Μαστορίδης, ὁ γὰρ οἱ ὁμηλικίῳ ἐκείκαστο,

ὀρνίθας γινώσκων, κ' γινώσκοντα μὴ σπῶσαι,

ὅσφιρ ἐν φρονέων ἀγορήσασθαι κ' μετέπειθε,

κ' ἐκλυτε δ' ἡνέσται μὲν ἰθακῆσιν οἱ, ἦ κ' ἐπ' ὧν

μνηστῆρσιν ἡ μάλισσ' ἀπ' αὐσκόμην· τὰ δ' εἰσας,

τοῖσιν γὰρ μέγα πῶμα κυλινδ' ἐπ'· ὁ γὰρ Ὀδυσσεύς

δ' αὐτὸν φέλωρ ὦρ ἔσεται, ἀλλὰ πῶς ἡνέσται

ἔγγυς ἐὼν, τοῖσι δ' εἰς φόνον κ' κῆρα φυτ' εἰ

πῶς τε οἱ πτόρ' ὀλέσσει κ' ἄλλοισιν κακὸν ἔσαι,

ὁ δ' ἐνέμοιτο· ἰθὺς κ' ὀλέσσει, ἀλλὰ πτόρ' ὀλέσσει

φραζώμεν· ὡς κ' ἐπ' αὐσκόμην, ἡ δ' ἐπ' αὐτοῖς

πῶς τε οἱ πτόρ' ὀλέσσει κ' ἄλλοισιν κακὸν ἔσαι,

ὁ γὰρ ἀπ' ἐνὶ πτόρ' ὀλέσσει, ἀλλὰ πτόρ' ὀλέσσει

ὡς οἱ ἐμυθεόμην ὅτε ἰλίου ἐσάνεβαινον

ἀργεῖοι, μετὰ δ' ἐσφιρ ἐβη πολὺ κητις Ὀδυσσεύς.

φῶν κακὰ πολλὰ παθόντ', ὀλέσσαντ' ἀπὸ πάντας

ἄγνωστον πῶς τε οἱ ἐκείκαστο γινώσκων (ἐταῖρος,

οἶκα δ' ἔλδ' ὀλέσσει· τὰ δ' εἰς δ' ἡνέσται τελεῖται.

τόρ δ' αὐτ' ἐνὶ πτόρ' ὀλέσσει πῶς τε οἱ ἐκείκαστο

ὡς γέρον, εἰ δ' ἄγε νῦν μαλ' ὀλέσσει σὺσι τέκεσιν, (δ' α,

οἶκα δ' ἔλδ' ὀλέσσει, πῶς τε οἱ ἐκείκαστο πῶς τε οἱ

πῶς τε οἱ ἐκείκαστο πῶς τε οἱ ἐκείκαστο πῶς τε οἱ

πῶς τε οἱ ἐκείκαστο πῶς τε οἱ ἐκείκαστο πῶς τε οἱ

πῶς τε οἱ ἐκείκαστο πῶς τε οἱ ἐκείκαστο πῶς τε οἱ

πῶς τε οἱ ἐκείκαστο πῶς τε οἱ ἐκείκαστο πῶς τε οἱ

πῶς τε οἱ ἐκείκαστο πῶς τε οἱ ἐκείκαστο πῶς τε οἱ

πῶς τε οἱ ἐκείκαστο πῶς τε οἱ ἐκείκαστο πῶς τε οἱ

πῶς τε οἱ ἐκείκαστο πῶς τε οἱ ἐκείκαστο πῶς τε οἱ

πῶς τε οἱ ἐκείκαστο πῶς τε οἱ ἐκείκαστο πῶς τε οἱ

πῶς τε οἱ ἐκείκαστο πῶς τε οἱ ἐκείκαστο πῶς τε οἱ

πῶς τε οἱ ἐκείκαστο πῶς τε οἱ ἐκείκαστο πῶς τε οἱ

πῶς τε οἱ ἐκείκαστο πῶς τε οἱ ἐκείκαστο πῶς τε οἱ

πῶς τε οἱ ἐκείκαστο πῶς τε οἱ ἐκείκαστο πῶς τε οἱ

πῶς τε οἱ ἐκείκαστο πῶς τε οἱ ἐκείκαστο πῶς τε οἱ

πῶς τε οἱ ἐκείκαστο πῶς τε οἱ ἐκείκαστο πῶς τε οἱ

πῶς τε οἱ ἐκείκαστο πῶς τε οἱ ἐκείκαστο πῶς τε οἱ

πῶς τε οἱ ἐκείκαστο πῶς τε οἱ ἐκείκαστο πῶς τε οἱ

ex patre siquidem mala patiar, alia autem deus
dabit: postquam mater odiosas imprecata fuerit furias
à domo discedens, invidia autem mihi ex hominibus
erit. sic itaq; hunc ego sermonem nunquam dicam.

vestra vero siquidem animus indignatur his,

exite è domo mea, alias autem curate dapes;

vestra bona absumentes, micissim per domos:

si uerò uobis uidetur satius et melius

esse, uiri unius uictum impune perdere,

10 corrodate: ego uero deos inuocabo sempiternos,

si unquam Iupiter dabit talionis opera fieri:

multi deinde intra domum pereatis.

Sic ait Telemachus. huic aquilas latè uidens Iupiter. Augurium.

ex alto à uertice montis misit uolare.

hæ usq; quidem uolabant ad flatum uenti,

propinque inuicem extendentes alas:

sed cum iam ad mediam concionē celebrē peruenissent,

hic conuersæ quatiiebant alas densas,

aspexerunt aut omniū capita, portendebant autē moriē:

20 laniantes uerò unguibus maxillas circum antem colla,

ad dextram uolarunt et per ades et per urbē ipsorum.

admirati sunt autem aues postquam uiderunt oculis,

agitabant autem in animo quæ perficienda erant.

His uerò interfatus est senex heros Aliberses,

Maistorides. hic enim solus coænos uincebat,

in auiibus dijudicandis, et utilia proloquendo,

qui inter eos bene sapiens concionatus est et dixit:

audite nunc me Ithacenses quodcumq; dixero:

prociis autem potissimum præfagiens ista dico,

illis enim ingens periculum imminet: non enim Vlysses

diu seorsim à suis amicis aberit, sed alicubi iam

propè ens, ipsis cædem et fatum conflat

omnibus: pluribus etiam alijs malè erit,

qui habitamus Ithacam claram. sed longè antea

consideremus ut quiescamus, aut etiam ipsi

quiescant: etenim ipsis statim hoc utilius est.

non enim inexpertus uaticinor, sed bene doctus:

etenim illi puto perfectæ esse omnia

quæ admodum illi prædixerā quædo ad Iliū conscenderunt

40 Græci, cum ipsis etiam conscendit uersutus Vlysses.

dixi postq; mala multa passus esset, amisissetq; oēs socios,

incognitum ab omnibus uicelimo demum anno

domum uenturum: hæc autem omnia perficiuntur.

Huc rursus Eurymachus Polybi filius contra loq. est: Euryma-

chus uatici-

domū profectus, ne fortè quid mali patiatur in posterū: nūc eleuat.

in his autem ego te longè melior sum ad uaticinandum.

aves sanè multæ sub radijs solis

uolitant, neq; omnes augurales: cæterum Vlysses

50 perijt longè. utinam etiam tu perijsses cum illo,

non tanta uaticinans diceres,

neq; Telemachum iratum sic incitaret,

sua in domo donum expectans: si quod præbeat:

sed tibi edico, quod etiam perfectum erit,

si iuuenem uirum, uetraq; multaq; doctus,

decipiens

καρτεῖ γὰρ ἡ δὲ
Am pulcra per
missio, cum com-
minatione diuis
ne ultionis. Quo
loco prout uirum
Deus ulciscetur,
consula.

Ἀλκίβητος, ἰνίκα
praestabat, superata
bat, ἀνέσται.

ἀλλὰ πλὴν πρὶν
prole expropiationē
augurῆ, consiliū
et dehortationē
subiungit, prout.
In ipso te cauē-
da perna mali.

ἡμέας ὑπὲρ ἡμεῶν κατὰ πᾶσι καὶ ἀργαλέον ἦ
 ἀνδράσι καὶ πλεόνεσι μαχόμεσθαι ποδὶ δ' αὖτε.
 εἴ πορ γὰρ κ' Ὀδυσσεὺς ἱθακήσιον αὐτὸς ἐπελθὼν
 δαυνομένης κατὰ δῶμα ἰὼν μνηστῆρας ἀγανὺς
 θύελλάσσει μεγάρῳ μοῖνοις καὶ θυμῷ,
 ὅ κεν οἱ κεχάροτο γυνή, μάλα πορ χατέεσσι,
 ἐλθόντ', ἀλλὰ κεν αὐτ' αἰεὶ κῆα πότμον ἐπίσσωι,
 αἱ πλεόνεσι μάχοισι σὺ δ' ὅ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 ἀλλ' ἄγε, λαοὶ μὲν σκιδναδ' ὠδὶ δ' ἔργα ἔκαστος,
 τότῳ δ' ὅτρευνεῖ μῆνι τωρὸς ὁ δ' ὅμ' ἦδ' Ἀλιδίρσης,
 οἳ τέ οἱ θύελλας πατρώϊοι εἰσιν ἑταῖροι.
 ἀλλ' (οἶω) καὶ δὴ καὶ καθήκον, ἀγγελεύων
 πένεσται εἰς ἱθάκην, τέλει δ' ὁδὸν ὅπου τῶν τῶν.

ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, λῦσεν δ' ἄγορην αἰφνέως.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐσπίδοντο ἐὰν πῶς δ' ὦμα δ' ἔκαστος.
 μνηστῆρ' δ' αὖτ' ὁ δ' ὦμα δ' ἴσαν θείας Ὀδυσσεύς.
 Τηλέμαχος δ' ἀπ' ἀνδρῶν ἰὼν ὠδὶ θῖνα θαλάσσης,
 χεῖρας νιφάμενος πολὺς ἄλως ὄχετ' Ἀθλῶν,
 κλυδί μοι ὅς χθιζὸς θεὸς ἦλυθες ἡμέτερον δῶ,
 καί μ' ἐν νηὶ κελύπεις ἐπ' ἡβροειδ' ἑὰ πόντον
 νόστον πλοσάμενον πατρός δ' ἰὼν οἰχομένοιο,
 ὄρεσθαι τὰ ἡρώεα πατρίεσσιν ἀρχαῖς,
 μνηστῆρ' ἡ μάλα κακῶς ὑπερβύροισιν ὄντο.

ὣς ἔφατ' ὀυρόμενος, χεῖρ' ὀρθῶν δ' οἱ ἦλθεν Ἀθλῶν,
 μῆνι τωρὸς εἰδ' ὁμῶν ἡμῶν δέμας ἦδ' ἐν αὐδῶν,
 καὶ μὴ φωνήσας ἔπειτα πτόροισι πῶς ὄντο.

Τηλέμαχος δ' ὅππῃ κακὸς ἔσται, ὅδ' ἀνὴρ ὡν
 αἰ δὴ τοι σὺ πατρός γένεσθαι μὲν ἔστι καὶ
 οἷον ἔκιν' ἔλω τέλει σαι ὄργον τὰ ἐπ' ὅτε,
 ὅτε τοι ἐπειδ' ἄλιν ὁδὸς ἔσται, ὅδ' ἀτέλειον
 εἰ δ' ὅ κεν γ' ἔσσι γόνον πῶς ἔλεος πένης,
 ὅ σ' ἐπ' ἐπείτα ἑλποῖα τελευτήσῃς αἰ μνηστέρας.

παῖροι γὰρ τοι, παῖροι γὰρ τοι παῖδ' ὅμοιοι πατρί, πῶς ὄντο
 οἱ πλεόνεσι κακίους παῖροι δ' ἐπὶ πατρός ἀρετῆς
 ἀλλ' ἐπεί ὅδ' ὅππῃ κακὸς ἔσται, ὅδ' ἀνὴρ ὡν
 ὅδ' ἐπὶ σὺ πατρός γένεσθαι μὲν ἔστι καὶ
 ἑλποῖα τελευτήσῃς αἰ μνηστέρας
 τῶν μὲν μνηστῆρων μὲν ἑὰ βελίω τε νόστον
 ἀφραδέων, ἐπεί ὅτι νόστον ὄντο, ὅδ' ἐκείνοι
 ὅδ' ἐπὶ τῶν δαπάνων, καὶ κῆρα μέλαιναν,
 ὅς δ' ἂν σφιν χεῖρ' ὄντο ἐπ' ἡματι πᾶσι τὰς ὁλόντας.
 οἳ δ' ὅδ' ὅς ἐστι δὴ πόντος ἀπ' ὅσῃς αἰ μνηστέρας
 τοῖον γὰρ τοι ἐπείτα ἑλποῖα τελευτήσῃς αἰ μνηστέρας
 ὅς τιν' ἡμῶν δόλον τελέω, καὶ αἰ μνηστέρας
 ἀλλὰ σὺ μὲν πῶς δ' ὦμα δ' ἴων μνηστῆρ' ὁμῶν
 ὅππῃ σὺ τ' ἡμῶν, καὶ ὄργον ἀπ' ὅσῃς αἰ μνηστέρας
 εἰνον γ' ἀμφιφορέουσιν, ὅδ' ἄλφιν τε μὲν ὄντο
 δέμασιν γ' ὅππῃ σφιν ἑλποῖα τελευτήσῃς αἰ μνηστέρας
 αἰ μνηστέρας
 πολλὰ γ' ἀμφιφάτω ἱθακήσιαι ἦδ' ἐπὶ πᾶσι
 τῶν μὲν τοι γ' ὄντο ὅππῃ σφιν ἑλποῖα τελευτήσῃς αἰ μνηστέρας
 ὅκα δ' ἐφ' ὅππῃ σφιν ἑλποῖα τελευτήσῃς αἰ μνηστέρας
 ὣς ἔφατ' Ἀθλῶν, ὅππῃ σφιν ἑλποῖα τελευτήσῃς αἰ μνηστέρας
 Τηλέμαχος δ' ἄρ' ἐμῆ μῆνιν, ἐπεί δ' ἐκλύον αὐδῶν.
 βῆ δ' ἱμῶν πῶς δ' ὦμα, φίλον τετιμῆναι ἦτορ
 ἔνθ'.

nos adhortans desistere? difficile autem erit
 cum viris pluribus pugnare in convivio.
 etiamsi enim *V*lysses *I*tacensis ipse adveniens
 convivantes per domum suam procos eximios
 expellere ē domo cogitaverit in animo,
 non sanē illius latabitur uxor, quantumvis valde egenis
 venientis, sed hic suam mortem inuenerit,
 si pluribus pugnarit: tu uerò non ex officio es loquutus:
 sed age, populi quidem dispergantur ad opera quiniis,
 huic autem disponat Mentor uiam et *Alisiberses*,
 qui illi à principio paterni sunt amici.
 sed (puto) et aliquandiu sedens, nuncios
 audiet in *I*taca, perficietq. uiam nunquam hanc.

Sic ille loquutus: soluit concionem celerem.
 hi quidem dispersebantur ad domum quisq. suam:
 proci autem ad domum ibant diuini *V*lyssis.
Telemachus autē seorsim profectus est ad litus maris,
 manibus lotis ē cano mari supplicanti *Palladi*:
 audi me qui heri deus aduenisti ad domum meam,
 et me in navi insisti per obscurum pontum
 redium interrogaturum patris diu absentis,
 ire: hac autem omnia impediunt *Graci*,
 proci autem potissimum, malē superbientes.

Sic ait precatus, prope autem illum uenit *Pallas*,
 Mentori similis facta tum corpore tum etiam uoce,
 et ipsum compellans uerba uolatilia alloquuta est:
Telemache, neq. in posterū ignauus eris, neq. stolidus:
 si quidem tibi tui patris instillatum est robur bonum,
 qualis ille erat ad perficiendum opusq. dictumq.,
 non sanē deinde uanum iter erit, neq. imperfectum:
 si uerò non illius esses filius et *Penelope*s,
 non sanē deinde sperarē te perfecturum esse quā moliris.

pauci enim filij similes patri sunt:
 pleriq. peiores, pauci uerò parentibus meliores:
 sed quoniam neq. in posterum ignauus eris, neq. stolidus,
 neq. te penitus consilium *V*lyssis reliquit,
 spes deinde tibi est te perfecturum esse hac opera.
 ideo nunc procorum sine consiliūq. mentemq.
 insipientium, quoniam neuiquam prudentes, neq. iusti:

neq. nullo pacto sciunt mortem, et fatum nigrum,
 quā illis imminet die uno omnes perire.
 tibi uerò uia non amplius aberit quam tu cogitas:
 talis enim tibi socius ego paternus sum,
 qui tibi nauem celerem parabo, et simul sequat ipse.
 sed tu quidem ad domum uadens proci colloquere,
 apparatq. uaticina, et uasis conde singula,
 uinum in amphoris, et farinam medallam hominū,
 utribus in densis: ego autem per populum socios
 statim uoluntarios colligam. sunt autem naues
 multae in circumflua *I*taca nonae necnon ueteres:
 harum quidem ego despiciam quascunq. optima est:
 statimq. paratas immittemus lato mari.

Sic ait *Pallas* filia *Iouis*, neq. amplius diu
Telemachus immoratur, postquam dea audiuit uocem.
 festinabat ire ad domum, obaro tristis corde:

Telemach.
Minerum
precatur.

Minerva
 sub *Mēto* /
 vis personā
 utt prope-
 rarehorta-
 tur.

Perpauci fi-
 lij patrū si-
 milis sunt.

inacens

iuuenis autem proceros superbos in adibus
capras excoriantes, porcosq; glabrantes in atrio.

Antinous Telemachus. Antinous autē rectā videtis obuiā ueniebāt Telemachos, manuq; illius inbasit, uerbūq; dixit, et nomine nomina Telemache altiloque, indomite, ne tibi aliud

(ut: in praeordis malum sis cura uel opus uel uerbum, sed egregie comede et bibe, ut antea:

istā enim omnino omnia perficient tibi Graeci, nauem et electos remiges, ut ocyus uenias ad Pylum diuinam ad incliti parentis famam.

Respondit Hunc autem rursus Telemachus prudēs cōtra loc. eff:

Telemachus. Antinoe, uenitiquam decet cum uobis superbis conuiuari inuitum, et latari quietum.

an non satis quod antea quidem absumpsistis eximia bona mea proci, ego autem paruulus eram?

nūc autē quādo grādior sum, et aliorū orationē audiens disco, et sanē mihi inuis augescit animus,

Nunc Telemachus. tentabo ut uobis malam mortem inferam,

Telemachus. leuē ad siue ad Pylum profectus, aut hic in populo.

uersus pro (uado quidem, neq; nana uia erit quam dico)

col. mercator, neq; enim nautis rector neq; remigum fio, ut uobis uisum est melius esse.

dixit, et ex manu manum auulsi Antinoi

facile, proci autem per domum conuiuium apparabant,

bi uero cauillabantur et incessabant uerbis,

tum uero aliquis dicebat iuuenem superbientium:

Cailla Na sanē Telemachus cadem nobis cogitat:

procorum aut aliquos ex Pylo ducet ultores arenosa,

in Telemachus. aut ex Sparta: quandoquidem sanē cupit nehementer.

cbum nauī aut et in Ephyrum uult fetilem terram

gatiūm. proficisci, ut inde mortifera uenena afferat,

inijciatq; in craterem, et nos omnes perdat.

Alius rursus dicebat iuuenem excellentium:

quis scit si etiam ipse profectus causa in naue,

longē ab amicis peribit, errans ut Vlysses?

hic et magis augere poterit nobis laborem.

bona enim omnia diuidemus, domum uero

illius matri dabimus habere, aut illi cui nuber.

Sic dicebat, ille u. excelsum thalamū intrabat patēis

latum, ubi cumulatū aurum et aes iacebat,

uellitq; in cistis, abunde odoriferum oleum,

intus etiam dolia uini ueteris dulcis

stabant, merum diuinum potum habentia,

ordine ad murum aptata, si quando Vlysses

in patriam reueneretur, etiam dolores multos passus.

clausa uero erant portae ingeniose aptatae,

bifores: intus autem mulier custos noctesq; diesq;

erat, quae omnia afferuabat mentis solertia,

Euryclaea, Opis filia Pisenorida:

(caam: hanc tunc Telemachus alloquutus est in thalamum no-

Telemachus. Nutrix, age mihi uinum in amphoris hauri

Euryclaea suaue, quod quidem post illud malum est quod in seruas,

nutrici. illum expectans infelicitissimum, si quando ueneris

generosus Vlysses, mortem et fatum fugiens.

duodecim uero imple, et operculis obduc omnes.

mibi

υῖρε δ' ἀρα μνηστῆρας ἀγῶνας ἔνι μεγάροισιν
ἀγας ἀνιπλάτους, σάλας δ' ἔχοντες ἔνι αὐλῇ.

Αὐτὶνὸν δ' ἴβυς γυλάσας κῆς Τηλεμάχοιο,

ἔνι δ' ἀρα σὶ φῦχρῃ, ἐπ' οὐ τ' ἴφατ' ἔκ τ' ὀνομαζέ,

Τηλεμαχ' ὑφ' ἀγορῆς, υἱὸς ἀγχε, μῆτι τοι ἄλλο

ἔνι σῆθεσι κακῶν μελέτω δβγρον τε ἐπ' οὐ τε,

ἀλλὰ μάλ' ἐοδὶε μὲν κῆ πινέμεν, ὥς τοπ' ἀρ' οὐ πορ'

τοῦ τα δ' εἰ τοι μάλ' αὖ πάντα τελευτήσονται ἀχαιοί,

νῆα κῆ δ' αἶψος ἐρετας, ἵνα δᾶσον ἱκῆαι

10 δὲ πύλον ἀγαδίω μετ' ἀγασσάτορος ἀκρίω.

Τὸν δ' αὖ Τηλεμαχ' οὐ πεπνυμένος ἀντίου κῆ δ' αὖ,

Αὐτὶνὸν δ' ὅπως δδῖν ὑπὸ φράσσοισι μεδ' ὑμῖν

δαίνυνδά τ' ἀέκοντα, δὲ θυφραίνεσθαι ἐκκλον.

ἂ ἔχ' αἰς ὥς τοπ' ἀροίθην ἐκείρετε πολλὰ κῆ ἐοδὶα

κτῆματ' ἐμὰ μνηστῆρων, ἐγὼ δ' ἐτι νῆπι οὐ ἥα;

νῦν δ' ὅτε δὲ μέγας ἐμὶ, κῆ ἄλλων μῦθον ἀκῶν

πωλυθάνομαι, κῆ δ' ἡ μοι ἀέξεται ἔσθ' οὐ θυμός,

παιρῶσ' ὥς κ' ὑμῖν κακὰς ὕδ' κῆρας ἱήλω,

ἡ πύλον δ' ἐλθῶν, ἡ αὐτ' ἐσθ' δ' ἔνι δ' ἡμῶ.

10 (ἐμὶ μὲν, ἐσθ' ἄλιν ὁδὸς εἰσέταται ἡ ἀγορὴ δὲ)

ἐμπόρ' οὐ γὰρ νῆος ἐπ' ἄλλοις δ' ἔρετ' αὐρ

γίνομαι, ὥς νῦν πορ' ὑμῖν ἐσέταται κερδ' ἰοῦ ἐπ'.

ἡ δ' αὖ, κῆ ἔκ χειρὸς χεῖρα σπᾶσθ' Ἀὐτὶνὸν οἰο

ῥῆα, μνηστῆρων δ' ὁμοῦ κατὰ δαίτ' αὖ πῶντο,

οἱ δ' ἐπιπλάσσοι δ' ἐκερτόμοι ἐπ' ἐσσι,

ἔσθ' οὐ δ' εἰς ἐπ' ἐσσι νῆων ὑπὸ πύλοισιν ὄντων,

ἡ μάλ' αὖ Τηλεμαχ' οὐ φόνον ἡμῖν μερμηρίζει

ἡ τινὰς ἐκ πύλων ἀφ' ἐμῶν τορας ἡμαθόντων,

ἡ ὅγε δ' Σπάρτην ἐπ' εἰνὶ πορ' ἰεταὶ αἰνῶς.

30 ἡ δ' εἰς Εὐφύρῳ δ' ἐλεειπῆσαν ἀρτρῶν

ἐλθῶν, ὅφρ' ἐνθῶν θυμοφθόρα φέρεται ἔνι δ' αὖ,

ἔνι δ' ἀλά κρητῆρι, δ' ἡμῶς πάντας ὀλέσθ'.

Αἰμ' οὐ δ' αὐτ' ἐπ' ἐσσι νῆων κῆ ὑπὸ πύλοισιν ὄντων,

τίς δ' οἶδ' ἂν κῆ αὐτὸς ἰὼν κοίλῃς ὕδ' νῆος,

πῶν φέλωκ' ἀπόλιν, ἀλώμεν' ὥς πρ' Ὀδυσσεύς;

ἔτ' αὖ κῆ μᾶλλον ὀφείλει πόνον ἄμμι.

κτῆματ' αὖ γὰρ κῆν πᾶν δ' αὖ σαιμένα, οἰκία δ' αὖ τα

τότ' ἐμ' ὅτ' οἱ δ' οἶμ' ἔχον, ἡ δ' ὅς τις ἐπ' ἴοι. (τρός

ὧς φάτ'. ἡ δ' ὑφ' ὀροφον δ' ἄλαμον κατεβέβατο πα

40 θυρῶν, ὅθι νῆος χρυσὸς κῆ χαλκὸς ἐκείτο,

ἐοδὶς τ' ἔνι χυλοῖσιν, αἰλῖς τ' ὕδ' ὅδ' ἐλαιον.

ἔνι δ' πῆθοι οἰνοῖο παλαῶν ἡ δ' ὕδ' ὅδ' οἰο

ἔσασθαι, ἀκρητον δ' εἶον ποτὸν ἔνι δ' οἰον,

ἔξ' αἰς ποτὶ τοῖχον ἀκρητόν, εἰ ποτ' Ὀδυσσεύς;

οἰκαδὲ νοστήσας, κῆ ἄλγ' αὖ πολλὰ μογήσας.

κλῆς αὖ δ' ἐπ' ἐσθ' αὖ σαιμένα πῶν κῆν ἀραρίσαι,

δ' ἰκλῖδ' ὅδ' ἔνι δ' ἡμῶν ταμὴν νύκτας τα κῆ ἡμῶς

ἔσθ' αὖ πᾶν ἐφύλασσε νόσ' ἐπ' ὕδ' ὅδ' ἐσθ' αὖ,

Εὐρύκλ' αὖ, ὧς πορ' θυγάτηρ Πηλεΐδ' ὄσ' αὖ,

ἡ δ' ὅτ' αὖ Τηλεμαχ' οὐ πῶν φέλωκ' ἀπόλιν δ' ἐκείτο,

μαῖα, ἀγ' ἐμὶ μοι οἶνον ἔνι ἀμφιφορῶσιν ἀφυσσῶν

ἡ δ' ὕδ' ὅτ' αὖ μετὰ τῶν λαγῶν πορ' οὐ δ' ὅτ' αὖ φελάσας,

κῆ ὅτ' αὖ οἰομένη τῶν καμμορον, ἐπ' ὅτ' αὖ ἐλθοι

δ' ὅτ' αὖ οἰομένη, δ' αὖ τῶν κῆ κῆρας ἀλγῶν.

δ' ὅτ' αὖ δ' αὖ ἐμπλήσων, κῆ πῶν κῆ ἀρτρῶν ἀπ' αὖ τας.

δόντας. ἡ δ' αὖ τῶ
μαῖα ὅτ' αὖ τῶ
οἰον, ὅτ' αὖ τῶ
λαγῶν πορ' οὐ
δ' ὅτ' αὖ φελάσας,
id est
deglubere, uel
glabrare fetida
aqua.

μαῖα. Πατὴρ, ma
trix uel mater, ma
trix, et est bone
fida appellatio ad
uicijus grandiorē
nata.

γν' δ' ἐμοὶ ἀλφίτῃ χυθὺν ἑὸν ῥαφίεσσι δ' αὐτοῖσιν·
 εἰκοσι δ' ἔσω μέτρα μύλη φάτο ἀλφίτῃ ἀκρί·
 αὐτὴ δ' οἷον ἴδι' ἔτα δ' ἀθρόα πάντα τετύχθη.
 ἔσπερον γὰρ ἐγὼν αἰρήσομαι, ὅππότε κεν δὴ
 μήτηρ εἰς ὑπὸ ῥ' ἄνακ' ἤ, κοῖτ' ἐπεὶ μέθ' ἔσται.
 εἰμι γὰρ δὲ Σπάρτῃ τε ἔδ' ἐν Πύλῳ ἡμαδόγοντα,
 νόσον ὡς δὲ σόμλος πατρός φίλος ἔω ἀκρόσω.

ὣς φάτο, κῶκυσεν δ' φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
 καὶ ῥ' ὀλοφυρομένην ἔπειτα πτόροντα πτόσινύδῃα,
 τίπτε δ' ἐπὶ τοι, φίλε τέκνον, γνὶ φρεσὶ δ' ὄν νόημα
 ἔπλετο; πῶ δ' ἐδέλεις ἰγναὶ πολλὰ ἔω γαῖαν,
 μὲν γὰρ ἐὼν ἀγαπῶντος; ὅ δ' ὤλετο τολόθι πατρὸς
 διοργῆς ὁ δὲ σέως, ἀλλογνῶτω γνὶ δὴ μῶ·
 οἱ δ' ἐπὶ τοι αὐτὶκ' ἰόντι κακὰ φράζοντα ὀπίσσω,
 ὡς κε δ' ὅλῳ φθίης, τὰ δ' ἐπὶ αὐτοῖς πάντα δάσων·
 ἀλλὰ μὲν αὖθ' ὡς σὺ σὶσσι καὶ θήμῳ· ὅ δ' ἐπεὶ χρεὶν
 πόντον ἐπ' ἀτρυγέου κακὰ πᾶσι, ὅ δ' ἀλλὰ ληδῆ.

τῷ δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος αὐτίορ ἦν ὅδ' αἶ,
 θάρσ' ἔμει· ἐπ' ἐπὶ αὐτὸν θεὸς ἦδ' ἐγε βούλη·
 ἀλλ' ὁμοσπον μὴ μήτρε φίλῃ τὰ δ' ἐμυθήσασθαι
 πρὶν γ' ὅτ' αὐτὸν ἐκείνη τε δυνώδεκάτη τε γῆμν,
 ἢ αὐτῷ ποδῆσαι, ἢ ἀφορμὴν γὰρ ἀκρόσαι·
 ὡς αὖ μὴ κλαῖεσκε κατὰ χροῖα καλὸν ἰάπτῃ.

ὣς ἄρ' ἔφη, γῆνυς δ' αὖθις μέγαν ὄρκον ἀπώμνυ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσπον τε πελὺς τ' ἔσθ' ὅτ' ὄρκον,
 αὐτὶκ' ἔπειτα οἱ οἶνον γνὶ ἀμφιφορῶσιν ἀφύσων,
 γν' δ' ἐμοὶ ἀλφίτῃ χυθὺν ἑὸν ῥαφίεσσι δ' αὐτοῖσιν.
 Τηλέμαχος δ' ὅτ' ὀδύματ' ἰὼν μνηστῆρσι ὁμίλει,
 γν' δ' αὖθις γνόντες θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Τηλέμαχος δ' ἐκείνη κατὰ πτόλιν ὤχετο πάντη,
 καὶ ῥα ἐκείνῳ φωτὶ πρὶς αὐτὴν φάτο μῦθον,
 ἔσπερος δ' ὡς νῆα θοῶν ἀγέρεσθαι ἀνώγει.
 ἦ δ' αὖτε φρονίον νοήμονα φαιδ' ἰμοῦ γόνυ
 ἦτε νῆα θοῶν· ὅ δ' ἐπὶ πρὸ φρονὺν ὑπὲρ δέκετο.
 δύσετό τ' ἠέλιος, σκιάωντό τε πᾶσαι ἀργαί.
 ἢ τότε νῆα θοῶν ἀλασθ' ἔρυσσε, πάντα δ' ἐπὶ αὐτῇ
 ὅπλ' ἐτίθει τὰ τε νῆα ἐύσελμοι φορέεσθαι.
 εἴησε δ' ἐπ' ἔσχατ' ἡμιλῶς· πρὶ δ' ἐδῶκε ἑταῖροι
 ἀθρόοι ἡγέρεσθαι τοὺς δ' ὡς τρωῶν ἕκαστον.
 γν' δ' αὖτ' ἄλλ' γνόντες θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 βῆ δ' ἡμιλῶς πρὸς δώματ' ὁ δ' ὀνοσῆτο θεοῖο·
 γν' θὰ μνηστῆρσι μὲν ἔω γλαυκῶν ὑπνοῦ ἐχέου,
 πλάζε δ' ἰπίνοντας χερσὶν δ' ἐκβαλεῖ κύπελλα.
 οἱ δ' εὐδίου ὥρνωτο κατὰ πτόλιν· ὅ δ' ἄρ' ἐπὶ δὴ
 ἔατ' ἐπ' ἐσφισιν ὑπνος ὡς βλεφάροισιν ἐπιπτόν.
 αὐτὰρ Τηλέμαχος πρὸς ἑφ' ἡμιλῶς Ἀθήνη,
 ἐκπτοκαλεσάμεν μεγάρων θύναε τᾶντων,
 μή ποτε εἰδομένη ἢ μὲν δ' ἔμας ἦδ' ἐπὶ αὐτῷ·
 Τηλέμαχος δ' ὅτ' ἡμιλῶς τοῖς ἐκνήμιδ' ἑταῖροι
 ἔατ' ἐπ' ἡμετέροις, τῷ σὺν ποτὶ δ' ἐγμῶν ὄρμῳ,
 ἀλλ' ἰομένῃ, μὴ δὴ θὰ δ' ἀστρεβῶν ὁ δ' οἶο.

ὣς ἄρ' αὖ φωνήσας ἡγήσατο παλλὰς Ἀθήνη
 καρπαλίμως· ὅ δ' ἔπειτα μετ' ἔχρια βαίνει θεοῖο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὡς νῆα κατὰ λυθὸν ἦδ' ἐδάλασαν,
 εὐρυον ἔπειτα ὡς θινὶ καρκαμέωντας ἑταῖρους·

τοῖσι

mibi uero farinam infunde bene confutis utribus:
 viginti autem sint mensurae molis farinae tibi.
 ipsa uero sola scias: hacq; congregata omnia sint.
 sub noctem enim ego accipiam, quando certe iam
 mater ad superiora domus conscenderit, lectiq; curam ha-
 nado enim ad Spartam et Pylum arenosam, (uenerit.
 reditum interrogaturus patris chari sibi audiuro.

Sic dixit. eiulauit uero chara nutrix Euryclea,
 et sane lugens uerba uolatilia dixit:
 10 cur uero tibi, chare fili, in mente haec sententia
 est? quoniam uis ire multam per terram,
 solus existens dilectus? perijit uero longe a patria terra
 generosus Ulysses, ignoto in populo:
 illi u. tibi statim profecto mala machinabuntur post haec,
 ut dolo pereas, haec uero ipsi omnia diuidant:
 sed mane hic apud tuos sedens: neq; te oportet
 per pontum indomitum mala pati, neq; errare.

Hanc u. rursus Telemachus prudens contra alloq. est: Solatur Te-
 lemachus confide nutrix: quoniam ne uiquam absq; deo hoc consilium:
 Euryclea.

20 sed iura ne matri chara haec dixeris
 priusquam undecimaq; duodecimaq; dies aderit,
 aut ipsa desideres, et abeuntem rescueris:
 uidelicet ne flens pulchrum corpus deformet.

Sic dixit. anus uero deorum magni iuramentum iurauit.
 ceterum postquam iurauit perfecitq; iusiurandum,
 statim postea illi uinum in amphoras hausit,
 farinam autem illi infudit bene confutis in utribus.
 Telemachus a. domū ingressus cū prociis colloquebatur.
 tum rursus alia excogitauit dea casia Minerva,
 30 Telemacho autem assimulata per urbem obibat,
 et singulis uiris adstans dicebat sermonem,
 sub noctem uero ad nauem celerem congregari iubebat.
 ipsa rursus Phronij prudentem fortem filium
 poscebat nauem celerē: illi uero ipsi beneuolus promisit.
 occiditq; sol, obumbrabanturq; omnes uia.
 et tunc nauem celerē in mare protraxit, omniaq; in ipsa
 arma posuit quae naues bene tabulata ferunt.
 statuitq; in extremum portum: circum autem eximij socij
 frequentes congregabantur: dea uero concitauit singulos.

40 tunc alia cogitauit dea casia Minerva,
 contulit se ad domum Ulyssis diuini:
 hic prociis dulcem somnum infudit,
 decepit autem bibentes: ē manibusq; excussit pocula.
 hi uero dormitū festinabant per urbem: neq; amplius diu
 sedebant, postquam ipsis somnus palpebris incidit.
 ceterum Telemachum allocuta est casia Minerva,
 euocatum ex adibus bene habitatis,
 Mentori similis facta tum corpore tum uoce:
 Telemache, iam sanē fortes socij

Minerva
solicitude.

50 sedent remiges, illam tuam expectantes alacritatem,
 sed camus, ne diutius differamus iter.

Sic certō locuta praecessit Pallas Minerva
 subito: ille autem continuo ad uestigia secutus est dea:
 ceterum postquam ad nauem peruenierunt atq; mare,
 innenerunt continuo ad litus comatos socior:

bis

Viatū pā
tatur nauis
gatur Te-
lemacho.

ἴδ' ὁμοῖα λῶ' τινα μὴ τιν' ἐνὶ σάβασιν κέκλυθε.
 λίσσεται δ' ἐμὴν αὐτὴν ὅπως νημερτέα ἔπει.
 ὦ δὴ δ' ὅ δ' ἔκ' ἐρεῖ· μάλα γὰρ πεπνυμέν' ἐσὶ.
 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον νύδ' αἶ,
 μῆντορ, πῶς τ' ἄρ' ἴω, πῶς τ' ἄρ' πῶσπ' ἴξομαι αὐ-
 τῷ· τί πω μύθοισι πεπείρημαι πυκνοῖσιν· (τόν·
 αἰδ' ὡς δ' αὖ νεοῖον ἀνδ' ῥα γεραίτορον δ' ὄρεϊσθε.

Τὸν δ' αὖτε πῶσ' ἐπεὶ διὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Τηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῶσι νόησας,
 ἄλλα δ' ὅ δ' αἰέμουρ ὑποθήσεται· ὃ γὰρ οἶω
 ὅ σ' εὖ μ' ἀέκνυι· γράσσει τετραφύλλῳ τε.

ὣς ἄρα φωνήσας ἤγαστο παλλὰς Ἀθήνη
 κατ' ἀλίστως· ὃ δ' ἔπειτα μετ' ἵχνια βάανε θεοῖο.
 ἔξω δ' ὅ δ' ἐν Πυλίων ἀνδ' ῥω ἀγυρίῳ τε ἔειδ' ῥας.
 ἐν δ' ἄρα Νέστωρ ἦτο σὺν ἡέκτορ' ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 δαΐτ' ἐν τῷ οὐμένῳ, κρία ὄπ' ἴω, ἄλλα τ' ἐπειρον.
 οἱ δ' ὡς ἐνέειπεν ἰδού, ἀνδρόοι ἦλθον ἅπαντες,
 χόρσιν τ' ἠσπάζοντο, ἔειδ' ῥά κ' αὖτε ἀνωγόν.
 πρῶτ' ὅ δ' ἐν Νέστορι δ' ἦτο σὺν ἡέκτορ' ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 ἀμφοτέρω μ' ἐλε χεῖρας, ἔειδ' ῥα σὺν πατρὶ δ' αἰετὶ
 κῆρσιν γ' ἐμὰ λαοῖσιν, ὡς ἴαμαθ' οἱ ἀλίστως
 πῶς τε κασιγνήτῳ θρασυμύδι δ' ἐν πατρὶ δ' αἰετὶ
 δῶκε δ' ἄρα σπλάγχνων μοῖρας, ἐν δ' οἶνον ἔχον
 χρυσῶν γ' ἐπ' αἶ· δαΐδ' ἰσκόμηνος δ' ἐπὶ σκῆπτρῳ
 παλλὰ δ' Ἀθήνη δ' αὖτε κέρων Διὸς ἀγρόχοιο,
 δῦχεο νῦν ὧ εἶπε προσεΐδων· ἄνακτι·
 ἔγ' ἄρ' ἐν δ' αἶτ' ἐν λῶ' ἴσθαι δ' ἰδού μοι λόντ' αἶ.
 αὐτὰρ ἐπ' ἴω σπῆσας τε ἐν δῦχεο ἡέκτορ' ὄντι,
 δῖος δ' ἐπ' ἴω ἐπ' αἶ δ' ἐπ' αἶ μελινδ' ὄντι οἶνον
 σπῆσας· ἐπ' αἶ γ' ἐπ' αἶ τὸν οἶον αἶθ' ἀνὰ τοῖσιν
 δῦχεσσι, πᾶσι δ' ἐν δῦχεο χατέσ' αὐθροποῖα
 ἔλ' ἀνέσθ' ὄντι, ὁμηλίκῃ δ' ἐμοὶ κῦτ' αἶ.

τῶν κ' αἶ τοι πῶτ' ὄντι δ' ὄντι χρυσῶν αἶσιν.
 ὣς ἔπ' αἶ, γ' ἐν χερσὶ τίθει δῖος ἠέκτορ' οἶνον,
 χαῖρε δ' Ἀθήνη δ' αὖτε πεπνυμέν' ἀνδ' ῥα δῖος αἶ,
 ὅν κ' αἶ οἱ πῶτ' ὄντι δ' ὄντι χρυσῶν αἶσιν·
 αὐτίκα δ' ὄντι πολλὰ προσεΐδων· ἄνακτι,
 κλῦθι προσεΐδων γαίκοι, μῆ δ' ἐμὴ γένεσ
 ἡμῖν δῦχοι μὲν οἱ τε λόντ' αἶσιν τὰ δ' ὄντι ὄντι.
 Νέστορ μὲν πρῶτισα δ' ἡέκτορ' κῦτ' ὄντι ὄντι,
 αὐτὰρ ἐπ' αἶ ὄντι δ' ὄντι χατέσ' αἶσιν αἶσιν,
 σύμπασιν Πυλίοισιν, ἀγακλείης ἐκατόμβης.
 δῖος δ' ἐπ' αἶ Τηλέμαχον ἐνέειπεν ὄντι νύδ' αἶ
 ὄντι δ' ὄντι ἰσκόμηνος δ' ὄντι σὺν νύδ' αἶ μελινδ' αἶ.

ὣς ἄρ' ἐπ' αἶ ὄντι, ἐν αὐτῇ πᾶσι τε λόντ' αἶ,
 δῶκε δ' ὄντι Τηλέμαχον καλὸν δῖος ἠέκτορ' ἀμφοτέρω μ' ἐλε
 χεῖρας, ὡς ἴαμαθ' οἱ ἀλίστως
 οἱ δ' ἐπ' αἶ ὄντι σπῆσας τε ἐν δῦχεο ἡέκτορ' ὄντι,
 δῖος δ' ἐπ' αἶ ἐπ' αἶ μελινδ' ὄντι οἶνον
 σπῆσας· ἐπ' αἶ γ' ἐπ' αἶ τὸν οἶον αἶθ' ἀνὰ τοῖσιν
 δῦχεσσι, πᾶσι δ' ἐν δῦχεο χατέσ' αὐθροποῖα
 ἔλ' ἀνέσθ' ὄντι, ὁμηλίκῃ δ' ἐμοὶ κῦτ' αἶ.
 αὐτίκα δ' ὄντι πολλὰ προσεΐδων· ἄνακτι,
 κλῦθι προσεΐδων γαίκοι, μῆ δ' ἐμὴ γένεσ
 ἡμῖν δῦχοι μὲν οἱ τε λόντ' αἶσιν τὰ δ' ὄντι ὄντι.
 Νέστορ μὲν πρῶτισα δ' ἡέκτορ' κῦτ' ὄντι ὄντι,
 αὐτὰρ ἐπ' αἶ ὄντι δ' ὄντι χατέσ' αἶσιν αἶσιν,
 σύμπασιν Πυλίοισιν, ἀγακλείης ἐκατόμβης.
 δῖος δ' ἐπ' αἶ Τηλέμαχον ἐνέειπεν ὄντι νύδ' αἶ
 ὄντι δ' ὄντι ἰσκόμηνος δ' ὄντι σὺν νύδ' αἶ μελινδ' αἶ.

Proverb. Dissi-
 cientes adiuvā,
 et in iustriam ad-
 iuvant deus. Plat.
 ib. ij. de legibus.

ἀλίστως. Amphu
 ὁ capax poculi
 genus significat,
 Pollux lib. vi. ca.
 xxvi. ab ἀλίστος
 πῶτ' αἶ. etymon
 scribitur.

γῶν δ' αἶ. Ne-
 stor Gerenius di-
 ctus a Gerencia
 ut be i qua educa-
 tus fuit. Paus.
 in Laeo. circa fi-
 nem sic refertur.
 ἄσιν

nideamus si quod consilium in praecordiis absconditū hā
 precare vero ipsum ut uerba dicat. (bet.
 mendacium enim non dicit: valde enim prudens est.

Hanc rursus Telemachus prudēs cōtra allocutus est:
 Mentor, quo pacto accedam, quo pacto salutabo ipsum? Telem. Μά-
 neg, adhuc sermonū experimentum habeo prudentium: uerua.
 pudor etiam iuvenem virum seniore interrogare.

Hunc autem rursus alloquuta est dea casta Minerva
 Telemache, alia quidem in mente tua dispicies,
 10 alia uerò et deus suggeret. non enim puto
 te dijs inaitis natum esse nutritum ne.

Sic locuta praenit Pallas Minerva
 celeriter: ille uerò continuo uestigia secutus est dea.
 nenerūt a. in Pylionū uirorū cōgregationē et confessum,
 hic Nestor sedebat cum filijs: circum autem socij
 conuiniū apparātes, carnes assabāt, aliasq; transfigebāt.
 illi u. ut igitur hospites uiderūt, conglobati nenerūt oēs,
 manibusq; amplectebantur, et confidere inserrunt.

primus Nestorides Pifistritus propē accedens
 20 uirorumq; prehendit manum, et collocauit ad epulas
 pellibus in mollibus, in arenis marinis,
 iuxtaq; fratrem Thrasymedem et patrem suum.
 praeiuit autem uiscerum partes, infundebatq; uinum
 aureo in poculo: propinans autem allocutus est
 Palladem Minervam filiam Iouis a capra nutriti:
 supplica nunc o hospes Neptuno regi:
 huius enim in epulas incidisti hic profecti.
 ceterum postquā libaueris et supplicaueris ut decēs est,
 da et huic statim poculum dulcis uini

30 libare: quoniam etiam hunc puto immortalibus
 supplicare. omnes uerò dijs indigent homines.
 sed iunior est, etate similis mihi ipsi:
 propterea tibi priori dabo aureum poculum.

Sic locutus, in manibus ponit poculum dulcis uini,
 gausa est autem Pallas propter prudētē uirum iustum,
 eo quod ipsi priori praeuisset aureum poculum:
 statimq; supplicauit multa Neptuno regi:
 audi Neptune terram continens, neue inuideas
 nobis supplicantibus perficere haec opera.

40 Nestori quidem primo et filijs gloriam praebe-
 deinde alijs da dignam gratiam,
 omnibus Pylijs, ob inclutam Hecatombam.
 da in super Telemachum et me re confecta redire
 cuius gratia huc uenimus celeri cum naue nigra.

Sic deinde precabatur, et ipsa omnia perficiebat,
 dedit uerò Telemacho pulchrum poculum rotundum,
 itidemq; supplicauit Vlyssis charus filius.
 hi postquā assarunt carnes superiores et abstraxerunt,
 in partes diuidentes, celebrabant splendidum conuiniū,
 50 at postquam potus et cibi desiderium exemerunt,
 his sermones cepit Gerenius eques Nestor:
 nunc certe satius est inquirere et interrogare
 hospites quoniam sint, postquam saturati sunt cibo.
 o hospites, quoniam estis? unde nauigatis humidas uias? Nestor ad-
 an ob aliquod negotium, aut iuncto erratis uenit.

Pifistriti
 erga pere-
 grinos hu-
 manitas.

Neftor ad-
 uenit.

Ne noni dāte te filium scias nec scio
 illorum qui seruati sunt Achiuorum quiq; perierint.
 quocunq; autem in domibus sedens nostris
 audis, quatenus fas est scies, neq; te celabo.
 bene quidem Myrmidonas dicunt inisse lanceatos,
 quos duxit Achillis magnanimi praeclarus filius:
 bene autem Philoctetem Paantis illustrem filium:
 omnes autem Idomaneus in Cretam duxit socios
 qui fugerunt ex bello, potius autem ipsi nullam abstulit:
 Atidem autem & ipsi auditis procul existentes,
 utq; nonis, utq; Aegisthus molitus est tristem mortem.
 sed ille quidem etiam inuitus perfoluit,
 quā bonum & filium interempti relictum esse
 miri: quoniam & ille ultus est parricidam,
 Aegisthū dolosum, qui eius patrē inelytam interfecerat.
 & tu amice (ualde enim te uideo bonumq; magnūq;)
 fortis sis, ut aliquis tibi & posterorum bene dicat.

*Telem. Na/
flori.* *Hinc rursus Telemachus prudēs contra alloquutus est:
¶ Nestor Neleide, magna gloria Achivorum, &
¶ iure ille quidem ultus est, & ei Achivi
ferent gloriam latam, & posteris præconium.
utinam enim mihi tantam dii uim dedissent
ulcisci in procos iniuriam moleſtam,
qui me contumelia afficientes iniqua machinantur.
sed neuiquam mihi huiusmodi deſtinarūt dii felicitatē
patriq; meo & mihi: nunc autem opus eſt pati tamen.*

*Nestor Te- Hunc autem excepit Geirenius eques Nestor:
lamocho. ô amice, quandoquidē de his me admones et loquutus es,
ferunt procos tuam matrem propter multos
domi te inuito mala machinari:
dic mihi an lubens uictus es, an te ciues
odio habeant publicē, sequentes dei naticinium.
quis nōit an aliquando eos uiribus ulciscatur ueniens
siue ille solus existens, siue uniuersi Achii?
si enim te sic uellet amare caesia Minerva (gloriosum
quemadmodum Vlyssē quondam supra modū curabat
populo in Troianorum, ubi passi sumus dolores Achii.
non enim unquam uidi usq; adeo deos manifestē amātes
quemadmodum illi manifestē affiuit Pallas Minerva.
si te adeo uellet amare, curareq; in animo,
sanē quispiam illorum utiq; obliuisceretur nuptiarum.*

Hunc rursus Telemachus prudēs contra allocutus est:
 & senex, nunquam hunc sermonē perfectum iri exilimo.
 supra modū n. magna dixisti: stupor me tenet: neq. mihi
 speranti ea contingerent, neq. si dii sic uellent.

Hunc rursus alloquuta est dea casta Minerva:
Telemache, quod tibi dictum effugit septum dentium?
Volente deo facile deus sanè potest vel ex longinquo virum servare.
nihil est difficile. mallet enim ego etiam dolores multos passus,
domum redire et reditus diem uidere,
potius quam ueniens perire incola, ueluti Agamemnon
perijt ab Ægisti fraude et sua uxor.
uerùm enim uerò mortem omnibus molestem neq. dii ipsi
etiam ab amato uiro possunt arcere, quandoquā tandem
fatum perniciosum corripuerit aspera mortis.

Hung

ὡς ἄλθον φίλοι τέκνον ἀπ' οὐραϊς, ὅσῳ τι οἱ δ' ἄ
κρίτων οἱ τ' ἰσάσθην ἀχραῶν οἱ τ' ἀπύλοντο.
ὅσα δ' ἦν μὲν γάρ σι καὶ θύμῳ ἡμιτόροισι
πύλοντο, ἦ δ' ἐμὲ δὲ διαήσασαι, ὅδ' ἐ σε κούσω.
εὐ μὲν μωροὺς ὄνας φέσ' ἐλδὲ μὲν ἔγχεσι μώρως,
ὡς ἔγ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμον ὅς·
εὐ ᾗ φιλοκτῆτῳ ποιάντιον ἐγλαοῦ ἥον·
πάντας δ' ἰδομένοισι Κρήτῳ ἐσ' ἡγάγ' ἐπαίρει
οἱ φύγον ἐκ πολέμου, πόντῳ δ' ἐοῖ ὅτιν' ἀπ' ἡνυρε·
ἄτρεφ' ἴδω ἢ καὶ τοῖς ἀκούει νόσφιν ἐόντων,
ὡς τ' ἄλδ', ὡς τ' Αἰγυπτοῦ ἐμίσπετο λυγρὸν ὀλέθρον,
ἀλλ' ἄπο κῆνθ' μὲν ὤσμου γε ὡς ἀπετίσθη,
ὡς ἀγαθὸν καὶ πᾶσι δα κατὰ φθιμένοιο λιπέεσθαι
σὺν ἑσέ· ἐπὶ καὶ κῆνθ' ἐτίσπετο πατροφονῆα,
Αἰγυπτοῦ δ' οὐλομένοιο, ὅς οἱ πατὴρ κλυτὸν ἔκτα.
ἢ σὺ φίλος (μᾶλα γάρ σ' ὀρώω καλὸν τε μέγαν τε)
ἄλκιμον ἔσ', ἵνα τίς σε καὶ ὀφειγόνω ἐν ἔπῃ.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίοιγ' οὐδ' ἔτι,
ὥ Νέστορ Νηλεΐδ' ἡμίγα κ' οὐδ' ἄχαων,
10 ἢ λίω κ' οὐ μὲν ἔτι σάπτο, καί οἱ ἀχαιοὶ
οἴσασσι κλέ' ἔθρυ', ἔ' ἰοσφιμένηισιν ἄοιδ' ἰν'.
αἰ γὰρ ἔμοι' ποσσὶν ἰδὲ θεοὶ δ' ὤαμι γ' ἔσθ' αὖθ' ὦν
τίσασθαι μνηστῆρας ὑποβρασίης ἀλεγενῆς,
οἳ τέ μοι ὑβρίζοντ' ἀντ' ἀτάδ' αἶλα μηχανόωνται.
ἄλλ' ἔμοι' τοῖσ' αὖτ' ἐπ' ἐκλωσαν θεοὶ ὄλβον
πατρὸς τ' ἐμῶ' ἔ' ἐμοὶ νῦν ἡ γὰρ τετλὰ μὲν ἔμπης.

Τὸν δ' ἀμείβετ' ἔπειτα γέρων ἰσὺς ἰππότης Νέστωρ,
 ὦ φίλ', ἐπεὶ δὴ ταῦτά μ' ἀνέμνησας, εἴ μοι εἴπῃς,
 φασὶ μνηστῆρας σῆς μητρόθεν εἶναι πολλοὺς
 30 γ' ἐμὲ γάρ τοι αἰεκεῖσι σέθεν κακὰ μηχανάσασθαι·
 εἰπέ μοι, καὶ ἐγὼ μὲν ὑποδάμνασθαι, καὶ σέ γε λαοὶ
 ἔχθρας ἔσθ' ἀνὰ δ' ἥμον, ὡς παρ' ὀφειλοῖσι θεῶν ὁμῆν.
 τίς δ' οἶδ' ἔτι ποτὲ σφί βίης ἀποτίσεται ἑλθὼν
 ἢ ὅ γε μὲν ἐὼν, καὶ ἡ σύμπαντος ἀχαιοί;
 ὦ γάρ σ' ὥς ἐδίδου φιλιεὺς γλαυκῶπις Ἀθλίη
 ὥς τότ' ὀδύσῃ πεδαικιδέσθ' κυδαιλίμοιο
 δάμω φηὶ τρώων, ὅθι πάροχον ἄλγε' ἀχαιοί.
 ὃ γάρ περ ἴδον ὥς ἐδίδες ἀναφανδ' ἀφιλιῶντας
 ὥς κένω ἀναφανδ' ἀπείρατο παλλὰς Ἀθλίη.
 40 εἴ σ' ὅτως γ' ἐδίδου φιλιεὺς κήλοιστό τε θυμῷ,
 ἔδ' κ' ἦ τίς κένω γέ μ' ἐκτελέθοιτο γάμοιο.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίστροφ' ἔειπε,
 ὦ γέρον, ὅπως ἔσθ' ἐπ' ὀ-τελείεσθαι οἶσθαι.
 λίτω γὰρ μέγα ἐπ' ἄνθρωπον ἔχει· ὅδ' αὖ ἔμοιγε
 ἐλπομένο πάρος οὔτ', ὅδ' αἰθεοῖ' ὡς ἐθέλουσιν.

Τὸν δ' αὖτε πρὸς Ἀπὸλωνα κωπὶς Ἀθλίης,
 Τηλέμαχι, ποῖόν σε ἔπ' ὀφύρην ἔρατο· ὁ δ' ὄντων,
 ῥῆα δ' ἰδὼς γ' ἔδελον· ἔτι τάσθην αὐδ' ἄρ' ἀσπῶσαι.
 Βασιλῆμιν δ' αὖ ἔγωγ' ἐγὼ ἄλγιστα πολλὰ μογήσας,
 50 οἴκαδ' ἔτ' ἐλθὲ μιν αὖ κ' ἄνεμον ἤμαρ ἰδέεσθαι,
 ἢ ἔλθω ἀπολιδεῖσθαι ἰφίσιον, ὥς Ἀγαμέμνων
 ὦλεθ' ὑπ' Αἰγυθοῖο δόλῳ καὶ πῆς ἀλόχοιο.
 ἄλλ' ἔπειθ' ἀνὰ τοῦ μὲν ὁμοῖον ὅδε θεοὶ περ
 καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δ' ὡς αὖτ' ἀλλὰ κλέμῳ, ὅπ ποτε κῆρ
 μοῖρ' ἐλεῖ καὶ δέλεσθαι ταυκλήγ' ὀφείλει. (δι)

Claudis narra-
tionem, et transit
ad novam narra-
tionem, isāwa
by p isāwusar.

ἰκταρτο ἰκταρι,
 ἀροσολαλία συνῶ
 σ δῶρτο δῶμα,
 λίπα φ λιπαρῶ,
 κρήρτο κρήθρ, μετ
 κρήθρ.

*ἡ ἀπειρία, pro
ἀπειρία καὶ ἰν-
definit. secundū
opinatiū,*

ἰκλιθάτε. Ιο-
νικω ἐστὺς ὑπὲρ
τὴν αὐγμῆν περὶ
fediolum in aorī
sis; φ ἰκλιθάτε.

ἀποστ. Prov. 1b.
 Ne Diſ quidem
 a morte liberans.
 Eſtq̃ illuſt. epib.
 ΠΥΡΡ

καὶ δ' ὕδ' ἤϊος ὄχιον, ὕδ' δ' αἶθρα οἶνον
 λαβέ. νείει δ' αὖτ' ἔχον πεμπόλοισι χερσίν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάθη, καὶ πάλιν ἔπασσεν,
 μίσυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀδυσσέϊ ἐπεσαν,
 αἰπὼν δ' ἀκροπόρου ὀδυσσέϊ χερσίν ἔχοντο.
 τότε δ' ἔπειτα Τηλέμαχον λαῶν καλὴ Πολυκάστῃ,
 Νέστορ δ' ὀπλοτάτην θυγάτηρ Νηλεΐδαο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ λαῶν τε, καὶ ἔχιστον λίπ' ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δ' ἐμὴ φάρος κάλον βάλλον ἠδ' ἐχιδνῶνα,
 ἐκ δ' ἀσπιδὸς βῆ δ' ἐμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖοι.
 πᾶρ δ' ἄρα Νέστορ ἰὼν κατ' ἄρ' ἐξέειπε πομπῇ λαῶν.
 οἱ δ' ἐπεὶ ὤπηνσαν κρεῖ' ὑπερτόρα, καὶ ἐρύσαντο,
 δ' αἰνῶν δ' ἐξομῶν ὕδ' δ' αὖτ' ἐδδοῖσι ὄροντο
 οἶνον γνοῖνοχοῦντες γνῆχυσίοις δ' ἐπείεον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδδοῖσι ὄροντο γνῆχυσίῳ,
 τοῖσι δ' ἐμὴν ἤχευ γερῶν ἰππότες Νέστωρ,
 πᾶσι δ' ἐμὸν ἄγε Τηλέμαχον καλὴν ἱρῆαν ἰππῶν
 ζυγὰ δ' ὕφ' ἄρματ' ἄγοντες, ἵνα πρὸς ἡσυχίᾳ ὁδοῖτο.
 ὧς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τ' ἐμάλα μὴ κλυοὺν ἠδ' ἐπιθῆναι
 καρπαλίμως δ' ἐξέβησαν ὕφ' ἄρμασιν ὠκείας ἰππῶν,
 γνῆχυσίῳ τε μὴν ταμῆν στήρι καὶ οἶνον ἔχουσιν,
 ὅτ' αὖτε οἱ αἶσ' ἐδδοῖσι διατρεφίδου βασιλῆος.
 αὐτὰρ ἄρα Τηλέμαχος πρὸς καλλιᾶν βῆσσετο δίσφρον·
 πᾶρ δ' ἄρα Νέστορ ἰδὼν Πεισιστράτος ὄρχαμος αὐδίζων
 δὲ δίσφρον τ' αὐδαίνει, καὶ λυγρὰ λαζάρ' ἔχουσι·
 μάστιξ δ' ἐλάαντο δ' ἔκ' ἄκοντε πετέδω
 δὲ πεδίοι, λιπέτω γὰρ πύλιν αἰπὺν Πτολίεθρον.
 οἱ δ' ἔπειτα πανμύριοι σείον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντο·
 δόσαντο, φορβὰς δ' ὕστερό τ' ἠέλιος, σκυδιώντο τε πᾶσαι ἀγυαί.

δύσαντο, φορβὰς δ' ὕστερό τ' ἠέλιος, σκυδιώντο τε πᾶσαι ἀγυαί.
 Verg. hoc expris-
 sione uoluit, cum
 diceret: Vt autem
 in aetere caelum, et
 tuit oceano nox.
 In uolūtē umbra
 magnā et tūmptū.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ ΤΗΣ Δ.

ῥαφωδίας ὑποθέσεις.

Περὶ Μενελάου ἐξομῶντος τῷ Πάρισι Τηλέμαχον, ἀπαγγέλλει
 τὰ κατὰ τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν μυθολογίαν πραττέμενα. ἰππῶν δὲ
 γὰρ αὐτῷ ὁ Μενέλαος πρὸς τὴν εἰρήνην τῶν Ἑλλήνων, καὶ πρὸς τὴν
 μαντιάν, ἡ δὲ ἰστορία τῶν Ἀγαμέμνων δαΐμων, καὶ ὁ δ' ὕστερος
 πρὸς τὴν Καλυψίδην. βάλει δ' ἡ γένεσις τῶν μυθολογῶν πρὸς τὴν Τηλέ-
 μαχον αὐτῶν. παραμυθῆται δ' ὁ Ἀλκιβιάδης τῷ Πάρισι, καὶ
 ἐπὶ τῇ τ' αὐτοῦ ἀποδημίᾳ ἀποχαιρέσας, διὰ δὲ ἄλλων, ἐμμενέσας
 ἰφθίμῳ τῇ δὲ Πηνελόπει ἀνελθῇ.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ Η' Δ.

ΡΑΨΟΔΙΑ.

Δίλτα, μάδ' ἀμφὶ πατρίεσσι παρ' ἀνδράσιν ἀλόχου μένος ἔειπε.

ὁ δ' ἔφην κοίλῳ λακιδιαιμόνα κτῶ-
 εσαν·
 πῶς δ' ἄρα δώματ' ἔλῳ Μενελάου
 κνυδαλίμοιο.

τὸν δ' ἔφην δ' αὐτῶν γάμον πολλοῖσι γυναιξίν,
 ἔειπε.

torrebat a. super ligna senex ignumq. uinum. (manib.
 libabat. inuenes u. iuxta eū tenebat uerna quinquetrip.
 sed postquam armi cōbūti sunt, et uiscera comederunt,
 minutatim dissecerunt. aliaq. uernibus transfixerunt,
 assarunt autem, acuta uerna in manibus tenentes.
 interea uerò Telemachum lanis pulchra Polycaeste,
 Nestoris minima natu filia Neleida.

at postquam lanis, et anxix pingui oleo,
 circa ipsum autē indusum pulchrum iecit atq. tunicam,
 10 ē lauacro exiit corpore immortalibus similia:

apud Nestorem u. profectus resedit pastore populorum.
 hi u. post quā assarunt carnes exteriores, et detraxerunt,
 epulabantur sedentes: deinde uiri boni surgebant
 uinum infundentes in aureis poculis.
 at ubi potus et cibi desiderium posuerunt,
 inter illos sermonem cepit Gerenius eques Nestor:
 filij mei, agite Telemacho pulchros crines habētes equos
 coniungite sub currum ducentes, ut conficiat iter.

Sic ait. hi uerò illum statim audierunt atq. paruerunt
 20 celeriter autem iunxerunt sub currum celeres equos.

mulier uerò prota panem et uinum infudit,
 obsoniaq. qualia edunt a Ioue nutriti reges.
 Telemachus autem per pulchrum conscendit currum:
 iuxta eum uerò Nestorides Pisistratus dux nitrorum
 in currumq. conscendit, et habenas cepit manu:
 uerberauit ut impellerentur: illi uerò non inuisti uolabāt
 ad campum, reliquerunt autem Pyli arduam urbem.
 illi uerò tota die quatiēbant iugum utrinq. tenentes:
 occiditq. sol, obumbrataq. sunt omnes nix.

30 ad Pheras autem uenerunt, Dioclei ad domum
 filij Orisilochi, quem Alphens genuit filius.
 ibi per noctem quieuerūt: ille u. illis hospitalia apposuit.
 quando uerò mane genita apparuit roseis digitis aurora,
 equosq. iunxerunt, currusq. pulchros conscenderunt:
 extra limen duxerunt et porticum sonoram:
 flagellauit autem ut irent: illi uerò non inuisti uolabant.
 uenerūt autem in campum frugiferum: hinc autē deinde
 perficiebant iter: usque adeo ferebant ueloces equi.
 occiditq. sol, inumbrataq. sunt omnes nix.

ODYSSEAE HOMERI IIII.

Rapsodia argumentum.

Apud Menelaum hospitio exceptus cum Pisistrato Telema-
 chus, nunciat ea quae in Ithaca a prociis fiebant. Deinde narrat ipsi
 Menelaus de reditu Graecorum, et Protei uaticinio, per quod con-
 gnouit Agamemnonis mortem, et quo pacto Ulysses apud Cal-
 ypo esset. consilium autem fuit procurum de Telemacho occidendo.
 Consolauit autem Pallas per somnium Penelopem, de filij profe-
 ctione grauius tristatam, per simulacrum, simili facie Iphibima
 Penelope sorori.

ODYSSEAE HOMERI Δ.

ΡΑΨΟΔΙΑ.

In quarto, dicit de patre ab Atrida insidijs circumdatus filius.

1 uerò uenerunt cauam Spartam am-
 plam:
 ad domum autem dinerterunt Menelai gla-
 riosi.

hunc inuenerunt apparantem nuptias multis similibus,
 filij

Telemach.
 proficisci-
 tur ad Me-
 nelauum.

Telemach:
 Sparta ue-
 nit.

τῷ δὲ διακνύμενθ'· πρὸς φηξάνθους μνηέλαθ',
 οὔτε γὰρ ἀπὶ δόμον, καὶ χεῖρας τὸν αὐτὰρ ἔπειτα
 δάειπνε πασσαμένω, εἰρηνομένη δ' οἷτιν' ἐξέον
 ἀνδρῶν, ὃ γὰρ σφῶν γε γῆρ' ἀπόλωλε τὸ κῆρυξ,
 ἀλλ' ἀνδρῶν γῆρ' ἐστὶ δ' ἰοτρεφείων βασιλῶν,
 σκηπτέχων· ἐπ' αἵ κε κακοὶ τοῖσδε τέκον.

ὣς φάτο· καὶ σφιν νῶτα βούς πρὸ πίονα δῆκον
 ὅππ' ἦν χερσὶν ἐλὼν, τὰ γὰρ οἱ γέρε παρθεσαν αὐτῷ.
 οἱ δ' ἐπ' ὀνείαδ' ἐτοίμα πρὸ κείμηναι χεῖρας ἰάλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιθ' ἤϊε δ' κτύθ' ὃς ὄβρον γῆτο,
 δ' ἢ τότε Τηλέμαχ'· πρὸς φωνῇ Νέστορ' ἦν,
 ὅγχι γὰρ κεφαλῶν, ἵνα μὴ πῶθοι' αἰετ' οἱ ἄλλοι,
 φράζο Νεστορίδην τῷ μὲν κεχαρισμένῃ θυμῷ,
 χαλκῷ τε εὐροπῶν καὶ δώματι κῆρυγτα,
 χρυσῷ τ', ἡλεκτρῷ τε, καὶ ἀργύρῳ, καὶ ἐλεφαντῷ.
 Ζηῶς πα τοῖσδε γ' ὀλυμπὸς γῆδοθεν αὐλῇ.
 ὅσα τέδ' ἄσπετε πολλὰ σέβας μ' ἐχθ' ἐσορόωντα.

ἦ δ' ἀγορεύοντος ξυῖθ' ἔφρασε μνηέλαθ',
 καὶ σφίε φωνήσας ἔπειτα πρὸς φωνῇ Νέστορ' ἦν,
 Τέκνα φίλ', ἦτοι Ζηῶν βροτῶν ἅκ' αὖ τις ἐξέει·
 (θάνατοι γὰρ ἦ γε δόμοι καὶ κτήματα· ἔασιν)
 ἀνδρῶν δ' ἢ κεν τίς μοι ἐρίσσειται, καὶ καὶ ἐπὶ
 κτήμασιν, ἢ γὰρ πολλὰ παθῶν ἐπὶ πολὺ ἐπαλυσθεῖς
 ἠγαγόμεν γῆνυσσι, καὶ ὄγδοά τ' ἔτα πλοῦτον
 Κύπρῳ φοινίκῃ τε καὶ Αἰγυπτίῃς ἐπαλυσθεῖς,
 Αἰθίοπας δ' ἰκόμεν, καὶ Σιδονίους, καὶ Β'ρεμβούς,
 καὶ Λιβύην, ἵνα τ' ἄρ' ὅν ἀφάρ κίραοι τελεῖσσι.
 τρεῖς γὰρ τίκτει μήλα τελευφοροῦν ἐς γῆναυτῶν·
 γῆνα μὲν ὅτε ἀναξὺν δαδῆς, ὅτε τι ποιμῶν,
 τυρῶν καὶ κρεῶν, ὅτε γλυκεροῖο γάλακτος·
 ἀλλ' αἰεὶ πρὸς ἔχουσιν ἐπικτανοῦν γάλα δῶδα.
 ἕως ἔγωγε πῶδ' ἐκίνα πολλῶν βίοτον σωμαγέρον
 ἠλώμεν, τείως μοι ἀδελφεὸν ἄλλ' ἐπιφθῆ
 λάβρον, αὐτῷσι δ' ὅλ' ὄλομλ' ἀλόχοιο·
 ὡς ὅτοι χεῖρων τοῖσδε κτεάτεσσιν ἀνάσσει.
 καὶ πατέρων τὰ δ' ἐμὲ ληστ' ἀκρίβη, οἷτιν' ἐμὲν
 εἰσιν· ἐπ' αἶμα πολλὰ ἐπαθον, καὶ ἀπώλεσα οἶκον,
 ἐν μέλα ναιετάοντα, κεχαυδίοτα πολλὰ καὶ ἐδδά.
 ὦν ὀφειλον τριτάτῳ πρὸ ἔχων γῆν δ' ὅμασι μοῖραν
 ναίειν, οἱ δ' ἀνδρῶν ὅσοι ἐμμελ' αἰετ' ὄλοντο
 Τροίην γ' Ἰδρεῖν, ἐκὰς Ἀργεῖ· ἐπὶ ποδότηο.
 ἀλλ' ἐμπης πάντας μὲν ὁδ' ὑρόμενος καὶ ἀχλύων,
 πολλαῖς γ' ἐμὲ γάροις καθήμενθ' ἐμὲ πόροισιν,
 ἄλλοτε μὲν τε γόῳ φρονέει τὰ πόποιαι, ἄλλοτε δ' αὐτῇ
 παύομαι, αἰετ' ὅς τις πόρος κρυπτοῖο γόοιο,
 ἦν πάντων ἐπὶ πόσον ὁδ' ὑρομαι, ἀχνυμένος πόρ,
 ὡς ἐνός, ὅς τε μοι ὕπνον ἀπ' ἐχθαίρει καὶ ἐδ' ὀδῶν
 μνηομενῶν, ἐπ' αἶμα ἀχέων πόσον ἐμὸν γόνον
 ὅσ' Ὀδυσσεὺς ἐμὸν γόνον καὶ ἦρατ'· ὅθ' δ' ἄρ' ἐμὲ ληστ'
 αὐτῷ κῆρ' ἐστὶ δαίμων, ἐμοὶ δ' ἄχθ' αἰετ' ἄλαστον
 κείνους, ὅπως δὴ δ' ὄρεον ἀπὸ γέρας, ὅθ' ἐπὶ τῷ μὲν
 Ζῶνι ὅγ' ἢ τίθνηκεν ὁδ' ὑρομαι νῦν πα αὐτῶν
 Λαέρτης δ' ὁ γέρον καὶ ἐχέφρων Πηνελόπεια,
 Τηλέμαχος δ'· ὅν ἐλεπε νέον γεγάσ' ἐπὶ οἴκῳ.

ὣς φάτο· ὅθ' δ' ἄρα πατέρ' ὅφ' ἐμὸν γόνον ὄρεον γόοιο.

Διάκρυ

hos etiam data dextra alloquutus est flauus Menelaus:
 cibum simul attingite, et gaudete: ceterum deinde
 cibo saturati, interrogemus quoniam sitis
 uirorum. non enim nestorū utiq; genus perijt patrum;
 sed uirorum genus estis à Ioue nutritorum regum,
 sceptriferorū: siquidē neuiquā ignaui huiusmodi genus.
 Sic ait: et ipfis terga bouis pinguia apposuit (crumpe.
 affata in manibus capiēs, quæ ei munera apposerāt ipsi.
 hi uerò ad edulia parata apposita manus extendunt.
 10 ceterum postquam potus et cibi desiderium ademerant,
 tum Telemachus alloquutus est Nestoris filium,
 propè admonens caput, ut ne audirent alij:

Considera Nestoride meo gratissime animo,
 aerisq; splendorem et domum sonoram,
 aurisq; electrisq; et argenti, atq; eboris.
 Iouis nimirum talis est olympij intus aula. (entem.
 quāta hac infinita multa: admiratio me occupat inspicere
 hunc autem alloquentem intellexit flauus Menelaus,
 et ipse compellans uerba uolatilium dixit:

Telemach.
 Pifistrato.

15 Filij chari, equidē cum Ioue mortaliū nemo cōiēderit: Menelam
 (immortalia enim huius habitacula et facultates sunt) Telemachos
 hominū uerò an aliquis mihi contend. possit, an minus, labores suos
 facultatibus. certē multa passus et multum errans
 uellus in nauibus, et octauo demum anno ueni
 Cyprum Phænicemq; et Aegyptios oberrans,
 Aethiopesq; adij, et Sidonios, et Erembos,
 et Lybiam, ubi agni protinus cornuti sunt.
 ter enim pariunt oues per annum perfectum:
 ibi enim neq; berus indigens est, neq; pastor,
 20 casei et carniū, neq; dulcis lactis:
 sed semper præbēt durantes in totū annum lac mulgere.
 interea dum ego circa illa multum uisum congregans
 errabam, interea mihi fratrem alius interfecit;
 elam, infestatō, dolo perniciose uxoris:
 sic non gaudens istis facultatibus impero.
 et ex patribus ista debebatis audiuissē, qui quidē uobis
 sunt: quādoq; ualde multa passus sum, et pidi domū,
 perquam bene habitata, capientē multa et preciosa,
 quorum utinam uel tertiam habens in domo partem
 40 habitarem, illi uerò uiri salui essent qui tum perierunt
 Troia in lata, longē ab Argis equos pascentibus.
 sed tamen omnes quidem lugens et deslens,
 crebrò domi deslens nostra,
 interdum quidē luctu mentem oblector, interdum rursus
 quiesco. breuis autem satietas molesti luctus,
 horum omnia non tantum lugeo, tametsi tristis,
 ut unius gratia, qd; mihi somnū inuisum facit et cibum
 recordanti. quoniam nullus Græcorum tanta elaborauit
 quos Vlysses elaborauit et sustulit: huic fuitati erant
 50 ipsi dolores fieri, mihi uerò tristitia semper incessabilis
 ob illum, quoniam diu longē abest. neq; scimus
 an uiuat ille an mortuus sit: deslens utiq; illum
 Laertēq; senex et prudens Penelope,
 Telemachusq; quem reliquit recens natum in domo.
 Sic ait. huic autē ob patriæ desiderium exciauit luctus.

lacty-

neq; si ei mortui fuerint materq; paterq;
 neq; si ei coram fratrem aut charum filium
 ferro trucidarent, ipse uero oculis uideret.
 talia Iouis filia habebat pharmaca utilia
 bona, quae illi Polydama praeberat T bonis uxor
 Aegyptia, qua plurima producit fertilis terra
 pharmaca, plurima quidem bona mixta, multaq; mala.
 medicus uero unusquisq; peritus supra omnes
 homines: sanè enim Paonis sunt generis.
 ceterum postquam immisit, iussitq; uinum infundere,
 denuo uerbis excipiens allocuta est:
 At ride Menelae à Ioue nutrite, atq; etiam hi
 uirorum bonorum filij, (enimvero deus aliàs aliq;
 Iupiter bonumq; malumq; dat: potest enim omnia)
 quare nunc conuiuiamini sedentes in domibus,
 et sermonibus delectamini: decetia enim ordine dicam.

Helena de omnia quidem non ego enarrare queam neq; nominare
 Vlysses et I, quos Vlyssis patientis sunt certamina:

Ulysses excidio. sed qualiter istud fecit et sustinuit durus uir
 populo in Troianorum, ubi passi estis arumnas Achinij: 20
 seipsum plagis indecentibus domans,
 laceras uestes circumijiciens humeris, seruo similis,
 uirorum hostium ingressus est urbem latam:
 alij uero seipsum uiro dissimulans assimilauit
 mendico, qui neuiquā talis erat apud naues Achinorū:
 huic similis ingressus est Troian. urbē. illi u. ignorabant
 omnes: ego uero ipsum sola agnoui talem entem,
 et ipsum interrogabā: ille uero astutia tergiuersabatur.
 sed quando certè ipsum lani et unxi oleo,
 uestibus autem indui, et iuranti ualidum iuramentum,
 non prius Vlysses apud Troianos ostensurum
 priusquam is ad naues ueloces tentoriaq; uenisset:
 et tunc mihi omnem mentem aperuit Achinorum.
 plurimos autē Troianorū cum interfecisset longo ferro,
 uenit ad Argiuos: despectum uero induxit multum.
 ibi alia Troiana stridulè eiulabant: sed meum pectus
 gaudebat, nam iam mihi cor uersum erat redire
 tursus domum: damnum uero desiebam, quod Venus
 dederat quando me duxit hinc chara à patria terra,
 filiamq; meam priuans, thalamumq; maritumq;
 nullius indigentem, neq; mente, neq; forma.

Hanc u. dictis excipiens allocutus est flauus Menelaus:
 certè haec omnia uxor ut decet dixisti:

iam quidem multorum cognomi consiliumq; mentemq;
 uirorum Heroum, multamq; peragraui terram:
 sed nondum talem ego uidi oculis

Vlysses in qualis Vlyssis patientis erat charum cor.
 equo Troia quale etiam illud fecit et sustinuit fortis uir,
 no. equo inposito, ubi insidebamus omnes optimi
 Argiuorum, Troianis cadem et fatum ferentes.
 uenisti deinde illuc: iusserat nimirum te
 deus, qui Troianis uolebat gloriam praebuisse,
 et te Deipobus deo similis sequebatur uadentem.
 iter autem circumlustrasti cauas insidias attrectans,
 nominatim uero Danaorum nominabas optimos,

omnium

20
 30
 40
 50
 60
 70
 80
 90
 100
 110
 120
 130
 140
 150
 160
 170
 180
 190
 200
 210
 220
 230
 240
 250
 260
 270
 280
 290
 300
 310
 320
 330
 340
 350
 360
 370
 380
 390
 400
 410
 420
 430
 440
 450
 460
 470
 480
 490
 500
 510
 520
 530
 540
 550
 560
 570
 580
 590
 600
 610
 620
 630
 640
 650
 660
 670
 680
 690
 700
 710
 720
 730
 740
 750
 760
 770
 780
 790
 800
 810
 820
 830
 840
 850
 860
 870
 880
 890
 900
 910
 920
 930
 940
 950
 960
 970
 980
 990
 1000
 1010
 1020
 1030
 1040
 1050
 1060
 1070
 1080
 1090
 1100
 1110
 1120
 1130
 1140
 1150
 1160
 1170
 1180
 1190
 1200
 1210
 1220
 1230
 1240
 1250
 1260
 1270
 1280
 1290
 1300
 1310
 1320
 1330
 1340
 1350
 1360
 1370
 1380
 1390
 1400
 1410
 1420
 1430
 1440
 1450
 1460
 1470
 1480
 1490
 1500
 1510
 1520
 1530
 1540
 1550
 1560
 1570
 1580
 1590
 1600
 1610
 1620
 1630
 1640
 1650
 1660
 1670
 1680
 1690
 1700
 1710
 1720
 1730
 1740
 1750
 1760
 1770
 1780
 1790
 1800
 1810
 1820
 1830
 1840
 1850
 1860
 1870
 1880
 1890
 1900
 1910
 1920
 1930
 1940
 1950
 1960
 1970
 1980
 1990
 2000
 2010
 2020
 2030
 2040
 2050
 2060
 2070
 2080
 2090
 2100
 2110
 2120
 2130
 2140
 2150
 2160
 2170
 2180
 2190
 2200
 2210
 2220
 2230
 2240
 2250
 2260
 2270
 2280
 2290
 2300
 2310
 2320
 2330
 2340
 2350
 2360
 2370
 2380
 2390
 2400
 2410
 2420
 2430
 2440
 2450
 2460
 2470
 2480
 2490
 2500
 2510
 2520
 2530
 2540
 2550
 2560
 2570
 2580
 2590
 2600
 2610
 2620
 2630
 2640
 2650
 2660
 2670
 2680
 2690
 2700
 2710
 2720
 2730
 2740
 2750
 2760
 2770
 2780
 2790
 2800
 2810
 2820
 2830
 2840
 2850
 2860
 2870
 2880
 2890
 2900
 2910
 2920
 2930
 2940
 2950
 2960
 2970
 2980
 2990
 3000
 3010
 3020
 3030
 3040
 3050
 3060
 3070
 3080
 3090
 3100
 3110
 3120
 3130
 3140
 3150
 3160
 3170
 3180
 3190
 3200
 3210
 3220
 3230
 3240
 3250
 3260
 3270
 3280
 3290
 3300
 3310
 3320
 3330
 3340
 3350
 3360
 3370
 3380
 3390
 3400
 3410
 3420
 3430
 3440
 3450
 3460
 3470
 3480
 3490
 3500
 3510
 3520
 3530
 3540
 3550
 3560
 3570
 3580
 3590
 3600
 3610
 3620
 3630
 3640
 3650
 3660
 3670
 3680
 3690
 3700
 3710
 3720
 3730
 3740
 3750
 3760
 3770
 3780
 3790
 3800
 3810
 3820
 3830
 3840
 3850
 3860
 3870
 3880
 3890
 3900
 3910
 3920
 3930
 3940
 3950
 3960
 3970
 3980
 3990
 4000
 4010
 4020
 4030
 4040
 4050
 4060
 4070
 4080
 4090
 4100
 4110
 4120
 4130
 4140
 4150
 4160
 4170
 4180
 4190
 4200
 4210
 4220
 4230
 4240
 4250
 4260
 4270
 4280
 4290
 4300
 4310
 4320
 4330
 4340
 4350
 4360
 4370
 4380
 4390
 4400
 4410
 4420
 4430
 4440
 4450
 4460
 4470
 4480
 4490
 4500
 4510
 4520
 4530
 4540
 4550
 4560
 4570
 4580
 4590
 4600
 4610
 4620
 4630
 4640
 4650
 4660
 4670
 4680
 4690
 4700
 4710
 4720
 4730
 4740
 4750
 4760
 4770
 4780
 4790
 4800
 4810
 4820
 4830
 4840
 4850
 4860
 4870
 4880
 4890
 4900
 4910
 4920
 4930
 4940
 4950
 4960
 4970
 4980
 4990
 5000
 5010
 5020
 5030
 5040
 5050
 5060
 5070
 5080
 5090
 5100
 5110
 5120
 5130
 5140
 5150
 5160
 5170
 5180
 5190
 5200
 5210
 5220
 5230
 5240
 5250
 5260
 5270
 5280
 5290
 5300
 5310
 5320
 5330
 5340
 5350
 5360
 5370
 5380
 5390
 5400
 5410
 5420
 5430
 5440
 5450
 5460
 5470
 5480
 5490
 5500
 5510
 5520
 5530
 5540
 5550
 5560
 5570
 5580
 5590
 5600
 5610
 5620
 5630
 5640
 5650
 5660
 5670
 5680
 5690
 5700
 5710
 5720
 5730
 5740
 5750
 5760
 5770
 5780
 5790
 5800
 5810
 5820
 5830
 5840
 5850
 5860
 5870
 5880
 5890
 5900
 5910
 5920
 5930
 5940
 5950
 5960
 5970
 5980
 5990
 6000
 6010
 6020
 6030
 6040
 6050
 6060
 6070
 6080
 6090
 6100
 6110
 6120
 6130
 6140
 6150
 6160
 6170
 6180
 6190
 6200
 6210
 6220
 6230
 6240
 6250
 6260
 6270
 6280
 6290
 6300
 6310
 6320
 6330
 6340
 6350
 6360
 6370
 6380
 6390
 6400
 6410
 6420
 6430
 6440
 6450
 6460
 6470
 6480
 6490
 6500
 6510
 6520
 6530
 6540
 6550
 6560
 6570
 6580
 6590
 6600
 6610
 6620
 6630
 6640
 6650
 6660
 6670
 6680
 6690
 6700
 6710
 6720
 6730
 6740
 6750
 6760
 6770
 6780
 6790
 6800
 6810
 6820
 6830
 6840
 6850
 6860
 6870
 6880
 6890
 6900
 6910
 6920
 6930
 6940
 6950
 6960
 6970
 6980
 6990
 7000
 7010
 7020
 7030
 7040
 7050
 7060
 7070
 7080
 7090
 7100
 7110
 7120
 7130
 7140
 7150
 7160
 7170
 7180
 7190
 7200
 7210
 7220
 7230
 7240
 7250
 7260
 7270
 7280
 7290
 7300
 7310
 7320
 7330
 7340
 7350
 7360
 7370
 7380
 7390
 7400
 7410
 7420
 7430
 7440
 7450
 7460
 7470
 7480
 7490
 7500
 7510
 7520
 7530
 7540
 7550
 7560
 7570
 7580
 7590
 7600
 7610
 7620
 7630
 7640
 7650
 7660
 7670
 7680
 7690
 7700
 7710
 7720
 7730
 7740
 7750
 7760
 7770
 7780
 7790
 7800
 7810
 7820
 7830
 7840
 7850
 7860
 7870
 7880
 7890
 7900
 7910
 7920
 7930
 7940
 7950
 7960
 7970
 7980
 7990
 8000
 8010
 8020
 8030
 8040
 8050
 8060
 8070
 8080
 8090
 8100
 8110
 8120
 8130
 8140
 8150
 8160
 8170
 8180
 8190
 8200
 8210
 8220
 8230
 8240
 8250
 8260
 8270
 8280
 8290
 8300
 8310
 8320
 8330
 8340
 8350
 8360
 8370
 8380
 8390
 8400
 8410
 8420
 8430
 8440
 8450
 8460
 8470
 8480
 8490
 8500
 8510
 8520
 8530
 8540
 8550
 8560
 8570
 8580
 8590
 8600
 8610
 8620
 8630
 8640
 8650
 8660
 8670
 8680
 8690
 8700
 8710
 8720
 8730
 8740
 8750
 8760
 8770
 8780
 8790
 8800
 8810
 8820
 8830
 8840
 8850
 8860
 8870
 8880
 8890
 8900
 8910
 8920
 8930
 8940
 8950
 8960
 8970
 8980
 8990
 9000
 9010
 9020
 9030
 9040
 9050
 9060
 9070
 9080
 9090
 9100
 9110
 9120
 9130
 9140
 9150
 9160
 9170
 9180
 9190
 9200
 9210
 9220
 9230
 9240
 9250
 9260
 9270
 9280
 9290
 9300
 9310
 9320
 9330
 9340
 9350
 9360
 9370
 9380
 9390
 9400
 9410
 9420
 9430
 9440
 9450
 9460
 9470
 9480
 9490
 9500
 9510
 9520
 9530
 9540
 9550
 9560
 9570
 9580
 9590
 9600
 9610
 9620
 9630
 9640
 9650
 9660
 9670
 9680
 9690
 9700
 9710
 9720
 9730
 9740
 9750
 9760
 9770
 9780
 9790
 9800
 9810
 9820
 9830
 9840
 9850
 9860
 9870
 9880
 9890
 9900
 9910
 9920
 9930
 9940
 9950
 9960
 9970
 9980
 9990
 10000

καὶ τοὶ Διόδοτος,
 ἰπὸ τῆς τῆς
 τοῦ ἑλίου
 ὑπὸ φαντασίαν,
 διὰ τὴν ἰαγμένην

πάντων

6 4

πάντων ἀρχῶν φωνῇ ἰσχυρᾷ ἐλόχουσι.
 αὐτὰρ ἐξ ἧς τινδάρης ἐκ δαίης· ὁ δ' ἄναξ ἐν
 ἡμίῃσι γ' ἐμέσσεισι, ἀκίστα μιν ὥς ἐόντας.
 νῶϊ μιν ἀμφοτέρω μιν ἐνναμιν ὀρμηθῆντε
 ἢ θῆξιν δέ μιν αἶψ' ὑπ' ἀκίσται·

α. ἡμεῖς ἀλλ' ὁ δυνεὺς κατόρυκεν ἡ ἐχέθην ἡμεῖς πορ.

ὁ δὲ ἄλλοι μὲν πάντες ἀκλῶν ἦσαν ἕαν ἀρχαῶν·
 ἡ ἴστικλος δὲ ἵκεν γ' οἱ αὖτε ἀπαθῆναι ἐπ' αἰσιν
 ἤθελεν· ἄλλ' οὐ δύσεύς ὑπὲρ μάσκα καχοῖσι πίεζε
 θωλεμένως κρατοῖσιν, σάωσε δὲ πάντας ἀχαιῶν· (ν
 τόφρα δ' ἐχ' ὄφρα σε νόσφιμ ἀπ' ἡγάγε παλλὰς Α

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον κῆδρα,
ἀτρεΐδην κηρύλλαι διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
ἄλγιον· ὃ γάρ οἱ τι τὰ γ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
ὅδ' εἰ οἱ παρδ' ἴν γε σπιδίρῃς ῥ' ὀδοῖν ἔσθιν.
ἀλλ' ἄγε τ', εἰς θυνὴν τρέψω· ἡμῖας, ὄφρα κεν ᾗδῃ
ὑπὸ γλυκερῷ περὶ ὤμους παιμηθόντων.

Ως ἔφατ' ἀργεῖν δ' Ἐλγὴν δ' ἄνωσι κελεύσει
 δ' ἐνὶ ὕπ' αἰθέρι θείμεναι, καὶ ῥήγναι καλὰ
 πορφύρε' ἐμβαλέειν, σφύρειται τ' ἐφ' ὑπὸν τιπνῆας,
 χλαίνας τ' ἑνδείμεναι ἕλας καθύπερθεν ἔσσαναι.
 αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάρου, δ' αὖ μετὰ χερσὶν ἔχουσαι
 δέμνια ἃ σφύρεισαν. ἐκ γ' ξάντος ἄγε κέρυξ,
 οἱ μὲν ἄρ' ἐν πῶδ' ὁμῶ δλομενὶ τῷ ποιμένι σαυτοῦ
 Τηλέμαχ'· δ' ἦρως δ' Ἰνέσφορ' ἀγλαὸς ἦος·
 ἀτρεΐδης γ' ἀβδόλιε μυχῶ δόμῳ ἔνυκτοιο,
 πᾶρ δ' Ἐλγὴν ταυρὸν πεπλὸς ἐλέξατο δ' ἰαμμαικῶν.
 ἦ μιν δ' ἠριγῆρεια φάνη ῥοδὸς ἀκτυλὸς ἦως,
 ὠρεντο' ἄρ' ὅζ' ὀνῆφι βολῶ ἀγαθὸς Μενέλα'·
 εἵματα ἱεσάμεν'· πῶδ' ἃ ξίφ' ὄφ' ὑ δ' ἐτ' ὦμω,
 ποσσὶ δ' ἔστω λιπαροῖσιν ἰδίσσαστο καλὰ πείδιλα.
 Βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο δειῶν ἑν' ἀλγίγκι' ἄντιω,
 Τηλέμαχ' ὃ πρῶτον, ἔπ' αὖ τ' ἔφατ'· ἐκ τ' ὀνόμαζε,
 τίπτε δὲ σε χρεῖω δ' οὐρ' ἤγαγε Τηλέμαχ' ἦρως,
 θυλακείαιμονα δῖαν, ἐπ' ὀυρεῖα νῶτα θαλάσσης,
 δ' ἡμιον, ἃ ἴδου· τί δὲ μοι νημοδρῆτες γῶισσε.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίω κῦδ' αἶ,
 ἄτρεθ' ὅλῃ μιν γέλασε δι' ὀτρυνφίς, ὄρχαμ' ἐλαῶν,
 ἥλυθον εἰ τι νῆά μοι κλυδιδόνα πατρός γνῶσις
 ἔδιδεταί μοι οἴκῳ, ὅλῳ λ' ἐῖς πόσινα ὄργα·
 δ' υσμνέωρ δ' αὐδ' ὄρων πλῆθος δόμος, οἳ τέ μοι αἶε
 μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι καὶ ἑλίποδ' αἶς ἐλικας βῆς,
 μητρός ἑμῆς μνηστῆρ' οὐν ἐπὶ ἐβριον ὕβριν' ἔχοντο.
 τῶν πεκαυνῶν τέ σά γ' ὄναδ' ἱκάνομαι αἶψ', ἐδέλῃδι
 κέινε λυγρὸν ὄλεθρον γνῶσις αἶψ', εἴ πο' ὅπως
 ὀφθαλμοῖσι τεοίσιν, ἢ ἄλλῃ μῦθον ἄσπασ
 πλαζομένην, ῥίρι γάρ μιν οἷζυρὸν τέκε μήτηρ.
 μηδ' ἐτι μ' αἰδίομεν, ὅ μ' ἐλπίσσομαι ἐλαίρω,
 ἀλλ' εὖ μοι κατὰ λείψον ὅπως λῦτῃσας ὅπως
 λίσσομαι, εἴ ποτέ ποι τι πατὴρ ἑμὸς ἐδωλός· ὁ δ' υσ-
 ῆ ἐπ' ὅτ' ἔτι ὄργον ἔποςας ὄζετ' ἐλασε (σύν
 δ' ἡμῶ γνῶν τρώων, ὅθι πάρετε πῆματ' ἀχαιῶν
 τῇ νῦν μοι μῆσαι, καὶ μοι νηδύρες γνῶσαι.

Τὸν ἡμεῖς ὀχθήσαντες πρὸς φηξαυτὸς μεγέλαθ,
ὃ πόποι, ἥ μάλα δὴ κρατερὸφρονος ἀνδρὸς γὰρ ἔδυνῃ
ἤβελον

omnium Arginorum voce assimilata uxoribus:
ceterum ego & Diomedes & diuus Vlysses
sedentes inter medios, audiuius ut vocasti.
nos quidem ambo prompti eramus facto impetu
aut exire, aut protinus respondere intus:

*sed Vlyffes prohibuit & cōtinuit quantumvis cupidos.
ibi alij quidem omnes taciti erant filij Achivorum:
Anticlus nērō te solus excipere verbis
uolebat: sed Vlyffes os manibus premebat
indefinenter fortibus, seruauit nērō omnes Achiuos:
tādīūq. detinuit donec te seorsim abduxit Pallas Miner.*

*Hunc rursus Telemachus prudens contra allocutus est:
Atride Menelae à Ione nutrita, dux populorum,
durum est: non enim ei ista depulerant tristem mortem,
neq. si ei cor ferreum intus esset.
sed agite ad cubile ducite nos, ut iam
somno à dulci delectemur dormientes.*

Sic ait. Argina autem Helena ancillis praecepit
cubilia sub porticum ponere, et strata pulchra
purpurea injicere, sternereq; supernè tapetas,
vestesq; imponere crispas supernè cooperire.
illa uerò iuerunt ex adibus, facem in manibus habentes:
cubilia uerò strauerunt, hostites uerò induxit prae co.

hi quidem in vestibulo domus illic dormiebant
Telemachusq; heros & Nestoris inclytus filius:
Atrides uerò dormiuit in recessu domus excelsæ,
iuxtaq; Helena proluxo peplo cubauit diua mulierum.
quando uerò manegenita apparuit roseis digitis aurora,
surrexit ex lectulo uoce bonus Menelaus (micro-

uestibus indutis: acutum uerò gladium circum posuit h
 pedibus uerò mollibus subligauit pulchra sandalia.
 instittit, ire ex thalamo deo similis occursum;
 Telemacho u. a. s. i. d. e. b. a. t. s. e. r. m. o. n. e. q. h. a. b. u. i. t. e. t. n. o. m. i. n. a. n. t. e.
 & quid te incitans huc egit Telemaché heros;
 ad Lacedaemonem diuinam, per latá dorís mari?
 publicum, an priuatum? hoc mihi uerè dic.

*Hunc rursus Telemachus prudēs contra allocutus est.
Atride Menelae à Ioue nutrita, rex populorum,
veni si aliquam mihi famam de patre diceret.*

o comestur mihi domus, perierunt uero pingua opera:
hostiumq; uirorum plena est domus, qui mihi perpetuò
oues frequentes mactant & flexipedes tortiles boues,
matris meae proci uiolatam iniuriam habentes.
propterea nunc ad tua genua uenio siquidem uelis
illius saeuam mortem dicere, si ubi uidisti
oculis tuis, aut alterius sermonibus audiueris
erratis. supra modum enim ipsum arduosa peperit mater.
neq; quicquam me ueritus blandiaris neq; misertus,
sed planè mihi enarra quomodo obuius fuisti aspectu.

50 precor, si unquam tibi aliquod pater meus bonus Vyses
aut dictum aut etiam factum pollicitus effecit
populo in Troianorum, ubi passi sunt aerumnas Achium
horum nunc mihi memento, & mihi verum dic.

*Hunc multum suspirās allocutus est flauus Ménélaos
pape, certè ualde sanè duri niri in cubili*

**Helena e-
quo inclu-
fos nomina
tim vocant**

Telen. Mc
nelso.

**Itur cabi-
tune.**

*Querit
Menelaus
ex Telema-
cho causam
profectionis.*

uoluerunt cubare imbecilles ipse enter.

quemadmodum si quando in lustris cerna fortis leonis
bimulos collocans nuper genitos lactantes,
colles inuestigat et ualles herbosas
pascens, hic deinde suum ingreditur cubile,
et utrisque illis indecentem mortem immittit:
ita Vlysses illis immite fatum immittet.

minam Iupiterque pater et Minerva et Apollo,
talis ens qualis olim bene condita in Lesbo,
contentione cum Philomelide luctatus est insurgens;
prostravit uero fortiter, gausisq. sunt omnes Acbini:
talis ens cum prociis uersaretur Vlysses,
omnes sane breuis uita fierent amariq. matrimonij:
ista uero simul interrogas et precaris, non equidem
alia extra dixero declinando, neq. decipiam:
sed quae mihi dixit senex marinus uerax,
horum nullum te ego celabo dictum neq. occultabo.

Menelai nauigatio. in Aegypto me adhuc huc dii cupidum redire
detinuerunt, quoniam non ipsis exhibueram perfecta sacrificia
ipsi uero semper uolebant dii memores esse praeceptorum.
in insula deinde quadam est ualde undoso in ponto,
Aegyptum ante (Pharum uero ipsam uocant)
tantum semota quantum tota die caua nauis
confecit cui stridulus uentus aspirat a puppi:
in ea autem portus opportunus, unde naues aequales
in pontum deducunt, postquam hauserunt nigram aquam.
illuc me uiginti dieb. detinuerunt dii, neq. unquam uenti secundi
spirantes apparuerunt marini, qui sane nauium
duces sunt supra laeta dorsa maris. (eorum,

et fortassis uatica omnia consumpta essent et robur uis
nisi me aliqua dearum respexisset et mei miserta esset,
Protei gloriosi filia marini senis,
Idothea, huic enim maxime animum commouit,
quae mihi soli inter eundem occurrit seorsim a socijs.
semper enim circa insulam errantes piscabantur
cutius hamis: domabat uero uentrem fames.

Hac me prope astans uerbum dixit, et prolocuta est:

Idothea Menelao erranti dat consilium. stultus es o hospes usque adeo, aut fatuus,
an sponte cessas, et delectaris dolores ferens,
qui diu in insula detineris, neq. ullum finem
inuenire potes, minuitur autem tibi cor sociorum.

Sic ait, at ego ipsam mutuis excipiens allocutus sum:
sane tibi dicam, quaecumq. tandem sis dearum,
quod ego neutiquam uoluntarius detineor, sed fortassis
immortales offendi qui caelum latum habitant,
sed tu mihi dic (dij enim omnia sciunt)
quis nam me immortalium impedit et moratur iter:
reditumque, ut in pontum deueniam piscosum.

Sic dicebam, illa uero statim respondit diua dearum:
enim uero ego tibi o hospes ualde uere enarrabo,
habitat quispiam hic senex marinus uerax,
immortalis Proteus Aegyptius, quiq. maris
totius profunditates nouit, Neptuni subminister:
hunc meum inquit patrem esse, atq. genuisse;
quem si quo pacto tu poteris ex insidijs capere,

ἄθελον δύνηδ' ἰδῶμαι ἀνὰ κλισίῃς αὐτοῖσιόντας.
ὥς δ' ὅπ' ὅτ' ἦν φυλόχῳ ἑλαφῷ κρατερῶϊσι λείοντι
νέβρως κοιμήσασα νειγρήτας γαλαβλώσας,
κνημὲς δ' ἐξέκισι καὶ ἀγκυὰ ποιήσωντα
βοσκομένη, ὃ δ' ἐπειτα ἰλὼ εἰσῆλυθον δύνην,
ἔμφοτ' ὅσοι δ' ἐπ' οἷσιν ἀεικέα πότμου ἐφῆκον·
ὥς ὃ δ' ὕσενος κένοισιν ἀεικέα πότμου ἐφῆκε.
αἱ γὰρ Ζεὺς τε πάτερ ἃ Ἀθλίω αἰὲν ἢ Ἀπῶλλον,
τοῖσι δ' ἐὼν οἷός ποτ' ἐκτιμένην ἦν ἰεῖσθαι,
10 δ' ὅρ' ἰδῶμαι οἰλομένη δὲ ἐπ' ἀλασθῶν ἀνὰ σῶας,
καὶ δ' ἔβαλε κρατερῶς, κηχάρον δ' ἵππ' ἀνὰ τὰς ἀχαιοῖς
τοῖσι δ' ἐὼν μνηστῆροισιν ἐμὴ λήσας ὃ δ' Ὀδυσσεύς,
πάντας κ' ὠκύμοροι τε φηροῖατο περὶ γάμοις τε·
ταῦτα δ' ἄμ' ἐρωτᾷς καὶ λίσσασαι, ἔκ' αὖ ἐγὼ γε
ἄλλα πρὶν εἰποιμι πρὸς κλισίῳ, ὃ δ' ἀπατήσας·
ἀλλὰ τὰ μὲν μοι εἴπτε γέρον Ἀλκίον· νημερτῆς,
τῇ δ' ὀδῶν τοῖσι ἐγὼ κρήνην ἐπ' ὃ δ' ὠπὶ κλύσω.
Αἰγυπτιῶ μ' ἐτι δὲ δῦρο θεοὶ μεμαῶτα νείδωτα
ἔχον, ἐπεὶ δ' σφιν ὄρεξα τελευτῶσας ἐκὰτ' ὀμβας·
20 οἱ δ' αἰεὶ βόλοντο θεοὶ μεμνῆσθαι ἐφετμῶν.
νῆσθ' ἐπειτὰ τις δὴ πολυκλύσω ἦν πόντω,
Αἰγυπτιῶ πρὸς ἀροῖδι (φάρον δ' ἐκ κλήσκουσι)
πόσον αὖ δ' ὅσον τε παννυμφίην γλαφυρὰ νῆυσ'
ἰύσων ἢ λεγὺς ἔρ' ὠπὶ πνέουσι ὃ πιδῶν·
ἦν ἵππ' ἰμὼ δ' ὄρμ' ὄδῳ τ' ἀπὸ νῆας ἔχουσας
δὴ πόντον βάλλουσιν, ἀφυσσάμενοι μέλαν ὕδωρ.
ἦν δ' αὖ μ' εἰκοσι ἡματ' ἔχον θεοὶ δ' ὅδε ποτ' ἔροι
πνέοντες φάινοντο· ἑλπίεσθαι, οἱ ῥά τε νηῶν
πομπῆν δὴ γίνονται ἐπ' ἑρῖα νῶτα θαλάσσης.
30 καὶ νῦν κρήνην παύσατε κατ' ἐφθίτο· ἃ μὲν εἰ αὖ δ' ἔρ' ὠμ;
ἢ μή τις με δεῶν ὀλοφύρατο καὶ μ' ἐλέησε,
πρωτὶ δ' ἰφθίμω θυγάτηρ Ἀλκίονος γέροντος·
Εἰ δ' ὀδῶν, τῇ γὰρ ῥά μάστιγ' ἔχουσι ὄρεξα,
ἢ μ' οἶω ἔρροντι σωλὺν τ' ὀσφιν ἐπ' ὄρεξιν.
αἰεὶ γὰρ πῶδ' ἡνῶσιν ἀλῶμενοι ἰχθυόσασκον·
γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν· ἔβαρε ἢ γαστέρα λιμός.

ἢ δ' ἐμὲ δ' ἄγχι εἰσπείπ' ὅφρα το, φῶνισσ' ὦν τῶν
νῆσθ' εἰς ὧν ξέν' ἰλὼ πόσιν, καὶ χαλίσφων,
καὶ ἐκὼν μεδίους, καὶ τὸρ πτεῖα ἀλγέα πάχων,
40 ὥς δ' ἰδῶμαι δ' ὅτ' ἦν νῆσθ' ἐν κλισίῃ, ὃ δ' ἐτι τέκνωρ
ἐν ῥέμῳ δ' ὡάσας, μεμνῆσθαι δ' ἐπ' ἡτορ ἐπ' ὄρεξιν.
ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμείβομαι πρὸς εἰσπορῶν
ἐκ μὲν τοῖσι ἐρῶ, ἦ τις σὺ πάρ' ἐσσι θεῶν,
ὥς ἐγὼ ὅτι ἐκὼν κατ' ὀρύκομαι, ἀλλὰ νυμφίην
ἀθανάτους ἀλιτέωτα οἱ ἔρανον δ' ὕρῳ ἔχουσιν,
ἀλλὰ σὺ πόρ μοι εἴπτε (θεοὶ δ' ἐπεὶ πάντα ἴσασιν)
ὅστις μ' ἀθανάτων περὶ ἄα ἃ ἔδωκε κελύβησ'
νόσον δ' ὥς ὕδ' ὀντον ἐλδύσομαι ἰχθυόσωντα.

ὣς ἔφαμ' ἰλὼ δ' αὐτίκα ἀμείβετο δ' ἰα θεῶν,
50 τοι γὰρ ἐγὼ τοῖσι ξέν' ἰμὼ μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω,
σωλὺν τοῖσι δ' ὕρῳ γέρον Ἀλκίονος νημερτῆς,
ἀθανάτων· πρωτὺς Αἰγυπτιῶν, ὃς τε θαλάσσης
πᾶσιν βροχίαι οἶδε, ποσειδάωνος ὑποδμήσας·
πόντῳ δ' ἐμὸν φασιν πατὸρ ἐμμεῖναι, ἢ περὶ ὄρεξιν
τόν γ' ἔπ' ὡς σὺ δ' ὡάσας λοχυσάμενος λιλαβέσθαι,
ὅς κ' ἦν

sed ipsa seruanis, & excogitasti magnam utilitatem:
ambrosiam ad nares unicuique posuit afferens,
dulce valde spirantem fugantemq; ceti odorem.
totum a. matutinū tempus expectantibus patiens animo:
Phocae a. ē mari uenerunt frequentes: illa quidē deinde
ordine sopiebantur iuxta litus maris.
meridianus autē senex uenit ē mari, inuenit autē Phocae
obesas: omnes uerō adibat, recensuit autem numerum.

Protem ca nos autem primos recensuit inter cetos, neq; animo
ptus ē Me / putauit dolum esse: deinde cubuit & ipse.
nelao.

nos u. protinus uociferantes irruimus: circū autē manus
iacimus. neq; ipse senex dolosa oblitus est artis,
sed primum leo factus est bene barbatus,
deinde draco, & pardalis, atq; ingens suus:
factus est etiam liquida aqua, & arbor altis folijs.
nos uerō firmiter tenebamus patienti animo.
sed cum iam angustabatur senex uersutias sciens,
tunc uerō me uerbis interrogans allocutus est:
quis sanē tibi Atrei filii deorum consuluis consilia,
ut me caperes inuitum insidijs? cuius rei opus habes?
Sic ait. at ego ipsum excipiens alloquutus sum:
scis senex: quid me ista decipiens interrogas?
quod iam diu in insula detineor, neq; ullo pacto finem
inuenire queo, minuitur autem mihi intus cor.
sed tu utiq; mihi dic (dij uerō omnia sciunt)
quisnam me mortalium impediāt & auertat a nia,
reditumq; ut per pontum uadam piscosum.

Sic dicebam. ille uerō rursus respondens allocutus est:
enim uero profus debebas Ioui q; alijsq; dijs
prius litare quā solueres, ut uelocissimē
tuam ad patriam uenires, nauigans per nigrum pontum.
nō enim tibi antea fatum est amicosq; uidere, & uenire
ad domum bene adificatam & tuam ad patriam terram,
donec Aegypti a loue fluentis fluij
rursus ad aquas redieris, fecerisq; sacras Hecatombas
immortalibus dijs qui cælum latum tenent:
& tunc tibi dabunt uiam dii quam tu desideras.

Sic ait. ceterum mihi fractum est cbarum cor,
eo quod me rursus inbebat per obscurum pontum
Aegyptum ire, longam uiam difficilemq;
uerum etiam sic ipsum uerbis excipiens allocutus sum:
ista quidem sic perficiam senex ut tu praecipis:
sed age mihi hoc dic & uerē ordine recense,
num omnes cum nauibus illas redierint Achii
quos Nestor & ego reliquimus a Troia profecti,
num quispiam periit morte inopinata sua in naue,
aut amicorū in manibus, postquā bellū administrasset.

Sic dicebam. ille u. me rursus excipiens allocutus est:
Attride, ne me ista interroga, neutiquam te conuenit
scire, neq; discere meam mentem: neq; te puto
diu absq; lachrymis fore, postquam bene omnia audieris.
multis quidem istorum domiui sunt, plurimi uerō relictis.
duces autem duo soli Graecorum loricatorum,
in reditu perierunt: pugna quidem & in interfuisti:
minus autem adhuc alicubi uiuus detinetur lato in ponto.

Aiax

ἀλλ' αὐτὴν ἰσάωσέ, καὶ ἐφράσσατο μέγ' ὄνεα ῥ'
ἀμβροσίῳ ὑπὸ ῥίνα ἐκάσσω δῆκε φέροντα,
ἠδ' ὕμματα πνέουσιν· ὀλοῖσσι δ' ἔκτε· ὁ δ' ἰμῶν
πᾶσαν δ' ἰοίλῳ μύθοισιν τετλοῖσι θυμῶν·
φῶκε δ' ὅζ' ἀλὸς ἄλθοι ἀολλέει· αἶμα δ' ἐπ' εἴτα
ἔξῃς ἠνυάλοιο πῆρ' ἔργῳ· ἰνὶ θαλάσῃσιν.
ῥῆ δ' ἰ· ὁ γέρον ἦλθ' ὅζ' ἀλὸς, εὐρεῖ δ' ὀφθαλμοῖς
ἰατρικῆς· πᾶσας δ' ἄρ' ἐπ' ὤφρ' ἔλετο δ' ἀριθμῶν·
ῥῆ δ' ἰ· ἡμῶς πρῶτος λέγει κατεσθίει· τίς δ' ἰμῶν
10 οἶδ' ἡ δόλον· εἴ· ἐπ' εἴτα δ' ἔλετο δ' αὐτός.
ἡμῶς δ' αἶψ' ἰάχοντες ἐπισύμεν· ἀμφὶ δ' ἡ χεῖρας
βάλομεν. ὅδ' ὁ γέρον δολίῃς ἐπελάθ' ὅ τε χεῖρας,
ἀλλ' ἦτοι πρῶτισι λίον γῆν'· ἠὲ γῆν' ἔσθ'·
αὐτὰρ ἐπ' ἔτα δ' ἔλετο, πᾶσας δ' ἔλετο, ἡ μὲν γὰρ σὺς
γῆν' δ' ὕψος ὕδωρ, καὶ δ' ὅδ' ἔλετο ὕψος ἔλετο,
ἡμῶς δ' ἄσπετος ἔχομεν τετλοῖσι θυμῶν.
ἀλλ' ὅτε δ' ἰ· ἀνία· ὁ γέρον ὀλοφύει ἀδύς,
καὶ τότε δ' ἡμ' ἐπ' ἐπ' ἀνέμεν· πῶς δ' ἔλετο,
τίς νύ τοι ἀτρεῖ· ἡ δ' ἰμῶν συμφράσσατο βαλὰς,
20 ὀφθαλμοῖς· ἡμῶς δ' ἔλετο, ὅζ' ἔλετο, τίς δ' ἔλετο;
ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μὲν ἀμφόμοις πῶς δ' ἔλετο,
οἶδ' ἡ γέρον· τίς δ' ἡμῶς πᾶσας ἔλετο ἔλετο;
ὡς δ' ἡ δ' ἰ· ῥῆ ἡμῶς ἔλετο, ὅδ' ἡμῶς ἔλετο,
εὐρεῖσθαι δ' ὕψος, μινύθει δ' ἡμῶς ῥῆ δ' ἔλετο,
ἀλλὰ σὺ πᾶσας εἶπ' (θεοὶ δ' ἡμῶς πᾶσας ἔλετο)
ὅς τις μ' ἀθανάτων πεδία δ' ἔδ' ἡμῶς κελύβει,
νόστον δ' ὡς ἡμῶς πόντον· ἔλετο, ἡμῶς ἔλετο.
ὡς ἔφατ'· ὁ δ' ἡμ' αὐτὶς ἀμφόμοις πῶς δ' ἔλετο,
ἀλλὰ μάλ' ὀφθαλμοῖς δ' ἡμῶς ἔλετο, πᾶσας ἔλετο,
30 ῥῆ δ' ἡμῶς ἔλετο, ἀνέμεν, ὀφθαλμοῖς πᾶσας
σὺν δ' ὡς πᾶσας ἔλετο, πᾶσας ἔλετο, πόντον
ἔλετο, πᾶσας ἔλετο, ἡμῶς ἔλετο, ἡμῶς ἔλετο,
οἶκον ἔλετο, ἡμῶς ἔλετο, πᾶσας ἔλετο, γαῖαν,
πᾶσας ἔλετο, αὐτὶς ἔλετο, πᾶσας ἔλετο, πᾶσας ἔλετο,
αὐτὶς ἔλετο, ἡμῶς ἔλετο, ἡμῶς ἔλετο, ἡμῶς ἔλετο,
ἀθανάτοις θεοῖς τοῖς ἡμῶς ἔλετο, ἡμῶς ἔλετο,
καὶ τότε τοῖς ἡμῶς ἔλετο, ὅδ' ἡμῶς ἔλετο, ἡμῶς ἔλετο,
ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ γὰρ κατεκλῆσθαι φίλον ἦτορ,
ὅνεκά μ' αὐτὶς ἀνέμεν· ἡμῶς ἔλετο, πόντον
40 Αἰγυπτοῦ δ' ἔλετο, δολιχῶν ὅδ' ἡμῶς ἔλετο, πᾶσας ἔλετο.
ἀλλὰ καὶ ὡς μὲν ἐπ' ἐπ' ἀνέμεν· πᾶσας ἔλετο,
πᾶσας ἔλετο, ὅδ' ἡμῶς ἔλετο, ἡμῶς ἔλετο,
ἀλλ' ἄγε μοι τόδ' ἐπ' ἐπ' ἀνέμεν κατεκλῆσθαι,
εἰ πᾶσας σὺν νηυσὶν ἐπ' ἡμῶς ἔλετο, ἀνέμεν,
ὅς Νέστορ δ' ἐγὼ λίπομεν Τροίηντας ἰόντας,
πᾶσας ἔλετο· ὅδ' ἡμῶς ἔλετο, ἡμῶς ἔλετο,
ἡμῶς ἔλετο, ῥῆ δ' ἡμῶς ἔλετο, πᾶσας ἔλετο,
50 ἡμῶς ἔλετο, ὅδ' ἡμῶς ἔλετο, ἡμῶς ἔλετο, πᾶσας ἔλετο,
πᾶσας ἔλετο, ἡμῶς ἔλετο, πᾶσας ἔλετο, πᾶσας ἔλετο,
ἀνέμεν δ' αὐτὶς ἡμῶς ἔλετο, ἡμῶς ἔλετο, πᾶσας ἔλετο,
ῥῆ δ' ἡμῶς ἔλετο, πᾶσας ἔλετο, πᾶσας ἔλετο,
ὡς δ' ἡμῶς ἔλετο, πᾶσας ἔλετο, πᾶσας ἔλετο.

α. τίς μὲν ταῦτα
διείπας

Δίας

Sic dicebam, ille n. me rursus excipiens allocutus est:
 filius Laerta in Ithaca domos habitans.
 hunc vidi in insula lachrymas uberes fundentem
 nymphe in adibus Calypsus, quae ipsum necessitate
 detinet: illeq. nō potest suam patriam terram pervenire,
 non enim ei adsunt naues remiges, et socij
 qui ipsum reducant per lata dorſa maris.
 tibi uero non a fato decretum est diuine δ Menelae
 in Argo equos pascente mortem et fatum obire.

Campus sed te ad Elyſium campum et fines terra
 Elyſium. immortales mittent, (ubi flauus Radamantibus est:
 ubi utiq. facillima uiuendi ratio est hominibus,
 non nix, neq. byems multa, neq. unquam imber:
 sed semper zephyri suauiter spirantes autas
 Oceanus immittit, ad refrigerandum homines)
 eo quod habes Helenam, et ipsis Ioni gener es.

Proteus di- Sic loquutus, subiit in pontum fluctuosum.
 sparet. at ego ad naues simul cum diuinis socijs
 ibam: multaq. mibi cor deliberabat incedenti.
 caeterum postquam ad nauem uenimus atq. mare,
 caenamq. apparatusq. superuenit immortalis nox,
 ibi tum dormiuimus in litore maris.
 quando aut manegenita apparuit roſeis digitis antora,
 naues quidem ante omnia deduximus ad mare diuinum,
 malos autem imposuimus et nela nauibus aequis:
 ipsi etiam ingreſſi super transſra federunt,
 ordine a. confideſtes ſpumoſum mare uerberabant remis.
 rursus ad Aegyptum a Ione fluens flumen
 conſtiumi naues, et perfecti legitimas hecatombas.
 at postquam ſedani decorum iram semper entium,
 dedi Agamemnoni iunulium, ut inextincta gloria eſſet.
 hac ut perfecti redij: dederunt aut mibi uentum ſecundū
 Dijs, qui me celeriter charam ad patriam miſerunt:
 sed age nunc mane in adibus meis
 donec undecimaq. duodecimaq. ſias dies:
 et tunc te bene mittam, dabo autē tibi ſplendida dona,
 tres equos et currum bene poliſum: ac poſtea
 dabo pulchrum poculum, ut libes dijs
 immortalibus, mei memor diebus omnibus.

Telem. Me Hunc rursus Telemachus prudēs contra allocutus est: 40
 nelo. Atreide, ne ſanē me multo tempore hic detine.
 etenim ad annum ego apud te utiq. ſuſtinerem
 ſedens, neq. me domus caperet deſideriū, neq. parentum:
 (uehementer enim uerbis ſermonibusq. iuis audiens
 oblector) ſed iam mibi affliguntur ſocij
 in Pylo diuina, tu autem me aliquandiu hic detines.
 donum autem quodcumq. mibi dabis, theſaurus ſit:
 equos autem in Ithacā non ducam, ſed tibi ipſi
 hic relinquam in deſcijs: tu enim campo imperas
 lato, in quo quidem lotus frequens, in quo cyperus,
 triticum, ſpelta, atq. latē germinans hordenm album.
 utace inſu in Ithaca autem neq. ſanē curricula lata, neq. pratium
 loqualitas. eſt capripaſcua, et magis amāna quam equipaſcua.
 nulla enim inſularum eſt equis idonea, neq. bonis pratis,
 quae mari clauduntur: Ithaca etiam ſupra omnes.

Sic

Ως ἐφάμην, ὁ δὲ μ' αὐτίς ἀμφερόμενος πῶσιν α-
 ἴος λαίρτεω ἱθάκη γῆν οἰκίαν ναίω. (πρῶτον,
 τὸν δ' ἰδὼν γῆν ἠέσω θαλάσῃ κατὰ δάκρυ χέοντα
 νύμφης γῆν μεγάρουσι Καλυψίδος, ἣ μιν ἀνέγκη
 ἔχει· ὁ δ' ἐδωίατο ἢ πατρίδα γαίαν ἰκίεσθαι.
 ἔγχε' οἱ πάρα νῆδ' ἐπ' ἔκρητο μοι, καὶ ἐταῖροι
 οἱ κ' ὅ μιν πῶς ποιοῖν ἐπ' Ὀυρία νῶτα θαλάσσης.
 σοὶ δ' ἐδίοφατόν δ' ἐδίοτρε φέρε δ' Ἐμμένεαι
 ἄργον γῆν ἰπποδότῃ θάψειν καὶ πότμον ὠδῶσιν.
 10 ἀλλὰ σ' ὅν ἢ λύσιον πεδίου καὶ πῶρατα γαίης
 ἀθανάτοισιν ἐπιθήσω, (ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθυς
 τῇ περ ῥήϊναι βιοτὴν τίλει ἀνθρώποισιν,
 ἐκφύε' ὅτ' ἄρ' χερσὶν πολλὺς, ὅτε ποτ' ὀμβρῶ
 ἀλλ' αἰεὶ ζεφύροιο λινυπνεύοντα ἀνέτας
 ὠκεανὸς ἀνίστη, ἀναψύχων ἀνθρώπων)
 ὅτεκ' ἔχας ἔλ' ἀγέτω καὶ σφιν γαμβρὸς Διὸς ἴοσι.

Ως ἀπὼν, ὅπου πόντον ἰδύσατο κυμαίνοντα,
 αὐτὰρ ἐγὼν ὠδὴν νῆας ἄμ' αὐτῶν ἰδοῖς ἐταροῖσιν
 ἦτα· πολλὰ δ' ἐμοὶ κραδίη πόρφυρε κίοντι.
 15 αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ὠδὴν νῆα κατήλθομεν ἠδ' ἐθάλασσαν,
 δόρυτον δ' ὀπλισάμεθα, ἐπὶ τ' ἄλυσθ' ἀμβροσίῳ νύξῃ
 δὴ τότε κοιμήθημεν ὠδὴν ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ἤμ' ὅτ' ἠριγύρεα φάειν ῥοδοδάκτυλος ἠὺς,
 νῆας μὲν πᾶμπρωτοῖσι φέροντα μὲν εἰς ἄλλα δ' ἴαν,
 γῆ δ' ἴσος τιδ' ἐμὴ δακτύλῳ ἰσὶα νηυσὶν ἴσμεν·
 γῆ δ' αὐτοὶ βάντον ὠδὴν καλῶσι κάβηλον,
 ἐξῆς δ' ἐξομνοὶ πολλὴν ἄλλα τύπτον ἱερὴ μοῖσι
 ἄψ' ὅτ' εἰς Αἰγύπτῳ δ' ὠπείτε· ποταμοῖο
 εἴσα νῆας, καὶ ὄρεξ' ἀπὸ τῆς ἐκαστὴν βάσιν.
 20 αὐτὰρ ἐπεὶ κατέπλευσα θάων χόλον αἰὲν ἰόντων,
 χόλον Ἀγαμέμνονι τύμβον, ἵν' ἄσβεστον κλέῃ· εἴη
 ταῦτα τελευτήσας νεόμην' ἔδ' ὅσων δὲ μοι ἔρογ
 ἀθανάτοισιν, τί μ' ὄκα φίλῳ ὅν πατρίδ' ἐπέμψαν·
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον γῆν μεγάρουσι μεοῖσιν
 ὄφρα κ' ἐν δολιχάτῃ τε δ' ὠδὴ κατὰ τῇ γῆν τε
 καὶ τότε σ' εὖ πῶς ὄσσω δ' ἐπὶ ἀγλαὰ δ' ὄσσω,
 τρεῖς ἱπποὺς δ' ἰφροὺς εὐξοῦν· αὐτὰρ ἐπεί τε
 δῶσω καλὸν ἄλυσον, ἵνα παρ' ὅτ' ἐκ δ' ἀειδοῖσιν
 ἀθανάτοισιν, ἐμὴν μεμνημένος ἥματα πάντα.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον νύδαι,
 ἀτρεΐδην, μὴ δ' ἢ με πολλὴν χρόνον γῆν' ὄσσει· ὄφρα κ'
 καὶ γὰρ κ' εἰς γῆν αὐτῶν ἐγὼ πῶρα σοὶ γ' ἀνέχοιμην
 ἥμην· ὅτ' ἐπεὶ οἶκ' ἔλθῃ πόθ' ὅτ' ἐπὶ τῇ γῇ
 (αἰνῶς γὰρ μύθοισιν ἐπεσὶν τε σοῖσιν ἀκῶν
 πόρπομαι) ἀλλ' ἥδην μοι ἀνιάζουσιν ἐταῖροι
 γῆν πύλῳ ἠγαθῇ, σὺ δ' ἐμὴν χρόνον γῆν' ὄσσει.
 δ' ὄσσει δ' ἐπὶ τῇ γῇ, καὶ ἐμὴν ἰσὶα νηυσὶν ἴσμεν·
 ἱπποὺς δ' εἰς ἱθάκην ὅτ' ἄρ' ἐρόμοι θύρεδον, ὅτε τι λαμῶν
 30 θύρεδον, ὅτ' ἐμὴν μὲν λωπὸς πολλὺς, γῆν δ' ἐκπύροισιν,
 πυροὶ τε, ζεαὶ τε, ἢ δ' ὄσσει καὶ λωπὸς.
 γῆ δ' ἱθάκη ὅτ' ἄρ' ἐρόμοι θύρεδον, ὅτε τι λαμῶν
 ἀνέχοιμην, καὶ μάλ' ὅτ' ἐπὶ τῇ γῇ ἱπποδότῃ.
 ἔγχε' οἱ πάρα νῆδ' ἐπ' ἔκρητο μοι, καὶ ἐταῖροι
 οἱ κ' ὅ μιν πῶς ποιοῖν ἐπ' Ὀυρία νῶτα θαλάσσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατέπλευσα θάων χόλον αἰὲν ἰόντων,
 χόλον Ἀγαμέμνονι τύμβον, ἵν' ἄσβεστον κλέῃ· εἴη
 ταῦτα τελευτήσας νεόμην' ἔδ' ὅσων δὲ μοι ἔρογ
 ἀθανάτοισιν, τί μ' ὄκα φίλῳ ὅν πατρίδ' ἐπέμψαν·
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον γῆν μεγάρουσι μεοῖσιν
 ὄφρα κ' ἐν δολιχάτῃ τε δ' ὠδὴ κατὰ τῇ γῇ τε
 καὶ τότε σ' εὖ πῶς ὄσσω δ' ἐπὶ ἀγλαὰ δ' ὄσσω,
 τρεῖς ἱπποὺς δ' ἰφροὺς εὐξοῦν· αὐτὰρ ἐπεί τε
 δῶσω καλὸν ἄλυσον, ἵνα παρ' ὅτ' ἐκ δ' ἀειδοῖσιν
 ἀθανάτοισιν, ἐμὴν μεμνημένος ἥματα πάντα.

Ως

ὧς φάτο· μέδουσιν ἢ βολῶ ἀγαθὸς μιν ἑλάσθω·
 χερσὶ τέ μιν κατόρβην, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
 αἵματ' εἰς ἀγαθοῖο φίλον τέλει, οἳ ἀγορῶν εἰς
 τοὶ γὰρ ἐγὼ τοὶ ταῦτα μετασίσσω· δινάμην γάρ.
 δῶρ' ὧν δ' ὅσ' ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κῆνται,
 δῶσω ὁ κάλλιστον καὶ τιμιότατον ἔστιν·
 δῶσω τοὶ κρηττέρα τετυγμένον· ἀργύρεον ἢ
 ἔστιν ἄπας, χρυσῷ δ' ὤν χεῖλα κεκράσνται·
 δῖον δ' ἠ' φαίσοιο, πόρ' ὅν δ' ἐφαιδριμὸς ἦρως
 Σιδονίων βασιλεὺς, ὃδ' ἐὸς δόμον ἀμφεκάλυψεν
 καὶ σέ με νοήσαντα· τί μιν δ' ἐθέλω πόδ' ὀπάσσει.

ὧς οἱ μὲν τοιαῦτα πῶς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 δαυτυμόνδ' δ' ὅν δ' ὡματ' ἴσαν θείας βασιλῆος·
 οἱ δ' ἦγον ἔλθ' ἄλλ' αἰετ' ὅν δ' ὡματ' ἴσαν θείας βασιλῆος·
 σὶ τ' ὅν δ' ὡματ' ἴσαν θείας βασιλῆος·

ὧς οἱ μὲν πόδ' ἔπνον καὶ μέγαροις παρόντων
 μνηστῆρων ἢ πόρ' ὅν δ' ὡματ' ἴσαν θείας βασιλῆος·
 δῖον δ' ἠ' φαίσοιο, πόρ' ὅν δ' ἐφαιδριμὸς ἦρως
 Σιδονίων βασιλεὺς, ὃδ' ἐὸς δόμον ἀμφεκάλυψεν
 καὶ σέ με νοήσαντα· τί μιν δ' ἐθέλω πόδ' ὀπάσσει.

ὧς οἱ μὲν πόδ' ἔπνον καὶ μέγαροις παρόντων
 μνηστῆρων ἢ πόρ' ὅν δ' ὡματ' ἴσαν θείας βασιλῆος·
 δῖον δ' ἠ' φαίσοιο, πόρ' ὅν δ' ἐφαιδριμὸς ἦρως
 Σιδονίων βασιλεὺς, ὃδ' ἐὸς δόμον ἀμφεκάλυψεν
 καὶ σέ με νοήσαντα· τί μιν δ' ἐθέλω πόδ' ὀπάσσει.

ὧς οἱ μὲν πόδ' ἔπνον καὶ μέγαροις παρόντων
 μνηστῆρων ἢ πόρ' ὅν δ' ὡματ' ἴσαν θείας βασιλῆος·
 δῖον δ' ἠ' φαίσοιο, πόρ' ὅν δ' ἐφαιδριμὸς ἦρως
 Σιδονίων βασιλεὺς, ὃδ' ἐὸς δόμον ἀμφεκάλυψεν
 καὶ σέ με νοήσαντα· τί μιν δ' ἐθέλω πόδ' ὀπάσσει.

ὧς οἱ μὲν πόδ' ἔπνον καὶ μέγαροις παρόντων
 μνηστῆρων ἢ πόρ' ὅν δ' ὡματ' ἴσαν θείας βασιλῆος·
 δῖον δ' ἠ' φαίσοιο, πόρ' ὅν δ' ἐφαιδριμὸς ἦρως
 Σιδονίων βασιλεὺς, ὃδ' ἐὸς δόμον ἀμφεκάλυψεν
 καὶ σέ με νοήσαντα· τί μιν δ' ἐθέλω πόδ' ὀπάσσει.

ὧς οἱ μὲν πόδ' ἔπνον καὶ μέγαροις παρόντων
 μνηστῆρων ἢ πόρ' ὅν δ' ὡματ' ἴσαν θείας βασιλῆος·
 δῖον δ' ἠ' φαίσοιο, πόρ' ὅν δ' ἐφαιδριμὸς ἦρως
 Σιδονίων βασιλεὺς, ὃδ' ἐὸς δόμον ἀμφεκάλυψεν
 καὶ σέ με νοήσαντα· τί μιν δ' ἐθέλω πόδ' ὀπάσσει.

ὧς οἱ μὲν πόδ' ἔπνον καὶ μέγαροις παρόντων
 μνηστῆρων ἢ πόρ' ὅν δ' ὡματ' ἴσαν θείας βασιλῆος·
 δῖον δ' ἠ' φαίσοιο, πόρ' ὅν δ' ἐφαιδριμὸς ἦρως
 Σιδονίων βασιλεὺς, ὃδ' ἐὸς δόμον ἀμφεκάλυψεν
 καὶ σέ με νοήσαντα· τί μιν δ' ἐθέλω πόδ' ὀπάσσει.

ὧς οἱ μὲν πόδ' ἔπνον καὶ μέγαροις παρόντων
 μνηστῆρων ἢ πόρ' ὅν δ' ὡματ' ἴσαν θείας βασιλῆος·
 δῖον δ' ἠ' φαίσοιο, πόρ' ὅν δ' ἐφαιδριμὸς ἦρως
 Σιδονίων βασιλεὺς, ὃδ' ἐὸς δόμον ἀμφεκάλυψεν
 καὶ σέ με νοήσαντα· τί μιν δ' ἐθέλω πόδ' ὀπάσσει.

ὧς οἱ μὲν πόδ' ἔπνον καὶ μέγαροις παρόντων
 μνηστῆρων ἢ πόρ' ὅν δ' ὡματ' ἴσαν θείας βασιλῆος·
 δῖον δ' ἠ' φαίσοιο, πόρ' ὅν δ' ἐφαιδριμὸς ἦρως
 Σιδονίων βασιλεὺς, ὃδ' ἐὸς δόμον ἀμφεκάλυψεν
 καὶ σέ με νοήσαντα· τί μιν δ' ἐθέλω πόδ' ὀπάσσει.

ὧς οἱ μὲν πόδ' ἔπνον καὶ μέγαροις παρόντων
 μνηστῆρων ἢ πόρ' ὅν δ' ὡματ' ἴσαν θείας βασιλῆος·
 δῖον δ' ἠ' φαίσοιο, πόρ' ὅν δ' ἐφαιδριμὸς ἦρως
 Σιδονίων βασιλεὺς, ὃδ' ἐὸς δόμον ἀμφεκάλυψεν
 καὶ σέ με νοήσαντα· τί μιν δ' ἐθέλω πόδ' ὀπάσσει.

ὧς οἱ μὲν πόδ' ἔπνον καὶ μέγαροις παρόντων
 μνηστῆρων ἢ πόρ' ὅν δ' ὡματ' ἴσαν θείας βασιλῆος·
 δῖον δ' ἠ' φαίσοιο, πόρ' ὅν δ' ἐφαιδριμὸς ἦρως
 Σιδονίων βασιλεὺς, ὃδ' ἐὸς δόμον ἀμφεκάλυψεν
 καὶ σέ με νοήσαντα· τί μιν δ' ἐθέλω πόδ' ὀπάσσει.

ὧς οἱ μὲν πόδ' ἔπνον καὶ μέγαροις παρόντων
 μνηστῆρων ἢ πόρ' ὅν δ' ὡματ' ἴσαν θείας βασιλῆος·
 δῖον δ' ἠ' φαίσοιο, πόρ' ὅν δ' ἐφαιδριμὸς ἦρως
 Σιδονίων βασιλεὺς, ὃδ' ἐὸς δόμον ἀμφεκάλυψεν
 καὶ σέ με νοήσαντα· τί μιν δ' ἐθέλω πόδ' ὀπάσσει.

Τυλῆμα-

Sic ait, risit uero uoce bonus Menelaus:
 manuq; ipsum prehēdit, uerbumq; dixit, atq; nominauit
 sanguinis es boni obare fili, qualia loqueris:
 atq; ego tibi talia commutabo: possum enim.
 donorum autem quicunq; in mea domo thesauri iacent,
 dabo quod pulcherrimum & preciosissimum est:
 dabo tibi craterem elaboratum: argenteus autem
 est totus, auro autem labra immixta sunt:
 opus a. est Vulcani. dedit autē ipsum gloriosissimus heros
 10 Sidoniorum rex, quando eius domus suscepit
 illuc me profectum: tibi autem uolo id prabere.

Sic hi quidem huiusmodi inter sese loquebantur.
 conuiuia uerò in domum ierunt diuini regis.
 illi uerò adducebant oues, afferebantq; forte nimis:
 panem uerò ipsis uxores pulchris iuuis attulerunt.

Sic illi quidem circa cenam in domo laborabant.
 proci autem ante Vlyssis ades
 discis delectabantur & amentis caprinis iaculantur,
 in apparato panimēto, ubi antea insulētiā exercebant.

20 Antinous u. cōfederat & Eurymachus deo forma simia
 duces procorum, uirtute n. erant longē optimi. Proci de
 his filius Phronij Noemon propē accedens, Telemacho
 Antinonem uerbis interrogans alloquebatur: colloqua-
 tur.

Antinoe, an quid scimus in mente nostra an non,
 quando Telemachus redit ex Pylo arenosa?
 nauem mihi abiit abducens: mihi uerò opus fit illius
 Elidem in spaciosam transire: ubi mihi equa
 duodecim femina: subitus autem muli patientes operis
 indomiti, ex quibus aliquem adigens subiugarem.

Sic ait. hi u. in animo obstupescēbant: non n. putabant
 ad Pylum abiisse Neleiam, sed alicubi in ipsius
 agris aut ouibus adesse, aut subulco.

Hunc rursus Antinous allocutus est Eupitheii filius:
 uerē mihi dic quando abiit, & quinam illum
 iuuenes sequuntur: ex Ithaca electi, an suiphius
 mercenarij q; mancipia q. posset autē hoc etiam perficere.
 & mihi hoc dic uerē, ut bene sciam,
 an te per uim inuictum priuauit nane nigra,
 an lubens ei dedisti, postquam conuenit te sermone.

40 Hunc a. filius Phronij Noemon contra allocutus est:
 ipse sponte ei dedi. quid faceret etiam alius,
 quando uir talis habens curas in animo
 peteret? difficile sanē abnegare dationem esset.
 iuuenes autem qui in populo optimates apud nos,
 illi enim sequuntur: ducē uerò ego conscendentem agnouī
 Mentorem, aut deum, huic n. ipsi omnimodo similis erat.
 sed hoc admiror: uidi hic Mentorem diuinum
 heri sub aurora, tunc autem conscēdit nauem ad Pylum.

Sic locutus abiit ad domum patrii.
 his uerò utriq; compulsus est animus generosus.
 proci uerò simul sederunt, & quicunq; a certaminibus
 his uerò Antinous interfatus est Eupitheii filius,
 dolens: furore uerò multum mens obtenebrata
 implebatur, oculi uerò ei igni splendentis similes erant.

Eben, quā ingens facinus superbe facinus est.

Tele-

Xenia dan
 tur Telema
 cho.

*Telem. professio isthæc: putabamus ei non perfectū iri,
ex tot uerò inuitis atate puer abijt impune
naue deducta, electisq; per populum optimis.
incipiet & ulterius malum esse: sed illi ipsi
Iupiter perdat uim antequam nobis malum fiat.*

*Procorum sed agite mihi date navem celerem et viginti socios,
de occiden- ut eum ipsum venientem insidijs excipiam atq; observem
do Telema in freto Ithacæq; Samiæq; aspiciam:
cho cōsiliū. ut laboriose nauiget propter patrem.*

*Sic ait, illi uerò omnes laudabant, atq; inbebant.
Statim deinde exurgentes ibant in domum Vlyssis.*

*Neq̃ sanē Penelope longo tempore erat in scia
sermonum quos proci in mente profundē cogitabant.
præco enim illi dixit Medo, qui audierat consilia,
extra aulam ens: illi uerō interiùs consiliū tēxebant.
festinabat uerō ire annuncians per domum Penelopæ:
hunc autem à limine euntem alloquebatur Penelope:*

Penelope *Præco, cur te præmiserunt proci inclityi?*

*Medoni de an dicere ancillie Vlyssis diuini
proci. à labore cessare, his ipsi autem conuiuium apparare?*

ne procati, neq. unquam conuersati,
ultima & postrema nunc hic utinam cœnarent.
qui simul congregati, uisum absumentis multum,
facultatē Telemachi prudentis; neq. unquam à patribus
uestris antea audistis pueri entes
qualis Vlysses erat inter uestros parentes:
neq. ullum tractans iniquè, neq. quicquam locutus
publicè: quæ consuetudo est diuinorum regum,
aliū odere mortaliū, aliū amant.
ille uerò nunquam prorsus improbè cuiquam fecit.
sed ille quidem uester animus & indigna facinora
apparent, neq. ulla est gratia post beneficia.

Medon Pe. *Hanc rursus allocutus est Medon prudentia doctus:*

nelopæ Te utinam sanè ô regina hoc maximum malum esset:

lemachum sed multo maiusq; & perniciosius aliud

nunciat na proci tentant, quod non perficiat Saturnius:

*Telemachum cupiunt interficere acuto ferro,
domū reuertentem: ille uerò profectus est ad patris famā
ad Pylum sacram, atq; ad Lacedaemonem diuinam.*

*Penelope Sic aut. eius illic soluta sunt genua & amicum cor:
dolet clam diuq. ipsam silentium uerborum cepit, ipsius uero oculi
se filiū esse lachrymis impleti sunt, tenella autem ei detenta est uox:
profectum. tandem uero ipsum uerbis excipiens allocuta est:*

*præco, cur mihi filius abijt? neq. ipsum neccitas erat
naues celeres conscendere, quæ maris equi
hominibus sunt, penetrant a. immensum humidû mare,
an ut ne quidem nomen eius inter homines relinquatur?*

*Hanc uero excepit deinde Medon prudentia doctus:
baud scio an aliquis ipsum deus impulit, an ipsius
animus impulsus ire ad Pylum, ut audiat
patris sui aut reditum, aut quod nam factum obierit.*

*Sic locutus abiit ad domum Vysis: (sustinuit
hanc a. dolor circumfudit animū crucians, neq. amplius
in sella sedere, pluribus in domo entibus:
verū super limen sedebat elaborati thalami,*

miserable

Τηλεμάχῳ δὲ ὅς ᾗ δι' ἐφάμλε δὲ οἶε Τηλεόδω.
 ἐκ τῶσων δ' ἄεκτι νιϑ- πᾶσι οἴχετο αὐτῶς
 νῆα ἑρυσάμην- κρινας τ' ἀνὰ δ' ἤμορ ἄριστας.
 ἄρξει κὺ πωτόρῳ κακὸν ἔμμεναι· ἀλλὰ οἱ αὐτῷ
 Ζεὺς ὀλέσσει βίῳ, πρὶν ἡμῖν πῆμα γῆρ' ἔδοται.
 ἀλλ' ἄγε μοι δ' ὅτε νῆα δόλω κὺ ἕκκοσ' ἐτοῦρρι,
 ὅφρα μιν αὐτὸν ἰόντα λυχῆσμαι ἠδ' ἐφυλάξω
 γῆ πορθμῷ ἰθάκης τε Σάμοιό τε Παιπαλοῖος τε,
 ὥς αὖ πῶτ' ἰσμεν γεῶς ναυτίλλεται εἰνεκα πατρός.

10 ὧς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' ἡνεοῦ, καὶ ἐκέλευον.
ἀντίκ' ἐπεὶ ἀνὰ σάντες ἔβαν δρόμου εἰς Ὀδυσῆος.

Οὐδ' ἄρα πτωλόπιθα πολὺν χρόνον ἦν ἄπυστος
 μύθων ὅς κηυσῆεν ἐνὶ φρεσὶ βυσοδόμου.
 κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μελιῶν, ὃς ἐπ' αὐτῷ Βυλαῖς,
 αὐλῆς ἐκτὸς ἑώμ' οἱ δ' ἐνδοθι κῆτιν ὕφαινον.
 Βῆ δ' ἱμὲν ἀγγελεῖον δῖα δώματα πτωλόπιθα·
 τοῦ ἧ κατ' ὅδ' ὁ βαῦτα πρὸ σκῆδας πτωλόπιθα.

Κῆρυξ, τίπτε δ' ἐσὶ πρόσωπον μνηστῆρος ἀγαυοῖ;
ἢ ἐπ' ἐμὸν αἰδομένησιν ὀδύσῃσιν ὀδείοιο

20 ὁ ἴσχυς σου πάντοτε, σφίσι δὲ αὐτοῖς δὲ αἰτᾷ πρὸς αὐτοὺς,
μὴ μὴ σὺ δὲ σὺν αὐτοῖς, μὴ δὲ ἄλλοις ὁ μὴ σὺν αὐτοῖς,
ὅς ἐστις ὁ πάντας σου ὁ ὅλος σου ὁ ὅλος σου.

οἱ δ' αὖτ' ἀγερόφθινοι, βίοτον κατακείρετε πολλόν,
κτῆσι Τυλημάχοιο δαΐφρονι· ὅς τις πατρῶν
ἐμμετόρου τὴν πόσιν ἀνέκετ' ἥϊε· ἴδ' ἔσσεται

[illegible]

ὅτε τινὰ ρεῖας ὁσαιοῖτο, ὅτε τὶ ἐπ' αὐτῷ
 γὰρ δὴ μὴ ᾗτ' ὅςτις δίκην θείων βασιλέων,
 ἄλλου καὶ ἐκείνου βασιλῆος ἄλλου καὶ τοιοῦτου

30 κείνος δ' ἔπαυε πᾶμπαν ἄτακτον ἄνδρ' αἰσώμενος.
 ἔκ' ὁ μὲν ὑμῖν ἐπ' οὖν θυμὸς ἐθέλειεν ὄργην
 φάινεταί, σφ' ἐπεὶ ἔστι γὰρ ἐς μέτρον αἰὲν ὀργῆων.

Τὼ δ' αὖτε πρὸς αἶψαν Μιδῶν πεπνυμέναι εἰς
 αἰχλὸν δ' ἠβασίλειαν τόδ τις πλεῖστον κακὸν εἶν' (δ' ὥς,
 ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τε β' ἀργαλεῶτόρου ἄλλο
 μνηστῆρ' οὐ φράζονται, ὁ μὲν τέλος εἰς Κρονίῳν·
 Τηλέμαχον μιν ἄσσι κατὰ κτάνην ὄξ' ἔχαιλα κῶ,
 οἴκαδ' ἐν εἰσομόλῳ· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρός ἀπὸ λυγρῆς
 θυγύλῳ ἠγαθῇ, καὶ δὲ Λακκιδαιμόνα δ' ἴαν.

40 Ὡς φάτο· τὸ δ' αὖτ' ἔντο γυναικὶ φίλον ἦτορ
 δ' ἰὼν δέ μιν ἀμφασίν' ἐπέων λάβει, τὰ δ' εἰοῖσας
 διακρυόφω πληθύν, θαλαδρῆ δ' εἰοῖσ' ἐχέτο φωνή·
 ὅψ' ἐξ ἧ δ' ἡ μιν ἐπέουσιν ἀμειβομένη προΐεπε,
 κῆρυξ, τί π' ἐσθ' ἐμοὶ πάϊς οἴχεται; ὅδ' ἐτι μιν χερσὶ
 νηὶν ὠκυπόρων ὠλβανέμεν, αἶδ' ἄλως ἵπποι
 ἀνδράσι γίγνονται, πορώσει δ' ὑπελὼν ἐφ' ἤχην,
 ἥ ναυκὸν ὄνομ' αὖτ' ὅν' αὐθρῶποισι λίπηται;

Τὴν δ' ἀμείβεται Μεδῶν πεπνυμένα ἐν
 ὅκ' οἷδ' ἄ τις μὴ θεὸς ὄροισιν, ἢ ἐν αὐτῷ (δῶς,
 θυμὸς ἐφωκμήθη ἱμῶν δὲ Πύλες, ὅφρα πύθεται
 πατὴρ ἐξ ἧ νόσος, ἢ ὅν τινα πύτμονι πέσῃσιν.

ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κατὰ δ' ὤμ· ὁ δ' ὑπὸ
τῶν δ' ἄχος ἀμφιέχον θυμοφλόρον ἐδί' ἄρ' ἐπ' ἔτλη
δίφρω ἐφίξειοτα, πολλῶν κατὰ οἶκον ἑόντων·
ἀλλ' ἄρ' ἐπ' ὅδ' ἰξεύσιν πυλκμάτω θαλάμοιο,

οἵ κ' ἐφ' ὅλοφρον μὲν ἦν. πρὸς δ' ἡμῶν μιν ὀρίζου
 παῖδας ὅσους κατὰ δώματ' ἔσαν νῆαι καὶ παλαιαί.
 τῆς δ' ἰνὸν γούνασσι μετὰ νύκτα Γλυκίόπεια, (καὶ
 Κλυτὴ φίλαι· περὶ γὰρ μοι ὀλύμπιοι ἄλγε' ἔδω
 ἐκ πασέων ὅσας μοι ὅμ' ἐτράφον ἥδ' ἐγβύοντο·
 ἢ περὶ μὲν πόσιν ἐδδὼν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
 πάντοίς ἀρετῇσι κεκασμένον γυνὴ δαναοῖσιν,
 ἐδδὼν, ἥ κλέος θυρὺν καδ' ἔλαδ' ἀν' ἡμῶν Αἴργος·
 νύ δ' αὖ πῶδ' ἀγαπήτορ' ἀποκτείνει μεμῆσιν
 ἀκλῆα ἐκ μεγάρων ὅδ' ὀρμυθγῆτ' ἀκροῖα.
 χέτ' ἔλαι, ὅδ' ἡμῶν πόρ' ἔφρεσ' ἰδέσθ' ἐκάσθ'
 ἐκ λεχέων μ' ἀνέγχεαι, πρὸς ἀμύλαι σάφα θυμῶ,
 ὅπ' ὅτ' ἐκείν' ἐβη κοίλῳ πρὸ νῆα μέλαιναν.
 εἰ γὰρ ἐγὼ πυνθόμην ταύτῃ οὐδ' ὄνθ' ἔμαλλοντα,
 ὅτ' κε μάλ' ἢ κεν ἔμεινι, καὶ ἐσὺ μὲν πόρ' ὁδοῖοι
 ἢ κ' ἐμὲ τε θνητῶν γυνὴ μεγάρωισιν ἔλειπον.
 ἀλλὰ τίς ὁτρυνὸς Δολιὸν καλῆσθαι γέροντα;
 δμῶ' ἐμὸν, (ὅν μοι ἔδωκε πατήρ· ἐγὼ δ' ὄρο κισσῶν,
 καὶ μοι κῆπ' ἔχει πολὺ δένδρεον) ὄφρα τάχιστα
 ἡγήσῃ τάδ' ἐπ' αὐτὰ πρὸς ὀμῶν κατὰ λῆξιν,
 εἰ δ' ἢ πρὸς τινὰ κέν' ὄφρεσ' ἰμῆτιν ὑφίνας,
 ὅτ' ἐλθὼν λαοῖσιν ὁδ' ὕρεται, οἱ μεμῆσιν
 ὅν καὶ Ὀδυσσῆος φθίσαι γόνου ἀντιδέοιο.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
 νύμφα φίλη, σὺν ἧ' ἄρ' ἐμε κατὰ κτανε νηλεὲς χαλκῶ,
 ἢ ἔα γυνὴν μεγάρων μῦθον δ' ἐπ' αὐτὸν κεύσω.
 ἔδ' ἐγὼ τὰ δ' ἐπ' αὐτὰ πορὸν δὲ οἱ ὅς' ἐκείδουσιν,
 σῖτον καὶ μέθυ καὶ ὕμνον δ' ἐλθ' ἐμὸν ὄρον,
 μὴ περὶ σοὶ ἔρεω περὶ δ' ὠδὸν κατὰ τὴν γῆν ἔδωκα,
 ἢ σ' αὐτὴν ποδῆσαι, ὅτ' ἀφορμυθγῆτος ἀκροῖα·
 ὥς αὖ μὴ κλαῖσθαι κατὰ χροῖα καλὸν ἰάπτῃς·
 ἀλλ' ὕδρην αμύλην, καθαράν χροῖ' ἐμὰδ' ἔλδου,
 εἰς ὑπὸ πρῶ' ἀνέβαινα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
 οὐχ' ἔθ' ἄθ' ἔλθω ἀπὸ Διὸς ἀγίοχοιο·
 ἢ γὰρ κεν' ἐμὴν ἔπειτα καὶ ἐκ δαναοῖσι σπῶσαι.
 καὶ δ' ἐγέροντα κακὸς κεκακωμένον. ὃ γὰρ οἶον
 πᾶσιν θεοῖς μακάρεσσι γούνασσι Αἴρεσι δαῖτα
 ἔχουσιν· ἀλλ' ἐπὶ τῷ πρὸς τινὰ πῶς ἐκείν' ἔχουσιν
 δώματα δ' ὑφ' ἐρεφίᾳ καὶ ἀπὸ πρὸς πῶς ἀχρῶς.

ὣς φάτο. τῇ δ' ὄνυσσε γούνασσι καὶ ὅσ' ὅσοι γούνοιο.
 ἢ δ' ὕδρην αμύλην, καθαράν χροῖ' ἐμὰδ' ἔλδου,
 εἰς ὑπὸ πρῶ' ἀνέβαινα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
 γυνὴ δ' ἔειπ' ὅτ' ἐλθὼν καὶ ἐμὸν καὶ δ' ἄθ' ἔλθω,

Κλυτὴ δ' μοι ἀγίοχοιο Διὸς τέκε· Ἀτρυγῶν
 εἰπομένη πολὺ μὲν τῶν γυνὴν μεγάρωισιν Ὀδυσσεὺς
 ἢ βοὸς ἢ οἶον κατὰ πῶς καὶ ἐμὸν ἔκει,
 τῇ νύ μοι μνήσασθαι, καὶ μοι φίλον ἦν σπῶσαι,
 μνηστῆρας δ' ἀπάλαλκε κακῶς ὑπερβυορόντας.

ὣς εἰπὼς ὁλόλυξε, θεὰ δ' ἐπὶ ἐκλυον ἄρ' ἔπει.
 μνηστῆρας δ' ὁμᾶδ' ὡσαν ἀνὰ μέγαρα σκιογῆται·
 ὥδε δ' ἐπὶ τῶν εἰπομένων νύ μοι ὑπερβυορόντων,
 ἢ μάλα δ' ἡ γάμον ἄμμι πολὺ μὲν ἦν βασιλῆα
 ἀρετῶν· ὅτ' ἐπὶ τῶν οἰδῶν ὅτ' ἐπὶ τῶν οἰδῶν
 ὥς ἄρ' ἐπὶ τῶν εἰπομένων τὰ δ' ἔκεισαν ὥς ἐπὶ τῶν
 τοῖσιν δ' Ἀντίνοον ἀγορήσασθαι κατὰ πῶς,

δαμό-

miserabiliter lugens. undiq; autem ancilla cinlabant
 omnes quotquot in domo erant iuvenacula atq; uetula.
 illas uehementer lugens alloquebatur Penelope:

Audite amicae: supra modum mihi caelites dolores dedes
 ex oib. quotquot una mecum nutrita atq; nata sunt: (runt
 quae antea quidem maritum bonum amisi animosum,
 omnibus uirtutibus ornatum inier Gracos,
 eximium, cuius gloria lata per Graciae et mediū Argos:
 nunc rursus filium dilectum occidere cupiunt
 10 inglorium ex adibus: neq; abeuntem audini.
 improba, neq; uos quidem in mente induxistis singula
 et lectulo me suscitare, scientes manifeste in animo,
 quando ille conscendit cauiam ad nauem nigram.
 si enim ego audiuisset istam profectiōnem molientem,
 sanè statim aut mansisset, quantumuis festinans ad iter,
 aut me mortuam in domo reliquisset.

sed aliquis famulus Dalium uocet senem, Dalium Pe-
nelopes ser-
uus.
 mancipium meum, (quē mihi dedit pater iam huc eūti,
 et mihi hortum habet arboriferum) ut celerrimè

20 Laertia haec omnia assidens ex ordine dicat,
 si fortassis aliquod ille in mente consilium excogitans,
 progressus a uulgo lugeat, qui cupit
 suam et Vlyssis perdere prolem diuini.

Hanc rursus allocuta est chara nutrix Euryclea:
 domina chara, tu quidem me interfice crudeli ferro,
 siue relinquant in adibus sermonem cerè non celabo.
 noui ego ista omnia: praeui aut illi quacūq; postulauit,
 panem et uinum dulce: mei autē magnum iuramentum,
 non prius tibi dicerem quàm duodecimaq; adesset dies,
 30 aut te ipsum desiderare, et digressum audisse:

ut non stens corpus pulchrum laderes:
 sed lota, puras corpori uestes induens,
 ad solatium conscendens cum ancillis mulieribus,
 uota fac Palladi filiae Iouis a capra nutriti:
 haec enim ipsum deinde et a morte seruabit.
 neq; senem afflige afflictum. non enim existimo
 penitus dijs beatis sobolem Laertia
 inuisam esse: sed alicubi aliquis supererit qui possideat
 domos excelsas et porrectos fertiles agros.

40 Sic ait. huius a. sedauit luctū, cohibuitq; oculos a luctu.
 ipsa uerò lota, puras corpori uestes induens,
 in superiora conscendit cum seruis ancillis.
 imposuitq; molas canistris. supplicauitq; Palladi:

Audi me a capra nutriti Iouis filia indomita:
 si unquam tibi uersutus in adibus Vlysses
 aut bouis aut ouis pinguis femora adoleuit,
 horum nunc memor sis, et mihi charum filium serua,
 procos uerò auerte malè superbientes.

Sic locuta cinlauit, dea autem illius audiuit preces.
 50 proci autem tumultuabantur per atria obscura:
 tum uerò aliquis dicebat iuuenem superbientium:
 profecto iam nuptias nobis a multis cupita regina
 apparet: neq; ullo pacto nouit qd suo caedes fil. cōstituta ē.
 sic quispiam dicebat, ea autem nesciebant ut acta erant.
 illis uerò Antinous concionatus est et interfatus:

infeliceq;

Antinous prois. ὁ felices, sermones quidem arrogantes fugite,
omnes pariter, ne forte quispiam annūciat etiam intus:
sed age silentio hic exurgentes perficiamus
consilium quod etiam omnibus in mente placuit nobis.

Proci parant nauē ad insidias Telemachobolstuent. Sic locutus, elegit uiginti uiros optimos:
festinantes uerò profecti ad nauē uelocē et littus maris:
nauē quidem principio maris in alium traxerunt:
malum uerò imposuerunt et uela nani in nigra:
aptabant autem remos scalnis ē corio factis,
omnes decorē ac uela alba expanderunt.

Proci ena uigant. arma uerò ipsis tulerunt generosi famuli:
alē in humidum hanc traxerunt: ingressi δὲ sunt ipsi,
illic cenā sumpserunt, expectarunt. a. nefferi aduentum.

In solario uerò illic prudens Penelope
iacebat sane ieiuna, non gustans cibum neq. potum,
cogitans an eius mortem fugeret filius innocens,
an ipse sub procis impijs domaretur:
quantāq. cogitat leo uirorum in turba
timens, cum ipsum dolo in circulo agitant:
tanta ipsam cogitantem corripuit dulcis somnus.
dormit uerò recumbens: solutaq. sunt ei compages omnes.
ibi tum alia excogitauit dea caesia Minerva:

Minerua sub Iphthima perfo- na solatur Penelopen in somnis. idolum effinxit, corpore autem assimilatiū erat mulieri,
Iphthimae filiae magnanimi Icarij,
hanc Eumelus duxerat Pheris in domo habitans.
misit uerò ipsam ad domum Vlyssis diuini,
si quo pacto Penelopen lamentantem lugentem
compesceret a luctu, stetūq. lachrymoso:
in thalamum uerò ingressa est serā ad torum.
stetit aut supra caput, et ipsam sermone allocuta est:

Dormis Penelope charo afflicta corde?

nequaquam te finunt dii facile uiuentes
flere, neq. tristem esse, quoniam adhuc redituus est
tuus filius: minime enim quisquam deorum offensor est.

Hanc uerò excepit demde prudens Penelope,
ualde suauiter dormiens in somniorum portis:
cur ὁ soror huc uenisti? non antea quidem
aderas, quādoquidem ualde multū longe domū habitas:
et me inbes cessare arumna, et doloribus
multis, qui me irritant in mente et in animo.

quae ante quidem maritum bonum amisi magnanimum,
omnibus uirtutibus ornatum inter Graecos,
extimium: cuius gloria lata per Graeciā et mediū Argos:
nunc rursus filius dilectissimus abijt: cana in nane
stultus, neq. laborum probē gnarus, neq. commerciorum.
huius causa iam ego etiam magis lugeo quā illius.
ob hunc undiq. tremisco et timeo ne quid patiat,ur,
aut is horum in populo quo abijt, aut in ponto.
hostes enim multi in ipsum moluntur,
cupientes occidere antequam ad patriam terram ueniat.

Hanc respondens allocutus est simulacribus obsecratus:
confide, neq. prorsus in mente timeas tantopere,
talis enim comes una sequitur, quam etiam alij
uiri optarint adesse, (potest enim)
Pallas Minerva: te uerò lamentantem miseretur.

Δαιμόνιοι, μύθος μὲν ὑπὲρ φιάλης ἀλκίᾳ δι-
πάντας ὁμῶς, μὴ πως τις ἐπαγγέληται εἶσω.
ἀλλ' ἄγε στήν' ἱ τοῖου ἀνδραυτοῦ τελέωμεν
μῦθον ὃ δὴ ἐπ' αὖτις φησὶν ἡραρην ἡμῖν.

al. τίσιν

ὧς εἰπὼν, ἐκρίνατ' εἰκοσι φῶτες ἀρίστους·
βῶν δ' ἰγῆαι ὑπὲρ νῆα δολῶν εἰς θάλασσαν.
νῆα μὲν ἄρ' ὑπὲρ πρῶτον ἀλός βυθός, εἰς ὅσον
ὧν δ' ἰσὺν τ' ἐτίθεντο καὶ ἰσὶα νῆι μελαίνῃ·
ἤρτωναντο δ' ἐρετμά τε τροποῖς καὶ διερχαμένοισι,

10 πάντα κατὰ μοῖραν. ἀνὰ δ' ἰσὶα λούκ' ἐπέτασαν.
τὸν χλαίην δ' ἐσφιν ὧσαν ὑπὲρ νῆα διερχάμενοι.
ὑπὲρ δ' ἰσὺν τ' ἐτίθεντο τῶν γ' ὠρεμισαμένων δ' ἔβαν αὐτοῖς,
ὧν θ' ἰσὺν τ' ἐτίθεντο, μῦθον δ' ὡς εἰπὼν ἐλθέμεν.

al. ὑπὲρ νῆα
βῶν δ' ἰγῆαι

ἡ δ' ἰσὺν τ' ἐτίθεντο αὐτὴν πορίφρων Πηνελόπεια
καὶ τ' ἄρ' αὖτις, ἄπασθ' ἐδ' ἔνθ' ἡ δ' ἐποπῆται,
ὁρμαίνουσ' εἰς οἱ δ' αὖτις φησὶν ἡραρην ἡμῖν,
ἡ δ' ἰσὺν τ' ἐτίθεντο ὑπὲρ φιάλης ἀλκίᾳ δι-
ὅσον τ' ἐτίθεντο ὑπὲρ φιάλης ἀλκίᾳ δι-

10 τὸσον αὖτις ὁρμαίνουσ' ἐπὶ πλάτῃ νῆα δ' ὑπὲρ νῆα
εἰ δ' ἰσὺν τ' ἐτίθεντο ὑπὲρ φιάλης ἀλκίᾳ δι-
ὧν δ' αὖτις ἄλλ' ὧν θ' ἰσὺν τ' ἐτίθεντο ὑπὲρ φιάλης ἀλκίᾳ δι-

εἰ δ' ἰσὺν τ' ἐτίθεντο ὑπὲρ φιάλης ἀλκίᾳ δι-
εἰ δ' ἰσὺν τ' ἐτίθεντο ὑπὲρ φιάλης ἀλκίᾳ δι-
εἰ δ' ἰσὺν τ' ἐτίθεντο ὑπὲρ φιάλης ἀλκίᾳ δι-
εἰ δ' ἰσὺν τ' ἐτίθεντο ὑπὲρ φιάλης ἀλκίᾳ δι-
εἰ δ' ἰσὺν τ' ἐτίθεντο ὑπὲρ φιάλης ἀλκίᾳ δι-

30 εἰ δ' ἰσὺν τ' ἐτίθεντο ὑπὲρ φιάλης ἀλκίᾳ δι-
εἰ δ' ἰσὺν τ' ἐτίθεντο ὑπὲρ φιάλης ἀλκίᾳ δι-
εἰ δ' ἰσὺν τ' ἐτίθεντο ὑπὲρ φιάλης ἀλκίᾳ δι-
εἰ δ' ἰσὺν τ' ἐτίθεντο ὑπὲρ φιάλης ἀλκίᾳ δι-
εἰ δ' ἰσὺν τ' ἐτίθεντο ὑπὲρ φιάλης ἀλκίᾳ δι-

τῶν δ' ἰσὺν τ' ἐτίθεντο ὑπὲρ φιάλης ἀλκίᾳ δι-
ἡ δ' ἰσὺν τ' ἐτίθεντο ὑπὲρ φιάλης ἀλκίᾳ δι-
τῶν δ' ἰσὺν τ' ἐτίθεντο ὑπὲρ φιάλης ἀλκίᾳ δι-
τῶν δ' ἰσὺν τ' ἐτίθεντο ὑπὲρ φιάλης ἀλκίᾳ δι-
τῶν δ' ἰσὺν τ' ἐτίθεντο ὑπὲρ φιάλης ἀλκίᾳ δι-

40 πολλὰ μὲν ἐρεβσε κατὰ φρεσὶν καὶ κατὰ θυμόν
ἡ δ' ἰσὺν τ' ἐτίθεντο ὑπὲρ φιάλης ἀλκίᾳ δι-
παντοῖς ἀρετῇσι κεκασμένων καὶ δ' αὖτις φησὶν ἡραρην ἡμῖν,
εἰ δ' ἰσὺν τ' ἐτίθεντο ὑπὲρ φιάλης ἀλκίᾳ δι-

νῆα δ' ἰσὺν τ' ἐτίθεντο ὑπὲρ φιάλης ἀλκίᾳ δι-
νῆα δ' ἰσὺν τ' ἐτίθεντο ὑπὲρ φιάλης ἀλκίᾳ δι-
νῆα δ' ἰσὺν τ' ἐτίθεντο ὑπὲρ φιάλης ἀλκίᾳ δι-
νῆα δ' ἰσὺν τ' ἐτίθεντο ὑπὲρ φιάλης ἀλκίᾳ δι-
νῆα δ' ἰσὺν τ' ἐτίθεντο ὑπὲρ φιάλης ἀλκίᾳ δι-

50 ἡ δ' ἰσὺν τ' ἐτίθεντο ὑπὲρ φιάλης ἀλκίᾳ δι-
τῶν δ' ἰσὺν τ' ἐτίθεντο ὑπὲρ φιάλης ἀλκίᾳ δι-
δάρσα, καὶ δ' ἰσὺν τ' ἐτίθεντο ὑπὲρ φιάλης ἀλκίᾳ δι-
τοῖς γὰρ τοῖς πομπῶς ἀμ' ὄρχεται, τῶν τε καὶ ἄλλοι
αὐτοῖς ἡ δ' ἰσὺν τ' ἐτίθεντο ὑπὲρ φιάλης ἀλκίᾳ δι-

κὴ γὰρ ἐμοὶ νόστος ἔστιν ἡναιέσμεν, ὅδ' ἐμοὶ αὐτῇ
δυμὸς γνὶ σῆθεσι σιδ' ἔρεθ' ἄλλ' ἐλεήμων.

ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο δῖα θεῶν
καρπαλιμῶς ὁ δ' ἐπειτα μετ' ἵχνια βαίνει θεοῖο.
ἔξου' ὡς αὖ γλαφυροῦ θεὸς ἦδ' ἑὸν ἄνδρα
καὶ ῥ' ὁ μὲν γῆθε καθίστην ὕδ' ἄρ' ὄντο γῆθε αὖτις
ἔρμειας νύμφη δ' ἐτίθει πάρα πᾶσαν ἐδ' ὠδ' ἴω,
ἔδην κὴ πίνεν, οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσιν·
αὐτὴ δ' αὐτίον ἔζεν ὁ δ' υἱὸς ἑὸν δέοιο,
τῇ δ' ἔπειτ' ἀμβροσίῳ λιμῶν κὴ νύκταρ ἔθικαν.
οἱ δ' ἐπ' ὄνειαρ ἐποίημα πῶκε μύλα χεῖρας ἱαλλόν,
αὐτὰρ ἐπεὶ τέρεθσαν ἐδ' ἑστύθ' ἦδ' ἑποπύθ'·
τοῖς ἄρα μύθων ἤρχε Κάλυπτος δῖα θεῶν,

Διογχεῖς Λαερτιάδῃ πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
ἔγω δ' αὖ οἰκόνδ' ἐφίλω ὅν πατρίδα γαῖαν
αὐτίκα νῦν ἐδελες ἰνῆα· σὺ δ' ἔχαιρε δ' ἔμπης.
ἔγε μὲν ἐδ' ἔσθ' ὅσι φρεσὶν ὅσα τοι αἴσπε
κῆδ' ἄναπλῶσαι πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκῆσθαι,
γῆθ' αὖτε αὐτὸς μὲν σὺν ἐμοὶ τόδ' ἐδ' αἶμα φυλάσοις,
ἀθανάτοιο τ' εἴης· ἡμερόμηνος περ ἰδ' ἔδωκε
σὴν ἄλχοι, ἣ δ' αὖτ' ἐλδοιαι ἡμᾶτα πάντα.
ἔμην δ' αὖ κένυς γέ χερσὶν ὀύχομαι εἶναι,
ἔδ' ἐμας, ὅδ' ἐφυλῶ. ἐπεὶ ἔπ' ὡς ὅδ' ἐοικέν
θνητῶν ἀθανάτοιο δ' ἐμας κὴ εἶδ' ἐρίξεν.

τῇ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολυμήνης Ὀδυσσεύς,
πόντια θεῶν, μή μοι τόδ' ἐχέω οἶδ' αὖτε αὐτὸς (σῆς,
πάντα μάλ' ἔνεκα σέο παρὶ φρονέω γ' ἡμιλόπεια
εἶδ' ἀκιδ' νοτῶν, μέγ' ἐθός τ' εἰς αὐτὰ ἰδ' ἔδωκε.
(ἡ μὲν γὰρ, βροτὸς ἔστι, σὺ δ' ἀθανάτοιο κὴ ἀγέρως)
ἀλλὰ κὴ ὡς ἐδελες ἐλδομαι ἡμᾶτα πάντα
οἰκάδ' ἐτ' ἐλθέμεναι, δ' ὅσι μοι ἡμᾶρ ἰδ' ἔδωκε.
ἔδ' αὖτ' ἐρεῖσι θεῶν γνὶ οἶνοπι πόντῳ,
τλήσομαι γνὶ σῆθεσι κὴ ἔχω τελαπρυνία θυμῷ.
ἦδ' αὖ γὰρ μάλα πολλὰ ἔπαθον δ' ὅλα ἐμὸν γένος
κύμασι κὴ πολέμῳ· μετὰ κὴ τόδ' ἐποπύθην ἰδ' ἔδωκε.

ὣς ἔφατ' ἡέλιος δ' ἄρ' ἔδωκε ὕδ' ἐκνέφας ἤλθον·
ἔλθον δ' ἄρα τῷ γε μυχῶ ὡς αὖ γλαφυροῖο,
τορπιδίῳ φιλότῳ τῇ δ' ἄλλ' ἰσίοισι μύθων τε.
ἡμᾶρ δ' ἡριγῆια φαῖν ῥοδ' ὀδ' ἀκτυλὸς ἦως,
αὐτὴ δ' ὅλ' ἡ χλαῖνάν τε χιτῶνά τε γνὶν' Ὀδυσσεύς,
αὐτὴ δ' ἄργυρεον φάει· μέγα γνὶντο νύμφη,
λεπτόν κὴ χαρίεν, πῶδ' ἔζωντο βάλαν' ἔξ' ἑ
καλλῶ, χρυσεῖω κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτρον
κὴ τῶν Ὀδυσσεὺς μεγαλήτορι μῆδ' ἐπομπῇ.
δῶκε μὲν οἱ πέλεκυν μέγα, ἄρ' ὀνυχοῦν πάλαι μῶς,
χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον. αὐτὰρ γνὶ αὐτῷ

α. ἰσπερ· σελαιὸν ποδὶ καλῆς, ἐλάϊνον, εὐτ' ἐπαρηγόρ·
δῶκε δ' ἐπειτα σκίπαρον εὐξοον· ἤρχε δ' ὁδοῖο
νῆσ' ἐπ' ἰχθυήσας, ὅθι δινύδ' ἔρεα μακρὰ πεφύκει,
κλήβηρ τ' ἀγέρως τ' ἐλάτῃ τ' ἰω ἔρανο μῆκος,
αὐτὰρ ὡς αὖτε, περὶ κλάσας, τὰ οἱ πλώσιον ἐλαφρῶς.
αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ἔδωκε ὅθι δινύδ' ἔρεα μακρὰ πεφύκει,
ἡ μὲν ἔβη πῶς δ' αἶμα καλυπτόν δ' αἶμα θεῶν·
αὐτὰρ ὁ τὰ μὲν δ' ὀδ' ἔρεα· δῶκε δ' οἱ ἰω τὸ ὄργον.
ἔκοιτο δ' ἐκ βαλὲ πᾶν τὰ πελίκην σὺν δ' ἄρα χαλκῶν
ἔρεα

etenim mihi mens est aqua, neq. mihi ipsi
animus intra praeordia ferrens, sed misericors.

Sic loquuta praecepit diua dearum
celeriter ille deinde post nescigia iuit dea.
peruenerunt autem ad speluncam cauam dea atq. uir:
et ille quidem illic resedit in folio unde surrexerat
Mercurius: Nympha uero apposuit omnem cibum,
edere et bibere, qualia mortales uiri edunt:

Prandetur
in spelunca.

ipsa uero e regione sedet Vlyssis diuini,
huic uero ambrosiam ancilla et nectar apposuerunt.
hi uero ad fercula parata apposta manus extenderunt.
ceterum postquam saturati sunt cibo et potu,
his sermones coepit Calypso diua dearum:

O molyte Laertiade uersute Vlyses,
ficcine domum charam ad patriam terram
proximus nunc uis proficisci? tu uero gaude nihilominus,
si quidem scires tua mente quantos tibi fatale
dolores implere priusquam ad patriam terram peruenias,
tum certe hic manes una mecum hanc domum custodires,
immortalisq. esses: quantumuis cupidus sis uidere
tuam uxorem, cuius usq. desiderio teneris dies omnes.
non quidem certe illa inferior gloriore esse,
nec corpore, neq. indole, quandoquidē nequaquam decet
mortales cum immortalibus corpore et forma certare.

Calypso
spondet V.
lyssi im-
mortalia /
tem.

Hanc respondens allocutus est uersutus Vlyses:
ueneranda dea, ne mihi ob hoc succenseas: scio enim ipse
omnia planè quod te prudens Penelope
forma inferior est, magnitudineq. coram aspectu.
(illa quidē mortalis est, tu u. immortalis et infenscens)
sed etiam sic uolo et desidero diebus omnibus
domumq. redire, et reditus diem uidere.
quod si quispiam scierit deorum in nigro ponto,
patiar, in pectore habens patientem animum.
iam enim ualde multa passus sum et multa laboravi
fluctibus et bello: post illa hoc quoq. fiat.

Sic ait, sol autem occidit et tenebrae aduenerunt:
uenientes autem hi in secessum spelunca caue,
oblectati sunt amore alter apud alterum manentes.
quando autē manegenita apparuit roseis digitis aurora,
continuo ille palliumq. tunicamq. induit Vlyses,
ipsa uero candidam solam ingentem induit Nympha,
tenuem et gratiosam, zonam autē circumposuit lumbis
pulchram, auream: capiti autē imposuit calanticam:
et tum tandē Vlyssi magnanimo molita est pfectionē:
dedit quidem ei securim magnam, habilem in manus,
ferream, utriusq. acutam. ceterum in ipsa
manubrium perpulchrum, oleaginum, fabrefactum:
dedit uero deinde asciam politam. dux uero uia erat
in insula ad extremā orā, ubi arbores procerae succreuerūt,

Parat nauē
Vlyses.

50 cetera q. populisq. abiesq. in caelum pertingens,
arida pridem nehementer, quae ei nauigarent leniter.
ceterum postquam ostēdis ubi arbores longa creuissent,
rediit quidem ad domum Calypso diua dearum:
at ipse scindebat ligna: celeriterq. et absolutum est opus.
uiginti autem diebus omnino: dolaniq. sanè ferro,
poliuit

posuisti uero scitis, & ad portum direxit.
 interim autem attulisti terebras Calypso diua dearum,
 terebrauit uero omnes, & composuit inter sese:
 clauis autem hanc & compagibus aptauit.
 quantum quisque fundum nauis circumscribit faber
 quateraria lata, bene peritus fabrilium,
 tantam latam ratem confecit Vlysses.
 tabulata uero erigens, coaptans frequentibus trabibus,
 faciebat, ceterum longis asseribus perficiebat.
 in uero malum fecit, & antennas congruentes ei.
 praeterea sane remonem fecit, ut gubernaret.
 obsepsit uero ipsam uirgia undique salignis,
 fluctum propugnaculum esse: multamque ingessit syluam.
 interea uero linteum attulisti Calypso diua dearum,
 uela conficere ille uero bene confecit & illa.
 in autem funesque rudentesque pedesque ligauit in ipsa:
 nectibusque hanc deduxit in mare diuinum.
 quarta dies erat, & ei perfecta erant omnia:
 quinta uero dimisit ab insula diua Calypso,
 nectibusque amiciens odoratas, & lauans.
 in uero ei urnam posuit dea nigri uini
 aliam, aliam uero aqua magnam: & uaticina
 in peram, in uero ei obsonia posuit fortia plurima,
 nentium uero dimisit innocuum mollemque.
 latus uero uento extendit uela diuus Vlysses:
 ceterum ipse remonem gubernabat artificiose
 sedens: neque ei somnus per palpebras cadebat
 Pleiadesque contemplanti & sero occidentem Booten,
 ursamque, quam & currum cognomento uocant,
 qua ibidem uertitur, atque Orionem obseruat:
 sola uero expers est lauacrorum Oceani.
 hanc enim eum insit Calypso diua dearum
 ponto nauigare ad sinistram manum habentem.
 septendecim quidem nauigabat dies uer faciens,
 octodecima uero apparuerunt montes umbrosi
 terra Phaeacum, qua proximum erat illi:
 apparuit autem ueluti scutum in obscuro ponto.

Huc u. ex Aethiopia rediens imperator Neptunus,
 procul ex Solymorum montibus uidit: apparuit enim ei
 pontum nauigans, ille efferbuit ex corde magis:
 mouens autem caput ad suum dixit animum:
 heu, profecto consultarunt diu aliter
 de Vlysse, me apud Aethiopas ente:
 & iam Phaeacum terram prope, ubi ei fatum est
 effugere magnam metam atumnatum quae ipsum occupat.
 sed adhuc quidem eum dico affatim passurum mali.

Nept. Vlyss. Sic fatius, collegit nubes, & commouit pontum,
 sem tepesta manibus tridentem capiens: omnes a. concitauit procellas
 te quatit. omnium uentorum: nubibus autem operuit
 terram simul & pontum: ruit autem e caelo nox.
 simul Eurusque Notusque incidit, Zephyrusque uehemens,
 & Boreas serenus, ingentem fluctum pronoluens.
 & tunc Vlyssis soluta sunt genna & amicum cor:
 tristatus sane dixit ad suum magnanimum animum:
 heu me miserum, quid mihi tandem restat.

ξίστε δ' ὡς σαμῶντος, καὶ ὡς ἐκθλυμῆσθαι.
 πόρρα δ' ὅναι τετρετράκαλυψ' ὁ δ' ἰαθῶν,
 ἡτρεννὴν δ' ἄρα πάντα, καὶ ἡρμοσθῆναι ἅλλοις.
 γόμοις δ' ἄρα τῶν γε καὶ ἡρμοσθῆναι ἄρην.
 ὅσον τίς τ' ἐδ' ἀφ' οὐκὸς πορνῶσται αὐτῆς
 φορτίδ' οὐκ ὀρέσας, εὐ εἰδὼς τεκτασιῶν,
 πόσον ἐπ' ὀρέσας χερσὶν ποιεῖται ὁ δ' υἱὸς οὐκ.
 ἱκρία ἢ σῆσας, ἀρῶν δαίμοσι σαμίνεσι,
 ποιεῖ, ἀτὰρ μακρὸν ἐπ' ἡγεμονίᾳ τῆς τελευτῆς.
 10 ὅν δ' ἰδὼν ποιεῖ, καὶ ἡτρεννὴν ἄρην αὐτῆς.
 πῶς δ' ἄρα πηδάλιον ποιεῖται, ὅφρ' ἰδῶν.
 φράζει δ' ἐμὴν ῥίπῃσι δαμπῶν οἰσύνῃσι,
 κύματ' ὅλας ἐμὴν πολλὰ δ' ἐπ' ἡγεμονίᾳ τῆς τελευτῆς.
 πόρρα δ' ὅναι τετρετράκαλυψ' ὁ δ' ἰαθῶν,
 ἡτρεννὴν δ' ἄρα πάντα, καὶ ἡρμοσθῆναι ἅλλοις.
 γόμοις δ' ἄρα τῶν γε καὶ ἡρμοσθῆναι ἄρην.
 ὅσον τίς τ' ἐδ' ἀφ' οὐκὸς πορνῶσται αὐτῆς
 φορτίδ' οὐκ ὀρέσας, εὐ εἰδὼς τεκτασιῶν,
 πόσον ἐπ' ὀρέσας χερσὶν ποιεῖται ὁ δ' υἱὸς οὐκ.
 ἱκρία ἢ σῆσας, ἀρῶν δαίμοσι σαμίνεσι,
 ποιεῖ, ἀτὰρ μακρὸν ἐπ' ἡγεμονίᾳ τῆς τελευτῆς.
 20 ὅν δ' ἰδὼν ποιεῖ, καὶ ἡτρεννὴν ἄρην αὐτῆς.
 πῶς δ' ἄρα πηδάλιον ποιεῖται, ὅφρ' ἰδῶν.
 φράζει δ' ἐμὴν ῥίπῃσι δαμπῶν οἰσύνῃσι,
 κύματ' ὅλας ἐμὴν πολλὰ δ' ἐπ' ἡγεμονίᾳ τῆς τελευτῆς.
 πόρρα δ' ὅναι τετρετράκαλυψ' ὁ δ' ἰαθῶν,
 ἡτρεννὴν δ' ἄρα πάντα, καὶ ἡρμοσθῆναι ἅλλοις.
 γόμοις δ' ἄρα τῶν γε καὶ ἡρμοσθῆναι ἄρην.
 ὅσον τίς τ' ἐδ' ἀφ' οὐκὸς πορνῶσται αὐτῆς
 φορτίδ' οὐκ ὀρέσας, εὐ εἰδὼς τεκτασιῶν,
 πόσον ἐπ' ὀρέσας χερσὶν ποιεῖται ὁ δ' υἱὸς οὐκ.
 ἱκρία ἢ σῆσας, ἀρῶν δαίμοσι σαμίνεσι,
 ποιεῖ, ἀτὰρ μακρὸν ἐπ' ἡγεμονίᾳ τῆς τελευτῆς.
 30 ὅν δ' ἰδὼν ποιεῖ, καὶ ἡτρεννὴν ἄρην αὐτῆς.
 πῶς δ' ἄρα πηδάλιον ποιεῖται, ὅφρ' ἰδῶν.
 φράζει δ' ἐμὴν ῥίπῃσι δαμπῶν οἰσύνῃσι,
 κύματ' ὅλας ἐμὴν πολλὰ δ' ἐπ' ἡγεμονίᾳ τῆς τελευτῆς.
 πόρρα δ' ὅναι τετρετράκαλυψ' ὁ δ' ἰαθῶν,
 ἡτρεννὴν δ' ἄρα πάντα, καὶ ἡρμοσθῆναι ἅλλοις.
 γόμοις δ' ἄρα τῶν γε καὶ ἡρμοσθῆναι ἄρην.
 ὅσον τίς τ' ἐδ' ἀφ' οὐκὸς πορνῶσται αὐτῆς
 φορτίδ' οὐκ ὀρέσας, εὐ εἰδὼς τεκτασιῶν,
 πόσον ἐπ' ὀρέσας χερσὶν ποιεῖται ὁ δ' υἱὸς οὐκ.
 ἱκρία ἢ σῆσας, ἀρῶν δαίμοσι σαμίνεσι,
 ποιεῖ, ἀτὰρ μακρὸν ἐπ' ἡγεμονίᾳ τῆς τελευτῆς.

Τὸν δ' ὅτ' Αἰθίοπων ἀνὴρ κρείων Εὐνοσίχθων,
 τηλόθεν ἐκ Σολύμων ὀρέων εἰδὼν ἔσπετο γὰρ οἱ
 40 πόντον ὡς πλείων. ὁ δ' ἐχέσπετο κρηόβι μάλλον.
 κινήσας ἢ κἄρην πῶτι δὴ μυθήσαστο θυμὸν,
 ὡς πόποι, ἢ μάλα δὴ μετεβόλυσαν θεοὶ ἄλλως
 ἄμφ' οὐδὲν ἔμειο μετ' Αἰθίοπας ἰόντες.
 ὅτ' ὁ φαιάκων γαῖας χερσὶν ἔρῃσι οἱ αἶσα
 ἐκφυγίει μέγα πῶρας οἰζύου ἢ μιν ἰκάνει.
 ἀλλ' ἐτι μὲν μιν φημι ἄδω ἔλθω κακότητος.
 50 ὧς ἐπὶ σὺν, σιωπῇ νεφέλας, ἐπ' ἡγεμονίᾳ τῆς τελευτῆς.
 χερσὶ τρίαλιναν ἑλὼν πᾶσας δ' ὀρόβων ἑλὼν
 πάντοισιν ἀνέμων σὺν ἡγεμονίᾳ τῆς τελευτῆς.
 γαῖαν δ' ἐμὴν πόντον ὀρέων δ' ἔρανον ὅσον νύξ.
 σὺν δ' ἐνός τ' νότος τ' ἐπ' ἡγεμονίᾳ τῆς τελευτῆς.
 καὶ βορέας αἰθρῇ χερσὶν, μέγα κύμα κυλίνδων.
 καὶ τὸν οὐδὲν ἔλθω γόνυ τῆς τελευτῆς.
 ὀρόβων δ' ἔρανον πῶς δὴ μεγίστην θυμὸν,
 ὡμοὶ ἐγὼ δαῖς, τί νύ μοι μήκιστα γήνηται.

διδῶμι μὴ δ' ἄν' ὅλ' ἀνὰ νηὶ γαίῃ,
 ἢ μ' ἐφ' ἅτ' ὅν' πόντῳ, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκίεσθαι,
 ἄλγε' ἀναπλήσειν· τὰ δὲ δὴ νηὶ πάντ' ἀνὰ νηὶ
 οἰοῖσι νεφέεσσι ποδὶ σέφει ἔρποντο θυρῶν
 Ζεὺς, ἐπ' ἄρ' ἐξ ἵππων, ὡς ἀπὸ νηὶ δ' ἄλλαι
 πάντοισιν ἀνέμων' ἔγωγε μοι σὺν αἰπὺς ὀλεῖσθαι.
 τρὶς μάκαρ δὲ δ' ἀναοὶ τ' ἐτράπευον οἱ τὸτ' ὄλοντο
 Τροίην' ὅν' θυρεὺς, χάριν ἀτρεῖς ἔφροντο.
 ὡς δ' ἄ' ἐγὼ γ' ὅφελον θανάτῳ τὸτ' ὄλοντο
 ἡματι τῷ ὅτ' ἐμοὶ πλεῖστοι χαλκὴν ἔδρα
 τρῶν ἐπ' ἔρποντο ποδὶ σέφει θανάτῳ
 τῷ ὅτ' ἔλασεν κτορέω, καὶ μὲν κλῆρος ἔγωγε ἀχαιῶν
 νηὶ δ' ἐμὲ λυγρὸν θανάτῳ ἔμαρτο ἄλῳ.

ὣς ἄρα μιν ἐπὶ πόντῳ ἔλασεν μέγα κῆμα κατὰ
 ἰσθμὸν ἐπεσύνεμον, ποδὶ δ' ἔχιδ' ἰλῶ ἐλίσσεν. (κρησ,
 πῆλ' δ' ἀπὸ χεῖρ' αὐτὸς ὤρετο, πηδάλιον δ'
 ἐκ χειρῶν περικέκλειστον δ' ἐοῖσιν ἔατο
 δ' ἐνὶ μισγομένῳ ἀνέμων' ἔλθοντο θυλά.
 πηλὸν δ' ὡς ἔρποντο ἐπὶ πρὶν ὅτ' ἐμπεσε πόντῳ.
 τὸ δ' ἄρ' ὑπερβύχον ἔδρα πολλὸν χρόνον, ὅτ' ἰωάνθη
 αἰετὰ μάλ' αὐτὸν ἐμπεσε μέγα κῆμα κατὰ
 ἔμπεσε γὰρ ὅτ' ἔδρα κατὰ τὸν ὅτ' ἐμπεσε
 ὅτ' ἐπ' ἔδρα αὐτὸν, σόματ' ὅτ' ἐπ' ἔδρα αὐτὸν
 πηλὸν, ὅτ' ἐμπεσε κατὰ τὸν ὅτ' ἐμπεσε
 ἀλλ' ὅτ' ὡς ἔχιδ' ἰλῶ ἐλίσσεν, τερπόμενος πόρ,
 ἀλλὰ μεθορυμνέειν γὰρ κῆμασιν, ἐλίσσεν αὐτὸν
 ὅτ' ἐμπεσε γὰρ ὅτ' ἐμπεσε κατὰ τὸν ὅτ' ἐμπεσε
 πῆλ' δ' ὡς ἔρποντο ἐπὶ πρὶν ὅτ' ἐμπεσε
 ὡς δ' ὅτ' ὅτ' ἐμπεσε κατὰ τὸν ὅτ' ἐμπεσε
 αὐτὸν πῆλ' ὡς ἔρποντο ἐπὶ πρὶν ὅτ' ἐμπεσε
 ἄλλοτε μὲν τε νότος βορέη πηδάλιον ἐμπεσε
 ἄλλοτε δ' αὐτὸν ἔρποντο ἐπὶ πρὶν ὅτ' ἐμπεσε
 τὸν δ' ἔρποντο κατὰ τὸν ὅτ' ἐμπεσε
 ἔρποντο δ' αὐτὸν ἔρποντο ἐπὶ πρὶν ὅτ' ἐμπεσε
 νηὶ δ' ἔρποντο ἐπὶ πρὶν ὅτ' ἐμπεσε
 ἢ ὅτ' ὅτ' ἐμπεσε κατὰ τὸν ὅτ' ἐμπεσε
 αὐτὸν δ' ὡς ἔρποντο ἐπὶ πρὶν ὅτ' ἐμπεσε

αὐτὸν πῆλ' ὡς
 ἐμπεσε κατὰ

ἔρποντο δ' ὡς ἔχιδ' ἰλῶ ἐλίσσεν, καὶ μιν πῆλ' ὡς
 ἐμπεσε κατὰ τὸν ὅτ' ἐμπεσε κατὰ τὸν ὅτ' ἐμπεσε
 ὡς δ' ὅτ' ὅτ' ἐμπεσε κατὰ τὸν ὅτ' ἐμπεσε
 ἔμπεσε γὰρ ὅτ' ἐμπεσε κατὰ τὸν ὅτ' ἐμπεσε
 ἀλλὰ μάλ' ὡς ἔχιδ' ἰλῶ ἐλίσσεν, καὶ μιν πῆλ' ὡς
 ἐμπεσε κατὰ τὸν ὅτ' ἐμπεσε κατὰ τὸν ὅτ' ἐμπεσε
 ἐμπεσε γὰρ ὅτ' ἐμπεσε κατὰ τὸν ὅτ' ἐμπεσε
 κατὰ τὸν ὅτ' ἐμπεσε κατὰ τὸν ὅτ' ἐμπεσε
 γαῖης θαλάσσης, ὅτ' ἐμπεσε κατὰ τὸν ὅτ' ἐμπεσε
 πῆλ' ὡς ἔρποντο ἐπὶ πρὶν ὅτ' ἐμπεσε
 αὐτὸν πῆλ' ὡς ἔρποντο ἐπὶ πρὶν ὅτ' ἐμπεσε
 αὐτὸν πῆλ' ὡς ἔρποντο ἐπὶ πρὶν ὅτ' ἐμπεσε
 πολλὸν ἀπ' ἔρποντο αὐτὸν δ' ἀπὸ νότου τραπεζῶν.

ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ κρηδόμενον ἐδωκεν,
 αὐτὴ δ' ἔρποντο ἐπὶ πρὶν ὅτ' ἐμπεσε
 αὐτὸν πῆλ' ὡς ἔρποντο ἐπὶ πρὶν ὅτ' ἐμπεσε
 αὐτὸν πῆλ' ὡς ἔρποντο ἐπὶ πρὶν ὅτ' ἐμπεσε

ὅτ' ἐμπεσε

uereor ne omnia dea uera dixerit, (uenirem,
 qua me dicebat in mari, priusquā ad patriā terram pet-
 dolores impleuim esse: ea certe nūc omnia perficimur.
 qualibus nubibus operuit celum latum
 Iupiter, commonit autem mare, irruunt uerò procellæ
 omniū uentorū: nunc mihi presens est gravis pernicio
 ter beati Danaī & quater qui quondam petierunt
 Troia in lata, gratiam Atreidis ferentes.
 utinam ego mortuus fuisset & fatum obisset
 die illo quando mihi plurimi ferratas hastas
 Troiani iniicerunt circa Atreidem mortuum:
 tum sortitus essem parētia, & meā gloriā celebrasset
 nunc me tristi morte fatatum est perire. (Achivi:

Sic ipsum loquutum pepulit ingens fluctus à uertice,
 horrendum irruens, concussit autem ratem.
 longè uerò à rate ipse excidit, clauus autem
 ex manibus excidit: medium autem malum ei fregit
 horrenda commixtorum uentorum irruens procella.
 longè autem uelum & antenna incidit ponto.
 illum uerò sub aqua detinuit longo tempore, neq. potuit
 ualde statim emergere magni sub fluctus impetu.
 uestes enim grauibant quas illi præbuerat diua Calypso.
 ferò tandem emerfit, ex ore autem euomit salsuginem
 amaram, qua ei copiosa ab capite defluebat.
 sed neq. sic ratis oblitus est tamen afflictus,
 sed impetu facto in fluctibus, apprehendit eam:
 in medio autem sedit, finem mortis euitans:
 hanc aut ferebat ingens fluctus per flucta huc atq. illuc,
 quemadmodum quoties autumnalis Boreas feri spinas
 10 per campum, densa autem inuicem harent:
 sic illam per mare uenti ferebant huc atq. illuc.
 interdum quidem uentus Boreas præbebat ut ferret,
 interdū u. rursus Eurys & ephiro cedebat ut psequeretur.
 hunc autem uidit Cadmi filia pulchris talis Ino
 Leucothea, qua antè quidem erat mortalis uocalis,
 nunc uerò maris in Pelago deorum sortita erat honorē,
 hac Vlyssē miserata est uagabundum, dolores habētem,
 mergo uerò adsimilis uolatu emerfit ē gurgite:
 sedit autem in rate, & ipsum sermone allocuta est:

Infelix, quid tibi sic Neptunus terram concutiens
 iratus est uehementer, quod tibi mala multa ferit?
 non tamen te corrumpet quantumuis insaniens.
 sed certè sic fac, (uidetis autem mihi non stultus esse)
 uestes istas exuens, ratem uentis ferre
 relinque: ceterum manibus natans, quare rediitum
 in terra Phæacum, ubi tibi fatale est effugere.
 accipe autem hanc uitam & sub pectore extendas
 immortalem: neq. quicquam tibi pati timor, neq. perire.
 porro postquam manibus contigeris litus,
 50 rursus exutus proijce in nigrum pontum,
 longè à litore, ipse autem aliò te conuertas.

Sic loquuta dea uitam dedit,
 ipsa uerò rursus in pontum ingressa est fluctuantem,
 mergo adsimilis: niger uerò ipsam fluctus obiectis.
 ceterum ipse cogitabat patiens diuus Vlysses,

ingemi-

Vlyss. exu-
 titur rate u-
 tepestatis.

Vlyss. nam
 fragus à
 Leucothea
 iuuatur.

ac ingemiscens dixit ad suum magnanimum animum:

Hei mihi, ne quis mihi struat dolum turpis
immortalium, quando me à rate descendere iubet.
sed omnino nondum parebo: quoniam longè oculis
terram ego uidi ubi mihi dixit effugium esse:
sed omnino sic faciam, uidetur uerò mihi esse optimum:
quamdiu sanè ligna in compagibus habebunt,
tamdiu hic manebo & sustinebo dolores patiens:
at postquam mihi ratem fluctus disperferit,
natabo: quandoquidem nihil adest prospectu melius.

Neptunus
in Vlysses
semit.

Dum ille hac cogitabat in mente & in animo,
immisit ingentem fluctum Neptunus terra quassator,
horrendumq; molestumq; ex imo: impulsit autem ipsum.
ueluti autem uentus uehementer spirans acernū dissipat
stipularum, quas quidem dissipat uliro citroq;
sic ipsius ligna longa dispersit. porro Vlysses
in unum lignū conscendit, solum ueluti equum impellet,
nestes autem exiit quas ei prabueraat diua Calypso.
statim autem uitam sub pectus extendit:
ipse autem pronus in mare cecidit manus extendens,
natatæ cupidus. uidit uerò imperator Neptunus,
mouens uerò caput ad suum locutus est animum:

Sic nunc mala plurima passus erra in mare,
donec hominibus à Ioue nutritis appuleris:
sed neq; sic te spero uilipensurum malum.

Sic locutus, impulsit pulchricomos equos,
uenit autem ad Ægas ubi ei inclyta domus sunt.

At Pallas filia Iouis alia cogitauit:
illa quidem aliorum uentorum obstruxit uias,
quiescere uerò iussit & consopitos esse omnes:
excitauit autem uelocem Boream, fluctus autem fregit,
donec ipse Phæacensibus remigandis studiis misceretur
inclytus Vlysses, mortem & fatum effugiens,
hic duas noctes duosq; dies fluctu uaslo
errabat: plurimum uerò ei cor prænidebat perniciem.
sed quando iam tertiâ diē pulchricoma adduxit aurora,
& tunc statim uentus quidem quieuit, atq; serenitas
erat tranquilla: ipse uerò propè conspexit terram,
malde acutè prospiciens, è magno fluctu leuatus.
quemadmodum autè cum iucunda ualeundo filijs apparet
patris, qui in morbo decumbit immēsos dolores patiens,
diu contabescens, odiosus uerò ei ingruit demon,
gratè uerò hunc dij à morbo liberarunt:

sic Vlyssi gratè apparuit terra & sylua:
natabat uerò nitens pedibus litus ut conscenderet.
sed cum tantum abesset quantum auditur clamans,
sanè sonitum audiuit ad scopulos maris.
murmurabat enim ingens fluctus ad aridam continentis
horredum eructans, operuit autem omnia maris aspergo.
non enim erant nauium portus capaces, neq; secessus,
sed litore proiectæ erant, scopulisq; saxaq;
& tunc Vlyssi soluta sunt genua & charum cor,
ingemiscens uerò dixit ad suum magnanimum animum:
bei mihi: postquam terram insperatam dedit uidere
Iupiter, & sanè has undas fulcans penetranti,

egressus

ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πῶς οὐ μεγάλα τῶρα θυμὸν,

ὧ μοι ἐγὼ, μή τις μοι ὑφαίνῃσι δόλον τ' αὐτῇ

al. ἄλλῃ

ἀθανάτων, ὅτε με σχεδὺς ἀπὸ βλῦναι ἀνέγει,

ἀλλὰ μάλα' ὅπως πάσσω· ἐπεὶ ἐκὰς ὀφθαλμοῖσι

γαῖαν ἐγὼν ἰδόμενῳ ὅθι μοι φάτο φύξιμον ἔσθαι.

ἀλλὰ μάλα' ὧδ' ὄρξω, δοκεῖ δέ μοι εἶναι ἄριστον·

ὅφρ' αὖ μὲν κεν δ' ἄρα τ' ἔνθα ἀρμονίῃσιν ἀρήρη,

τόφρ' αὖτ' ἐμὲ καὶ τλίσσομαι ἄλγεα πάχων·

αὐτὰρ ἐπὶ λῶ δ' ἦ μοι σχεδὺν δίστα κύμα τινάξῃ,

10 νήεσσι· ἐπεὶ δ' ἔμην τι πάρα πῦθον ἦσαι ἄμεινον.

Ἔως δ' οὐ τοῦθ' ὄρμαινε κατὰ φρεσὶν ἃ κατὰ θυμὸν,

ᾧ σέ δ' ὕδ' ἰμέγα κύμα πρὸς ἐλάων γήσι χθών,

δαινόντ' ἀργαλίων τε κατ' ἡριφύας· ἦλασέ δ' αὐτόν.

ὥς δ' ἄνεμῳ ζαῖς ἦϊον θυμῶνα τινάξῃ

καρφαλέων, τὰ μ' ἄρ' ἐκ δ' ἐσκέιδας· ἄλλουδ' ἄλλῃ

ὧς τ' ἐλπίσας μακρὰ δ' ἐσκέιδας. αὐτὰρ ὁ δ' ὕστερος

ἄμφ' ἐνὶ δόρατι βᾶναι, κίλινθ' ὥς ἐπ' ἵππον ἐλαύνων,

ἱμάτα δ' ἔλατ' ἐδ' ὡν τὰ οἱ πόρ' ὀλῖα Καλυντῶ.

αὐτίκα δ' ἐκρήδινον ἔσθ' ἐνὶ οἴῳ τ' αἰνέοντ'.

20 αὐτὸς δ' ἐπὶ λῶν ἀλὶ κατὰ πτεσὶ χεῖρ' ὑπετάσας,

νηγέμεναι μεμαῶς, ἰδέσθ' ἐκείων ἔνδοσι χθών,

κινήσας δ' ἐκέρη ποτὶ οὐ μιν θύσας θυμὸν,

οὕτω νῦν κακὰ πολλὰ παθὼν ἀλώω κατὰ πόντον,

ἔσθ' ὅθ' ἀνθρώποισι δ' ἰοτρεφέας μίγναις·

ἄλλ' ἔσθ' ὡς σε ἰολπα ὀνόσσω κακότητι.

ὧς ἄρα φωνήσας, ἱμασθὲν καλλιτρίχας ἱππεύς,

ἱκέρ' ὧς Αἰγῆς ὅθ' οἱ κλυτὰ δώματα ἔασιν.

αὐτὰρ Ἀθλίω αἶμα κέρη Διὸς ἄλλ' ὀνόσσω·

ἦτοι τῇν ἄλλων ἀνέμων κατ' ἐδίωκεν κίλινθ'.

30 πᾶσι σαδὰ δ' ἐκ ἐλδ' ὡς καὶ θυνηθῆναι ἄπαντας·

ᾧ σέ δ' ὕδ' ἐκράπνον βορέην, πῶς δ' ἐκράπ' ἔαφ'.

ἔως ὅθ' ἐφαιέεσσι φιληρέταισι μίγναις

διογῆνης ὁ δ' ὕστερος, θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας,

ἔνθα δ' ὕψος νύκτας δύο δ' ἡμάτα κύματι πηγῶν

πλάξ' ὅπως πολλὰ δ' ἐοικραδίῃ πῦθ' ὀλέθρου.

ἄλλ' ὅτε δ' ἐλπίσας ἡμᾶρ ἐϋπλόκαμον τέλει· ἄσας,

καὶ τότε ἔπειτ' ἄνεμῳ μὲν ἐπ' αὐσάτο, ἠδ' ἐγαλῶν

ἔπλετο νῆπιον· ὁ δ' ἄρα σχεδὺν εἰσὶν ἐγαῖαν,

ὄξ' ἡμᾶρ πῶς δ' ὦν, μέγα λ' ἔσθ' ἐκράπ' ἔαφ'.

40 ὧς δ' ὅταν ἀπ' ἀσπί· βίοντ' ἐπ' αἰέσιν φανείν

πατέρας, ὅς γ' ἐν ὄσῳ κῆται κρατὶρ' ἄλγεα πάχων,

διερὸν τικρόμεν, συγερὸς δ' ἐοικραδίῃ δαίμων,

ἄσας δ' ἄρα τὸν γε θεοὶ κακότητι ἔλυσαν·

ὧς ὁ δ' ὕσθ' ἄσας δ' ἐπ' αἰέσιν γαῖαν καὶ ὕλην

νῆξ' ἐπ' ἐγὼ μὲν ποσσὶν ἐπ' ἐρῶν ὡς βλῦσαι.

ἄλλ' ὅτε τὸσόντ' ἀπ' ὡς ὅσον τε γέγωνε βοήσας,

ἃ δ' ἐλπίσας ἄσας ποτὶ σπινθῆρας δαλάσας,

ῥόχθαι γὰρ ἰμέγα κύμα ποτὶ ξερὸν ἡπείροιο

δαινόντ' ἐρὸν γόμενον, ἔλυντο δ' αὐτὸν ἄλγος ἄλγος.

50 ἔλατ' ἔσαν λιμὲν δ' ἐνὶ οὐχοῖ, ὅθ' ὡς ὡς γαῖ,

ἄλλ' ἄλλ' αἰ πῶς βλῦται ἔσαν, σπινθῆρας τε πάχων τε.

ἃ τότε ὁ δ' ὕσθ' ἄσας δ' ἐπ' αἰέσιν γαῖαν καὶ ὕλην

ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πῶς οὐ μεγάλα τῶρα θυμὸν,

ὅμοι· ἐπεὶ δ' ἡ γαῖαν ἀλπίαν δ' ὡς ἐν ἰδ' ὡς

Ζεὺς, καὶ δ' ἡ τὸ δ' ἐλατ' ἡμᾶρ δ' ἐπ' αἰέσιν ἔπ' αἰέσιν

ἔπ' αἰέσιν

heu mihi, quid agam, quid mihi deniq. restat.
 si etenim in flumio difficilem per noctem excubuerō,
 ne me simul frigus malum et femineus ros
 ex imbecillitate conficiat afflictum animum.
 aura autem ex flumio frigida spirat matutino tempore.
 si uerò ad altam conscendens et umbrosam syluam,
 arbutis in densis dormiero, etiam si remiseris
 frigus et labor, iucundus uerò mihi somnus irrepet,
 ne teor ne feris laceratio et prada fiam.

Sic sanè ei deliberanti uisum est satius esse:
 inestit ire in syluam: hanc autem prope aquam inuenit
 in circumspicuo loco, duo autem subijt arbuta
 ex uno loco enata: hoc quidem oleastri, alterum a. olea.
 hic neq. uentorum perflat his humida spirantium,
 neq. unquam sol lucens radijs percussit:
 neq. imber penetrat penitus: sic sanè densa
 inuicem creuerant contiguae: quae Vlysses
 subijt. statim uerò cubile messuit manibus charis
 latum. foliorum enim erat copia affatim ingens,
 quantumq. duos aut tres uiros tegetet
 tempore hiberno: etiam si admodum sauiat.
 illam quidem uidens latatus est patiens diuus Vlysses:
 in medio a. procubuit, copia uerò superingessit foliorum.
 atq. cum quispiam torrem cinere abscondit nigro,
 agro in extimo, cui non adsunt uicini alij,
 semen ignis seruans, ut ne aliunde intendat:
 sic Vlysses folijs absconditus erat. huic sanè Pallas
 somnum in oculis fudit, ut ipsum quiescere faceret citò
 ab difficili labore, charas palpebras abscondens.

ODYSSEAE HOMERI VI.

RAP SODI AE

argumentum.

Minerua instillans somnum Nauſicaæ Alcinoi filiae, iubet illi
 nectes ad flumen ducenā lauare: insulare enim ei nuptias. Illa uerò
 iussa facit: deinde ludit cum ancillis. Audiens autem ipse Vlysses
 expetgitur, et precatur Nauſicaam, uescem et cibum ab ipsa ac-
 cipiens, sequutus est eam in urbem.

ODYSSEAE HOMERI 2.

RAP SODI A

Sexto libro Nauſicaa excipit in Scheria Vlyſſem.

IC quidè illic dormiebat patiens diuus V-
 lyſſes,
 somno et labore granatus: interea Miner-
 ua

Phaeacium
 origo.

ibat ad Phaeacum uirorum populumq. urbemq.
 qui antea quidem habitabant in spaciola Hyperia,
 prope Cyclopes uiros superbientes,
 qui ipsos praedabantur, uiribus enim potiores erant.
 hinc exurgens abduxit Nauſitobus deo similis,
 confedit uerò in Scheria procul ab hominib. ingeniosis:
 circum uerò murum duxit ciuitati, et domos aedificauit,
 etiam templa fecit deorum, et diuisit agros.
 sed hic iam fatis domitus ad inferos descenderat:
 Alcinoi uerò tunc imperabat, a dijs consilia doctus:
 huius quidem perrexit ad domum dea caesia Minerua,

redi-

ὅ μοι ἔγωγε, τί πάθω, τί νῦ μοι μήκισα γήνηται.
 εἰ μὲν κ' ὅν ποταμῷ διυσκνῶ εὐνύκτα φυλάξω,
 μή μ' ἄμυδ' ἰς εἶδη τε κακὰ δ' ὀϊλὺς ἔερση
 δ' ὀλιγυπελὺς διαμάσσει κακαφρότα θυμόν.
 αὖρην δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρῇ πνέει ἡὼς περὶ.
 εἰ δέ κεν δύνῃ κλυτὰν ἀναβῶς ἢ δ' ἀσκιον ὕλλω,
 δάμνοισι γ' ὅσιν πυκνοῖσι καταδραβῶ, εἰ κε μέλαινα
 ῥίγῃ καμάτος, γλυκερὸς δέ μοι ὕπνῳ ἐπ' ἔλθῃ,
 δ' ἐδῶ μὴ δ' ἄρεσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γήρωμαι.

10 Ως ἄρα οἱ φρονέοντι δ' ὀόσασατο κέρδιον ἔειπ'·
 βῆ δ' ἔμεινεν ὕλλῳ τῶν ἢ χερσὶν ὕδατος· εὐρυν
 γ' ὅσιν πυκνοῖσι καταδραβῶ, οἷός τις ἔσθ' ὑπ' ἡλύθῃ δάμνος
 δ' ὀμοθῆν περὶ πῶτος· ὁ μὲν, φυλῆς, ὁ δ' ἐλαῖνης.
 εὖ μὲν ἄρ' ἔστ' ἀνέμων δ' ἰαί μὲν ὕγρον ἀγνόντων,
 εἰ δέ ποτ' ἡέλιος φάειθω ἀκτῖσιν ἔβαλῃν·
 ἔτ' ὁ μὲν ποταμὸν ἀσκήσει δ' ὀμοθῆν· ὡς ἄρα πυκνοῖ
 ἀλλήλοισιν ἐφ' ὧν ἐπαμοιβὰς δ' ὅς ὕπ' ὁ διυσοῦς
 δύνει· ἄφαρ δ' ὕπνῳ ἐπαμύνατο χερσὶ φίλησιν
 θυρεῖαν. φύλων γὰρ ἔλω χύσις ἤλιθα πολλή,
 20 ὅσων τ' αἰ δ' ὕψ' ἢ τρεῖς ἀνδρας ὄφρ' ὕδατος
 ὄρεαι χεμερῇ· εἰ μὲν μάλα πόρ χαλεπ' αἰνοί.
 τῶν μὲν ἰδὼν γήθησε πολὺν τλας δ' ἔειπ'· ὁ διυσοῦς
 γ' ὅσιν πυκνοῖσι καταδραβῶ, οἷός τις ἔσθ' ὑπ' ἡλύθῃ δάμνος
 εἰ δέ ποτ' ἡέλιος φάειθω ἀκτῖσιν ἔβαλῃν·
 ἔτ' ὁ μὲν ποταμὸν ἀσκήσει δ' ὀμοθῆν· ὡς ἄρα πυκνοῖ
 ἀλλήλοισιν ἐφ' ὧν ἐπαμοιβὰς δ' ὅς ὕπ' ὁ διυσοῦς
 δύνει· ἄφαρ δ' ὕπνῳ ἐπαμύνατο χερσὶ φίλησιν
 θυρεῖαν. φύλων γὰρ ἔλω χύσις ἤλιθα πολλή,
 30 ὅσων τ' αἰ δ' ὕψ' ἢ τρεῖς ἀνδρας ὄφρ' ὕδατος
 ὄρεαι χεμερῇ· εἰ μὲν μάλα πόρ χαλεπ' αἰνοί.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ ΤΗΣ 2.

ΡΑΥΩΔΙΑΣ

ὑποθέσις.

Ἀθλῶ ἔπειτα ὅσα ἴδεν Νηυσικάα τῇ Ἀλκινόου θυγατρὶ, κλυτὰν αὐτῇ
 τῇ τῶν ἰδόντων ἐπὶ ποταμῷ ἀγνοῖα πλωσάντων· πλεῖστον γὰρ αὐτῇ
 καὶ γάμον· ὃ δ' ἐκ τῆς αὐτῆς ποταμῷ· ἵπστα παῖς μὲν τ' ὀδραπαυ-
 τῶν· αἰεταὶ δ' αὐτῇ ὁ διυσοῦς θυγατρὶς, ἢ ἀνδρῶν Νηυσικάας.
 ἰδὼν τὰ τριφύλων παρ' αὐτῇ λαβὼν, ἵπστα αὐτῇ εἰς τὴν πόλιν.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ Η' Δ.

ΡΑΥΩΔΙΑΣ

ὑποθέσις.

Ζήτην τὴν Νηυσικάα κίμω· ἵπστα αὐτῇ ὁ διυσοῦς.

40

Σ ὁ μὲν γ' ἔθθα κάθ' ὅδ' ἐκ πολὺν τλας δ' ἔειπ'·
 ὁ διυσοῦς,
 ὕπνῳ καὶ καμάτῳ ἀρεμὴ· αὐτὰρ Ἀ-
 λκίνοιο

βῆ δ' ὅσιν πυκνοῖσι καταδραβῶ, οἷός τις ἔσθ' ὑπ' ἡλύθῃ δάμνος
 εἰ δέ ποτ' ἡέλιος φάειθω ἀκτῖσιν ἔβαλῃν·
 ἔτ' ὁ μὲν ποταμὸν ἀσκήσει δ' ὀμοθῆν· ὡς ἄρα πυκνοῖ
 ἀλλήλοισιν ἐφ' ὧν ἐπαμοιβὰς δ' ὅς ὕπ' ὁ διυσοῦς
 δύνει· ἄφαρ δ' ὕπνῳ ἐπαμύνατο χερσὶ φίλησιν
 θυρεῖαν. φύλων γὰρ ἔλω χύσις ἤλιθα πολλή,
 40 ὅσων τ' αἰ δ' ὕψ' ἢ τρεῖς ἀνδρας ὄφρ' ὕδατος
 ὄρεαι χεμερῇ· εἰ μὲν μάλα πόρ χαλεπ' αἰνοί.

ε 2

νόσον

νόσον ὁ δὲ τοῦ ἡμετέρου μεγάλῃ τριμυτιόωσα.
 βῆ δ' ἱμῶν δὲ δάλαμον πολυδαίδαλαρον, ὃν γὰρ κέρη
 κοιμᾷτ', ἀθανάτησι φυλῶν κ' εἰδ' ὁμοίην,
 ναυσικάα θυγάτηρ μεγαλήτορ ὅτ' Ἀλκινόοιο
 παρ' ἧ δ' αὖ ἀμφιπολοὶ χαρίτων ἄπο κάλλ' ἔχουσαι
 εὐαμοίην ἐκάτ' ὄρε, θύρα δ' ἐπέκειντο φαιναί.
 ἢ δ' αὖ ἐμὲ ὡς πονοῖ ἐπέσοντο δέμνια κέρη.
 σῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
 εἰδ' ὁμῶν κέρη ναυσικλειτοῖο δύναντο,
 ἢ οἱ ὁμηλικίην μὲν ἔμω, κεχῆριστο δ' ἄνθρωποι.
 τῇ μιν εἰσαπλύν' πεσέφην γλαυκῶπις Ἀθλῶν,
 ναυσικάα, τί νυν σ' ὦδ' ἐμὲ κέλευσε γένεσθαι μήτηρ;
 εἴματα μὲν τοὶ κῆται ἀκκοῖα σγαλόγνται.
 σοὶ δ' ἡγάμος θεοῦ ὄρε, ἵνα χρεὶ καλὰ μὲν αὐτῶν
 γέννησθαι, τὰ δ' ἡ τοῖσι πατρὶσι κέρη σ' ἄγωνται.
 ἐκ γὰρ τοὶ τῶν φάτις ἀνθρώπων ἀναβαίνει
 ἐδὲ λῆ' ἡρώων, ἡ πατρὶς κ' ἡ πότις μήτηρ.
 ἀλλ' ἴδμεν πλυνέσθαι ἄμ' ἡοὶ φαινομένηφι,
 καὶ τοὶ ἐγὼ σωέριβος ἄμ' ἐφομαί, ὅφρα τὰ χίσα
 γέννησθαι. ἐπεὶ δ' οἱ ἐτι δὴ μιν πρὸς ἔειπε.
 ἦ δ' ἔν γ' ἄρ' σε μῶνεται ἀριστὸν κατὰ δῆμον
 πάντων φαίνομαι, ὅθι τοὶ γῆρ' ὄρε, ὅθι αὐτῇ.
 ἀλλ' ἄγ' ἐπὶ τρωῶν πατὸρ κλυτὸν ἠὲ πρὸς
 ἡμίονος κ' ἡμαξάν' ἐφοπλίσαι, ἢ κ' ἄγχοι
 ζῶσθαι τε κ' ἡ πῆλιν κ' ἡ γῆρα σγαλόγνται.
 ὅθι τοὶ ὦδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον ἢ ἐπὶ ὄρε
 ὄρεσθαι. πῆλιν γὰρ ἄπο πλῶν οἱ εἰσι πόλιν.
 ἦ μὲν ἄρ' ὡς εἶπεσ' ἀπὲρ γλαυκῶπις Ἀθλῶν
 ἔλυμπε δ' ὅθι φασὶ θεῶν ἐδ' ὅτ' ἀσφαλὲς αἰεὶ
 ἔμμεναι. ἔτ' αὖ ἐμοῖσι τινάσεται, ὅτ' ἐπὶ ὄρε
 δίδουται, ὅτ' ἡμῶν πλῆνεται. ἀλλὰ μάλ' αἰὲρ
 πῆλιν αὐτῇ φέρεται, λυκὴ δ' ὡδ' ἐδ' ὄρε αἰγλή.
 ὅθι γὰρ τὸ πόντος μάκαρ δὲ θεοὶ ἡμῶν πάντες.
 ἐν δ' ἀπὲρ γλαυκῶπις, ἐπὶ δ' ἡμαξάν' κέρη.
 αὐτίκα δ' ἡμῶν ἔλθον, ἡμῶν ἐγείρε
 ναυσικάαν ἐπὶ πῆλιν, ἡμαξάν' ἀπὲρ αὐτῶν ὄρε.
 βῆ δ' ἰόναι δ' ὡμαδ', ἵν' ἄγχι λείπει τοκοῦσι,
 πατρὶ φίλῳ κ' ἡμῶν, κηχῆσθαι δ' ἐν δ' ὄρε.
 ἢ μὲν ἐπ' ἡμαξάν' ὡς σὺ ἀμφιπολοῖσι γυναιξίν,
 ἡλῶκατα σφωδρῶς ἀλιπὸρ φυρα. ὅθι δ' ὄρε
 ἐρχομένη φύμβλω μετὰ κλειστῇ βασιλῆας
 δὲ βαλῶν, ἵνα μιν κάλειον φαίνοιντο ἄγχοι.
 ἢ δ' ἡμῶν ἄγχι σῶσε φίλον πατὸρ πεσέειπε,
 πᾶσι πατὸρ φίλ' ὅκ' αὖ δὴ μοι ἐφοπλίσαις ἀπὸ πῆλιν
 ὑψηλῶν, δύναντο; ἵνα κλυτὰ εἶματ' ἄγωμαι
 ἐς ποταμὸν πλυνέσθαι, τὰ μοι γέννησθαι κῆται.
 ἡ δὲ τοὶ αὐτῶν εἰκει μετὰ πρῶτοις ἰόντι
 βαλῶν βαλῶν καθαρά χροὶ εἶματ' ἔχοντα.
 πῶν τε δὲ τοὶ φίλοι ὄρε γὰρ μεγάροις γεγάσιν,
 οἱ δ' ὄρε ὄρε, τρεῖς δ' ἡμῶν δαλῶνται.
 οἱ δ' αἰεὶ ἐδ' ὄρε νύκτωρ εἶματ' ἔχοντα
 δὲ χορὸν ὄρε, τὰ δ' ἡμῶν φρονὶ πάντα μέμνηται
 ὡς ἔφατ'. αὐτῶν γὰρ δαλῶν γάμον ὄρε μῦθον
 πατρὶ φίλῳ ὅθι πάντες νύκτωρ, ὅθι αὐτῶν
 ὅτ' οἱ ἡμῶν φρονὶ τέκον, ὅτ' οἱ αὐτῶν.

ὄρε.

reditum Vlyssi magnanimo mollens.

institit autem ire ad thalamū naviē factū, in quo puella
 dormiebat, immortalibus indole & forma similis,
 Nausicaa filia magnanimi Alcinoi:

aderant duae ancillae à gratijs pulchritudinem habentes
 à postibus utriusq; fores verò admotae erant lucidae.
 illa verò menti veluti flatus accessit ad cubilia puella.
 stetitq; supra caput, & ipsam sermone alloquuta est,
 assimilata filiae excellentis nautae Dymantis,

10 quae ei aequalis quidem erat, grataq; ex animo:

huic seipsam assimilans alloquuta est caesia Minerva:

Nausicaa, quid te sic negligentem peperit mater?

vestes etenim tibi iacent neglectae stupendae:

tibi verò nuptiae instant, ubi oportet pulchras teipsam

induere, alias verò illis praeberere qui te ducunt.

etenim ex his fama hominibus nascitur

bona: gaudent verò pater & veneranda mater.

sed eamus lotura simul cum aurora apparense,

& ego adiutrix simul sequar, ut celerrime

20 comaris. quoniam non diu virgo eris:

iam enim te in matrimonium ambigunt optimi in populo

omnium Phaeacum, ubi tibi genus est etiam ipsi.

sed age incita patrem inclytum matutino tempore

mulos & currum apparare, qui nebere queat

cingulaq; & peplos & pallia stupenda.

quippe tibi sic ipsi multo honestius est quam pedibus

ire: multum enim absunt lauacra ab urbe.

Ipsa quidem sic loquuta abiit caesia Minerva

ad Olympum, ubi aiunt deorum sedem tantam semper

30 esse. neq; ventis concutitur, neq; nunquam imbre

rigatur, neq; nix aspergitur: sed potius serenitas

noctat absq; nube, lucidus verò circumfulget splendor:

in quo delectantur beati dii diebus omnibus:

huc abiit Pallas, postquam allocuta est puellam.

cōtinuò aurora aderat pulchrisella, quae ipsam excitabat

Nausicaam pulchro peplo, subitoq; admirata est somnii.

institit autem ire per domos, ut annuntiaret parentibus,

patri charo & matri. natia autem est intus entes:

illa quidem ad focum sedebat cum ancillis feminis,

40 penum uersans purpureum: huic autem extra

egredienti incidit ad inclytos reges

ad consilium, quo ipsum uocabant Phaeacenses generosi.

hac ualde propè affans charum patrem alloquuta est:

Pater chare uelis ne mihi apparare currum

excelsum, rotundum? ut pulchras vestes ducam

ad flumen lotura, quae mihi sordidata iacent.

etenim tibi ipsi conuenit inter primores uersanti

consilium consulere pulchras corpori vestes habentem:

quinq; autem tibi chari filij in regia sunt,

50 quorum duo in matrimonio, tres autē cōlibes uirentes:

hi semper uolunt recens lotis uestibus induti

ad saltationem ire: hac mea menti omnia cura sunt.

Sic ait. uerebatur enim florentes nuptias nominare

patri charo: ille u. omnia intelligebat, et respōdit sermōe:

neq; tibi mulos inuideo filia, neq; quicquam aliud.

abi:

Minerva

Nausicaa

alloquitur:

Nausicaa

Alcinoi

patri.

*abi: ceterum tibi famuli apparabunt currum
altum, rotundum, contabulatione instructum.*

Sic locutus, seruis præcepit: hi uerò paruerunt. illi quidem extrâ currum uelocem mulinum instruebant, mulos uerò subegerunt, iunxeruntq; sub currum: filia uerò è thalamo ferebat uestem splendidam, et eam quidem composuit bene polito in currum: mater uerò in cista collocabat iucundum cibum, multifarium, obsonia autè imposuit, unum uerò infudit utre in caprimo: (puella uerò conscendit currum) dedit uerò aureo in lecytho humidum oleum, ut ungeretur cum mancipijs faminis. illa uerò cepit flagellum et habenas stupendas, flagellauit a. ut currerent: strepitus autem fiebat à mulis. hi a. continèter extendebantur. ferebantq; ueste et ipsam, non solum: simul cum illa ibant ancilla alia. illa uerò quando iam fluuij ad alacum peruenerunt, ibi lauacra erant perennia, multa autem aqua pulchra profluebat, ad perfordida purganda: ibi illa mulos quidem soluerunt à currum, et eos quidem egerunt fluuium ad uorticosum,

*Naufragi ut ederent gramen dulce ipsa uero à curru
et ministra uestes manibus ceperunt, et afferebant nigram aquam.
singul lau- calcabant autem in alueis celeriter cerramen proferētes,
tur- et postquam laxauerunt puraueruntq; fordes omnes.*

ex ordine extenderunt ad litus maris, ubi potissimum
lapillos ad litus abluebat mare.
illa vero lota, & uncta pingui oleo,
prandium deinde sumpserunt ad litus fluuij:
nests autem solis praesolabantur siccari splendore.
ceterum postquam cibo saturata ancillaq. & ipsa,
pila ipsae ludebant redimiculis depositis.
his autem Nausicaa pulchris ulnis incepit cantilenam.

Compara- qualis autē Diana incedit per montana sagittis gaudēs,
tur Diane aut per Taygetum arduum, aut Erymanthum,
Nauficæ. oblectans se capris et velocibus cervis.

simul cum illa Nympha filiae Iouis Aegiochi
agrestes ludunt: gaudet uero mente Latona,
omnes uerò ipsa capite supereminet atq; fronte,
facilis uerò cognita est, pulchra uerò omnes:
sic illa inter ancillas excellebat uirgo indomita.

*sed quando iam reditura retro domum erat,
iungens mulos, plicansq; nestes pulchras,
cum statim alia excogitauit dea calca Minerva,
ut Vlysses excitaretur, uideretq; pulchris oculis puellam,
qua illum ad Phœacum uirorum urbem duceret.
pilam deinde iecit ad ancillam regina:
ab ancilla quidē errauit, profundū a. incidit in uorticē:
illa uerō altē clamauit, & excitatus est diuus Vlysses:
sedens autem deliberabat in mente & in animo:
heui mihi, quorum' nam hominum ad terram deueni?
an/sunt petulantes & agrestes, neq; iusti,
an hospitales, & ip[s]is est mens deum timens?
ut me puellarum circumuenit fœmine a uox
Nympharum, quæ habitant montium summos uertices,*

δρῶν· ἀπὸ τοῦ μῦθου ἐφοπλίσεσθαι ἀπὸ τῶν
ἐν τῇ γλῶσσῃ, δὴ κυκλῶν, ἐπὶ τοῖς ἀρεταῖς.

Ως αἰώνων, διμῶσις ἡ ἐκ κλῆρος τοῖς δ' ἐπίθοντο.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐκ τῆς ἀμαξάν ὑπὸ τροχῶν ἡμιονέων
 ὁ πλοῦν, ἡμιόνους δ' ὑπαγοῦν, ζῶξαν δ' ὑπ' ἀπ' ὧν
 κέρη δ' ἐκ θαλάμοιο φέρειν ἐδῆντα φανερῶν,
 καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐξέειπε ἀπ' ὧν
 μήτηρ δ' ὅν κ' ἴσεν ἐτίθει μνηστικῇ ἐδ' ὧν,
 παντοίῃς, γὰρ δ' ὅτε τίθει, γὰρ δ' οἶνον ἔχοντα
 10 ἀσπῶν ἀγέων (κέρη δ' ἐπιτίθει ἀπ' ὧν)
 δῶκε ἣ χυσεῖν γὰρ ληκυθία ὑγρὸν ἔλαιον,
 εἰς χυτλώσαιτο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
 ἢ δ' ἔλαβον μάστιγα καὶ λῦα σιγαλόγντα,
 μάστιγας δ' ἔλαβον· καναχὴ δ' ὧν ἡμιονοῖν.
 αἱ δ' ἀμφοτέρων ὄντο. φέρειν δ' ἐδῆντα καὶ αὐτῶν,
 ἃ οἶον ἀμαξῇ γε ἔαμφιπόλοις κούρῃσιν.
 αἱ δ' ὅτε δ' ἡ ποταμοῦ ῥόον ποταμὸν ἔκρινον,
 γὰρ δ' ἡτοι πλοῦν οἶον ἐπιστάνοι, πολὺ δ' ὕδωρ
 καλὸν ὑπεκπύρει, μάλα πόρ' ὕψωντα καθήρει·
 20 γὰρ δ' αἶψ' ἡμιόνους μὲν ὑπεκπύρηνυσαν ἀπ' ὧν,
 ἔα δ' αὖ μὲν σὺν ποταμῷ πρὸς δὲ δὴν ἦντα,
 τρώων ἀχρῶσι μελινολίαν· τοῖς δ' ἀπ' ἀπ' ὧν
 εἴματα χερσὶν ὄντο, ἔσφορον μέλαν ὕδωρ.
 σέβον δ' ὅν βοῦνοισι δοῶς ὀρίδια πεφύρεσαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πλοῦν τε καθήρει τε ῥύπα πάντα,
 ἐξείης πύρην πρὸς δὲ ἄλός, ἥχι μάλιστα
 λαῖγγας ποτὶ χερσὶν ἀποπλύνει δάλασσαν.
 αἱ δ' ἰδοὺ ἀμύναι, ἔα χυτοῖς ἀμύναι λίπ' ἔλαιον,
 δ' εἰς ποτὶν ἐπιδ' εἰδοντο πρὸς ὅχλῳ ποταμοῖο·
 30 εἴματα δ' ἡλίσιο μέρῳ τερσέμεναι αὐγῇ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σίτα τέρεθρον δ' ὦκα τε καὶ αὐτῇ,
 σφάειν τοῖς τ' ἄρ' ἐπαῖον ἀπὸ κρήδεμνα βαλῶσαι,
 τῇ δ' ἡ ναυσικάα λολικώλῃ· ἥρ' ἔα μοι λῆξαι.
 οἷον δ' Ἀρτεμὶς εἴσι κατ' ἔρεθ' ἰοχαιρα,
 ἢ κατὰ Τηυγῶν ποταμὸν ἔρεθ' ἰοχαιρα,
 τὸρ ποταμὸν καὶ ποταμοῖς καὶ ὠκείῃς ἐλάφοισι,
 τῇ δ' ἐθ' ἀμα νύμφαι κῆραι διδὸς αἰγίοχοιο
 ἀγρονομὸς παῖδες· γένεθε δ' ἐτε φρονέοντες,
 πασάων δ' ὑπὸ ἥγε κακὸν ἔγει' ἡδ' ἐμέτωπα,

40 ῥῆα δ' ἄριγνώτην πέλεται, καλὰ δ' ἐπεὶ πᾶσαι
ὥς ἤγ' ἀμφιπόλοισι μετέπρπε πᾶσιν ἀδμήν.
ἀλλ' ὅτε δὴν ἄρ' ἐμυλε πάλιν οἰκόνδ' ἐνέειδαι,
ζόφασ' ἑμῖονες, πύφασα τε εἴματα καλὰ,
γῆδ' αὖτ' ἄλλ' ἡρόσηε διὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ὥς Ὀδυσσεὺς ἔχραιο, ἰδοίτ' ὕωπιδα κέρω,
οἱ φαίεσκον ἀνδρῶν πόλιν ἡγήσαστο.
σφαῖραν ἔπειτ' ἔρριψεν ἀμφιπόλον βασιλεῖα
ἀμφιπόλῃ μὲν ἄμαρτε, βαθείῃ δ' ἐμπιστε δίνῃ·
αἰ δ' ὕδ' μακρὸν αὔσαν. ὁ δ' ἔχρεθ' ὀδύς Ὀδυσσεύς·
50 ἐζόμην δ' ὥρμαινε κατὰ φρεσὶν κατὰ θυμόν,
ὡ μοι ἐγὼ, τέωμ αὖτε βροτῆν· ὅν γε γαῖαν ἰκάνω;
ἢ ῥ' οἷγ' ὕβρισαι τε καὶ ἄγριοι, ὅδ' ἐδ' ἰσχυροί,
ἢ φιλόφρονες καὶ σφινὸς ὅδ' ἐδ' ἀνδρείοι;
ὥς τε με παρὰ μ' ἀμφήλυθε δᾶλυσ' αὐτῇ·
νυμφάων, αἳ ἔχουσ' ὀρέων ἀπηνά κέρωλα,

Nausicaa
respondet
Vlysi.

si aliquod fortasse segmē pannorū habebas huc venies.
tibi vero dij tanta dent quanta animo concupiscis;
maritum & familiam & concordiam praebeant,
bonam. non enim hoc quicquam praestantius & melius
quam cum concordēs consilijs rē familiārē administrant
atq; coniuncti: multi dolores osoribus,
gaudia autem benivolis: maximē autem exaudiunt ipsi.

Hunc a. rursus Nausicaa albis ulnis contrā allocuta:
hospes, quandoquidē nō ignauo nec stulto viro similis es,
Eupiter ipse distribuit felicitatem hominibus
bonis atq; malis, prout vult unicuiq;
& fortasse tibi ista haec dedit, te autem oportet pati tamē.
nunc postquam ad nostram & terram & urbem uenisti,
neq; nestium indigebis, neq; alterius alicuius rei
quae decent supplicem multa expertum obuiantem.
urbem autē tibi ostendam, & dicam nomen populorum.

Phaeacenses hanc urbem & terram habitant:
sum autem ego filia magnanimi Alcinoi,
cuius inter Phaeaces supereminet et imperiū & potētia.
dixit, & ancillis pulchricomis imperauit: (Sperxillia? 20
sistite mihi gradu ancilla: quo fugitis postquam uirū cono-
an scilicet aliquem hostium putatis esse uirorum?
non est hic uir uiuus homo, neq; nascetur,
qui Phaeacium ad terram ueniat
hostilia inferens: ualde enim chari sunt dijs.
habitamus autem seorsum undoso in mari
extremi, neq; aliq; nobiscū homo cōmerciū habet aliū.
uerū hic aliquis infelix errans huc uenit:
quem nunc oportet curare. a Ioue enim sunt omnes
hospites & egeni. donum autē & exiguum & graui est. 30
quare date ancilla hosti cibum & potum:
& lauate in flumī ubi apricum est a uento.

Sic ait. illa uerō stabant & inuicem uocabant:
Vlysemq; collocarunt in aprico, quemadmodum iusserat
Nausicaa filia magnanimi Alcinoi:
eiq; pallium & iunicam nestesq; apposuerunt.
dederunt uerō ei aurea in ampulla liquidum oleum.
duxerunt uerō ipsum lauare in flumī fluentio.
tunc cum ancillis locutus est diuus Vlysses:

Ancilla stete sic seorsim, ut ego ipse
salsuginem ab humeris abluam, circum autem oleo
ungar. iam enim diu a corpore est antio.
coram uerō non ego lauero: nec enim
nudari, inter puellas pulchricomas uersans.

Sic ait. illa uerō secesserunt, retuleruntq; puellae.
at ipse ex flumine a corpore lauabat diuus Vlysses
salsuginem, quae ei terga & latos tegebat humeros.
a capite autem exierat maris sordes sterilis.
ceterum postquam omnia lauit & oleo unxit,
nestes autem induit quas illi praeuenerat uirgo intacta:
hunc quidem Minerva reddidit ex Ioue nata
maioresq; aspectu & spissiores: in capite uerō
crispas demisit comas, hyacinthino flori similes.
atq; quis autem circumfundit argento uir
solers, quem Vlcianus docuit & Pallas Minerva

artem

αἵ τι περ ἄλυσμα σπάρων ἔχον γῆράδ' ἴδω.
σοὶ ἢ θεοὶ τόσα δοίην ὅσα φρεσὶ σῆσι μνησινῶς,
ἀνδρά τε & οἶκον ἢ ὁμοφροσύνῃν ὅπασσεν,
ἰδὼ λῶ. ἢ μὲν γὰρ ἔργα κρείσσορ ἢ ἄρειον
ἢ ὁδ' ὁμοφροσύνῃν τε νοήματα οἶκον ἔχοντορ
αὐτὴρ ἂν δὲ γυνή· πολλὰ ἄλγιστα δυσμνήσεις,
χάρματα δ' ὀδυμένησι· μάλα δὲ τ' ἐκλυορ αὐτοῖ.

Τὸν δ' αὖ Ναισικάα λοιδώλῃνος ἀντίορ γυῖα,
ξύν' ἐπεὶ ἔτε κακῶ ἔτ' ἄφρονι φωτὶ ἔοικας,
20 Ζεὺς δ' αὖ τὸς νέμει ὄλβον ὀλύμπῳ· ἀνθρώποισιν
ἰδὼ λῶ· ἢ δὲ κακοῖσιν, ὅπως ἰδέλῃσιν ἐκάσῳ·
καὶ περ σοὶ τὰ δ' ἰδῶκε, σὲ ἢ χρεὶ τετλῶμεν ἔμπης·
νῦν δ' ἐπεὶ ἡμετέρῳ τε πόλιν ἢ γαῖαν ἱκανέης,
ἔτ' ἐνδοῖν· & διδύσειαι, ἔτι τδ' ἄλλα
ᾧ ἐπ' ἰοίῃ· ἱκέτω ταλαπείριοι ἀντιάσαντα.
ἄνδρ' αὖ τοι δ' εἴξω, εἰρῇ δὲ τοι ὄνομα λαῶν.
φαίνεσθ' μὲν τῶνδ' ἐ πόλιν & γαῖαν ἔχουσιν·
αἰμὶ δ' ἐγὼ θυγάτηρ μεγαλήτορ· Ἀλκινόοιο
ἔδ' ἐκ φαίεκων ἔχεται κάρτος τε βίη τε.

ἢ ῥά, ἢ ἀμφιπόλοισιν ἐὺπλοκάμοισι κελύσει,
ἐπεί μοι ἀμφιπόλοι· πόσι φθόγγε φῶτα ἰδῶσαι;
ἢ μὴ περ τινὰ δυσμνήεωρ φάδ' ἐμμελσαι ἀνδρῶν;
ἔκ' ἰδ' ἔτ' αὐτὴρ διερός βροτῶς, ὅδ' ἐ γήνηται,
ὅς περ φαίεκων ἀνδρῶν δὲ γαῖαν ἱκνέται
δῖοσιν τε φέρων· μάλα γὰρ φίλοι ἀθανάτοισιν·
οἰκίωμεν δ' ἀπ' ἀνδρῶν πολυκλύεω γῆνι πόντῳ
ἔχαστοι, ὅδ' ἐ τις αἰμὶ βροτῶς ὠνίμοσ' ἔγεται ἄλλῳ·
ἄλλ' ὅδ' ἐ τις δ' ὕστερ' ἀλώμενος γῆράδ' ἱκανέης·
τὴν νῦν χρεὶ κομίσιν. πῶς γὰρ Διὸς εἰσὶν ἅπαντες
30 ξῆνοί τε πῆχοί τε. Διόσι δ' ὀλίγη τε φίλη τε.
ἀλλὰ Διὸς ἀμφιπόλοι ξῆνον βρώσιν τε πόσιν τε·
λέσασθ' αὖ γ' ἢ ποταμῶ ὅδ' ὠδὶ σκέπας ἐς ἀνέμοιο.

Ὡς ἔφαθ'· αἰ δ' ἔσαν τε & ἀλλήλοισι κελύσαν·
κὰδ δ' αὖ ἄρ' ὁ δ' ὕστερ' εἶσαν ὠδὶ σκέπας, ὥς ἐκέλευσθ
Ναισικάα θυγάτηρ μεγαλήτορ· Ἀλκινόοιο·
πᾶρ δ' ἄρα οἱ φᾶρος τε χιτῶνά τε ἵματα· ἔθηκαν·
δῶκαν δ' οἱ χευστέον λακύνθῳ ὕχρον ἑλαϊον.
ῥῶτορ δ' ἄρα μὴ λῶδαι ποταμοῖο ῥοῆσι.

δ' ἢ ῥά τὸτ' ἀμφιπόλοισι μετὰ δαΐδος ὁδ' ὕστερ'·
40 Ἀμφιπόλοι σῆδ' ὅτ' ἀπὸ πῆχον, ὅφρ' ἐγὼ αὐτῶς
ἄλμῳ ὁμοῖον ἀπολῶσμαι, ἀμφὶ δ' ἑλαίῳ
χρίσομαι. ἢ γὰρ δ' ἄρ' ἀπὸ χροῶς δῖον ἀλοιφῆς.
αὐτῶν δ' ἔκ' αὖ ἐγὼ γέ λῶσομαι· αἰ δ' ἴομαι γὰρ
γυμνῶδαι, κέρησιν ἐὺπλοκάμοισι μετελθῶν. (ρη.

Ὡς ἔφαθ'· αἰ δ' ἀπ' ἀνέμῳ ἴσαν, εἰπον δ' ἄρα κῶ-
αὐτῶρ ὁ ἐκ ποταμῶ χροῶς νίψ'· & Διὸς ὁ δ' ὕστερ'·
ἄλμῳ, ἢ οἱ νῶτα & θυρέας ἀμπεχον ὤμοι.
ἔκ' κεφαλῆς δ' ἑσμυχῇ ἑλὸς χνῶρ ἀτρυγέσιο.
αὐτῶρ ἐπ' αὖ πᾶντα λῶσασθαι ἢ λίπ' ἀλευγῆν,
50 ἀμφὶ ἢ ἵματα ἴσαν· αἰ δ' οἱ πόρε πῆχον ὅδ' ἀδ' ἑλὸς
τὸν μὲν Ἀθῶναι δᾶκον Διὸς ἐκ γαργῆα
μείζονά τ' εἰσὶ δ' ἵων & πάσσονα· κὰδ δ' ἢ κάρησθ
ἑλὸς ἢ κε κόμας, ὕακινθῳ ἀνθεὶ ὁμοῖας.
ὥς δ' ὅτε τις χευστὸν πῶριχθ' ἔτα ἀργύρεω αὐτῶρ
ἰδῶ λῶ, ᾧ ἢ φρεσὶ δ' ἰδέσθαι ἢ παλάσθ' Ἀθῶναι

πέχνη

ε 4

τέχνῳ πάντοίῳ, χαρίζεται ὃ δὲ ἄρα τελείῃ·
 ὥς ἄρα θεὸς κατέχουε χάρις κεφαλῇ τῶν ὧμοις.
 ἔζετ' ἐπειτ' ἀπαύδουθε κιθάρῳ ὥθι θῖνα θαλάσσης,
 κάλλιπ' αὖ χάρις σείλω. θῆτο γὰρ κάρη·
 δὴν ῥα τότε ἄμφιπόλοισι εὐπλοκάμοις μετ' ἑνὸς,

Κλῦτέ μοι ἀμφίπολοι λευκώλγνοι, ὅφρα τι ἔπω·
 ὅ πάντων ἀέκκτι θεῶν οἱ ὀλυμπον ἔχουσιν,
 φαίης κες· ὅδ' ἀνὴρ ὡν μίσι γεται αὐτὶ θεοῖσι.
 πρόδ' ὃν μὲν γὰρ δ' ἡ μοι ἀεικέλι· θ' δ' ἴατ' εἴη,
 νῦν ᾧ θεοῖσιν εἴοικε τοῖ ἔρανον θυρῶν ἔχουσιν.
 αἱ γὰρ ἐμοὶ τοῖόςδε πόσις κεκλημηλὴ· θ' εἴη
 γυῖάδε ναετῶν, καὶ οἱ ἄδ' οἱ αὐτόθι μίμνευ.
 ἀλλὰ δῖότ' ἀμφίπολοι ξένω βρῶσιν τε πόσι τε.

Ὡς ἔφαθ'· αἰ δ' ἄρα τ' ἑκάλε' ἦ κλύουσ', ἣ πύθοντο,
 πὰρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ θείσαν βρωσίμ τε πόσιμ τε.
 ἦτοι ὁ πῖνε καὶ ἦδε πολὺ τλας διίθ'· Ὀδυσσεύς
 ἄρ' παλῆως· διηρόμ γάρ ἐδ' ἦτο· ἦν ἄπας·
 αὐτὰρ Κλαυσικάα λοβὴ κώλην· ἄλλ' ἑνόησεν·
 εἰματ' ἄρα πῖνξασα τίθει καλῆς ἐπ' ἀπ' ὤμων,
 ζεύξην δ' ἡμίονος κρατοράννουχας· αὐ δ' ἔβη αὐτῇ·
 ὠτρυνῶν δ' Ὀδυσσῆα, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε,

Ὁ ῥοσὸ δὴ νῦν εὖναι πόλινδ' ἵμεν, ὅφρα σε πέμψω
 παῖρος ἐμὸς πῶς δῶμα δαΐφρονος· γῆθ' σε φημί
 πάντων φαίηκων εἰδὴ σέ μιν ὅσοι ἄριστοι.
 ἀλλὰ μάλ' ὥσ' ἐρδ' ἔμ'· (δοκίεθ' δ' ἐμοὶ δὲ ἀπινύσθην)
 ὅφρ' αὖ μιν κ' ἄγρ' ἐς ἵομεν· ἔδ' γ' ἀνθρώπων,
 τόφρα σὺν ἀμφιπόλοισι μεδ' ἡμίονος· ἔα μάξαν
 καρπαλίμως ὄρρεθον, ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμενδύσω·
 αὐτὰρ ἐπὶ πῶς πόλινθ' ὑπὲρ ἵομεν ἢν πῶς πύργῳ
 ὑψηλός, καλὸς ἢ λιμὴν ἐκὰς τ' ὀρθὴ πόλινθ',
 λεπτή δ' εἰσὶ μνη· νῆσδ' δ' ὁδὸν ἀμφιέλισσαι
 εἰρύαται, πᾶσι γὰρ ἐπίσιον ὄξιν ἐκᾶσ'·
 γῆθα δέ τε σφ' ἀγορῇ, καλὴ· ποσιδ' ἵιον ἀμφίς,
 θυρώσι μ' ἰαίοσι κατ' ὠρυχέος' ἀραργῇα.
 γῆθα ἢ νῆσθ' ὅπλα μελαινώμεν ἀλέγχοσι,

ἀποφά. πῶς ἔματ' αὐτὴ τ' ἀπείρας, καὶ ἀπεφύων σὺν ἑρετμά.
 ὃ γὰρ φαίηκεσι μέλει βίος, ὃ δ' ἐφαίρετρε,
 ἀλλ' ἴσοι δ' ἑρετμὰ νεῶν, καὶ νῆδ' εἶσαι,
 ἥ σὺν ἀγαλλόμενοι πολὺν πόρῳσι θάλασσαν.
 τῇν' ἀλείνω φῆμιμ' ἀδιδυκία, μή τις ὁπίσσω
 μωμόδῃ· (μᾶλλον δ' εἰσὶν ὑπόρφιαλοι κατὰ δῆμον)
 καὶ νῦν τις ὦδ' ἐπὶ πησι κακώτερον ἀντιβολήσας,
 τις δ' ὅδε ναυσικάα' ἐπεται καλὸς τε μέγας τε
 ξῆν· πῶς δ' ἐμὲ μὲν εὔρει, πῶς νῦν τοι ἔσεται αὐτῇ.
 ἥ τινα πρὸς πλαγχθόντα κομίσασατο ἥς ἀπὸ νηός,
 ἀνδρῶν τηλεπαπῶν· ἐπεί ὅτι νῦν ἐγγύθην εἰσὶμ·
 ἥ τις οἱ θυξάμελιν πολυάρεστον θεὸς ἦλθεν,
 ὄραν ὄθην καταβάς· ἔξει δ' ἐμὴ ἡματα πάντα.
 βέλτερον εἰ καὶ αὐτὴ πόρ' ἐποικωμένη πόσιμ' εὖρεν
 ἄλλοθεν, ἥ γὰρ τόσδε γ' ἀτιμάζει κατὰ δῆμον
 φαίηκας τοὶ μὴ μνηῶνται πολέου τε καὶ ἑδολοί.
 ὥς ἐρέσοιμ', ἐμοὶ δ' ἐκ' ὀνείδεια ταῦτα γήρυιτο·
 καὶ δ' ἄλλην μεμίσω ἢ τις τοιαῦτα γέρεται,
 ἥ τ' ἀέκκτι φίλων πατρός τε μητρὸς ἰόντων
 ἀνδράσι μίσγῃ, περὶ γ' ἀμφάδιον γάμον ἔλθῃν.

artem omnifariam, elegantiâ uerò opera perficit:
sic huic infudit gratiam capitiq; & humeris.
sedit autem deinde seorsim incedens ad litus maris,
pulchritud. & gratijs splendens. admirabatur a. puella:
ac tunc ad ancillas pulchricomas loquebatur:

*Audite me ancilla candidis lacertis, ut aliquid dicam:
non omnibus inuitis dijs qui cælum tenent,
ad Phæacas hic uir peruenit dijs æquiparandos.
antea certè mihi nihili uidebatur esse,*

10 *nunc uero dijs similis qui cælum latum inhabitant.*
utinam mihi talis maritus uocatus effet
hic habitans, et ipsi placeret ibidem manere.
sed date ancilla hospiti cibumq; potumq;.

*Sic ait, illæ u. hæc diligēter audierunt, & paruerunt,
Vlyssi uerò apposuerunt cibumq̃ potumq̃.
atq; ille bibebat & edebat prudens diuus Vlysses
rapaciter: diu enim à cibo erat ieiunus.*

caterùm Nausicaa albis lacertis alia egit:
vestes certè plicans posuit pulchrum in curram,
20 iunxitq; mulos fortibus unguis: conscendit aut & ipsa:
adhortataq; est Vlyssèm, verbumq; dixit, & compellauit:

*Surge nunc hospes: ad urbem ire, ut te mittam
patris mei ad domum prudentis: ubi te puto
omnes Phæacae visurum esse quotquot optimi.
sed omnino sic facito: (videris a. mihi nō parum sapere)
donec quidem per agros ierimus & culturas hominum.*

tandiu cum ancillis post mulos et currum
celeriter ambula, ego uero uiam ducam:
ceterum postquam ad urbem confederimus circa quam murus

30 *altus, pulcher autem portus utringue urbis,
arctus autem introitus: naues per viam utringue agitatae
subductae sunt. omnibus enim sua statio est unicuique:
ibi uero ipsis forum est, pulchrum Neptuni circa templum,
uelut lapidibus excisis apertum.*

ibi uerò nauium armaimenta nigratum referuant,
rudentes & catenas, & potiùs remos.
non enim Phœacibus curâ est arcus neq; pharetra,
sed mali & remi nauium, & naues æquata,
quibus freti penetrant spumofum mare:

40 horum euita famam amaram, ne quis pôst
carpat: (ualde enim sunt superbi uulgo)
& fortassis quis sic diceret malignior obuiam factus:
quis ille qui Nausicaam sequitur pulcherq; magnusq;
hospes? ubi illum nacla est? maritus utiq; erit ipsi.
aut aliquem errantem excepit à sua navi,
uirorum externorum: quandoquidem nulli propè sunt.
aut quispiam supplicanti multis exoratus Deus uenit
è cælo digressus: habebit uerò dies omnes.

relictus si ipsa adiens maritum inuenit
50 aliunde. nam hos quidem spernit in populo
Phaeacas qui ipsam ambiunt multi & nobiles.
sic dicent, mihi uero probrosa hæc fierent:

atq; alij succenserem quæcumq; talia faceret,
quæ inuitis charis patre et matre uiuentibus
uiris miseretur, priusquam palam nuptiæ admississent.

**Naufraga
se secuturo
Vlyxi pa-
tris domũ
describit.**

hospes, tu autem sic meum percipe sermonē, ut celerrimē
deductum & reditum assequaris à patre meo:
inueniemus pulchrum lucum Palladis prope uiam
ex populis: fons autem effluit, circa autem pratum.
ibi uerò patris mei & pradium & florentes horti,
tantum ab urbe quantum audistis clamans:
ibi desidens praestolare aliquandiu donec nos
ad urbem uenerimus, & peruenierimus ad aedes patris:
ceterum postquam nos speraueris ad aedes peruenisse,
& tum Phaeacum eas ad urbem, atq; require
aedes patris mei magnanimi Alcinoi.
faciles autem cogniti sunt, etsi puer duceret
infans, neq; enim similes illis sunt
aedes Phaeacum, qualis domus Alcinoi
Herois. sed postquam te aedes celauerint & aula,
ualde celeriter ex regia penetra, ut peruenias
ad matrē meā: haec autē sedet ad focū in ignis splendore,
pensum uersans purpureum, mirabile uisu,
columna recumbens, ancilla uerò sedent pone illam.
hic uerò patris mei solium incumbit ei,
quo ille conuiuiatur infidens immortalis cen:
hoc praterito, matris ad genūa manus
extende nostrā, ut reditutionis aie fruaris
gaudens, statim, etiam si ualde procul hinc es.
si quidem tibi illa usq; bene uolet in animo,
spes tibi deinde amicosq; uidere, & peruenire
domum ad pulchrē adificatā & tuam in patriā terram.

Sic loquuta, flagellauit flagello lucidō
mulos. hi uerò celeriter reliquerunt fluuij: uenta:
illi scite quidē curabant, & pulchrē penetra: at pedib.
illa a. sanē aurigabatur, quomodo simul sequebatur pedi-
ancilla Vlyssesq; arte uerò impegit flagellum: (ies
occidit autē sol, & illi inclutū ad delubrum peruenierunt
sacrum Palladis, ubi sedet diuus Vlysses:

statim deinde supplicauit Iouis filia magni:
Audi me à capra nutriti Iouis filia indomita,
nunc sanē me exaudi, quoniā antea nūquam exaudiuisti
iactatum, quando me iactabat inclutus Neptunus.
da me ad Phaeacas gratum uenire atq; miserabilem.

Sic ait supplicans, hunc autē audiuit Pallas Minerva.
ipsi uerò neuiquam apparebat palam: uerebatur enim
patrum, is uerò uehementer irascebatur
diuino Vlyssi, antequam suam ad terram ueniret.

ODYSSEAE HOMERI VII.

RAPSODIAE

argumentum.

Nausicaa in urbem peruenit, & paulo post Vlysses supplica-
uit Aretē Alcinoi regis uxorem. Et post coenam inuestiga-
gente unde uestimenta haberet, (cognouit enim ea) omnia quae
acciderant illi in nauigatione ab Ogygia usque ad Phaeacum ter-
ram narrat.

O D Y S.

ξένε, σὺ δ' ὦδ' ἐμὲ θῶν ξυνοίεσθαι, ὅφρα τέχιστα
πομπῆς ἢ νόσοιο τύχης πρὸς πατρός ἐμειο.
δύο μιν ἀγλαὸν ἄλσος· Ἀθλίως ἄγχι κελύθε
αἰγέρον· ἐκ δ' ἐκρήνιν ἀμφὶ δ' ἰλαμῶν.
γῆθ' αὖ πατρός ἐμὸς τέμνος τεθαλίγ' ἄλσος,
τόσοι ἀπὸ πτόλιος ὄσον τε γέγωνε βοήσας·
γῆθ' ἀκαδέζο μιν· μέλαι χροὸν εἰσοκνέμεναι
ἄσπεδον ἐλθόμεν, ἢ ἐκώμεναι δ' ὡματὰ πατρός.
αὐτὰρ ἐπὶ ἡμέας ἔλπετο τί δ' ὡματ' ἀφίχθαι,
10 ἢ τότε φαίηκον ἱμῶν δὲ πόλιν, ἢ δ' ἐρεῖδαι
δ' ὡματὰ πατρός ἐμὸς μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
ῥεῖα δ' ἀρήγνωτ' ὅτι, ἢ αὖ πάλιν ἡγήσασατο
νῆπιος· ὅ μιν γάρ τι τοιοῦτα τοιοῦτα τέτυκται
δ' ὡματὰ φαίηκον, οἷον δ' ὅ μιν Ἀλκινόοιο
ἦρω· ἀλλ' ὅπ' ὅτ' αὖ σε δόμοι κεύθεσσι καὶ αὐλῇ, α. κινδύνοι
ὡκα μάλ' ἐκ μεγάραιο διελθόμεν, ὅφρ' αὖ ἱκῆαι
μυτὸν ἐμῶν· ἢ δ' ἦσαι ἐπ' ἐχάρεν γῆν πυρὸς αὐγῆς,
ἢ λάκατα σρωφῶσ' ἀλιπρόφρυα, θαῦμα ἰδέσθαι,
κίονι κεκλιμένη, διμωαὶ δ' εἰοῖ ἐκ' ὅπ' ὀπιθν.
20 ἐνθα δ' πατρός ἐμειο δρόνον ποτικέκλιται αὐτῇ,
τῷ ὅ γε οἶνοποτάζει ἐφ' ἡμῶν, ἀβύσσος αἶς·
τοῦ πρὸς αὐτὸν ἀμύμονος, μητρὸς ποτὶ γόνυσι χεῖρας
βάλλειν ἡμετέρης, ἵνα νόσιμον ἡμῶν ἰδῆαι
χάριον, καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τεύχεσσι ἐσθί,
εἰ καὶ ποτὶ κένον γε φίλα φρονέουσ' ὅτι θυμῷ,
ἐλπωρῇ ποτὶ ἔπειτα φίλως τ' ἰδέειν, ὅτι ἐκείδαι
οἶκον ἐκτίμενον· ὅ σ' ἴδ' πατρίδ' αὖ γαῖαν,
ὧς ἄρα φωνήσας, ἡμασθὲν μάστιγι φαεινῇ
ἡμιόνος, αἰ δ' ὡκα λίπον ποταμοῖο ῥέεθρον·
30 αἰ δ' ἐν μὲν τρώων, ἐν δ' ἡλίοντο ποδῶσιν,
ἢ δ' ἡμῶν ἡμῶν, ὅπως αἶμα ἐποίησεν περὶ
ἀμφίπολοι τ' ὀδυσσεύς τε νόον δ' ἐπεβαλὼν ἡμῶν·
δύσετό τ' ἡλίου, καὶ ποτὶ κλυτὸν ἄλσος ἱκόντο (διώων
ἱκόντο Ἀθλίως, ἵν' ἄρ' ἐξέειπε δ' ὀδυσσεύς·
αὐτὴν ἐπεὶ ἤρατο Διὸς πόρην μεγαλήτοιο,
Κλυθί μοι ἀγχιόχοιο Διὸς τέκνον· Ἀτρυτώνη,
νῦν δ' ἡμῶν ἀκροσθῶν, ἐπεὶ πάρος ἔπειτα ἀκροσθῶν
ῥαυόμενος, ὅτε μ' ἐξέειπε κλυτὸς ἔννοσι γαῖον.
δός μ' ὅτε φαίηκας φίλον ἐλθεῖν ἢ δ' ἐλεεινόν.
40 ὧς ἔφατ' Ὀδυσσεύς, ἢ δ' ἔκλυε παλαιὰς Ἀθλίως
αὐτῷ δ' ἔπειτα φαίνεται γῆναι· αἶμα γάρ ῥα
πατροκασίγνητον, ὅ δ' ὑπὸ φιλῶς μὲν ἰατρῶν
ἀντιθέω ὀδυσσῆϊ, πάρος ἢ γαῖαν ἰδέσθαι.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ ΤΗΣ Η΄

ΡΑΨΟΔΙΑΣ

ἑποθέσις.

Ναυσικάα εἰς τὴν πόλιν ἀφικνέσθαι, καὶ μὲν διήγειρε Ὀδυσσεύς
ἰκτινῶν τὴν Ἀθλίω Ἀλκινόου βασιλῆος γυναῖκα. καὶ μετὰ τὸ δει-
πνῶν πυνθόμεναι ἐπὶ τῇ πόλει ἰσχυρῶς, (ἰσχυροὶ γὰρ αὐτῶν) τὰ
συμβάντα αὐτῷ κατὰ τὴν πλῆρ' ἀπὸ τῆς Ὀγυγίας μέχρι τῆς πα-
λαιᾶς ἀγορεύει.

Ο Δ Υ Σ.

Σ ὁ μὲν γὰρ ἦρ' ἀπὸ πολὺ τλας δ' ἴος ὁ
δυοσεύς,
κέρων δ' ἐπεὶ τὶ ἄστυ φέρων μὲν ὅ
μιονοῖιν.

ἢ δ' ὅτε δὴ δ' πατρός ἀγακλυτὰ δ' ὠμαδ' ἴκωνται,
εἴσονται γὰρ πρὸς τοῖς κασιγνήτοις δὲ μιν ἀμφίς
ἔσαντ' ἀθανάτοισι γνάγκη, οἳ δ' ἀπ' ἀπλῶν
ἡμιόνους ἔλυσαν, ἐδῆν τε ἰσφρόν' ἔσσαν.
αὐτὴ δ' ἔνθα δάλαμον ἔδρ' ἦεν· δαῖτε δ' ἐοὶς πῦρ
ζῆνός· Ἀπειράνθ' ἀλαμπύλοιο Εὐρυμέδουσα,
τὴν ποτ' Ἀπείρουθεν νῆος ἡγαγον ἀμφιέλιοςαι·
Ἀλκινόω δ' αὐτὴν γέρας ἔφερον, δνεκα πᾶσι
Φαιήκεσιν ἀνάσσει, θεὸς δ' ὡς δὴ μὲν ἄστυ
ἢ τρέφει Ναυσικαῶν λυκώων γὰρ μεγάροισιν·
ἢ οἳ πῦρ ἀνέγκαι, ἔεισε δ' ὀρπυρὸν ἐκός μιν,
καὶ πότ' ὁ δυοσεύς ὦρ' ὅτι πολὺν δ' ἴμεν, ἀμφὶ δ' Ἀθῆναι
πολλῶν ἦεν χόλυ φιλὰ φρονέουσ' ὁ δυοσεύς,
μή τις Φαιήκων μεγαθύμων ἀντιβολήσας
κέρτομαι τ' ἐπέεσι, ἔθ' ὅρ' οἶδ' ὅτις ἔη.
ἀλλ' ὅτε δὴ δ' ἔμελλε πόλιν διύσειδαν ἱερὰν ἰλῶν,
γῆθ' οἳ αὐτὴν ἐόλυσεν θεὰ γλαυκῶπις Ἀθῆνη,
πρὸς θνητὴν εἰκῆα νείμει δ' ἀκάπην ἐχέουσαν·
εἴη ἡ πόρ' αὐτ' ὅτι δ' αὐτὴν ἔειπε δὴ· ὁ δυοσεύς,
ὦ τέκνον, ὅκ' ἂν μοι δόμον ἀνέξῃς ἡγήσαιο
Ἀλκινόω, ὅς τοι δέ μετ' ἀνθρώποισιν ἀνάσσει;
ἔθ' ἰγὰρ ἐγὼ ξείνῳ παλαπείρου γῆθ' ὅτι ἴκωνται
τὴν πόλιν δ' ἀπὸ γαίης τῶν ἑστιν αἰδῶ
ἀνθρώπων οἳ τὴν πόλιν καὶ γαίαν ἔχουσιν.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθῆνη,
τοῖς γὰρ ἐγὼ τοῖς ξείνῳ πᾶσι δόμον ὅν με κελεύεις
δείξω· ἐπεὶ μοι πατὴρ ἀμύμονος ἐγγυθὶ νείκει.
ἀλλ' ἴθι σιγῇ τοῖον· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμόν' ὄψω.
μηδὲ τί ν' ἀνθρώπων πρὸς τὸ σέο, μὲν δ' ἔριεναι.
ἔθ' ἰγὰρ ξείνος οἶδ' ἐμὴν ἀνθρώπων ἀνέχοντα,
ὅς δ' ἀγαπαζόμενοι φιλέουσ' ὅς κ' ἄλλοθεν ἔλθοι.
νῆυσί δ' ὁδοῖν τοῖς γε πεποιοῖτο δ' ὡς κείνην,

λαῖτμα μέγ' ἐκ πόρ' ὄψω, ἐπεὶ σφισι δ' ὡς κε Κρονί-
δ' ἦν νῆος ὡς κείνη ὡς ἐπὶ τὸν ὅν νόνμα.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο παλαιὰς Ἀθῆνας
καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἰχθὺν βαλὼν θεοῖο.
τὸν δ' ἄρα φαίηκεν ναυσικλυτοῖς ἀνθρώποις
ἐρχόμενον κατὰ ἄστυ σφίεας, ἔθ' ἰγὰρ Ἀθῆνη
εἰς εὐπλόκαμον, δεινὴ θεός, ἢ ἴα οἳ ἀχλὺν
δασυεσίην κατέχον, φίλα φρονέουσ' ὅτι θυμῶ.
δαίμαζον δ' ὁ δυοσεύς λιμνῆας καὶ νῆας εἴσας,
αὐτὴν δ' ἦρ' ὡς ἀγοράς καὶ τέχνας μακρὰς,
ὑψηλὰ, σκολόπεσσιν ἀρρεβότα, δαῖμα ἰδέσθαι.
ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆος ἀγακλυτὰ δ' ὠμαδ' ἴκοντο,
τοῖσι δ' ἐμύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθῆνη,
ὅτ' ὅτι δ' αὖτε ξείνῳ πᾶσι δόμον ὅν με κελεύεις
πεφραδ' ἔμεν, δ' ἴα οἳ δ' ὡς τριφύας βασιλῆας

δαίτῳ

1 C quidem illic supplicabat prudens diuus
Vlysses,
puellam uero ad urbem ferebat robur mulo-
rum.

illa uero quādo iam ad sui patris inclytas aedes peruenit,
10 conlitiit in uestibulo: fratres uero ipsam undiq,
circumstabant immortalibus similes, qui sanè à curru
mulos soluebant, uestemq; portabant mitto.
ipsa uero ad thalamū suū ibat: accēdebat autē illi ignem
anus Apiræa cubicularia Eurymedusa,
quam olim ex Apiræ naues duxerant biremes:
Alcinoos autem in donum elegerunt, eo quod omnibus
Phæacibus imperabat, et ueluti denm populus audiebat:
quæ enutritiuit Nausicaam pulchris ulnis in regia:
quæ ei ignem accendebat, et intus cœnam adornabat.
et tunc Vlysses surrexit ad urbem ire, at Pallas
multam caliginem circumfudit bene uolens Vlyssi,
ne quis Phæacum insolentium obuiam factus
conuiliaretur uerbis, et interrogaret quis nam esset.
sed cum iam urbem ingressurus erat amabilem,
hic ei obuiam facta est dea casta Minerva,
uirgini similis iuuenula urnam gestanti:
stetit uero ante eum, interrogabat autem diuus Vlysses:

O filia, an non mihi domum uiri ostendere poteris
Alcinoi, qui inter hosce homines imperat?
30 etenim ego hospes multa passus huc uenio
procul ex aliena terra: quare nullum noui
hominum qui hanc urbem et terram inhabitant.

Hunc contra allocuta est dea casta Minerva:
equidem tibi hospes pater domum quam me iubes
monstrabo: quoniā mihi patrē inculpatū iuxta habitat.
sed eas tacite sic: ego uero uiam monstrabo.
neq; quenquam hominum alloquere, neq; interroga.
non enim hospites hi admodum ferunt,
nec amantes diligunt quicunq; aliunde uenerit.
40 namibus uelocibus isti freti uelocibus
undas ingentes tranant, nam ipsis dedit Saturnius:
horum naues ueloces ueluti penna et cogitatio.

Sic sanè locuta præibat Pallas Minerva
celeriter: ipse deinde post uestigia ibat dea.
hunc autem Phæaces inclyti nauigandi non nouerunt
uadentem per urbem per ipsos. non enim Pallas
sinebat pulchricoma ueneranda dea, quæ ei caliginem
diuinam infudit, bene uolens in animo.
mirabatur autem Vlysses portus et naues aquatas,
50 ipsorumq; Heroum fora et muros longos,
sublimes, uallis munitos, mirabile uisu.
sed quando iam regis ad inclytam domum peruenierunt,
his uero sermonibus cœpit dea casta Minerva:
hæc sanè tibi hospes pater domus quam me iubes
indicare, inuenies uero à Ioue nutritos reges

Eurymeda
sa nutrit
Nausicaæ.Vlyssi mi-
nerua for-
mā mētē
Necēdis
fuit obuiam.Vlysses à
Minerva
in aedes Al-
cinoi per-
ducitur se-
ptus nebu-
la.

epula

epulas epulantes. tu uero intro eas, neue quid animo
timeas: audens enim nix in omnibus potior
rebus est, etiam si alicunde alinnde ueniat.
reginam quidem primo inuenies in regia,

Arete uxor Alcinoi. Arete uero nomen est cognomine: ex parentibus autem
eisdem est qui quidem genuerunt Alcinoem regem.

Nausibonem quidem primum Neptunus terra quassator
genuit & Periboea, mulierum forma pulcherrima,
minima nati filia magnanimi Eurymedontis,
qui olim superbis gigantibus imperitabat.

sed hic quidem perdidit populum stultum, periit & ipse.
cum hac uero Neptunus congressus est, & genuit filium
Nausibonem magnanimum, qui Phaeacas rexit.

Nausibonem uero genuit Rhexenorēq; Alcinoemq;
hunc autem prole carentem peremit argensarius Apollo
sponsum in regia, unicam solam filiam relinquentem
Aretem: hanc Alcinoos fecit uxorem,

& ipsam honorauit ut nulla super terra honoratur alia,
quotquot nunc mulieres sub uiris domum habent,
quemadmodum illa ex animo honorata est & est,

ad obarum liberis ad ipso Alcinoos,
& ciuibus, qui ipsam sanē ueluti deam suspicientes,
excipiunt uerbis, cum incedit per urbem.

minimē enim mente etiam ipsa eget bona,
quibus bene uult etiam uiris lites soluit.

si tibi illa bene uolet ex animo,
spes est tibi postea amicosq; uidere, & peruenire
domum in excelsam & tuam in patriam terram.

Sic loquuta abiit caesia Minerva

pontum per infructuosum: deseruitq; Scheriam amabile: 30
uenit autem ad Marathonem & latuicas Athenas,
ingressaq; est Erechthei bene munita domū. sed Ulysses
Alcinoi ad domum ibat in chytam. plurima uero illi cor
cogitabat sibi, prius quam ad aretē pauimentū uenisset.

Alcinoi re- instar enim solis splendor erat aut luna
gia descri- domum per excelsam magnanimi Alcinoi.

arei etenim muri firmati sunt hinc atq; hinc,
in penetrabile a limine: pinnaculum autem ex Cyano.
aurea uero fores firmam domum intus claudebant:
argentei autem postes in areo stabant limine,
argenteum uero superius limen, autem autem circulus.
aurei autem uirgæ, & argentei canes erant,
quos Vulcanus fecerat peritis prae cordijs,
domum ut custodirent magnanimi Alcinoi,
immortales existentes & infenscentes dies omnes.
intus sedilia circa murum firmata erant hinc & hinc,
ad infimum secessum a limine penitus: ibi populi
tenuēs bene neti reconditi erant, opera mulierum.

hic autem Phaeacum primates sedebant,
bibentes & edentes: toto anno enim habebant.
aurei uero iuuenes fabrefactas ad aras
stabant, ardentes faces in manibus gestantes,
illucentes nocte per domum conuiuantibus.

quingenta autem ei ancillae per domum feminae:
aliae quidem molunt sub mola flauum fructum,

δαιτῶν δαιτυμόνων. σὺ δ' ἔστω κῆρ, μηδὲ τι θυμῷ
παρεῖαι· θαρσαλίῃ γὰρ αὐτὴρ γν' πᾶσιν ἀμείνων
δῖοι τε λάβει, ἀκαί ποθὲν ἄλλοθι γ' ἔλθοι.

δ' ἰσθμῶν μὲν πρῶτα κηρύσσει γ' ἐμγάρουσι,
Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστὶν ἐπ' ὀνόμαζ' ἐκ τ' ὀνόμαζ'
τὴν αὐτὴν οἴομαι τέκεν Ἀλκινόου βασιλῆα.

Ναυσίβοον μὲν πρῶτα γένετο δ' ἄνθρωπος ἰσχυρὸς
γένετο δ' ἐπὶ δόξῃ, γυναικῶν δ' ἄριστος,
ἐπλοτὰ τε θυγάτηρ μεγαλήτορος· Εὐρυμῆδοντες,
ὅς ποθ' ὑπερβύμοιοι γιγάντες ἦν βασιλῆα.

ἀλλ' ὁ μὲν ἄλλοις λαοῖς ἀτάσθαλον, ἄλλος δ' αὐτὸς
τῇ δ' ἐπὶ ποσειδάων ἐμῇ, καὶ ἐγένετο πῶδ' ἄνα
ναυσίβοον μεγαθύμου, ὅς γ' ἐφάμεν ἄνακτος.

Ναυσίβοος δ' ἔτεκε Πηνελόπεια τ' Ἀλκινόου τε
τὸν μὲν, ἀσφραγίστα βαλ' ἀργυρότοπος Ἀπόλλων
θυμῶν γ' ἐμγάρου, μίαν οἴῳ πῶδ' ἀλιπόντα
Ἀρήτην τῶν δ' Ἀλκίνοος ποίησεν ἀκοίτην,
καὶ μὴ ἔτις ὥς τις ἴδῃ χθονὶ τέτταται ἄλλη,
ὅσοι αὖτις γυναικὶς ὑπ' αὐτῶν οἶκον ἔχουσιν.

ὡς κἀν πῶδ' ἦν τε τίμηται τ' ἐκ δὲν,
ἐκ τε φίλων παίδων ἐκ τ' αὐτῶν Ἀλκινόοιο,
ἐπὶ λαῶν, οἳ μὴ ἔα διδοῖν ὡς ἐσθρόωντες δὲ,
διδόχεται μύθοισιν, ὅτε εἴησιν ἀνὰ ἄστυ.
ὁ μὲν γὰρ τινὸς γ' ἐκ αὐτῶν δίδεται ἰδὼν,
οἷσιν τ' εὐφρονέσθῃ καὶ ἀνδράσι νέεσθαι λυαί.
ἐκ γ' οἱ κῆρ γ' ἐφίλα φρονέσθ' οἱ θυμῷ,
ἐλπὴν γ' οἱ ἐπὶ πᾶσι φίλως τ' ἰδέσθαι, καὶ ἰδέσθαι
οἶκον δὲ ὑπερβύμοιο καὶ σὺ δὲ πατρίδα γαῖαν.

ὣς ἄρα φωνήσας ἀπὸ τῆς γαυκῆς πύλῃς
πόντον ἐπ' ἀτρυγέην· λίπε δ' ἰσχυρὸν ἔραταιν ὦν·
ἴκτο δ' ἐς Marathonem καὶ λαυκάς Αἰθνας,
διῶν δ' ἔρχετο ποντικὸν δόμον. αὐτὰρ ὁ δὲ
Ἀλκίνοος πῶδ' ἰδὼν ἐκλυτὰ, πολλὰ δ' ἐοικὼς
ῥεῖαν ἰσαμύει, πρὶν χαλκίον ἐδῶν ἰδέσθαι.

ὣς τε γὰρ ἠέλιος ἀγλὴν πέλεν ἢ σελήνη
δῶμα καδ' ὑπερεφείετο μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
χαλκίον μὲν γὰρ τοῖχοι ἐρυρέλατ' ὄνθα δ' ὄνθα,
δὲ μυχὸν δὲ δόον· πῶδ' ὅδ' ἰσχυρὸς κυανόιο.
χρυσῆαι δ' οὐραὶ ποντικὸν δόμον ὄνθα ὄνθα ἔδρου.

ἀργυρεὶ δ' ἐπ' ὑπερβύμοιο, χρυσῆ δ' ἐπὶ πόρῃ.
χρυσῆ δ' ἐκαστῇ καὶ ἀργυρεὶ κίονος ἦσαν,
ὥς ἠφαιστὸς ἔδιδεν ἰδὲ ἦτοι πρᾶπιδ' ἐοικῇ,
δῶμα φυλασσέμεναι μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
ἀθανάτους ὄντας καὶ ἀγήρους ἥματα πάντα.
γν' ὅδ' ὄντοι πῶδ' οἱ τοῖχοι ἐρυρέλατ' ὄνθα καὶ ὄνθα,
δὲ μυχὸν δὲ δόον δισμύχους· ὄνθα γν' οἱ πᾶσι
λεπτοὶ δύναντο βεβλῆσθαι, ὄνθα γυναικῶν.

ὄνθα καὶ φαεικῶν ἡγῆτορας ἰδρύσαντες,
30 πίνοντες καὶ ἐδόντες· ἐπὶ πᾶσι γὰρ ἔχουσιν.
χρυσῆ δ' ἄρα κῆροι ἐν δόμοις καὶ ἐν βασιλῆαις
ἔσαν, ἀνδρομέδης δ' αἰδέσθαι μετὰ χερσὶν ἔχοντες,
φαίνοντες δὲ νύκτας κατὰ δῶματ' αὐτομόνοις.
πρὸς τῆς πόρῃ δ' ἐοικὼς κατὰ δῶμα γυναικῶν
αἱ μὲν ἀνέτρεχον μύχους ἐπὶ μύχους κατὰ πόρῃ,

alia

alia

hospitem quidem humi sedere ad focum in pulueribus,
isti uero tuum inssum expellentes cunctantur.
sed age certe hospitem in sede argenteis clauis distincta
colloca erigens: tu autem praconibus impera
nimium infundere, ut et Ioni fulminatori
libemus, qui supplex uenerandos comitatur.
cenam uero hospiti proma det de penu.

At postquam hoc audiuit sacrum robur Alcinoi,
Vlysses cle manu prebentem Vlysses prudentem uarium consilio,
menter ablenauit a foco, et in sedem locauit splendidam,
Alcinoo ex filium excitans humanum Laodamantem,
cipitur.

qui ei proximus sedebat, maxime autem ipsum amabat.
aquam autem ancilla gutturnio super infudit ferens
pulchro, aureo, super argenteum lebetem,
lauare: iuxta autem poltam extendit mensam.
panem uero uerecunda proma apposuit ferens,
fercula multa inferens, gratificans praesentibus rebus.
ceterum ipse bibebat et comedeat prudens diuus Vlyss.
et tum praconem alloquuntum est robur Alcinoi:
Pantoonoe, craterem miscens nimium distribue
omnibus per domum, ut Ioni fulminatori
libemus, qui supplices honoratos comitatur.

Sic ait. Pontoonous autem dulce nimium miscebat:
distribuit autem omnibus propinans poculis.
ceterum postquam libavit, biberuntque quatum cupiebat animus,
his uero Alcimous concionatus est et fatus:

Alcimous audite Phaeacum duces atque consiliarij,
Pheacibus ut dicam quae me animus in pectore iubet.
de hospite. nunc quidem pasti dormiatis ad domum uadentes:
mane autem senibus pluribus aduocatis,
hospitem in adibus hospitaliter tractabimus, atque dijs
faciemus sacra pulchra: deinde etiam de reductione
cogitabimus, ut hic hospes absque labore et tristitia
reductione sub nostra suam in patriam terram deueniat
gaudens, celeriter, etiam si ualde procul sit:
neque quicquam interea mali et damni patiatur
antequam ipse suam terram conscendat. hic autem deinceps
patiatur quaecumque ei fatum parcaque graues
nascenti nerunt filo, quando ipsum peperit mater.
quod si quis immortalium utique de caelo uenit,
aliud quippiam hoc utique dij meditantur.
semper enim etiam antea dij apparent manifesti
nobis, quando facimus ineluctas becatombas:
conuiuantiisque apud nos sedentes ubi et nos.
si autem aliquis et solus iens occurrerit iuior,
haud occultant: quoniam ipsos prope sumus,
quemadmodum Cyclopesque et agrestes gentes gigantum.

Vlysses in. Hunc autem respondens allocutus est prudens Vlysses:
interrogatus Alcinoe, aliud quid tibi cura sit mentibus. non enim ego
Aetæ suos immortalibus similis sum qui caelum latum habitant,
labores ex neque corpore neque indole, sed mortalibus hominibus.
ponit. quos nos scitis maxime portantes arumnam
hominum, quibus in doloribus aequalis sum:
et adhuc etiam plura ego mala dicerem,
quae quidem omnia deorum uoluntate passus sum.

sed

ξένου μὲν χαμαι ἤδωκε ἔπ' ἐχάρη γὰρ κόνισσι,
οἷγε δ' ὅρμ' ὑβρον ποτιδ' ἐγμῶνοι ἰχθυόωνται.
ἀλλ' ἄγε δὴ ξένου μὲν ὕδ' ὀρόντος ἀργυροῦλα
ἔσου ἀνὰ σήσας· σὺ δ' ἡ κερύκεσσι κελύσου
οἶνον ὕδ' κρήσας, ἵνα καὶ Διὶ τὸρ πικραίνω
σώεσσι μὲν, ὅς δ' ἰκέτησιν ἄμ' αἰδοίοισιν ὅππῃ δ' εἴ.
δ' ὅρπον δ' ξένω ταμὴν δότω γὰρ οὐκ ἐόντων.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκρο' ἰδὼν μένος Ἀλκινόοιο,
χειρὸς ἑλὼν ὁ δ' υἱὸς αἰδοφρονα ποικιλομήτην,
10 ὠρσεν ἄπ' ἐχάρσφι, καὶ ὕδ' ὀρόντος εἰς φαεινὸν,
ἦ ὅν ἀνὰ σήσας ἀγαπῶ ὅρα λαοδ' ἀμάντα,
ὅς οἱ πλῆστον ἵζει, μάλα δ' εἰ μὴ φιλεῖσκε.
χέρνιβα δ' ἀμφίπολος πωχόω ἐπέχλυε φέρσας
καλῆ· χρυσῆν, ὑπὲρ ἀργυροῖο λεβῶτος,
νύψαδ' αὖτε πρὸς ἡ ξίστην ἐταύνασε τράπεζαν.
σῖτον δ' αἰδοίην ταμὴν πρὸς ἑθνε φέρσας,
εἰδοτα πόλλ' ὕδ' ἑῖσε, χαρίζομένη πρὸς ἑόντων.
αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦδε πολὺ τλας δ' ἰθὺς ὁ δ' υἱὸς δῖος
καὶ τότε κέρυκα πωσέφῃ μὲν ὁ Ἀλκινόοιο,

20 Ποντόνοος, κρητῆρα κερὰ σάμην· μέβην νέμου
πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ἵνα καὶ Διὶ τὸρ πικραίνω
σώεσσι μὲν, ὅς δ' ἰκέτησιν ἄμ' αἰδοίοισιν ὅππῃ δ' εἴ.

Ὡς φάτο. Ποντόνοος δ' ἐκλίφρονα οἶνον ἐκίρνα·
νέμουσιν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμεν· δὲ πᾶσι σιμ.
αὐτὰρ ἐπεὶ σῶσαν τ', ἐπὶ οὐδ' ὅσον ἦθελε θυμός,
τοῖσιν δ' Ἀλκίνο· ἀγορήσατο καὶ μετέειπε,
κίε κλυτὰ φαίηκων ἡγήτορας ἦδ' ἐκείνους οἰκᾶδ' ἰόντας·
ὄφρ' εἴπω τὰ με θυμός γ' ἰδὼν σῆθεσι κελύβει.
νῦν μὲν δ' αἰσάμενοι κατὰ κέειτε οἴκαδ' ἰόντες·
30 ἠὲ θῆν γ' ἡγεροντας ὕδ' ἡλέονας καλίσαντας,
ξένου γ' ἐν μεγάροισι ξένιστος μὲν, ἦδ' ἐκείνους
ῥέξομεν ἱερά καλὰ· ἐπειτα δ' ἐπὶ πόδι πομπῆς
μνησόμεθα, ὥς χ' ὅξιν· ἀνδρὲς πόντος καὶ αἰῆς
πομπῆς ὑφ' ἡμετέρῃ καὶ πατρίδ' ἀγαῶν ἱκνῶνται
χαίρων, καρπαλίμως, εἰ μὲν μάλα τηλόθεν ἐσὶ
μὲν δ' ἐτι μισογῦς γὰρ κακὸν καὶ πῆμα πάθος
πρὶν γὰρ τὸν ἥς γαίης ὕδ' ἐμῶναι. γῆρα δ' ἐπειτα
πᾶσι τετα ἄσας οἱ ἄσας κατὰ κλῶδες τε βαρεῖαι
γενομένη νῆσαντο λίνω, ὅτε μὴ τέκε μήτηρ.

40 εἰ δέ τις ἀθανάτων γὰρ κατ' ἄρα ἑλὼν ἐλὼν ἑλὼν,
ἄλλο τι δὴ τόδ' ἐπὶ τὰ θεοὶ πόριμ' ἰχθυόωνται.
αἰεὶ γὰρ τὸ πάρος γε θεοὶ φαίνοντο γὰρ γαῖς
ἡμῖν, εὐδ' ἐρῶμεν ἀγκλειτὰς ἐκατόμβας·
δαίνυνται τε πρὸς ἡμῖν καὶ ἡμῶν γὰρ ἡμῶν
εἰ δ' ἄρα τις καὶ μὲν ἰὼν ξυμβληται ὁδ' ἰτης,
ὅτι κατὰ κρὺν πῖτον· ἐπεὶ σφισιν ἐγγύθεν εἰμὲν,
ὡς πόρ' Κύκλωπες τε καὶ ἄγρια φύλα γιγάντων.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος πωσέφῃ πολὺ μῆλ' Ὀδυσ·
Ἀλκίνο', ἄλλο δ' ἐμὲ μελέτω φρεσίν. ὅ γὰρ ἐγώ γε (σεύς,
50 ἀθανάτοισιν ἔοικα τοῖς ἄρα ἄνδ' ἄνδ' ἔχουσιν,
ὅς δ' ἐμας ὁδ' ἐφυλῶ, ἀλλὰ θνητοῖσι βροτοῖσιν.
ὅς τις καὶ ὑμεῖς ἴσ' ἐμάλ' ὅχοντες οἷζων
ἀνθρώπων, τοῖσιν καὶ γὰρ ἄλλοισιν ἴσ' ὡς αἰμῶν
καὶ δ' ἐτι καὶ πλεον' ἐγὼ κακὰ μνησάμεναι,
ὅσας γὰρ δ' ἐμὲ πάντα θεῶν ἴσ' ὅτι μογήσατε.

f

ἐλ

ἀλλ' ἐμὲ μὲν δ' ὀρπύσει ἔκαστα τε καὶ δόμον ἄν πορ,
 ἔγχετι συγερῷ ὡς γαστέρι κύνεσσιν ἄλλο
 ἐπ' ἔρ' ἄτ' ἐκείδουσιν ἵο μνήσασθαι ἀνέγκη,
 ὣς καὶ ἐγὼ πρὸς ἑσέ' ἔχοντα, ἢ μάλ' αἰεὶ
 ἐδιδίμηναι κίλεται, ὥς πινύμεναι δ' ἐμὲ πάντων
 λυθάνει ὅσ' ἐπαθόν, ὥς ἔνι πλῆσσεσθαι ἀνέγκη.
 ὅμως δ' ὅτρεμνέσθαι ἄμ' ἑοῖ φαινομένηφι,
 ὡς κί με τὸν δ' ὕψιμον ἐμὲς ὡς ἐστὶ πάτρεσ,
 καὶ πρὸ πολλὰ παθόντα, ἰδόντα με καὶ λίποι αἰὼν
 κτῆσι μὲν, δ' ὡς ἐστὶ, ὥς ἔνι φρεσὶ μέγα δ' ὦμα.

ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπ' ἥτορ, πρὸς ἐκείδουσιν
 πρὸς ἐμὲ μὲν τὸν ξένον, ἐπ' αἰεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ αὖτις αὖτις ἔειπεν, ὅσων ἦν βίη θυμὸς,
 οἳ μὲν κακὰ ἔειπον, ὥς ἐκείδουσιν ἔκαστος.
 αὐτὰρ ὁ γὰρ μέγας ἐπ' ἐλπίσιν ἔειπεν· Ὀδυσσεύς,
 πᾶρ δ' ἐπ' Ἀρετῇ καὶ Ἀλκίνοῦ Διογενί.
 πρὸς ἑμὲ μὲν ἔειπον, πρὸς ἑμὲ μὲν ἔειπον, πρὸς ἑμὲ μὲν
 τοῖσιν δ' Ἀρετῇ καὶ Ἀλκίνοῦ Διογενί.
 ἔγνω γὰρ φῶς τε χιτῶνά τε, εἴματα δ' ὅσα
 καλὰ, πρὸς αὐτῇ δ' ὕψιμον ἐμὲς ὡς ἐστὶ πάτρεσ,
 καὶ μὲν φωνήσας ἔειπεν πρὸς ἑμὲ μὲν ἔειπον, πρὸς ἑμὲ μὲν

Ξάνει, τὸ μὲν σὺ πρὸς ἑμὲ μὲν ἔειπον, πρὸς ἑμὲ μὲν
 τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; τίς τοι τὰ δ' ἐμὲς ἔειπον;
 ὅς δ' ἔφη ὡς ὡς πρὸς ἑμὲ μὲν ἔειπον, πρὸς ἑμὲ μὲν

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος πρὸς ἑμὲ μὲν ἔειπον, πρὸς ἑμὲ μὲν
 ἀργαλίου βασιλῆα δ' ἰλυνκίως ἀγορεύσαι (σύνε,
 κῆρις, ἐπεὶ μοι πολλὰ δόσαν Διοί, ὅσων ἦν βίη θυμὸς,
 ὥς δ' ἐπ' ἐμὲ μὲν ἔειπον, πρὸς ἑμὲ μὲν ἔειπον, πρὸς ἑμὲ μὲν
 ὧς γυνί, τίς νῆσος; ἀπ' ὅθεν ἔειπον, πρὸς ἑμὲ μὲν ἔειπον,
 γῆρα μὲν Ἀτλαντὸς θυγάτηρ δ' Ὀλοῖος Καλυψώ
 ναίει ἐν πλόκαμῳ, δ' ἐν Διὸς, ὅς δ' ἐπ' ἐμὲ μὲν ἔειπον,
 μέσγεται ὅτε δ' ἐμὲ μὲν ἔειπον, πρὸς ἑμὲ μὲν ἔειπον,
 ἀλλ' ἐμὲ μὲν ἔειπον, πρὸς ἑμὲ μὲν ἔειπον, πρὸς ἑμὲ μὲν ἔειπον,
 οἶον, ἐπεὶ μοι νῆα δόλῳ ἀργῇ κεραιῶν

αἰὼν Ζεὺς ἔλασας ἔκαστος μέσῳ γῆν ὅσων ἦν βίη θυμὸς.
 γῆρ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπ' ἐφθίοντο δόλῳ ἔταροι·
 αὐτὰρ ἐγὼ τρόπιον ἀγὰρ ἔλθω νῆος ἀμφιέλιος,
 γῆρ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπ' ἐφθίοντο δόλῳ ἔταροι·
 νῆσον δ' ὧς γυνί, τίς νῆσος; ἀπ' ὅθεν ἔειπον, πρὸς ἑμὲ μὲν ἔειπον,
 ναίει ἐν πλόκαμῳ, δ' ἐν Διὸς, ὅς δ' ἐπ' ἐμὲ μὲν ἔειπον,
 γῆρ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπ' ἐφθίοντο δόλῳ ἔταροι·
 νῆσον δ' ὧς γυνί, τίς νῆσος; ἀπ' ὅθεν ἔειπον, πρὸς ἑμὲ μὲν ἔειπον,
 δ' ἀκρὸς δόλῳ ἐμὲ μὲν ἔειπον, πρὸς ἑμὲ μὲν ἔειπον, πρὸς ἑμὲ μὲν ἔειπον,
 ἀλλ' ὅτε δ' ὧς γυνί, τίς νῆσος; ἀπ' ὅθεν ἔειπον, πρὸς ἑμὲ μὲν ἔειπον,
 καὶ τότε δ' ὧς γυνί, τίς νῆσος; ἀπ' ὅθεν ἔειπον, πρὸς ἑμὲ μὲν ἔειπον,
 Ζεὺς ὅς δ' ἐπ' ἐμὲ μὲν ἔειπον, πρὸς ἑμὲ μὲν ἔειπον, πρὸς ἑμὲ μὲν ἔειπον,
 πρὸς ἑμὲ μὲν ἔειπον, πρὸς ἑμὲ μὲν ἔειπον, πρὸς ἑμὲ μὲν ἔειπον,
 σῖτον καὶ μέθυ δ' ὧς γυνί, τίς νῆσος; ἀπ' ὅθεν ἔειπον, πρὸς ἑμὲ μὲν ἔειπον,
 ὅσον ὧς γυνί, τίς νῆσος; ἀπ' ὅθεν ἔειπον, πρὸς ἑμὲ μὲν ἔειπον,
 ἐπ' ἑμὲ μὲν ἔειπον, πρὸς ἑμὲ μὲν ἔειπον, πρὸς ἑμὲ μὲν ἔειπον,
 ὅκτω καὶ ἑκάτη δ' ἐφ' ἑμὲ μὲν ἔειπον, πρὸς ἑμὲ μὲν ἔειπον, πρὸς ἑμὲ μὲν ἔειπον,
 γαίης ὧς γυνί, τίς νῆσος; ἀπ' ὅθεν ἔειπον, πρὸς ἑμὲ μὲν ἔειπον,

δυσμό-

sed me quidem carnare finite dolentem quamvis;
 non enim odioso ventre impudentius aliud
 est, qui iubet sus recordari necessitate, (bentem.
 etiam valde afflictum aliquē, et in mentibus dolorē ha-
 sic et ego luctū quidē habeo mentibus, hic a. valde semp
 comedere iubet et bibere: et me omnium
 obliuisci facit quacumq. passus sum, et repleti iubet.
 nos autem festinate simul atq. aurora apparuerit,
 ut me infelicem meam imponatis in patriam,
 10 quāvis multa passū. ubi cōspicam me vel nisa relinquant
 possessionē meam famulosq., et aliam magnam domum.

Sic dixit. hi autem omnes laudabant, et hortabantur
 deducere hospitem, quoniam rectē dixisset.
 sed postquā libarum biberuntq. quantū noluit animus,
 hi quidem dormituri ierunt domum unusquisq.
 sed in domo relictus est diuus Vlysses,
 apud a. ipsum Areteq. et Alcinoūs diuina specie p̄ditus
 sederunt: famulae autem auferebant nasa coniūij.
 his autem Arete albiuina incepsit verba,
 20 agnouit enim pallium et tunicam, uestimenta uidens
 pulchra, quae ipsa fecerat cum ancillis mulieribus:
 et ipsum alloquens verba pennata dixit:

Hospes, hoc quidem te primum interrogabo ipsa,
 quis? unde uenis nitroū? quis tibi haec uestimenta dedit?
 an non dicis in mare errans hic uenisse?

Hanc autem respondens allocutus est prudēs Vlysses:
 difficile regina perpetuū dicere
 dolores, quandoquidē mibi multos dederunt dij caelestes:
 hoc autem tibi dicam quod me interrogas et inquiris.

30 Ogygia quaedam insula longē in mari iacet,
 ubi Atlantis filia dolosa Calypso
 habuit pulchricoma granis dea: neq. aliquis ip̄i
 misceatur neq. deorum neq. mortalium hominum:
 sed me infelicem peregrinum duxit fortuna
 solum, postquam mibi nauem uelocem candenti fulmine
 Iupiter iaculatus fregit medio in nigro mari.
 ubi alij quidem omnes perire boni socij:
 at ego carinā ulnis capiens nanis nitroū, remis agitata,
 nouem diebus ferebar: decima autem me nocte nigra

40 insulam Ogygiam appulerunt dij, ubi Calypso
 habitat pulchricoma granis dea, quae me suscipiens
 accurate excepit et alebat, et dicebat (omnibus:
 facluram immortalem et nunquam senescentem diebus
 sed meum nunquam animum in pectoribus persuasit.
 illic qdē septē annos p̄māsi firmiter, uestimenta a. semper
 lacrymis madefaciebā quae mibi immortalis dedit Ca-
 sed quando iam octauus reuolutus annus uenit, (lypsos
 et tunicam me insit concitans redire,
 Iouis ex insu, siue etiam animus mutatus ip̄ius est:
 misit autem in rate colligata: multa autem dedit,
 panem et suauē uinum: et diuinas uestes induit:
 mentum autem immisit innotum suauemq.
 septendecim quidem nauigabam dies mare sulcans,
 decima octaua uero apparuerunt montes umbrosi
 terra uetita: latatum est uero mibi cibum cor

Vlysses A.
 deie suos
 casus nar-
 rat.

infeli-

infelici. certe enim confusissimus eram adhuc autumnus
multa, quam mihi immisit Neptunus terra quassator,
qui mihi excitans ventos, impediuit iter,
commonuit uero mare immensum: neq. fluctus
finebat in rate uehementer ingemiscntem ferri.
hanc quidam deinde procella dispersit, ceterum ego
natans has undas transaui: donec me terra
uestra adegit ferens uentusq. & aqua.
ibi me egredientem coegisset fluctus ad terram,
petras ad magnas iaciens & mirabilem locum,
sed resiliens natans rursus, donec ueni
ad fluiuium, qui mihi uisus est locus optimus,
expers petrarum, & apricum erat à uento.
exciidi autem animum colligens: diuina uero nox
aduenit: ego autem scorsim à louisfluo fluiuiio
egressus in arbutis dormiui: circumquaq. autem folia
congressi: somnum autem deus immensum insudit.
hic quidem in folijs dilecto afflictus corde,
dormiui tota nocte usq. ad auroram & meridiem.
inclinabatq. sol, & me dulcis somnus dereliquit.
aucillas uero in litus tuae agnoui filiae
ludentes, inter eas autem ipsa erat similis dijs:
ei supplicanti: illa uero neutiquā ab indole absuit bona,
ut non sperare posses iuniorem obuiantem
facturum, semper enim iuniores desipiunt.
qua mihi cibum dedit affatim & ardens uinum,
& lauit in flumine, & mihi has uestes dedit.
haec tibi tamen si afflictus uerè enarraui.

*Hinc rursus Alcimus respondit dixitq:
hospes, certè quidem hoc decens non consideravit
filia mea, quod te nequiquam cum ancillis fœminis
duxit in nostram domum, tu uerò prima supplicasti.*

Hunc excipiens allocutus est versutus *Vlyffes*:
 heros, ne mihi ideo infontem reprebende puellam.
 hæc quidem me iussit cum ancillis subsequi:
 sed ego nolui, timens, reueritusq;
 ne fortassis tibi animus commoueretur audenti.
 iudicaces enim sumus supra terram genus hominum.

*Huic rursus Alcmonus respondit, dixitq̃:
hospes, non mihi huiusmodi in praeordijs eharum cor,
temere irasci: potiora autem honesta omnia.*

*Alcinous nimam Iupiter pater & Minerva & Apollo,
optat Vlyſſialis exiſſens qualis es, eaq; ſapiens qua ego utiq;
ſem ſibi ge filiam meam habeas, & meus gener uoceris,
nerum. hic manens: domum autem ego & bona darem,
ſi modo uolens maneat. inuitum enim te nullus retinebit
Phæacum: neq; ſic gratum Ioui eſſet.*

Alcinous
promittit
vlyſſi auxi
lium.

reduccionē vero in hoc ego perficiam (ut bene intelligas)
eras: in id temporis autem tu quidem domitus ſomno
dormias: illi captabunt tranquillitatem, ut peruenias
in patriam tuam & domum, & ſi fortē quid gratum eſt:
& ſi omnino multo longius eſt Eubœa.
eam enim longiſſimē aiunt abeſſe qui eam uiderunt
ex populo noſtro, quando ſtadium Radamanthum
duxerunt inuiſum Tytiū terra filium:

διυσμόρῳ· ἢ γὰρ ἔμελλον ἵτι ξυνίσταται οὐ ζῆ
 πολλῇ, τῷ μοι ἐπ' ὧρεσι ποσειδάων ἵφιστάθην,
 ὅς μοι ἐφορμήσας αὐέμεος, κατέδ' ὅποι κελεύθεος,
 ὧρεων ἧ θάλασσαν ἀδίσφατον ὕδρι τι κῦμα
 εἶα ὕδρι σχεδὸν ἄδ' ἰνὰ σφάχοντα φέρεσθαι.
 τῷ μὲν ἐπεὶ τε δύελλα δ' ἰσκήϊδας, αὐτὰρ ἔγωγ' ἔγωγε
 νηχομένῳ· τόδ' ἐλαῖτα δ' ἰετμαγον' ὄφρα με γαίῃ
 ὑμετέρῃ ἐπέλασσε φέρον ἀνέμος π' Ὀδυσσεύς.
 γῆθα κ' ἐμ' ἐκβαίνοντα βίησθετο κῦμ' ὕδρι χερσὶ,
 10 ὡς τρεῖς πῶς μεγάλοι βαλὼν Ὀδυσσεύς ἔχωρε.
 ἀλλ' αὐχαστοῦ ἀμύνος νῆχον πάλιν, ἔως ἐπ' ἦλθον
 ἐν ποταμόν, πῇ δ' ἐμοι εἴσπετο χῶρ' ἄρις,
 λαῶν πετράων, καὶ ὕδ' σκέπας ἡμ' αὐέμοιο.
 ἐκ δ' ἐπεί σον θυμὸν γεραίωμ' ὕδρι δ' ἀμβροσίῳ νύξ
 ἦλυν' ἔγωγε δ' ἀπ' αὐθιγῆς δ' ἰππεύετο ποταμοῖο
 ἑκάς γ' ἀμύνοισι κατέδραβον· ἄμφι ἧ φύλλα
 ἠφυσσεύον ὑπνον ἧ θεὸς κατ' ἀπείρονα κεύθεα.
 γῆθα μὲν γ' ἐν φύλλοις φίλον τετιμωμένον ἦτορ,
 εὐδ' ὁρ' ὡσαννύει καὶ ἐπ' αὐτῇ κέισον ἡμάρ.

30 δ' ὅς ποτ' ἦλ' αἶθε, καί με γλυκὺς ὕπνος αὐῆκνῃ.
ἀμφιπόλας δ' ὠδὴ θινὴ τέλ' ἔγνωνσα θυγατρὸς
παύσας, σὺ δ' αὐτὴ ἔλιν' ἐκῆα θεοῖσιν·
τὼν ἐκείνου· ἢ δ' ὅτι νῶματος ἤμβροτον ἐδιδλῶ,
ὡς ἂν ἔλποισι νῶτόρου ἀν' ἰάσασαυτα
ἔρξῃμι. αἰεὶ γάρ τε νῶτοροι ἀφραδίῃσιν.
ἦ μοι σῖτον' ἔδωκν' ἄλις ἡδὲ αἶθοπα οἶνον,
ἢ λῶσ' ὅν ποταμῶ, καί μοι τέθειε εἵματ' ἔδωκν'.
τοῦτ' αἰ τοι ἀγνύμενός περ ἀλκυὶν κατέλεξα.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε,
 30 ξείν', ἅτοι μὲν τό γ' ἡναιέμευ δὲ γνόντες
 πᾶσι ἐμῇ, ὅνεκά σ' ὅτι μετ' ἀμφιπόλοισι μῦθεϊν
 ἤγχι δ' ἡμέτερον, σὺ δ' ἄρα πρῶτ' ἰκέλευσας.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 ἦ ῥως μὲν μοι τένεα' ἀμύμονα νέεϊε κέρλιν. (σεύς,
 ἢ ἢ γάρ μ' ἔκτελδ' ὅσσιν ἀμφιπόλοισιν ἐπιδάτ' ἐλίσσας
 ἀλλ' ἐγὼ δ' ἐθέλω, δ' ἄσας, αἰχμωρόμενός τε,
 μὴ πως κ' ἐσὶ θυμὸς ὑπὸ σκύεσσ' ἰδόντι.

Δύσκειαι γάρ τ' ἐμὲν ὑπὸ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων
 Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβει, φώνησέν τε,

499 **Ξ**ΕΝ· ὅ μοι τοῦτο γνὶ σάθεοσι φίλον κῆρ,
μακρόδ' ὡς κεχολῶσθαι· ἀμείνω δ' αἰσμά παύσθαι.
αἱ γὰρ Ζεὺς τε πάτερ ἢ ἀβλυαῖς ἢ ἀπὸ πολλοῦ,
τοῖσ' ἐμὸν οἶσ' ἐστὶ πάτερ φρονέω ἄτ' ἐγὼ πρὸς,
πᾶσι δ' ἄτ' ἐμὲν ἔχευεν, εἰ ἐμός γε μενέος καλέεσθαι,
αὐτὴ μύλων· οἶκον δ' ἐγὰρ εἰ κτήματα Διόλῳ,
αἶψ' ἐθέλω γε μένοις· ἀκόντα δέ σ' ὅστις ἐρύξει
φαίπακον· μὴ ὅττα φίλον Διὶ πάτρι γήϊοιτο.
πομπὴν δ' ἐς πόδ' ἐγὼ πεκαίρομαι (ὁφρ' ἐν εὐδ' ᾗς)
αὔριον· ἄνθρωπος ᾗ σὺ μὲν δ' ἐδ' ἀμειβόμενος ὑπὸ

50. λέξεαι· οἱ δ' ἐλώσι γαλήνῳ, ὅφρ' αὐ' ἴκῃαι
πατρίδα σὺν ᾧ δῶμα, ᾧ ἔπειτε φίλον ἐσὶν·
ἔπειτ' ἡ μάλα πολλὸν ἐπασίρω ἐς· εὐβοίης.
πῶ γὰρ τλησάτω φῶς' ἐμμελαι οἱ μὴ ἴδοντες
λαῶν ἡμετέρων, ὅτε τε ξασθὼν ῥ' ἀδ' ἀμειβῶ
ἦγον ἐποφύοντο Τίτυον γαίχιον ὕον·

et ipsum longiorem et transiorem reddidit aspectum,
ut Phaeacibus gratus omnibus fieret,
gravisque et venerabilis, et ut perficeret certamina
multa, quibus Phaeaces experirentur Ulysses.
ceterum postquam conuenerunt congregatisque erant,
illis Alcinoüs concionatus est et locutus:

Alcinoüs
Phaeaces in
concione
hortatur,
ut Ulysses
iuuent.

Audite Phaeacum duces atque principes,
ut dicam quae me animus in peioribus iubet,
hospes hic baud scio quis nam errando uenit mea domum,
sive ab Eois sive Hesperijs hominibus:
deductionem flagitat, et precatur ratem esse.
nos uero ut antea quidem maturemus deductionem.
neque enim quisquam alius quicunque mea domum peruenierit,
hic lugens diu manet propter deductionem.

Alcinoüs
parat con-
uiuium.

sed age nauem nigram deducamus in mare diuinum
recentem: iuuenes autem duo et quinquaginta
eliganter e populo quicunque antea sunt optimi.
ligatis autem bene omnes ad scalmos remis
exite, ac deinde subitum appatate conuiuium,
ad nostra domum profecti: ego autem laute omnibus praebebo
iuuenibus uero haec praecipio: ceterum ceteri
sceptrigeri reges ad meam domum pulchram
ueniatis, ut hospitem in regia amplectamur.
neque quisquam recuset. aduocate uero diuinum cantorem
Demodocum: huic quidem deus excellenter dedit cantilenam
oblectare: quoties animus incitat ad cantandum.

Sic loquutus praebat. illi uero simul sequebantur
sceptrigeri: praece uero cucurrit ad diuinum musicum.
iuuenes uero electi duo et quinquaginta
ibant ut praeceperat ad litus maris infructuosum.
ac postquam ad nauem descenderunt atque mare,
nam quidem ipsi nigram in maris profundum deduxerunt,
malumque imposuerunt et uela naui nigra.

aptarunt autem remos uinacula per coriaria
omnia ut decebat, uela autem alba extenderunt:
aliter uero in humidum banc protraxerunt, ac postea
contenderunt ire Alcinoi prudentis in magnam domum.
implebantur autem porticusque et septa et domus uiris
congregatis, multi autem erant iuuenes atque senes.

illis uero Alcinoüs duodecim oues immolauit,
octo autem albis dentibus sues, duosque flexipedes boues:
quos degluberunt curatiusque et apparauit conuiuium ama-
bile. praece autem prope uenit ducens amabilem cantorem, (bile-
cus cantor. quae supra modum Musa dilexit, dedit uero bonumque malumque:
oculis quidem priuauit, dedit autem dulcem cantilenam.
huic sane praece posuit sedem argenteis clauis distinctam
in medio conuiuantium, columnae longae innixam.

ex paxillo autem suspendit cytharam sonoram (debet
ipsius supra caput, et monstrat quo pacto manibus pren-
praece: iuxta autem apponebat canistrum pulchrum mensam,
iuxta autem poculum uini, ut biberet quoties animus iube-
illi u. ad edulia parata apposita manus mittebant. (ret.
ceterum postquam potus et cibi desiderium expulerunt,
Musa cantorem excitauit ut caneret gloriam uirorum,
cantilena cuius tunc gloria ad caelum laeuius ibat:

conten-

καὶ μὴ μακρότροπον καὶ πάσσονα θῆκην ἰδέσθαι,
ὅς κεν φαίηκεσι φίλος πάντεσι γῆριοντο,
δ' αὖτός τ' αἰδ' οἷός τε, καὶ ἐκτελείσων ἀέθλους
πολλούς, ὃς φαίηκεν ἐπαρήσαντ' Ὀδυσῆος.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγερον ὁμυγερέον τ' ἐγῆνοντο,
τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε,

Κεκλυτε φαίηκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ὅφρ' εἴπω τὰ με θυμός γ' ἐσθλῆσι κελεύει,
ξείνων δ' ὅδ' ἀπ' οἴδ' ὅστις ἀλώμενος ἵκετ' ἐμὸν δῶ,
καὶ πῶς οἶόν μ' ἔσπεριον ἀνθρώπων.
πομπῇ δ' ὀτρύνει, καὶ λίσσεται ἐμπέδου ἐν.
ἡμᾶς δ' ὥς τοπάρους πύρ' ἐποτρυνώμεθα πομπῇ.
ὅδ' ἐγὰρ ὅδ' ἐστις ἄλλος ὅστις καὶ ἐμὰ δῶμα δ' ἵκηται,
γῆρας δ' ὀδυρόμενος δ' ἡρόν μὲν εἶναι πομπῆς,
ἀλλ' ἄγε νῦν μέλαιναν ἐρύσομεν εἰς ἅλα δῖαν
πρωτόπλοον κέρω ἢ δ' ὕω καὶ ποντήκοντα
κρινάδων κατὰ δ' ἡμῶν ὅσοι πάρος εἰσιν ἄριστοι.
Διωτάμενοι δ' εὖ πάντες ὠδὴ κληῖσιν ἐρετμὰ
ἔκβητ'. αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ δολὴ ἀλεγμύτε δ' αἶετα,
ἡμέτερόν δ' ἐλθόντες· ἐγὼ δ' εὖ πάσι πῆρξω.
κέρωσι μὲν ταῦτ' ὠδὴ τέλομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
σκεπητῆχοι βασιλῆες ἐμὰ πῶς δῶματ' ἀκαλὰ
δρῶντες, ὅφρα ξείνων γ' ἐμὴ γάρῃσι φιλέωμεν.
μῆδ' ἐτις ἀρνέσθω. καλέσασθε δ' εἰς οἶον αἰοδῶν
Δημόδοκον· τῷ γάρ ῥα θεὸς πόδι δῶκεν αἰοδῶν
τόρην νῦν, ὅπ' π' ἐθυμός ἐποτρύνῃσιν αἰδέειν.

ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο. τοὶ δ' ἅμ' ἐποντο
σκεπητῆχοι κῆρυξ ἢ μετώχ' ὅσον δ' αἰοδῶν.
κέρω ἢ κρινάδων δ' ὕω καὶ ποντήκοντα
βύτῳ ὥς ἐκελευσ' ὠδὴ δῖν' ἄλλος ἐτρυνέτοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὠδὴ νῦν κατὰ λυθον ἠδὲ θάλασσαν,
νῦν μὲν οἱ γὰρ μέλαιναν ἅλως βρονθῶσιν ἐρύσαν,
γ' ὅδ' ἰσὺν τ' ἐτίθεντο ἑῖς ἰσὶα νῦν μελαίνῃ.
ἤρτωσαν τοὶ δ' ἐρετμὰ τροποῖς γ' ἐριματίνισι
πάντα κατὰ μοῖραν, αὐτὰ δ' ἰσὶα λυθὰ πῆρξαν
ἐν δ' ὅδ' ἐν νοτίῳ τῷ γ' ὀρμισαν. αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ
βαῖν ῥ' ἡμῶν Ἀλκινόοιο δ' αἰφρονος ὄν μεγα δῶμα.
πλήν το δ' ἄρ' αἰδῶσαι τε καὶ ἔρκεα ἑῖς δῶμοι ἀνδρῶν
ἄγχι μὲν, πολλοὶ δ' ἄρ' ἔσαν νεοὶ ἠδ' ἐπαλαμῖοι.

τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος δ' ὕψα δῖα κῆρυξ ἡρῶσιν,
ὅκτω δ' ἄργυρόδοντας ὕας, δ' ὕω δ' εἰλίποδας βῆς
ὅδ' ἐρῶν ἅμ' ἐπ' ἔπει, τετύκοντο τε δ' αἶτ' ἐρατα
κῆρυξ δ' ἐγγύθην ἡλθον ἄγων ἐρίον αἰοδῶν, (νῦν.
τ' περὶ μῶσ' ἐφίλησε, δ' ἰδὲ δ' ἄγαθόν τε κακόν τε
ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δ' ἰδὲ δ' ἠδ' εἶαν αἰοδῶν.
ἔδ' δ' ἄρα ποντήκοντος θῆκε θρόνον ἀργυρόπλοον
μέσῳ δ' αὐτὸν ὁμῶν, πῶς κίονα μακρόν ἐρείσας.
καὶ δ' ἐκ πασσαλόφιν κρέμασιν φόρμιγγα λιγύην
αὐτ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ ἐπ' ἐφραδίῃ χερσὶν ἐλῆδ' (αὐ
κῆρυξ· πᾶρ δ' ἐτίθει κῆρυξ καλῶν τετραπέζαν,
πᾶρ δ' ἐπ' αὖς οἶνοιο, πῆρ ὅτε θυμός αὐάγοι.
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαδ' ἐπ' ἰσὶα πῶς κῆρυξ χεῖρας ἱάλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐπ' ὀνείαδ' ἔδ' ὄρον γ' ὕτω,
μῶσ' ἄρ' αἰοδῶν αὐτὸν αἰδ' ἐμὴν αὐτὸν ἀνδρῶν,
οἶμ' ὅδ' ὅτ' ἄρα κῆρυξ ἔρανον ὕμῳ ἵκανε·

f 3

νῦν

νῆακ' Ὀδυσσεὺς ἔειπε Πηλεΐδῃ Ἀχιλλεύῃ,
 ὥς ποτε θηρίσωντο δειῶν γυναικῶν δαλῆαι
 ἐκ πύργοις ἐπ' ἑοσιμῇ ἀνάξῃ ἡ αὐδ' ὄρωι Ἀγαμέμνων
 χαῖρε νόῳ ὅτ' ἄριστοι ἀχαιῶν διερίωντο.
 ὥς γὰρ οἱ χεῖρ' αὖτις ἐπὶ τοῖς ποσσὶν ἔπεισε
 Πυθόῃ γυναικὶν, ὅδ' ὑπὲρ βλάστητον ὁδὸν
 χερσὶ μὲν ἔπεισε γὰρ ῥα κυλινδρῶ πῆματος ἀρχήν
 τρωσὶ τε καὶ δαναοῖσι, Διὸς μεγάλῃ δὲ Βυλάῃ.
 ταῦτ' ἄρ' ἀκοῖλος ἀείδει Πηλεΐδης. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 πορφύρεον μέγα φάρος ἔλῳ χερσὶ σιδερεῇσι,
 κακκίφαλῃς εἰρυνεῇ, κάλυψεν ἡ καλὰ πρόσωπα.
 αἶδ' ἔρ' γὰρ φαίθηκας, ὕπ' ὀφρύσι δ' ἀκρυα λείβων.
 ἦτοι ὅτε λήξειν ἀείδων δαΐδ' ἀκοῖδος,
 δάκρυ' ὁμορξάμενος, κεφαλῇ ἀπὸ φάρου ἔλκευ,
 ἔλκευ ἀμφὶ κνέλλῳ ἔλῳ, ἀπὸ σπῆκε δειοῖσιν
 αὐτὰρ ὅτ' ἄρ' ἀρχοῖτο, καὶ ὅτ' ἔρυνεαν ἀείδων
 φαίθηκας οἱ ἄριστοι, (ἐπὶ τὸν ποτ' ἐπ' ἑοσιμῇ)
 ἄρ' Ὀδυσσεὺς κατὰ κρήνην καλυψάμενος γοάσκειν.
 γυνὴ δ' ἄλλος μὲν πάντας ἐλαύνει δ' ἀκρυα λείβων,
 Ἀλκίνοῦ δὲ μιν οἱ ἐπὶ φρασσάτ' ἡδ' ἐνόσων,
 ἦ μιν ἄγχι αὐτ' ἄρ' ἔρυνεαν ἔρυνεαν ἀείδων
 αἶψα ἡ φαίθηκας οἱ φιλῆρεται μοῖσι μετ' ἡνδ' αἶ,
 κέκλυτε φαίθηκας ἡνδ' ἔρυνεαν ἡδ' ἐνόσων,
 ἦδ' ἡ μὲν δαΐδ' ἐκ κορυμνῆς θυμὸν εἰσὶν,
 φόρμιγγός δ' ἡ δαΐδ' ὁ σῶν ἡνδ' ἐνόσων
 νῦν δ' ὁ δ' ἐλθὼν μιν, καὶ ἀέθλων περὶ βλάστητον
 πάντων ὥς ἡ ὁ δ' ἔρυνεαν γυναικῶν οἱ φίλοισιν,
 οἱ καὶ δὲ νοσήσας, ὅσοι ποδὶ γινόμεθ' ἄλλων
 πῦν τε, παλαισμοσὺν τε, ἔλκευ ἀμύμων, ἡ πόδεσσιν
 ὥς ἄρα φωνήσας ἡνδ' ἔρυνεαν τοῖς δ' ἄμ' ἔποντο· (σιν) 30
 καὶ δ' ἔκ πασσοῦ λαοφίῳ κρέμασε φόρμιγγα λιγυῖ
 Δημοδόκῳ δ' ἐλεχέειν, καὶ ἔφαθ' ἡνδ' ἐνόσων (αὐ)
 κῆρυξ ἡνδ' ἔρυνεαν αὐτῶν ὁδὸν ἡνδ' ἔρυνεαν οἱ ἄλλοι
 φαίθηκας οἱ ἄριστοι, ἀέθλια δαμνάνοντο δὲ.
 εἰ δ' ἔμιν εἰς ἀγορὴν ἄμα δ' ἔπεισε πάλῃ ὁμιλος,
 μυριοὶ αὐτ' ἔσαν τοῖς νέοι πολλοὶ τε καὶ ἰδοῖοι.
 ὦρτο μὲν Ἀκρόνιος τε, καὶ Ὀκύαλος, καὶ Ἐλατρεὺς,
 Ναντεὺς τε, Πρυμνέως τε, καὶ Ἀγχιάλος, ἔρυνεαν
 Ποντεὺς τε, Πρωτεύς τε, Θόων, Ἀναβήσιος τε,
 Ἀμφιάλος δ' ὅς ποτε πολὺν τεκτονίδαο·
 αὐτ' ἔρυνεαν Εὐρύαλος βοροτολῶν ἔρυνεαν ἄρ' ἔρυνεαν
 Ναυβolidης δ' ὅς ἄρ' ἔρυνεαν ἔλῳ εἰδὸς τε δέμας τε
 πάντων φαίθηκας μετ' ἄμύμονα λαοδ' ἄμύμων
 αὐτ' ἔρυνεαν τρεῖς ποδὶ δὲ δ' ἄμύμονος Ἀλκινόοιο,
 Λαοδάμας δ' Ἀλκίος τε, καὶ αὐτῶν ἔρυνεαν Κλυτῶν
 οἱ δ' ἡνδ' ἔρυνεαν μὲν ἐπ' ἑοσιμῇ πόδεσσιν
 τοῖσι δ' ἀπὸ νόσους τέταρτος δὲ δ' ἄμα πάντες
 παρπαλίμως ἐπ' ἔποντο κονίοντο δὲ πῶς ἰοιο.
 τῶν δ' ἔρυνεαν ὅτ' ἄρ' ἔρυνεαν ἔλῳ Κλυτῶν ἄμύμων
 ὅσοντ' ὅτ' ἔρυνεαν ἔρυνεαν ἡνδ' ἔρυνεαν
 πῶσον ὑπὲρ βλάστητον λαοδ' ἔρυνεαν, οἱ δ' ἔλκευ
 οἱ δ' ἔρυνεαν Εὐρύαλος ἀπὸ κέντρον πάντας ἀρῖς
 ἄλματι δ' Ἀμφιάλος πάντων πῶς ἔρυνεαν ἡνδ' ἔρυνεαν
 δ' ἔρυνεαν αὐτ' ἔρυνεαν πῶς ἔρυνεαν ἡνδ' ἔρυνεαν
 πῶς

contentionem *Vlyssis* & *Pelida Achilli*,
 ut quondam contenderunt deorum in conuivio celebri
 sauis verbis: rex autem uirorum *Agamemnon*
 gaudebat animo cum optimi *Achiorum* contenderent
 sic enim illi naticmans praedixerat *Phœbus Apollo*
 in *Pythia* diuina, quando ingressus est lapideum limen
 oraculum petiturus: tunc n. uersabatur mali principium
Troianisq; Danais, *Iouis* magni per consilia.
 ista sanè cantor cantabat inclytus. at *Vlysses*
 10 *purpureā ingentē uellē prebensam* manibus granibus,
 in caput traxit, obtexiitq; pulchram faciem.
 uerebatur n. *Phaeaces*, sub supercilijs lacrymas stillans.
 sed quando desinebat canere diuinus cantor,
 lacrymis abstersis, à capite uellēm demebat,
 & poculum rotundum accipiens, libabat dijs:
 at quando rursus incipiebat, & incitabant ut caneret
Phaeacum optimates, (quippe qui oblectabantur uerbis)
 rursus *Vlysses* capite obnoluto lugebat.

hic alios quidem omnes latebat lacrymas stillans,
 20 *Alcinous* uerò solus ipsum aduertit atq; animaduertit,
 sedens prope ipsum: graniterq; suspirantem audiuit:
 continuo aut *Phaeacibus* studiofis remorum loquebatur
 audite *Phaeacum* duces atq; rectores,
 iam quidem conuivio saturauimus animum aequali,
 citharāq; quae conuivio congruens est celebri:
 nunc autem exeamus, & certamina experiamur
 omnia: ut hospes narret suis amicis,
 domum reuersus, quantum superemus alios
 castibusq; luctisq; & saltibus, atq; pedibus.

Sic locutus praebat: illi uerò anā sequebantur:
 ad paxillum autem suspendit citharam stridulam:
Demodoci uerò prehendit manum, & eduxit adibus
 praeo: praebat uerò huic eandem uiam qua & alij
Phaeacum optimates, certamina admirantur.
 insisterunt a. ire ad forū: simulq; sequebantur ingēs turbae,
 infiniti: surrexerunt autem iuuenes multiq; & boni.
 surrexit quidem *Acronius*, & *Ocyalus*, & *Elatreus*,
Nanteusq; *Prymneusq;* & *Anchialus*, & *Eretmeus*,
Ponteusq; *Proteusq;* *Tboon*, *Anabesineusq;*

40 *Amphialusq;* filius *Polyei Teetionide*:
 surrexit etiam *Euryalus* homicida similis *Marti*:
Naubolidesq; qui optimus erat corporeq; speciosq;
 omnium *Phaeacum* post inculpatum *Laodamantei*:
 surrexerunt & tres filij boni *Alcinoi*,
Laodamas, & *Halius*, & diuinus *Clytoneus*:
 hi quidem primum periculum fecerunt pedibus:
 eisq; à carceribus extensus est cursus, hi simul omnes
 teleriter uolabant puluerem excitantes in campo.
 horū currēdo longè optimus erat *Clytoneus* inculpatus:

50 quantumq; in nonali spaciū est mularum,
 tantū praecurrens ad popultū uenit, alij u. relinquebantur.
 alij uerò lucta moleste periculum fecerunt,
 in hac rursus *Euryalus* uicit omnes optimos:
 saltu uerò *Amphialus* omnium optimus erat:
 disce autem omnium praestantissimus erat *Elatreus*.

Vlyssis mo/
 uetur fletus

Alcinous
Exortatur
Phaeacas
 ad certa-
 men.

Certamen
 cursus,
 &
 cetera.

pugna

pugna rursus Laodamas, eximius filius Alcinoi.
ceterū postquam omnes oblectarunt animū certaminib.
his Laodamas locutus est filius Alcinoi:

Agite amici, hunc hospitem rogemus si quod certamē
et scit et didicit, indole sanē non malus est,
famoribusq; cruribusq;, et utraq; manu desuper,
cervicēq; firma, ingentiq; robore: neq; uigoris
caret, sed malis debilitatus est multis.
non enim ego existimo peius aliud mari
ad hominem affligendum, etiam si malde fortis sit.

Hunc rursus Euryalus excepit, dixitq;:

Laodama, sanē hunc sermonem ritē dixisti:

tu ipse nunc pronoca uadens, et conueni sermone.

at postquam hoc audiuit bonus filius Alcinoi,

stetit in medium profectus, et Vlyssē allocutus est:

Laodamas
pronocet
Vlyssē ad
certamen.
huc age et tu hospes pater periculum fac certaminum,
si aliquid fortassis didicisti. conueni n. te scire certamina.
neq; enim maior gloria hominis quoad fuerit,
quam quod pedibus praestiterit et manibus suis.

sed age tenta, pelle autem maeritiam ab animo.

tibi uerō profectio non iam diutius aberit, sed tibi iam

et nautis deducta est, et praeparati sunt socij.

Hunc excipiens allocutus est prudens Vlysses:

Laodama, quid me ista inberis taxantes?

dolores mihi etiā magis in praecordijs quam certamina,

qui antea ualde multa passus sim, et multa pertulerim:

nunc uerō in uestro confessu reditu indigens

sedeo, precans regemq; omnemq; populum.

Euryalus
Vlyssi.
Huic rursus Euryalus respondit, obiurgantq; contra:
minimē te hospes perito uiro a similo
certaminum, qualia multa inter homines sunt:
sed huic qui simul nauti transstrata frequens,
princeps est nauarum, qui negotiatores sunt,
uelluraq; memor, et speculator est uiaticorum,
lucraq; rapacis acquisiti, neq; athleta similis es.

Vlysses im-
portuno
Euryalo
succenset.
Hunc autē toruē intuitus allocutus est prudens Vlysses:
hospes, non honestē dixisti: stulto uiro similis es.
ex aequo non omnibus dij munera dederunt
uiris, neq; indolem, neq; prudentiam, neq; eloquentiam.

alius quidem forma inferior est uir,
uerū deus formam uerbis ornat: alij uerō in ipsum
oblectati afficiunt: is uerō securē loquitur
modestia suauis, eminet autem in multitudine:
incedentem autem per urbem, ueluti deum aspiciunt.
alius autem rursus forma quidem similis immortalibus:

sed non ei gratia uersatur in sermonibus.
sed et tibi species quidem decora, neq; aliter
neq; deus fecerit: sed mente imperitus es.

lacexisti mihi animum in praecordijs charis,

locutus non ut decet: ego uerō non ignarus certaminum,

ut tu loqueris, uerū inter primos puto

esse, donec inuenta fretus fui uiribusq; meis.

nunc autē teneor malo et doloribus, multa n. passus sum;

uirorumq; bella, saeuosq; fluctus penetrans:

sed etiam sic, ualde multa passus, experiar certamina.

mordax

πύξ δ' αὖ λαοδάμας, ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντες ἐτόρβησαν φρενὶ ἄεθλοισι,
τοῖς ἄρα λαοδάμας μετέφη πῶς Ἀλκινόοιο,

Δοῦτε φίλοι, τὸν ξένον ἐρώμεθα εἴ τι ν' ἀέθλων

οἶδέ τε ἔδιδάκκει. φύλῳ γὰρ μὲν ὁ κακὸς ὄσθ,

μηρὸς τε κνήμας τε, καὶ ἄμφω χεῖρας ὑπόρβην,

αὐχένα τε σισαρόν, μέγα τε θυγόν· ὁ δέ τι ἄεθλος

δοῦνέ τ' αἶψα, ἀλλὰ κακοῖσι σιωτὴ ῥέηκεται πολέεσσι.

ὁ γὰρ ἔγωγε τι φημὶ κακώτερον ἄλλο θαλάσσης

10 αὐδ' ἔα τε συγχύσαι, εἰ κ' ἢ μάλα καρτέρως εἴη.

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,

λαοδάμα, μάλα τοῦτο ἐπ' ἔκατ' μοῖραν εἰπὼν·

αὐτὸς νῦν πρὸς ἀλέουσαι ἰὼν, καὶ πείρα δέ μ' ὀύω.

αὐτὰρ ἐπεὶ ἐτόγ' ἀκρόν· ἀγαθὸς πῶς Ἀλκινόοιο,

σὴ δ' ὅν μεσοσσὶν ἰὼν, καὶ Ὀδυσῆα πρὸς ἑσπεριν,

δ' οὐδ' ἄγε καὶ σὺ ξένε πᾶσι τὸν πείρασον ἀέθλων,

εἴ τι νᾶ πρὸς δ' ἐδάκκας. εἰοικε δ' ἐσ' ἰδ' μὲν ἀέθλος.

ὁ μὲν γὰρ μέζον κλέει· αὐτὸς δ' ὀφρα κεν ἦσιν,

ἢ ὅτι ποσσὶν τε ῥέξαι καὶ χερσὶν ἔησιν.

20 ἀλλ' ἄγε πείρασον, σκεδάσσω δ' ἀπὸ κήδεα θυμῷ,

σοὶ δ' ὁδὸς ὅκ' ἐτι δ' ἡρόν ἀπέσσεταί, ἀλλὰ τοι ἦδ' ὅ

νῦν τε κατέρχουσαι, καὶ ἐπαρτίεις εἰσὶν ἑταῖροι.

Τὸν δ' ἀπαμείβετο μνηστὴρ πολὺ μῆλ' Ὀδυσ-

λαοδάμα, τί με τοῦτο κελδύβεε κερδομένους; (σεύς,

κήδεά μοι ἔμ' ἄλλων γ' ἐφ' ἑσπεριν ἦτορ ἄεθλοισι,

ὅς περ μὲν μάλα πολλὰ ἔπαθον, καὶ πολλὰ ἐμόγησά·

νῦν δ' ἐμὲ δ' ὑμετέρη ἀγορῇ νόσοιο χατίζων

ἦμα, λισσομένους βασιλῆα τε πάντα τε δῆμον.

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, νείκεός τ' αὖ-

30 ὁ γὰρ σ' ὁδὸς ξένε δαίμωνι φωτὶ εἴσκω (τίω,

ἀέθλων, οἷά τε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πείρονται·

ἀλλὰ ἔφ' ὅσδ' ἄμα νηὶ πολυκλήιδι θαμίζων,

ἄρχος ναυτῶν, οἱ τε περικτῆρες ἔασι,

φόνες τε μνηστῶν, ἔπ' ἵπποισι καὶ ὀδ' αἶμα,

κέρδιέων δ' ἄρπαλέων, ὅδ' ἀβλήτηρι εἰοικας.

τ' δ' ἄρ' ἔσθ' ὅσδ' ἰδὼν πρὸς φῶν πολὺ μῆλ' Ὀδυσ-

ξέν, ὁ καλὸν ἐφ' ἑσπεριν ἀταδάτω ἀνδρ' εἰοικας. (σεύς,

ὅτως ὁ πάντας θεοὶ χαρίζεται δ' ἰδ' ὅσιν

αὐδ' ἔασι, ὅτε φύλῳ, ὅτ' ἄρ' φρενί, ὅτ' ἀγορῇ τ' αὖ,

40 ἀλλ' ὅ μὲν γὰρ τ' εἰδὸς ἀκιδ' ὀνόματος πείλει ἀνὴρ,

ἀλλὰ θεὸς μορφῇ ἐπισσιεῖται· οἱ δ' ἐτ' ὅν αὐτὸν

πρὸς πόμπησιν λείουσιν· ὁ δ' ἀσφαλὲς ἀγορεύει

αὐδ' οἱ μελιχίη, μετὰ δ' ὅτε πρὸς ἀγορῇ λείουσιν·

ἐρχόμενον δ' αὐτὰ ἄστυ, θεὸν ὥς εἰσπρόσσω.

ἀλλ' ὅ δ' αὖ εἰδὼ μὲν ἀλὶ γαίῃ ἀθανάτοισιν·

ἀλλ' ὁ οἱ χάρις ἀμφιπόδισι φέρεται ἐπ' ἑσπεριν.

ὥς καὶ σοὶ εἰδὼ μὲν ἀριπρεπὲς, ὁδὸς κεν ἄλλως

ὁδὸς θεὸς τ' οὐδέ τις· νόον δ' ἀποφώλιον· εὐσθί,

ἄρινάς μοι θυμὸν γ' ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,

50 εἰπὼν ὁ κατὰ κόσμον· ἔγω δ' ἐν νηὶ ἀέθλων,

ὥς σὺ γὰρ μυθεῖαι, ἀλλ' ὅν πρῶτόισιν οἶω

ἔμμεναι, ὅφρ' ἦβ' ἔτε πεποῖθα χερσὶ τ' ἐμῇσι.

νῦν δ' ἔχομαι κακότητι καὶ ἀλγέσι, πολλὰ γὰρ ἔτλην

αὐδ' ἔρπον τε πολέεσσι ἀλεγεινά τε κύματα πείρων.

ἀλλὰ καὶ ὥς, κακὰ πολλὰ πάθων, πείρασον ἀέθλων.

f 4

θυμῷ

Demodo-
cus canit fa-
bulam de
Veneris et
Martis am-
plexu.

ὧς φάτο. τῇ δ' Ἀσπασόρ ἐείσατο κοιμηθῆναι.
τὼ δ' ἐς δ' ἐμνια βάν τε κατ' ἐδ' ἄρα θορ' ἀμφὶ ἵδ' ἐσμοί
τεχνήντων δ' ἐχυντο πολὺ φρον' Ἡ' φαίσοιο.
ὅδ' ἐ τι κινήσαι μελέων ἴω, ὅδ' ἀνὰ πῦρα
ὣς τότε δ' ἠ' γίνωσκον ὅτ' ἔκ' ἐστι φρεσὶ πῦρ ἔστιν.
ἄρχιμόλον δ' ἐσφ' ἤλθε πῶδε κλυτὰς Ἀμφιγυίας,
αὐτὶς ὑποστρέψας πρὶν Ἀθήνας γαῖαν ἰκίεσθαι.
ἠ' ἔλιθ' ἡ γὰρ οἱ σκοπιῶν ἔχον, ἔπειτα μῦθον.
βῆ δ' ἰμῶναι πῶς δ' ὠμα, φίλον τετιμῆνός ἦτορ
ἔσθ' ὅτ' ἐν πῶδε θύροισι χόλος δ' ἐμὴν ἄγριον ἦρα,
σμερδ' ἀλέων δ' ἐβόησε, γέγωνέ τε πᾶσι θεοῖσι,

Ζεὺς δ' αὖτε, καὶ δ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἰόντες,
διδύδ' ἵνα ὄργα γελᾶσά μιν ἔκ' ὦλεν ἰδὼν.
ὥς ἐμὲ χολὸν ἰόντα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
αἰὲν ἀτιμάζει, φιλέει δ' αἰδολὸν Ἀρῆα.
ὅνεχ' ὁ μὲν, καλὸς τε καὶ ἄρτιος, αὐτὰρ ἐγὼ γε
ἠπεδανὸς γηρόμην, ἀτὰρ ὅτι μοι αἶτις ἄλκιος,
ἀλλὰ τὸ κῆρ δ' ὦν τῶ μιν γένεσθαι ὄφελον.
ἀλλ' ὅφ' ἐδ' ἵνα τῶ γε κατ' ἐδ' ἴδωμι φιλότητι,
εἰς ἐμὰ δ' ἐμνια βάν τε, ἐγὼ δ' ὁρώω ἀπάχημαι.
ὅ μιν σφας ἔτ' ἑολπὰ μίνω θά γε κείμην ὅτ' ὦ,
ἔμ' ἀλλὰ πῶς φιλέοντε, τὰχ' ἔκ' ἐδ' ἴδωμι ἄμφω
εὐδ' ἐμ' ἀλλὰ σφωε δ' ἰδὼς καὶ δ' ἐσμάς ἐρύξει,
εἰσὶν μοι μάλα πᾶν τὰ πατὴρ ἀποδῶσιν ἐδ' ἵνα
ἄσ' αἰὲν ἰγνύαλιν κινώωσι δ' ἐνέκα κέρους.
ὅνεκά οἱ καλὴ θυγάτηρ, ἀτὰρ ὅτι ἐχέθην μιν.

ὧς ἐφάθ', οἱ δ' ἄγερον θεοὶ ποτὶ χαλκοβατὲς δῖω.
ἤλθε Ποσειδάων γαῖον, καὶ δ' ἑρμῆς
ἔρμειος, ἤλθον δ' ἀνὰ ξέκ' ἄδ' ὄργον ἀπὸ λαῶν.
Θηλυτῶν δ' ἐδ' αἰὲν μὲν αἰδοῖ οἱ οἱ ἐκάστω.
ἔσαν δ' ἐν πῶδε θύροισι θεοὶ δ' ὠπῆδ' ἐάων.
ἄσβες δ' ἄρ' ἐν ὦρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσι,
τέχνας εἰσορώσιν πολὺ φρον' Ἡ' φαίσοιο.
ὦδε δ' ἐτις εἰπεσκὴν ἰδὼν δ' ἄν' ἄλλων ἄλλων,
ὅτ' ἀρετῇ κακὰ ὄργα, κίχ' αἰὲν τοι βραδὺς ὥκιν.
ὥς μιν ἴω Ἡ' φαίσοιο, ἐὼν βραδὺς ἔλθ' Ἀρῆα,
ὥκιντα τὸν πῶς ἰόντα θεῶν οἱ Ὀλύμπου ἔχον,
χολὸς ἐὼν, τέχνησι τὸ ἔμ' ἰδὼν ὄφελει.

ὧς οἱ μὲν τοιαῦτα πῶς ἄλλ' ἔλεγε ἀγρόδωρον.
ἔρμην δ' ἐπὶ πῶς ἐπὶ πῶς ἀνὰ Διὸς Ἀπόλλων,
ἔρμειος Διὸς ἔμ', δ' ἰδὼν πορὶ δ' ὠρτο, ἔκ' αἰὲν,
ἦ ῥά κ' ἐν πῶδε θύροισι θεοῖς κρατ' ὀρτοῖσι πεδῶς
εὐδ' ἐμ' ἐν λείκτροισι πῶς ἄρ' ἔχουσιν Ἀφροδίτην.
τὸν δ' ἠμέλειτ' ἐπεὶ τὰ δ' ἰδὼν πορὶ δ' ὠρτο, ἔκ' αἰὲν,
αἰ γὰρ ὅτ' ἔχουσιν ἀνὰ ξέκ' ἄδ' ὄργον ἀπὸ λαῶν.
δ' ἐσμοί μιν τρεῖς τόσοι ἀπείρον δ' ἀμφὶς ἔχον,
ὅ μιν δ' ἐσπώω τε θεοὶ, πᾶσι αἰὲν δ' ἐκίχ' αἰὲν,
αὐτὰρ ἐγὼν εὐδ' ὡς μιν πῶς ἄρ' ἔχουσιν Ἀφροδίτην.

ὧς ἐφάθ', ἐν δ' ἔλεγε ὡς τ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
ὅτ' ἐπὶ Ποσειδάων γέλως ἔχ' ἐκίχ' αἰὲν δ' αἰὲν
Ἡ' φαίσοιο κλυτοεργὸν ὅπως λύσειν Ἀρῆα.
καὶ μιν φωνήσας ἐπεὶ πῶς ἄρ' ἔχουσιν πῶς ἄρ' ἔχουσιν,
λῦσον ἐγὼ δ' ἐπὶ πῶς ἄρ' ἔχουσιν πῶς ἄρ' ἔχουσιν
τίσιν αἰὲν πᾶν τὰ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.

τὸν δ' αὖτε πῶς ἐπὶ πῶς ἔλεγε ἀμφιγυίας,
μῦθε

Sic ait. huic autem gratum visum est dormire.
illi u. in lectum ut conscenderunt dormierunt: vincula a.
fabrefacta circumfunde bantur prudentis Vulcani.
neq. ullum mouere membrum erat, neq. attollere:
et tum quidē agnouerūt quod non iam effugia patebāt.
propē autem eis uenit inclutus Vulcanus,
rursus reuersus antequam ad Lemni terram uenisset.
sol enim illi custodiam habuit, dixitq. orationem.
contendit autem ire ad domum, chato afflictus corde:
10 stetit autem in uestibulo: ira autem ipsum dira cepit,
horrendum autem clamauit, audireq. fecit omnes deos:
Iupiter pater, atq. alij dij beati semper nīentes,
uenite ut opera ridicula et non tolerabilia uideatis.
ut me claudum entem Iouis filia Venus
semper debonestat, amat autem perniciosam Martem:
eo quod ille quidem pulcher et sanus pedibus, sed ego
imbellis factus sum. at neuitquam mihi causa alia est,
quā parentes duo: qui non genuisse debebant.
sed uidete ut illi dormiunt in amore,

20 meo conscenso lecto: ego autem aspiciens tristior.
non tamen eos iam spero paulisper iacere sic,
licet admodum amantes, foras se nolent ambo
dormire: sed ipsos dolus et uinculum detinebit,
donec mihi omnia pater reddat dotalia
quacūq. illi praeui impudentem ob puellam.
quod illi pulchra filia, sed non pudica.

Sic ait. ipsi autē congregati sunt dij aream per domum.
uenit Neptunus terra quassator, uenit et utilis deus
Mercurius, uenit autem rex iaculator Apollo.
30 faemina autem dea manebant pudore domi singulae.
habant autem in uestibulo dij datores bonorum:
immensus autem risus excitatus est dij beatis,
artes inspicientibus prudentis Vulcani.
tum uero quispiam dicebat uidens in proximum alium:
non sunt uirtuti mala opera: assequitur tardus celerem:
ut nunc Vulcanus ens tardus cepit Martem,
uelocissimum licet deorum entem qui Olympum tenent,
claudus ens, technis: propter quod et adulterij mulier de-
Sic illi quidem talia inuicem dicebant. (bet.

40 Mercurium autem allocutus est rex Iouis filius Apollo:
Mercuri Iouis fili, internuncie, dator bonorum,
num in uinculis uelles fortibus compressus
dormire in lectulo iuxta auream Venerem?

Huic respondit deinde internuncius Mercurius:
utinam fieret rex iaculator Apollo:
uincula quidem ter tot infusa circumfusa essent,
uos autem inspiceretis dij, omnesq. dea,
at ego dormirem apud auream Venerem.

Sic ait, risus autem excitatus est immortalibus dijs.
50 neq. Neptunus risum tenebat, precabatur autem semper
Vulcanum inclutum artificem ut solueret Martem:
et ipsum allocutus uerba alata dicebat:

Solue: ego autem tibi ipsum promitto (ut tu iubes)
soluturum esse aqua omnia inter immortales deos.
Huc rursus allocutus est inclutus artifex ambiclaudus:

ne me Neptune terra quassator hac iube:
misera pro miseriis etiā sponsones sunt ad spondendum.
quo pacto ego te vincire possem inter immortales deos,
si quidem Mars abierit debitum et nincula effugiens?

Hinc rursus allocutus est Neptunus terra quassator:
Vulcane, etiam si Mars debitum renuens
abierit fugiens, ipse tibi ego hac persolnam.

Hinc respondit continuo inclutus ambiclaudus:
non est neq. decet tuam orationem abnuere.

Sic locutus, nincula soluit robur Vulcani.
illi postquam ē ninculo soluti sunt fortis licet ente,
statim impetū facto, ille quidem in Thraciam iuit,
illa vero ad Cyprum peruenit libenter ridens Venus,
in Paphum, ubi illi lucus ara q. odorata:
hic autem ipsam Gratia lauauit, et unxerunt oleo
immortali, qualia deos refrigerant semper entes:
necesse autem induerunt amabiles, mirabile visu.

Hæc certè cantor cantabat inclutus: ceterum Ulysses
oblectabatur mente sua audiens, atq. etiam alij
Phæaces longorum remorum, nanibus incluti niri.

Lusus pile. hi igitur postquā pilam pulchrā in manibus acceperunt
pupuream, quam ipsis Polybus fecerat prudens,
hanc alter iaciebat ad nebulas umbrosas,
flexus retro, alter autem à terra in altum eleuatus,
facile accipiebat, antequā pedib. ad paucimentū uenisset.

Saltatio. at postquam pilam in rectum experti sunt,
saltauerunt postea in terra pascenti multa
frequenter alternantes: iuuenes autē applaudebant alij
stantes in certamine: multus autem strepitus ortus est.
tunc Alcinoi allocutus est diuus Ulysses:

Alcinoe rex, omnium clarissime populorum,
utiq. pollicitus es tripudiatōres esse optimos,
utiq. planè factum est: stupor me habet inspicentem.

Sic dixit, latata autem est sacra nix Alcinoi:
statimq. Phæaces amantes remorum allocutus est:

Alcinoi **Phæacibus.** Audite Phæacum duces ac principes,
hospes mihi ualde uidetur prudens esse:
sed agite ei demus hospitale munus uti decet.
duodecim enim in populo praelari reges
principes imperant, tertiusdecimus autem ego ipse:
ex his ei singulis nestem bene lotam et tunnicam,
et auri talentum ferte preciosi:
statim autem omnia portemus cōgregati, ut in manibus
hospes habens, ad cenam ueniat letus in animo.
Euryalus autem seipsum conciliet uerbis
et dono, quoniam nequaquam ut decuit locutus est.

Sic dixit, omnes autem laudauerunt, et iusserunt:
dona autem ut ferret prætiserunt praconem singuli:
huic autem rursus Euryalus respondit locutusq. est:

Euryalus **Ulysses** **en** **se donat.** Alcinoe rex, omnium clarissime populorum,
tibi equidem hunc hospitem conciliabo sicut tu iubes,
dabo ei hunc ensē totum arcum, cui est manubrium
argentum, magna autem regens secti eboris

μή με ποσείδ' αὖ γαίης τε καὶ κελύε'·
δ' εἰλαί τει δειλῶν γε καὶ ἐγγυαί ἐγγυακάδα·
πῶς αὖ ἐγὼ σε δ' ἴοιμι μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν;
ἔκην Ἀρης οἴχοιτο χρεῖ· ὁ δ' εἰσμοῖρ' ἀλύξας;

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποσειδάων γυνισχῶν;
ἦ φαις, ἔπει γάρ κεν Ἀρης χρεῖ· ὑπαλύξας
οἴχεται φύγων, αὐτὸς τοι ἐγὼ τὰ δ' εἰ τίσω.

Τὸν δ' ἠμέβετ' ἐπείτα ποσειδάων Ἀμφιγυῖς,
ἔκ' ἐς δ' εἰς εἰοικε τὸν ἐπ' ἄρνησάδω.

10 Ὡς εἰπὼν, ὁ δ' εἰσμοῖρ' αὖτις μὲν ἦ φαις οἶο.

α. Διομῆ

τὼ δ' ἐπεί κ' εἰσμοῖρ' αὖτις μὲν ἦ φαις οἶο,
καὶ τὴν αὐαῖσαντε, ὁ μὲν ὀρέκλυνδε βεβήκει,
ἡ δ' ἄρα Κύπρῳ ἵκανε φιλομμεδ' ἡς Ἀφροδίτη,
ὅν τ' ἄρα φωνήεντα δὲ οἱ τέμεν· Βωμόν τε θύειας·
γῆθα δ' ἐμὴ χάριτες λῦσαν, καὶ χερσὶν ἐλαίῳ
ἀμβρόσιον, ὅσα θεὸς ἐπὶ γυναικὶν αἰεὶ ἰόντας·
ἀμφὶ δ' εἴματα ἴσαν ἐπ' ἡρώτα, θαῦμα ἰδὲ ἰδὼτα.

Ταῦτ' ἄρ' ἀειδὼς ἄδ' ἐπὶ πικλυντὸς αὐτὰρ ὁ δ' υἱὸς
τόρπεντ' ὅτι φρεσὶν ἔστιν ἀκῶν, ἃ δ' ἐν ἄλλῳ (σεύς

10 φαίηντο δολιχέρηται μοι, ναυσίκλυτοι ἀνδρες.

Ἀλκίνοῦ δ' Ἀλίου ὁ λαοδίαμαντα κελύεσθον
μυῖαξ' ὀρχήσασθαι, ἐπεί σφισιν ὅστις ἐβίβην.
οἱ δ' ἐπεί δ' ἐν σφαῖραν καλῶν μετὰ χερσὶν ἔλονται
πορφυρίῳ, τὴν σφῆν πόλυν· ποίησε δ' αἰθέρας,
τὴν ἑστῶν· εἰπὶ τὰ σκιερά, ποτὶ νύκτα σκιδόντα,
ἐδ' ὁπῶς ὁπίσω· ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀνέβη,
ῥηθ' ἰδὼς μὲν ἔλκετο, πᾶρ· ποσὶν ὁδὸν ἐκείδωτα.

αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ἔσφαῖραν ἀν' ἰδὼν παρήσαντο;
ὡρχέσθω δὴ ἡπείτα ποτὶ χθονὶ πελοποταμῶν

20 παρφί· ἀμειβομένη· κῆροι δ' ἐπελίκου ἄλλοι
ἐσάοτες κατ' ἀγῶνα· πολὺς δ' ἔσθ' ἀκούπος ὀρώρεα.

δ' ἔσθ' ἄρ' Ἀλκίνοῦ προσφώνει δ' ἴ· ὁ δ' υἱὸς αὖτις,
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδ' ἐκίετο λαῶν,

ἡ μὲν ἀπάλησας βυτάρμονας ἐπ' ἀρίστους,
ἡ δ' ἄρ' ἐπὶ ματέτυκτο σέβας μ' ἔχει ἀσπρόωντα.

Ὡς φάτο, γῆθησεν δ' ἱερὸν μὲν Ἀλκινόοιο·
αὐτὰρ ὁ φαίηντο φιληρέται μοι μετὰ νύκτα,

Κελύτε φαίηντο ἡγήτορες ἃ δ' ἐκίετο λαῶν;
ὁ ξένος μάλ' αὖ μοι δόκει πεπνυμένος ἔσθ'.

40 ἀλλ' ἄγε οἱ δ' ὄρεα ξανθίαν ὥς ὠκεῖον
διδόεκα γὰρ κατὰ δ' ἄμω ἀριπρεπέδον βασιλῆος

ἄρχοι κραίνουσι, τρισκαίδ' ἐκατ'· ὁ δ' ἐγὼ αὐτὸς
τῆν οἱ ἐκαστὸν φᾶρ· εὐπλοῖες ἃ δ' ἐχίτωνας,

ὁ χρυσοῖο πέλατον γνέκατε τιμῶντα·
αὐτὰρ ὁ πάντα φέρω μὲν ἀλλήλων, ὁ φέρ' ὅτι χερσὶ

ξένος ἔχω, ὡς δ' ἄρα ποτ' ἐν χερσὶν ὅτι θυμῷ.
Εὐρύκλος δ' ἐαυτὸν ἀριστάδω ἐπέεσσιν

καὶ δ' ὄρεα, ἐπεί ὅτι ἐπ' ἐκαστὸν μοῖραν ἔσθ' ἔσθ'.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' ἴππων, ἃ δ' ἐκίετο λαῶν;
50 δ' ὡς δ' ἄρ' οἱ σέβας παρῶσαν κέρκεα ἴκασθ'·

τὸν δ' αὖτ' Εὐρύκλος ἀπαμείβετο φώνοντά τε,
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδ' ἐκίετο λαῶν,

ποτὶ γὰρ ἐγὼ τὸν ξένον ἀρίστομα ὥς σὺ κελύεας,
διδόω οἱ πόδ' ἄρα παγχαλκίον, ἡ ἐπὶ κόπῃ

ἀργυρεῖον, κελύον δ' ἡ ποτὶ γῆσιν ἐλίκωντα·
ἀμφὶ δ' εἰς

ἀμφιδεδῖνῃται· πῶλιν δ' εἰς αἶψαν ἔστα.
ὣς εἰπὼν, ὃν χερσὶ τίθει ξίφος ἀργυρόεσσαν,
καὶ μιν φωνήσας ἔπειτα πτόοντα πῶσνύδα,
Χαῖρε πᾶσι τὸν ἔξενε, ἔπειτα δ' ἔπειτα τι βίβαν
δαινόν, ἄφαρ τὸ φέρον· ἀναρπάξασαι ἄλλα·
σοὶ δ' εἰς αἶψαν ἰδὲ μιν πατρίδ' ἰκέσθαι
δοίην· ἐπειδὴ δ' ἠδ' ἀφίλων ἀπὸ πημάτων πάχυνται.

Τὸν δ' ἀπαμβόμβωνος πῶσεν πολὺ μὲν Ὀδυσσεύς
ὡς φίλος μάλα χαῖρε, θεοὶ δ' ἐπὶ ὀλβία δ' οἱ (σέως)
μὴ δ' ἐτι τοι ξίφος γε πῶλιν μετόπισθε γήνοιντο (γν' 10
τὸ τὸ δ' ἡ μοι δῶκεας ἀρεσάμεν) ἔπειτα σιμ.

Ἡ δ' ἄρα, ὡς ἀμφ' ὤμοισι δέτο ξίφος ἀργυρόεσσαν,
δύσετό τ' ἠέλιον, καὶ ἐκλυτὰ δῶρα πῆλιν.
ὡς γὰρ ὅτε Ἀλκινόοιο φέρον κέρκεος ἀγαυοῖ·
δ' ἐξάμενοι δ' ἄρα πᾶσι δὲ ἀμύμονος Ἀλκινόοιο
μυτρίῃσιν αὐτοῖσιν ἔθεσαν ποδὶ καλλίᾳ δῶρα.
τοῖσιν δ' ἠγεμόνδ' ἰδὼν μὲν Ἀλκινόοιο
ἐλθόντων δ' ἐκείνων γν' ὑψηλοῖσι δρόμοισι.
ὡς ἄρα τὸ τ' Ἀρετῶν πῶσεν μὲν Ἀλκινόοιο,

Δούρο γυναικα, φέρε χιτῶν ἀριπρεπὲς ἥ τις ἀρίστη 20
γν' αὐτῇ δὲς φάρε· εὐπλωὺς ἦδ' ἐκ χιτῶνα·
ἀμφὶ δὲ οἱ πύρι χαλκὸν ἵνατε, δέρε μετὰ δ' ὕδωρ,
ἔφρα λοιπὰ μὲνός τε, ἰδὼν τ' εὐκείνου πᾶντα
δῶρα τὰ οἱ φαίκετο ἀμύμονος γν' ἠδ' ὅτε ὅτε
δαίτι τε τὸ πᾶν καὶ αἰοιδῆς ὕμνον ἀκούων·
καὶ οἱ γὰρ τὸ δ' ἄλλοισιν ἐμὸν ποδὶ καλλίᾳ ὀπάζω,
χεῖρας, ὅφρ' ἐμὲν μεμνημένῃ ἡμᾶτα πάντα
παρὰ δ' ἡ γν' ἐμὰ γὰρ Διὶ τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσιν.

ὣς ἔφαθ'· Ἀρετῇ δ' μετὰ δ' ὤμοισιν ἔειπεν
ἀμφὶ πύρι σῆσαι τρίποδα μέγαν ὅττι τέχνησιν.
αἰετᾶσαν αἰετῇ λειτροχόου τρίποδ' ἴσασαν γν' πύρι κηλῶ·
γν' δ' ἄρ' ὕδωρ ἐχούαν, ὥστε γν' εὐλα δ' αἶον ἐλᾶσαι.
γὰρ μιν ἄρ' ἴστος δὲ πῶς ἀμφεπτε, θερμὸν δ' ὕδωρ.
τόφρα δ' ἄρ' Ἀρετῇ ξείνῳ ποδὶ καλλίᾳ χιτῶν
ἔξενον δαλάμοιο, τίθει δ' ὡς καλλίμα δῶρα,
ἰδὼν τε, χεῖρας τε, τὰ οἱ φαίκετο ἰδὼν
γν' δ' αὐτῇ φάρε· δῆλον τε χιτῶνα,
καὶ μιν φωνήσας ἔπειτα πτόοντα πῶσνύδα,
αὐτὸς νῦν ἰδὲ πῶμα, δοῶς δ' ὡς δέσμον ἵκον,
μή τις τοι καδ' ὁδὸν δ' ἠλῆσται, ὅππότε αὐτῇ
εὐπῆδα γλυκὺ ὕπνον ἰὼν γν' νῦν μελαίνῃ. (σέως)

Αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ γ' ἄκρως πολὺν τλας δ' ἴθι· Ὀδυσσεύς
αὐτίκ' ἐπὶ ἤρτι πῶμα, δοῶς δ' ὡς δέσμον ἵκον
ποικίλον, ὃν ποτὲ μιν δ' ἔδ' αἰετῇ πτόνικ· Κίρκην.
αὐτόδ' ἴον δ' ἄρα μιν ταμὴν λῶσθαι ἀνωγνῶν
ἔς τ' ἀσάμινθον βαίνδ'. ὁ δ' ἄρ' ἀσπασίως ἰδὲ θυμῷ
δορμᾶ λῶετ'· ἐπεὶ ἔτι κομίζομενός γ' ἐδάμειζεν
ἐπειδὴ ἡ λίπε δῶμα καλὺν φῶς ἡ νόμοιο·
τόφρα δ' ἐοικὼς κομίδ' ἡ γε δέω ὡς ἐμπεδὸς ἦεν.
τὸν δ' ἐπὶ δ' ὤμοισιν ἔδ' ἔσαν, καὶ χεῖρας ἔλαυνεν,
ἀμφὶ δὲ μιν χαλκῶν καλῶν βάλλον ἠδ' ἐκ χιτῶνα,
ἐκ τ' ἀσάμινθον βάς ἀνδρᾶς μετὰ οἶνον ποτῆρας
ἦεν. Ναυσικάα δ' ἐπὶ αὐτῷ κάλει· ἔχουσε
σὺν ἄρ' ἀσάμινθον τέγε· ὡς πᾶσι ποτῆρας
θαύμαζον δ' ὁ δ' ὕπνῳ γν' ὀφθαλμοῖσιν ὄρωσεν,
καὶ μιν

circumvoluita est: multo autem ei dignus erit.

Sic dicens, in manibus ponit ensē argenteum,
et ipsum alloquens uerba pennata dixit:

Gaude pater o hospes, uerbum si aliquod effutitū est
grauē, statim ferant sapientes turbines:
tibi autem dii uxorem uidere, et in patriam redire
dent: quando diu ab amicis mala pateris.

Hunc autē respondens allocutus est prudens Vlysses:
et tu amice ualde gaude, dii autem tibi felicia dent:
neq, amplius tibi ensis desiderium in futurum fiat
huius, quem iam mihi dedisti concilians uerbis.

Dixit, et circa humeros posuit ensē argenteum.
occidit autem sol, et huic inelyta dona affuerunt.
et hac in domum Alcinoi tulerunt praecones illustres:
susipientes autem filij eximij Alcinoi
matrem iuxta uenerandam posuerunt perpulchra dona.
illis autem praebat sacra uis Alcinoi:
uenientes uero sederunt in altis solijs.
tunc Areten allocuta est uis Alcinoi:

Age mulier, fer arcam pulchram qua optima:
imponē autem uestem bene locatam et tunicam:
circa ignē autē lebetem calefacite, calefacite a. aquam,
ut lotus, uidensq, bene posita omnia
dona qua ei Phaeaces eximij huc tulerunt,
et conuiuio oblectetur et cantilena laudem audiens:
atq, ei ego hoc poculum meum pulchrum praebebo,
aureum, ut mei memor diebus omnibus
libet domi suae Ioui q, alijsq, dijs.

Sic ait. Arete autem ancillis dixit
ut ad ignem abenum poneret magnū quam celerrimē.
ba autē lauacrum abenum locarunt ad ignem ardentem:
aquā u. infuderūt, subtus autē ligna accendebāt sumpta.
aliū quidē tripodis ignis circūdedit, calefiebat a. aqua.
interea uero Arete hospiti pulchram cistam
exiulit ē thalamo, imposuit uero pulchra dona,
uestem, aurumq, qua ei Phaeaces dederant:
ipsa uero pallium posuit, pulchramq, tunicam,
et ipsum alloquuta uerba uolatilia dixit:

ipse nunc uide operculū, statim uero uinculū circūliga,
ne quis tibi in itinere damnum afferat, cum fortē
dormieris dulcem somnum profectus in naue nigra.

At postquam hoc audiuit prudens diuus Vlysses,
statim aptauit operculū, celeriter autē uinculum ligauit
narium, quod olim docuit ingenio ueneranda Circe.
ē uestigio autem ipsum ancilla lauati iussit
in lauacrum ingressum. ille uero libenter uidit animo
calida lauacra: quoniam nemiquam curari solitus fuerat
ex quo reliquerat domum Calypsus pulchritomā:
interea ei commeatus tanquam deo praesto erat.

hunc postquam ancilla lauauit et unxerunt oleo,
circa ipsum pallium pulchrum iecerunt atq, tunicam,
ex labro egressus uiros ad potiores
ibat. Nausicaa autem a dijs pulchritudinem habens
stetit iuxta postes lecti pulchrē fabricati:
admirata autem est Vlyssē oculis aspiciens,

Afferuntur
Vlysi à
Phaeacibus
xenìa.

et ipsum alloquuta uerba alata dicebat:

Salve hospes, ut etiam olim ens in patria terra
memor sis mei, quod mihi prima precium uita debes.

Vlyss. Nau-
ficae grati
as agit.

Hanc mutuis dictis alloquutus est uersutus Vlysses:

Nausicaa filia magnanimi Alcimoi,
sic nunc Iupiter faciat alittonans maritus Iunonis,
domumq; uenire, et reditionis diem uidere.
certè tibi etiam illic uelut deo uota faciam
semper diebus omnibus. tu enim me seruasti puella.

Dixit, et in thronum sedit ad Alcimoum regem.
bi uerò iam offas diuidebant, miscebantq; uinum.
Præco uerò propè uenit, ducens amabilem cantorem
Demodocum, populo uenerandum: collocauit aut ipsum
in medio conuiuiantium, ad columnā longam inclinans,
ac tunc præconem alloquutus est uersutus Vlysses,
de tergo abscindens frustum: multumq; supererat
albidensis suis, multa autem erat circum pinguedo:

Præco, iam hanc prabe carnem ut comedat
Demodoco, et ipsum complector tamen si tristis.
omnibus enim hominibus terrestribus cantores
honore digni sunt et reuerentia, eo quod ipsos
cantis Musa docuit: amat autem genus cantorum.

Sic ait, præco autem ferens in manibus posuit
Herói Demodoco, ille suscepit: gaudebat autem animo,
illi uerò ad fercula apparata apposita manus extenderunt.
ceterum postquam potus et cibi esurient posuerunt,
tunc Demodocum alloquutus est uersutus Vlysses:

Demodoco, longè te supra mortales laudo omnes,
sive te musa docuit Iouis filia, sive Apollo.
ualde enim ornate Græcorum fatum canis,
quanta fecerint passiq; sunt, et quanta laborarint Achivi:
tanquā alicubi aut tu ipse præsens, aut ex alio audieris.
sed sanè transi, et equi apparatus cantæ,
lignei, quem Epeus fecit auxilio Palladis,
quē quondam in arcem per dolum duxit diuus Vlysses,
uiris implens qui Ilium euertierunt:
si quidem mihi hæc titè enarraueris,
tum ego omnibus pronuntiabo hominibus
quod tibi benignus deus præbuit diuinam cantilenam.

Demodo-
cus equum
Troianum
cantat.

Sic ait, ille u. aggressus a deo cæpit, exhibuitq; carmen, 40

indè exorsus, quo pæflo illi quidem bene tabulatis nauib.
conscensi nauigabant, igne in tentoria iniecto
Argini: alij uerò iam inclytum circum Vlyssē

sedebant in Troianorum foro telli equo:
ipsi enim eum Troiani in arcem protraxerant.
sic ille quidē stabat: illi uerò inconsiderata multa dicebāt
sedētes circa ipsum: trifariam aut ipsi placuit consiliū,
aut perscindere cauum lignum sauo ferro,

aut de rupe deicere tractum in arcem,
aut sinere ingens simulacrum deorum miraculum esse, 50

sic sanè et postea perficiendum erat.
fatale enim erat perire, postquā urbs intra se obtexisset
ligneum ingentem equum, ubi sedebāt omnes optimates
Argiuorum, Troiani cadem et mortem ferentes.
cecinit etiam ut urbem depopulati sint filij Achiuorum

et

καί μιν φωνήσας ἔπειτα πτόρόν τε παρθένω, 73

Χαῖρε ξέν', ἵνα καὶ ποτ' ἐὼν γυνὴ πατρίδι γαίῃ
μνήσῃ με, ὅτι μοι πρώτῃ ζωῆς ῥι' ὀφείλεις.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολὺμυλὸς Ὀδυσσεύς·
Ναυσικάα θυγάτηρ μεγάλῃ τορος Αἰκονόιο, (σύνδῃ,
ὅτῳ νυν Ζεὺς δέει ἐργάζεσθαι πόσις ἥρως,
οἴκαδ' ἐτ' ἐλθέμεναι, ὅς νόσιμον ἡμᾶρ ἰδέσθαι·
ἔσθ' ἔγῃ τοι κακὴ βίη διεῶν δυνετοῦ μιν
αἰεὶ ἡμᾶτα πάντα, σὺ γὰρ μ' ἐβιάσασθαι κέρη.

10 Ἡ ῥα, καὶ δὴ θρόνον ἵξετο, Ἀλκίνοον βασιλῆα·
οἱ δ' ἥδιν μοῖρας τ' ἔνεμον, κερδόντων τε δόνον.
ἠέρεξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν, ἄγων ἑτέρου ἀοιδῶν
Δημόδοκον, λαοῖσι τετιμῆνον· εἶσε δ' ἄρ' αὐτὸν
μίσσῳ δ' αὐτὸν μόνων, πῶς κίονα μακρόν ἐρείσας.
δὴ τότε κέρυκα προσέφη πολὺμυλὸς Ὀδυσσεύς,
νώτοσ' ἀποπρωταμῶν ὕδῃ ἢ πλεον ἐλέλειπτο
ἄργυρόδοντα ὕος, θαλερὴ δ' ὡς ἀμφὶς ἀλοιφῇ·

Κέρυξ, τῇ δὴ δῶκε πῶρ κρείας ὄφρα φάγῃσι,
Δημόδοκῳ, καὶ μιν πρῶτον τίζομαι ἀγνύμενός πορ.

20 πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ὤλχθονίοισιν ἀοιδοῖσι
τιμῆς ἐμμοροῖ εἰσι καὶ αἰδέσθαι, δύνει' ἄρα σφίεας
οἴμας μῦσ' ἐδιδάξε· φίλους ἢ φίλων ἀοιδῶν.

Ὡς ἄρ' ἐφην, κέρυξ ἢ φέρον γυνήδεσσιν ἔθηκεν
ἡρώϊ Δημόδοκῳ, ὃ δ' ἐδέξατο χαῖρε ἢ θυμῷ·
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαδ' ἐτοῖμα πρὸς κέλευθα χεῖρας ἱάλλον·
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσισιν καὶ ἐκπύοντο δὲ δρόμοντο,
δὴ τότε Δημόδοκον προσέφη πολὺμυλὸς Ὀδυσσεύς·

Δημόδοκ', ἐξοχα δὴ σὺ βροτ' ἀννίσζῃς ἀπάντων,
ἢ σὲ γε μῦσ' ἐδιδάξε Διὸς πῶϊς, ἢ σὲ γ' Ἀπόλλων.

30 λίω γὰρ κατὰ κόσμον ἀρχαῶν οἴπην αἰδέεαι,
δὸς δ' ἔβαν τ' ἐπαθόν τε, καὶ ὅς ἐμὸ γένος ἀρχαῖοι·
ὡς τέ περ ἢ αὐτὸς πῆδον, ἢ ἄλλῃ ἀκροσσε.

ἀλλ' ἄγε δὴ μετὰ βῆθι, ὅς ἐπ' ἐπὶ κόσμον ἄεσιν,
δυσρατὶς, τὸν Εὔπειός ἐποίησεν σὺν Ἀθηνῇ,
ὅν ποτ' ἐς ἀκρόπολιν δόλον ἤγαγε Διὸς Ὀδυσσεύς,
αὐδ' ῥῶν ἐμπλήσας οἱ Ἴλιον θάλαπα φαν.

αἶκον δ' ἢ μοι ταῦτα κατὰ μοῖραν καταλέξῃς,
αὐτίκ' ἐγὼ πᾶσιν μυθήσομαι ἀνθρώποισιν
ὡς ἄρα τοι πρόφρων θεὸς ὅπασε δέσπῃν ἀοιδίῳ.

Ὡς φάσθ'. ὃ δ' ὀρμηθεὶς διεῖρε χεῖρας, φαίνει δ' ἀοι-
γῆθ' ἐλὼν, ὡς οἱ μὲν εὐστέλεμον ὤλχθον (δὴ μιν,
βαύντ' ἀπ' ἐπλεον, πῶρ γυνὴ κλισίῃσι βαλόντ' αὖ
ἀργεῖοι τοῖ δ' ἦδ' ἢ ἀγασκλὺν ἀμφ' Ὀδυσσεῖα
εἶατ' ὅτι τρώων ἀγορῇ κεκαλυμμένοι ἱππῶν·
αὐτοὶ γὰρ μιν τρώων δὴ ἀκρόπολιν ἐρύσαντο.
ὡς ὁ μὲν εἰσήκει τοῖ δ' ἀκρίτα πόλιν ἀγρόδου
ἡμῶν ἀμφ' αὐτὸν· τείχεα ἢ σφίσι μιν ὠδῶν, βυλῇ,
ἢ εἰς τμήξαι κοῖλον δόρυ νηλεὲς χαλκῷ,

ἢ κατὰ πετρώων βαλεῖν ἐρύσαντας ἱππῶν ἀκρῶς, 40
ἢ ἐκὼν μὲν ἄγαλμα θεῶν θελακτῆριον εἶναι,
τῇ πόρ δ' ἢ ἐπειτα τελευτήσεται ἐμῶν.
αἶσα γὰρ μιν ἀπολεῖναι, ἐπὶ μιν πόλις ἀμφικαλύψεται
δυσρατὸν μέγαν ἱππομ, ὃς εἶατο πάντας ἄριστοι
ἀργεῖων, τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντ' αὖ.
ἠέδ' ὅν δ' ὡς ἄσιν δ' ἐπ' ἔραβον ἵδον ἀρχαῶν

g

ἐπὶ πόρ

sic dicebat senex. ea uero deus uel perficiat,
uel imperfecta sint, ut illi placitum est in animo.
sed age mihi hoc dic et uere enarra,
ubi nam aberraueris, et ad quam nam peruenieris regionem
hominum: ad ipsosque urbesque bene habitatas.
sive quot difficilesque et agrestes, neque iustis
quidam hospitales, et quibus mens est deo placens.
dic quid nam stes et lugeas intra animum
Argiuorum, Danaorum atque Ilij fatum audiens.
hoc autem dii quidem consilium, destinatumque interitum
hominibus, ut sit et posteris cantilena.
an aliquis tibi cognatus perijt ante Ilium,
qui eximius erat gener aut focer, aut qui maxime
cura sunt post sanguinem et genus uelustum.
an aliquis fortasse socius uir familiaritate iunctus
eximius, quoniam non sane fratre inferior
est qui socius ens prudentia sciat.

ODYSSEAE HOMERI IX.

Rapsodia argumentum.

Principium Vlyssis narrationem, in quo ait se bellasse cum
Ciconibus, et ad Lotophagos appulisse, et ad Cyclopetem Polyphetum uenisse, et eum postquam comedisset sex iam socios ex-
casse.

ODYSSEAE HOMERI I.

RAPSOEDIA.

In iacta cum Lotophagis et Ciconibus
Cyclops est.

Vnc excipiens alloquutus est prudens V-
lysses:

Alcinoe imperator, omnium praestantissime
populorum,

equidem hoc honestum est, audire cantorem
talem qualis hic est, diis adsimilis uoce.
non enim ego quippiam puto tandem elegantius esse
quam quum latitia quidam detinet populum uniuersum;
conuiuantes autem per domum audiunt cantorem,
sedentes ordine: iuxta autem plena sunt mensae
pane et carnibus: uinum autem ex cratere hauriens
pincerna adfert et infundit poculis:
hoc quidem mihi pulcherrimum in mente uidetur esse.
tibi uero meos dolores animus institit lachrymosos
interrogare, ut etiam magis lugens ingemiscam.
quid primum, quid deinde, quid ultimo narrabo?
dolores quandoquidem mihi multos dederunt dii caelestes.

Vlyss. labo nunc uero nomen primum dicam, ut et uos
res suos in- sciat: ego aut deinde postquam effugero saeuum fatum,
cipit narra uobis hospes sim, etiam longe domum habitans.

76. sum Vlysses Laertiades, qui omnibus dolis
hominibus cura sum, et mea gloria caelum uenit.

Habito autem Ithacae meridianam: in ipsa autem mons est
Neritus, multis arboribus: circum autem insula
multa habitantur ualde propere inuicem,
Dulichiumque Sameque, et nemorosa Zacynthus:
ipsa autem humilis longe suprema in mari iacet
ad septentrionem: (illa uero seorsum ad auroram solemque)
aspera, sed bona inuenum alitrix, non quicquam ego

cuius

ως ἀγόρευ' ὁ γέρον. τὰ δ' ἐκ γὰρ θεὸς ἢ τελέσειεν,
ἢ κ' ἀτέλεις' εἴη, ὃς οἱ φίλον ἐπ' ἄρ' θυμῷ.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδ' ἐπεί τίς ἀτρεκέως κατέλεξεν,
ὅππῃ ἀπεπλάγχθης τε, τίς τιςιν ἐκὼς χώρας
αὐθρόπων αὐτὰς τε, πόλεις τ' εὐναιετάσας.
ἢ μὲν ὅσοι χελεποὶ τε καὶ ἄγριοι, ὅδ' ἐδ' ἰκταί·
οἵ τε φιλόφρονες, καὶ σφι νόσθ' ὅθι θεοδῆς.
εἰπέ δ' ὅ, τι κλαίεις καὶ ὀδύρεαι γυνόθι θυμῷ
ἀργείων, Δαναῶν ἢ δ' ἰλίου οἶτον ἄκρων.
ἦν γ' ἦ θεοὶ μὲν τ' ὄψαν, ἐπεκλώσαντο δ' ὀλεθρον
αὐθρόποις, ἵνα ἦσι τίς ἐσομένοισιν αἰοδῆ.
ἢ τίς ποὶ καὶ πῶς ἀπώλ' ἰλιόθι πέθ,
ἰδὼς ἐὼν γαμβρός ἢ γυνήτερος, οἵ τε μάλισα
κῆδ' ἴσοι τελέθουσι μεδ' αἶμα τε καὶ γυῖον αὐτῆν.
ἢ τίς ποὶ καὶ ταῖς αὐτῆς κεχαρισμένα ἐδ' ὥς
ἰδὼς. ἐπεὶ δ' ἐμὴν τι κασιγνήτοιο χερσὶν
γίνεται ὃς κεν ἐταῖρος ἐὼν πεπνυμένα ἐδ' ἦ.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ ΤΗΣ Ι.

ῥαψωδίας ὑπόθεσις.

Ἀρχὴ τῶν ὁδυσσεύς διηγημάτων, ἐν ἣ ὁ ποιητικὸς ἔχει
τοὺς Κίκονας, καὶ τοὺς Λωτοφάγους παραγγέλλει, καὶ πρὸς τὴν Κύ-
κλωπα Πολύφημον παραδίδωκε· καὶ ἔτι παραγγέλλει ἐξ ἧς ἡ ταῖς
ἐκτενέρας.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ Η' Ι.

ΡΑΨΩΔΙΑ.

Ἰθάκη, Λωτοφάγους Κίκωνας καὶ Κύκλω-
πας.

ΟΝ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύ-
μητις Ὀδυσσεύς,
Ἀλκίνοε κρείων, πάντων ἀριδιέκετα
λαῶν,

30 ἢ ποὶ μὲν τόδ' ἐκ καλόν, ἀκτίμην δ' ἔτιν αἰοδῆ
τοῖς δ' οἵ τ' ὅδ' ὅθι, θεοῖς γὰρ ἀλὶ γυῖον αὐτῆν.
ὃ γὰρ ἐγὼ γέ τι φημι τέλος χαλκίδος εἶναι
ἢ ὅταν δὴ φροσύνῃ μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἀπαντα,
δαίτυμόνδ' δ' ἀνὰ δώματ' ἀκράζωντα αἰοδῆ,
ἡμῖνοι ἐξέειν· πρὶν γ' ἢ πλῆθωσι τρέφειν
σίτῃ καὶ κρείων· μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσω
οἶνον· φορέσει καὶ ἐγχείν· διεπείσει·
ὅσ' ἂν τί μοι κάλλιστον γυνή φρεσὶν εἰδ' ἐταῖρος.
40 σοὶ δ' ἐμὰ κῆδεα θυμὸς ἐπετρέπτ' ἐσονόντα
εἰρεδ' ὅφρ' ἔτι μάλλον ὀδυρόμενος σοναχίζω.
τί πρῶτον, τί δ' ἔπειτα, τί δ' ὑσάτιον κατελέξω;
κῆδ' ἐπ' ἐμοὶ πολλὰ δόσαν θεοὶ θρανίωναν.
νῦν δ' ὄνομα πρῶτον μυθήσομαι, ὅφρα τίς ὑμῖν
εἰδ' ἔτ' ἐγὼ δ' αὖ ἔπειτα φύγων ὑπὸ νηλεὲς ἦμαρ,
ὑμῖν ξείνων ἐὼν, καὶ ἀπὸ πέθης δώματα ναίων.
εἴ μ' Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισιν
αὐθρόποισι μέλω, καὶ μὲν κλέειν θρανίωναν.

Ναιετάω δ' ἰθάκῃ θυδύεον· γυνή δ' ὄρεται αὐτῇ
50 Νηριεῖον, εἰνοσίφυλλον, ἀριπρεπές· ἀμφὶ γ' ἡνίοσι
πολλὰ καὶ ναιετάουσι μάλα χερσὶν ἀλλήλοισι,
Δελχίον τε, Σάμην τε, καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος·
αὐτὴ γ' ἡ χθονὶ παλαιᾷ πόρτα τῆς εἰς ἐλπίδα
πέθης ῥόφον· (αἰ δ' ἐτ' αὐδὲ πέθης ἦν τ' αἰλίου τε)
τρύχαι, ἀλλ' ἀγαθὴ κροτοτόμος, ὅτι ἐγὼ γε

Vlysses de / pontum per piscosum. ceterum decima die conscēdimus
fertur ad / terram Lotophagorum, qui floridum cibum edunt.
Lotopha / hic litus conscēdimus, & hausimus aquam.
gos.

statim autē prandium ceperunt celeres apud naues socij:
 at postquam cibum gustauimus & potum,
 tunc ego socios pratermisi /sc/citatum,
 (uiris duobus seleftis, tertium praconem simul prabens)
 qui nam uiri essent in terra cibum comedentes.
 bi statim digressi conuenerunt uiros Lotophagos.
 neq; sanē Lotophagi parabant socijs mali quippiam
 nostris, sed ipsis prabuerunt lotum gustare.

Loti herba / horum quicunq; loti comedisent dulcissimum fructum;
mirāda uis. / non iam renunciare rursū uolebat, neq; redire:

sed illic uolebant cum uiris Lotophagis
 lotum edentes manere, reditusq; obliuisci.
 hos quidem ego ad naues ducebam flentes ui,
 nauibusq; in cauis sub transtra ligauī trahens.
 ceterum alios iussi iucundos socios
 festinantes naues conscendere celeres,
 ne fortassis quis loto comesa reditus obliuisceretur:
 hi uerō statim ingressi sunt, & per transtra sederunt:
 ordine uerō sedentes canum mare tundeant remis.
 illinc autem ulterius nauigauimus tristes corde:
 Cycloperum autem ad terram superborum nefariorum
 uenimus, qui sanē dijs freti immortalibus
 neq; plantant manibus stirpem, neq; arant:

Cycloperum / sed hac infemina & marata omnia proueniunt,
infula ferti / triticum & ordeum, atq; uites, quæ quidem ferunt
lis.

uini magnis uinis, & ipsis Iouis imber incrementum dat.
 illis uerō neq; conciones consiliaria neq; instituta:
 sed ipsi celsum montium inhabitant cacumina
 in speluncis cauis. ius autem dat unusquisq;
 liberis atq; uxoribus: neq; se inuicem curant.
 insula deinde mollis ē portu obtenditur
 terra Cycloperum, non propē, neq; remota,
 syluosa: in ea uerō caprae innumerae nascuntur
 syluestres. neq; enim semita hominum prohibet:
 neq; ipsam inuestigant uenatores, qui per syluam
 dolores patiuntur, iuga montium lustrantes.
 neq; gregibus colitur, neq; aratoribus,
 sed ipsa infemina & marata diebus omnibus,
 uiris caret, pascit uerō balantes capras.
 non enim Cycloperibus naues adsunt maculatae,
 neq; uiri insunt nauium fabri, qui fabricent
 naues transtratas, quæ perficiant singula,
 ad urbes hominum ire: ueluti crebrō
 uiri ad se inuicem nauibus transmittunt mare,
 quicq; ipsis & insulam bene habitatam colant.
 neq; enim mala, ferret uerō tempestiua omnia.
 insunt enim prata maris cani ad litus
 irrigua, mollia. in primis inuitata uites essent.
 inest aruum laue: admodum profunda seges esset
 suo tempore messa: quandoquidem ualde pingue solū est.
 in ea portus opportunus, ut non opus fūne sit,
 neq; anchoras iacere, neq; rudentes alligare,

πόντον ἐπ' ἰχθυόωντ'. αὐτὰρ δὲ κατὰ πῆλ' ἐβημεν
 γαίης Λωτογάγων, οἳ τ' ἀνθινον εἰδότες ἔδασιν.
 γῆθα δ' ἐπ' ἥπ' ἐρε βῆμεν, & ἀφυσάμεθ' ὕδαρ.
 ἀψαζ' δ' ἐπ' ἐπ' ἐλόντο θαῖς πρὶ νηυσὶν ἐταῖροι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ οἵ τοιότ' ἐπαυδάμεθ' ἡδ' ἐποπῆται,
 δὴ τότε ἔγωγε τάρπες πρὸ ἱλὺ πύθεσθαι ἰόντας,
 (ἀνδρὲς δὲ δύο κείνας, τρίτατον κέρυκ' ἄμ' ὀπάσας)
 οἷτινόν τε αὐτὰρ ἐγὼν ὕδ' ἔχοντι σῆτον ἔδοντο δὺ.
 οἳ δ' ἀψ' οἰχόμενοι μίγην αὐδ' ἐρεσὶ Λωτογάγοισιν.
 10 ἔδ' ἄρα Λωτογάγοι μολονθ' ἐταῖροισιν ὀλεθρον
 ἡμετέροισι, ἀλλὰ σφιδόσαν Λωτοῖο πάσασθαι.
 ἦν δ' ὅστις Λωτοῖο φάγοι μελινδ' ἔα κερπύρον,
 ἔκ' ἐτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἠθέλην, ὅδ' ἐνεεόδα.
 ἀλλ' αὐτ' βύλοντο μετ' αὐδ' ἐρεσὶ Λωτογάγοισι
 Λωτὸν ἐρεπτόμενοι μνημεν, νόσ τε λαδ' ἔδοδα.
 αὐτὰρ ἐγὼν ὕδ' ἔχοντι νῆας ἄγον κλαίοντας ἀνέγκη,
 νηυσὶ δ' ἐνὶ γλαφυρῇσι ἔσπετο ζυγὰ δ' ἔσπετο.
 αὐτὰρ αὖθις ἄλλος κελόμεν ἐρίπρας ἐταῖρος
 σπέρχοντες νηὶν ὑπὸ βαλάνειον ὠκεῖον,
 20 μὴ πώ τις Λωτοῖο φάγων, νόσοιο λάβηται.
 οἳ δ' αἰψ' εἰσβαίνον, & ὕδ' κληῖσι καθίζον.
 ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολὺν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς.
 γῆθον ἢ πρὸ τῶ πλείονον, ἀκαχήμενοι ἥτορ.
 Κυκλώπων δ' ἐν γαίᾳ ὑπὸρφιάων ἀθήμεισιν
 ἰκάμεθ', οἳ ῥα θεοῖσι πεποιδότ' ἐν ἀθανάτοισιν,
 ἔτε φυτὸν δὲσσι χόρσι φυτόν, ἔτ' ἀρόσιν.
 ἀλλὰ τὰ γ' ἀσπαρτα κῆ ἀνέροτα πάντα φύονται,
 πυροὶ & κριθαί, ἡδ' ἄμπελοι, αἷ τε φέρονται
 οἶνον ἐρεσάφυλον, καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος ἄξει.
 30 τοῖσιν δ' ἔτ' ἀγοραὶ βυλκφόροι ἔτε θεμισδόν.
 ἀλλ' οἷγ' ὑψὲ κλῶν ὀρέων ναεσσι κέρων
 ἐν σπέρσι γλαφυροῖσι, θεμισδόνε ἢ ἑκάσθ'
 πάλιδωμ ἡδ' ἀλόχων, ὅδ' ἀλλήλων ἀλέγχει.
 νῆσθ' ἐπειτα δάχρυα πρὶν λιμνὸς τεταύνας
 γαίης Κυκλώπων, ἔτε χερσὶν, ἔτ' ἀποτῆλδ,
 ὑλῆος· ἐν δ' αἰγὸν ἀπ' εἰρέσιν γεγάασιν
 ἄχρια. ὅ μιν γὰρ πάτος ἀνθρώπων ἀπορύκει.
 ὅδ' ἐμιν εἰσιχνόσι κωνήετα, οἳ τε καδ' ὕλιν
 ἄλγεια πάσχειν, κορυφὰς ὀρέων ἐφ' ἔποντο δὺ.
 40 ἔτ' ἄρα ποίμνησιν κατὰ ἴχεται, ἔτ' ἀρότοισιν,
 ἀλλ' ἦ γ' ἀσπαρτα & ἀνέροτα ἡμᾶτα πάντα,
 ἀνδρῶν χερσὶν ἐνδὺ βόσκει δ' ἐτε μνησίδας αἰγας.
 ὅ γὰρ Κυκλώπεσσι νέον πάρεα μιλτοπάρμοι,
 ὅδ' ἀνδρῶν νηὶν ἐνὶ τέκτονος, οἳ κε κάμοισιν
 νῆας εὐσελέμεσ, αἷ κ' ἐν τε λείονε κ' ἑκάσθ',
 ἄσπε' ἐπ' ἀνθρώπων ἰκνύμεναι· οἳα τε πολλὰ
 ἀνδρῶν ἐπ' ἀλλήλους νηυσὶν πόρῳσι δάλασσαν,
 οἳ κε σφιν & νῆσθ' ἐκτιμύνων ἐκάμοντο.
 ὅ μιν γὰρ τι κακὴ γε, φέροι δ' ἐκ κ' ἐν ὠρία πάντα.
 50 ἐν μὲν γὰρ λειμῶνδ' ἄλός πολιοῖο πρὶ ὄχθας
 ὕδ' ἐνδ' ἐμιν, μαλακοὶ, μάλα κ' ἀφθιτοὶ ἄμπελοι εἴην.
 ἐν δ' ἀροσὶς λείν· μάλα κ' ἐν βαλὺ λήϊον ἔην
 εἰς ὠρας ἀμῶν· ἐπ' εἰ μάλα πᾶσι ὑπ' ὅδ' ἔας.
 ἐν ἢ λιμῶν δούροισιν, ὅ γ' ἐν πᾶσι μακρὸς ὄσιν,
 ἔτ' ὄντας βαλάνειον, ἔτε πρυμνήσι ἀνέταται,

sed

g 3

ἀλ'

ἀλλ' ὡς κέλοισι μέλαινα χόρον, εἰσὶ κεναὶ τέων
δυμὸς ἐποτρύνει, ὅτ' ὡπνύουσιν ἄνται.
αὐτὰρ ὕδ' κρατὸς λιμνὸς ῥεῖ ἀγλαὸν ὕδωρ,
κρήνην ἔσθ' ἀπ' αἰῶν· πόδι δ' αἰγέροι πεφύασιν.
γῆθα κατεπλεόμην, καὶ τις θεὸς ἤγεμόνδ' οὐ
νύκτα δι' ὀρφναίῳ δ' ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι.
ἀπὸ γὰρ πόδι νηυσὶ βαθεῖ· ὡς δ' ἐπ' ὅτ' ἑλίων
ὄρανόν περ φαίνει· κατ' εἴχ' ὅτ' ἡγερέεσσιν.
γῆθ' ὅτ' ἑλίων νηυσὶν ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν
ὅτ' ἐν κύμασι μακρὰ κυλινδομένη ποτὶ χέρσιν
εἰσιδόμεν περὶ νῆας εὐσελμὸς ὡς κέλοισι.

κελσάσθην ἵν' ἡνυσί, καθεύδον ἰσὶα πᾶσι
ἐκ τῆς αὐτῆς βῆμιν ὕδ' ἡνυσί, καθεύδον
γῆθα δ' ἀποβρίσαντες ἐμείναμεν ἡνυσίαν.
ἡμῶ δ' ἡνυσίαν φαίνει ῥοδὸς ὀδ' ἀκτύλος ἡὼς,
νηὸν δ' αὖ μάλ' ἔσθ' ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν κατ' αὐτῶν.
ὄρανόν ἡνυσίαν καθεύδον Διὸς αἰγέροι
αἰγέρος ὄρεσκόων, ἵνα δ' ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν ἔσθ' αὐτοί.
αὐτὰρ καμπύλα τόξα καὶ αἰγανέας δ' ὀλιγαύλους
εἰλόμεθ' ἐκ νηὸν δ' ἔσθ' ὅτ' ἡνυσίαν καθεύδον
βάλλομεν. αἰγανέας δ' ὅτ' ἡνυσίαν καθεύδον
νηὸν μὲν μοι ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν, ὅτ' ἡνυσίαν καθεύδον
γῆθα δ' αὖ μάλ' ἔσθ' ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν κατ' αὐτῶν.

ὣς τότε ἡνυσίαν καθεύδον ἡμῶν κατὰ δῶκε
ἡμῶν δ' αὖ μάλ' ἔσθ' ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν κατ' αὐτῶν.
ὅτ' ἡνυσίαν καθεύδον ἡμῶν κατὰ δῶκε
ἡμῶν δ' αὖ μάλ' ἔσθ' ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν κατ' αὐτῶν.
ἡμῶν δ' αὖ μάλ' ἔσθ' ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν κατ' αὐτῶν.

Κυκλῶπων δ' ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν κατὰ δῶκε
καπνὸν δ' αὖ μάλ' ἔσθ' ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν κατ' αὐτῶν.
ἡμῶ δ' αὖ μάλ' ἔσθ' ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν κατ' αὐτῶν.
ὅτ' ἡνυσίαν καθεύδον ἡμῶν κατὰ δῶκε
ἡμῶν δ' αὖ μάλ' ἔσθ' ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν κατ' αὐτῶν.
ἡμῶν δ' αὖ μάλ' ἔσθ' ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν κατ' αὐτῶν.
ἡμῶν δ' αὖ μάλ' ἔσθ' ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν κατ' αὐτῶν.
ἡμῶν δ' αὖ μάλ' ἔσθ' ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν κατ' αὐτῶν.

ὣς ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν κατὰ δῶκε
αὐτῶν δ' αὖ μάλ' ἔσθ' ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν κατ' αὐτῶν.
οἱ δ' αὖ μάλ' ἔσθ' ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν κατ' αὐτῶν.
ἔσθ' ὅτ' ἡνυσίαν καθεύδον ἡμῶν κατὰ δῶκε
ἡμῶν δ' αὖ μάλ' ἔσθ' ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν κατ' αὐτῶν.
ἡμῶν δ' αὖ μάλ' ἔσθ' ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν κατ' αὐτῶν.
ἡμῶν δ' αὖ μάλ' ἔσθ' ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν κατ' αὐτῶν.
ἡμῶν δ' αὖ μάλ' ἔσθ' ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν κατ' αὐτῶν.

ὣς τότε

sed qui appulerunt manere aliquandiu, donet nautis
animus velis, et aspirent venti.

ceterum ad initium portus fuit splendida aqua,
fontis sub specu: circum autem alnus nascitur.
hic appulimus, atq. aliquis deus uix uix fuit
noctem per obscuram: neq. licebat uidere.

caligo enim circa naues densa erat, neq. luna
e caelo lucebat: desinebatur enim nubibus.

hic nullus insulam uidit oculis:

10 neq. sanè fluctus magnos pronolatos ad littus
uidimus antequam naues bene tabulatas appuliffemus.
appulsis autem nauibus, collegimus uela omnia:
ipsi etiam egressi sumus in littus maris,
tum uerò quiescentes expectauimus auroram diuinam,
quando autē mane genita apparuit roseis digitis aurora,
insulam admirantes obambulabamus per eam.
excitauit autem Nymphæ filia Iouis ægida habentis
capras montanas, ut prandium sumerent socij.
continuo incuruos arcus et hastas longo ferro
10 cepimus ex nauibus: trifariam uerò instructi
petimus. statim autem dedit deus commodam feriam.
naues quidē me sequebantur duodecim, in unāquāq. autē
nouem sortitus sum capras: mihi uerò decē elegerūt soli.

Sic tum tota die ad solem occidentem
sedebamus comedentes carnes multas et uinum dulce.
non enim adhuc nauium absumptum erat uinum rubrū,
sed suppetebat: multum enim in amphoris singulis
haueramus, Ciconum sacro oppido capto.

Cycloporum autem ad terram prospicimus propē entem,
30 fumumq. ipsorumq. sonitum oniumq. et capratum.
quando autem sol occidit et tenebræ aduenerant,
tunc dormiuimus in lictore maris.
quando autē mane genita apparuit roseis digitis aurora,
tunc ego concione aduocata, omnes alloquutus sum:
alij quidem nunc manete mihi dilecti socij:
at ego cum nauis meæ et cum meis socijs
profectus, hos homines explorabo qui nam sint,
an illi contumeliosi et agrestes, neq. iusti:
an hospitales, et ipsis mens deo placens.

40 Sic fatus, ad nauem conscendit: iussit uerò socios,
ipsosq. conscendere, et rudentes solnere.
illi continuo conscenderunt, et per transita sederunt.
ordine autem sedentes canum mare uerberabant remis.
sed cum iam in locum peruenimus propē entem,
hic extrema parte speluncam uidimus propē mare,
excelsam, lauris opacatam: hic autem multa
pecora ouesq. et capræ quiescebant: circum autem cori
excelsa adificata erat excisis lapidibus,
longisque pinis, et quercubus alticomis.

50 hic uir habitabat ingens, qui quidem pecora
solus pascebat longē: neq. cum alijs
uersabatur, sed seorsim ens infanda sciebat.
enim monstrum erat horrendum: neq. similis erat
homini humano, sed cacumini syluoso
excelsorum montium, quando apparet solum ab alijs.

Antipod
typhemi.

et cum alios iussu dilectos socios
illuc apud nauemq; manere et nauem custodiret:
porro ego eligens sociorum duodecim optimos
ibam: ceterum caprinum utrem habebam nigri vini
suavis, quod mihi dederat Maron Euanthei filius
sacerdos Apollinis, qui Ismarium tenebat.
quod ipsum cum liberis defendissemus atq; uxore
reuerentia moti: habitabat enim in luco arborifero
Phebi Apollinis. ille uero mihi dedit pulchra dona:
auri quidem mihi dedit elaborati septem talenta:
dedit autem mihi craterem totum argenteum: ac deinde
vinum in amphoris duodecim omnibus hauritum,
suave incorruptibile, diuinum potum: neq; quisquam illud
nouerat famulorum neq; ancillarum in domo,
sed ipse, uxorq; chara, pro maq; una sola.

Vinu Ma- hoc quoties biberent dulce uinum rubrum,
roneu me- uno poculo impleto, aqua uiginti mensuras
morabile. infundebat: dulcis autem odor ab cratere spirabat,
diuinus: tum non abstinnisse gratum erat.

huius ferebam impletum utrem magnum, iusticia autem
in pera: sed mihi excitabatur animus generosus
uirum adire ingenti pradium fortitudine,
agrestem, neq; iura bene scientem neq; leges.

Ulysses in- feleriter autem in antrum uenimus, neq; ipsum intus
greditur an- inuenimus, sed pascebat pascua per pingui pecora.
trum Poly- uenientes autem in antrum admirabamur singulas
pbemi.

calathi quidem caseis granabantur, repleta erant stabula
agnorum atq; bedorum, separata uero singula
inclusa erant: separati quidē gradiores, seorsim iuniores,
separatim recens nata: nutabant sero uasa omnia,
multifraliaq; scapbaq; facta, quibus mulgebat.
tum me primum socij precabantur uerbis
ut sumptis caseis iremus retro: ac deinde
celeriter ad nauem celerem hœdiaq; et agnis
a stabulis abactis nauigaremus falsam aquam:
sed ego non parui, (certē multo satius fuisset)
donec ipsum uiderem, et si mihi hospititalia daret.
neq; Janē futurus erat socijs iussus amabilis.
tum autem igne accenso manimus, et ipsi
caseo sumpto comedimus: expectauimusq; ipsum intus,
sedentes donec uenit pascēs. ferebat autē ingentem fascē
ligni aridi, ut illi ad cœnam esset.

extra autem antrum deiiciens strepitum fecit.
nos autem perterriti nos coniecimus in recessum antri.
posteriorum ille in latam speluncam egit pinguis pecora
oia prostrum quacūq; mulgebat: mares autē reliquit foris,
arietesque hircosque altam extra cortem.
deinde admonit ostium ingens altē leuans,
grauē: non illud duo et uiginti curtus
fortes quadrijugi a solo dimouere potuissent:
tantam excelsam petram admonit ianua.
sedens autem multos onēs et balantes captas,
omnia rite, et factum submisit singulis.
statim autem dimidium coagulans albi lactis,
stexis in calathis constringens reposuit:

dimi-

διὰ τὰτε οὖν ἄλλας κελεύω ἐρίους ἐταίρους
αὐτ' ὡς ἐν γῇ τε μέλει μιν ἑνὴν εἶναι οἶκον
αὐτὰρ ἐγὼ κείνας ἐταίρων δυοκαίδεκα ἄριστας
βλῶ· ἅ τ' αἰγῶν ἄσκον ἔχω μέλαν· οἶνον
ἡδύ· οὐ μοι ἐδωκε μάρω· εὐαυθὲς ὅς
ἱρέως Ἀπόλλωνος, ὃς ἴσμεν ἀμφιβεβήκει.
ὅτε καὶ μιν σιῶ πασι πεισόμεθ' ἡδὲ γυναικὶ
ἑζόμενοι· ὅκα γὰρ γυνὴ δὴν δ' ἐρήντι
φοῖβος Ἀπόλλωνος, ὃ δέ μοι πόρρον ἀγλαὰ δῶρα
χρυσὸν μὲν μοι δ' ἄψ' ὕπεργ' ἐπέταλ' αὐτὰ
δ' ὥκε δέ μοι κρηττέρα πανάγυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
οἶνον γ' ἀμφιφορῶσι δυώδεκα πᾶσι φέροντας,
ἡδύ· ἀπὸ τοῦ, θεῶν ποτόν· ὃ δ' ἐτις αὐτόν
ἡδ' εἰ δ' ἄνθρωπος ὅς ἀμφιπόλων γυνὴ οἶκον,
ἅλ' αὐτὸς τ' ἄλσος τε φίλον, ταμίη τε μέ' οἴῃ.
τόν δ' ὅτε πίνον· μελινδ' ἐαδὲν ἐρύθρον,
ἐν δὲ πᾶσι ἐμπλήσας, ὕδατος ἀνὰ ἑκαστὴν
χρυσὸν· ὃ δ' ἐμὶ δ' ἡδ' εἰς ἀπὸ κρηττέρας ὁδῶδες,
θεῶν σὶν· τὸς αὖ ὅτ' ἀποφρονέει φίλον ἦεν.
τ' φέρον ἐμπλήσας ἄσκον μέγα μιν γ' ἡνείκα
κωρύκῃ· ὅκα γὰρ μοι δόσσατο θυμὸς ἀγλῶος
αὐτ' ἐπ' ἐλθόντων μετὰ μιν ὑπεμνέον ἀκλῶν,
ἀγχιον, ὅτε δ' ἴκας ἐν ᾧ ὅτα ὅτε δ' ἐμίσας,
καρπαλίμως δ' εἰς αὐτὸν ἀφικόμεθ', ὃ δ' ἐμιν γ' ὅλον
ἔνδοξον, ἅλ' ἐνὸς δὲ νομὸν κατὰ πόνον μῆλα
ἐλθόντων δ' εἰς αὐτὸν ἐν δὲ μὲν δαΐκα
παρσοὶ μὲν τυρῶν βριθόν, εἰόντων δ' ὅσσοι
ἀρνῶν ἡδ' ἐρίφων, διακρημνῆναι γ' ἵκασαι
ἔχοντο, χωρὶς μὲν προγόνοι, χωρὶς γ' ἐμπόσαι,
χωρὶς δ' αὖθ' ἔρσαι· νῆα δ' ὅρ' ἄγχα πάντα,
γαυλοὶ τε σκαφίδες τε τεταγμένα, τοῖς γὰρ ἀμειψόμεθ'
γυνὴν ἐμὴν μὲν πρῶτον· ἑταίρους λίσσονται· ἐπεισοὶ
τυρῶν ἀνυμνέον ἱεῖαν πάλιν· αὐτὰρ ἔπειτα
καρπαλίμως ὑπὸ νῆα δολῶν ἐρίφους τε ἡνείκας
σηκῶν ὕψι λίσσονται πάλιν ἀλμυρὸν ὕδωρ·
ἅλ' ἐγὼ δ' ἐπὶ νόμῳ, (ἦ τ' αὖ πολὺν κερδίων ἦεν)
ὅφρ' αὐτὸν τε ἴδοιμι, ἡνείκα μοι ξένια δόισιν.
ὃ δ' ἄρ' ἔμελλ' ἐταίροισι φανείν· ἐρατὰ τοὺς ἑσπόμεθ'
γυνὴν γ' ὡς κείνας τ' ἐμὴν ἀμύνειν, ἡδὲ καὶ αὐτὸν
αὐτὰρ ἐπ' ἐλθόντων φάγομεν· μέλι μιν γ' ὅλον,
ἡμεῖς δ' εἰς ἐπὶ νῆα νειμῶμεν· φέρον δ' ὄβριμον ἄχθον
ὑλῆς ἀλάνης, ἵνα οἱ ποτὶ δόρυ πονεῖν
ἐκποδὴν δ' αὐτῷ βαλὼν ὀρυμαγδὸν ἔδωκεν.
ἡμεῖς γ' ἐλθόντων ἀπὸ τοῦ μὲν δ' ὅσον αὐτῶν
αὐτὰρ ὅγ' εἰς θυρὴν ὡσεὶ ἄλσος πόνον μῆλα (φρῆ)
πάντα μάλ' ὅσ' ἡμεῖς γ' ἐπ' ἄρσενος λείπει· θυρῆν
ἀρνέας τε τράγους τε βαθείας ἐκποδὴν αὐλῆς.
αὐτὰρ ἔπειτα ἐπὶ νῆα θυρῶν μίγαν ὑπὸ δ' ἄρσενος
ὄβριμον· ἐκ αὐτῶν γὰρ δύνῃ καὶ ἑκαστὴν
ἰδὼν δ' ἐπὶ τράκυντοι ἀπ' ὅδ' ἐπ' ὄχλιος εἶεν·
τόσσον ἡλίκαντον πᾶσι τῶν ἐπὶ νῆα θυρῶν.
ἰδὼν δ' ἡμεῖς γ' οἷς ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ αἰγῶν,
πάντα κατὰ μοῖραν, ἡνείκα ἡμεῖς ἦεν ἐκαστὴν
αὐτῶν δ' ἡμῶν μὲν θρέψας ἡδοναὶ γάλακτος
πλεονέκῃ γ' ἐκλάροισιν ἀμφοτέρω κατέθηκε·

αὐτὸν κέρει,

illic enim etiam nos perissemus sana morte:
 non enim potuissimus ab ianua excelsa
 manibus mouere saxum graue quod admoerat.
 itaq. tum ingemiscentes expectauimus aurotam diuinam.
 quando autē mane genita apparuit roseis digitis aurora,
 tunc ignem accendit, et nullis in clypea pecora
 omnia ritē, et suum factum submisit singulis.
 porro postquam festinans perficiens sua opera,
 simul ille rursus duobus prebensis apparuit prandium.
 ut prandis autem ex antro egit pinguis pecora,
 facile amoto officio ingenti: ac deinde
 rursus admonuit veluti si pharetra operculum imponeret.
 plurimo autem sibilo ad montem egit pinguis pecora
 Cyclops, sed ego relictus sum mala profundē cogitans,
 si quo pacto ulcisceretur, daret aut mibi victoriam Pallas.
 illud autē mibi in animo optimum apparebat consilium:
 Cyclopi enim iacebat ingens claua ad stabulum,
 viridis, oleagina, hanc quidem inciderat ut ferret
 arefactam: hanc quidem nos assimulabamus insipientes
 quanta est malus nauis viginti remis agitata nigra,
 oneraria lata, qua penetrat ingentes fluctus:
 tanta erat longitudo, tanta spissitudo aspectu:
 huius circiter unam ego abscidi assans,
 et apposui socijs, ac nere autem iussi.
 hi vero lauem fecerunt: ego autem acui assans
 summum, statim autē apprehēdens torrui in igne ardetē:
 et hanc quidem bene deposui abscondens sub stercore,
 quod per speluncam fustum erat late admodum multum.
 at alios sorte fortiri iussi,
 qui nam auderet mecum nefcem sublatum
 interere in oculū, quando illū dulcis somnus occuparet.
 illi sortiti sunt quos utiq. noluissem ipse eligere
 quatuor, ceterum ego quintus cum ijs electus sum. X
 neffertinus autem redijt pulchripila pecora pascens:
 continuo vero in latam speluncam egit pinguis pecora
 oia diligēter: neq. ullum reliquit profundā extra cortem,
 sine suspicatus, sine etiam deus sic iussit.
 porro deinde admonuit offitium ingens altē sublatum,
 sedens autem nullis oues et balantes capras,
 omnia ritē, et factus submisit singulis.
 at postquam festinans perficiens sua opera,
 ille rursus duobus correptis apparuit cenam:
 et tum ego Cyclopem alloquebar prope assans,
 poculum in manibus tenens nigri uini,
 Cyclops accipe, bibe uinū, postquam comediisti humanas
 ut scias quale utiq. potum nauis occultauerat (carnes:
 nostra: tibi autem rursus libamē ferebā, ut mei misertus
 domum mittas. tu autem furis non iam tolerabiliter.
 improbe, quomodo quisquā ad te i posterū alius accedat
 ex hominibus plurimis, postquam non ex officio egisti.)
 Sic dixit, ille accepit et bibit: delectatus ē est nehemēter
 dulcem potum bibens: et me rogauit secundario rursus
 da mibi adhuc benigne, et mibi tuum nomen dic,
 statim nunc, ut tibi dem hospitale quo tu gauderas.
 etenim Cyclopius fert alma terra

Vlysses con
siliū.

Vlysses Po-
typh... ut
num offert.

αὐτὴ γὰρ κε ἔμμεν ἀπὸ λόμεν δ' αἰπὺν ὀλέθρον·
 ἔγχετο κεν δὴν ἀμείδω θυράων ὑψιπέδων
 χερσὶν ἀπ' ὀπίσθου λίθον ὀβριμον ὃν πρὸς ἑβικον
 ὡς τότε μὲν ἐσνέχοντο δὲ κίνανα μὲν καὶ δ' ἴαναι,
 ἡμῶ δ' ἡριγύεια φάιντο ῥοδὸς ἀπ' τυλὸς ἡώς,
 καὶ τότε πῦρ ἀνέκαται, καὶ ἡμελεῖ κλυτὰ μέλα
 πάντα κατὰ μοῖραν, ἔνθ' ἔμμενον ἔκην ἐκάστη.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σὺ δ' οὖσι πονησάμενος τὰ ἄδρυα,
 σὺ δ' ὄγα δ' αὐτὴ δὴν μάρφας ὠπλίσας δ' ἔειπεν
 10 δ' εὐπνέας δ' αὐτὸς δ' ἐλάσας πτόνα μῆλα, (πνομή
 ῥηϊδίως ἀφελὼν θυρῶν μέγαν· αὐτὰρ ἐπεὶ
 ἀπ' ἐπὶ θῆκε ὡς ἔτε φάρετρα πῶμ' ὑψιπέδων
 πολλὰν ἢ ῥοῖω πρὸς ὅρεσ'· τρέπετο πτόνα μῆλα
 κύκλω· αὐτὰρ ἐγὼ λιπομένη κακὰ βροτοδ' ὀμδύωμ,
 ἔπῳς τισαίμην, δ' ὡς δέ μοι εὐχὴ· ἄθλιον.
 ἦ δ' ἐμοὶ κατὰ θυμόν· ἀρίστ' φάιντο βύλη·
 κύκλωπος γὰρ ἐκείτο μέγα ῥόπαλον πρὸς σπῆκα,
 χλωρόν, ἐλαίνιον, τὸ μὲν ἐκταμένον ὄφρα φοροῖν
 αὐανθόν· τὸ μὲν ἄμμεν εἰσοκομὴν ἀσπράσσοντο
 20 ὅσους δ' ἴδον νηὸς εἰκοσὶ ῥοῖοι μελαίνης,
 φορετὶ δ' ὀβριμῶν, ἔνθ' ἐκπύρα μέγα λαῖτμα
 πόσον ἔλω μῆλα, πόσον πᾶσι· ἀσπράσσει·
 ἔμμενον τ' ὄργανον ἐγὼν ἀπ' ἐκείνου πρὸς ἑβικον,
 καὶ πρὸς ἑβικον ἐπείροισιν, ἀπ' ἐμῶν δ' ἐκείδουσα.
 οἱ δ' ὁμαλὸν ποίισαν· ἐγὼ δ' ἐδόμισα πρὸς ἑβικον
 ἄπρον, ἀφαρὴ λαβὼν ἐπυράκτεον γυνὴν κλέω·
 καὶ τὸ μὲν εὐκατέθικα κατακρυψάς· ὑποκόπρω,
 ἥρα κατὰ σπῆκα κίχυντο μέγα λ' ἡλιδά πολλὰ.
 αὐτὰρ ἐπὶ ἄλλος κληρὸς πεπαλάχθαι ἀνώγοι,
 30 ὅστις τολμήσων ἐμοὶ σὺν μοχλὸν ἀέρας,
 τρέψαι γυνὴν ὀφθαλμῶν ὅτε τὸν γλυκύς ὑπὸν ἴκηται
 οἱ δ' ἐλαχον σὺν ἄν κεν ἡβίλον αὐτὸς ἐλέσσει
 τίς αἰεὶς, αὐτὰρ ἐγὼ πῶμ' ἵππος μετὰ τοῖσιν ἐλγυμῶν
 ἱππῆριος δ' ἡλθον καλὴ τριχὴ μῆλα νομδύωμ·
 αὐτὰρ ἐπὶ αἰς θυρῶν αὐτῶν ἡλῶσι πτόνα μῆλα
 πάντα μέλα· ὅδ' ἐτι λαῖπε βαλὼν ἐκταμένον αὐλῶν,
 ἥτις οἰοσάμεν, καὶ καὶ δὲ ὡς ἐκείδουσα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἐπὶ ἑβικον θυρῶν μέγαν ὑψιπέδον ἀέρας,
 ἐξομῶν δ' ἡμελεῖ οἷς ἔμμεν ἀέρας,
 40 πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ἔνθ' ἔμμενον ἔκην ἐκάστη.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σὺ δ' οὖσι πονησάμενος τὰ ἄδρυα,
 σὺν δ' ὄγα δ' αὐτὴ δὴν μάρφας ὠπλίσας δ' ἔειπεν·
 καὶ τότε ἐγὼ κύκλωπα πρὸς σπῆκα ἄγχι πρὸς ἑβικον,
 κισσὺ βίον μετὰ χερσὶν ἔχων μῆλα· οἶνοιο,
 κύκλωπ' ἦ, πῶς οἶνον, ἐπὶ φάγας ἀνδ' ῥομῆα κρέα·
 ὄφρ' ἐπὶ δ' οἶον τι ποτὶν νῦν ἐκείδουσα
 ἡμετέρῃ· σοὶ δ' αὐτοῖσι φέρον, εἰ μ' ἐλῶσι
 οἰκάδ' ἐπὶ μῆλας· σὺ δ' ἡμῶναι ἔκ' ἐτ' ἀνέκτωρ
 ἡέτλις, πῶς κεν τις σε καὶ ὑπεροῖς ἄλλ' ἰκοίτο
 ἀνθρώπων πολλῶν, ἐπὶ ἑβικον μοῖραν ὄφρα.
 ὣς ἐφάμην· ὁ δ' ἐδ' ἐκτο καὶ ἐπὶ πρὸς σπῆκα δ' αὐτῶν
 ἡδὺ ποτὶν πίνωμ'· καὶ μ' ἔπει δ' ὀδύτορον αὐτῶν,
 δὲ μοι ἐτι πρὸς φέρον, καὶ μοι ποτὶν ὀνομαστόν
 αὐτῶν νῦν, ἵνα τοὶ δὴ ξείνιον ὦ καὶ ἡμετέρους.
 καὶ γὰρ κύκλωπ' οἶον φέρε· ἔμμενον ὄφρα
 οἶνον

b. OAYS-

potaturus: (certè enim ipsum ceperat nis solis)
Vlysses cer hunc ego egredientem per sp̃inam medio tergo
num confi percussus: ipsum autem penitus hastile ferreum transiit.
git. decidit autem in pulueres balans, & enolauit animus.
eo ego conscenso, hastam ferream ex vulnere
extrexi: illam quidem illic reclinans in terra
reliqui. ceterum ego euulsi nigrita q̃ nimiamq̃
funemq̃ ad vna longitudinem bene tortum utring
flectens, colligavi pedes ingentis monstri.
descendi autem in cernice gerens ad nauem nigram,
hastâ innixus, quoniam nullo pacto poteram in humero
mann ferre altera: nalde enim magnum animal erat:
deieci autem ante nauem: excitauiq̃ socios
blandis verbis, astando viros singulos:

*O amici, non enim descendemus, tametsi tristes,
in Plutonia domum, antequam fatalis dies venerit:
sed agite quandiu in nani celeri cibusbq; potusbq;
memores simus efca, neq; nexerimur fame.*

Sic dicebam, illi nerò celeriter meis uerbis parebant: egressi autem ad litus maris infructuosi admirabantur ceruorum: ualde enim magna bestia erat. ceterum postquam oblectati sunt uidentes oculis, manibus lotis apparabant eximium conuiuium. sic tum quidem totum diem ad solis occasum (ce: sedebamus comedētes carnes copiosissimas & minū dul: quando autem sol descendit, & tenebra uenerunt, tunc sanè dormiuimus in littore maris. quando autē mane genica apparuit roseis digitis aurora, tunc ego concione instituta sic uerba feci:

*Audite meos sermones mala et si patientes socij.
 O amici, non enim scimus ubi occasus, neq. ubi aurora,
 neq. ubi sol hominibus lucem praeſtat nadiſ sub terram,
 neq. ubi surgit: sed consideremus celeriter
 nunc quod adhuc ſit conſilium. ego non exiſtimo eſſe.
 vidi enim, ſpectula conſpecta aſpera,
 inſulam, quam pontus infinitus circumdat:
 ipſa vero humilis iacet, fumum autem in medio
 vidi oculis per arbores denſas et ſylvam.*

*Sic dicebam, his vero fratrum est amicum cor,
recordantibus facinorum Laestrygonis Antiphata,
Cyclopiq; violentia magnanimi viros denotantis.
fiebāt aut miserabiliter, tenellas lacrymas profundētes.
sed nullus profectus fiebat lugentibus.
at ego bipartitō omnes fortes socios
numerabam, ducem autem utrūq; praeui.
alterorū ego dux eram, alterorū Eurylochus deo familiaris.
fortes autem in galea ferrea concussimus celeriter,
exiliit autem fors magnanimi Eurylochi.
festinabat autem ire, nulla cum eo duo et viginti socij
fientes: nos autem reliquerunt lugentes post eos.
innuerunt autem in conuallē edificatam domum Circes
politis lapidibus, adito in loco.
circa ipsam autem lupi erant montani, atq; leones;
quos illa domuerat, postquam mala pharmaca dederat:
neq; illis irruerunt in viros, sed ipsi*

candis

πόμολο· (διὰ γὰρ μὴ ἔχον μέλ· ἐλίσσει)
 τὴν δ' ἔγν' ἐβαλινοντα κατ' ἀντησι μίσην νῶτα
 πλῆξ· τὸ δ' αὐτικὸν δόρυ χάλκειον θ' ἐπ' ἔρπον·
 καὶ δ' ἔπει' οὐ κόνισι μακρῶν, ἀπὸ δ' ἐπ' ἄτο θυ-
 βρ' δ' ἔγν' ἐμβαίνων, δ' ὄρυ χάλκειον θ' ἐπ' ἀλῆς (μῆς,
 αἰρυσάμην· τὸ γὰρ αὐτὴ κατὰ κλίνας ὕθι γαίης
 ἔασα, αὐτὰρ ἔγν' ἀσπασάμην βῶπας τε λύγους τε·
 πῶσ' μα δ' ὅσον τ' ὄργανον ἰσχυρὸς ἀμφοτέρωθεν
 πλεξάμεν·, συνώδινον πόδας δ' εὐνοῖο πτελῶρος.
 10 βλῶ δ' κατὰ λοφάδια φέρων ὑπὸ νῆα μέλαιναν,
 ἔγχε' ἱερὰ δόρυ·, ἐπ' αὖ ὅπως ἦν ἐπ' ἄμω
 χερί φέρων· τῶν· μέλα γὰρ μέγα θυρῖον ἦν·
 καὶ δ' ἐβαλον πρὸ πᾶσι τοῖς· αὐτὴ γάρ δ' ἐταί-
 μαλινχοῖς ἐπέεσι, πῶσ' αὖ οὐκ ἄνδρα ἱκασον, (ρεῖ
 αὖ φίλοι, οὐ γὰρ πῶς κατὰ δυσόμην, ἀχνύμενοί περ,
 αἰς αἰδαιο δόμους, πρὶν μὸρσιμον ἤμαρ ἐπ' εἰλθεῖ
 ἄλκ' ἄγετ', ὅφρ' οὐκ νῦν δοῖν βρῶσις τε πόσις τε,
 μνησόμεθα βρώμεν, μεδ' ἐτρυγῶμεθα λιμῶ.

Ως ἐξαφ' αὐτῶν. οἱ δ' ὅσα καὶ μοῖς ἐπ' ἐμοῖς πύθοιο τῷ
 20 ἐκ τῆς καλῆς ἀμύνης πρὸς δὴν ἑλὸς ἀτρυγέτοιο
 θῆσαν αὐτ' ἐλαφον· μάλα γὰρ μέγα θυρῶν ἦν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ περ πρὸς αὐτὸν ὀφθαλμοῖσιν,
 χῆρας νηϊάμενοι τὸ δόχοντ' ἐρικυδέα δαΐτα.
 ὥς τότε μὲν πρὸς αὐτὸν ἦμαρ ἐν ἡλίῳ καταδύντα
 ἤμεθα δαιδύμενοι κρία τ' ἄσπετα· ὅ μιν ἑδὺ
 ἤμῃ δ' ἡλίου κατὰ δύν, καὶ αὐτὸν κνίφας ἦλθε,
 δ' ἂν τότε· ἰκοιμένη μὲν αὐτὸν ῥυγμῖνι θαλάσσης.
 ἤμῃ δ' ἡριγύεια φανῆς ῥόδ' ὀδ' ἀκτυλὸς αἴας,
 καὶ τότε· ἔγων ἀγορεύει μελὸς μετὰ μῦθον ἔσπον,
 30 Κίε λυτὴ μοῖ μιν θωρηκὰ καὶ πρὸς πύλον ἔταίροι,
 ὃ φίλοις, ὃ γὰρ τ' ἰδμεν ὅππῃ ῥόφος, ὃ δ' ὅππῃ αἴας,
 ὃ δ' ὅππῃ ἡλίου φαεινότερος εἴς· ἔπειτα γὰρ αἴας,
 ὃ δ' ὅππῃ ἀνῶνται· ἀλλὰ φραζώμεθα δῖος οὐ
 ἔστις ἔτ' ἔσαι μῆτις· ἔγω δ' ἔκ οἴομαι ἔτι.
 αἶδον γάρ, σκοπιῶν ἐν παταλόεσσιν ἀνελθὼν,
 νῆσιν, τίς περὶ πόντον ἀπείριττος ἐσιφανώτα·
 αὐτὴ δ' ἡ χθαμαλὴ κῆται, καπνὸν δ' ἦν μέσση
 ἰδρακὸν ὀφθαλμοῖσι δ' ἀδρυμὰ πικρὰ ὅ γ' ὕλην.

40 ὧς ἐφάμην τοῖσιν ἡ κατεκλάδι· φίλον ἦτορ,
 μνησθῆναι τοὺς δόγῳ λαισχυγόν· ἂν τι φάτατο.
 Κύκλω πόδες τε βίης μεγαλύτερο· ἀνδροφάγοιο.
 κλαῖον ἢ λιγίως, θαλερόν κατὰ δ' ἄκρυ χέοντ' ἐν.
 ἀλλ' ὅ γάρ τις πρῆξις ἐγίντο μυροβλάουσι.
 αὐτὰρ ἐγὼ δ' ἴχα παύτας ὑκνήμιδας ἑταίρους
 ἡρόμειον, ἀρχὸν ἢ μετ' ἀμφοτόφοισιν ὅπασσα.
 ἦν μὲν ἐγὼν ἀρχον, ἦν δ' Εὐρύλοχος Διοσολίης.
 κλέφτης δ' ὅν κινῆν χαλκήρεϊ πάλλομεν ἄκα,
 ἐκ δ' ἔθορε κλῆρ· μεγαλύτερο· Εὐρυλόχοιο.
 βῆ δ' ἰγνώει, ἀματ' ὤρε δ' ὕον ἔειπας· ἑταῖροι
 50 κλαίοντες· κατὰ δ' ἄμμε λίπον γούωντας ὅπιδιον.
 εὐρον δ' ὅν βίασται τατυγμένα δώματα Κίρκης
 ξυνοῖσι λαίεσι, ποσεισκίπῳ ὅνι χώρῳ.
 ἀμφὶ δ' ἐμὴ λυκοὶ ἦσαν ἄριστοι, καὶ δὲ λίοντ' ἐν,
 οὗ αὐτὴ κατέβληξεν, ἐπεὶ κακὰ φάρμακ' ἔδωκεν.
 ἐδ' οἱ γ' ὠρμήθησαν ἐπ' αὐδ' ἄρσιν, ἀλλ' ἄρα τοῖσι

ἔρῃσι μακροῖσι ποδὶ δαίνωντες αἶσαν.
 ὡς δ' ὅταν ἀμφὶ ἄνακτα κύνες δαΐταθην ἰόντα
 σάινωσ'· (αἰεὶ γάρ τε φέρεται μελίσματα θυμῷ)
 ὡς αὖτ' ἀμφὶ λυκοὶ κρατὸρ ὠνυχῶν ἠδὲ λείοντ' αὖ
 σάινωσι. τοὶ δ' ἔδιδισαν, ἐπεί εἰδ' οὐρανὸν ἔλεωρα.
 ἔσαν δ' ἐνὶ θυρῇσι θεῶς καλλιπλοκάμοιο·
 Κίρκης δ' ἦν δ' οὐρανὸν ἀειδύσας ὅτι καλῇ,
 ἰσὺν ἐποικομένης μέγαν, ἀμβροτοῦ οἶα θιάων
 λεπτὰ τε καὶ χαρίεντα. ἔα γὰρ ὄργα πέλονται.
 τοῖσι δ' ἐμύθων ἦρχε πολέτης ὄρχαμος ἄνδρων,
 ὅς μοι κήδε' ἰσθ' ἐπάρων ἰὼν, κεδινότατός τε,
 ὃ φίλοι, γνῶν γὰρ τις ἐποικομένης μέγαν ἰσὺν,
 καλὸν αἰοιδίῃ, (δ' ἀπέλορον δ' ἅπαν ἀμφιμέμνην)
 ἢ θεός, ἢ κύν'· ἀλλὰ φθγγώμιθα δῶσθαι.
 ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τοὶ δ' ἐφθγγοντο καλεῖσθαι.
 ἠδ' ἄλ' ἔλθ' ἔλθ' ἔλθ' ὅσπερ αἰδομένης φαινας,
 καὶ κἀλ' οἱ δ' ἅμα πάντες αἰδομένης ἔποντο.
 Εὐρύλοχος δ' ὑπέμεινεν, οἷός ἑ μὲν δ' ὅλον ἔην.
 εἶσεν δ' εἴσα γὰρ ὅσα κατὰ κλισίῃς τε θρόνους τε·
 γνῶν δ' ἐσφιν τυρόν τε καὶ ἄλφιτα καὶ μέλι χλωρόν
 οἶνον παρὰ μὲν ἐκύνκα· αὐτὸς μὲν ἦ οἶον
 φάρμακα λῆξ', ἵνα πᾶν γὰρ λαβοῖα πατρίδος αἶψα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ὠκνῶν τε καὶ ἐκπιον, αὐτίκ' ἐπειτα
 ῥά βδ' ὡς πεπληγῆα, κατὰ συφροῖσιν ἔεργον.
 οἱ δ' ἐσφιν μὲν ἔχον κεφαλὰς φωνῶν τε δέμας τε,
 καὶ τρέφας· αὐτὰρ νῦν ἔμπεδος, ὡς τοπάρους πόρ,
 ὡς οἱ μὲν κλαῖοντ' ἐπὶ ἔργατο· τοῖσι δ' Κίρκη
 πᾶρ δ' ἄκυλον βάλαν ὀνὶ ἔβαλε, καρπύρῃ κρανείῃς,
 ἔδωκεν, οἶα σὺν χαμαιδινὰ δ' αἶψ' ἔδωκεν.
 Εὐρύλοχος δ' ἄλ' ἦλθε θοῶν ὠδὶ νῆα μέλαιναν,
 ἀγγελίῃ ἐπάρων ἔρεον· ἔδωκεν κῆρ ποτ' ἔμοι.
 ἔδ' ἐτί κ' ἐφάδα δῶκατο ἔπος, ἔμμελός πόρ,
 κῆρ ἄλ' ἐμὲ γὰρ βεβόλη μὲν· γνῶν δ' οἱ ὅσπερ
 δ' ἀκρὸς φιν πίμπλαντο, γόοι δ' αἰεὶ θυμός.
 ἀλλ' ὅτε δ' ἡμὶν πάντων ἀγασσάμεθ' ἔζεοντ' αὖ,
 ἔπ' ὅτε τῇν ἄλλων ἐπάρων κατέλεξεν ὀλέθρον,
 ἥομεν, ὡς ἐκέλευε, ἀνὰ δρυμὰ, φαίδιμ'· ὁ δ' υἱὸς δ' ὦ
 εὐρομένη γνῶν ἦσθεσι τετυγμένα δ' ὠμάτα καλὰ
 ξεῖοισιν ἰάσσει, ποδὶ σκῆπτρ' ὄνι χάρω.
 γνῶν δ' ἐτίς μέγαν ἰσὺν ἐποικομένης λίγ' αἰδ' ἔν,
 ἢ θεός, ἢ κύν'· τοὶ δ' ἐφθγγοντο καλεῖσθαι.
 ἠδ' ἄλ' ἔλθ' ἔλθ' ὅσπερ αἰδομένης φαινας,
 καὶ κἀλ' οἱ δ' ἅμα πάντες αἰδομένης ἔποντο·
 αὐτὰρ ἐγὼν ὑπέμεινα, οἷός ἑ μὲν δ' ὅλον ἔην.
 οἱ δ' ἅμ' αἰσιώθησαν ἀλλήλους, ἔδ' ἐτίς αὐτῇν
 ἔζεοντ'· διήρην δ' ἐκθνήμεν· ἐσκοπίαζον.
 ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ ποδὶ μ' ἔξιος ἀργυρόστομος
 ὠμοῖν βαλόμεν, μέγα χαλκίον· ἀμφὶ δ' ὅτ' ἔφα.
 τὸν δ' ἄλ' ἰωὴ γε αὐτῷ ὀδόν ἡγύσασθαι.
 αὐτὰρ ὄγ' ἀμφοτέρωσι λαβὼν ἐλίσσ' ὄγ' ἄνω,
 καὶ μ' ὀλοφύρομεν· ἔπειτα πτερόεντα πησυνύδα,
 μὴ μ' ἄγε κῆρ ἀέκοντα διοτρεφῆς, ἀλλὰ λίπ' αὐτῷ,
 οἶδ' αὖ γὰρ ὡς ἔτ' αὐτὸς ἐλδύσασθαι, ἔτι τιν' ἄλλων
 ἄφειδ' ὄνι ἐπάρων. ἀλλὰ ξυῖ τοῖς θεοῖσι δῶσθαι
 φθγγώμιθα· ἐτί γὰρ κεν ἀλνέαιμεν κακὸν ἔμαρ.

candidis longis adulantes affurrexerunt.
 ac velut cum circum regem canes à conuiuio uenientem
 adulantur: (semper enim fert quæ mulceant animum)
 sic circa hos lupi fortibus unguibus atq. leones
 adulabatur. hi u. timuerunt postq. uiderunt grauia mōstra,
 steterunt autem in ianuis dea pulchricoma:
 Circe autem intus audiebant cantantem uoce pulchra,
 telam percurrentem ingentem, diuinam: qualia dearum
 subtilia & uenusta & splendida opera sunt.

10 his uerò uerba facere cepit Polites princeps uirorum,
 qui mihi charissimus sociorum erat, uenerabilissimusq.
 O socij, intus sanè aliqua texens ingentem telam,
 pulchrè canit, (panimentum autem totum resonat)
 aut dea, aut femina: quare loquamur ocyus.

Sic dixit: illi uerò loquuti sunt uocantes.
 illa continuo egressa ianuas aperuit lucidas,
 & inuitabat: illi uñd omnes imprudenter sequebantur:
 Eurylochus autem remansit, suspicatus fraudem esse.
 collocauit autem introductos per sediliaq. fellasq.

20 ipsis autem casumq. & farinam & mel uidere
 uimo miti confudit: commiscuit autem pani
 uenena nocentia, ut prorsus obliuisceretur patriæ terræ.
 ceterum postquā porrexisset & ebiberunt, statim deinde
 uirgula percutiens, intra has conclusit.

illi uerò suum habebant capita uocemq. corpusq.,
 & fetas: ceterum mens erat firma, ut antea.
 sic hi quidem flentes conclusi sunt: his autem Circe
 glandem iuglandemq. apposuit, fructumq. corni,
 edere, sicut sues humi cubantes semper edunt.

30 Eurylochus autē continuo uenit celerē ad namē nigram,
 nuncium de socijs relaturus & apurum fatum:
 sed neq. proloqui quibat uerbum, cupidus licet,
 cor dolore ingenti percussus. eiq. oculi
 lacrymis implebantur, luctum uerò arguebat animus.
 sed cum ei omnes inflaremus interrogantes,
 tunc aliorum sociorum narrauit exitium:
 inuenimus, ut iusseras, per uirgula, inelyte Vlysses:
 inuenimus in uallibus fabricatas aedes pulchras
 politis lapidibus, adito in loco.

40 illic quædam magnam telam texens stridulè canebat,
 aut dea, aut mulier: hi uerò loquebantur uocantes.
 illa continuo egressa fores aperuit splendidas,
 & inuocat. simul omnes illi imperitia sequebantur:
 ego substiti, ratus dolum esse.

illi simul euaniuerunt uniuersi, neq. quisquam eorum
 apparuit: diu autem desidens spectabam.

Sic ait. at ego quidē gladium argenteis clauis cōfixum
 humeris apposui, ingētem, ferreum: circum autē arcum.
 illumq. continuo iussi eandem uiam ducere.

50 at ille utraq. prebensis precabatur genibus,
 & me lugens uerbis alatis alloquebatur:

Ne me duc illuc inuitum ô generose, sed relinque hic.
 noui enim quod neq. ipse redibis, neq. quenquā aliorum
 abduces tuorum sociorum. sed cum istis ocyus
 fugiamus: adhuc enim effugere poterimus malam diem.

Circe
 pharmaco
 in porcos
 uertuntur
 Vlyssis so
 ej.

an aliquem dolum alium times, neq. te oportet
timere: iam enim intravi foris iuramentum.

Sic ait, at ego ipsam excipiens dixi:

ὦ Circe, quis sanē uir qui aquus ἐσ' ἰνίστις σῆς,
prius sustineat gustare cibum atq. potum,
antequam solueris socios ἐσ' ἰν' ὀφθαλμοῖσιν
sed si sanē benigna bibere edereq. iubes,
solue, ut oculis uideam dilectos socios.

Sic dicebam. Circe autem ex adibus ibat
uirgam tenens in manu, fores autem aperuit baræ:
exegitq. porcis similes nonem annorum.

illi quidem continuo stabant contrarij: illa autem per eos

Circe Vlyssincedens adunxit unicuiq. medicamen aliud.

his socios horum q. d. mēbria pili defluebant, quos ante produxerat.

constituit prius medicamen perniciosum, quod ipsis dederat Circe:

ne foris uiri aut cōtinuō reddebantur inniores q̄ antea fuerant,
ἐσ' ἄλλοις pulchriores ἐσ' ἄλλοις ἀσπεκτοί.

agnouerūt autē me illi, inq. baserunt in manibus quisq.

omnibus a. suavis subortus est luctus, per domum autem

horrendum resonabat. dea uerò misera est ἐσ' ἰψῆς:

illa autem prope me stans locuta est diua dearum:

generose Lactiade multisq. Vlysses,

nāde nunc ad nauem celerem ἐσ' ἄλλοις littus maris:

nauem quidē omnium primū subducite ad continentem,

facultates uerò ἰν' ἰσπελνκίς deponite, armaq. omnia:

ipse autem statim reuertere, ἐσ' ἄλλοις dilectos socios.

Vlysses re- Sic ait, at mihi persuasus est animus generosus.

dit ad nauē. ἰνίστιςq. ire ad nauem celerem ἐσ' ἄλλοις littus maris:

inueni deinde iuxta nauem celerem dilectos socios

miserabiliter lugentes, tenellas lacrymas profundentes.

ac ueluti uillaticæ uitulae circum uaccas armentales

uenientes ad mandram, postquam herba satura sunt,

omnes simul uisitantur oppositæ: neq. ipsa stabula

detiment, sed multum mugientes circum currunt

matres: sic me illi postquam uiderunt oculis,

lacrymantes circundabāt. uidebatur autē ἰσφορῆς ἄνῃς

sic esse ueluti ἰν' patriam uenissent ἐσ' ἄλλοις urbem suam

aspera Ithacæ, ubi nutriti sunt atq. nati:

ἐσ' ἄλλοις lugentes uerbis uolatibus alloquebantur:

tibi quidem redeunti generose sic gratulamur

perinde atq. si ἰν' Ithacam uenissetis patriam terram:

sed age aliorum sociorum narra interitum.

Sic dicebant. ἐσ' ἄλλοις ego alloquebar blandis uerbis:

nauem quidem omnium primum subducamus ἰν' littus,

bonaq. ἰν' ἰσπελνκίς reponamus, armaq. omnia.

nos autem accelerate me uνα uniuersi sequi,

ut uideatis socios sacris ἰν' adibus Circes

bibentes ἐσ' ἄλλοις comedentes. copiam enim habent.

Sic dicebam. illi celeriter meis uerbis obediebant.

Eurylochus autem solus mihi detinebat omnes socios,

ἐσ' ἄλλοις ipsos alloquutus, uerba uoluctria proloquutus est:

ah miseri, quōd imus? quid mala desideratis ista,

Circes ad ades descendere? quæ omnes

aut sues aut lupos reddet, aut leones,

qui ei magnam domum custodiamus etiam ui,

ἢ τινὰ πρὸς δόλον ἄλλον οἶσαι, ἢ δειτρίσιν
ἐλθόντων ἡδὲ γὰρ τοὶ ἀπ' ὧμοισι καρτερὸν ὄρεον.

ὣς ἔφατ'. αὐτὰρ ἐγὼ μὴ ἀμφοτέρω πεσέμενον,

ὦ Κίρκη, τίς γὰρ κεν ἀνὴρ ὅς σ' αἶσιν ἐσθλὰ,

πρὶν τ' αἶψα πᾶσιν ἀδῶν ἰδ' ἑνὶ τῷ ὀφθαλμῷ,

πρὶν λυσιπάρῃς ἰσπελνκίς ὀφθαλμοῖσιν ἰδ' ἑνὶ τῷ,

ἀλλ' ὅτ' ἡ πρόφρασσα πῶς φαγέμεν τε κελεύεις,

λύσομεν, ἰν' ὀφθαλμοῖσιν ἰδ' ὡς ἐρίρας ἐταίρους.

ὣς ἔφαμ' ἐν Κίρκῃ, ἣ δ' ἰκ' ἐκ μεγάροιο βίβηκε

10 ῥ' ἄρ' οὐδ' ἔχουσ' ὅτ' ἔχει, δύρας δ' αὐτῷ γε συφασί,

ἐκ δ' ἑλᾶσιν σάλοισιν ἰσπελνκίς ὀφθαλμοῖσιν.

οἱ μὲν ἔπειτ' ἐσσησαν σφαιροὶ ἡ δ' ἑνὶ τῷ αὐτῷ,

ἐργασίᾳ πρὸς ἀλφειῶν ἐκαστῷ φάρμακον ἄλλο.

τῇ δ' ἐκ μὲν μελίῳ τριχέος ἔρβου, ὡς πρὶν ἔφουσε

φάρμακον ἑλόμενον, τό σφι πῶς πότνια Κίρκη,

αὐδρὸν δ' ἄρ' ἔγχεοντο νεώτεροι ἢ πᾶσι, ἦσαν,

ἢ πολὺ καλλίονδ' ἢ μέζονδ' εὐσπείραδα.

ἔγνωσαν δ' ἐκ κείνοι, ἔφωτ' ὅτ' ἡδ' ὀφθαλμοῖσιν

πᾶσι δ' ἰμερὸς ὑπὲρ γόῃ, ἀμφὶ δ' ὀφθαλμοῖσιν

10 σμερδαλίῳ κονέβιζε. θεία δ' ἑλᾶσε ὀφθαλμοῖσιν

ἡ δ' ἐκ μὲν ἄγχι εἴσετο πρὸς ἑνὶ τῷ δ' ἑλᾶσε,

ὀφθαλμοῖσιν λατρίᾳ δ' ἡ πολυμήχαν' ὀφθαλμοῖσιν

ὄρεον νῦν ὡς ἡδ' ἡδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν

νῦν μὲν ἄρ' ὡς ἡδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν

κτῆματ' ὅτ' ὡς ἡδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν

αὐτῶς δ' ἄρ' ἔγχεοντο νεώτεροι ἢ πᾶσι, ἦσαν,

ὡς ἔφατ'. αὐτὰρ ἐμοί, ἔπειτ' ὅτ' ὀφθαλμοῖσιν

βλῶ δ' ἔγχεοντο νεώτεροι ἢ πᾶσι, ἦσαν,

ἔγχεοντο νεώτεροι ἢ πᾶσι, ἦσαν,

30 οἱ κτ' ὀφθαλμοῖσιν, θαλερὸν κατὰ δ' ὀφθαλμοῖσιν

ὡς δ' ὅταν ἄρ' ὀφθαλμοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν

ἑλόμενος ὀφθαλμοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν

πᾶσι δ' ὀφθαλμοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν

ἔγχεοντο νεώτεροι ἢ πᾶσι, ἦσαν,

μυτῶν δ' ὡς ἡδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν

ὀφθαλμοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν

ὀφθαλμοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν

καὶ μ' ὀφθαλμοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν

40 οἱ μὲν νοσήσαντι δ' ὀφθαλμοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν

ὡς ἔτ' ὡς ἡδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν

ἀλλ' ὀφθαλμοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν

ὡς ἔφω. αὐτὰρ ἐγὼ πρὸς σφιν μαλακοῖς ἐπέεσσιν,

νῦν μὲν ἄρ' ὡς ἡδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν

κτῆματ' ὅτ' ὡς ἡδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν

αὐτῶς δ' ὀφθαλμοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν

ὀφθαλμοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν

πίνοντες δ' ὀφθαλμοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν

ὡς ἔφω. οἱ δ' ὀφθαλμοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν

50 Εὐρύλοχος δ' ἐμοί, ὅτ' ὀφθαλμοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν

καὶ σφιν φωνήσας, ὅτ' ὀφθαλμοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν

ἢ δειλοὶ, πρὸς ἡμῖν, τί κακῶν ἰμέρετε τότῳ,

Κίρκης δ' ὡς ἡδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν

ἢ σὺς ἢ λύκος ποιεῖται, ἢ λέωντας,

οἱ κεν οἱ μέγα δῶμα φυλάσσοιμεν ἢ ἀνάγκη,

ὡς ἔφω.

ὡς πορ Κῦκλωψ ὄρε', ὅτε οἱ μέσσωλον ἱκόντο
ἡμέτεροι ἔταροι, σὺ δ' ὁ δραστὴς εἶπετ' Ὀδυσσεύς·
τὸς γὰρ ἡ κείνοι ἀταδάλιστον ὄλοντο.

ὣς ἔφατ'. αὐτὰρ ἐγὼ γὰρ μετὰ φρεσὶ μέθυριζας,
σπασσάμενος ταυὺν κλυτὸν ὄρε' παχέῃ· πρὶν μὲν
τοῖσι ἀποτμήξας κεφαλῶν ὀδύσσειν πελάσσειν,
ἡ γὰρ ἡ πόρ ἐόντι μάλα χεῖρόν. ἀλλὰ μ' ἑταῖροι
μελιχίοις ἐπ' ἐοσιρ ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλοι,
διοχρεῖς, τὸν μὲν ἑάσω μιν, εἰ σὺ κελεύεις,
αὐτ' ὡς νῆα τε μέλειν ἡ νῆα δρύιδεα·
ἡ μὲν δ' ἡγεμόνδ' ἰδρὰ πρὸς δώματα Κίρκης.

ὣς φάμενοι, πρὶν ἀνὸς ἀντίον ἡδ' ἐθαλάσσης.
ἔδ' ἐμὴν Εὐρύλοχος κοίλῃ πρὶν νῆι λείπειτο,
ἀλλ' ἔπειτ' ἑδ' εἰσὶν γὰρ ἐμὴν ἐκπαγλὸν γνέπλω.
πρὸ φρεσὶ τοῦ ἄλλος ἐταῖρος γν' δώμασι Κίρκης
γν' δ' ὑκέως λῶσέμ τε, ἡ γὰρ χεῖρσιν λίσ' ἐλάειω.
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖνας καλὰς βάλλον, ἡδ' ἐχιτῶνας.
δακρυμῆν δ' εὖ πάντας ἐφύρομεν γν' μεγάροισιν.
οἱ δ' ἐπ' ἐλάλῃσιν εἰδόμεν, φράσσαντο τε πάντες,
κλαῖον ὀδυρόμενοι, πρὶν δ' ἰσοῦσιν ὅρμα.
ἡ δ' ἐμὴν ἄγχι σῶσσε πρὸς κύνεα διὰ θεάων,

Διοχρεῖς Λαέρτιάδην πολυμήχαν' Ὀδυσσεύς,
μνησέτι νῦν θαλερὸν γόον ὄρνυτε. οἶδ' αὖτε ἡ γὰρ αὐτὴ
ἡ μὲν ὅσ' ἡ γὰρ πόντῳ πᾶσι τ' ἄλγεα ἰχθυόσιντι,
ἡ δ' ὅσ' ἀνέροισι ἀνδρῶν ἐδ' ἡλῆσαντ' ὑπὸ χερσὶ.
ἀλλ' ἄγετ' ἐδιδίετε βρώμεν, εἰ πίνετε οἶνον,
εἰσὺν κνέαντι θυμὸν γν' ἰσῆθεσι λάβετε,
οἶον ὅτε πρῶτοι σὺν ἐλάειτε πατρίδα γαῖαν
τρηχέας ἱθάκης· νῦν δ' ἄσπελός ἐστιν ἡ γὰρ αὐτοὶ
αἰεὶ ἄλγος χαλεπὸν μεμνημένοι· ὅδ' ἐπὶ ποδ' ὕμιν
θυμὸς γν' ὀφροσύνῃ, ἐπεινὶ μάλα πολλὰ πᾶσι ποδῶν.
ὣς ἔφατ'. ἡ μὲν δ' αὐτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγλῶν.
ἐνθα μὲν ἡματὰ πάντα τελεσφόρον εἰς γνέαντον
ἡμεῖς δ' αἰετῶν κρέατ' ἄσπετα εἰς μέθυ ἡδ' ὕμιν
ἀλλ' ὅτε δὴ γ' ἡ γὰρ αὐτὸς ἔλω, πρὶν δ' ἑταῖρον ὄρα,
μῶν φθινόντων, πρὶν δ' ἡματὰ μακρὰ τελεῖν,
ἡ γὰρ τότε μ' ἐκκαλῆσαντες ἐφάν' ἐρήνδον ἑταῖροι,
δαίμονι, ἡδὲ νῦν μιν ἡσκόεω πατρίδα γαῖαν,
εἰ ποὶ θεὸς φάτορ ὅςτις σπαθῶναι, ἡ γὰρ ἰκέσσε
οἶκον δ' ὑπὸ φόρον εἰς σὺν πατρίδα γαῖαν.

ὣς ἔφαν. αὐτὰρ ἐμοί γ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγλῶν.
ὡς τότε μὲν πρὸς τὴν ἡματὰ δ' ἡλίου καταδύσσει
ἡμεῖς δ' αἰετῶν κρέατ' ἄσπετα εἰς μέθυ ἡδ' ὕμιν
ἡ μὲν δ' ἡλίου κατέδυν, ἡ γὰρ ὑπὸ κνέας ἡλθον,
οἱ μὲν κοιμήσαντο κατὰ μέγαρα σκιάσσαντες·
αὐτὰρ ἐγὼ Κίρκης ὑπὸ βάσι πρὶν καλλίῃ δύνῃς,
γόνυ μὲν ἔλκυσαν δόξα· θεὰ δ' ἐμὴν ἐκλυον αὐδῆς·
καὶ μιν φωνήσας ἔπειτ' ἐφύρομεν πρὸς κύνεα,

ὣς Κίρκη, τέλεισθ' μοι ὑπὸ φόρον εἰς σὺν πατρίδα γαῖαν,
οἶκα δ' ἐπεμψάμενα. θυμὸς δ' ἐμοί εἰσὺν ται ἡδ' ὕμιν,
ἡ δ' ἄλλων ἐταῖρων, οἱ μὲν φθινύθουσι φίλον κῆρ,
ἀμφ' ἐμ' ὁδ' ὑπὸ μῶν, ὅτε πρὸς σὺν γένος φη γήνηται.

ὡς ἐφάμεν. ἡ δ' αὐτὴν ἡμεῖς εἰς ἡμεῖς εἰς θεάων,
διοχρεῖς Λαέρτιάδην πολυμήχαν' Ὀδυσσεύς,
μηκέτι νῦν ἄκοντον ἐμὴν γν' ἡμῖν τε οἶκα·

ἀλλ'

ut Cyclops fecit, quando eius ad stabulum uenerunt
nostri socij, cum his audax sequutus est Vlyses.
huius enim etiam illi insipientia perierunt.

Sic ait. at ego in mente deliberavi,
extracto longo gladio crasso à femore,
hoc ei abscissum caput ad solum deijcere,
tamen si consanguinitate proximo. sed me socij
mollibus uerbis contineuerunt aliunde alius:
diuine, hunc quidem inquam, siquidem tu inbes,
hic iuxta nauem manere et nauem custodire:
nobis autem dux esto sacrae ad domum Circes.

Sic loquuti, ab naue ascendebant atq. mari.
neq. quidē Eurylochus caua apud naue relinquebatur,
sed sequebatur: timuit enim meas atroces minas.
interea uerò alios socios in domo Circe
studiose lauitq. et unxit pingui oleo.
circum autem pulchra pallia induit, atq. tunicas.
epulantes autem pulchre omnes inuenimus intra ades.
hi uerò postquā inuicē conspexerūt, reputarūtq. omnia,
flebant lugentes, undiquaq. autem resonabat domus.
illa uerò prope me stans alloquebatur diua dearum:

Diuine Laertiade uersute Vlyses,
ne amplius nunc tenellū luctū excitetis, scio etiam ipsa
nos quā in ponto passi estis dolores piscoso,
atq. quacumq. iniusti uiri nocuerunt in terra.
sed agite comedite eibum, et bibite uinum,
donec denno animum intra praecordia receperitis,
qualem quando primum relinquebatis patriam terram
aspera Ithaca: nunc uerò exules et tristes
semper erroris duri memores: neq. unquam uobis
animus est in laticia, quandoquidē ualde multa passis estis.

Sic ait. nobis autē continuo paruit animus generosus.
hic quidem diebus omnibus perfectum in annum
sedimus conuiuantes carnibus immensis et suauī uino:
sed quādo certē annus erat, et circumuertebantur hora,
mensibus exactis, et dies longi perfecti sunt,
tunc me uocatum allocuti sunt dilecti socij:
infelix, iam nunc memor esto patriae terrae,
si tibi fatale est seruari, atq. peruenire
domum ad excelsum et tuam in patriam terram.

Sic dicebant, ac mihi persuasus est animus generosus.
sic tum quidem tota die ad solis occasum
sedimus conuiuantes carnibus immensis et suauī uino:
quando uerò sol occidit, et caligo aduenit,
illi quidem dormierunt per ades obscuras:
at ego Circes consensu splendido lecto,
ad genua supplex rogavi: dea uerò meam audiuit uocem:
et ipsam compellans uerba uolatilium dixi:

O Circe, perfice mihi promissionem quam promissisti,
ad domum missuram. animus autē mihi impellitur iam,
atq. aliorum sociorum, qui mihi affligunt charum cor,
circa me lugentes, quando cumq. tu abes.

Sic dicebam. illa continuo excepit diua dearum,
diuine Laertiade uersute Vlyses,
ne amplius nunc inniti mea manete in domo:

Vlyses so-
cios ad Cir-
cem ducit.

Circe pre-
dicat Vlysi
iter ad inf-
ros.

*sed aliam oportet primum uiam perficere, & peruenire
ad Plutonis domum & dira Proserpina,
animam consulturos Thebani Tiresia,
uatis cæci, cuius mentes firmæ sunt.
huic etiam mortuo mentem tribuit Proserpina
soli sapere: reliqui umbra feruntur.*

*Sic ait. at mihi fractum est amicum cor:
flebam autem in lecto sedens, neq; animus
uolebat amplius uiuere & uidere lumen solis.
ceterum postquam fleuiq; prouolutusq; satur eram,
tunc ipsam uerbis excipiens alloquebar:
ô Circe, quis nam hanc uiam praebis?
ad Plutonem uerò nemo unquam peruenit naue nigra.*

*Sic dixit illa continuo respondit diua deorum:
diuine Laertiade uersus Vlysses,
minime tibi ducis desiderium apud nauem cura sit:
quim malo erecta, neliqꝫ albis expansis,
fede: illam uerò tibi flatus Borea feret.
sed cum iam nane per Oceanum transmittes,
hic litus breue et nemora Proserpinae,
longaqꝫ populi, et salices steriles,
nauem quidem illic fiste in Oceanum uerticosum,
ipse autem in Plutonia eas domum obscuram.
hic quidem in Acherontem Pyriphlegetonqꝫ confluent
Cocytusque, qui sanè Stygis aqua est corrugus,
rupesqꝫ, confluentqꝫ duorum fluuiorum murmurantium.
hic deinde Heros accedens propè, ut te iubeo,
fossam fode cubitalem quoquo uersum.
super illam libamen funde omnibus mortuis,
primum mulso, deinde autem suauis uino,
tertiū rursus aqua: insuper autem farinam albam misce.
multa uerò supplicato mortuorum imbecillis capitibus,
reuersum in libacam, sterilem uaccam qua optima sit
sacrificaturū domi tuae, pyramqꝫ impleturū rebus bonis.
Tiresia uerò separatim arietem sacrificaturum soli,
prorsus nigrum, qui inter oues excellit uestras.
ceterū postquā precibꝫ oraueris inclytas gentes mortuo-
bic ouem marem sacrificia fœminamqꝫ nigram, (rum,
ad Erebum uersus, ipse autem seorsim auersus sis,
contendens ad fluij fluentia. ibi uerò multae
animae accedent mortuorum defunctorum.
et tum continuo socios incita et iube
oues quae quidem iacebunt mactata saeuo ferro
excoriatis comburere: nota uerò facere dijs,
generoso Plutoni et diuæ Proserpinae.
ipse autem gladio acuto exerto à femore
sed eas, neqꝫ, permitte mortuorum imbecillia capita
ad sanguinem propè accedere, antequā Tiresiā audieris.
hic tibi statim uates adueniet dux populorum,
qui sanè tibi dicet uiam et modum itineris,
reditumqꝫ, ut per pontum profisciscaris piscosum.*

*Sic dixit, continuo a. auream sedē habēs venit aurora,
me verò pallio tunicaque vestibus induit.*

ipsa autem candidam togam ingentem induit Nympha
tenuem & uenustam, Zona autem cinxis lumbos,
pulchra,

[illegible]

Ως ἔφατ'. αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάδιον φίλον ἦτορ·
 κλαῖον δ' ὃν λεχέουσι καθήμενοι· ὅδ' εἰ τι θυμὸς
 ἦβελ' ἐτι ζῶειν κ' ὀρέσθ' ἐθέλοιο.
 10 αὐτὰρ ἔπειτα κλαῖων τε κυλινομένοσ τε πορίδην, ἀκακίην τε
 κ' ὅτε δ' ἄμ' ἔπασσι ἀμφὶ βόωντος πεσέσθην,
 ὃ Κίρκη, τίς γὰρ ταύτῳ ὁδὸν ἔγχεον δύσσει,
 εἰς αἶδιον δ' ἔπ' οὐ τις ἀφικέσθ' ἢ νηὶ μελαίνῃ.

Ως ἐφ' ἡμῶν, ἡ δ' αὐτὴ ἁμέσως διὰ δικαίαν,
διοργῆς λαοβρῆσιν πολυμήχαν' ὁ δυνού,
μή τι τοι ἐγγύμον' γε ποθὴ πρὸ νῆϊ μελιδω-
εὐδ' ἢ σῆσας, αὐτὰ δ' ἐξία λυκά πεπτασας,
πῶτα τὼν δὲ καὶ τοι πονοῖ βορέαο φέροση.

20 ἄλλ' ὅπουτ' αὐτὸν κνίει δὲ ὧς κεν οἷο πόρῃσιν,
 γῆθ' ἅκτ' ἐν λάχεσσι καὶ ἄλυσσι γόρσι φονεῖς,
 μακρὰί τ' αἰγυροί, βίβ' ἰτέαι ὠλεσίκαρποι,
 νῆα μὲν αὐτῷ κέλισαι ἐπ' ὠκεανῷ βαθυδύνῃ,
 αὐτὸς δ' εἰς αἰθέριον ἰγίαι δόμοιο θυρώσσηται.
 γῆθα μὲν αἰς ἀχέροντα πυριφλεγέων τε ῥέουσι
 Κωκυτός δ', ὅς δ' ἐν συγῶς ὕδατος ἔστιν ἀπορροή,
 πῆτραι τε ξυμῶσις τε δύνου ποταμῶν ἐριδύπων.
 γῆθα δ' ἐπ' ἔδ' ἥρως χερμφθαῖς πέλας, ὥς σε καλὸν ἄνθρωπον
 βάθρου ὀρεῖται ὅσμον τε πυγύσιον γῆθα καὶ γῆθα.
 ἄμφ' αὐτῷ ἧ' ὅλωι χέουσι πάνσι νεκύεσσι,

30 παρωτα μελινερητα μετεπειτα η ηδ' ε ονω
 το ριστον αυδ' υδισατις υδ' ολ' αλφιντα λδινκα παλιν
 πολλα η γανωδι νεκυνω αμωλωα κερλωα, (νεμ.
 ελθωα ες ιθακλυ, εθερα βεμ πτισ αρις
 εξεμ εν μεγαροισι, πυρλω τ' εμπλοισμω εδλωμ.
 Τερεσιη ολ' απανδυν εν οϊμ ερδυσμω οω,
 παμμελαν, ος κηλοισι μεταπρεπει ενετοροισι.
 αυτηρ επλω θυχησι λειση κλυτα εθνα νεκρω,
 ενδ' οϊμ αρενωμ εξεμ θηλω τε μελανω,
 ες Ερεβ σρεφας, αυτος ολ' απονοσφι τραπειω,

40 ἔμελλε ὁ ποταμὸς ῥαῖσιν. ὅθνα ἡ πολλὰ
ψυχὰ ἐλδύσονται νεκρῶν καταπνέστων.
δὴ τότε ἔπειδ' ἐτάροισιν ἱπποτέρωκε. Ἐν αὐτῇ
μῆλα τὰ δὲ κατέκταν' ἰσφαγμένα καὶ ἑλκυστά
δέρωντας κατακῆαι' ἐπ' οὐρανῷ ἡ θύοισιν,
ἰφθίμω τ' Ἀΐδην ἡ πᾶν ἧ Περσεφονεία.
αὐτὸς ἡ ξίφος ὅθεν ἔρυσσεν ἄνθρωπον
ἔδωκε, μηδὲ ἔσθην νεκρῶν ἀνελών ἀέριον
αἷματ' ὅσον ἔμελλε, πρὶν Τειρεσίᾳ πυνθίσθαι.
ὅθνα τοὶ αὐτίκα μάντις ἐλδύσονται ὄρχασαι λαῶν,
50 ὅς κεν τοὶ ἄπυσιν ὁδὸν ἡ μέτρα κελδύσῃ,
νόσον δ' ὥς ἔθνη πόντον ἐλδύσιναι ἔχθυσσιντα.

neq; fabrefactos remos, quicūq; alia nauium sunt.
signū uerò tibi dicam ualde manifestum, neq; te latebit:
quando tibi obuiam factus alios uiator
apparuerit uentilabrum habens in forti humero,
tum terrā infixo fabrefacto remo,
ubi litaueris Neptuno regi,
ariete, tauroq; suumq; marito uerre,
domum reuerrere, faciasq; sacras hecatombas
immortalibus dijs, qui cælum latum habitant,
omnibus sanè ordine. mors uerò tibi ex mari ipsi
debilis sanè talis adueniet, quæ te occidet
senectute sub molli confectum. circum autem populi
felices erunt. hæc sanè tibi certa dico.

Sic dixit, at ego ipsum excipiens allocutus sum:
Tiresia, hæc fortassis scilicet decreuerunt dii ipsi:
sed age mihi hoc dic et uerè enarra,
matris hanc uideo animam demortuæ:
illa tacita sedet prope sanguinem, neq; suum filium
sustinet palam aspiciere, neq; alloqui.
dic rex quo pacto me agnoscat talem.

Sic dicebam, ille me rursus excipiens allocutus est:
facile tibi uerbum hoc explicabo, et in mente ponam:
quemcunq; quidem fines mortuorum defunctorum
sanguinem prope accedere, ille tibi uerum dicet:
cui uerò inuidebis, ille tibi abibit retro.

Sic locuta anima quidē abijt in domum Plutonis intro
Tiresia regis, postquam oracula explanauit:
ceterum ego illic manebam firmiter, donec mater
aduenit, et bibit sanguinem nigrum. statim a. agnouit,
et me lugens uerba alata dixit:

Anticlea Fili mi quo pacto uenisti sub caliginem obscuram
mater Vlyssius? difficile uerò hac uiuentibus uidere.
fem alloqui inter sunt enim ingentes fluij et grauias fluenta.
tur.

Oceanus quidem primum, quem non licet transmittere
peditem, nisi quis habeat bene compactam nauem.
num iam à Troia errans huc uenisti
nauisq; et socijs longo tempore? necdum accessisti
ad Ithacam? neq; uidisti in adibus uxorem?

Sic ait, at ego ipsam excipiens allocutus sum:
mater mea, necessitas adexit me ad Plutonis ades,
animam consuliturum Thebani Tiresia.
non enim dum prope ueni Achaiam, neq; nostram
terram ascendi, sed semper habens erro ærumnam,
ex quo primum sequebar Agamemnonem diuum
Iliū ad eximios equos nutries, ut cū Troianis bellarem.
sed age mihi hoc dic et uerè narra,
quod te fatum edomuit saua mortis?
an diuturnus morbus, aut Diana sagittis gaudens
suis sauis iaculis aggrediens occidit?

Vlyss. quæ dic autem mihi de patre et filio quem reliqui,
rit ex ma- an adhuc in illorum manibus mea bona, an quisquā iam
tre cōditio uiroꝝ alius habet, me a. non amplius putat reditum.
nē uxoris, dic autē mihi desponsatæ uxoris consiliūq; mentemq;
filij, et pa- an manet cum puero, et salua omnia custodit:
tris. an iam eam duxit Græcorum quispiam optimorum.

Sic

ἔδδ' ὀνίρε' ἐρετμὰ, τὰ τε πτόρε' ὑπὸ σὶ πείλονται.
σῆμα δὲ τοι ἔρεω μάλ' ἀριφραδὲς, ὅδ' ἐσ' ἀλίσσι·
ὅπ ποτε κεν δ' ἡ τοι θυμβλήμενον ἄλλ' ὀδύτης
φῆν' ἀθρηνηοίγην ἔχειν ἀνὰ φαιδίμω ὤμω,
κὴ τότε δὴ γαίῃ πῆξας δύνησθ' ἐρετμόν,
ῥέξας ἑρὰ καλὰ ποσειδάωνι ἀνακτι,
ἀρνείον, ταῦτόν τε, συῶν τ' ὠβελιστορὰ κάπρον,
οἰκαδ' ἀπὸς εἰχευ, ἐρδ' εἰρ' ἑρὰς ἐκατόμβας
ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοι ἄρανόν θυρῶν ἔχουσιν,
20 πᾶσι μάλ' ἐξείης θανάτῳ δ' ἐπὶ δὲ ἄλλος αὐτῷ
ἀβληχρὸς μάλ' αὖ τοι ἑλδύσεται, ὅς κ' ἐσ' ἐπὶ φῆν
γῆρα ὑπὸ λιπρῷ ἀρμηλόν. ἀμφὶ ἧ λαοὶ
ὀλβιοὶ ἔσονται. τὰ δὲ τοι νυμερτὰ εἶρω.

ὣς ἔφατ'. αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμφόβουλος πρὸς ἑσέπον,
Τερεσίην, τὰ μὲν ἄρ' ὡς ἐπέκλωσαν θεοὶ αὐτοῖ·
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ κὴ ἀτρεκέως κατὰ λείπον,
μκτρός τ' ἴω δ' ὁρώ ψυχῇ κατὰ τεθνεύουσ·
ἦ δ' ἀκίεσθ' ἦσαι χερδὸν αἵματ' ὅδ' ἐσ' ὄμ' ὅρ
ἔτλη' ἐσ' ἀντὰ ἰδὲν, ὅδ' ἐπὶ φῆνι μνησάμενα.

20 εἰπὲ ἀνάξ πᾶσι κεν' ἀναγνοῖν τοῖον ἑόντα.

ὣς ἔφαμην. ὁ δὲ μ' ἑλδύσας ἀμφόβουλος πρὸς ἑσέπον, αὐτὴν
ῥηὶ δ' ἰὸν τοι ἐπ' ἑρῶ, κὴ ὠδὶ φρεσὶ θείω·
ὄντινα μὲν κεν' ἔξες νεκρῶν κατὰ τεθνεώτων
αἵματ' ἄσσοι ἴμεν, ὅδ' ἐπὶ νυμερτὲς ῥηὶ φῆν
ὦ δὲ κ' ὠφρονέεις, ὅδ' ἐπὶ πάλιν εἰσιρ' ὁπίσσω.

ὣς φάμεν ψυχὴ μὲν ἔβη δόμον ἑσέπον· εἰσὼ
Τερεσίαο ἀνακτ' ἐπὶ κατὰ δέσφατ' ἔλεξεν·
αὐτὰρ ἐγὼν αὐτ' ἴμεν ἑμπεδόν, ὅφρ' ὠδὶ μκτρε
ἦλυθε, κὴ πῆν αἶμα κελαυνέεις. αὐτίκα δ' ἔγνω,
30 καὶ μ' ὀλοφυρομένην ἔπια πτόροντα πρὸς ὀνύδα,

Τέκνον ἐμὸν πᾶσι ἦλθον ὑπὸ ζόφον ἠδ' ὀνύδα
ζωὸς ἐών· χαλεπὸν ἧ τέδε ζωοῖσιν ὀρεῖσθαι.
μείσσω γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ ἐδ' ἐνὰ ῥέεθρα.
ὦ κτεανὸς μὲν πρῶτα, τὸν ἔπ' ὡς δὲ πέρησαι
πείθον ἑόντ', ἢ μὴ τις ἔχῃ θυεργὰ νῆα.
ἦ νῦν δὴ τροίηνθ' ἀλώμενον ῥηὶ θάδ' ἰκαίεις
νῆί τε κὴ ἐταροῖσι πολλῶν χρόνον, ὅδ' ἐπὶ ἦλθον
εἰς ἰθάκην, ὅδ' ἐπὶ δὲ ῥηὶ μέγαροισι γυναικα;

ὣς ἔφατ'. αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμφόβουλος πρὸς ἑσέπον,

40 μὴ πτόρ' ἐμὴ χερσὶ με κατ' ἡγαγην εἰς Αἰδίδαο,
ψυχὴν χηρὸν μόνον Θηβαῖος Τερεσίαο.
ἔγὰρ πῶ χερδὸν ἦλθον ἀχαιῶν, ὅδ' ἐπὶ ἡμῖν
γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἶσιν ἔχωρ' ἀλάλημαι οἰζῶν,
ἔξ' ὅτ' ἐπὶ πρῶτι δ' ἐπὶ μὲν Αἰγαιέμενον δ' ἴω
ἑλίου εἰς δ' ὕπνωσιν· ἵνα τρώεσσι μαχοίμεν.

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ κὴ ἀτρεκέως κατὰ λείπον,
τίς νῦν σε κῆρ' ἐδάμασσε τανυλεγεῖθ' ἀθανάτοισι;
ἦ δ' οὐ λὴν νῆσθ' ἢ Ἀρετῆς ἰσχυαίρα
οἷς ἀγανοῖς βελέεσιν ἐποιχομένη κατέπεφνον;

50 εἰπὲ δὲ μοι πατρός τε ἑσέπον ὅμ' κατέλειπον,
ἦ ἐπὶ πᾶσι κείνοισιν ἐμὸν γέρας, ἢ τις ἦδ' ἄν
αὐδρῶν ἄλλ' ἔχει, ἐμὲ δ' ἔπ' ἐπὶ φασὶ νείεσθαι.
εἰπὲ δ' ἐμοὶ μνηστῆς ἀλόχευ βολίω τε νόον τε,
ἢ μὲν ἔσθ' ἀπαυλὶ, κὴ ἑμπεδὰ πᾶντα φυλάσσει
ἢ ἦδ' ἡμιν ἔγχεσιν ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος.

i 2 ΩΣ

ὧς ἐφάμην· ἢ δ' αὖτί κ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ,
 καὶ λίην κένη γε μέλει τετληότι θυμῷ
 σοῖσιν γνῖ' ἐμεγάροισιν· οἷζυραί δ' ἐοῖσι
 φθίνουσιν νύκτωρ τε καὶ ἡμέατα δ' ἀκρυχέσθην.
 σὺ δ' ὅπως τις ἔχει καλὸν γέρας, ἀλλὰ ἔκπλεος
 Τηλεμαχῷ τε μέλιν' ἐμείπεται, ὅ δ' αὖτας εἴσας
 δαινύνται, ὥς ἐπ' οἴκει δικάσασθ' ἄνδρ' ἀλγυῶν·
 πάντες γὰρ καλέεσσι πατήρ ἢ σὸς αὐτόθι μέμνεις
 ἄγρῳ, ὅθι πόλιν δ' ἐκατόρχεται· ὅθ' ἐοῖσι δύναϊ
 δέμνιαι καὶ χλαῖναι, καὶ ῥήγισσι γαλόφωτα·
 ἀλλ' ὅγε χάμα μὲν εὐδαίεθι δ' ὡς οἴκῳ,
 γν' κόνι' ἄγχι πυρὸς, κακὰ δ' ἤχρ' ἐμείπεται·
 αὐτὰρ ἐπ' ἴω ἔλθοισι δέ σ' ἐκ τε θαλάσσης δ' ὅπως
 πάντῃσι κατὰ γόνυ ἀλκῆς οἶνοπιδόιο
 φύλλων κεκλιμένῳ χθαμαλῇ βελώνισσά δύναϊ.
 γν' δ' ὅγε κείτ' ἀχέων, μέγα δ' ἤφρεσι πόνθ' ἄξει,
 σὺν πότμῳ γόσῳ χαλεπὸν δ' αὖ γῆρας ἰκάνει.
 ὦ τ' ὅγε καὶ γὰρ ὅλ' ἐμὲν καὶ πότμον ἐπέσσω.
 ὅτ' ἐσ' ἐνὶ μεγάροισιν εὐσκοπῷ ἰοχαιρε
 οἷς ἀγανοῖς βελέουσιν ἐπιοχομένη κατὰ πεφρην,
 ὅτε τις ἔν μοι νῶσθ' ἐπ' ἡλύθῃ, ἢ τε μάλα σά
 τικελόνοι εὐγερεῖ μελέων θ' ἐλθ' ὀδυρόμεν. (σδύ,
 ἀλλὰ με σὸς τε πόθος, σά τε μήδεα, φασίδ' ἐμ'· ὀδυσ-
 σὴν τ' ἀγανοφροσύνῃ μελίσθ' ἐπ' ὀδυρόμεν ἀπ' ἡνύρα.

ὧς ἐφασ'· αὐτὰρ ἐγὼ γ' ἐβόλον φρεσὶ μερμηρίζας
 μητρὸς ἐμῆς ψυχῇ ἐλέειν κατὰ τεθνηῖσιν.
 τρεῖς μὲν ἐφωρμύθην, ἐλέειν τέ με θυμὸς αὖνεγε,
 τρεῖς δέ μοι ἐκ χειρῶν σκινὴ ἵκελον ἢ ὀνείρω
 ἔπατ'· ἐμοὶ δ' ἄχθ' ὅδ' ἔν γ' ἵσκειτο κροθὶ μάλλον·
 καὶ μὴ φωνήσας ἐπ' αὖτ' ὀδύρομεν πῶσθ' ὀδύρω,
 μήτ' ὀνείρω, τί νύ μ' ὅ μιν εἰς ἐλέειν μεμαῶτα,
 ὄφρα καὶ ἐν Αἰδῷ φίλασθ' ὀδύρω χεῖρε βαλόντα
 ἀμφοτέρω κρυφροῖο τε παρπόμεδα γόοιο;
 ἢ τί μοι εἰδὼλον τόδ' ἀγανὴ πόρσε φόνεια
 ὠτρυνῶ, ὅφρ' ἐτι μάλλον ὀδύρομεν σφραγίσω;

ὧς ἐφάμην, ἢ δ' αὖτί κ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ,
 ὦ μοι τέκνον ἐμόν, πῶς πάντων κάμμορε φωνήεις,
 ὅτι σε πόρσε φόνεια Διὸς θυγάτηρ ἀπαφίσκει,
 ἀλλ' αὐτὴ δ' ἴκη δ' ἐβροθῇ, ὅτε κεν τε θάωσιν.
 ὅ γάρ ἐτι σάρκας τε ὅσ' ἐσ' ἰνδρ' ἔχουσιν,
 ἀλλὰ τὰ μὲν τε πυρὸς κρατερὸν μένος ἀεθρομένοιο
 δαμνᾷ, ἐπ' αὖτε πρῶτα λίπῃ λούκ' ὅσ' ἐσ' ὀδυρόμεν,
 ψυχὴ δ' αὖτ' ὀνείρω ἀποπταμένη πεπότηνται,
 ἀλλὰ φῶς δ' ἐπ' ἴσκειτο λαλῶν ταῦτα ἢ πάντα
 ἰδ', ἵνα καὶ μετόπισθε τῇ ἐπ' ἡνύρα γυναικί,
 νῶϊ μὲν ὥς ἐπ' ἴσκειτο ἀμείβομεν· αἶ δ' ἡ γυναικὶ
 ἡλύθῃ (ὠτρυνον γὰρ ἀγανὴ πόρσε φόνεια)
 ὅσ' αὖ ἀριστήν ἄλοχοι ἴσαν ἢ δ' ἐθ' ὀδυρόμεν.
 αἶ δ' ἂν ἀμφ' αἶμα κελευνὸν ἀλλήλοισιν ἡγέροντο,
 αὐτὰρ ἐγὼ βάλον ὅπως ἐρεῖσσι μέγας ἴω·
 ἢ δ' ἐμοὶ κατὰ θυμὸν ἀριστὴν φαίν' ὀδύρω.
 σπασσάμενος τανύνκισ' ἄορ παχέος πρὸς ἡνύρα,
 ὅκ' ἐβῶν πνίειν αἶμα πάσσας αἶμα κελευνόν.
 αἶ δ' ἐπ' ὀδυρόμεν, ἐπ' ἡνύρα, ἢ δ' ἐπ' ἡνύρα
 ὅν γόνον θ' ἀγαρόν· ἐγὼ δ' ἔρεον ἀπ' ἡνύρας.

Sic dicebam, ipsa statim respondit ueneranda mater:
 Et sanè illa quidem manet afflicto animo
 tuis in adibus: atumna autem eam semper
 absumunt noctesq; diesq; lacrymantem.
 tua u. non aut qui quā possidet pulchra bona, sed quietus
 Telemachus possessionibus utitur, et conuiuia paria
 agitat, quae decet principem uirum curare:
 omnes enim uocant. pater autem tuus illic manet
 in agro, neq; in urbem concedit: neq; illi lecti
 strata et pallia, et stragula stupenda:
 sed ille hyeme quidem dormit ubi mancipia in domo,
 in puluerib; prope focū, laceras u. corpori nesses induit:
 ceterum postquam uenit aestasq; uirescensq; autumnus,
 undiq; illi per fertilem partem uinea uisifera
 ex folijs delapsis humi sternitur lectulus.
 hic ille iacet tristis, ingentem a. in mente dolorem auget,
 tuum fatum desiens: molesta autem senectus uenit.
 sic enim etiam ego perij, et fatum obij.
 neq; me domi iaculandi peritia iaculatrix
 suis mitibus telis aggrediens interemit,
 neq; aliquis me morbus inuasit, qui maxime
 tabe horrenda ex membris tollit animum.
 sed me tuq; desiderium, tuq; cura, inclyte Ulysses,
 tuq; benignitas dulci animo priuauit.

Sic ait. atq; ego uolui mente deliberans
 matris mea animam prebendere defuncta.
 ter quidem irruui, amplecti q; me animus inuabat,
 ter autem mihi ex manibus instar umbræ aut somni
 auolauit: mihi u. dolor acutus exoriebatur ex animo ma-
 ter mea, cur me non expeles amplecti cupidum,
 ut etiam apud inferos charis circa manibus amplectētes
 uterq; suo delectetur lectu?
 nunquid mihi idolum hoc dira Proserpina
 incitat, ut adhuc magis lugens ingemiscam?

Sic dicebam, ipsa rursus respondit ueneranda mater: Mater V
 eheu fili mi, super omnes infelix uiros,
 minime Proserpina Iouis filia eludit,
 sed ipsa conditio est mortalium, cum mortui fuerint.
 non enim amplius carnesq; et ossa uerui habent,
 sed ea quidem ignis forte robur ardentis
 absumit, statim ut primum reliquit alba ossa animus,
 anima uero tanquam somnium auolans euolat.
 sed in lucem uiuentium celestissime contēde: hac a. omnia
 scias, ut etiam in posterum tua dicas uxori.
 nos quidem sic uerbis cofabulamur: ipsa autē fame
 acceperunt (incitabat enim inclyta Proserpina)
 quotquot optatum uxores erant atq; filia.
 illa a. circa sanguine nigrum frequētes congregabātur.
 ceterum ego consultabā quo pacto interrogare singulas:
 illud autē mihi in animo optimum uidebatur consilium,
 stricto acuto gladio crasso a femore,
 non sinebam bibere simul omnes sanguinem nigrum.
 illa uero deinceps accedebant, unaq; autem
 suum genus narrabat: ego autem interrogabam singulas.

Ulysses co-
 natus ma-
 trē ample-
 cti frustra-
 tur.

Mater V
 lyfi.

- Tyro.** hic uidelicet primam Tyro uidi bono patre natam,
 quae dicebat Salomon: inculpati se filiam esse.
 dicebat autem Crethei se uxorem esse Aelide,
Enipeus fl. quae fluminum amauit Enipeum diuinum,
 qui multo pulcherrimus fluminum per terram labitur:
 et iuxta Enipei uersabatur pulchra fluenta:
 huic assimulatus Neptunus terram continens
 in alijs flumij accubuit morticofis.
 caeruleus autem fluitans circumstat monti aequalis
 enruatusq; absconditq; deam mortalemq; feminam.
 soluit autem uirgineam Zonam, somnūq; superinfundit.
 ceterum postquam perfecit deus amatoria opera,
 inhaesit sane manui, uerbumq; dixit, et prolocutus est:
 Gaude mulier amore, circumuoluto autem anno
 paries pulchros liberos: quadoquidē non nani cōcubitus
 immortalium, tu uerō hos tolle, enutrig.
 nūc autem i domū, et tibi tempera, ne ut nominaueris:
 ego uerō tibi sum Neptunus terra quassator.
 Sic loquutus, pontum subijt fluctuantem.
 illa autem grauidata, Peliam peperit et Neleum,
 qui inclitis ministris Iouis magni fuerē
 ambo: Pelias quidem in spaciola Ialco
 habitabat pecorosus, hic uerō in Pylo arenosa.
 alios uerō Cretheo peperit regina faminarum,
 Aesonemq; atq; Pheretē, Amythaonēq; gaudentē equis.
Antiope. post hanc Antiope uidi Asopi filiam,
 quae certē et Iouis gloriabatur in uinis dormisse,
 et habuit duos filios Amphionemq; Zetumq;
 qui primi Thebis fundamēta locarunt septem portarū,
 turribusq; circūdederūt, postquā non ipsam absq; turrib.
 habitare latā Thebam, quamuis fortes essent. (poierāt
Alcmena. post hanc autem Alcmenam uidi Amphitritonis uxore,
 quae Herculem audacem animum leonis habentem
 peperit, in complexu Iouis magnanimi congressa.
Megara. et Megaram Creontis superbi filiam, (tus.
 hanc habuit Amphitritonis filius robur semper indomi-
Epicastra. matremq; Oedipodis uidi pulchram Epicastram,
 quae ingens facinus commisit insipientia mentis,
 nupta suo filio: ille suo patre perempto
 uxorem duxit. statim aut uulgata dij fecerunt hominib.
 sed ille quidem in Theba amabili dolores patiens,
 Thebanis imperabat, deorum dira per consilia:
 illa abiit in Plutonis domum ualidas portas habentis,
 annexo laqueo sublimi ab alta trabe,
 suo dolore correpta. huic dolores reliquit post se
 ualde multos, quotquot matris furiae efficiunt.
Cblorin. et Cblorin uidi perpulchram, hanc olim Neleus
 uxore duxit. suā ppter pulchritudinē, postq; dedit copio-
 minimā natu puellā Amphionis Iasida, (sistimā dotē,
 qui quōdam in Orebomeno Minyeo fortiter imperauit:
 atq; in Pylo regnauit, peperit autē illi pulchros liberos,
 Nestoremq; Cbromiumq; Periclymenumq; superbū.
Pero. post hos eximiam Pero peperit, miraculum hominibus,
 quam omnes ambiebant uicini: neq; Neleus
 huic dabat qui non nigras bonas laeis frontibus

ἦν δ' ἄποι πρώτῳ Τυρῶϊ δ' οὐδ' ὑπ' ἀτρεσῶν,
 ἢ φέτο Σαλμωνῆ· ἀμύμον· ἔκγον· ἔβ.
 φῆ' ἢ Κρητῶ· γυνὴ ἐμμελὴς Αἰολίδ' αὖ,
 ἢ ποταμῶ· ἠράσσατ'· Ἐνιπῆ· δ' αἰοιο,
 ὃς πολὺ κάλλει· ποταμῶν ὑπ' γαῖαν ἴσοι·
 καί ῥ' ἐπ' Ἐνιπῆ· πωλεσκ'· καλὰ ῥίεθρα·
 τῷ δ' ἄρα ἐσάμηνος γαίης· Ἐννοσίγαι·
 ὅν' προχοῆς ποταμῶ· ἤελίετο δ' ἰνῶντ·
 πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα ποδῶ· ἄρα ἴσον
 10 κερταθόν, κρύψον τε θεῶν θνητῶν τε γυναικῶν.
 λῦσε ἢ ἤθερ· ἰλῶ· ῥόνῳ, κατὰ δ' ὑπνον ἔχθον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐτέλεισε θεὸς φιλότῳ· ἴσα δ' ἔργα,
 ἦν τ' ἄρα οἱ φῦλ' ἐπ'· τ' ἔφατ'· ἔκ τ' ὀνόμαζε,
 Χαῖρε γυναι, φιλότῳ, ποδῶ· ἄρα ἴσον
 τέξεις ἀγλαὰ τέκνα· ἐπεὶ ἐκ ποφάλλοι δύναται
 ἀθανάτων, σὺ ἢ αὖ κομίσαι, ἀτὰρ ἀλλ' ἔμελλ' αἰετ.
 νῦν δ' ὄρεθ' ὅπως δῶμα, ἔλ' ἔλα, μὴ δ' ὀνομῶν·
 αὐτὰρ ἐγὼ τ' εἰμὶ ποσ' ἀδ' αὖν ὅσοι· ἴσθω.
 ὣς εἰπὼν, ὑπὸ πόντον ἰδύσατο κυμαίνοντα.
 20 ἦ δ' ὑποκνοσάμεν, γαίῳ τέκεν κὴ Νηλεῖα,
 τῶ κρατὶ δ' ἐρέοντε Διὸς μεγάλῳ γυναικῶν
 ἀμφοτέρω· Τηλεῖς μὲν ὅν' ὑρυχέου ἰαοικῶν
 νῆε· πολὺ ῥέῳ, ὃ δ' ἄρ' ὅν' γαίῳ ἀμειβόμενι.
 αὖ δ' ἐπὶ Κρητῶν τέκεν βασίλειαν γυναικῶν,
 Αἰσονά τ' ἠδ' ἐφ' ἔργω, Ἀμυθῶνα δ' ἐπ' ἰπποχάρμῳ,
 τῶν ἢ μετ', Ἀντιόπῳ ἴδ' ὅν' Ἀσωπῶ· δ' ὕγατρεα,
 ἢ δ' ἠὲ Διὸς ὄρεθ' ὅν' ἀγκοίνῳ ἰαῶσαι,
 καί ῥ' ἐπ' ἔργω δ' ὅν' πᾶσι δ' Ἀμφιόν' τε Ζηθόν τε,
 οἱ πρώτοι· Θηβῶν ἴδ' ὅν' ἐκτισαν ἐπ' ἰαπύλοιο,
 30 πύργῳ αὐτ'· ἐπεὶ ἔμεν ἀπύργῳ τῶν γ' ἰδύσαντο
 ναιάμεν ὑρυχέου Θηβῶν, κρατὶ δ' ὀρέοντε.
 τῶν ἢ μετ', Ἀλκμήνῳ ἴδ' ὅν' Ἀμφιτῶντος ἀκοίτῳ,
 ἢ ῥ' Ἡρακλῆα θεασυμένον· ἀνυμολέοντα
 γένεατ', ὅν' ἀγκοίνῳ Διὸς μεγάλῳ μεγίστῳ.
 κὴ Μεγάρῳ, Κρέοντ'· ὑπὸρβύμοιο δ' ὕγατρεα,
 τῶν ἔχον Ἀμφιτῶντος ὅς μιν· αἰετ' ἀτρεῖς.
 μετόρεα τ' Οἰδιπόδῳ ἴδ' ὅν' καλῶν Ἐπικάστῳ,
 ἢ μέγα δ' ἔργῳ ὄρεθ' ὅν' ἀδ' ἔρεσι νόοιο,
 γυναικῶν ἢ ἔμ' ὃ δ' ὅν' πατὸρ δ' ὄρεθ' ἔρεσι
 40 γυναικῶν· ἀφ' ὅν' αὐτὰ πύσα θεοὶ δ' ὄρεθ' αὐτῶν ποισι·
 ἀλλ' ὃ μὲν ὅν' Θηβῶν πολυπύργῳ ἀλγία πύργῳ,
 καδ' ἔμεν ἰαοῖς, θεῶν ὄρεθ' ὄρεθ' ὄρεθ'·
 ἠδ' ἔβ' ὅν' Ἀἰδ' ὄρεθ' ὄρεθ' ὄρεθ' ὄρεθ'·
 ἀλ' ἔμεν Βροχῶν ἀπ' ὅν' ὄρεθ' ὄρεθ' ὄρεθ'·
 ὄρεθ' ὄρεθ' ὄρεθ' ὄρεθ' ὄρεθ' ὄρεθ' ὄρεθ'·
 πολλὰ μάλ' ὄρεθ' ὄρεθ' ὄρεθ' ὄρεθ' ὄρεθ'·
 ὄρεθ' ὄρεθ' ὄρεθ' ὄρεθ' ὄρεθ' ὄρεθ' ὄρεθ'·
 ὄρεθ' ὄρεθ' ὄρεθ' ὄρεθ' ὄρεθ' ὄρεθ' ὄρεθ'·
 ὄρεθ' ὄρεθ' ὄρεθ' ὄρεθ' ὄρεθ' ὄρεθ' ὄρεθ'·
 50 ὄρεθ' ὄρεθ' ὄρεθ' ὄρεθ' ὄρεθ' ὄρεθ' ὄρεθ'·
 ὄρεθ' ὄρεθ' ὄρεθ' ὄρεθ' ὄρεθ' ὄρεθ' ὄρεθ'·
 Νέστωρ τε, Χρόμιον τε, Περικλῆ· μὴ δ' ὄρεθ' ὄρεθ'·
 τοῖσι δ' ἐπ' ἰφθίμῳ γυναικῶν· ὄρεθ' ὄρεθ' ὄρεθ'·
 τῶν πάντων δ' ὄρεθ' ὄρεθ' ὄρεθ' ὄρεθ' ὄρεθ'·
 τῶ ἴδ' ὄρεθ' ὄρεθ' ὄρεθ' ὄρεθ' ὄρεθ' ὄρεθ'·

loquitur regina prudens, sed obedite:

Alcinoi autem ex hoc sequetur opusq̄ dictumq̄.

Hunc autem rursus Alcinoi excepit, dixitq̄:

hac quidem sic erit res, si modò ego
uiuus Phaeacibus nauigandi peritis imperabo.
hostes autem sustineat, etametsi reditus indigus,
tamen expectet in crastinum, donec totam
donandi rationem perficiam. deductio aut̄ niris extra erit
omnib. potissimū a mibi. huius n. imperiū est in populo.

Vlysses Al-
cinoi autem
loquitur.

Huic respondens allocutus est prudens Vlysses:

Alcinoe rex, omnium gloriosissime populorum,
si me etiam in annum iusseritis hic manere,
deductionēq̄ apparatuseritis, et splendida dona dederitis,
profectō illud mallet, et sanè utilius esset
pleniori cum manu charam ad patriam venire,
et magis honorandus et charior niris essem
omnibus quotquot me in Ithacam niderent tenerunt.

Hunc rursus Alcinoi allocutus est, dixitq̄:

et Vlysses, equidē nentiquam te existimamus aspicientes
impositoremq̄ et fallacem, ut multos
pascit terra nigra erroneos homines,
medacia concinnātes unde quis rē nō intelligere potest.
tibi inest forma verborum, mentesq̄ bonae:
historiam uerò ut musicus scitē recensuisti,
omnium Graecorum, iūq̄ ipsius dolores tristes.
sed age mibi hoc dic et uerē narra,
si quosdam eximiorum sociorum uidisti, qui te ipsum
ad Ilium simul sequuti sunt, et illic fatum obierunt.
nox hac ualde longa, immensa: neq̄ tempus est
dormiendi in adibus. tu autem mibi dic mira opera,
equidem uel aurotam diuinam sustinerem, si mibi tu
ueller domi tuos dolores dicere.

Hunc autem excipiens allocutus est prudens Vlysses:

Alcinoe rex, omnium gloriosissime populorum,
tempus quidem multa loquendi, tempus et dormiendi.
si adhuc audire utiq̄ cupis, non sanè ego
hac tibi abnegaro et miserabiliores uerò alios dicere
dolores meorum sociorum, qui iam postea perierunt.
qui Troianorum quidem effugerunt lucinosum bellum,
in reditu uerò perierunt mala consilio femina.
ceterum postquā animas quidem dispersit hic atq̄ illuc
casta Proserpina mulierum feminarum,
superuenit anima Agamemnonis Atride
tristis: circumq̄ alia congregabantur quaecunq̄ simul eo
domo in Egisthi perierunt et fatum obierunt.
agnonis statim me ille postquā bibit sanguinem nigrū.
fletit autē ille nehementer, teneras lacrymas distillās,
extendens ad me manus, porrigere cupidus,
sed non amplius ei aderas uis firma, neq̄ ulla potentia
qualis utiq̄ antea erat in flexilibus membris.
illum quidem ego fletui ut nidi, miserumq̄ sum in animo;
et ipsum compellans uerba alata dixi:

Atride gloriosissime rex uirorum Agamemnon;
quod nam te fatum domuit aspera mortis?
an te in nauibus Neptunus domuit,

μυθεῖται βασίλεια πόριφρων, ἀλλὰ πείθετε

Ἀλκινόου δ' ἐκ τ' ἔδ' ἔχεται ὄργον τε ἔπ' οὐ τε.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
ἔδ' οὐ μὲν ἔπειθ' ἀνέειπεν, ἀέκων ἔγωγ' ἔγωγε
ζῶος φαιήκεσι φιλοφρέτοισιν ἀνάσσω.

ἔπειθ' ἢ τλήτω, μάλα πόρ νόσοιο χατίζων;
ἐμπης ἔν' ὤν' μῆναι δὲ αὐρίον, εἰσὶ κε πᾶσαν
δωτίνην τέλεισ' οὐ πομπήν δ' ἄνδρες μελήσ' οὐ
πᾶσι, μάλιστ' ἡμοί: τ' γὰρ κρείστος ἐς γ' οἱ δῖα μακρὰ

10 Τὸν δ' ἀπαμείβόμενος πῶσέ φη πολὺ μῆλ' οὐδ' οὐ
Ἀλκίνοος κρείων, πάντων ἀριδείκετε λαῶν, (σύνδ',
εἰ μὲν εἰς γ' οὐκ αὐτὸν ἀνέγοιτ' αὐτόθι μέμνων,
πομπὴν τ' ὄτρύνοιτε, καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοίτε,
καὶ κε τὸ βυλοῖ μιν, καὶ κεν πολὺ κέρδιον εἴη
πλεοτέρῃ σὺν χειρὶ φίλῳ δὲ πατρίδ' ἰκέσθαι,
καὶ κ' αἰδοίό τ' οὐδ' οὐ φίλ' ὅτ' αὐδ' ἔρασι εἴλω
πᾶσιν ὅσοι μ' ἱθάκῃ δ' ἐδίοιτο νοστήσαντα.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
ὃ οὐδ' οὐδ' οὐ, τὸ μὲν ἔτι σ' ὕσχομαι ἀσπράσσειν

20 ἡ πόρ' οὐκ ἔδ' ἔμιν καὶ ἐπὶ κλοπῇ, οἷά τε πολλὰς
βόσκει γαῖα μέλαινα πολυαπείρας ἀνθρώπων,
ψυδρία δ' ἄρ' ὠνόντας ὄρν' καὶ τίς ἐδ' ἐδ' οἶοιτο.
σοὶ δ' ὅτ' ἡ μὲν μορφήν ἐπέωμ', γ' ἢ φρενὲς ἐδ' οἶοιτο.
μῦθον δ' ὥς ὅτ' αἰοιδίος ὤν' ἀμείνων κατέλεξας,
πάντων τ' ἀργείων σέο τ' αὐτ' κέρδ' ἀλγέα.
ἔλ' ἄγε μοι τόδε ἐπ' ἐμὴν ἀτρεκέως κατὰ λείον,
εἰ τινες αὐτιδίῳ ἐτάρων ἴδ' οὐ, οἱ τοὶ ἄμ' αὐτῷ
Ἴλιον εἰς ἄμ' ἐποντο, καὶ αὐτ' πότμον ἐπέσσω.

νύξ δ' ἦδ' ἐμὰ μακρὰν ἀδίσφατος: ἐδ' ἐπ' ὡς ἔρα
30 εὐδ' αὖτ' ἐμὴν μέγαρον. σὺ δ' ἐμοὶ λέγε δίσκ' ἐλα δ' ὄργον,
καὶ κεν δὲ νῶ δ' ἴαν ἀναχοίμην, ὅτε μοι σὺ
τλάνης γ' ἐμὴν μέγαρον τὰ σὰ κέρδ' ἀμείνωσθαι.

Τὸν δ' ἀπαμείβόμενος πῶσέ φη πολὺ μῆλ' οὐδ' οὐ
Ἀλκίνοος κρείων, πάντων ἀριδείκετε λαῶν, (σύνδ',
ἔρα μὲν πολέων μῦθον, ἔρα ἢ ἔπ' οὐκ.
εἰ δ' ἔτ' ἀπείμηναι γ' ἐλπίσιν, ἔκ' αὖ ἔγωγ' ἔγωγε
τότ' οὐ σοὶ φρονέομαι ἔοικε τ' ὄτ' ἄλ' ἄγορ' οὐδ' οὐ
κέρδ' ἐμὴν ἐτάρων, οἱ δ' ἐμὴν πότμον ὄλοντο,
οἱ τρώων μὲν ὑπεξέφυγον σονόεσαν αὐτῷ,

40 γ' ὅτ' οὐδ' οὐδ' ἀπόλοντο κακῆς ἰότητι γυναικός.
αὐτὰρ ἐπεὶ ψυχὰς μὲν ἀπὸ σπείδας ἄλλ' οὐδ' ἄλλ' ἄλλ' ἄλλ'
ἀγνὴ Περσεφόνεια γυναικῶν θυλοτέρων,
ἦλθε δ' ἔδ' ἔμιν Ἀγαμέμνον' ἀτρεκέως
ἀχρυνμένην πόδι δ' ἄλλ' ἀγνὴν ἔρα δ' ὅσας ἄμ' αὐτῷ
οἶκ' οὐδ' ἀγρίοιο θάου' ἔπ' οὐκ ἐμὴν ἐπέσσω.
ἔγνων δ' ἔμιν ἐμὴν ἐμὴν ἐμὴν ἐμὴν ἐμὴν ἐμὴν ἐμὴν
κλαῖε δ' ὅτ' ἐμὴν ἐμὴν ἐμὴν ἐμὴν ἐμὴν ἐμὴν ἐμὴν
πᾶσιν εἰς ἐμὴν χεῖρας, ὄρεξασθαι μὲν αἰνῶν.

ἔλ' ἄγε οἱ ἐπ' ἔμιν ἐμὴν ἐμὴν ἐμὴν ἐμὴν ἐμὴν ἐμὴν
50 οἱ πόρ' οὐκ ἔμιν ἐμὴν ἐμὴν ἐμὴν ἐμὴν ἐμὴν ἐμὴν
τὸν μὲν ἔγωγε δ' ἀκρυστὰ τ' ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ,
καὶ μὴ φωνήσας ἐπεὶ πτόρ' ὄρν' τὰ πῶσ' οὐδ' οὐκ.

Ἀτρεκέως κέρδ' ἐμὴν ἐμὴν ἐμὴν ἐμὴν ἐμὴν ἐμὴν
τίς νῦν σὺ κέρδ' ἐμὴν ἐμὴν ἐμὴν ἐμὴν ἐμὴν ἐμὴν
καὶ σὺ γ' ὅτ' ἐμὴν ἐμὴν ἐμὴν ἐμὴν ἐμὴν ἐμὴν

ὄροσς ἀργαλίων αὐτῶν ἀμείγατον αὐτῶν;
 αἶσ' αὐτῶσσι αὐδρὸν ἐδολύσαντ' ὕδ' ἡέροσ,
 βῆς ποδὶ παμόμνον, ἡδ' οἶον πῶκα καλὰ;
 αἶ ποδὶ πόλει μαχεύμενον, αἶ γυναικῶν; (πε

Ὡς ἐφάμην. ὁ δ' ἐμ' αὐτίκ' ἀμφόμνον πῶσέ φη
 διογῆρες Λαερτιάδην πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
 ὅτ' ἐμὲ γ' ὅν' ἦν εἰσι ποσειδάων ἐδάμασσαν,
 ὄροσς ἀργαλίων αὐτῶν ἀμείγατον αὐτῶν,
 ὅτ' ἐμ' αὐτῶσσι αὐδρὸν ἐδολύσαντ' ὕδ' ἡέροσ'
 ἀλλὰ μοι Αἰγιδίῳ τρύφας θανάτῳ τε μόρου τε,
 ἔκτα σὺν ὕλομν' ἀλόχῳ, οἰκόνδ' ἐκαλίοσας,
 δ' αἰπνίοσας, ὥς τις τε κατέκτανε βῆρ' ὡδ' φάτνη.
 ὥς θάνατον οἰκτίσας θανάτῳ, πῶδ' ὁ ἄλλοι ἐταῖροι
 νωλεμῶς κτείνοντο, σὺ δ' ὡς ἀργιόδοντος,
 οἱ ῥά τ' ὅν' ἀφρὸν αὐδρὸς μέγα δ' ὡκαμῶσιν
 ἢ γάμῳ, ἢ ἑρῶν, ἢ ἐλαπίνῃ πεθαλῆν.
 ἦ δ' ἂν μὲν πολέων αὐδρῶν φόνῳ αὐτὸς ἐβόλυσας
 μὲν ἀφ' κτενομνῶν ἢ γ' ὅν' κρατὸρ' ὕσμιν'
 ἀλλὰ κε κείνα μάλιστα ἰδὼν ὀλοφύρεο θυμῷ,
 ὥς ἀμφὶ κρυπῆρα τραπέζας τε πληθύνους
 κείμεν' ὅν' ἐμεγάρῳ δ' ἀπείροισι δ' ἄπαν ἀμαζὶ θυγῶν,
 οἰκτροτάτῳ δ' ἥκιστα ὅπ' αἰετῶ μοιο θυγατρὸς
 Κασσάνδρῃς, τῷ κτάνει Κλυταμνήστῃ δ' ὀλομῶς
 ἀμφ' ἐμοί· αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ γαίῃ χεῖρας ἀείρων,
 βάλλον ἀποθνῆσκων πῶδ' φασγάνῳ, ἡδὲ κωμῶσι
 νοσφίσσας, ὅδ' ἐμοὶ ἐτλν ἰόντι πῶρ εἰς αἰδέο
 χόρσι κατ' ὀφθαλμοὺς ἐλείψω, σὺν τε σὸμ' ἐρεῖσαι.
 ὥς ἔκ αὐτότορον ἔκωτότορον ἄλλο γυναικὸς
 ἥ τις δ' ἡ τοιαῦτα μετὰ φρεσὶν ὄργα βάλλεται.
 οἶον δ' ἡ κείνη ἐμῆσας το ὄργον ἀεικίς,
 κρυπιδίῳ τρύφας ποσει φόνον, ἢ τοὶ ἐφ' ὧν
 ἀσπᾶσι πῶσ' αἰδέοισιν ἰδὲ δ' ὡκαμῶσιν ἐμοῖσιν
 οἰκαδ' ἐλδύσας δ' ἡ δ' ἐξοχα λύγρ' ἐδ' ὕα,
 ἦ τε κατ' αἰχῇ ἐχθρὸν ἢ ἐξοκαμῶσιν ὀπίσσω
 θηλυτόρῃσι γυναιξὶ, ἢ κ' ἀνδρῶν ἐρεῖσαι.

Ὡς ἐφασ'. αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμφόμνον πῶσέ φη
 ὅ πόποι, ἡ μάλα δὴ γόνον Ἀτρεΐδ' Ὀδυσσεὺς Ζεὺς
 ἐκπαγλῶς ἤχθηρε γυναικείας δ' ἄ Βυλάας.
 ὅδ' ἀρχῆς, ἔλθ' ἡ γῆς μὲν ἀπ' ὡλόμ' ἐνέκα πολλοί
 σοὶ ἢ Κλυταμνήστῃ δόλον ἤρτυε τολοδ' ἰόντι.

Ὡς ἐφάμην. ὁ δ' ἐμ' αὐτίκ' ἀμφόμνον πῶσέ φη
 ὅ νῦν μὲν ποτὶ ἔσ' ὡκαμῶσιν πῶρ ἢ πῶσ' ἐν,
 μὲν δ' οἱ μῦθον ἀπαντα πειρασκέμεν ὅν' κ' ἐν ἐδ' ὕα,
 ἀλλὰ τὸ μὲν φάσας, τὸ δ' ἐπὶ κειρομνῶν ἐν.
 ἀλλ' ἐσὶ γ' ὁ δ' ὡσὺ φόνῳ ἐρεῖσαι ἐκ τε γυναικός.
 λίαν γὰρ πινυτὴν τε ἢ ὅν' φρεσὶ μῦθ' ἐα οἶδ' ἐ
 κέρει καρίοιο πόριφρον· ὡκαμῶσιν.
 ἡ μὲν μιν νύμφῳ γ' ἐν κατελάτο μὲν ἡμῖς,
 ἐχθρόμνοι πόλεμόνδ' ἐπ' αἶσ' δ' ἐπὶ ὡκαμῶσιν
 ἢ πῶσ' ὅς περ νῦν γ' ἐμ' αὐδρῶν ἡρεῖ ἀριθμῶ,
 ὀλβιῶν ἢ γὰρ τὸν γ' ἐμ' αὐτῶν φίλος ὡκαμῶσιν ἐλθῶν
 ἢ κείνῳ πῶσ' αἰδέοισιν πῶσ' ἐμ' αὐτῶν ἐρεῖσαι
 ἢ δ' ἐμ' αὐτῶν πῶσ' ἐμ' αὐτῶν πῶσ' ἐμ' αὐτῶν
 ὀφθαλμοῖσιν ἐρεῖσαι πῶσ' ἐμ' αὐτῶν πῶσ' ἐμ' αὐτῶν
 ἄλλοι δ' ἐπὶ ἐρεῖσαι, σὺ δ' ἐπὶ φρεσὶ βάλλας σῆσι,
 κρύβδ' ὡκαμῶσιν

ciens sanctorum uentorum immensa flabra?
 an te iniqui uiri laetant in terra,
 boves abigentes, atq. ouium greges pulchros?
 aut pro urbe pugnantem, atq. feminis?

Sic dixi. ille autem me statim excipiens allocutus est:
 inclyte Laertiade multisce Vlysses,
 neq. me in nauibus Neptunus edomuit,
 excitans difficilium uentorum immensum flatum,
 neq. me hostiles uiri laetant in continente:

sed mihi Aegisthus struens mortemq. fatumq.,
 occidit cum perniciofa uxore, domum uocatam, (pe.
 coniugio excepti, quemadmodum quis occidit bouē ad praese
 sic perij miserabilissima morte. circum autem alij socij
 continenter necabantur, quemadmodum sues albis dentibus,
 qui sanē in locupletis uiri muliūm potentis
 aut nuptijs, aut symbolis, aut coniugio celebri.
 sanē multorum uiroꝝ cadibus interfuisti
 separatim interfectoꝝ et in dura pugna.

sed profecto illa potissimum uidens ingemisce animo,
 ut circa craterem mensasq. refectas (debat.
 iacebamus in adibus: panimentū a totum sanguine ma
 miserabilissimam autem audini uocem Priami filiae
 Cassandra, quam occidit Clytemnestra dolosa
 prope me: at ego a terra manus eleuans,
 iniiciebam moriens in gladium. illa autē impudentissima
 secessit, neq. mihi uoluit eunti ad Ditis
 manibus oculos comprimere, et atq. os componere.
 ut non pestilentius et sauius aliud muliere
 quacunq. huiusmodi mente facinora induxerit.

quale et illa patruit facinus indignissimum,
 legitimo struens marito cadem. atqui putabam
 iucundum liberis atq. mancipijs atq. ancillis meis
 domum uenturum: illa uero sceleratissima docta,
 quaeq. turpitudinem aspersit etiam uenturis in posterum
 mulieribus feminis, etiam illi quae benefica erit.

Sic dixit. at ego ipsum excipiens allocutus sum:
 eheu quam sanē genus Atrei altitonans Iupiter
 uehementer odit famina per consilia.

ab initio, Helenam quidem perierunt propter multi:
 tibi uero Clytemnestra dolum struxit procul absenti.

Sic dicebam. ille autē me protinus excipiens alloq. est:
 ideoq. nunc nunquam etiam tu uxori mansuetus sis,
 neq. illi rem omnem reuela quam bene noueris,
 sed aliud quidem dic, aliud celatum esto.
 sed non tibi Vlysses exitium erit ex uxore.
 ualde enim prudens et bene in mente consilia scit
 puella Icarij prudens Penelope.

profecto ipsam nuptam nouam reliquimus nos,
 abentes in bellum: filius autem illi erat ad mamillam
 paruulus, qui alicubi nunc inter uiros sedet numero,
 beatus: cerē enim eum pater charus uidebit ueniens,
 et ille patrem amplectetur ita ut fas est:
 illa autem me neuiquam filio saturari uxor
 oculis permisit: prius enim me occidit et ipsum.
 aliud autem tibi dicam, tu autem in mente reconde,

Agamem-
 nonis um-
 bra suū exi-
 tium Vlyssi
 refert.

Cassandra
 cades.

Clytemne-
 stra scui-
 tia.

Contra u-
 xores.

Uxori non
 temere cre-
 dendum.

clam

elam non palam eboram in patriam terram
 naum dirige: quoniam non iam fidendum est feminis.
 sed age mihi dic ut uere narra,
 an fortassis adhuc ninentem audiuisti filium meum,
 aut in Orchomeno, aut in Pylo arenosa,
 an alicubi apud Menelaum in Sparta lata.
 nondum enim mortuus est in terra dimis Orelles.

Sic ait, at ego ipsum excipiens allocutus sum:
 Atreide, quid me huc interrogas? neq. enim scio
 uiuas ne ille an mortuus sit. malam autem incerta loqui.
 nos quidem sic uerbis alternantes tristibus
 stabamus tristati, tenellas lacrymas profundentes:
 superuenit autem anima Pelidae Achilles,
 et Patroeli, et eximij Antilochi,
 Aiacisq. qui optimus erat formaq. corporeq.
 aliorum Graecorum post irreprehensibilem Achillem.
 agnoui autem me anima pedibus uelocis Aiacida,
 et lugens uerba alata dixit:

Achillis anima Vlyss. si
 Achillis a-
 nima Vlyss.
 si.

generose Laertiade multiscie Vlysses,
 infelix, quid adhuc maius in mente cogitabis facinus?
 quod pacto sustinueris ad inferos uenire, ubi mortui
 insciji habitant, mortuorum simulachra miseratorum?

Sic ait, at ego ipsum excipiens allocutus sum:
 Achilles Pelei filii, excellentissime Graecorum,
 ueni Tirefia indignus, si quod consilium
 dicat quo pacto Ithacam ad arduam perueniam,
 necdum enim propè nemi in Achaia, necdum nostram
 terram conscendi, sed semper male habeo. te uero Achilles
 nullus nix maiorum beator, neq. posteriorum.
 antea enim te uinum honorabamus aequaliter dijs
 Argiis, nunc rursus late imperas mortuis,
 hic degens: ideo neutiquam mortuus tristeris Achilles.

Sic dicebam, ille autè me protinus excipiens alloq. est:
 ne sanè mihi de morte loquaris inclute Vlysses:
 malleti rusticus mercede seruire alij
 uiro inopi, cui non nictus multus esset,
 quam omnibus mortuis nita defunctis imperare.
 sed age mihi de filio generoso historiam dic,
 an pergit ad bellum pugnator esse, an non.
 dic etiam mihi de Peleo eximio si quid audieris,
 an adhuc teneat honorem multis in Myrmidonibus,
 an ipsum despiciunt per Graciam Phthiamq.,
 eo quod ipsum senium occupat manusq. pedesq.
 non enim ego ultor sub splendore solis,
 talis qualis olim in Troia lata
 trucidabam exercitum optimum, pugnans pro Argiis:
 si talis uenirem uel paululum in patris domum,
 sanè alicubi ostenderem robur et manus intectas,
 qui illum uiolant, priuantq. ab honore.

Sic ait, at ego ipsum excipiens allocutus sum:
 equidem de Peleo inculpato nihil audiui:
 sed tibi de filio utiq. Neoptolemo charo
 omnem ueritatem dicam, ut me inbes.
 ipse enim illum ego caua in navi aequali
 auxi ex Syro ad caligatos Achinos.

κρεβδον μινδ' ἀναφανδὰ φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν
 νῆα κατιχέμεναι· ἐπεὶ οὐκ ἐτι πρὸ γυναιξίμῃ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδ' ἐπεί κ' ἔστρεψέως καταλίξῃ,
 ἔπει ἐτι ζῶντ' ἀκούτε παιδὸς ἐμοῖο,
 ἥ περ οἱ ὄρχομενῶν, ἢ γὰρ Πύλῳ ἀμαδόντι,
 ἥ περ παρ' Ἰφιδάμῳ γῆνι Σπάρτῃ θυράν.
 ἢ γὰρ πῶς τέθνηκεν ἢ δὴ χθονὶ δῖῃ· ὀρέσας.

ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμφοτέρωσιν προσέειπον·
 ἀτρεΐδ' ἦ, τί με ταῦτα διαίρειαι; ὅδ' ἐτι οἶδ' αἰ
 ζῶει οὐ γὰρ τέθνηκε· κακὸν δ' αὖτις μάλα βάλεω.
 νῶϊ μὲν ὡς ἐπεί τοι ἀμφοτέρωσιν εὐχρηστοῖσιν
 ἔσκεν ἀνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χύοντες·
 ἦλθε δ' ὡδὲ ψυχὴ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆϊ,
 καὶ Πατρόκλῳ, καὶ Ἀντιλόχῳ, καὶ Ἀντιλόχοιο,
 Αἰάντῳ δ' ὅς ἑστι· ἔλω δ' ὅς τε δέμας τε
 τῇν' ἄλλῳ δ' ἀναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
 ἔγνω δὲ ψυχὴ με ποδῶν κε· Αἰακίδαο,
 καὶ ῥ' ὀλοφύρομένη· ἔπειτα πῆρ' ὄντα πῶσιν ἴδ' αἰ
 διοχρῆς λαοτριάδ' ὅ πολυμήχαν' ὁ δ' υἱὸς δῖος
 ἦεν ἔτι, τίπτε' ἐτι μέλ' οἱ φρεσὶ μέσαι δ' ὄντα;

ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμφοτέρωσιν προσέειπον·
 ὦ Ἀχιλλεῦ Πηλεΐδ' ἦ, μέγα φέρτατ' ἀχαιῶν,
 ἦλθον Τυρρῶν κατὰ χεῖρας, εἴ τινα βαλὼν
 ἔποι' ὅπως ἴθ' ἔκλυ' ὅντα παλαιότασιν ἰκοίμην.
 ὃ γὰρ πῶς χεῖρ' ἦλθον ἀχαιῶν, ὅδ' ἐπ' αὖτις
 γῆς ἐπὶ βίῳ, ἀλλ' αὖτις ἔχω κακὰ· σῶο δ' Ἀχιλλεῦ
 ὅστις ἀνὴρ πῶσιν ἀροῖται μακάρεσσιν, ὅτ' ἄρ' ὁπίσθ' αἰ

πρὶν μὲν γὰρ σε ζῶντ' ἐτί οἱ μὲν ἴσα θεοῖσιν
 ἀργεῖοι, νῦν αὖτε μέγα κρατέεις νεκρῶσιν;
 γῆθ' αὖ δ' ἐὼν ἔλθ' ὅστις δ' ἀνὴρ ἀκαχίξῃ δ' Ἀχιλλεῦ.
 ὣς ἔφακ' ἔπειτα δὲ μ' αὐτὶς ἀμφοτέρωσιν προσέειπε·
 μὴ δὴ μοι θανάτῳ γε τῷ αὐτῷ πατρίδ' ἔμ' ὀδυνῶν δῖος
 βαλοίμην κ' ἐπ' ἀρετῇ· ἐὼν δ' ἔστ' ὅστις ἄλλῳ
 ἀνδρὶ πρὶν ἀκλῆρ' ὡς μὴ βίῳ πολὺς εἴη,
 ἢ πᾶσι νεκρῶσιν καταφθιμένοισιν ἀνέστην.
 ἀλλ' ἄγε μοι τῷ παιδὶ δὲ ἀγαθὸν μῦθον φησάτω,
 ἢ ἔπειτα δὲ πόλεμον πρὸς μὲν ἔμμεναι, ἢ ἐκείνῃ;

ἐπεί δ' ἐμοὶ Πηλεΐδ' ἀμύμον' ὅτι ἐπένυσσας
 ἢ ἔτ' ἔχει τιμῇ πολέσι μετὰ μυρμιδόνεσσιν,
 ἢ μιν ἀτιμάζουσιν ἂν ἔλ' ἄλ' αἰὲς τε φθίλῃ τε,
 ὅτι καὶ μιν κατὰ γῆρας ἔχει χεῖρας τε πόδας τε.
 ὃ γὰρ ἐγὼν ἐπὶ γῆρας ἔπ' αὐγὰς ἡλίου,
 τοῖσιν ἐὼν οἷός ποτ' ὄν' Τροίῃ θυράν
 πείφον λαὸν ἄριστον, ἀμύμων ἀργεῖοισιν.
 αἰ τοῖσιν δ' ἔλθοιμι μιν ἡνίκ' ὅτ' ἔσθ' αὐτῶν δῖος
 ἔλθ' κ' ἐγὼ σύσταμι μὲν ὡς χεῖρας ἀπ' ἑσθ' αἰ
 οἱ κείνων βίωσιν, ταῖς ἐργασίῃσι τ' ἀπὸ τιμῆς.

ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμφοτέρωσιν προσέειπον·
 ἦτοι μὲν Πηλεΐδ' ἀμύμον' ὅτι ἐπένυσσας
 αὐτὰρ τοὶ παιδὸς γε νεοπτόλεμοιο φίλοιο
 πᾶσαν ἀλαβείω μνηστῆσαι, ὡς με κελεύεις.
 αὐτὸς γὰρ μιν ἐγὼ κοίλῃσι ὡδὲ νῆος εἰδὼς
 ἤγαγον ἐκ Σκύρου μετ' ἑκὼν ἡμῶν ἀχαιῶν;

α. παύσημι

ἤτοι ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην φραζοίμεθα βελᾶς,
αἰεὶ πρῶτον ἔβαλε, καὶ ὅτ' ἡμᾶρτανε μύθων·
Νέστωρ τ' αὐτίθετο καὶ ἐγὼ Τρηνάσκομεν οἶον.
αὐτὰρ ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην μαρνοίμεθ' ἀχαιοί,
ἔποτε δὲ πλεθύνει μὲν αὐδ' ἄνδρων, ὅδ' ὅτ' ὁμίλῳ,
ἀλλὰ πολὺν πρῶθεσκε, τὸ δὲ μὲν ὅδ' ὅτ' ἐκίμων·
πολλὰς δ' αὐδ' ἄρας ἔπεφνον ὅν' ἀνὴρ δινύοιτο.
πάντας δ' ἔκ' αὐτῶν μυνύσσομαι ὅδ' ὀνομήνω
ὅσον λαὸν ἔπεφνον ἀμύνων ἀργείοισιν.
ἀλλ' οἶον τὸν Τηλεφίδην κατὰ γυνήρατο χαλκῷ
ἦρ' Εὐρύπυλον, πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
Κῆτες κτείνοντο, γυναικῶν εἵνεκα δώρων.
κῆνον δ' ἡ κάλλιον ἰδὸν μετὰ Μένονα δῖον.
αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππων κατεβαίνομεν ὅν' ἡμᾶς ἔπειος,
ἀργείων οἱ ἄριστοι, ἐμοὶ δ' ὡδὶ πάντ' ἐτάλατο,
ἡ μὲν ἀνακλίνει πυκινὸν λόχον, ἡ δ' ὑπὸ βῆλαι·
ὅδ' ἄλλοι δ' αὐαὶ ἡγήτορες ἡ δ' ἐμὲ δ' οὐκ ὄντ' οὐ
διὰ κρυάτ' ὠμόργυντο, φέμεν δ' ὑπὸ γῆα ἐκάσθ'·
κῆνον δ' ἔποτε πᾶμπαν ἐγὼν ἰδὸν ὀφθαλμοῖσιν
ἔτ' ὡχρήσαντα χροῶ κάλλιμον, ὅτε πρῶτον
δ' ἄκρ' ὀμόργυνον. ὅ δ' ἐμὲ μάλα πόλλ' ἐκέρδιον
ἐπὶ πόθον ὀζυμύλαι· ξίφε' ὅδ' ἐπεμείβετο πῶπλῳ,
ἔθλορον χαλκοβαρεῖς· κακὰ δ' ἐτρώεσι μνησθῆναι.
ἀλλ' ὅτε δὴ πρῶτοιο πόλιν διέπερσεν αἰπλῷ,
μοῖραν καὶ γέρας ἐδλόμ' ἐχὼν ὡδὲ νηὸς ἔβαινον
ἀσκηθῆς, ἔτ' ἄρ' βεβλημὲν ὅδ' ἐξέχαλκω,
ἔτ' αὐτοχρῆδι ὅδ' ἀσπῶν· οἷά τε πολλὰ
γίνεται ὅν' πολέμῳ, ὡς μὲν δὲ τε μάλιστα ἄρης.
ὣς ἐφάμην. Ψυχὴ δ' ἐπὶ δ' ὤκε' Αἰακίδαο
φοῖτα μακρὰ βιβῶσα κατ' ἀσφοδ' ἐλὸν λειμῶνα,
γυνθοσύνῃ ὅδ' ὅν' ἐφλῶ ἀριδ' ἐκέρει·
αἶ δ' ἄλλαι Ψυχαὶ νεκρῶν κατατεθνηώτων
ἔσασαν ἀχνύμεναι, ἔροντο δ' ἐκείν' ἐκάσθ'·
οἷ δ' Αἴαντος Ψυχὴ Τελαμωνιάδαο
νόσφι ἀφ' ἐσθλῆς, κεχολωμένη εἵνεκα νίκης,
τῷ μὲν ἐγὼ νίκῃσθαι δικάζομεν· πρῶτον νηυσὶ
τὸν δ' ἐγὼν ἀμφ' Ἀχιλλῆος· ἔθηκε δὲ πότνια μήτηρ·
πᾶσι δ' ὅδ' ἐτρώων δίκασαν ἔπαλῶς Ἀθλῶν.
ὡς δ' ἡ μὲν ὄφελον νικᾶν τοῖσι δ' ἐπ' ἀέθλῳ·
τοῖσι γὰρ κεφαλῶν ὅδ' αὐτῶν γαῖα κατέχευε,
Αἴαντος δ' ὅδ' ἐπὶ μὲν εἰσθλῶ, πῶρ δ' ὅδ' ἐπὶ τέτυκτο
τῇ ἄλλῳ δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα·
τὸν μὲν ἐγὼν ἐπείεσι πρῶτον δ' ὡν μελιχίοισιν,
Αἴαντος Τελαμῶντος ἀμύμοντος, ὅδ' ἄρ' ἐμείβετο
ὅδ' ἐδ' ἀνὴρ λήσεται ἐμοὶ χόλῳ εἵνεκα τὸν δ' ἐχέων
ἐλομύων· τὰ δ' ὅδ' ἡμᾶς θεοὶ θέσαν ἀργείοισιν.
τοῖς γὰρ σφίρι πῶρ γ' ἀπώλεο· σέο δ' ἄχαιοι
ἴσον Ἀχιλλῆος κεφαλῇ Πηλεΐαδαο
ἀχνύμεθα φθιμύνοιο δ' ἀμύμονος. ὅδ' ἐπὶ τις ἄλλος
αἰετῶν, ἀλλὰ Ζεὺς δ' ἀναῶν σφῶν ἀνιχμῶν
ἐκπάλως ἤχθη, τῶν δ' ὡδὲ μοῖραν ἔθηκεν.
ἀλλ' ἄγε δ' ὅδ' ὅδ' ἀνὰ, ἦν' ἐπ' ὅδ' ὅδ' ἀνὰ
ἡμέτερον δ' ἀμύμονος μὲν ὅδ' ὅδ' ἀνὰ
ὣς ἐφάμην. ὅ δ' ἐμ' ὅδ' ἀνὰ, ἦν' ἐπ' ὅδ' ὅδ' ἀνὰ
Ψυχὰς εἰς ἔρεβον νεκρῶν κατατεθνηώτων.

ὅδ' ὅδ'

ac quando circa urbem Troiam inibat confilia,
semper primus dicebat, et non aberrabat oratione:
Nestorq; eximius et ego contendebamus soli. (ni,
ceterū quotiens circa urbē Troiā decerneremus Achil-
nunquā in multitudine manebat virorum, neq; in turba,
sed longe praecurrebat, suo robore nulli cedens:
multos autem viros trucidavit in grani pugna.
omnes uerò non ego eloqui possem neq; nominare
quantum exercitum occiderit defendens Argiuos.
10 sed ut Telephiden interfecit ferro
Heroē Euryylum, multi autem circa eum sodales
Cetei trucidabantur, mulierum propter dona.
illum sane pulcherrimum uidi post Memnonē dinuntius.
ceterū cum in equū conscēdimus quē fabricauit Epēus,
Graecorum optimates, commissa aut mibi erant omnia,
cum aperire callidas insidias, tum concludere:
hic alij Graecorum duces atq; consiliarij
lacrymas abstergebant, tremebantq; membra cuiusq;
illum autem nunquam prorsus ego uidi oculis
20 neq; pallescentem corpore pulchro, neq; à maxilla
lacrymam abstergentem. ille mibi multum supplicabat
ab equo exire: gladij autem quatibet capulum,
et hastam grauata are: mala autē Troiani moliebantur.
sed quando Priami urbem depopulati sumus celsam,
portionem et donum bonum habens nauem conscēdis
incolumis, neq; eminus laesus acuto iaculo,
neq; cominus uulneratus: qualiter sapius
fit in bello, permixtim namq; furit Mars.
Sic dicebam, anima autem pedibus celeris Aecida
30 abibat magnificē incedens per herbosum pratum,
laticia quod ei dixissem filium excellentem esse.
alia uerò anima mortuorum defunctorum
stabant tristes, narrabantur autem poena ab unaquaq;
sola autem Aiacis anima Telamoniadae
longē absistebat, irata propter uictoriam,
qua ipsum ego uiceram litigans apud naues
pro armis Achillis. posuerat autem ueneranda mater:
filij autem Troianorum iudicarunt et Pallas Minetna.
quod utinam non uicissem tali mercede:
40 tale enim caput ob ista terra occupauit,
Aiacē, qui praestitissimus et forma, et rebus gestis fuit
aliorum Graecorum, post bonum Achillem:
illum quidem ego uerbis alloquebat mollibus:
Ajax fili Telamonis boni, ficine (ma vlysses ad
ne mortuus qdem obliuiscus eras aduersum me ira ob ar- Aiacis um-
perniciosa: quae perniciosa dii fecerunt Argiuis. bram.
talis enim ipsis iurris perijisti: propter te autem Graeci
aeque ac propter Achillis caput Pelida
dolemus occisum penitus. neq; quispiam alius
50 in culpa est, sed Iupiter Danaorum exercitum fortium
duriter odit, tibi autem fatum imposuit.
sed age huc ueni rex, ut uerbum et orationem audias
nostram: domus autem robur et generosum animus.
Sic dixi. ille aut mibi nihil respondit, ibat aut ad alias
animas ad Erebum mortuorum defunctorum.

tum

ζῶνός μιν παῖς ἦα Κρονίων, αὐτὰρ διζυῶ
ἔχον ἀπειροσίω, μάλα γάρ πολὺν χέρονι φῶτι
δεδμήκην, ὃ δ' ἐμοὶ χαλεπὸς ἐπέτελλετ' ἀέθλος.
Ἐποτέ μ' ἔνθα δ' ἐπεμψεν κούρ' ἄξοντ' ὃ γὰρ ἔτ' ἄλ
φραζέσθ' ἔδιδε τι μοι χαλεπώτορον ἢν ἄεθλον. (λομ
τομ μιν ἐγὼν αὐγνέικα κὴ γαγομ ὅζ' αἰδ' αὐο

α. ἰπιμψ' ἔδιδε Ἐρμείας δ' ἐμ' ἔπεμψεν ἰδίε γλαυκῶπις Ἀθῆναι.

ὧς ἐπὶ ὧν, ὃ μιν αὐτίς ἔβη δόμου αἰδ' αὐο.
αὐτὰρ ἐγὼν αὐτ' ἔμηνον ἔμπεδον, ἔτις ἔτ' ἔλθοι
αὐδρῶν ἡρώων οἱ δ' αὖτε πρὸς ὅδον ὄλοντο.
κὴ νῦν κ' ἐτι πρὸς τὸν ἴδον αὐγνέας, ὅς ἔδελον πόρ
Θυσίαι, Περσέϊον τε, θεῶν ἐρικυδέα τέκνα.
ἄλλὰ πρὶν ὡς ἔβη, ἀγέρω μύρια νεκρῶν
ἡγν' ἀπαρτίσιν, ἐμὲ δ' ἡλῶν δ' αὖτε ἔβη
μή μοι Γοργέϊω κεφαλῇ δ' αὖτε ὀδὸν ὡλῶν
ὅζ' αἰδ' αὐο, ὡς ἐμψεν ἀγνέη Περσεφόνηα.
αὐτίκ' ἐπειτ' ὡς ἔβη κούρην, ἐκέλευον ἑταίρους
αὐτὸς τ' ἀμβλύνειν, αὐτὰ τε πυρμυήσια λῦσαι.
οἱ δ' ἄεψ' ἔσβαλον, κὴ ὡς κληῖσι κάβισον.

τῶν δ' κατ' ὧς κεν αὐτὸν ποταμὸν φέρε κῦμα ῥόοιο,
πρῶτα μὲν ἔρσιον, μετέπειτα δ' ἡ κάλλιμ' ὄρεθ'.

ἀρσὶν, κινηλά
σι, παρὰ τὸ ἰρίσ
σω τὸ κινηλάτι.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ ΤΗΣ Μ

ΡΑΥΩΔΙΑΣ

ὑποθέσεις.

Διηγῶν τὴν δ' ἔπειτα γοργέϊω αὐτὸν ἰαυέϊον πρὸς Κίρκην, κὴ
ὡς τὰς Σερφίνας παρὰ πλοῖον, ἡ τὰς πλαγκτάς, ὡς τὰς Σκύλλας
τε κὴ Χάρυβδιν, κὴ τὴν δ' αὐτὴν ὡς τὴν ἑταίρων ἀπώλησαν, ἀνελόν
των τῶν δ' ἡλῶν ὡς μίνες ὡς ἔβη πρὸς Καλυψώ ἀποσώθη.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ Η' Μ.

ΡΑΥΩΔΙΑΣ

μὴ Σερφίνας ἰχθῆ, πλαγκτάς τ', ἰδί
βος Ἀλκί.

ΥΤΑΡ ἐπεί ποταμοῖο λίπεν ῥόον ὧς
κιανοῖο
νεῦς, ἀπὸ δ' ἰκ' κῦμα θαλάσσης ὀ
ρυπτόροιο

νῆσον δὲ Αἰαίῳ, ὅθι τ' ἦν ἔρσιον
οἰκία κὴ χοροὶ εἰσι, αὐτὸν αὖτε ἡ ἑλίοιο.
νῆα μὲν ἔνθα δ' ἔλθοντ' ἐκέλευον ὡς ἔβη
ἐκ δ' κὴ αὐτοὶ βῆσαν ὡς ἔβη, ὡς ἔβη
ἐνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν ὡς δ' αὖτε
ἔμψεν δ' ἡρῆσιν φαῖν ῥοδ' ὀδ' ἀκτύλος ὡς,
ὡς τὸν ἐγὼν ἐτάρης πρὸς εἰς δ' αὖτε Κίρκης
οἰσέμεναι νεκρὸν ἔλπιον ὡς τεθνηῶτα.
φίρως δ' αἰψὰ ταμύνας, ὅδ' ἀκροτάτῃ πρὸς ἔκλιν',
δάκρυον ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δ' ἀκρυχέοντες,
αὐτὰρ ἐπεί νεκρὸς τ' ἐκάν κὴ τ' ὀλίγη νεκρῶ,
τύμβον χόδοντες, κὴ ὡς ἑλῶν ἐρύσαντες,
πῆξαμεν ἀκροτάτῃ τύμβῳ δ' αὖτε ἔρετμον.
ἡμῖς μὲν τὰ ἔκαστα διείπομεν, ὅδ' ἄρα Κίρκην
ὅζ' αἰδ' αὐο ἔλθοντ' ἐλῶν, ἀλλὰ μάλ' ὡς
ἦλθ' ὡς τὴν αὐτὴν ἄμα δ' ἄμφιπολοι φέρον αὐτὴν
σῖτον κὴ κρέα πολλὰ, αὐτὸν αὖτε οἶνον ἑρυνθόν.
ἡ δ' ὡς μίσησεν ὡς μετ' ὅδ' αὖτε δ' αὖτε,

Σχέτλιοι, οἱ ζῶντες ὡς ἡλῶντε δ' αὖτε αἰδ' αὐο,
δυσθανέον, ὅτε τ' ἄλλοι ἀπαξ δ' αὖτε ἀνθρώποι.

ἀλλ'

Ionis quidem filius eram Saturni, sed arumnarum
habebam infinitam, ualde enim longe deteriori uiro
obnoxius eram, qui mihi grauius imperabat certamina.
et aliquādo me huc misit ut canē ducerē: nō enim aliud
existimabat hoc mihi grauius esse certamen.
hunc quidem ego subduxi et traxi ex inferis:

Mercurius autem me deducebat atq. caesa Minerva.

Sic factus, ipse quidem rursus descendit in Ditis domū.

at ego illis mansi firmiter, si quis ueniret

10 uirorum Heroum qui olim perierunt.

et adhuc priscos uidiſsem uiros, quos uolebam,

Thesum, Pirithoumq., deorum gloriosos filios:

sed ante multitudo congregabatur infinita mortuorum

sonitu immenso: me autem pallidus timor inuasit

ne mihi Gorgonium caput horrendi monstri

ab inferis mitteret incluta Proserpina.

statim deinde ad nauem profectus, iussi socios

et ipsos ascendere, et rudentes soluere.

illis uero statim ingressi sunt, et per transstra sederunt.

10 illam uero per Oceanum flumen ferebat fluctus fluenti,

primum quidem remigatio, postea autē optimus uentus.

ODYSSEAE HOMERI XII.

ῬΑΥΩΔΙΑΣ

argumentum.

Narrat ab inferis factum sibi reditum ad Circen, et quomodo Si
renes praeternaui gaurit, et errantes petras Scyllamq. et Charyb
dim: et sua nauis et sociorum inuentum, qui occiderant quosdam So
lis boues: et ut solus in ligno ad Calypso euaserit.

ODYSSEAE HOMERI M.

ῬΑΥΩΔΙΑΣ

30

Duodecimus Sirenes complectitur, petras,
atq. boues.

ΜΕΤΕΡ Μ postquam fluij reliquit flu
entium Oceani

nauis, abijitque ad fluctus maris lati
flui

insulam ad Aeam, ubi aurora manegenita

domicilium et chori sunt, et solis ortus.

nauem quidem huc digressi subduximus in arenam,

nos autem egressi sumus ad litus maris.

40 hic dormientes expectauimus auroram diuinam:

quando autē manegenita apparuit roſeis digitis aurora,

tunc ego socios praemisi ad domum Circes

efferre mortuum Elpenorem defunctum.

arboribus. u. statim caſis, qua summi prominebat litus, Elpenor tu

sepeliuimus tristes, tenellas lacrymas profundentes.

at postquam cadauer combustum est et arma mortui,

tumulo congesto, et insuper columna erecta,

fiximus in summo sepulchro fabrefactum remum.

nos quidem singula admiſtrauimus, at non Circen

50 ab inferis regressi latuimus, sed ualde celeriter

uenit festinans: simul autem ancilla ferebant cum ipsa

panem et carnes multas, et nigrum uinum.

hac in medio stans alloquebatur diua dearum:

Miseri, qui uiuentis subiſtis domum Platonis,

bis mortui, cum alij semel duntaxat moriantur homines. dicit futura
sed pericula.

Circe pra

*sed agite, edite cibum et bibite uinum
hic tota die: simul autem aurora illucescente
nauigabitis: et ego monstrabo uiam, atq; singula
significabo, ne quo pacto ueltris malis consilijs
aut in mari aut in terra doleatis cladem passi.*

*Sic ait. nobisq; persuadebatur animus generosus.
sic tunc quidem tota die ad solis occasum
sedebamus cōuinātes carnes immēsas & dulce vinum,
quando autem sol descendit & crepusculum uenit,
illi quidem dormierunt apud rudentes nautis:
illa autem me manu prehensum dilectis à socijs,
locauitq; & accubuit, & interrogauit singula.
at ego illi omnia risu recensui.*

*Et tunc quidē me verbis alloquebatur uenerāda Circe:
hac quidem sic omnia transacta tu autem audi
ut tibi ego dicam, in memoriam reducet etiam deus ipse.*

Sirenes. ad Sirenes quidem primum peruenies, quæ sanè omnes homines fascinant, quicumq; ad eas peruenierint. quicumq; imprudentia appulerit et sonitum audierit Sirenum, huic nequitquam uxor et infantes paruuli domum reuerso altant, neq; latantur:

*sed Sirenes stridula fascinant cantilena,
sedentes in prato: ingens circa ossium aceruus
uirorum putrefactorum, circumq; cutes putrescunt.
sed prater nauigato: insuper ahres obline sociorum,
cera molli mellita, nequisquam audiat
aliorum: at ipse audi si quidem uoles,
ligent te in nani ueloci manusq; pedesq;
erectum in statione mali: ex ea autem funes alligentur:
ut cum uoluptate uocem audias Sirenum.*

quod si rogaveris socios, solvereq; infferis,
illi vero te pluribus vinculis alligent.
ceterum postquam has præternavigaverint socij,
hic tibi non iam continuo dicam
utra tibi iuxta erit, sed in ipse
animo considera, dicam autem tibi utrumq;.

Cyanea fa. hinc quidem petra excelsa, ad eas autem
 xa. fluctus ingens resonat carulei maris:
 erratiles sanè eas dij beati nocant.
 hac neq. uolatilia prateruolant, neq. columba
 zimida, quæ ambrosiam Iouis patri ferunt,
 sed ex illis semper adimit laeuis petra,
 sed aliam summittit pater ut in numero sit.
 hac nondū ulla nauis effugit uirorū quacūq. aaccesserit,
 sed pariter tabulas nauium & corpora uirorum
 fluctus maris ferunt ignisq. perniciosi procella.
 sola utiq. illa praternauiganit mare sulcans nauis
 Argo omnibus cura ab Æeta nauigans:
 & fortasse hæc hinc celeriter iecisset magnas ad petras,
 sed Iuno praterire fecit, quoniam charus erat Iason.
 duo uerò scopuli, hic quidem cælum latum attingit
 acuto uertice, nubes autem ipsum circumdat
 obscura, quem nunquam tempestas, neq. unquā serenitas
 illius occupat uerticem, neq. in æstate neq. autumno.
 neq. ascendere possit mortalis uir, neq. descendere,

[illegible]

КСЧ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

πλ. πίχνα

Chrysalis.

9443

quas peperit Soli sublimi diua Neera.
 has quidem ut eduxit peperitq̃ ueneranda mater,
 Thrinacriam ad insulam relegauit procul habitare,
 oues custodire paternas & nigras boves.
 eas si quidem illasas permittes, reditusq̃ memineris,
 sanè adhuc in libetam mala licet passi uenietis:
 sin autem laeseris, tum tibi prädico mortem
 naniq̃ & socijs, ipse uero si effugies,
 serò malè redibis, amissis omnibus socijs.

Sic ait, statim autem aurea sella aduenit aurora.
 illa quidem cōtinuò per insulã digressa est diua dearum:
 ceterum ego ad nauem digressus, excitabam socios
 & ipsos ascendere atq̃ funes resolvere.
 illi statim ingressi sunt, & per transtra sederunt.
 ordine uerò sedentes, canum mare uerberabant remis.
 nobis autem in parte posteriori nauis nigra prora
 secundum uentum immisi implentē uela, fidum comitē,
 Circe pulchricoma, grauis dea uocalis.
 continuò omnibus armia compositis per nauem
 consedimus, hanc uentusq̃ gubernatorq̃ dirigebat.
 tunc ego socios alloquebar mæsto corde:

Vlysses so-
 cijs.

O amici, non enim oportet unum scire neq̃ duos solos
 uaticinia quæ mihi Circe prædixit diua dearum:
 sed dicam ego, ut scientes uel moriamur,
 aut euitata morte & fatum effugiamus.
 Sirenium quidem primum iubeat diuinatum
 nocem euitare, & pratium floridum.
 solum me iubeat nocem audire, sed me uinculo
 ligate in molesto, (ut firmiter illic maneam)
 ereclum in basi mali: ex ipso autem funes alligentur.
 quod si supplicatio nos, soluereq̃ iubebo,
 nos uerò pluribus tum in uinculis constringite.
 & ego quidem hæc singula dicens socijs declarabam.
 interea autem celeriter uenit nauis fabrefacta
 ad insulam Sirenium, urgebat enim uentus bonus.
 statim deinde uentus quiescit, atq̃ tranquillitas
 erat tranquilla, sopinix autem fluctus deus.
 assurgentes autem socij nauis uela complicarunt,
 & ea quidem in nauis caua collocarunt: illi aut ad remos
 sedentes, dealbabant aquam politis remis.
 ceterum ego ceræ ingentem orbem acuto ferro
 minutatim disseclum, manibus foribus premebam.
 statim uerò liquefiebat cera, nam iubeat magna uis,
 solisq̃ splendor sublimis regis:
 ordine autem socijs ad aures omnibus illeni.
 illi autem in nauis me ligarunt pariter manusq̃ pedesq̃,
 ereclum in basi mali, ex eo autem funes alligarunt:
 ipsi autem sedentes spumofum mare uerberabant remis.
 sed cum tantum aberamus quantum audiat clamans,
 celeriter penetrantes, illas non latuit uelox nauis
 prope impulsa: stridulumq̃ insituerunt carmen:

Cantus Si-
 renum. Huc age profectus laboriose Vlysses, ingēs gloria Achis
 nauem siste, ut nostram nocem audias. (uorum.
 non.n.unquā aliquis huc præternavigauit nauis nigra,
 quin prius nostram suauem ab ore nocem audiret:

sed

ἀς τέκον Ἡ'ελίω ὕ'πορίονι δῖα Νείαιρα,
 τὰς μὲν ἄρα θρήν' ἔκαστα τεκνῶσα τε πότνια μήτηρ,
 Θρινακίῳ δὲ νῆσῳ ἀπ' ὧκισι τηλόθι ναίειν,
 μῆλα φυλασσέμεναι πατρίῳ καὶ ἑλίκας βόας.
 τὰς εἰ μὲν κ' ἀσινίαις ἴαας, νόστον τε μέδουσαι,
 πῶτ' αὖτ' εἰς Ἰθάκῃ κἀκὰ πόρ' ἀφ' ἡμετέρων ἱκοιόδε
 εἰ δέ τις σίνουσι, τότε τοι τεκμαιρόμε' ὁ λιβέρον
 νῆϊ τε & ἑτάροισι. αὐτὸς δ' εἴπ' ἔρχ' ἀλύξαις,
 ὁφεί κἀκῶς νῆαι, ὁλέσας ἀπὸ πᾶντας ἑταίρους.
 10 ὣς ἔφατ'. αὐτίκα ἣ χρυσόθερον ἦλυθ' ἡώς,
 ἡ μὲν ἔπειτ' ἀνὰ νῆσῳ ἀπ' εἰσιχε δῖα θεάωρ.
 αὐτὰρ ἐγὼν ὕδιν ἡναι κίωμ, ὠτρυνομ ἑταίρους
 αὐτὰς τ' ἀμβάινειν ἀνὰ τε περὶ νῆσῳ λῦσαι.
 οἱ δ' αἰψ' εἰσβαίνουσι, καὶ ὕδιν πλησὶ κάβηλον.
 ἔξῃς δ' ἐξομνοὶ, πολὺν ἄλα τύπτον ἑρτμοῖς.
 ἡμῖν δ' αὖ κατόπι δὲ νεῶς κυανοπράοιο
 ἱκμῶν ὄρον ἱεὶ πλησίον, ἐδλὸν ἑταίρων,
 Κίρκην δὲ πλόκαμῳ, δεινὴν θεὸς αὐδῆκεσσα.
 αὐτίκα δ' ὅππῃ ἑκάστα πονησάμενοι κατὰ νῆα
 20 ἤμεθα, τὼ δ' ἀνιμός τε κυβερνήτης τ' ἴδμενον.
 δὴ τότε γὰρ ἑταίροισι μετ' ἐν δαίμονι ἀχνύμενος κῆρ,
 ὦ φίλοι, ὅ γὰρ χρεὶν ἦν ἰδμεναι ὅδ' ἐδ' ὅ οἷος
 δέσφοι δ' αὖ μοι Κίρκην μυδνήσαν δῖα θεάωρ
 ἀλλ' ἐρεῶ μὲν ἐγὼν, ἵνα εἰδ' ὅτ' οὐδ' ἦκε δαίνωμεν,
 ἦ κεν ἀλδύμενοι δαίνατον καὶ κῆρα φύγοιμεν.
 Σαρπητώ μὲν πρῶτον αὐῶναι διαιωσιόων
 φθόγγον ἀλδύαδαι, καὶ λαμῶν' ἀνθεμόσσηται.
 οἶον ἐμ' ἰωῶναι ὅτ' ἀκτέμεν. ἀλλὰ με δέσμων
 δ' ἵστατ' ὅν' ἀργαλῆω, (ὅφρ' ἐμπεδὸν αὐτόθι μείνω)
 30 ὁρῶν ὅν' ἰσοπέδῃ κ' ἐκ δ' αὐτ' ὠείρατ' ἀνὴφθω.
 αἰ δέ τις λίσσωμαι ὑμέας, λῦσαι τε κελύω,
 ὑμεῖς ἣ πλεόνεσι τότε ὅν' δέσμοισι πίεζον.
 ἦ τοι ἐγὼ τὰ ἑκάστα λέγων ἑταίροισι πίφαισκα.
 τόφρα ἣ κατὰ κλίμῳς ὄξιν ἔρ' νῆος θυεργῆς
 νῆσῳ Σαρπητώ. ἐπεὶ γὰρ ὄξιν ἀπ' ἡμῶν.
 αὐτίκα ἔπειτ' ἀνιμῶ μὲν ἐπ' αὐσάτο, ἡ δέ γαλῶν
 ἐπ' ἔρ' ἡλυνῆναι, κοίμῃσι ἣ κύματα δ' αἰμῶν.
 αὐσάντες δ' ἑταροὶ νεὸς ἰσία μιν ὀύσαντο,
 καὶ τὰ μὲν ὅν' νῆϊ γλαφυρῇ βάλλον οἱ δ' ἐπ' ἑρτμάς
 40 ἐξομνοὶ, λδύκωνον ὕδωρ ξεῖνός ἐλάττην.
 αὐτὰρ ἐγὼν κροῖον μέγαν τροχὸν ὄξιν χαλκῷ
 τυτθὰ δ' ἰατμήξας, χροσὶ σιβαρῆσι πίεζον.
 αἰψὰ δ' ἰαίν' ἔρ' κηρός, ἐπ' εἰ κ' ἔρ' μεγάλῃσι,
 Ἡ'ελίω τ' αὐγῇ ὕ'πορίονι δῖα ἀνακτῶ.
 ἔξῃς δ' ἑταροῖσι ἐπ' ἕατα πᾶσι ἀλειψα.
 οἱ δ' ὅν' νῆϊ μ' ἐδυσαν ὁμῶ χεῖρας τε πόδας τε,
 ὁρῶν ὅν' ἰσοπέδῃ κ' ἐκ δ' αὐτ' ὠείρατ' ἀνὴφθω.
 αὐτοὶ δ' ἐξομνοὶ πολὺν ἄλα τύπτον ἑρτμοῖς.
 ἀλλ' ὅτε πόσον ἀπ' ἡμῶν ὅσον τε γέγωνε βοήσας,
 50 ὅ μιν φασὶ δῖον κόνειον, τὰς δ' ὅ λάβον ὠκύαλος νῆος
 ἐγγύθεν ὀρνυμένη λιγυρῇ δ' ὅν' τωον ἀοιδῶν,
 Διὶ δ' ἄγ' ἰὼν πολύναι' Ὀδυσσεύ, μέγα κύδος ἀρχαῖ
 νῆα κατὰ νῆσῳ, ἵνα νῶϊ τῶν ὅν' ἀκρόσας. (ὦν.
 ὁ γὰρ πῶ τις πῶδε πῶδε λῶσιν νῆϊ μελαινῇ, (σαα.
 πρὶν γ' ἡμῶν μελίνωον ἀπὸ σομάτων ὅπ' ἀκού.

κ 2 ἀλλ'

ἀλλ' ὅγε τὸρ φ' ἄμυνθ' νείηται, ἢ πλείονα ἐδ' ὄς.
 ἰδὲ μιν γάρ τοι πάνθ' ὅσ' ἐνὶ Τροίῃ θυρεῖν
 ἀργαῖοι Τρῶες πεθεῶν ἰότητι μόγησαν,
 ἰδὲ μιν δ' ὅσα γέννηται ὑπὸ χθονὶ πολυβοτῶν.

ὣς φάσαν, ἰῶσαι ὅπα κάλλιμον. αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 ἦδ' ἔλ' ἀκρίμεναι, λῦσαι τ' ἐκείλοισι τοῖσδε,
 ὁφρ' ὅσι νδυσάζωμ' οἱ ἧ, πῶ πεσσόντ' οὐδ' ὄρεσσαν.
 αὐτίκ' ἀνὰ σπυρτὸν πόριμῆδ' Εὐρύλοχός τε
 πλείοσι μ' ἐν δειμοῖσι δέον, μᾶλλον τ' ἐπιείροισιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὰς γε πῆν' ἤλασεν, ἔδ' ἔτ' ἐπείπε
 φοβόγυνω Σερίλῳ ἠέκομεν δέ τ' αἰοιδίῳ,
 αἶψ' ἀπὸ κρήνῃ λένοντο μοῖε ῥίνοισι τ' αἰοῖσι, (σαν.
 αἰ. λένοντο) ὁρ' σφίριπ' ὡσίμ' αἰεῖν, ἐμὲ τ' ἐκ δεισμονῶν ἑλὼν
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλθέπομεν, αὐτίκ' ἐπείπε
 καπνὸν ἔμειγα κύμα ἰδὼν, ἣ δ' ἔσπου ἄκρυν.
 τῆν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἐπείπετ' ἑρετμᾶ.
 βόμβησεν δ' ἄρα πάντεσσι κατὰ ῥόον· εἴχ' ὅτ' αὐτῶν
 νῆς, ἐπεὶ δὴ ἐτ' ἑρετμᾶ πρὸς ἑσπέρην ἐπαγοῖ.
 αὐτὰρ ἐγὼ δὲ νῆος ἰὼν ὠτρωομαι τοῖσδε
 μετ' ἰχθίοις ἐπείεσι πῆσας δὲ ἄνδρα ἑκάστον,

ὦ φίλοι, ὃ γὰρ πῶς τι κακῶν ἀδ' ἀνέμονες εἰμὲν,
 ὃ μὲν δὴ τὸ δέ με ἔσπου ἐπὶ κακῶν, ἦ ὅτε κύκλω φ'
 εἴλει ἐνὶ σπηΐ γλαφυρῶν κρατὸρ ἠφ' ἱνέφει,
 ἀλλὰ ἣ γ' ἔβην ἐμὴ ἀρετῇ βολῆ τε νόω τε
 ἐκφυγόμεν· καὶ πῶς τῶνδε μνήσεσθαι οἶο.
 νῶ δ' ἄγεθ, ὥς αὐτῶν εἶπω περὶ ὧν με παύετε.
 ὑμεῖς μὲν κῶπ' ἵσμεν ἄλλος ῥήγν' ἡμῖν βαθεῖαν
 τύπτετε, κληῖδ' ὁσιν ἐφ' ἡμῶν, αἰεὶ πῶθι Ζεὺς
 δῶκε τῶνδε γ' ὀλέθρον ὑπεκφυγείην ἢ ἀλύξαι.
 σοὶ δ' ἐκβερνῆθ' ὅδ' ὑπὸ τέλλομαι, (ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
 βάλλου, ἐπεὶ ἐκὼς γλαφυρῆς οἴκ' ἰα νωμῶς)
 τὸς μὲν καπνὸς ἣ κύματ' ἐκτὸς ἐέγει
 νῆα, σὺ δ' ὅ κοπέλας ὑπὸ μαίεσσι, μὴ σε λάθῃ
 κείσ' ἐξορμήσασα, ἢ δὲ κακῶν ἄμμε βάλλῃ θά.

ὣς ἐφάμην, οἱ δ' ὥκα ἐμοῖς ἐπείεσι πύθοντο.
 σκύλλῳ δ' ὅκ' ἐτ' ἐμυθέομην, ἄπρηκτον ἀνίλῳ,
 μή πως μοι δέσσαντ' οὐδ' ἀπολλήξαιαν ἐταῖροι
 εἰρεσίης, ὅντος δ' ὑπὸ κακῶν σφίρας αὐτῶν.
 ἣ τότε δὴ Κίρκης μὲν ἐφ' ἡμῶν ὡς ἀλεγεινῆς
 λαυθαυόμεν, ἐπεί εἴ τι μ' ἀνώγει θωρήσεσθαι.
 αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ δὲ κλυτὰ τε δ' ἔχαι, ἣ δὲ δύο δ' ἔρε
 μάκρ' ἐν χερσὶν ἔλῳ, εἰς ἑκάστην ἐβάνομεν
 πρῶτης, ὅνθ' ἐν γὰρ μιν ἐδ' ἐγμην πρῶτα φανείδω
 σκύλλῳ πετράϊῳ, ἥ μοι φέρετ' ἡμῖν ἐταῖροις.
 ἔδ' ἐπὶ πρὸς ἡμῶν δὲ δὲ μὲν ἐκάμομεν δέ μοι ὅσας
 πάντεσσι παπταίνοντι περὶ ἡρώεσσι πετράῳ.
 ἡμεῖς μὲν εἰσὶν ὅντων ἀνέπλομεν γοῶντ' οὐδ'
 ὅνθ' ἐν μὲν γὰρ σκύλλῳ, ἐπὶ ῥῶθι δ' ἰα Χάρυβδ' ὅς
 δεινὸν ἀνέρροισι θάλασσης ἀλμυρὸν ὕδωρ.
 ἦτοι ὅτ' ἐξέμεσσι, λείβεις ὡς ἐν πυρὶ πολλῶν
 πᾶσ' ἀνέμοις ἐσκιε πυκνωμένη, ὃ φέρετ' ἡμῖν
 ἄκροισι σκοπείοισιν ἐπ' ἀμφοτέρωσιν ἐπιπύον.
 ἀλλ' ὅτ' ἀνὰ βρόχον θάλασσης ἀλμυρὸν ὕδωρ,
 πᾶσ' ἐν τῷ θάλασσιν πυκνωμένη, ἡμῶν δ' ἐπὶ
 δεινὸν ἐβέρχεται, ὃ γὰρ ἐν τῷ γαίᾳ φανέσκει

sed hic delectatus abiit, et plura doctus.

Scimus enim tibi omnia quaecumq; in Troia lata
 Argivi Troianiq; deorum voluntate pertulerunt,
 Scimus etiam quaecumq; fiunt in terra multipesca.

Sic dicebant, edentes vocem dulcem. ceterum meum cor
 volebat audire, solvereq; iubebam socios,
 supercilij innuens: illi autem annitentes remigabant.
 statim surgentes Perimedes Eurylochusq;
 pluribus me vinculis ligabant, magisque premebant.

10 ceterum postquam illas praeternavigavimus, neq; amplius
 sonitum Sirenum audiebamus neq; cantilenā, (deinde
 continuo ceram dempserunt mei dilecti socij,
 quam illis auribus illecebam, meq; ex vinculis soluerunt.
 sed quando iam insulam reliquimus, statim deinde
 fumum et ingentem fluctum vidi, et sonitum audivi.
 his sane percussis ex manibus ceciderunt remi.

injonuerunt autem omnes per fluctum: fislebat autē illie
 naui, quoniā non amplius remos prolixos manib. urgeo
 ceterum ego per nauem iens excitabam socios (bani.

20 blandis verbis allans viros singulos:

O amici, non enim nullo pacto malorum ignari sumus.
 non equidem hoc maius adest malum, quam cum Cyclops
 claudēbat in spelunca cana foris ui,
 sed et hinc mea uirtute confilioq; prudentiaq;
 effugimus: et olim horum recordaturos puto.

nunc agite, quemadmodū ego dixero obediamus omnes
 uos quidem remis maris fluctus profundos
 uerberate, transitis insidentes, si forte Iupiter
 det hanc saltem mortem effugere et enitare:

30 tibi uero gubernator hoc precipio, (sed in animo
 reconde, quoniam nauis caua gubernacula tenes)
 hunc quidem fumum et fluctum extra dirige
 nauem, tu autem scopulum considera, ne te lateat
 hinc dilapsa, et in malum nos conijcias.

Sic dicebam. illi celeriter meis uerbis parebant.

Scyllam autē non item dicebā, immedicabilem tristitiā,
 ne forte timentes cessarent socij
 a remigando, intra autem constiparent se ipsos.

et tum sane Circes quidem mandatorum tristitium

40 oblitus sum, quoniam neuiquam me insserat armat.
 ceteram ego indutus incluta arma, et duas hastas
 longas in manus attingens, ad superiora nauis conscende
 prorā: inde enim ipsam putabam primum apparituram
 Scyllam petrosam, quae mihi ferebat damnum socijs.
 nusquam uidere potui: laborabant autem mihi oculi
 undiq; circumspicienti ad obscuram petram.

nos quidem angustum locum transibamus lugentes:
 ab altera enim parte Scylla, ex altera dina Charybdis
 horum indum absorbit maris salis aquam.

50 sed quando euomebat, sicut lebes in igne multo,
 tota immurmurabat conturbata, in alium autem asperge
 summis scopulis uirga irruēbat.

sed quando absorbebat maris salis aquam,
 tota intus apparebat mota: circum autem petram
 horrendum intonabat, infra autem terra apparebat

Exhorta
 tio Ulyssis
 ad socios

Appropin
 quant Scyl
 la et Char
 ybdis.

ἡμῶν

αἰεῖν

**Sex socij à
Scylla de-
vorati.**

**Tbrina /
cria insula
Solis.**

Euryloch.
Vlyßi.

**Wlyſſes E
xylecho.**

arena cerulea. hos autem pallidus timor inuast.
nos quidem ad hanc ridebamus, timentes inuertitum.
interea autem mihi Scylla cana ex naui socios
sex abstulit, qui manibusq; uirtuteq; praestantissimi erant.
aspiciens in nauem uelocem simulq; ad socios,
iam horum animaduerti pedes et manus superne
in altum leuatorum: me autem uocabant uocantes
nominatim, tunc postremo, affixi corde.
quemadmodum quoties in scopulo piscator longa uirga
piscibus ipsis minutis dolum per escam projiciens,
in pontum demittit bonis cornu agrestis,
palpitantem autem deinde corripiens projecit foras:
sic illi palpitantes tollebantur ad petras:
illic autem pro foribus depascebatur clamantes,
manus mihi porrigentes in graui calamitate.
miserabilissimum quidem illud meo uidi oculis
omnium quacunq; passus sum, uada maris rimans.
ceterum postquam petras effugimus, horredaq; Charybdis,
Scyllamq;, statim deinde dea ad eximiam insulam
peruenimus: ibi autem erant pulchrae boues latis fronsibus.
multa autem pingua pecora sublimis Solis.
at tunc ego adhuc in mare in naui nigra,
mugitum audiui bouum stabulantiam,
ouiumq; balatum: et mihi sermo incidit animo
uatis caeci Thebani Tiresiae,
Circesq; Aëa, quae mihi ualde multum praecepit
insulam euitare homines oblectantis Solis.
at tunc socios alloquebar mæsto corde:
audite meos sermones mala quamuis patientes socij,
ut uobis dicam uaticinia Tiresiae,
Circesq; Aëa, quae mihi ualde diligenter praecepit,
insulam effugere lucem hominibus praestantis Solis.
hic enim praesentissimum malum fore nobis dicebat.
sed praeter insulam pellite nauem nigram.

Sic dicebā. illis autem confractum est amicum pectus.
statim autē Eurylochos molesto mihi respondit sermone:
infelix es o Vlysses: abūdat tibi robur, neq. unquā mēbra
defatigaris: planē omnia tibi ferrea sunt,
qui socios labore defatigatos atq. etiam somno
non permittis terram conscendere, ubi rursus
in sula in circumstula tantam paremus cœnam:
sed temerē per noctem celerem errare iubēs,
ab insula aberrantes in obscuro ponto.
ex noctibus autem uenti difficiliter, permittēs nauium
nascuntur. quis possit effugere suam mortem,
si fortē repenti ueniret uenti procella?
aut Nōti, aut Zephyri uehemētē spirātis, qui potissimū
nauem uastant dijs inuitis regibus.
uerū sanē nunc quidem cedamus nocti nigræ,
cœnamq. apparemus celerem apud nauem manentes:
mane autem conscendentes intremus latum portum.

*Sic ait Eurylochus: comprobantur autem alij scij.
et tunc certè agnoscebat q. certè mala machinaretur deus:
et ipsum alloquutus, verba nglatilia dixi:
Euryloche, utiq. me copitis solim.*

ἡμεῖς μὲν πρὸς τὴν δ' ἰδομένο, δ' αἰσακτεροῦμεθα
 πόφρα δέ μοι σκύλλῃ γλαφυρὴς ἐκ κνέσ' ἐταῖρος
 ἐξ ἑλιδ', οἱ χερσὶν τε βίβηφι τε φέρτατοι ἦσαν.
 σκεψάμενος δ' ὅν νῆα θολὴν ἄμα καὶ μεδ' ἐταῖρος,
 ἥδ' ἡ γῆν φέουσα πῶδες καὶ χεῖρας ὑπερβῆν
 ὑπόσ' ἀερεμένων ἐμὲ ἃ φέγγοντο καλυπτέον
 θζονομακλήδην, τότε γ' ὤρετο, ἀρνύμενοι κῆρ.
 ὣς δ' ὅτ' ὤδ' πωθόλω ἄλιεν πορμύει ῥέδω
 10 ἰθὺς τοῖς ὀλίγοισι δόλοισι κατὰ ἑδάτα βάλωμεν,
 ὅν πόντον πείσσει βόες κίρας ἀγρυαῖοιο,
 ἄσπ' αἶροντα δ' ἐπειτα λαβὼν ἐξήψ' ἐθύραζε
 ὣς οἷγ' ἄσπ' αἶροντα δ' αἶροντο ποτὶ πύτρας
 αὐτ' δ' ἐνὶ θύρῃσι κατὰ διε κικλίνοντες,
 χεῖρας ἐμοὶ ὀρέγοντας γῆ αἰνῇ διστοπῆτι
 οἴκτισον δὲ κῆνο ἐμοῖς ἰδ' οὐ φθαλμοῖσιν
 πάντων ὅσ' ἐμόγησα, πύρας ἄλως θζρεῖνεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πύτρας φύγομεν, δ' ἐνὶ τῇ Χάρυβδι
 σκύλλῃ τ', αὐτίκ' ἐπειτα διδ' ὅν ἀμύμονα νῆσον
 15 ἰκόμεθ' ἤνθα δ' ἔσαν καλαὶ βόες θυρυμέτωποι,
 πολλὰ δ' ἐφίκα μῆλ' ὕ' ὑπόριον· Ἡ' εἰλίοιο.
 δὲ πρὸς ἑγὼν ἔτι πόντω ἔωρ γῆ νηὶ μελαίνῃ,
 μυκηθεῖς τ' ἤκαστε βοῶν ἀνὰ λιβνέων,
 οἷον σὲ Βληχλὺ καὶ μοι ἐπ' ὅ' ἐμπυσε θυμῷ
 μαντίῃ· ἄλας Θυβαῖς Τερεσίαο,
 Κίρκης τ' Αἰαίνης, ἃ μοι μάλα πολλὰ ἐπέτελλεν
 νῆσον ἀλδύαδα τῶρ φεβρότῃ Ἡ' εἰλίοιο.
 δὲ τὸτ' ἐγὼν ἐτάροισι μετ' ὅδ' ὠν ἀρνύμεν· κῆρ,
 κέκλωτέ μεν μύθῳ κακῷ πῶρ πᾶλλοντα ἑταῖροι
 20 ὁρ' ὅμῃν ἔπειτα μαντήϊα Τερεσίαο,
 Κίρκης τ' Αἰαίνης, ἃ μοι μάλα πολλὰ ἐπέτελλεν,
 νῆσον ἀλδύαδα τῶρ φεβρότῃ Ἡ' εἰλίοιο.
 γῆθα γῆ ἀνέστατον κακὸν ἐμμελὲς ἀμμιῖ φασκεῖν
 ἄλλα πρὸς τῶν νῆσον ἐλάνθανε νῆα μελαίναν.
 Ως ἐφάρμυξ πόσιν ἃ κατεκλάδην φίλον ἦτορ.
 αὐτὰρ ὅτ' Εὐρύλοχος Στυγρῶν ἡμῶν μύθῳ,
 γέτλιος εἰς ὁ δῖος δὲ πῶρ τοι μῦθος, ὅδ' ἐτι γῆ
 κάμνεις· ἢ γὰρ νύ σοι γαστήρ' ἦρα πᾶν τέτυκται,
 ὅς ῥ' ἐτάροις ἀμμιῖ τῶ ἀδ' ἡκούσας ἠδ' ἐκὼν ἦν
 40 ὅκ' ἐκας γαῖας ὠδ' ἐμμελὲς, γῆθ' ἔκ' αὐτῇ
 νῆσῳ γῆ ἀμμιῖ φασκεῖν κακὸν ἐμμελὲς δόρυ
 ἄλλ' αὐτὰρ ὅτ' ἐκὼν δόλω ἀλδύαδα αὐγας,
 νῆσον ἀποπλάγχθοντας γῆν Ἡ' εἰρεσίδ' ἐπὶ πόντῳ,
 ἐκ νητῆρ' δ' αὐτοὶ χαλεποί, δ' ἡλίματα νηῶν
 γίνονται. πῆ καὶ τις ὑπεκφυγοὶ αἰπὴν ὀλεθροῦ,
 ἢ πᾶς θζακίτης ἔλθῃ αὐτοῖς ὀλέθρα;
 ἢ νότα, ἢ ζεφύροιο δ' ὀσπεί· οἱ τε μέλιστα
 νῆα θζακίτης δειῶν ἀνέκτι ἀνέκτωρ
 ἄλλ' ἢ τοι νῦν μὲν πωθόλω μετὰ νηκτὶ μελαίνῃ,
 δόρυ περ' ὅ' ἐπλίσσευδα δόλ' ἢ γὰρ νῆι μέλονται
 50 ἠδ' ὅθ' ὅτ' ἀνὰ βῶντα γῆσσομεν θυρεῖ πόντῳ.
 Ως ἐφάρμυξ Εὐρύλοχος· ὤδ' δ' ἦτορ ἄλλοι ἐταῖροι
 καὶ τότε δ' ἢ γίνωσκον ὅδ' ἡ κακὰ μῆδ' ὅρ' δ' αἰμων
 καὶ μιν φωνήσας ἔπειτα πῶρ φόντα πῶρ φόντω,
 Εὐρύλοχ' ἢ μάλα δὲ με βίβηφι μετ' ὀλέθρῳ.

ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὁμοσάτε καρτερὸν ὄρεον,
 αἰετὶν' ἢ βοῶν ἀγέλην, ἢ πῶν μέγ' οἴων
 εὐρωμένη, μή ποτε τις ἀτασθαλίῃσι κακῆσι
 ἢ βῶν ἢ ἐπὶ μύλων ἀποκτανῇ· ἀλλὰ ἐκυλοὶ
 ἐδιδίτε βρώμην τῶν ἀθανάτων πόρε Κίρκη.

ὣς ἱφάμεν, οἳ δ' αὖτί κ' ἀπώμυνον ὥς ἐκείδον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ β' ὁμοσάν τε τελευτήσαν τε τ' ὄρεον,
 εἰσαμύνον λίμνῃ γλαφυρῇ δυνεργία νῆα
 ἄγχι ὕδατος γλυκεροῖο· ἐδραπέυσαν ἐταῖροι
 νηὸς, ἐπειτὰ δ' ὄρπον ὠδυσσεύς τε τυκόντο,
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσις καὶ ἰδοῖεν τὸν δὲ βῶν γῆτο,
 μνηστομῶνοι δ' ἄπειτα φίλως ἐκλαοῖν ἐταῖρους,
 εἰς ἱφάγε· σκύλλην γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλθον.
 κλαίωντες δ' ἐποῖον ἐπὶ κλυτὴν ἰδύμεν· ὕπνῳ.
 ἦμος δ' ἰτρίχην κτῆρος ἔλω, μετὰ δ' ἄσρα βεβήκα,
 ὥρσθη ὡδὶ ζάλῳ ἀνέμωρ νεφεληγερέτα Ζεὺς
 λαάλα περὶ δαεσσίν, σὺν δ' ἐνέφειρος κέλυψε
 χαῖαν ὁμῶς ἐπὶ πόντον· ὄρεον δ' ἔβρανον νύξ.
 νύκτ' δ' ἠριγῆεια φάνη ῥοδ' ὁδία τυλὸς ἦος,
 νῆα μὲν ὠρμισσάμεν, κοῖλες αὖτις· εἰσέρυσαντες
 γῆρα δ' ἴσαν νυμφέων καλοὶ χοροὶ ἠδ' ἐδόωκα.
 καὶ τότε γῶν ἀγορεύω Διμήλως μετὰ μῦθον ἔειπον,

ὦ φίλοι, γὰρ νῦν δαὶ βρώσις τε πόσις τε
 ἔστιν, τῶν δ' ἐβῶν ἀπεχόμεθα, μή τι πάθωμεν.
 δεινὸν γὰρ θεῶ αἰδ' ἐβῶν καὶ ἱφία μῆλα,
 ἠ' ἐλίσσας πάντ' ἐφορᾷ· ἐπ' αὖτ' ἐπακῶσα.

ὣς ἱφάμεν, πόσις δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγύμωρ.
 μῆλα δ' ὡς πάντ' ἄλλα κτῆρος ἀνέστη, εἰς δ' ἐτις ἄλλῃ
 γίγεται· ἐπειτ' αὖτις ὠμῶν εὐρὸς τε νότος τε
 οἳ δ' ἐξ ἔως μὲν σῆτον ἔχον καὶ οἶνον ἱερὸν βῶν,
 πόφρα βοῶν ἀπ' ἐχοντο, λίλαιόμνηοι βιότῳ
 ἀλλ' ὅτε δ' ἠ νηὸς δὲ φέβιτο ἦα πάντα,
 καὶ δ' ἄγχι ἐφίπετο κορυφαῖον ἀνὰ γῆρα
 ὄρεον ὄρεον τε φίλας, ὅτι χεῖρας ἱκοίτο,
 γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν· ἔταρε δ' ἰσχυρὰ λυμὸς.
 δ' ἠ τότε γῶν αὖτις νῆτον ἀπ' ἐχον, ὅφρα θύοισιν
 θυξάμεν, αἵ τίς μοι ὁδὸν φησὶν εἰσεῖναι.
 ἀλλ' ὅτε δ' ἠ νῆα ἰδὼν ἠλνέα ἐταῖρους,
 χεῖρας νηφάμεν· ὅδ' ὡδὶ σκεπας ἴω αὖτις,
 ἠρώμεν πάντας τοὺς θεοὺς οἳ οὐμπερ ἔχουσιν·

οἳ δ' ἄρα μοι γλυκῶν ὕπνον ὠδὶ βλεφάροισιν ἔχον·
 Εὐρύλοχ' δ' ἐταροῖσι κακῶς δὴ γένητο βαλῆς,
 πέκλυτ' ἐμὸν μῦθον κακὰ πόρ' ἔχοντο· ἐταῖροι
 πάντες μὲν εὐγεροὶ θάνατοι δειλοὶσι βροτοῖσι,
 λίμν' δ' οἰκτίστον θάνατον· ἐπὶ ποταμὸν ὠδυσσεύς.
 ἀλλ' ἄγετ', ἠ' ἐλίσσας βοῶν ἐλάσαντο ἀρείεας,
 ῥέεθρον ἀθανάτοισι τοῖς βροτοῖσι δυνεργίῃ ἔχουσιν.
 αἳ δ' ἐκ νῆα ἰθὺς ἔβαντο ἀφικόμεθα πατρίδα γαῖαν,
 ἀνέψα κεν ἠ' ἐλίσσας ὑπὸ ῥίονι πόνον νηὸν
 τ' ὠδυσσεύς, γῆρα κεν εἰ μὲν ἀγέλην ἀγέλην καὶ ἰδύμεν.
 αἳ δ' ἰσχυρὰ ὠδυσσεύς τε βοῶν ὄρεον καὶ ἰδύμεν,
 νῆα δ' ἐλίσσας ὠδυσσεύς τε βοῶν ὄρεον καὶ ἰδύμεν,
 βέλομαι ἀπ' ἐξ πρὸς κῆμα χαλκὸν ἀπὸ θυμὸν ὀλίσσας,
 ἢ δ' ἠ νῆα σπένδω γαῖαν καὶ νῆα γαῖαν ἰδύμεν.

ὣς ἱφάτε Εὐρύλοχ'· ὡδὶ δ' ἐντοῦ ἄλλοι ἐταῖροι
 αὐτὰ κα

sed age nunc mihi omnes iurate sanctum iuramentum,
 siquidē aliquid sine boū armētis, aut magnū gregē onitū
 inueniamus, ne fortassis imperitia mala
 aut bonem aut etiam pecudem occidat: sed quieti
 comedite cibum quem immortalis praeiit Circe.

Sic dicebam illi autem protinus iuratum inissi.
 porro postquam iuratumque perfectumque iussurandumque
 appulimus in portum cano benefactam nauem
 prope aquam dulcem: et exierunt socij
 20. ἐν ναυὶ, deinceps autem cenam sciūt apparatum.
 ceterum postquam potus et cibi saturati fuerunt,
 recordati uero deinde charos fletuerunt socios,
 quos deuorauerat Scylla caua ex nauī arripientis.
 fletibus autem ijs aduenit dulcis sompnus.
 quando autē tertia pars noctis erat, et astra inclinantur,
 immisit uehementer fortē uentum nubij congreg. Imp.
 nimbus ingentibus, nubibus autem cooperuit
 terram simul et pontum: ingruit autem de caelo nox.
 quando autē manegenita apparuit roseis digitis aurora,
 20. ναυὶ quidē subduximus, in caua speluncā introductes:
 hic autem erant Nympharum pulchri loci atque sedilia.
 et tum ego concionem faciens, sermone allocutus sum:

O amici, in nauī quidem ceteri cibis et potibus
 est, a bobus autem his abstinemus, ne quid patiamur.
 sani enim dei haec boues et eximia pecora,
 Solis, qui omnia inspicit et omnia audit.

Sic dicebā illis a. persuadebatur animus generosus.
 mēsem a. integrū perpetuus spirabat Notus, neque quā alius
 spirabat deinde uentorum, nisi Eurys Notusque.
 30. illi quoad quidem panem habebant et uinum nigrum,
 tamdiu a bobus abstinabant, desiderio nita:
 sed cum iam ē nauī perierunt uaticina omnia,
 certē praedam sequebantur uenantes necessitate,
 pisces auesque charas, quodcumque in manus uenisset,
 curuis hamis: affligebat autem uentrem fames.
 certē tum ego per insulam secessi, ut dijs
 supplicarem, si quis mihi niam monstraret et paterem.
 sed cum iam per insulam iens declinaueram a socijs,
 manus lauans ubi defensusculum erat a uento,
 supplicabam omnibus dijs qui caelum inhabitant:
 hi sane dulcem somnum cilijs infuderunt.
 Eurylochus autem socijs mali dux erat consilij:
 audite meos sermones mala quamuis passi socij.
 omnes quidem iniisse mortes miseris mortalibus,
 fame autem miserrimum mori et fauim assequi.
 sed agite, Solis ex bobus abripientes optimos,
 sacra faciemus dijs qui caelum latum inhabitant.
 quod si in Ithacā peru. nerimus ad patriam terram,
 statim Soli per superna gradienti diues templum (sa.
 faciemus, illic sane ponemus ornamenta multa et precio-
 quod si iratus aliquo pacto ob boues erecta cornua habent
 nauem ualeat perdere, suffragabuntur dii alij, (et,
 malo semel ad fluctus hians uitam perdere,
 quam diutius tabescere existens in insula deserta.

Sic ait Eurylochus: sperandū habuit autem alij socij.

statim

Vlysses mo-
 net ut gre-
 gibus Solis
 abstineant.

Violatur
 praeceptū
 suū Eur-
 lochi.

*IC dixit, hi autem omnes taciti facti sunt
silentio,
oblatione autem tenebantur per domos
umbrosas;*

huic autem micissim Alcimus respondit, appellavitq:

Al'mous
V'ysi &
F'heacib.

nestrum autem niro unicuique iubens hæc dico;
 quicumque in ædibus honorarium calidum utrum
 semper bibitis meis, auditis autem cantorem:
 nestes quidem hostii pulchra in arca
 iacent, & aurum arte laboratum, aliad omnia
 dona quaecumque Phœacum senatores hæc attulerunt.
 sed age ei demus tripodem magnum & lebetem
 vitricum. nos autem rursus congregati in populo
 exigemus. difficile enim unum largitionem præbere.

Sic dixit Alcinous. his autem placuit sermo.

illis quidem dormisurientes iuerunt domum unusquisq;
quando autem matutina apparuit roseis digitis Aurora,
ad nauem properabant, ferebantq; generosum æs.
et hæc quidem bene deposuit sacra potestas Alcinoi,
ipse iens per nauem sub transtra, ne aliquem sociorum
laderet mouenium, quando incumberent remis.
his autem in Alcinoi iuerunt, et conuiuium curauerūt,
his autem bouem mæstianis sacra potestas Alcinoi
Ioni nimbofo Saturnio, qui omnibus imperat,
femoribus aut crematis epulabatur gloriosum cōuiuium
se oblectantes: inter ipsos autem canebat diuinus cantor

Demodo. Demodocus, populi honoratus, at *Vlysses*
cic cantor. multum ad Solem caput uertebat omnia illustrantem,
 occumbere optans: cupiebat enim reuerti.

*ficus autem cum nix carnem concupiscit, cui perdis
monale uerterunt bones nigri compactum aratrum,
audenti autem hinc occidit lumen Solis,
carnem ad inuendum, affliguntur autem genua eunti:
sic Vlyssi amicum occidit lumen Solis.*

*statim autem Phaeacibus studiosis remorum locutus est,
Alcinoos autem maxime appellans dixit sermonem:*

Digressus Alcinoë rex, omnium excellentissime populorum,
Vlysses ab mittite me postquā libaveritis illasum: gaudete aut ipsi.
Alcinoë. iam n. perfecta sunt quæ mihi cbarus volebat animus,
comitatus & cbara dona, quæ mihi Dei cælestes
fortunata faciant: integram autem domi uxorem
reversus inveniam cum incolumibus amicis:
nos autem hic manentes oblectetis uxores
puellares & liberos: Dei autem virtutem dent
omnem, & ne quod malum publicum sit.

*Sic dixit, illi autem omnes collaudabant, & inbebant
missi hospitem, quoniam secundum aequum dixisset.
& tunc præconem allocuta est virtus Alcimoi:*

Σ ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα παύσαντες ἐκὼν ἔγει-
νοντο σιωπῇ,
καλεσθῶν δ' ἔρχοντο κατὰ μέγαρα σπιδ-
ροντα.

τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβεται, φώνησέν τε,

10 Ω Ο΄ δ'υσού, ἐπεὶ κούριμόν ποτι χαλκοβατὲς δ' αὖ
ἐλπίσι φῖς, τῷ σ' ἔτι παλαιά παλιν γέντα γ' εἶω
ἔφ' ἀπονήσομεν, εἰ μάλ' αὖ ποτ' αὖ πονθας.
ὕμνω δ' ἀνδρεί' ἐκαστὴν ἐφ' ἡμῶν. Τῷ δ' εἰ ἄρω,
ὅσοι γ' οἱ μεγάρῃσι γιγνώσκον αἰδοπαοῖνον
αἰεὶ πίνετ' ἡμοῖσι, ἀκράξει δ' εἰ δ' αἰοῖ δ'
εἴματα μὲν δ' ἔξω ἐν ἔξω γ' ἡμῶν
κῆρυκα, κ' ἡ χρυσὸς πολλοὺς αἰείδατος, ἀλλὰ τε πάντα
δ' ὥρ' ὅση φαίεσκον βαλκφόροι γ' ἔθ' αὖ δ' ἔθ' αὖ δ'
ἀλλ' ἄγε οἱ δ' ὅμῳ τριποδ' αὖ μίγαν ἡ δ' εἰ λῆβ' αὖ
10 ἀνδρακάς. ἡμῶς δ' αὖτε ἀγροῦ μῶν κατὰ δῖον
τιοῦ μεδ' ἀρεγαλίου γὰρ γ' αὖ πῶς ἡμῶς χαρίεσθαι.

Ως ἔφατ' Ἀλκίνοός· τοῖσι δ' ὑπὸ ἡνίοχον μῦθος

οἱ μὲν κακῶσιοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος·
 ἤμει δ' ἀργύρεα φαίνε βοδ' ὀδ' ἔκτυλος ἡδὲ,
 νῆ' ἄρ' ἐπὶ πρὸς δύνοντο, φέρον δ' ὀβελώερα χαλκόν.
 Ἐπεὶ μὲν εὐκατέβηχ' ἱερὸν μῦθον Ἀλκινόοιο,
 αὐτὸς ἰὼν δῖαν νηὶς ὑπὸ ζυγὰ μέγαν' ἐπαύρων
 βλάπτοι ἱλαινόντων, ὅππῃσιν αὖθροισι γ' ἐρετμοῖσι
 οἱ δ' ἔς Ἀλκινόοιο κίον, καὶ δ' αὖτ' ἀλέγων.

30 τοῖσι τ' ἔδην ἡρδισ' ἡρόν μιν· ὦ· Ἀλκινόοιο
 Ζῶνι κελευσθεῖ Κρονίδῃ, δὲ πᾶσι μνάσασθαι.
 μηδ' ἄν κ' αὖντες δ' αἰνῶντ' ἑρικυδία δ' αἶψά
 τὸρ πρόμνησι· μετὰ δ' ἐσθιν' ἐμειλ' ἔρδει· ἄοιδ' ὅς
 Διὸς δόμον· λαοὶ δ' ἐπ' ἐμὴν· αὐτὰρ ὁ δ' οὐρανὸν
 πολλὰ πῦθ' ἄλιον κεφαλῇν ῥέπει παμφανόωντας,
 δινῶναι ἐπεσθ' ὀμνυ· δὲ γὰρ μιλίαινε νειοῦσαι,
 ὥς δ' ὅτ' αὐτὸρ δόρυ ποιο λιλαιέται, ὅτε πακῆμαρ
 νειὸν ἀνέλκνται βόει οἶνοπ' ἐπὶ κτήν' ἄροτρον,
 ἄσπασίως δ' ἄρα β' κατέδυν ῥά· ἄλκιον.

4^ο δ' ὅρ' ἔπος ἐποίησεν ἰδὼν, βλάβηται δ' ἑπε γόνατ' ἰόντι·
ὡς ὁ Διὸς ἑλ' ἀσπασόμεν' ἰδὼν φάτο· ἡλίοιο.

ἀνταῖς φαίνοισι φιληρέτμοισι μετ' ὅλας,
ἀλκινόω' ἡμᾶς πεφασκόμενος φά' ἔμῃθις,

Α' λήνους κρεῖσσιν, πάντων κρείδ' ἐκίτε λαῶν, (τοῖς
 ὡς περὶ μέσας αὐτὰς ἀπ' ἡμόνα· χαίρετε δ' αὖ
 ἔσθ' ἡ γὰρ τέλει σαι ἄ μοι φίλος ἦθελε θυμὸς,
 πομπὴν δ' φίλα δ' ὄδον, τῇ μοι θεοὶ ὕρα νίων ἄν
 ὄλβια ποίησιν· ἀμύμονα δ' οἴκοι ἀκοιτιμ
 νος ἡσας εὐροίμιν σὺν ἀρτμεῖσιν φίλοισιν.

90 ἡμεῖς δὲ αὐτοὶ ποιοῦντες ἐν φραίνοντι γυναικας
καρδιαρας καὶ τινες θισοὶ δ' ἀρετῇ ἐπάσσαν
ἐπ' αὐτοῖσι, καὶ μάλιστα πατρὸς μεταδ' ἡμῶν εἰν.

Ὡς ἐφ' ἃ· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' ἡνίοκον, καὶ ἐλθόντες
 πεμπόμενοι τὸν ξανόν, ἐπ' ἐκαστὴν μοῖραν ἔειπον·
 καὶ τότε κέρκυρα πρὸς ἴφιν μὲν ὄ· Ἀ' λικνόςιο,

βῆ δ' ἴμεν δὲ Σχερίῳ δὲ φαίκεδν γεγάασιν,
 γῆδ' ἴμεν. ἥ δ' ἐκ μάλα χερδὸν ἔλυνε ποταπόρος νῆος
 εἰμφο δ' ὠκομύει· ῥῆ δ' ἡρδὸν ἦλθ' ἑνοσίχθων,
 ὅς μιν λᾶαν ἔθηκε, ἔρριψον γῆρεθε,
 χερὶ κατὰ πρῶν ἑλᾶσας, ὃ δ' ὀσφι βεβῆκε.
 οἱ δ' ἡπῶς ἀλλήλους ἔπεια πῆρόν γ' ἄγροδον
 φαίκεδν δολιχέρηται ναυσίκλυτοι ἀνδράδ'·
 ὦδ' ἐδὲ τις ἔπεισεν ἰδὼν δὲ πλοῖον ἄλλον,

ὦμοι, τίς δὲ νῆα δολῶ ἐπέδισ' ἦν τόντων
 οἰκάδ' ἑλαυνόμεν' ἡμῶν δ' ἡ πρόφρων παῖσα.
 ὡς ἄρα τις ἔπεισε· τὰ δ' ἔκισαν ὡς ἐτέρυκα.
 τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορεύει καὶ μετέειπεν,
 ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ με παλαιάφρα δέσφαδ' ἱκανή
 πατρός μ' εἰδ', ὅς ἐφασκε ποσειδάων' ἀγασσάμε
 ἡμῖν, ὅτε καὶ πομπὴν ἔπ' ἡμῶν εἰμὲν ἀπάντων.
 φῆ ποτὲ φαίκεον ἀνδρῶν ποδικαλῖα νῆα
 ἐκ πομπῆς ἀνίσταν γ' ἡρώεσσι τόντων
 φασέμεναι, μέγα δ' ἡμῶν ἔρος πόλιν ἀμφικαλύψαι.

ὣς ἀγόρευ' ὁ γέρον· τὰ δ' ἐδὲ νῦν πάντα τελευτᾷ.
 ἀλλ' ἄγεθ' ὡς αὖ ἐγὼ εἶπω παλαιάφρα πάντες.
 πομπῆς μὲν παύσεσθαι βροτῶν, ὅτε κῆν τις ἰκνύται
 ἡμῶν τὸν πῶτι ἄστυ· ποσειδάωνι δ' ἡ ταύρος
 δώδεκα κεκριμένος ἐρδύσσων, αἶν' ἔλεπον,
 μηδ' ἡμῖν πορίμενδον ὄρε' ὅλα ἀμφικαλύψαι.

ὣς ἔφαδ'· οἱ δ' ἐδιδόσαν, ἐτοίμασαν δ' ἡ ταύρος.
 ὡς οἱ μὲν δ' ὄλοντο ποσειδάωνι ἀνακτι
 δ' ἡμῶν φαίκεον ἡγέτορ δὲ δ' ἐμείδοντ' ὄν,
 ἐσάτ' ὃν ποδὶ βωμόν· ὁ δ' ἔγρετο διό· ὁ δ' ὀσφύς,
 εὐδὼν γ' ἡ γαῖαν πατρώην· ὅδ' ἐμῶν ἔγνω
 ὦδ' ὅλῳ ἀπείων· ποδὶ γάρ θεός περ χόλον
 παλαιὰς Ἀθηνᾶς, κερὶ Διός· ὄφρα μιν αὐτὸν
 ἄγνωτον τὸν εἶεν, ἔκαστ' αὖτε μυθήσασαι.

μή μιν περὶ ἄλοχον γνοίης, ἀσσοί τε φίλοι τε,
 περὶ παῖσαν μνηστῆρην ὑπερβασίῳ ἀποτίσαι.
 τὸν κ' ἄρ' ἄλλοι δὲ φαίνεσκον πάντα ἀνακτι,
 ἄτραπτοί τε δὲ λυγροὶ, λιμνὴν τε πάντορ μοι,
 πῶτ' αὖτ' ἡλῖβατοι, καὶ δὲ γὰρ τὴν τελευτᾶντα.

εἰ δ' ἄρ' ἀνείκας, καὶ δ' ἔσσι δ' ἐπαιδὶ γαῖαν
 ὦ μωρόν· ἄρ' ἐπειτα, καὶ δ' ἐπὶ πλῆγ' ἡμῶν
 χερσὶ κατὰ πρῶν ἑλᾶσ'· ὁλοφυρόμενος δ' ἔπος αὐδία, 40
 ὦ μοι ἐγὼ, τί μιν αὐτὲ βροτῶν δὲ γαῖαν ἱκανῶς;
 ἦ δ' οἱ γ' ὕβρις αἶετ' ἄγριοι, ὅδ' ἐδὲ δίκαιοι,
 καὶ φιλόξενοι, καὶ σφιν νόστον ὦδ' ἐδεσθ' ἦς;
 πῶ δ' ἡ χρέματα πολλὰ φέρω τὰς δὲ; πῶ δ' ἡ αὐτὸς
 πλάζομαι; αἶδ' ὅφελον μέναι πρὸς φαίκεον
 αὐτ'· ἐγὼ δὲ κῆν ἄλλον ὑπερβασίῳ βασιλῆων
 εἰκόμην, ὅς κ' ἡμ' ἐφίλει καὶ ἐπεμπε νείδω.
 νῦν δ' ὅτ' ἄρ' ὅκ' ἐδίδωκεν ἐπίσταμαι, ὅδ' ἐμὲν αὐτ'
 καλῶς, μή πως μοι ἔλωρ ἄλλοις γῆνται.
 ὦ πόποι, ἔκ ἄρα πάντα νόμιμον δὲ δὲ δίκαιοι
 ἦσαν φαίκεον ἡγέτορ δὲ δ' ἐμείδοντ' ὄν,
 οἱ μ' εἰς ἄλλῳ γαῖαν ἀπήγαγον. ἔτι μ' ἔφαντο
 ἄξιν εἰς ἱθάκην εὐδ' εἰδὼν· ὅδ' ἐτέρλεσαν.
 Ζεὺς σφίτας τίσατο ἱκετῆσι, ὅς τε καὶ ἄλλος
 ἀνθρώπων ἐφορᾷ, καὶ τίνυντα ὅστις ἀμαρτῆ.

ingressus est iter in Scheriam ubi Phaeaces erant,
 illic mansit. valde enim prope venit navigatrix navis
 celeriter impulsā: hanc autem prope venit Neptunus,
 qui ipsam lapidem fecit, et radicans infernē,
 manu prona impellens. ipse autem recessit.
 hi autem inter se verba melocia loquebantur
 Phaeaces longorum remorum navibus inclinati viri:
 sic autem quis dixit intuens in propinquum alium:

Hec, quis iam navem melocem ligavit in ponto
 domum incitatam? et sane extabas tota.
 sic aliquis dicebat: neq. sciebant ut illa accidissent.
 his Alcinous concionatus est et affatus:
 o vos, certe valde me antiqua naticinia assequuntur
 patris mei, qui dixit Neptunum succensere
 nobis, quoniam comites innotui sumus omnium.
 dixit aliquando Phaeacum virorum petpulcbram navem
 ex deductione redeuntem in nigro ponto
 perditurū, magnūq. nobis montē urbi circumdaturū.

Sic dixit senex: hac autē iam nunc omnia finiuntur.
 sed agite, sicut ego dicam pareamus omnes.
 deductione quidē supersedete mortaliū, cū quis veniet
 nostram ad urbem: Neptuno autem tauros
 duodecim electos sacrificemus, si misereatur,
 neq. nobis ingentem montem urbi circumdet.

Sic dixit. hi autē metuerunt, paraverunt autē tauros;
 sic hi quidem supplicabant Neptuno regi
 populi Phaeacum duces et curatores,
 stantes circum altare. excitatus autē est divinus Ulysses,
 recubans in terra patria. neq. ipsam cognovit
 iam diu absens. circum enim Dea nubem fudit
 Pallas Minerva, filia Iovis: ut illum ipsum
 ignotum faceret, singulaq. profaretur.

ut non ipsum autē uxor cognosceret, cinesq. amicisq.
 quam omnem prociis iniuriā retaliasset.
 propterea mutata videbantur omnia regi,
 uiaq. perpetua, portusq. ad appellendum,
 petraq. alta, et arbores nivescentes.
 stetit autem surgens, et inspicit patriam terram:
 fleuitq. postea, et sua petens sit femora

manibus pronis: lugens autem locutus est:
 o ego, quorum rursus hominum in terram uenio?
 nunquid iniuriosis et crudeles, neq. iusti,
 an hospitales, et ipsis mens est sancta?
 quod iam res multas porto has? quod autem et ipse
 erro? utinam mansissem apud Phaeaces
 illic: ego autem ad alium magnanimatorum regum
 petuissē, qui me dilexisset et comites dedisset ad reuer
 nunc aut nusquam ponere scio, neq. tamen hic (tendū.
 relinquam, nequando mihi prada alijs fiant.

ehen, non ergo omnia intelligentes neq. iusti
 erant Phaeacum duces et curatores,
 qui me in aliam terram abduxerunt. nanq. me dicebant
 ducturos in Ithacam amēnam: neq. praestiterunt.
 Iupiter ipsos ulciscatur supplicum vindex, qui et alios
 homines inspicit, et plectit quicunq. peccant.

Phaeacū na
 vis in saxū
 cōvertitur.

Ulysses nō
 cognoscit
 sem patriā
 nemisse, nec
 a suis co
 gnoscitur.

sed age iam res numerem et uideam,
ne quid mihi discesserint concava in naui ferentes.

Sic dicens, tripodas perpulchros et lebetes
numerabat, et aurum, textasque uestes pulchras.
horum quidem nihil desiderabat: hic autem lugebat patriam
repens ad litus personantis maris, (terram,

Mimernus multum lamentans, prope autem eum uenit Mimernus,
Vlyssi apparet.

miro corpore similis iuueni pastori onium,
permolli, quales regum filij sunt:
duplice circa humerum habes pulchram uestem. (iaculū. 10
pedibus autem sub pinguibus calceos habebat, manu autem
hanc autem Vlysses latatus est uidens, et obuius uenit,
et ipsam appellans, uerba uelocia locutus est:

O amice, postquam te primum inuenio hoc in loco,
salue, et non mihi malo animo occurreris:
sed serua tum haec, serua etiam me, tibi enim ego
supplico tanquam deo, et ad tua chara genua accedo.
et mihi haec dic uere, ut certo sciam
qua terra, quis populus, qui uiri hic sunt:
num qua insularum amena, an aliquod litus
iacet ad mare uergens glebosa continentis.

Hunc autem contra affata est Dea caesia oculis Mimerna:
stultus es o hospes, an longe uenisti,
qui hanc terram interroges, neque ualde
sic ignobilis est: norunt autem eam ualde multi,
et quidem quicunque habitant ad Auroram Solemque,
et quicunque pone ad noctem obscuram.

De Ithacēi equidem aspera et non equitabilis est,
fis terra neque ualde sterilis, at neque lata est.

tura. bene quidem enim ei triticum copiosum, bene et minimum 30
fit: semper autem pluuia habet, uirescensque ros.
capris autem pascendis bona et bobus: est quidem sylua
omnigena, bene autem aquationes perennes adsunt.
itaque hospes Ithaca et ad Troiam nomen peruenierit,
quam longe discunt Achaeide esse terra.

Sic dixit, latatus est autem patiens diuinus Vlysses,
gaudens sua terra patria, sicut ei dixit
Pallas Minerva, filia Iouis Aegiochi.
et ipsam appellans uelocia uerba dixit,
neque hic uera dixit, sed retro conuerit sermonem,
semper in praecordiis mentem perastutam mouens:

Disimulās audiebam de Ithaca quidem et in Creta lata
se esse Vlyssē longē trans pontum: nunc autem ueni et ipse
sem, fingit rebus cum his. linquens autem etiam filijs tantundem
causam aduentus.

Orsilochem pedibus uelocem, qui in Creta lata
uiros inuētores nūcebat uelocibus pedibus:
quoniam me priuari praeda uolebat omni
Troiana, cuius gratia ego passus eram dolores animo,
uirotumque bella molestasque undas transiens:
quoniam non suo patri gratificans seruiebam
agro in Troianorum, sed alijs imperabam socijs:
hunc quidem ego descendente percussī area lancea
ture, prope uiam insidiāns cum socio.
nox autem ualde obscura occupauerat caeli, neque aliquis nos
hominum

ἀλλ' ἄγε δ' ἢ τὰ χεῖματ' ἀριθμῶσω ἢ ἰδῶμαι,
μή τι μοι οἴχωνται κοίλῃς ὤν' νηὸς ἄγοντάς.

ὣς εἰπὼν, τρίποδας ποδὶ καλλείας ἠδ' ἐλπίδας
ἀριθμῶ, καὶ χρυσόν, ὅφρα τὰ τε ἱμάτια καλὰ.
τῶν γὰρ ἄρ' ὅτι πόθεν· ὁ δ' ὀδύρετο πατρίδα γαῖαν,
ἐρπύζων πρὸς δῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,

πολλὰ δόλοφρομένοιο, ἔρδ' ὄθον δὲ εἰς ἡλθον Ἀθλίω,
ἀνδρὶ δῖμας ἐκῆα νέω ὤν' ὁππορι μῆλων,
παναπάλω, οἷοί τε ἀνέκτων πᾶσι δὲ ἴασιν·
δὲ πτοχὸν ἀμφ' ὁμοισιν ἔχον· θυεργία λώπλι.
ποσὶ δ' ὕπαι λιπρόισι πῖδι λ' ἔχε, χαρὶ δ' ἄκοντα·
τῶν δ' ὁ δ' υἱὸς ἐν γῆθεσιν ἰδὼν, ἐν ἄνταίος ἦλθε,
καὶ μιν φωνήσας, ἔπειτα πτερόντα πρὸς σπύδα,

ὦ φίλ', ἐπεὶ σε πρῶτα κίχην ὤν' ὅν' ἰχέω,
χαρὶς τε, καὶ μή μοι τι κακὸν νόον ἀντιβολήσας·
ἀλλὰ σάω μὲν ταῦτα, σάω δ' ἐμὲ. τοὶ γάρ ἐγωγε
δύχομαι ὥστε θεῶν καὶ σὺ φίλα γόναδ' ἵκανω.
καὶ μοι ταῦτ' ἀγόρευσον ἐκ ττυμοῦ, ὅφρ' εὖ εἰδῶ
τίς γῆ, τίς δῆμα, τίνδ' αὐτὸν ἐγγυγάσιν·

10 πρὸς τίς νῆσῳ δουδαίεας, ἢ τίς ἀκτὴν
κεῖδ' ἐλὶ κεκλιμένη ἐριβόλακα, ἢ πείροιο.

Τὸν δ' αὖτε πρὸς εἶπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθλίω,
νήπιε, εἰς ὧ ἔβην, ἢ τυλοθῶν ἐλκεσθαι,
εἰ δὲ τῶν δὲ τε γαῖαν ἀνέριαι, ὅδ' ἐτι λίην
ἔτῳ νόον μόσ' ἔστιν· ἴσασι δὲ μιν μάλα πολλοί,
ἢ μὲν ὅσοι ναῖεσι πρὸς ἡνῶν· ἡλίου τε,
ἢ δ' ὅσοι μετόπισθε ποτὶ ζόφῳ ἡρόντα.
ἢ τοὶ μὲν τρυχέα ἐλ' ἐκ πηλατός ἔστιν,
ὅδ' ἐλίην λυπρὴν, ἀτὰρ ὅδ' ὕρεα τέτυκται.

εὖ μὲν γάρ οἱ σῖτ' ἄδῃσφατ', εὖ δ' ἐτι οἶνον
γίγνεται· αἰεὶ δ' ὄμβρε' ἔχει, τε θαλῆα τε ἔρση.
αἰγίβοτ' δ' ἄγανθ' ἢ βεβοτ'· εἰς μὲν ὕλην
παντοίην, εὖ δ' ἄρδ' μοι ἐκ πετανοὶ πρῆσιν.
ὅδ' οἱ ξύν' ἰθάκης γε ἐδ' ὅν' Τροίην ὀνομήκοι,
τῶν πρὸς τυλῶ φασὶν ἀχαιῶδ' ὅς ἐμμελαι αἶνς.

ὣς φάτο, γῆθεσιν ἢ πολὺ τλας δῖος ὁ δ' υἱὸς ἐν
χεῖρων ἢ γαίῃ πατρώῃ, ὥς οἱ εἶπε
παλλὰς Ἀθλίω, κερὶ Διὸς Αἰγιοχίοιο.

καὶ μιν φωνήσας ἔπειτα πτερόντα πρὸς σπύδα,
40 ὅδ' ὅγ' ἄλιδ' εἶπε, πάλιν δ' ὅγ' ἐλαΐετο μῦθον,
αἰεὶ γῆν ἐνθεοῖσι νόον πολυκερδ' ἐκ νωμῶν·
πωθανόμην ἰθάκης γε ἐν Κρήτῃ θυρεῖ
τυλῶ ὑπὲρ πόντος· νῦν δ' ἐλκεσθαι καὶ αὐτὸς (τὰ
χεῖμασι σὺν τοῖς δίοσι, λιπὼν δ' ἐτι ποσὶ ποσῶν
φλόγω, ἐπεὶ φίλον ὕια κατέκτανον ἰδομένοιο·
ὁρσίλοχον πόδας ὀκυῖα, ὅς γ' ἐν Κρήτῃ θυρεῖ
ἀνέρας ἀλφειὰς νίκαι ταχέοςι πόδεσσι·
ὄνειαρ με σιρῆσαι ἐλ' ἡνῶν· ἢ δὲλε πᾶσι
τρωϊάδ' ὅν' ἐλ' ἐνέκ' ἐγὼ πᾶσιν ἄλγεια θυμῶν,

50 αὐδ' ὅν' ἐν πτοχῶν ἀλγέα τε κύματα πείρων·
ὄνειαρ ἄρ' ἐκ ὧν πατρί χαρὶς ὀρέσθ'· θεράπιδον
δ' ἡμῶν ἐν τρώων, ἀλλ' ἄλλων ἡρόντα τείρων·
τὸν μὲν ἐγὼ κατιόντα βάλλον χαλκῆρεϊ διαί
ἀχρόθῳ, ἐγγὺς ὁδοῖο λοχισάμενος σὺν ἐταίρῳ.
νῦν ἢ μάλα δινώφειρ κατέχευ' ἔρηνον, ὅδ' ἐτις ἡμῶν
ἀνδρῶν

venisse in Ithacam amantem, sed aliquam aliam
terram reperij: te autem illudentem puo
hac dicere, ut meas mentes deciperes)
dic mihi si verè dilectam in patriam veni.

Hinc respondit postea Dea casta oculis Minerva:
semper tibi talis in praecordijs cogitatio:
propterea & te non possum deferre infelicem,
quoniam facundus es & ingeniosus & prudens.
cupide enim alius vir errans reuersus
cuperet in aedibus uidere filiosq; uxoremq;
tibi autem non gratum est scire neq; quærere,
antequàm tua uxoris periculū feceris, quia tibi nequicquā
sedet in aedibus: iustius autem ei semper
pereunt noctes & dies lacrymantis.
at ego hoc quidem nunquam non credidi, sed in animo
sciebam quod rediturus esses amisissis omnibus socijs.
sed non uolui Neptuno obfistere
patruo, qui tibi iram induxit in animum,
iratus quod ei filium dilectum excacasti.
sed age tibi ostendam Ithaca sedem, ut credas.
Phorcynis quidem hic est portus marini senis.
hac autem in uertice portus patula oliua:
prope autem ipsam antrum altum obscurum,
sacratum nymphaeum qua Naiades vocantur.
hac autem spelunca lata coniecta, ubi tu multas
sacrificabas Nymphis perfectas hecatombas.
hic autem Neritus est mons indutus fylua.

Sic fata dea dissipauit nebulam. apparuit autē terra,
latatusq; est postea patiens diuinus Ulysses,
gaudens sua terra: osculatus est autem almam tellurem.
statim autem Nymphis supplicauit manus tollens:

Nymphae Naiades, filiae Iouis, nunquam ego
uidere uos dicebam: nunc uocibus latis
saluate. at & dona dabimus sicuti antea,
si finet prompta Iouis filia praedatrix
ipsumq; uiuere, & mihi charum filium augebit.

Hunc autem rursus affata est casta oculis Minerva:
confide, ne te hac in praecordijs tuis sollicitent.
sed age, res quidem in intimo antro mirifico
ponamus statim nunc, ubi haec tibi salua maneat:
ipsi autem consulemus quo pacto optime fiat.

Sic dicens Dea intrauit speluncam obscuram,
quaerens latibulum per speluncam. at Ulysses
citò omnia portauit aurum & indomium as,
ueltasq; fabrefactas quas ei Phaeaces dederant.
& hac quidem ritè disposuit: lapide a, imposuit foribus
Pallas Minerva filia Iouis Aegiochi.
hi autem sedentes sacra apud radicem oliuae,
deliberabant procis insolentibus mortem.
tum autem uerba incepit casta oculis Minerva:

Minerva Generose Laertiade prudens Ulysses,
Ulysses do cōsidera quomodo procis imprudentibus manus inferas,
cet de pro / qui iam tibi triennium domum regunt,
en occiden / ambientes diuinam uxorem, & dotem dantes.
du, illa autem, tuum semper reditum iugens in animo,

omnibus

ἄκαρ ἐὶ θάκῳ θυδάλομ, ἀλλὰ τιν' ἄλλω
γαῖαν ἀνασπείρομαι· σὲ δ' ἡ κερτομέισαν οἶον
ταῦτ' ἐγορδύμεναι, ἵν' ἡμᾶς φρενίας ἡφροπ δῖσῃς)
εἰπέ μοι εἰ ἐπὶ οὐ γέ φίλῳ δὴ πατρίδ' ἱκάνω.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπεί τε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
αἰεὶ τοι τοῖσδε γνῖ σθέσι νοῦμα·
ἴδ' σε δ' ὁ δῶμα μαι πῶλι πῆμ δῖος Ἰωὸς ἰόντα,
ἐνέκ' ἐπὶ νῆς τ' ἐοσί κ' ἀγχίνο· δ' ἐχέφρων.
ἄσπασίως γάρ κ' ἄλλῃ· αὐτὴρ ἀλαλήμηνος ἐλθὼν
10 ἔτ' ὅνι μεγάροις ἰδὲ μιν πύδιδας τ' ἀλόχον τε·
σοὶ δ' ὅπως φίλον δῖν διαλέμναι δ' ἐπὶ πονδείδαι,
πρὶν γέ τι σῆς ἀλόχῃ παρήσσαι, ἥ τέ τοι αὐτῶς
ἦσαι γνῖ μεγάροισιν· οἷζυρά δ' εἰ οἱ αἰεὶ
φθίνουσι νύκτες τε κ' ἡματι διακρυχέσσῃ.
αὐτὰρ ἐγὼ τὸ μὲν ὅππῃ ἀπίστον, ἀλλ' ὅνι θυμῷ
ἦδ' ὁ νόσῃσιν ὀλίσσας ἀπὸ πάντας ἐταίρους.
ἀλλὰ ποῖ δὲ ἐδελήσῃ ποσειδάωνι μάχιδαι
πατροκασιγνήτω, ὅς τοι χόλον γνῖθ' ὀδυμῶ,
χωρόμην· ὅτι οἱ γόν φίλον ἔσταλάσας.

20 ἀλλ' ἄγε τοι δέξω ἱθάκης ἑδρος, ὅφρα πεποιθὲς,
φόρκυος μὲν ὅδ' ὅδ' ἡμῶν, ἀλίοιο γέροντος·
ἦδ' εἰ δ' ὡδὲ κρᾶτος λιμνὸς τανύφυλλος· ἐλαίῃ·
ἀγχόβη δ' αὐτῇ αὐτῶν ἐπ' ἡρατομ ἡροειδὲς,
ὀδὸν Νυμφάων αἰ Νηϊάδων καλῶνται.
ἔσθ' δ' εἰ τοι σπῆ· θυρὺν καὶ φρενί, γνῖθ' ὅτι πολλὰς
ὀδὲ σκῶν Νυμφῶν τελέσι σας ἐκατόμβας.
ἔσθ' ὅτι Νηϊτῶν δῖν ὅσθ' καταέμνουν ὕλα.

Ὡς εἰπὼς θεὰ σκιδάσ' ἤρα, εἴπατο ὅτι χθών,
γνῖθ' ὅτι τ' ἄρ' ἐπειτα πολὺ τλας δῖος Ὀδυσσεύς,
30 χεῖρας ἢ γαῖαν· κύσε δ' εἰδῶρον ἄσπερον.
αὐτίκα δ' Νυμφῶν ἡρόσπατο χεῖρας ἀσπῶν,
Νύμφαι Νηϊάδων, κῶραι Διὸς, ὅππῃ· ἐγὼ γέ
ὄψιδ' ὕμν' ἐφάμην· νῦν δ' ὀδυμῶν ἀγανῶσι
χεῖρετ'· ἀτὰρ κ' ὡς δ' ἰδῶσιν ὡς τοπᾶρος πρῆ,
αἰσθ' ὅτι πρόφρων με Διὸς θυγάτηρ· ἀγλαῖα
αὐτῶν τε ζῶειν, καὶ μοι φίλον γόν ἀΐξῃ.

Τὸν δ' αὖτε πρὸς ἔπειθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
δάσσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
ἀλλ' ἄγε χεῖματ' ἄμην μὲν μὲν αὐτῶν δεσποσίου

40 δέοι μὲν αὐτίκα νῦν, ἵνα πόρ τ' εἰ τοι σῶα μίμνη
αὐτοὶ δ' ὅφρα ζώμεθ' ὅπως ὅχ' ἄριστα γνῖνται.

Ὡς εἰπὼς θεὰ δ' αὖτε σπῆ· ἡροειδὲς,
μαλομένη κδθμῶντας ἀνὰ σπῆος. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
ἄσπον πάντ' ἐφόρει χυσοῖν δ' ἀταρῖα χαλκῶν,
εἵματα τ' ὀδυμῶντα τὰ οἱ φαίηνται ἐδῶκαν.
κ' τὰ μὲν εὖ κατέθηκε· λίθον δ' ἐπὶ θηκῇ δῦρεσι
παλλὰς Ἀθηνᾶς κῶρη Διὸς ἀγιοχόιο.
τὸ δ' ἐκ δὲ ζομῶν ἱερῆς πρὸς πονθείδ' ἐλαίης,
φραζ' ἐδῶ μιν κρησῖν ὑπὸρφιάλοισιν ὀλεθρον.
τοῖσ' ὅτι μύθων ἤρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

50 Διογῆνης Λαερτιάδην πολυμήχαν' Ὀδυσσεύς,
φράζ' ὅπως κρησῖν αὐαδῆσι χεῖρας ἐφῆσας,
οἱ δ' ἡ τοι τρίτῃ δὲ μεγάρων κατακοιρανίσσῃ,
μνῶμενοι ἀντιδῆλῳ ἀλόχῳ, κ' ἐδῶνα δῖον δῶν.
ἔδ' ὅσον αἰεὶ νόσον ὀδυμῶν κατὰ θυμῷ,

1 2 πάντες

πάντας μὲν ῥ' ἔλπει, ἃ ὑπὶ χεῖρα ἀνδρὶ ἐκάστω,
ἀγγελίας πῶς ἔσται· νόον δ' εἰοίκα' ἄλλα μνησιν.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ἦ πόποι, ἦ μάλα δὴ Ἀγαμέμνονος ἀτρεΐδαι (σεύς,
φθίσσεται κακὸν οἶσόν γ' ἐμὲ γέροισιν ἐμείλον,
ὡς μὲν μοι σὺ ἔκαστα θεὰ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
ἀλλ' ἄγε μῆτιν ὑφ' ἑνὸς ὅπως ἀπ' ἐπὶ σῶμα κῆρτος.
πᾶρ δ' εἰ μοι αὐτὴ σῶθι, μὲν ἔτι πολυδαρτές γ' ἔσται,
οἶσόν οὔτε Τροίης λυόμεν λιπρὰ κέρδι' ἔμνα.
αἰεὶ μοι ὡς μεμαῖα παρὰ σῆμας Γλαυκῶπι,
καὶ κε τρυποῖσιν ἐγὼν ἀνδρῶσι μαχοίμην
σὺν σοί, πότνια θεά, ὅτε μοι πρόσθεός ἐπ' ἄγοις.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
κῆρτι τοι ἐγὼ γὰρ παρὶς σῶμα, ἔδ' ἐμὲ λήσεις
ὅππότε κεν δ' ἢ ταῦτα γνώμῃσιν· καὶ τιν' οἶω
αἵματι τ' ἐγχεσθῆναι παλαμφτὸν ἄσπετον ἔδ' αὖ
ἀνδρῶν μνηστέρων, οἳ τοι βίον κατέδυσιν.
ἀλλ' ἄγε σ' ἀγνοῶν τ' ἔβην πάντεσι βροτοῖσι·
κέρτεσ' ἔκ' ἐκαστὸν ὅλῃσιν ἵστας, ἀμφὶ δ' ἑλπίδι·
ἔσται δ' ὅ κεν ἐγὼν ἴδω ἀνδρῶν πῶς ἔχοντα.
κινύσων δὲ τοι ὅσσι πᾶρ ἔτι παλαιῇ ἔοντα,
ὡς αὖ ἀκέλι· πᾶσι μνηστῆρσι φανείης,
σὺ τ' ἀλόχῳ, ἃ παῖδι τὸν γ' ἐμὲ γέροισιν ἔλπεισιν.
αὐτὸς δ' ἡρώεσσι σὺν ἑσπέρῳ ἔσται φιλίᾳ,
ὅς τοι ὑμῶν ἐπὶ τέρῳ· ὅμως δὲ τοι ἡπιαοῖδ' εἶ,
παῖδά τε σὺν φιλείῃ κῆρτι φρονέειν ἔλπεισιν.
δ' ἡσας τὸν γ' ἐνέειπεν ἠδ' ἔμνησεν· αἰεὶ δ' ἐνέμοντο
πᾶρ κόρα· πῶς τε κέρησιν Ἀρεΐδῃ,
ἔδιδουσι βάλαν ὀφθαλμοῖσιν, κῆρτι μὲν ὕδωρ
πίνουσαι, τὰ δ' ὕδασι τρέφειν τε καὶ ἄλγος.
ἐνθά μιν αἶμα, κῆρτι πᾶσι παρὶς ἔμνησεν· ἔξερξεν δ' αὖ
ὄφρ' αὖ ἐγὼν ἔλθω Σπάρτῃν ἔκ' ἀλγος ἰδέσθαι,
Τηλεμάχῳ καλῶντα τὸν φίλον ἕρπον· ὅς τοι ὕδωρ
ἔδιδουσι βάλαν ὀφθαλμοῖσιν, κῆρτι μὲν ὕδωρ
πίνουσαι, τὰ δ' ὕδασι τρέφειν τε καὶ ἄλγος.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
τίπτει τ' ἄρ' εἰς ἑσπέρην, ὅς τοι ἡπιαοῖδ' εἶ,
ἦ ἴνα πᾶσι κῆρτι πᾶσι παρὶς ἔμνησεν· αἰεὶ δ' ἐνέμοντο
πᾶρ κόρα· πῶς τε κέρησιν Ἀρεΐδῃ,
ἔδιδουσι βάλαν ὀφθαλμοῖσιν, κῆρτι μὲν ὕδωρ
πίνουσαι, τὰ δ' ὕδασι τρέφειν τε καὶ ἄλγος.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
μὴ δ' ἔτι κῆρτι γὰρ κῆρτι πᾶσι παρὶς ἔμνησεν· αἰεὶ δ' ἐνέμοντο
πᾶρ κόρα· πῶς τε κέρησιν Ἀρεΐδῃ,
ἔδιδουσι βάλαν ὀφθαλμοῖσιν, κῆρτι μὲν ὕδωρ
πίνουσαι, τὰ δ' ὕδασι τρέφειν τε καὶ ἄλγος.

Ὡς ἄρα μιν φραμύνει ῥά β' ὥς ἐπεμύσασατ' Ἀθήνη,
κέρτεσ' ἔκ' ἐκαστὸν ὅλῃσιν ἵστας, ἀμφὶ δ' ἑλπίδι·
ἔσται δ' ὅ κεν ἐγὼν ἴδω ἀνδρῶν πῶς ἔχοντα.
κινύσων δὲ τοι ὅσσι πᾶρ ἔτι παλαιῇ ἔοντα,
ὡς αὖ ἀκέλι· πᾶσι μνηστῆρσι φανείης,
σὺ τ' ἀλόχῳ, ἃ παῖδι τὸν γ' ἐμὲ γέροισιν ἔλπεισιν.
αὐτὸς δ' ἡρώεσσι σὺν ἑσπέρῳ ἔσται φιλίᾳ,
ὅς τοι ὑμῶν ἐπὶ τέρῳ· ὅμως δὲ τοι ἡπιαοῖδ' εἶ,
παῖδά τε σὺν φιλείῃ κῆρτι φρονέειν ἔλπεισιν.

omnibus quidem spem dat, et pollicetur niro nunciis
nuncios mittens: mens autem ei alia versat.

Huius autem respondens locutus est prudens Vlysses:
eben, utiq; Agamemnonis Attidæ
periturus malo modo domi eram,
nisi mihi tu quæq; dea ritè dixisses.
sed age consilium te ex quo modo ulciscar ipsos.
apud me autem ipsa astra, animum peraudacè immittens,
qualem quando Troia solvimus pinguia septa.

10 si mihi sic alacris astibus Minerva,
vel cum trecenis ego uiris pugnauero
tecum, venerabilis Dea, si me prompta adiunxeris.

Huius autem respondit postea Dea glaucocula Minerva
et valde tibi equidem adero, neq; me falles
cum hac struamus: et aliquem spero
sanguineq; cerebroq; perfusurum magnum solum
nitotum procorum, qui tibi fortunas edunt.

sed age te incognitum faciam omnibus hominibus:
arefaciā quidē enim pulchram in flexilibus membris,
flavos autē ex capite delebo crines, circum autem pallium
induam quod auersetur nicens homo habentem.
deformabo autem tibi oculos antea perpulchros,
sic turpis omnibus prociis apparebis,
tuāq; uxori, et filio quem in adibus reliquisti.
ipse autem primum subulcum adi,
qui tibi suam custos: simul autem tibi bene nult,
filiumq; tuum diligit et prudentem Penelopem.
inuenies hunc suis assidentem: bā autem pascuntur
apud Corni petram, et ad fontem Arethnam,
20 comedentes glandem suavem, et nigram aquam
bibentes, quæ suis nutriunt florentem pinguedinem.
illic mane, et omnia assidens interroga,
quousq; ego eam Spartam in pulchris mulieribus,
Telemachum vocatura tuum dilectum filium, Vlysses:
qui in magnam Lacedæmonem ad Menelaum
iuit, persequens tuam famam, sicubi adhuc esset.

Huius autem respondens locutus est prudens Vlysses:
cur non ei dixisti, in precordiis omnia sciens?
an ut et ille errans dolores patiat

40 pontum in sterilem? fortunas autem ei alij edant?

Huius respondit postea Dea glaucos oculos habens Mē
non iam tibi ille valde cura fit. (nervas
ipsa ipsum misit, ut famam bonam adipiscatur,
illuc profectus, at non habet aliquem laborē. sed quietus
sedet in Attidæ adibus, copiosa autem adsunt.
atq; equidem illi infidantur iuvenes cum naue nigra,
cupientes interficere antequam patriam terram veniat.
sed hac non puto, prius aliquem terra premet
uirorum procorum qui tibi fortunas deuorant.

Sic igitur ipsum alloquens nigra tetigit Minerva:
siccauit quidē ei enim pulchra in flexilibus membris,
flavos autem ex capite deleuit crines, circum autē pellem
omnibus membris antiqui posuit senia,
deformauit autem ei oculos antea perpulchros.

circum autem lacernā aliam malam intexit, et interulā,
fractamq;

Mutatur
Vlyssis ha-
bitus.

fractam, sordidam, malo tinctam fumo.

*circum autem ipsum magnā pellem velocis induit cerui
nudam: dedit autem ei virgam & deformem peram,
crebris locis laceram. cui tortum inserat lorum.*

*Minerva atq; illi sic mitis consilio diuifunt: hac quidem posceat
ad Telemam in Lacedaemone diuinam iuit ad filium Vlyffis.
chum pro / ODYSSÆAE HOMERI XIII.
ficifcitur. R. A. P. S. O. D. I. A.*

ODYSSEAE HOMERI XIII.

R A P S O D I A E

argumentum.

Hospitium Vlysis fit in agro apud Eumæum, & uarium quod- 10
dam colloquium. Sicut. Vlysis aduentus apud Eumæum, & ser-
mones fiunt dissimulantis seipsum, & facta quædam exponens.

ODYSSEAE HOMERI.

R A P S O D I A.

*Xi autem, Pylsem excepit hospitio Eumaeus
in agro subulcus.*

A T H I C E X portu ingressus est asperum
iter,
locum per syluosum per iuga, ubi ei Mimer-
44

dixerat diuinum subulcum, hic ei fortunas maxime
 erabat domesticorū quos cōparauerat diuinus *Vlysses*.
 hunc autem in uestibulo inuenit sedentem, ubi ei cors

*Eumeli do, alta edificata erat circumspiono in loco,
maus ad quē pulchraq; magnaq; circundabilis: quam subulcus
diuertit v/ ipse edificauerat suis absente rege,
lysses, de sine domina & Laerte sene,
scriptio. aduersis lapidibus, & circeras sepe rimosa:*

ad mellis lapidibus, & cirxeras sepe spinosa:
palos autem extra adiegit prorsus hinc & hinc
denfos & crebros, nigro quercus scisso.
intra autem aream sulcia duodecim fecerat
propè inter se, cubilia suis. in singulis autem
quinquaginta sues bumi iacentes continebantur
feminae factae: mares autem foris dormiebant,
multò pauciores. hos enim minuebant comedentes
diuini proci: quoniam mittebat subulcus
semper saginatorum pinguium optimum omnium.
hi autem trecentiq; & sexaginta erant.
apud autem canes feris similes semper dormiebant
quatuor, quos nutruerat subulcus princeps uirorum.
ipse autem circa pedes suos aptabat calciamenta,
incidens pellem bouinam coloratam: alij autem
iuerant aliò aliis cum stabulantibus suis,
tres: quartum autem miserat ad urbem,
suum ducere prociis superbis ui,
ut mactato carnibus saturarentur animo.
repente autem *Vlysses* uiderunt canes latratores:
qui quidem clamantes accurrerunt. at *Vlysses*
sedit astutia: uirga autem ei excidit manu.
atq; hic suum apud stabulum indignum tulisset dolorem,
sed subulcus celeriter pedibus uelocibus subsequens
emissit per uestibulum: corium autem ei excidit manu.
hos quidem increpando canes pepulit aliò alium
crebris lapidibus: ipse autem affatus est regem:

*O senex, certe propè te canes læsissent
repente: & mihi probum conciliaſſes.*

φωγαλία, ρυπώντα, κακῶ μεμολυγμένα καπνῶ.
 ἀμφὶ δὲ μὴ μέγα δέσμα ταχέως ἔως ἑλάφοιο
 ψιλὸν δ' ὤκει δίοι σὺν ἡττορὸν καὶ ἀεικία πῆρην,
 πυκνά φωγαλίην, γὰρ ἧ σφόδρ' ἦν ἀορτήρ.
 τῷ γ' ὡς βυλόνσαντε διέτμαγον ἡ μὲν ἔπειτα
 εἰς λακιδάιμονα διὰ νῆσθι μετὰ πᾶσι δ' οὐδυσσῶ.

ὈΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ ΤΗΣ Ε.

Ρ Α Υ Ω Δ Ι Α Σ

ਅੰਤਰੀਕਸ਼.

Ἐφεξομένης ὁ δυνάμεις γίνεται ἐν τῷ ἀγρῷ παρ' εὐμείων, καὶ ποιεῖται ἡμιλίαν. Ἀλλῃ. ὁ δυνάμεις παρδοίκα πρὸς εὐμείων, καὶ ἔργον γίνονται ἀναπλάττονται αὐτὸν, καὶ πράξει τινὰς ἐκπιθεμένην.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ Η΄

Ρ Α Υ Ω Δ Ι Α.

Ζῆ δ' ὀδυσσεὺς ἔειπεν· Εὐμαῖε, ἀγροῖ
 ὑποβίης.

ΥΤΑΡΘ' ἐκ λιμνῆς πρὸς ἐν τρηχῶαν
ἀταρπύς,
χωῖρον ἀν' ὑλῆν τε δ' ἄκριας, ἥ οἱ Ἀ-
θύνει

[illegible]

nunquam unam sacrificant iustitiam, neq. duas solas:
 unum autem consumunt immoderate haurientes.
 Ulyssie diu certe enim ei facultates erant magnæ: nulli tanta
 tie & pos- nitorum heronum, neq. continentis nigrae,
 sessiones: neq. ipsius Ithacæ: neq. viginti nitorum
 sunt diuitiæ tanta: ego autem tibi connumerabo:
 duodecim in continente armenta, tot greges ovium,
 tot suum pascua, tot stabula lata caprarum
 pascunt peregriniquē & ipsius pastores iuri.
 illic autem stabula lata caprarum undecim omnia
 in extremo agri pascuntur: insuper iuri boni custodiunt,
 quorum semper ipsis unusquisq. in die pecudem fert,
 saginatarum caprarum quæcumq. apparet optima:
 ac ego iues has seruoq. tneorq.,
 & ipsis suum optimum electum mitto. (unum
 Sic dixit, ille autē attente carnes comedeat, bibebatq.
 anide, dolens: mala autem procis machinabatur.
 at postquam cœnavit & explevit animum cibo,
 & ei explens dedit poculum quo bibebat,
 uino plenum. hic autem suscepit: gavisusq. est animo,
 & ipsum appellans uerba uolucra locutus est:
 O amice, quis nam te emit rebus suis,
 sic malde dives & fortis sicut dicis?
 dicis autē ipsum perisse Agamemnonis gratia honoris:
 dic mihi si fortē cognosco talem.
 Iupiter enim hoc scit & immortales Dei alij,
 si fortē ipsum nunciem misisse: mulsum autem erravi.
 Huic autē respondit postea subulcus princeps nitorum:
 & senex, nullus illum uir peregrinus ueniens
 nunciatus persuaserit uxoriq. & dilecto filio.
 sed alioquin nictu indigentes iuri peregrini
 mentiuntur, neq. uolunt uera loqui.
 quicumq. autem peregrinus Ithacæ in agrum uenit,
 profectus ad dominam meam, fallacia loquitur.
 hac autē benigne susceptū, diligit & singula inquirat,
 & ei lugenti palpebris lacryma decidunt,
 ut fas est mulierem, cum maritus alibi periit.
 fortassis & tu senex uerbum comminiferis,
 si quis tibi penulamq. tunicamq. uestimenta det.
 illius autem iam credibile est canes uelocesq. alites
 cutem q. ob sibus traxisse: anima autem destituit:
 uel illum in ponto comederunt pisces, ossa autem ipsius
 iacent in terra, arena uersa multa.
 sic ille quidem illic periit: amicis autem dolores post
 omnib. mihi a. maxime, facti sunt. non n. amplius alium
 humanum sic regem inueniam quocumque ibo,
 neq. si ad patris & matris iterum irem
 domum, ubi primum ortus sum, & me educauerunt ipsi.
 neq. uero ob illos tantum lugeo mæstus quamuis
 oculis ut uideam, in patria terra:
 sed me Ulyssie desiderium capis absentis.
 hunc quidem ego, o hospes, & non presentē nominando
 reuereor: ualde enim me diligebat & curabat animo.
 sed ipsum fratrem maiorem uoco etiam absentem.
 Hunc autē rursus allocutus est patiens diuus Ulysses:
 O ami-

ὅπως ἐν ἐρδύσσῃ ἐρρήϊον, ὅστις δὲ οἶον
 οἶνον ἢ φθινύθου ὑπὲρ βίον δακρύοντα.
 ἢ γὰρ οἱ ζωὴ γ' ὡς ἄσπετος ὅτινι τόσσον
 αὐδ' ῥῶν ἡρώων, ὅτ' ἢ πᾶσι μελαίνης,
 ὅτ' αὐτῇ ἰθάκης ἔτε ξυμεικτοὶ φῶτ' ἦν
 ἔς' ἀφ' ὧς πρὸς ὅτ' ἔγω δὲ κε τοὶ καταλέξω
 δώδεκα γ' ἢ πᾶσι ἀγέλαι, τόσπε πάσι οἶον,
 τόσσα συνὼν συβόσια, τόσ' ἀπὸ λυγρὰ πλάτ' ἀγῶν
 βόσκεισι ξείνοι τε αὐτῇ βόστρον ἀνδρῶν.
 10 γῶνα δὲ τ' ἀπὸ λυγρὰ πλάτ' ἀγῶν γ' ὅτι καὶ πάντες
 ἰσχυρὰ βόσκοντ'· ὡδὲ δὲ αὐτῶν ἐδιδῶν ὄροντα,
 τῇν αἰαὶ σφιμ' ἔκαστος ἐπ' ἡματι μῆλον ἀγινῶ,
 ζατρεφίω ἀγῶν ὅστις φαίνεται ἄριστος.
 αὐτὰρ ἐγὼ σὺς πάσδε φυλάσσω τε ῥύομαι τε,
 καὶ σφι συνὼν τῶν ἄριστον ἐκρίνας ἀποπέμπω.
 20 ὡς φάβ'· ὁ δὲ γ' ὀδυκνέως κέραι τ' ἦδ' ἰδ' ὡν τε οἶνον
 ἄρπαλ' ἔως, ἀκίωμ'· κακὰ δὲ μνηστῆρσι φ' ὄντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ἐπ' ἔπνευσεν ἡρᾶν θυμὸν ἐδωδ' ἦ,
 καὶ οἱ πλησέμεν δὴ σκύφῃ ὕπνῳ ἔπνευ,
 30 οἶνον γ' ἵπλεον· ὁ δὲ ἐδ' ἔφατο· χαῖρε γ' ὀδυμῶν,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπειτα πτόρ' ὄντα πτόρ' ὄντα,
 Ω φίλοι, τίς γὰρ σ' ὡρίστω κτεάτεσσιν ἐοίσιν,
 ὡδὲ μάλ' ἀφ' ἑοὺς κ' κερτρός ὡς ἀγορεύεις;
 φῆς δὲ αὐτὸν φθίδι· Ἀγαμέμνον' εἰναι τιμῆς·
 ὥπερ μοι αἰεὶ ποθὶ γινώσκω τοῖσδε ἰόντα.
 Ζεὺς γὰρ πρὸς τόγ' οἶδ' ἐκ' ἀθανάτοιο θεοὶ ἄλλοι,
 ἐκ' ἐμ' ἀγγέλαμι ἰδὼν· ὡδὲ πολλὰ δ' ἀλήθ' ἴω.
 Τὸν δὲ ἡμῖν ἐπ' ἔπειτα συβότων ὄρχαμος αὐδ' ῥῶν,
 40 ὡς γέρον, ὅστις ἐκ' ἄνδ' ἀλάλ' ἔμελλ' ἔλθ' ὡν
 50 ἀγγέλων πᾶσι γε γυναικῶν τε κ' φίλων ὄν.
 ἀλλ' ἄλλως κομῶδ' ἡς κε χρημῶν ἀνδρῶν ἀλ' ἔπειτα
 ψεύδ' ὄντ', ὅδ' ἐδ' ἔλθ' ὡν ἀλ' ἔπειτα μὴ σέσωκα.
 ὅς δ' ἔπειτα ἔλθ' ὡν ἰθάκης δ' ὡν δ' ἔπειτα
 ἔλθ' ὡν δ' ἔπειτα ὡν ἔπειτα ἀπ' ἀπ' ἔπειτα βᾶζει
 ἢ δ' ἐπ' ἔπειτα φιλίᾳ ἔπειτα μετὰ λαῶν,
 καὶ οἱ δ' ὡν ἔπειτα βλεφάρων ἀπ' ὡν δ' ἔπειτα πῖπται
 ἢ δ' ἔπειτα γυναικῶν, ἐπ' ὡν πῖπται ἔπειτα ὡν
 αὐτῶν κ' ὡν γυναικῶν ἐπ' ὡν πῖπται ὡν
 ὡς οἱ μὲν γ' ὡν ἀπ' ὡν φιλίᾳ ὡν ὡν ὡν
 πᾶσιν, ἐμοὶ ἢ μάλιστα, τετ' ὡν ὡν. ὡς γὰρ ἔτ' ὡν
 ἢ πῖπται ὡν ἀνὰ κ' κ' ὡν ὡν ὡν ὡν ὡν ὡν
 ὡς ὡν πᾶσι κ' κ' ὡν ὡν ὡν ὡν ὡν ὡν
 οἶον, ὅδ' ὡν πῖπται ὡν ὡν ὡν ὡν ὡν ὡν
 ὡς οἱ μὲν γ' ὡν πῖπται ὡν ὡν ὡν ὡν ὡν ὡν
 50 ὡς οἱ μὲν γ' ὡν πῖπται ὡν ὡν ὡν ὡν ὡν ὡν
 ἀλλὰ μ' ὡς οἱ μὲν γ' ὡν πῖπται ὡν ὡν ὡν ὡν ὡν
 τῶν μὲν γ' ὡν πῖπται ὡν ὡν ὡν ὡν ὡν ὡν
 αὐτῶν κ' ὡν πῖπται ὡν ὡν ὡν ὡν ὡν ὡν
 ἀλλὰ μιν ὡν πῖπται ὡν ὡν ὡν ὡν ὡν ὡν
 Τὸν δὲ αὐτῶν πῖπται ὡν ὡν ὡν ὡν ὡν ὡν
 1 4 ὡς φέλ'

Castor Hylacides, cum ego genus pradio esse:
 qui quondam in Cretensibus ut Deus colebatur populo,
 fortunisque diuitijsq, et filijs honestis;
 sed illum quidem fata iuerunt mortis ferentia
 ad Ditio domos: facultates autem diuiserunt
 filij magnanimi, et sortes iecerunt:
 at mihi nalde pauca dederunt, et propria attribuerunt.
 duxi autem uxorem locupletissimorum hominum,
 gratia mea nirtutis: quoniam non contemnendus eram,
 neq, timidus, nunc autem iam omnia defecerunt.
 sed tamen nalde quidem te arbitror intuentem
 cognoscere: certe enim me duritia tenet nalde multa.
 certe enim audaciam Marsq, dederunt et Minerva,
 et fortitudinem, cum legerem ad infidias
 viros optimos, mala inimicis ferens:
 nunquā mihi mortē ante oculos ponebat animus nirtutis,
 sed multo primus adoriens lancea, occidebam
 virotum inimicorum si quis mihi cederet pedibus.
 talis eram in bello, opus autem mihi non gratum erat,
 neq, res familiaris, quae nutrit charos filios:
 sed mihi semper naues remigabiles gratæ erant,
 et bella, et tela lenia, et sagittæ,
 tristitia, quæq, alijs horrenda sunt,
 at mihi gratæ erant quæ forē Deus in animo posuit:
 alius enim aliis uir delectatur operibus.
 ante enim quā in Troia pedē ponerent filij Achiuorū,
 nonies uiris imperator fui et uelocibus nauibus
 viros aduersus externos: et mihi nalde aderant omnia,
 quæ optabam iucunda, multa autem post illa
 assequer: statim autem domus angebatur, et postea
 graniq, reuerendūq, inter Cretenses euasi.
 sed cum iam odiosum iter magnus Iupiter
 decreuit, quod multorum virotum subtus genua soluit,
 tunc me iusserunt et inclytum Idomeneum
 naues ducere in Ilium: neq, ulla ratio
 erat denegandi, malus autem habebat populi rumor.
 ibi quidem nonem annis belligeramus filij Achiuorum,
 decimo autem urbem Priami populati inimus
 domum cum nauibus: Deus autem disiecit Achinos.
 at mihi misero mala statuit consiliarius Iupiter.
 mensem enim solum mansi delectatus filijs,
 nouaq, coniuge et bonis: at postea
 in Ægyptum me animus impulit nauigare,
 naues bene parantem cum diuinis socijs.
 nouem naues parauī, citō autem coactæ sunt copiae.
 sex diebus quidem postea mihi dilecti socij
 conuiuiati sunt: at ego sacra multa præbui,
 Deisq, sacrificando, ipsiq, epulas stituendo.
 septimo conscendentes à Creta lata,
 nauiganimus Borea vento secundo, bono,
 facile, uelut secundo flumine, neq, aliqua mihi
 nauium laesa est, sed sospites et incolumes
 sedebamus: has autem nentusq, nautasq, gubernabant,
 quinto die autem Ægyptum pulchrē irrigatam inimus:
 statim autem in Ægypti flumīe naues uersatiles.

ibi

Κάτωρ γ' Ἀκρίδης, ἔργῳ γὰρ ὀνόμαϊ ἐν.
 ὅς ποτ' οἱ Κρήτεςι θεὸς ὡς τίς ὦρ ἄλκιμος,
 ὄλω τε πλάτῃ τε, ἐὼς κινδ' ἀλίμοισιν.
 ἀλλ' ἥτοι τὸν κῆρυ' ἔβαν θανάτοιο φέρεσθαι
 αἰς αἰδ' αὖ δόμοις τοῖς ἰωλῷ ἐδῶσαντο
 παῖδ' αὖ ὑπὲρ θυμοῖ, κῆ ὑπὸ κλέρῳς ἐδῶσαντο.
 αὐτὰρ ἐμοὶ μάλα παύρα δόσαν, οἴκῳ γ' ἔειμαν,
 ἡ γὰρ γούμῳ ἢ γυναικὶ πολυκλήρῳ ἀνθρώπων,
 ἔνεκ' ἐμῆς ἀρετῆς· ἐπ' αὖτε ἀποφώλιθ' ἡσ,
 10 ὅδ' ἐφ' ἑνγοπτόλει μ' ἐνὶ δ' ἥδ' ἰν' πάντῃ λείλοιπ' ἔσθαι.
 ἀλλ' ἐμπίης καλὰ μὲν γέ σ' οἶσμαι εἰσορόωντα,
 γυνώσκω· ἢ γὰρ με δῖος ἔχει ἄλιθα πολλὰ.
 ἢ μὲν δ' ἡ θάρος μοι Ἀχῆς τ' ἐδούσαν ἐπ' ἄλλῃ,
 κῆ φησὶ λυοῖσιν, ὅπῃ τε κείνοισι λοχονδῆ
 ἀνδράς ἀρετῆας, κακὰ δ' ὀυσμνέεσσι φυτεύουσιν.
 ὅπῃ τε μοι θάνατον πῦρ· ὅς ὦρ θυμὸς ἐγὼ λῶωρ,
 ἀλλὰ πολὺ πρότις ἐπ' ἀλμυρῷ ἔγχε, ἴδ' ὀλισκον ἀλμυρῷ
 αὐδ' ὦρ δ' ὀυσμνέεσσι, τε μοι εἴψαι πόδ' ἔσθαι.
 τοῖς ἔα γὰρ πολέμῳ, ὄργῳ δ' ἐμοὶ ὅ φίλον ἔσθαι,
 20 ὅδ' οἴκῳ φίλῳ, ἢ τε τρεῖς ἀγλαὰ τέκνα.
 ἀλλὰ μοι αἰὲν ἔσθαι ἐπ' ἀρετῇ μοι φίλοι ἦσαν,
 κῆ πόλει μοι, κῆ ἀκοντῶν ἐνέεσσι, κῆ οἴσῳ,
 λυγρὰ, τὰ τ' ἀλλοισὶν γέ καταπρυγὰ πῶλοντο.
 αὐτὰρ ἐμοὶ τὰ φίλ' ἔσθαι τὰ πῶλοντο γὰρ φρεσὶ θάνατον.
 ἀλλὰ γὰρ τ' ἀλλοισὶν ἀνὴρ ὑπὸ πῶλοντο ὄργῳ.
 πρὶν μὲν γὰρ Τροίης ὑπὸ βῆμασι νῆας ἀχαιῶν,
 ἀνέκ' αὐδ' ὄργῳ ἡρῆα κῆ ἀκοντῶν οἰσὶν νῆας (τα,
 ἀνδράς δ' ἀλλοδ' ἀπ' ὅς καὶ μοι μάλα τύγχανε πῶλον
 τῇν' ὄργῳ δ' ὀυσμνέεσσι, πῶλον δ' ὅπῃ σῶω
 30 λ' ἀγχαλον· αἰὲν ἔσθαι οἴκῳ ὄφ' ἔσθαι, καὶ ῥα ἐπ' ὅτ' ἐ
 δ' ὅτ' ἐσθαι τὰ αἰδοῖς τε μετὰ Κρήτεςι τετύγχεσθαι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τῶνδε συγερῶν ὅδ' ὦρ δ' ὀυσμνέεσσι Ζεὺς
 ἐφ' ὄργῳ, ἢ πολλῶν ἀνδρῶν ἔσθαι γένεσθαι ἔλυσθαι,
 δ' ἢ τότε μ' ὀυσμνέεσσι ἀγχαλον τῇν' ὄργῳ
 νῆας ἡρῆα πῶλοντο δ' ὀυσμνέεσσι τῇν' ὄργῳ
 ἔσθαι ἀνέκ' αὐδ' ὄργῳ, καλὰ δ' ἔσθαι ὀυσμνέεσσι.
 γῶντα μὲν ἀνέκ' αὐδ' ὄργῳ, καλὰ δ' ἔσθαι ὀυσμνέεσσι.
 ὅδ' ἐκ' αὐτῶν ἢ πόλιν προῖα μ' πῶλοντο ὀυσμνέεσσι
 οἴκῳ δ' ὀυσμνέεσσι· θεὸς δ' ἐκ' αὐτῶν ὀυσμνέεσσι.
 40 αὐτὰρ ἐμοὶ δ' ὀυσμνέεσσι καὶ μὲν ὦρ μῆτις τε Ζεὺς.
 μὲν γὰρ οἰοῦμαι καὶ τε τῇν' ὄργῳ· τε κείνοισι,
 κεριδίῳ τ' ἀλόχῳ ἐκ' ὀυσμνέεσσι· αὐτὰρ ἐπ' ὅτ' ἐ
 Αἰγυπτόνδ' ἐμοὶ θυμὸς ἀνέγχε νηυτίλλεσθαι,
 νῆας ὀυσμνέεσσι σῶω ἀντιδῶν ἐπ' ὀυσμνέεσσι.
 γῶντα νῆας σῶω, θοῶς δ' ὀυσμνέεσσι λαός.
 ἐξ ὀυσμνέεσσι μὲν ἐπ' ὅτ' ἐμοὶ ἐπ' ὀυσμνέεσσι ἐπ' ὀυσμνέεσσι
 δαίνωτ'· αὐτὰρ ἐγὼν ἡρῆα πολλὰ πῶλοντο,
 θεοῖσιν τε ῥέζω, αὐτοῖσι τε δαῖτα πῶλοντο.
 ἐδ' ὀυσμνέεσσι δ' ἀνέκ' αὐδ' ὄργῳ Κρήτες ὀυσμνέεσσι,
 50 ἐπ' ὀυσμνέεσσι βορέη ἀνέμῳ ἀνέκ' αὐδ' ὄργῳ, καλὰ,
 ῥηιδίως, ὡς ἔσθαι κατὰ ῥέζω. ὅδ' ἐσθαι ἐν μοι
 νῶν πῶλοντο, ἀλλ' ἀσκηδῶν κῆ ἀνέκ' αὐδ' ὄργῳ
 ἡμῖν τὰς δ' ἀνέμους τε κυβερνῶνται τ' ὀυσμνέεσσι.
 πῶλοντο δ' Αἰγυπτόνδ' ἐπ' ὀυσμνέεσσι ὀυσμνέεσσι
 ἐπ' ὀυσμνέεσσι δ' Αἰγυπτόνδ' πῶλοντο νῆας ἀνέκ' αὐδ' ὄργῳ.

γῶν

γνῶ' ἥτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρίστρας ἐταίρους
 αὐτ' ἀγρὴν ἔοσι μὲν εἰμ, κὴ νῆας δ' ὄνδρα.
 ἐπὶ τῆρας ἧ κατὰ σκοπίας ὄτρυναι νείεσθαι·
 οἱ δ' ὕβρει εἴξαντες, ὡπασόμενοι μὲν ἐσφῶ,
 αἶψα μάλ' Αἰγυπτίω ἀνδρῶν ποτακάλλεας ἀγρὸς
 πόρθεον, ἐκ ἧ γυναικάς ἄγον ἔνῃπια τέκνα,
 αὐτὸς τ' ἐκτείνον. τὰχα δ' οὐ πόλιν ἵκετ' αὐτῇ.
 οἱ δ' ἐ, βοῆς ἀκούοντες, αἶμα' ἦοι φαινομένην φη
 ἦλθον· πλῆθ' ὃ πᾶν πεδίον πεζῶν τε κὴ ἵππων,
 χαλκῷ τε σερποτῆς. γν' ἧ Ζεὺς τὸρ πικέραν ὄφρ
 φῦζαν ἐμοῖς ἐταίροισι κακῶν βάλαν, ὃ δ' ἐτις ἔτλη
 μέναι γνῶντίσιον· ποδὶ γὰρ κακὰ πᾶν τοῖον ἔσθ.
 γνῶ' ἡμέωρ πολλὰς μὲν ἀπὸ κτανον ὄφει χαλκῶ,
 αὐτὸ δ' ἄγαγον ζῶος, σφίσι μὲν ἐργάζεσθαι ἀνάγκη.
 αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς γνῶ' ἵφρεσι δῶκε νόημα
 ποῖναι, ὥς ὄφελον θανέειν κὴ πόντον ὡπασέειν
 αὐτ' ὅν Αἰγυπτίῳ· ἐτι γὰρ νῦν με πῆμα ὑπέδρακτο.
 αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κυνέειν οὐτκτον ἐβηκα,
 ἰγυάκος ὠμοῖσι δ' ὄρου δ' ἐκβαλον ἐκτοσε χεῖρας·
 αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆα γνῶντίον ἦλθον ἵππων,
 κὴ κύσσε γένανθ' ἐλῶν. ὁ δ' ἐρύσσατο, καὶ μ' ἐλεσεν·
 οὐδὲ φρον δ' ἐμ' ἔσας ἀγρὸς οἰκάσθαι δ' ἀκρυχέοντα.
 ἦ μὲν μοι μάλα πολλοὶ ἐπ' ἡῖοσιν μελίσσιον,
 ἑταῖροι κτῆναι· (δὴ γὰρ κεχολώατο λίβω)
 ἀλλ' ἀπὸ κένθ' ὄρυκε Διὸς δ' ὠπίζομαι μῦθον
 ξενίῃ, ὅς τε μάλα νεικεσάτω κακὰ ὄργα.
 γνῶν μὲν ἐπὶ τὰς τες μῶλον αὐτόθι, πολλὰ δ' ἄγεια
 χρέματ' ἄν' Αἰγυπτίῳ ἀνδρῶν· δίδ' ὅσαν γὰρ ἄπαν
 ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδ' ὁμοῖ μοι ὡπλόμηνον ἔβδ' ἦλθε, (τες.
 δὴ τότε φοινίξ' ἦλθον ἀνὴρ ἀπατῆλια εἰδὼς,
 τρώκτης, ὅς δὴ πολλὰ κακὰ ἀνθρώποισιν ἐώργει·
 ὅς μ' ἄγε πρὸς πεπιθῶν ἥσιν φρεσίν, ὄφρ' ἐκόμειδα
 φοινίκην, ὅθι γὰρ δόμοι κὴ κτήματ' ἔκειτο.
 γνῶν πρὸ αὐτῷ μέναι τελεσφόρου εἰς γνῶναιτόν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνεις τε ἔμειραι ὄζε τελευτῶτο
 αἶψ' ὡπλομένης ἐτε· κὴ ἐπ' ἦλθον ὦραι,
 οὐδὲ λιβύην μ' ὕδινος ἔεσσατο ποντοπόροιο,
 ὕδρα βελδύσας, ἵνα οἱ σὺν φόρῳ ἄγοιμι,
 κῆθε δ' ἐμ' ὥς πρὸς ἄσκησι, κὴ ἄσπετον ὦνον ἔλοιτο.
 ὅθ' ἐπὶ μὲν ὕδινος, ὅθ' ὡπλότος πόρ, ἀνάγκη.
 ἦ δ' ἔβην βορέην ἀνέμω ἀκράει καλῶ
 μέσορ ὑπὲρ Κρήτης. Ζεὺς δ' ἐσφιν μῦθον· ὀλεθρον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Κρήτῳ μὲν ἐλείποντο, ὃ δ' ἐτις ἄλλῃ
 φάνετο γαῖάων, ἀλλ' ἄρανός ἦ δ' ἐθάλασσα,
 δὴ τότε κυανέην νεφέλῃν ἔσθσε Κρονίῳ
 νηὸς ὑπὲρ γλαφυρῆς ἥχλυσε ἧ πόντος ὑπ' αὐτῇ.
 Ζεὺς δ' ἄμυνδρις βρόντησε, κὴ ἐμβαλε νηὶ κεραυνόν.
 ἦ δ' ἐλελήθη πᾶσα, Διὸς πληγῆσα κεραυνῶν,
 γν' ἧ θεῖος πλῆτο, πῶς σον δ' ἐκ νηὸς ἄπαντο.
 οἱ δ' ἐ, κορώνησι πῆλκοι, ποδὶ νῆα μέλαιναν
 κύμασιν ἐμφορέοντο. θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόσον.
 αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς ἔχοντί πορ ἄλγεα θυμῶν,
 ἐσθ' ἀμαμακάσθω νηὸς κυανοπώροιο
 γν' ἡ χεῖρος ἱεθῆκον, ὅπως ἐτι πῆμα φύγοιμι.
 ὅθ' ἔρα ποταπλεχθεῖς, φερόμην ὁλοοῖς ἀνέμοισιν·
 γνῶν μῆμαρ

α. ὁρῶν ὅτι

ibi quidem ego iussi cbaros socios
 illic apud naves manere, et naves subducere.
 speculatores autem per speculas misi ut irent:
 hi autem intemperantia impuls, insequentes robore suo,
 statim valde Aegyptiorum virorum perpulchros agros
 populabantur, mulieres a. abducebant et infantes natos,
 ipsosque interficiebant. statim autem in urbem inii rumor.
 illi autem vocem audientes, simul cum Aurora apparente
 venerunt: impletus est a. totus capus pedumque et equitum,
 10 acrisque fulgore. Iupiter autem fulminator
 fugam meis socijs malam intulit, neque aliquis sustinuit
 manere contra: circum enim mala undique steterant.
 ibi nostrum multos quidem interfecerunt acuto cre,
 alios autem duxerunt nivos, sibi operari vi.
 at mihi Iupiter ipse in mente hoc consilium
 creavit, quod utinam mortuus fuisset et fatum obijisset
 illic in Aegypto. adhuc enim me malum exceperit.
 statim de capite galeam fabrefactam deposui,
 et scutum humeris: lanceam autem projecit ex manu:
 20 at ego regis obuiam veni equis, miseratus est:
 et osculatus sum genua complexus. hic a. servavit, et mei
 in currum aut me collocatum duxit domum lacrymantem.
 equidem me valde multis adoriebantur fraxineis,
 cupientes interficere: (namque irati erant valde)
 sed ille eripuit: Iouis autem meritis est iram
 hospitalis, qui maxime agere fert mala opera.
 ibi septem annos mansi ibidem, multas autem coegi
 pecunias inter Aegyptios viros: dabant enim omnes.
 sed cum iam octavus mihi rediens annus venit,
 30 tunc Phœnix venit vir fallacia sciens,
 veterator, qui iam multa mala hominibus fecerat:
 qui me duxit persuadens sua mente, ut iremus
 in Phœniciam, ubi huius domus et bona erant.
 ibi apud ipsum mansi perfectum in annum.
 sed quando iam mensesque et dies perfecti sunt
 nertentis anni, et superuenerunt tempora,
 in Lybiam me in navi misit maritima,
 falsa consultans, ut ei onus comportarem,
 illic aut me ut venderet, et magnum precium acciperet.
 40 hunc sequebar in navi, suspicans licet, necessitate.
 illa autem currebat Borea vento mero bono (mortem.
 per medium supra Cretam. Iupiter autem eis deliberabat
 sed quando iam Cretam quidem liquimus, neque aliqua alia
 apparebat terrarum, sed cælum et mare,
 tunc atram nubem statuit Saturnius
 navem supra conuexa: obscuratus est aut pontus ab ipsa.
 Iupiter autem crebro tonuit, et iniecit navi fulmen.
 hac autem concussa est tota, Iouis percussa fulmine,
 nidore autem impleta est, ceciderunt aut ex navi omnes.
 50 hi autem cornicibus similes, circum navem nigram
 fluctibus inferebantur. Deus autem abstulit reditum,
 at mihi Iupiter ipse habenti licet dolores animo,
 malum longum navis nigrae prora
 in manibus posuit, ut adhuc malum fugerem.
 hunc amplexus, ferebar perniciosus ventis:

NONO

nonem diebus ferebar, decima autem me nocte nigra
terra Thesprotorum applicuit magna unda nolens:
tunc me Thesprotorum rex excepit Phidon
beros gratis: huius enim dilectus filius occurrens
frigore & labore afflictum duxit in domum,
manu subleuans: donec uenit ad aedes patris.
circum autem me penulam tunicamq; uelamina induit.
ibi de Ulysse ego audiui: ille enim dixit (terram.
hospitio suscepisse & amato tractasse euntem in patriā
& mihi res ostendit quas coegerat Ulysses,
atq; aurumq; laboratissimumq; ferrum.
& quidē in decimam progeniem alterum adhuc aleret.
tot ei in domibus thesauri iacebant regis.
hunc in Dodonem dicebat inisse, ut Dei
ex queru procerā Iouis mentem audiret,
quomodo redires Ithaca in fertilem agrum,
iam diu absens, an palam, an occultē.
iurauit autem coram me ipsum, libans in domo,
manem deduxisse, & paratos esse socios,
qui ipsum comitaturi essent dilectam in patriam terrā.
sed me prius misit: contigit enim ueniens navis
uirorum Thesprotorum in Dulichium frumentariam.
tunc hic me iussit mittere regi Acasto
accuratē. his autem malum mentibus placuit consilium
de me, ut adhuc omnino casus calamitatem subirem.
sed quando profecta est à terra multū pontigrada navis,
statim seruirem diem mihi excogitabant.
me quidem penula tunicaq; uelaminibus exuerunt,
circum autē me rallam aliam malam iecerunt, & tunicā,
laceram, quæ & ipse in oculis uidēs.
uespera autem Ithacæ antena ad agros peruenierunt.
ibi me quidem ligauerunt armata in nani,
fune bene torto arte: ipsi autem exscensu facto
festinanter ad litus maris carnā sumpserē.
ut mihi uinculum quidem dissoluerunt Dei ipsi
facile: capite autem panno amictō,
lenis temonis nice degressus applicui mari
pectus: deinde manibus remigantibus
natans, ualde autem citō discessi longē ab illis.
tunc ascendens ubi quercetum erat florida syluæ,
iacebam stratus. illi autem ualde suspirantes
ibant. sed non enim ipsis uisum est melius esse
inquirere ulterius. hi quidem iterum rediuerunt
nauis in concana: me autem absconderunt Dei ipsi
facile, & me stabulo applicuerunt ducentes
uiri prudentis, adhuc enim mihi fatale est uiuere.

*Eumæo re. Hunc autē respondens allocutus est Eumæus subulcus:
ditus Vlyss. & miser hospitium, certè ualde animum commouisti,
non persuas hæc singula dicens quæ tulisti, & quæ nagatus es.
Actur. sed illa non ritè puto, neq. mihi persuadebis,
locutus super Vlysse. quid te oportet talem hominem
temerè mentiri? ego autem certò scio & ipse
reditum mei regis, quòd insecutus est omnibus Deis
prorsus, quando ipsum non in Troianis domuerunt,
uel antiquorum in manibus, postquam bellum absoluit.*

quote

ῥῖνῃμαρ φερόμην, δ' ἐκὰς δὲ με νύκτι μέλαιναν
 γαίης θειαρρωτῆν ὤλεας μέγα κύμα κυλινδῶν.
 ῥῖθ' αὖ θειαρρωτῆν βασιλεὺς ἐκομίσσατο φείδωμ
 πρὸς ἀπριάτῳ· γὰρ φίλος ἦος ἐπ' ἐλθῶν
 αἰθρῶν καμάτω διεδ' ἑμὴν ἡγρὸν οὐ οἶκον,
 χεῖρὸς ἀνὰ σῆπος ὄφρ' ἵκῃσθ' ὀλκάματα πατρός.
 ἀμφὶ δὲ με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ἱμάτια ἔσσυ.
 ῥῖθ' ὁ δ' ὕσῃ· ἐγὼ πυθόμην· κείνος γὰρ ἔφασκεν
 ξενίσσαι· ἥ δ' ἐφίλησαι ἰόντ' οὐ πατρίδα γαῖαν.
 10 καὶ μοι κτήματ' ἔδ' ἔσσυ ὅσα ξυναγέρετ' Ὀδυσσεύς,
 χαλκὸν τε χρυσόν τε πολὺ κμυτὸν τε σίδ' ἥροιν.
 Ἐνὶ κῆν οὐ δικάτῳ γῆρι λῶν ἑτορὸν γ' ἔτι βόσκει
 τόσσα οἱ ῥ' ἐμ' ἀγροῖς κεκμηλὶα κείτῳ ἀνακτ'·
 τὸν δ' οὐ δωδ' ὤνῳ φάτο βῆμνυκε, ὄφρα θεοῖο
 ἐκ δρυὸς ἔφ' ἐκόμοιο διὸς βαλὼν ἔπαυσε,
 ὅππῃ οὐ νοσῆσεν ἱθάκης οὐ πόνον δῖον,
 ἥ δ' ἡ δ' ἰὼ ἀπ' αἰῶν, ἥ ἀμφαδὸν, ἥ κρυφιδόν.
 ἄμοσος δὲ πῶς ἐμ' αὐτὸν, ἀποσσεύδον ῥῖν οἶκῳ,
 νῆα κατ' ἐρύδατα, καὶ ἐπ' ἀρτίαις ἐμὴν ἑταίρους,
 20 οἱ δ' ἡ μὲν πῶς ἐμ' ἐφίλησαν οὐ πατρίδα γαῖαν.
 ἀλλ' ἐμὲ περὶ ἀπέπεμψε· τύχῃ σέ γ' ἔρχομένη νῆος
 αὐδ' ῥῶν θειαρρωτῆν οὐ δαλίχιον πολὺν ἥροιν.
 ῥῖθ' ὄγε μ' ἰώσγει πῶς ἐμ' αὖ βασιλῆϊ ἀκᾶσῳ
 ῥῖν δ' ἔκλεισε, τῶσιν ἡ κακὴ φρεσὶν ἰώσκει· βαλὼν
 ἀμφ' ἐμοῖ, ὄφρ' ἔλ' ἀπ' ἀγρῶν δ' ἔσσει πῆμα γηροίμην·
 ἀλλ' ὅτε γαίης πολλὸν ἀπέπλω ποντοπόρῳ νῆος,
 αὐτίκα δ' ἄλιον ἤμαρ ἐμοῖ ποδὲ κμυχῶσιντο.
 ἐκ μὲν με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ἱμάτια ἔδυσαν,
 ἀμφὶ δ' ἐμοὶ ῥάκῃ· ἄλλο κακὸν βάλεν, ἡ γὰρ χιτῶνα,
 30 ῥῶγα λεία, τὰ δ' αὐτὸς ῥ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρσαι.
 ἑσπερίοι δ' ἱθάκης οὐδ' εἰλε δ' ῥ' ἀφίκοιτο,
 ῥῖθ' ἐμὲ μὲν κατέδυσαν ἑσπερίοι νῆος,
 ὅπῃ ἐμ' ἐσπερίοι σιρῶν· αὐτοὶ δ' ἀποβαύτες
 ἑσπερίοις πῆρ' ἀδινὰ δαλάσους διέσπον ἔλονται.
 αὐτὰρ ἐμοὶ δ' ἐσμὸν μὲν αἰὲν ἀμ' ἑσπερίοι αὐτοὶ
 ῥῖν δ' ἔκλεισε, καὶ ἐμὲ κατὰ ῥάκῃ· ἀμφικαλύντας,
 ἑσπερίοι φλόγῃσι κατὰ βάς ἐπ' ἑλκασα δαλάσῃ
 σῶθ'· ἔπατα ἡ γὰρ ἐμὲ δ' ἑσπερίοι ἀμφοτέρῃσι
 νηρόμηνος, μάλα δ' ἄκα δ' ἑσπερίοι· ἐκ ἀμφὶς ἐκάνω.
 40 ῥῖθ' ἀνὰ βάς ὅθι τε ἱδ' ῥῖν· ἰὼ πολυανδρὶ ὕλῃς,
 κέμην πῶς ἰδ' οἱ, καὶ μέγαλα σφάροντ' οὐ
 φοῖτων. ἀλλ' ἔγερ' ἐμὲ σφιν ἐφ' αἶν' ἑσπερίοι ἐν
 μαίεσθαι πῶς ὅθι. τοὶ μὲν πάλιν αὐτὶς ἔβαινον
 νῆος οὐ γλαφυρῆς· ἐμὲ δ' ἑσπερίοι αὐτοὶ
 ῥῖν δ' ἔκλεισε, καὶ ἐμὲ κατὰ βάς ἐπ' ἑλκασαν ἄγοντ' οὐ
 ἀνδρῶν οὐ καμῶν. ἔτι γὰρ νῦν μοι ἔσσει βιῶναι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος πῶς ἑσπερίοι εὐμαίε σὺ βῶτας,
 ἔδ' αἰεὶ ξένων, ἡ μοὶ μάλα θυμὸν ὄρενας,
 ταῦτα ἔκαστα λέγων ὅσα δ' ἐπ' αἶν' ἑσπερίοι,
 50 ἀλλὰ τὰ δ' ἐκὰς κόσμον ὁδοῖμαι, ὅθι με πῶς εἶς,
 ἐπ' αἶν' ἀμφ' ὁ δ' ὕσῃ. τί σε γὰρ τοῖον ἔντα
 ματ' ἰδ' ἔσσει· ἐγὼ δ' ἑσπερίοι ἐν οἶδ' αὐτὸς
 νόσον ἐμοῖο ἀνακτ'· ὅτ' ἤρ' ἑσπερίοι αὐτοὶ
 πᾶσιν μάλ', ὅτ' ἡ μὲν ἔτι μετὰ τρώεσσι δάμασσαν,
 ἡ φίλων ῥ' ἑσπερίοι, ἐπ' ἀπὸς πόλεμον τὸν πύδουσι.

66

ut rediret *V*lysses prudens suam domum. (nient.
percuſſit a. in aliu tollens talea quercus qua liquerat ne
hunc a. reliquit anima: hi a. iugulauerunt & cōbuſſerunt.
ſtatim a. ipſum diuiferunt. cruda autem poſuit ſubulcus,
undiq; incipiens a membris, in pinguem adipem.
& partem quidem in ignem iecit, miſcens farina ſlori,
minutim u. ſecuerunt alia, & circum uerna fixerunt,
aſſauerunt q; ritē, extraxerunt q; omnia:
poſuerunt autem in diſcis ſimul uniuerſa. ſubulcus uero
ſtetit diuiſurus. (ualde enim mentibus aqua ſciebat)
atq; quidem ſepſifariam omnia partitiſ eſt diuidens:
partem quidem unam *Nymphis* & *Mercurio Maia* filio
poſuit ſupplicans, alias diſtribuit ſingulis:
doris autem *V*lyſſem integris honorauit
albos dentes habētis ſuis: latificaui a. animū principis:
& ipſum dicendo allocutus eſt prudens *V*lyſſes:
utinam ſic *Eumae* dilectus *Ioui* patri eſſes
ſicut mihi, ſiquidem me talem bonis honoras.

Hunc autē reſponſes allocutus eſt *Eumaeus* ſubulcus:
comede felix hoſpitiū, & delectare his
qualia adſunt: deus autē hoc quidem dabit, illud a. ſinet,
quodcunq; ſuo animo uult: poteſt enim omnia.
dixit, & primitias ſacrificauit *Deis* ſempiternis.
libans autem nigrum uinum, *V*lyſſi urbiū deſtructori
in manibus poſuit. hic autem ſedebat ſua iuxta partem.
cibum autem ipſis diſtribuit *Meſaulius*, quem ſubulcus
ipſe poſſederat ſolus abſente domino,
ſeorſim a domina & *Laerte* ſene.
ipſum quidem a *Taphijs* emerat de ſuo:
hi autem in cibos paratos appoſitos manus extendebant:
at poſtquam potus & cibi deſiderium eiecerunt,
cibum quidem ab ipſis abſtulit *Meſaulius*: hi a. in cubile
cibo & carnibus ſaturati inerunt.
nox autem uenit mala obſcura, pluuit autem *Iupiter* (ſu.
toia nocte: at ſpirabat *Zeſphyrus* magnus ſemper aquo-
hos autem *V*lyſſes allocutus eſt, ſubulcum tentans,
ſi quō ab eo exutā ibi cblanā praberet, uel aliquē ſocio-
alium incitaret: ſiquidem ſui curam gerebat ualde: (tū

*V*lyſſes cō- audi nunc *Eumae*, & alij omnes ſocij,
modē petit iactando aliquod uerbum dicam. uinum enim iubet
lenam. ſtultum, quod impellit ſapientem etiam ualde cantare:
& leniter ridere, & ſaltare agit,
& aliquod uerbum profatur quod non dictum melius.
ſed poſtquam primum garrulus eſſe cōpi, non celabo,
utinam pubeſcerem, uisq; mihi firma eſſet,
ſicut quando ſub *Troia* inſidias duximus parantes.
duces erant *V*lyſſes & *Atrides* *Menelaus*,
cum his unā tertius dux eram ego: ipſi enim iubebant.
ſed quando inimus ad urbem aliumq; murum,
nos quidem circa urbem in uirgultis denſis,
inter calamos & paludem ſub armis humi
iacebamus: nox autem aduenit mala, *Borea* orio,
gelida, at poſtea nix facta eſt ueluti pruina
frigida, & ſcutis circumuertebatur cryſtallus,
tunc alij omnes neſtes habebant & iunicas,

dormie-

νοſῆσαι Ὀδυσῆα πολὺφρονά ὄνδε δόμονδε.
κόψι δ' ἀναχόμενος χεῖρ' ἐρύος ἢν λίπε κείων.
τῶ δ' ἔλιπε ψυχὴ τοῖ δ' ἐσφαζάν τε καὶ εὖσαν.
αὐτὰρ δ' ὅ μιν διέχδαν. ὁ δ' ὠμοθετῶτο συβώτης,
πάντοθεν ἀρχόμενος μελέων, δὲ πτόνα δινύμν.
ἢ τὰ μὲν γὰρ πυρὶ βάλλει, παλῶνας ἀλφίτῃ ἀκτῆ,
μίσυλλον τ' ἄρα τᾶλλα, καὶ ἄμφ' ὀβελίοισι περσῶν,
ἠπ' ἴσαν τὰ ποδὶ φραδίῃς, ἐρύσαντό τε πᾶντα.
βάλλον δ' ἐν ἑλίοισι ἀολίκα, ἢ ὅ συβώτης
10 ἴσατο δαετρεδύω· (ποδὶ γὰρ φρεσὶν αἰσιμα ἦδ' ἦ)
ἢ τὰ μὲν ἐπ' ἴσχα πᾶντα διαιμοιρᾶτο δαΐζων·
τὴν μὲν ἰὼν Νύμφῃσι, ἢ ἑμὴ Μακάρῃσι τ' ἴσι
δῆκον ἐπὶ δῆλῳ, τὰς δ' ἄλλας νείμῃσι τ' ἐκάσῳ·
νῶτοισι δ' Ὀδυσῆα δῖον κτεῖνοι γέρας ἔργον
ἀργιόδοντα, ὅς κ' ὀδῶναι ὅ δινύμν ἀνακτα.
καὶ μιν φωνήσας πρῶτόφῃ πολὺμντι Ὀδυσσεύς,
αἶδ' ὅτως Εὐμαῖ φίλος Διὶ πατρὶ γῆμοιο
ὥς ἐμοί, ὅτῃ με τοιοῦτόντ' ἀγαθοῖσι γεραίρες.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος πρῶτόφῃς Εὐμαῖ συβώτῃ,
20 ἔειπε δαμόνιε ξείνων, ἢ τόρπειο τοῖς δὲ
οἷα πάρες· θεὸς γ' ἐπὶ μὲν δῶσει, τὸ δ' ἔασαι,
ὅτῃ κεν ὦ θυμῷ ἐδέλῃ· δῶναι γὰρ ἅπαντα.
ἢ ῥά, ἢ ἀργατα δῶσε θεοῖς αἰεὶ γῆρῃσι.
σώσας δ' αἰθόπα οἶνον, Ὀδυσῆϊ πτόλι πόρῳ
ὃν χεῖροισι ἐθῆκον, ὁ δ' ἐζῶν πρὸ μῶρη.
σῖτον δ' ἐσφιν γῆμι μεσάυλι, ὅν ῥα συβώτης
αὐτὸς κτήσασατο οἷον ἀποχομνίοιο ἀνακτα,
νόσφιν δ' ἐσπῶνις ἢ λαίεταο γέροντα.
πᾶρ δ' ἄρα μιν Ταφίῳ πρὸς κτεάτεσσιν εἰοισι·
30 οἱ δ' ἐπ' ὀνείαδ' ἐτοίμα πρὸς κείονα χείρας ἱάλλον·
μὲν τέρ' ἐπ' αἰσῶσι, ἢ ἑλνύον· ὃ δ' ὄρον γῆτο,
σῖτον μὲν σφιν ἀφῆκε μεσάυλιος· οἱ δ' ὠπὶ τ' κοῖτῃ
σῖτα ἢ κρείων κεκορμημένοι εἰς δύνοντο.
νύξ δ' ἄρ' ἐπ' ἤλθε κακὴ σκοτομύμιος, ἢ δ' ἄρα Ζεὺς
πάννυχος αὐτῶν ἦν ζέφυρος μέγας αἰὼν ἐφύδρος.
τοῖς δ' Ὀδυσσεύς μετέπειθε συβώτῃ περικτίζων,
ἔπῳ οἱ ἐκδ' ὅς χλαῖναν πόροι, ἢ τιν' ἐπείρω
ἄλλον ἐποτρύνειν· ἐπεί το κῆρυ γλῆν·
Κέκλυθι νῦν Εὐμαῖ, ἢ ἄλλοι πάντες ἐταῖροι,
40 δὴ ξάμενός τι ἐπ' ἐρέω. οἶνον γὰρ ἀνώγει
ἄλεός, ὅς τ' ἐφίκε πολὺφρονά πόρ' μάλ' αἰῶσαι·
καὶ δ' ἀπαλὸν γέλασαι, καὶ τ' ὀρχήσασθαι ἀνῆκον,
καὶ τι ἐπ' πρὸς πρῶτον ἀνέκραγον, ἢ κῆρυ γλῆν,
ἄλλ' ἐπεί τ' ὄντο πρῶτον ἀνέκραγον, ἢ κῆρυ γλῆν,
εἰδ' ὅς ἡβώοιμι, βίη τέ μοι ἐμπεδῖται· εἴη,
ὥς ὅτ' ὑπὸ Τροίῃ λόχον ἦγομην ἀρτυώωντα.
ἡγέδῳ δ' Ὀδυσσεύς τε ἢ ἀτρείδης Μενέλαος,
τοῖσι δ' ἅμα τρὶς ἄρα ἔγω· αὐτοὶ γὰρ ἀνώγον.
ἄλλ' ὅτε δ' ἦ ῥ' ἐκόμιδα ποτὶ πτόλιν αἰπὴν τὴν τῶχος,
50 ἢ μῆς μὲν ποδὶ ἄστυ κατὰ ῥωπήν· ἢ αὖτε
αὐδόντας ἢ ἔλῳς ὑπὸ τ' ὀλίχῃσι πεπληγῶντα
κείμεθα· νύξ δ' ἄρ' ἐπ' ἤλθε κακὴ, Βορέαο πρῶτοντα,
πηνυλῖς, αὐτῶν εἰπετα χιὼν γῆρ' ἢ ἢ τε πᾶντα
ψυχῇ, ἢ σκεῖσσι ποδὶ τρεφῶν κρύσταλλον.
γῆρ' ἄλλοι πάντες ὅς χλαῖνας ἔχον ἢ δὲ χιτῶνας,

εὐδ' οὐ

ODYSSEAE HOMERI XVI.

Rapsodia argumentum.

Telemacho Minerva in somnis assistens in Ithacam redire hortatur. qui donis d Menelao acceptis mittitur, et ingressus in naum; Theoclymenum quendam Argivum natem recipit propter eadem exulantem. Et Eumaeus Vlyssi narrat uti Phoenices ipsum praedati ex Syria insula, ueniderint Lactae. Et Telemachi navis appellitur ad Ithacam, et cum banc ad urbem remisisset, ipse ad Eumaeum pergit.

ODYSSEAE HOMERI O.

RAPSDIA

Omicron, appulsi ad Ithacam Vlyssidos ex Lacedaemone.

N Ithacam Lacedaemonem Pallas Minerva
accessit, ad Vlyssis magnanimi illustre fili-
um

de reditu admonitura, et suaserat ut rediret.

invenit autem Telemachum, et Nestoris inclitum filium,

dormientes in vestibulo domus Menelai illustris.

Nestoridem quidem molli domitium somno:

Telemachum autem non somnus tenebat dulcis, sed in animo id

noctem per solitariam curas patriae congregabat.

prope astitit allocuta est glaucos oculos habes Minerva:

Telemache, non amplius bene domibus diu aberras,
possessionesque relinquens virosque in tuis domibus
sic superbos ne omnia comedant
possessionibus diuisis, tu autem inanem viam venias.
sed moue citissime noce bonum Menelaum,
mittere, ut adhuc domi bonam matrem inuenias.
iam enim patresque fratresque iubent
Eurymacho nubere. hic enim superat omnes
procos donis, et auget dotes.

ne te inuiso ex domibus res efferatur.

scis enim qualis animus in pectoribus mulieris:

illius uult domum augere quicumque duxerit,

filiorum autem priorum et mariti dilecti

non amplius recordatur mortui, neque inquirunt.

sed tu ueniens ipse committes singula

fatularum quae tibi optima uidebitur esse,

donec praebeant Dei uenerabilem uxorem.

aliud autem tibi uerbum dicam: tu uero repone animo.

procorum tibi diligenter optimi insidiantur

in fredo Ithacae, Samiisque puluerulenta,

cupientes occidere antequam in patriam terram uenias.

sed hac non phio: ante quam aliquem terra detineat

uirorum procorum, qui tibi uisum comedunt.

sed longe ab insulis abstine benefabricatam nauem:

nocte tamen nauiga. mittet autem tibi uentum a tergo

immortalium quicumque te custoditque tueturque.

at ut primum littus Ithacae perueneris,

nauem quidem in urbem impelle et omnes socios:

ipse autem primum Subulcum adito,

qui tibi suum cussos: tamen tibi bene uult.

illis autem noctem dormi. hunc autem mitte urbem intra

nunciium discursum prudenti Penelope,

quod ei saluus sis, et ex Pyllo ueneris.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ ΤΗΣ Ο.

ραψωδίας ὁποθέσις.

Τηλέμαχος Ἀθῶνᾳ ἵναρ ἐπιτῶσα εἰς Ἰθάκην ἐπιτελῶν πορτερὸ
πιτα. εἰς Αἴθρα παρὰ Μενελάου καθύρ πῶππεται, καὶ ἰμβάλειν μὲν
λαρ εἰς τὴν ναυὶ, Θυοκλὺ μὲρ τὴν ἀγρῶν μῶστιν ἀνδραμῶν
ἐπὶ φόνον φέγγεται. καὶ Εὐμαῖος ὁ δούνα διωγῆται εἰς Φοίνικας αὐ-
τὸν λαὶσὶ μὲρ τὴν Συρίας νῆον, ἀπὸ δούνα Λαίρτη. καὶ ὁ Τηλέμα-
χος αὐτὴν κατέβηται εἰς Ἰθάκην, καὶ τὰ αὐτῶν εἰς αὐτὸν ἀποτίμῃται, αὐ-
τὸς πρὸς Εὐμαῖον ἵρχεται.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ Η' Ο.

ΡΑΨΟΔΙΑ

Οὐκ ἐπὶ δ' Ἰθάκῃς ὁ δούνα εἰς
λακιδάμονος.

Δ' εἰς δούνα χορον λακιδάμονα παλαιὰς
Ἀθῶν
ᾤχετ', ὁ δούναος μεγαθύμου φαίδι-
μου ἵδον

νόσῃ κομνήσασα, καὶ ὅτρων ἔσασα νέεσθαι.

εὐρὲς Τηλέμαχον, καὶ Νέστορος ἀγαθὸν ἵδον,

εὐδοντ' ὅν ποδῶν Μενελάου κυδάλιμοιο.

ἄτοι Νέστοριδω μαλακῶ διεδμηνῶν ὕπνω

Τηλέμαχον δ' ὅχ ὕπνος ἔχει γλυκύς, ἀλλ' ὅν θυμὸς

νύκτα δ' ἀμβροσίῳ μελεδνῆματα παρὸς ἔγχεον.

ἄγχε δ' ἰσαμὺν ποσέφῃ γλαυκῶπις Ἀθῶν,

Τηλέμαχ', ἐκ τὴν καλὰ δόμον ἀπο δῆμ ἀλλάλῃσαι,

κτῆματα τε πολυπῶν ἀνδρας τ' ὅν σοῖσι δόμοισιν

ἔτω ὑπὸ φιάλῃς· μὴ τοι κατὰ πάντα φάγῃσι

κτῆματα δας ἀμύνοι, σὺ δ' ἡ τῶν σίλῳ ὁδὸν ἔλθῃς.

ἀλλ' ὅτρων τῶν ἰσα βολῶ ἀγαθὸν Μενελάου,

πῶππῃ μὲν, ὅφρ' εἰς οἶκον ἀμύμονα μνηστῶν τέτμῃς.

ἄλλῃ γὰρ εἰς πατὴρ τε κασιγνήτοι· τε κέλονται

Εὐρυμάχῳ γῆμασθαι. ὁ γὰρ ποδῶν ἀπ' αὐτῶν

μνηστῶν δ' ὄρεοισι, καὶ ἔξω φέλλῃν εἰδῆναι.

μὴ νύ τι σὺ δ' αἰκνῇ δόμον ἐκ κτῆμα φέρῃται.

οἶδα γὰρ οἶον θυμὸς ὅν ἐνθεοῖσι γυναικός·

κῆνος βλάτῃται οἶκον ὀφείλειν ὅς κεν ὀπῶι,

παῖδων δ' ὀφείλειν ὀφείλειν ὀφείλειν ὀφείλειν.

ἐκείνι μὲν νύκτα τε θνείσθῃ, ὅδ' εἰ μεταλλᾷ.

ἀλλὰ σὺν ἔλθῃν αὐτὸς ὡν τρέφῃς ἑκάσῃ

δμῶν ἥτις τοι ἀρεῖν φαίνεται εἶναι,

εἰσὶν τοι φήνῃσι θεοὶ κυδῶν πᾶσι ποίτιν.

ἄλλο δ' οἶον ἐπὶ ἔρῳ σὺν ἡ σωθεο θυμῷ.

μνηστῶν σὺν ὡν τῶν ἀρεῖν ὅδ' ὀφείλειν λοχῶσιν

ὅν πορθεῖν Ἰθάκῃς τε Σαμοῖο τε πᾶσι παλαιοῖς,

ἑμῶν κτῆματα πορθεῖν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι.

ἀλλὰ τὰ γὰρ ἐκ οἶον πορθεῖν καὶ τινὰ γαῖαν καδέξῃ

αὐδῶν μνηστῶν, οἱ τοι βίον κατέδου.

ἀλλὰ ἑκάς νῆσον ἀπέχῃν ὀφείλειν νῆα·

νύκτι δ' ὁμῶς πλείον. πῶππῃ δ' εἰς τοὶ ἔρῳ ἀπὸ δούνα

ἀθανάτων ὅς τις σε φυλάσῃς τε ῥύεταί τε.

αὐτὰρ ἐπὶ πᾶσι πρῶτον ἀκτῶν Ἰθάκῃς ἀφίκαται,

νῆα μὲν δ' ὡν πᾶσι ὀφείλειν ὀφείλειν ὀφείλειν.

αὐτὸς δ' ὡν πᾶσι ὀφείλειν ὀφείλειν ὀφείλειν.

ὅς τοι ὡν πᾶσι ὀφείλειν ὀφείλειν ὀφείλειν.

ὅθῃ δ' ὡν πᾶσι ὀφείλειν ὀφείλειν ὀφείλειν.

ἄγγελον ἔρῳ τὰ πορθεῖν πᾶσι παλαιοῖς,

ἀνέκα οἱ σὺν ἑσὶ, ἐκ τῶν ἐλθέσθαι.

ἢ μὲν ἄρ' ὥς ἐπ' οὗ' ἀπ' ἑὸς πύθης μακρὸν ὀλυμπον.
αὐτὰρ ὁ Νηστωρίδην δὲ δ' ἔειπε· ὕπνῳ ἐγερν,
λαῖ ποδὶ κινήσας· καὶ μιν πύθης μύθον ἐειπν,
ἔγρει Νηστωρίδην· Γεισιφράτης, μώνυχας ἵππους
ζεύξον ὑφ' ἄρματ' ἄγων, ὅφρα πρὸς ὤμων ὀλοῖο.

Τὸν δ' αὖ Νηστωρίδης Γεισιφράτης ἀντίον ἦν δα,
Τηλέμαχ', ὅπως δ' ἔειπε, ἐπαγομένους πρὸς ὀλοῖο,
νύκτα δ' ἔειπε· Διοφρίδην ἐλάαν, τάχα δ' ἔοσι τὰς αἴας.
ἀλλὰ μὲν' εἰσάκει δ' ὄρα φέρων ὡν δ' ἴφρια θάω
ἦρος Ἀτρείδης δ' ὑρικλεῖος Μηνέλαος,
ἔμύθοις ἀγανοῖσι πρὸς αὐτὸν ἀποπείμην.
ἔγρει τε ξείνῳ μιν μὲν σκεπταίηματα πάντοτε
ἀνδρὶος ξεινοδόκος ὅς κεν φιλοτύπῃ πρὸς ἄρμα.

ὣς ἔφατ'. αὐτίκα δ' ἔχρυσόθρονος ἔλυσεν αἴας·
ἀγχιμόλου δ' ἐσφ' ἦλθε Βολῷ ἀγαθὸς Μηνέλαος,
αὐτὰς δ' ἐκ δυνῆς ἔλγης πᾶρα καλλιόμοιο.

Τὸν δ' ὡς ἐν γόνοισιν Ὀδυσσεὺς φίλος ἦος,
σπυρρίονος ἔρα χιτῶνα ποδὶ χροὶ σιγαλόγνυτα
διώγν, ἔμειρε φᾶρος ὡν σιβαροῖς βάλετ' αἰμοῖς
ἦρος. Βῆ δ' ὑδραξί, πρὶς ἑκάμην· ὃς πρὸς σκῦδα
Τηλέμαχ'· φίλος ἦος Ὀδυσσεὺς θάωιο,

Ἀτρείδην Μηνέλαε διοτρεφὲς, ὄρχαμ' ἐλαῶν,
ἦδ' ἔνυν μ' ἀποπείμπε φίλῳ δὲ πατρίδ' ἀγαῶν.
ἦδ' ἔγρει μοι θυμὸς ἐέδ' ἔτα οἶκαδ' ἱκέσθαι.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπείτα Βολῷ ἀγαθὸς Μηνέλαος,
Τηλέμαχ', ὅτι σ' ἐγώ γε πολὺν χρόνον γνῶσθ' ἐρύξω
ἔμενον νόσοιο. νεμεσώμας δ' ἐκ ἄλλῳ
ἀνδρὶ ξεινοδόκῳ, ὅς κ' ἔφοχα μὲν φιλήσιν,
ἔφοχα δ' ἐνθαίρησιν ἀμείνων δ' αἴσιμα πάντα.
ἔσθ' τοι κακὸν ἐδ' ὅς τ' ἐκ ἐδελοντα νέεσθαι
ξείνον' ἐποτρύνω, ὃς ἐσθ' ἐμὸν κατὰ φύκα.
ἔγρει ξείνον' ἔχοντα φιλήω, ἐδελοντα δ' ἐμὸν κατὰ.
ἀλλὰ μὲν' εἰσάκει δ' ὄρα φέρων ὡν δ' ἴφρια θάω
καλὰ, σὺ δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδ' ἡς· ἔπειτα δ' ἔγωγε ξεινοῖν
διᾶπνον γνὶ μέγαροισιν τετυκῶν ἄλῃς γνῶν ἰόντων,
ἀμφοτέρω, κῦδός τε καὶ ἄγλαϊν, ἔοικας,
δεῖπνῶσιν αὐτὰς ἴδω πολλῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
εἰ δ' ἐδελὸς τρεφθῶναι ἀν' ἑλὰδα καὶ μέσον Ἀργεῶς,
ὅφρα τ' αὐτὸς ἐπώμαι, ἔσθ' ὅδ' ἐξω δ' ἐπ' ἵππῳ
ἄσπιδ' ἀνθρώπων ἡγήσομαι· ὅδ' ἐτις ἡμέας
αὐτὸς ἀποπείμψαι, διᾶσαι δ' ἐτι γνὶ φέρεισθαι,
ἢ τίνα τριπόδων δὴ χάλκων ἢ ἐλβεῖων,
ἢ δ' ὅς ἡμίονος, ἢ ἐχρυσέων ἄλειων.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν δα,
Ἀτρείδην Μηνέλαε διοτρεφὲς, ὄρχαμ' ἐλαῶν,
Βόλομαι ἦδ' ἐν εἶδ' ἐφ' ἡμέτερόν· (ὃ γὰρ ὅππῃ
ἔρον ἰὼν κατέλειπον ὡδὴ κατὰ πρὸς ἐμοῖσι)
μὴ πατὴρ' αὐτίθην δ' ἔζη μὲν· αὐτὸς ὀλωμαι,
ἢ τί μοι ἐκ μέγαρον κειμήλιον ἐδελὸν ὀλκται.
αὐτὰρ ἐπεί τόν· ἄκρως Βολῷ ἀγαθὸς Μηνέλαος,
αὐτίκα δ' ἔειπε· ἔλγης πρὸς αὐτὸν ἀποπείμην.
δ' ἔπνον γνὶ μέγαροισιν τετυκῶν ἄλῃς γνῶν ἰόντων,
ἀγχιμόλου δ' ἐπ' ἦλθε Βουθίδης ἑτεωνεύς,
αὐτὰς δ' ἐκ δυνῆς· ἐπ' αὖ πολὺν ναῖον ἀπ' αὐτῷ.
τὸν πῦρ κῆαι ἀνέγε Βολῷ ἀγαθὸς Μηνέλαος,
ὅππῃ σάει

hæc quidem sic fata abivit ad longum olympum.
at hic Nestoridem ex dulci somno excitavit,
calce pede movens: et ad ipsum verbum dixit:
surge Nestoride Pisistrate, unius unguis equos
subiunge currus ducens, ut eamus niam.

Telemachus
Pisistratus

Hunc aut Nestorides Pisistratus contra allocutus est:
Telemache, nondum licet, festinantes quamvis ad iter,
noctē per tenebrosam ambulare. citò aut aderit Aurora.
sed mane quousq; dona ferens in currus ponas

Pisistratus
Telemachus

10 Heros Atrides lancea inclutus Menelaus,
et verbis mitibus allocutus remittat.
huius enim hospites recordatur dies omnes
miri hospitalis qui amicitiam præbuerit.

Sic factus est. statim autem aurea sedis nensis Argos
mox autem ipsos adiit voce bonus Menelaus,
surgens ex lecto Helena à pulchricoma.

Hunc postquam cognovit Ulyssis dilectus filius,
festinans tunicam circa corpus stupendam
induit, et magnum pallium in fortis ierit humeros
20 heros. iuit autem foras, astans autem allocutus est
Telemachus dilectus filius Ulyssis diuini:

Atride Menelae diuine, princeps populorum,
iam nunc me remitte dilectam in patriam terram.
iam enim mihi animus cupit domum ire.

Telemachus
Menelaus

Huius autem respondis postea voce bonus Menelaus:
Telemache, non te ego multum tempus hic detinebo
cupientem reditus. irascor autem et alij
uiro hospitali, qui nimis quidem diligit,
nimis et odit. meliora autem modica omnia.

Menelaus
Telemachus

30 æquale malum est qui et nolentem redire
hospitem impellit, et qui ab inuicentem detinet.
oportet hospitē presentē diligere, uolentem a dimittere.
sed mane donec dona ferens in currum ponam
pulchra, tuq; oculis uideas: dicam autem mulieribus
cibum domi ut parent abunde ex ijs qua intus sunt.
uirumq; gloriaq; et splendor, et utilitas,
ut cœnati eati multam in infinitam terram.
si autem uis diuertere in Græciam et medium Argos,
ut te ipse sequar, subiungam autem equos:

Hospitē in
uicē detine
re inbuma
num est.

40 urbes autem hominum ducam: neq; aliquis nos
frustra remittet, dabit autem aliquid munus ferendum,
uel abiquem tripodem bene aratorum uel lebecem,
uel duos mulos, uel autem poculum.

Hunc a. rursum Telemachus respondens contra allocutus est:
Atride Menelae diuine, princeps populorum,
uolo iam redire ad nostra: (non enim à tergo
custodem discedens reliqui facultatibus mecia)
ne patrem diuinum quarens ipse peream,
aut aliquid mihi ex domibus preciosi boni pereas.

Telemachus
Menelaus

50 at postquam hoc audiuit voce bonus Menelaus,
statim suæ uxori et famulis iussit
cibum domi parare abunde ex ijs qua intus essent.
mox ipsi uenit Boethides Eteoneus,
exurgēs ex lecto: quoniam non multū habitabat longē ab
hunc autē ignem accendere iussit uoce bonus Menelaus,
affareq;

*affareq; carnes. hic autem non neglexit audiens.
ipse autem in thalamum descendit redolentem,
non solus, simul cum ipso Helena ibat & Megapenthes.
sed quando iam peruenerunt ubi ei preciosa iacebant,
Atrides quidem postea poculum cepit rotundum,
filium autem crateram portare Megapenthem iussit
argenteam. Helena autem astiit arcis,
ubi erant ei pepla variegata, qua laborauerat ipsa:
borum enim sumptis Helena portabat diuina mulierū,
quod pulcherrimum erat varietatibus, & maximum,
stella a. tanquā resplendebat, iacebat a. ultimū aliorum.
perrexerunt a. ire ulterius per domū, donec peruenerunt
ad Telemachum. hunc a. allocutus est stauus Menelaus:*

*Telemache, utiq. reditum ut mentibus tuis cogitas,
sic tibi Iupiter perficiat personans maritus Iunonis.
donorum autem quaecumq. in mea domo preciosa iacent,
dabo quod optimum & honoratissimum est.*

**Menelai do dabo tibi crateram fabricatam: argentea autem
num. est tota, auro autem labra perfecta sunt.**

*opus autem Vulcani: praeiit autem illustris heros
Sidoniorum rex, quando eius domos cooperuit
illic me reuersum, tibi autem uolo hoc praebere.*

*Sic dicens, in manibus posuit crateram rotundam
heros Atrides, hic autem crateram lucidam
posuit illic coram portans fortis Megapenthes
argenteam, Helena autem astiit pulchrigena,
peplū habens in manibus, uerbumq; dixit, & appellauit:*

*Helena Te donum tibi & ego, fili dilecte, hoc do,
lemachum memoriam Helenae matris, optatarū in nuptiarū tēpus
xenijs do- tua uxori portādum: interim aut dilectam apud matrem 30
nat. iaceat in domo. tu autem mihi gaudens abi
domum bene aedificatam & tuam in patriam terram.*

*Sic fata in manibus posuit. hic autē suscepit gaudēs.
 & hæc quidem in tabulata posuit Pisistratus heros
 suscipiens, & omnia suo admiratus est animo.
 hos autem duxit ad domum capite flauus Menelaus:
 Jecerunt autem postea in sedibusq. solijsq.
 aquam autem famula gutturnio infudit ferens
 pulchro, aureo, super argenteo lebetes,
 ad lauandum: apud autem politam extendit mensam.
 panem autem bonella famula apposuit ferens,
 cibos multos imponens, gratificans de presentibus.
 apud autem Boethædes carnes incidebat, et distribuebat
 ministrabat autem filius Menelai ineblyti. (partes,
 hi autem in cibos paratos appositos manus mittebant.*

at postquam potus & cibi desiderium eiecerunt,
tunc Telemachus & Nestoris illustris filius
equos iunxerunt, inq. currus varios ascenderunt:
extra a. impulerunt uestibulū & porticu valde sonantē.
cum his autem Atrides ibat flauus Menelaus,
minum habens in manu dulce dextra,
aurea in patera, ut ubi libassent irent.
stetit autem ante equos: praeibensq. locutus est:

*Gaudete ô inuenes, & Nestori pastori populorum
dicite: certè enim mihi pater tanquam mitis erat,*

quandiu

ὅπῃ σοὶ τε κρεῶν, ὁ δὲ ἄρ' ἐκ ἀπίστων ἀκρίβεις.
αὐτὸς δ' οὐ θάλαμον κατεβόησατο κηέοντα,
ἐκ οἷο, ἅμα ἔειπ' ὅτ' Ἐλγὴν κίε καὶ Μεγαπηνέην.
ἀλλ' ὅτε δὴν ῥ' ἴκανον ὅθι οἱ καμήλια κῆτο,
ἄτρεός ῥε μὲν ἔπειτα δίπας λάβων ἀμφικύπελλον,
ἦορ' ἡ κρητῆρα φέρειν Μεγαπηνέην· ἄνω γῆρ
ἀργύρεον. Ἐλγὴν ἡ πῆϊσατο φωριαμοισιν,
γιν' ἔσαν οἱ πώπλοι παμπούκιστοι, ὅς κάμει αὐτὰ
ῥῆν' ἐν Ἀεραμυλῇ. Ἐλγὴν φέρε δ' ἰαγμαυακῶν,
ὅς κάλλιστος ἔλω ποικίλμασι, καὶ δὲ μέγιστος,
ἀσπὴρ δ' ὡς ἀπέλαμπεν, ἔκειτο ἡ νείατος ἄλλων.
βαλὼν δ' ἰγναί πωτόρῳ δῖα δ' ὤματος, ἕως ἴκοντο
Τηλέμαχον, τὸν ἡ πωσέφην ξανθὸς Μητιάλαος,
Τηλέμαχ', ἥτοι νόσον ὅπως φρεσὶ σπῶσι μνησιν ἄς,
ὡς τοι Ζεὺς τέλει σφ' ἡγείριδι πᾶσι πῶσις ἦεν.
δῶρων δ' ὅσ' οὐκ ἐμῷ οἴκῳ καμήλια κῆται,
δῶσω ὁ κάλλιστον ἔτι τιμνέσαστόν μ' ἔστι.
δῶσω τοι κρητῆρα τετυγμένον ἀργύρεον ἡ
ἕστιν ἅπας, χρυσὸν δ' ὕδρι χέλια κεκράσνται.

20 ὄργην δ' ἠφάισοιο πόρην δ' εἰς φαίδιμον ἦρωσ
 Σιδονίῳ βασιλεῦς, ὅδ' ἐὸς Διὸς ἀμφεκάλυψεν
 κῆσέ με νῆσόν αὐτα, τέμν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάζσαι.
 Ως εἰπὼν, γυνήρ σιτίθει δ' ἔπας ἀμφικύπελλον
 ἦρωσ ἀτρείδης. ὅ δ' ἄρα κρητῆρα φαεινὸν
 ἦν· ὦν δ' ὅτε πλάροισθε φέρον κρατόρος μεγαπρῆνους
 ἀργύρεον. Ἐλγὴν δ' ἤϊετο καλλιπάρην, (ζῆν,
 πῶπλον ἔχουσ' ὅν χερσίν· ἐπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμα
 δ' ἄρ' οἱ τοῖς εἰπὼν, τέκνον φίλε, ἔσθω δίδωμι,
 μνημ' Ἐλγῆς χειρῶν, πολυσσάτους γὰρ ἔσθω
 30 σὴ ἀλόχῳ φορέειν· τέως δ' ἵφιλον ἦν ἀμνηστὶ
 κείδω γυνὴν μεγάλην, σὺ δέ μοι χείρων ἀφίκοιο
 οἶκον εὐκτιμύλου τοῖς σὺ δὲ πατρίδα γαῖαν.

Ως ἐπ' αὐτῷ ὃν χόρσι τίθει. ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.
 καὶ τὰ μὲν οὖν περὶ νῆα τίθει πεσίστρατον ἥρωος
 διεξάμυντον, καὶ πάντα ἐὼν νηίστατον θυμῷ.
 αὖθις δ' ἤγει πρὸς δ' ὦμα κάρη ξανθὸς Μενέλαος
 ἐξιδὼν δ' αὖτ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ κλισίους τε θρόνους τε
 χερσὶ βαλὼν ἀμφίπολος πρὸ χῶν ἐπ' ἐχέουε φέρουσα
 καλῇ, χρυσῆν, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λείβειτον,

40 νίψαδων· ἥρ' ὃ ἵεστω· ἐταύνασε τράπεζαν.
σῖτον δ' αἰδοῖσιν ταμὴν ἥρ' ἐθηκε φέρουσα,
ἔδ' ατα πόλιν ὠνθέουσα, χαρίζομένη ἥρ' ἰόντων.
παρ' ὃ βοηθοῖδης κρεῖα δαίτω, ἔνι με μαίρας,
ὠνοχοῖ δ' ὕδ' Ἰσμενέας κυδ' αλίοιο.
οἱ δ' ἐπ' ὀνάειδ' ἐποίημα πεπκέμενα χεῖρας ἱάλλαυ.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιθ' κ' ἰδύγνυθ' ὃς δ' ὄρου γῆτο,
ἔ' τότε τηλέμαχος κ' Ἰσμενός· ἀγλαὸς ὕδ' ἰππας
τ' ἱξύνωνται, ἀνὰ θ' ἄρματά ποικίλ' ἔβαινον·
ἐκ δ' ἔλασαν πεθύροιο κ' αἰθέρος ἐριγδιόπυ.

50 αὐτῷ μέτ', ἀτρεκέως ἐκεῖ ξανθὸς Μηνίλαος,
οἶνόν ἔχωμ' ἐν χειρὶ μελίφρονα δ' ἐξίπορ' ἦφι,
χευσάω ἐν δὲ πατρί, ὄφρα λείψαντε κιοίτῳ. (δ' α
τῇ δ' ἵππαμ' περ ἀροίβε δ' ἐδισκόμηνος ἡ περ σκύ-
Χαίρε' ὦ κύρην, ὦ Νέστορι ποιμήν λαόν
ἐπ' αὖ· ἢ γὰρ ἔμοιγε πατρὸς ὥς ἦ π' ὀτρυν,

εἴως ὅτ' Τροίην πολὺ μίξιον ἐὶν οὐδ' ἀχαιῶν.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος αὐτίον κῦδα,
κρῖ λιλῶ κῆν' ὡ γέ, δ' ἰστρεφές, ὡς ἀγορεύεις,
πάντα τὰ δ' ἐλθόντες καταλέξομεν, αἱ γὰρ ἐγὼν εἰς
νόσσοις, ἰθάκῃ δὲ κίμων, ὁ δὲ νοσέει γνὶ οἴκῳ
εἰ ποίμ' ὡς πρὶν αἰὼν τυχὼν φιλότῃ τ' ἀπάσθης
ἔρχομαι, αὐτὰρ ἄγω κειμήλια πολλὰ καὶ ἰδὲ λαῶ.

ὣς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπεπλάτο δ' εἰς ὄρνις,
αἰετὸς, ἀργῶν χλῖνα φέρων ὀνύχοισι πέλῳρον,
ἥμδρον δ' αὐλῆς· οἱ δ' ἰύζοντο ἐπὶ ποταμῷ
αὐτῶν ἠδὲ γυναικῶν, ὁ δὲ σφιν ἐγγύθην ἐλθὼν
δ' εἰς ἡγεῖα πρὸς δ' ἵππων, οἱ δ' ἰδόντες
γῆθησαν, καὶ πᾶσι γνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰαυθεῖ.

Τοῖσι δ' Ἰεσορίδης Νέστορος υἱὸς ἔρχετο μῦθον,
φράζεο δὲ Μενέλαε δ' ἰστρεφές, ἔρχαμε λαῶν,
εἰ νῦν τὸ δ' ἐφ' ἡμεῖς θεὸς τῶρας, καὶ σοὶ αὐτῷ.

ὣς φάτο, μὲν κ' ἡγεῖα δ' ἄρ' ἡ φίλος Μενέλαος
ὅπως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποκρίνατο νοήσας.
ὅ δ' ἔλγῃ τανύπτερος ὑποφθαμμένη φάτο μῦθον,
κλυτὴ μοῦ, αὐτὰρ ἐγὼ μαντεύσομαι ὡς γνὶ θυμῷ
ἀθανάτοιο βάλλουσι, ὅς ὡς τελεῖται οἴῳ.
ὡς ὁ δὲ χῆν' ἤρπασ' ἄτις τελλομένη γνὶ οἴκῳ
ἐλθὼν δ' ὄρετο, ὅθι οἱ γῆρας τε τόκος τε·
ὡς ὁ δ' ὕστερος κακὰ πολλὰ παθὼν, καὶ πόλιν ἐπαλ-
οῖκα δὲ νοσήσας, ὅτις τεταρπύνη καὶ ἡ δ' ἡ (θεῶς,
οἴκοι, ἀτὰρ μνηστῆρας κακὰ πάντας φρεσὶν αἰ-
ετῶν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος αὐτίον κῦδα,

ὅτ' αὖ νῦν Ζεὺς δέει ἐρίγδ' ὅπως πόσις ἦενος,
ἔρ' κ' ἡντο καὶ κῆρι θεῶν ὡς ὀνύχου μῶν.
ἦ, ὅς ἐφ' ἵπποις μάστιγ' ἔβαλλον· οἱ δ' ἡ μάλ' ὤκισαν
πεδῶν δὲ ἵππων πῶς ἵππων· μεμαῶτα δ'.

οἱ δ' ἡ πᾶσι μῆτορ σῶν ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντο δ'·
δ' ὕστερος τ' ἡλίου, σκιδώοντο τε πᾶσαι ἀγχαῖαι.
ἦν φησὶ δ' ἵκοντο, Διοκλῆος ποτὶ δ' ὦμα
ἦτο· ὁ δ' ὀρλόχοιο, ὅν' Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
γῆρας δ' ἐνύκτ' αἴσαν ὅς ἡ τοῖς πᾶσι ξάνια δῆκον.
ἥμ' δ' ἡ γῆρας φανῆν ῥοδ' ὁδ' ἀκτύλος ἦος,
ἵππων τε ζυγὸν ἡντο, αὐτὰρ ἡ ἄρ' ἡ ποικίλ' ἔβαινον·
ἐκ δ' ἔλασαν πῶς ὀρλοιο καὶ ἀβύσσος ἐρίγδ' ὅπως.
μάστιγ' δ' ἔλασαν τῶν δ' ἡ ἄκοντες πᾶσι δ' ἡ.

αἶψα δ' ἡ ἐπειδ' ἵκοντο πύλῃσι πύλῃσι πύλῃσι.
ὅτ' αὖ Τηλέμαχος πῶς φωνεῖ Νέστορος υἱὸς,
Νέστορίδης, πῶς κ' ἡ μοι ὑποχόμηνος τελεῖται
μῦθον ἐμὸν; ξένοι δ' ἡ ἡμῶν ὀνύχοις δ' ἡ.

αἶψα δ' ἡ ἐπειδ' ἵκοντο πύλῃσι πύλῃσι πύλῃσι.
ὅτ' αὖ Τηλέμαχος πῶς φωνεῖ Νέστορος υἱὸς,
Νέστορίδης, πῶς κ' ἡ μοι ὑποχόμηνος τελεῖται
μῦθον ἐμὸν; ξένοι δ' ἡ ἡμῶν ὀνύχοις δ' ἡ.

ὣς φάτο, Νέστορίδης δ' ἡ ἡμῶν ὀνύχοις δ' ἡ.
ὅπως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποκρίνατο νοήσας.
ὅ δ' ἔλγῃ τανύπτερος ὑποφθαμμένη φάτο μῦθον,
κλυτὴ μοῦ, αὐτὰρ ἐγὼ μαντεύσομαι ὡς γνὶ θυμῷ
ἀθανάτοιο βάλλουσι, ὅς ὡς τελεῖται οἴῳ.
ὡς ὁ δὲ χῆν' ἤρπασ' ἄτις τελλομένη γνὶ οἴκῳ
ἐλθὼν δ' ὄρετο, ὅθι οἱ γῆρας τε τόκος τε·
ὡς ὁ δ' ὕστερος κακὰ πολλὰ παθὼν, καὶ πόλιν ἐπαλ-
οῖκα δὲ νοσήσας, ὅτις τεταρπύνη καὶ ἡ δ' ἡ (θεῶς,
οἴκοι, ἀτὰρ μνηστῆρας κακὰ πάντας φρεσὶν αἰ-
ετῶν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος αὐτίον κῦδα,

quamdiu ad Troiam pugnavimus filij Achiviortum.

Hunc autē Telemachus prudens contra allocutus est:
et omnino illi, generose, sicut dicis,
omnia hac ut nenerimus narrabimus, utinā enim ego sic
reversus ad Ithacam nactus Vlyssē in domo
dicam ut a te consequutus amicitiam omnem
nenio, afferoq; preciosa multa et bona.

Sic ei dicenti noluit dextera anis,
aquila, album anserem ferens unguibus magnum,
domesticum ē corte: clamantes autem sequebantur
viri et mulieres. hac autem ipso prope veniens
dextera emicuit ante equos. hi autem videntes
latati sunt, et omnibus in mētibus animus letatus est.

His autem Nestorides Pisistratus incepit sermonem:
confidera iam Menelae generose, princeps populorum,
an nobis hoc ostendit deus ostentium, an tibi ipse.

Sic dixit, cogitabat autem bellicosus Menelaus
quomodo ei ritē responderet considerata re.
huic autem Helena stolata praeveniens dixit verbum:
audite me, at ego naticinabor sicut in animo
immortales iaciunt, sicut perfectum iri puto.
sicut hac anserem rapuit nutritum in domo
veniens ex monte, ubi ei prolesq; partusq;
sic Vlysses mala multa passus, et multa natus,
domum redibit, et puniet: vel et iam
domi, at prociis mala omnibus plantat.

Hanc autem rursus Telemachus prudens cōtra dixit:
sic nunc Iapiter faciat ualde sonans maritus Iunonis,
ideo tibi et illic deo tanquam supplicabo.
dixit, et equis flagellum adiecit: hi autē ualde celeriter
ruerunt in campum per urbem prompti.
hi autem toto die quatiiebant iugum utriusq; habentes.
occidit autem Sol, obscurataq; sunt omnes viae.
Pheras autem peruenierunt, Dioclei ad domum
filij Orsilocho, quem Alphens genuit filium.
illic nocte dormierunt: hic autem his hospitales apposuit.
quando autem matutina apparuit rosea Aurora,
equosq; iunxerunt, currusq; varios ascenderunt:
extra a. impulerunt vestibulum et porticum resonantē.

verberavit autem impellere: hi autē non multum volabant.
statim autem postea nenerunt Pyli altam urbem.
et tunc Telemachus allocutus est Nestoris filium:
Nestoride, quomodo mihi pollicitus perficies
verbum meum? hospites autem omnino dicimus nos esse
ex patrum amicitia: quoniam et aequales sumus:
hac autem via et magis concordiam conciliabit.
ne me extra duc naue generose, sed relinque illis,
ne me senex inuitum sua detineat in domo,
cupiens amanter tractare: me autem opus est cito ire.

Sic dixit. Nestorides autem suo consultiavit animo
quomodo ei ritē pollicitus perficeret.
sic autem ei cogitanti visum est melius esse:
uerit equos in naue velociem et litus maris:
naue autem in puppi deprompsit pulcherrima dona,
uestem aurumq; quae ei Menelaus dedit.

Augurium
aquila.

Helena in-
terpreta-
tur augu-
rium.

Telemach.
profiscitur
a Menela-
o.

et ipsum hortant verba volucris allocutus est:
 Discedūt a festinanter nunc ascende, iubeq; omnes socios,
 se Telemachus / attē me domum ire, nunciareq; senī.
 et bene enim ego hoc scio in mente et in animo,
 fistrum. qualis illius animus immensus, non te dimittet,
 sed ipse vocans huc ueniet. neq; te dico
 retro iturum uacuum: ualde enim irascetur tamen.
 Sic fatūs impulsi pulchrorum crinium equos
 retro Pylorum in urbem, uelociter autē domos peruenit.
 Telemachus autem socijs concitans inssit:

Telemach. parate arma socij navi nigræ:

socijs. ipseq; ascendamus, ut iter faciamus.

Sic dixit. illi u. hūc ualde quidē audierūt, et obediū
 statim a. ingressi sunt, et in sedibus sederunt: (runt.
 et hic q. hac laborabat, supplicabatq; immolabatq; Mi-

Theocly- nautis apud puppim. prope autem ei uenit uir (necna
 menis uas / peregrinus, extorris ex Argo, uiro interfecto,
 tes ad Tele uates: ac genere Melampodis proles erat,
 machi na- qui antea quidē quondā habitabat Pylo in matre onī,
 mem confu- diues Pylis ualde egregie domos habitans.

git. tunc alium populum peruenit, patriam fugiens,
 Neleumq; magnanimum, clarissimum uiuentium,
 qui eius opes multas perfectum in annum
 habuit: hic autem interim quidem in domibus arcis
 uinculo in difficili ligatus fuit, duos dolores patiens,
 gratia Nelei filia, nocumentiq; grauis
 quod ei in mentibus posuit dea perterribilis Erinny:
 sed hic q. effugit morē, et abegit boues ualde mugietes
 in Pylum ex Phylaca, et soluit opus infandum,
 diuinum Neleum, fratriq; uxorem
 duxit ad domos. hic autem aliorum iuit populum,
 Argos in equos nutriens: ibi enim ei fatale erat
 babi: re multis imporantem Argiuis.

ibi aut. et duxit uxorem, et altam posuit domum.
 genuit autem Antiphatem et Mantium, filios fortes.

Antipha- Antiphatēs quidem genuit Oicleum magnanimum:
 tes. at Oicleus populi seruatore Amphiaraum,
 Mantius. quem animo dilexit Iupiterq; Egiochus et Apollo
 Oicleus. omni amicitia: neq; peruenit senectutis limen,
 Amphia- sed periit Thebis, mulicbrium gratia donorum.
 raus. huius autem filij fuerunt Alcmaon Amphilo-
 Alcmaon. chusq; Mantius rursus genuit Polyphidumq; Clitumq;
 Amphilo- sed Clitum quidem aurea sedis rapuit Aurora,
 chus. pulchritudinis gratia eius, ut immortalibus interesset.
 Polyphi- at magnanimum Polyphideum uas Apollo (phiaraus,
 dius. fecit hominum longē optimū, postquā mortuus est Am-
 Clitus. qui Hipereſia peregrinatus est patri iratus:
 illic habitans naticinabatur omnibus mortalibus.

Theocly- huius quidē filius aduenit, Theoclymenus a. nōmē erat,
 menis. qui Telemachum prope stetit: hunc autem inuenit
 sacrificantem supplicantemq; uelocē apud nauē nigram:
 et ipsum affans uerba uolucris locutus est:

O amice, quoniam te sacrificantē inuenio hoc in loco,
 supplex per sacrificia et deum, et deinde
 inuēti ipſius caput et socios qui te sequuntur,

καὶ μὴ ἐποτρύνω ἔπειτα πτόροντ' αὖ πτοσύνδ' α,
 ἀποδὴν αὖ ἀβάαντε, κτελόντε πάντας ἐταίρους,
 πρὶν ἔμει οἶκαδ' ἐκείνα, ἀπαγγελαί τε γέροντι.
 εὐ γὰρ ἐγὼ τόδ' εἶδ' α κατὰ φρονίην κατὰ θυμόν.
 οἱ δ' ἐκείνους θυμὸς ὑπέρβη, ὅς σε μέθυσει,
 ἀλλ' αὐτὸς καλέω δίδυρ' εἰσεταί: ὅδ' ε σε φημι
 ἔμψαι κενέον' μάλα γὰρ κεχολώσεται ἔμπης.

ὣς ἄρα φωνήσας ἔλασεν καλὴ τριχὰς ἵππος
 ἔμψυλιν ὡς ἄστυ, θοῶς δ' ἄρα δάμαδ' ἵκανε.

10 Τηλέμαχος δ' ἐπαροιση ἐποτρύνων ἐκείλουςεν,
 ἐγκόσμετε τὰ τούχ' ἐταῖροι νῆι μελαίνῃ.
 αὐτοὶ τ' ἀμβλύνωμεν, ἵνα πρὸς ὤμην ὁδὸς. (τὸ
 ὣς ἔφαδ'. οἱ δ' ἄρα ἔμψυλιν κλύον, ἡδ' ἐπὶ θοῶ-
 αἶψα δ' ἄρ' εἰσεβάνον, ὅδ' αὖ κλισίῃ καθίζον.
 ἅπτοι δ' ὡς τὰ πονέον, καὶ δὴ γὰρ θυε δ' Ἀθλῶν
 νῆι πρὸς πρὸς νηῖ, καὶ δὴ γὰρ οἱ ἄλυσεν αὐτὴν
 Τηλεδάπρος, φάλαγγος δ' Ἀργείος, αὐδ' α κατὰ κτῆρας,
 μάντις ἄπ' ἄρ' ἡμεῖς γε μελέαμποδος ἐκγονὸς ἦεν,
 ὅς πρὶν μὲν περ' ἦν αὖτε γυνὴ μνηστῆρ' ἡμῶν,
 20 ἀφνεὸς Τυλίοισι μέγ' ἔφαδ' ὁ δάματ' αὐτῶν.

δὴ τότε γ' ἄλλον δῆμον ἀφίκετο, παρὶ δὴ φάλαγγος,
 Νηλεὶα τε μεγάθυμον, ἀγαυότατον ζώντων,
 ὅς οἱ χήματα πολλὰ τελεσφόρον ὡς γυναικῶν
 ἔχε βίη· ὅ γ' ἴσως μὲν γυνὴ μέγαροισι σολάκοιο
 δεσμῶν ἄρ' ἀγαλῶ δὲ δ' ἔβ, κρατὸρ' ἄλγεα πᾶσι χῶν,
 εἶνεκα Νηλεῖος κέρως, ἅπτης τε βαρέως
 τῶν οἱ ὕδ' α φρεσὶ θῆκε δαδ' ἀσπλῆτις Ἑριννύς.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐκφυγε κῆρα, καὶ ἤλασε βῆς ἐριμύκτος
 ὕπνῳ μὲν ἐκ σολάκος, καὶ ἐτίσαστο δόγον ἀεικῆς.

30 αὐτὶ θεοὶ Νηλεῖα, κασιγνήτω τε μωαῖκα
 ἡγάγετο πρὸς δάμαδ'. ὁ δ' ἄλλων ἱκετο δῆμον,
 Ἀργῶν δ' ἵππων ὅσον τὸν γὰρ νῦν οἱ αἰσιμον ἦεν
 ναυέμελαι πολλοῖσι μῶασσοντ' ἄργείοισιν.
 γῆθα δ' ἔγχε μωαῖκα, ὅδ' ὑπερίφει δέτο δάμα.
 γάνατο δ' Ἀντιφάτω καὶ Μαντίων, οἱ κραταῖοι.
 Ἀντιφάτης μὲν ἔτι κτεν' ὀϊκλῆα μέγα θυμον.
 αὐτὰρ ὀϊκλῆος λαοσσόου Ἀμφιάρεον,
 ὅν περ κῆρι φίλος Ζεύς τ' αἰγιόχος καὶ Ἀπόλλων
 πάντοισιν φιλότατ' ἔδ' ἱκετο γάρ α ὅδ' α,

40 ἀλλ' ὅλ' ατ' ὡς ὅθ' α, μωαῖων εἶνεκα δάμα.
 ἔδ' ὡς ἔχοντ' Ἀλκμάων Ἀμφιλόχος τε.
 Μαντίων αὖτε κτεν' πολυφείδ' α καὶ κλῆτον τε.
 ἀλλ' ἥτοι κλῆτον χυσοῦθρον ἥρπασεν ἦδ' α,
 καὶ κτεν' εἶνεκα οἷον, ἵν' ἀθανάτοισι μετήν.

αὐτὰρ ὑπὲρ θυμον πολυφείδ' α μάντιν Ἀπόλλων
 θῆκε βροτῶν ὅχ' ἄριστον, ἐπ' α δ' αὖτε Ἀμφιάρεον,
 ὅς ῥ' ὑπὸρροῖω δ' Ἀπηνάσαστο πατρὶ χολωθεῖς
 γῆδ' ὅγ' α ναιετάων μαντὸν ὅσον πᾶσι βροτοῖσι.
 ἔμψυλ' α ὅς ἐπ' ἡλθε, οἰοκλύμενον δ' ὄνομα ἦεν,
 50 ὅς τότε Τηλεμάχῳ πῶλας ἴσατο· τὸν δ' ἐκίχον
 ἀπ' ὄντ' ὕψι μωαῖων τε θοῶν πρὸς νῆι μελαίνῃ.
 καὶ μὴ φωνήσας ἔπειτα πτόροντ' α πτοσύνδ' α,
 ὦ φίλ', ἐπ' α σε δύνοντα κηλῶν ἔρ' α γῆν χῶν
 λίσσ' α ὑπὲρ θυμῶν καὶ δ' αἰμόνος, αὐτὰρ ἔπειτα
 σῆς τ' αὐτ' κεφαλῆς ὅδ' ἐταῖρων οἱ τοὶ ἐπονται,

εἰπέ μοι ἐρομένο νημερτέα, μηδ' ὑπὸ κεύθεσσι.
 τίς; πόθεν εἰς αὐδ' ῥῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆδ';
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίοι κῆδ' ἔειπε,
 τοι γὰρ ἐγὼ τοι ξένη μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 ὅζ' ἰθάκην γῆρος ἐμὶ πατρὸς δέ μοι ἔδην Ὀδυσσεύς,
 εἴ ποτ' ἔλῃ νῦν δ' ἠδ' ἀπ' ἐφθίτο λυγρῷ ὀλέθρῳ.
 τῶν κα νῦν ἐπάρσας τε λαῶν κ' ἡνῆα μέλαιναν,
 ἄλθοι πρὸς δὲ πᾶσι πατρός δ' ἔλῃ οἴχοι μάλιστά.

Τὸν δ' αὖτε πρὸς εἴπει θεοκλύμενον θεοειδὲς,
 ὅττω τοι ἔλῃ γὰρ ἐκ πατρίδ' ἄνδρα κατακτάς
 ἐμφυλον πολλοὶ ἢ κασιγνητοὶ τε ἔτασ τε
 Ἀργεῶν ἐν ἱπποπόσσῳ, μέγα δ' ἡ κρατίστην ἀχαιοί.
 ἦν ὑπ' ἀλδ' ἄμελ' ὀδύνην δ' αὖ καὶ μέλαιναν
 φθόγῳ· ἐπ' ἐνὶ μοι ἔλπε κατ' αὐθρόπης ἀλάληδι,
 ἀλλὰ μινὸς ἐφίεσσαι, ἐπ' εἰ σε φυγῶν ἰκέτω δαίμων,
 μή με κατακτείνωσι· διωκέμεναι γὰρ οἶω.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίοι κῆδ' ἔειπε,
 ὁ μὲν δ' ἄν' ἐδίδοντο γ' ἀπ' ὠσων νηὸς ἑσθλῆς,
 ἀλλ' ἐπ' οὐδ' αὐτὰρ κ' ἐπὶ φίλῃσιν οὐκ ἔχω μὲν.

ὣς ἄρα φωνήσας οἱ ἐδ' ἔφατο χάλκεον ἔγχος,
 ἡν δ' οὐδ' ἐπ' ἰκερίοις τάνυσσεν νεὸς ἐμφιελίσσης.
 αὐτὰρ ὁ καὶ αὐτὸς νηὸς ἐβήσας τὸ ποντοπόροιο.
 γὰρ πρὸς μνην δ' ἄρ' ἐπ' ἔτασ καδίζετο· πᾶρ δ' οἱ οὐδ' αὖ
 εἰς θεοκλύμενον τοὶ δ' ἐπ' αὐτῶν ἔλυσαν.
 Τηλέμαχος δ' ἐπάρσας ἐπὶ ποταμῶν ἐκείλδοντο
 ὅπλων ἀπ' ἑλθεῖν· τοὶ δ' ἐσσυμένως ἐπὶ θοῶντο.
 ἰσάμ δ' ἐλάττινον κοίλῃς γ' ὅττι μεσὸς δόμῃς
 εἴσαν ἀείρωντες· κατὰ δ' ἐπὶ πτόνοισι μὲν ἔδοντο.
 ἔλκοι δ' ἰσάα λαοὶ καὶ ἑσθλὰ ἔπαισι βοδύσι.
 τοῖσι δ' ἔκμενον ὄρον· εἰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 λάβετον ἐπ' αἰγίσχοντα δ'· αἰδέεσθαι, ὅφρα τάχιστα
 νηὸς αὐτῶν εἰς δεῖσιν θαλάσσης ἀλμυρῶν ὕδωρ.
 δύσετο τ' ἠελίος, σκίοωντό τε πᾶσαι ἀγχαί.
 ἠδ' ἐφ' ἑρᾶς ἐπ' ἐβλήθη, ἐπ' ἐγορῶν Διὸς ἔρω·
 ἠδὲ πρὸς ἠλιδιὰ διαν, ὅθι κρατίστην Ἑπείοι.
 γ' ὅθ' αὖτ' αὐτὸς νηὸς ἐπὶ πτόνῃς θεοῖσι,
 ὁρμαίνων ἢ κεν δαῖτα φύγοι, ἢ κεν ἀλώσθαι.

Τὼ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃ Ὀδυσσεύς ἔδιδε· ὑφορβὸς
 δ' ὀρπείτω· πρὸ δ' ἐσφιν ἐδ' ὀρπτερον αὐτῶν ἄλλοι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος ἡν δ' ἔφ' ἔφ' ὅθ' ὄρον γ' ὅττι,
 τοῖς Ὀδυσσεύς μετέπειθε, συνῶν τεωρεῖσσι γ' ὅττι,
 εἰ μιν ἔτ' ἐσθλὴν φιλήσει, μὲν αὖτε κελδύει
 αὐτῶν γ' ἐσθλῶν, ἢ ὅττι μὲν πόλιν δ' ἐσθλῶν.
 κέκλυθι νῦν Εὐμαίη, ἡν δ' ἄλλοι πάντες ἐσθλῶν.
 ἡν δ' ὅθ' αὖτε ἄστυ λιλαιόμασθα ἀπὸν ἐσθλῶν.
 πτόν δ' ὅθ' αὖτε, ἵνα μὴ σε καταφύγῃ καὶ ἐσθλῶν.
 ἀλλὰ μοι εὖ δ' ἔσθλῶν, ἡν δ' ἄμ' ἡγέμεν' ἐσθλῶν ὅπασσας.
 ὅθ' αὖτε με κέσθ' ἀγχαί· κατὰ δ' ἐπὶ πτόνι αὐτὸς ἀνὰ γ' ὅθ' αὖτε
 πτόν γ' ὅθ' αὖτε, ἀλλὰ κεν τις κοτύλλῃ δ' ὅθ' αὖτε ὅθ' αὖτε
 καὶ κ' ἐσθλῶν πτόν δ' ὅθ' αὖτε ὅθ' αὖτε ὅθ' αὖτε.
 ἀγγελλίῃ εἴποιμι πόρτι φρονίῃ Γλωελοπείῃ·
 καὶ κεν μνηστῆροισιν ὑπὸρφάλοισι μιγείλω,
 εἰ μοι δ' ὅθ' αὖτε ὅθ' αὖτε, ὅθ' αὖτε μὲν ὅθ' αὖτε.
 ἀλλὰ κεν εὖ δ' ὅθ' αὖτε μετὰ σφίσι δ' ὅθ' αὖτε.
 ἐπ' γὰρ τοι ἔρεω, σὺ δ' ὅθ' αὖτε, καὶ μὲν ὅθ' αὖτε.

Εὐμαίᾳ

dic mihi interroganti vera, neq. occultes.
 quis? unde es uirorum? ubi tibi urbs & parentes?

Hunc a. Telemachus prudens contra allocutus est:
 tibi enim ego hospes ualde uere dicam.
 ex Ithaca genere sum, pater autem mihi est Ulysses,
 si quando erat: nunc autē iam corruptus est grami morte.
 propterea nunc socijsq. sumptis & navi nigra,
 ueni interrogaturus de patre diu absente.

Hunc a. rursus allocutus est Theoclymenus diuinus: Theoclyme-
 nus orat or-
 ptem.
 10 sic tibi & ego ex patria, uiro interfecto
 tribule: multi autem fratresq. socij
 Argos per equiferum, multum autem polent Achini:
 horum fugiens mortem & parcam nigram
 exulo: quoniam mihi fatale est inter homines errare.
 sed me nani impone, postquam tibi exul supplicavi,
 ne me interficiant: persequi enim puto.

Hunc a. rursus Telemachus prudēs contra alloc. est: Telemach.
 suscipit in-
 nauē Theo-
 clymenum.

10 Sic loquutus suscepit aream lanceam,
 & hanc in lignis extendit nauis utriusq. uertibilis:
 ipse quoq. nauem pontigradam ascendit.
 in rhippi autem postea sedit: apud autem seipsum
 sedere fecit Theoclymenum: illi autem funes soluerunt.
 Telemachus autem socijs exhortans iussit
 arma tangere. hi autem auidē obediuerunt.
 malum autem abiegnum concanam intra basim
 statuerunt erigentes: deq. funibus ligauerunt.
 traxeruntq. uela alba bene tortis loris.

30 bis autem concitantem uentum mittit caesia Mmerna,
 uehementem sonantem per aerem, ut uelocissime
 nauis expediret currens maris salisam aquam.
 occidit autem Sol, obscurataq. sunt omnes uia.
 & illa Pheras appulit, urgente Iouis uento:
 & apud Elidem diuinam, ubi dominantur Epei.
 hinc autem rursus insulis immisit acutis,
 ruens si mortem fugeret, an caperetur.

Hi autem rursus in casa Ulysses & diuinus subulcus Poeta redit
 ad Ulyssēm.

40 at postquam potus & cibi amorem eiecerunt,
 bis Ulysses dixit, subulcum tentans,
 si ipsum adhuc accuratē diligit, manereq. inbeat
 illic in statione, an hortetur ad urbem:
 audi nunc Eumae, & alij omnes socij.
 mane ad urbem cupio ire
 mendicaturus, ut non te uexem & socios.
 sed me bene mone, & simul ductorem bonum prabe,
 qui me illuc ducat: per autem urbem ipse necessitate
 errabo, si quis poculum & panem porrigat.

50 & profectus ad domos Ulyssis diuini,
 nuncium dicam prudenti Penelope:
 & procis superbis miscebor,
 si mihi cœnam dent, cibos infinitos habentes.
 forsan beneficiam inter ipsos quidquid uolent.
 etenim tibi dicam, tu autem consule, & me audi,

Mercurij

Eumaei &
Ulyssis coſ
loquunt.

Mercurij causa interitumque, qui omnium
hominum operibus gratiam et gloriam prae-
sternuitate autem non mihi contenderit homo alius,
ignemque bene cumulare, siccaque ligna scindere,
dividereque et asperere et vinum fundere:
qualia bonis praestant deteriores.

Hunc autem valde iratus allocutus es Eumae subulce:
beis mihi hospes, cur in mentibus istud consilium
fuit? in ne omnino cupis illic perire?
si quidem procorum vis ingredi multitudinem,
quorum iniuriarum vis ad fidendum caelum vadit.
non tibi tales sunt ministri illorum,
sed iuvenes lenas bene induti et iunicas,
semper autem pingues capita et pulchros vultus,
qui ipse administrant: bene polita autem mensa
pane et carnibus et vino onerata sunt.
sed mane, non enim aliquis te dolet praesente,
neque ego, neque aliquis alius sociorum qui mihi sunt.
as postquam veneris Vlyssis dilectus filius,
ille te lenamque iunicamque vestes induet,
mittet autem quod te cor animusque iubet.

Hunc autem respondit postea multa patiens diuus Vlysses:
utinam sic Eumae dilectus Ioui patri fieres (gravi,
sicut mihi, quod me quietum reddidisti ab errore et periculis
errore autem non est peius aliud hominibus.
sed gratia perditis ventris mala consilia habent
miri, si quem inuadit error et malum et dolor.
nunc autem quoniam detines, manereque me uacuum iubet,
dic age mihi de matre Vlyssis diuini,
patreque quem reliquit iens in senectutis limine,
si forte adhuc niuunt sub splendore Solis,
an iam mortui sunt, et in Ditis domibus.

Vlysses
querit de
matre et
patre La-
erte.

Hunc autem respondit postea multa patiens diuus Vlysses:
tibi enim ego hospes valde uere dicam:
Laertes quidem adhuc niuunt, Ioui autem supplicat semper
animam a membris perire suis in domibus.
terribiliter enim filio dolet absente,
uirginemque nupta uxore prudente, quae ipsum maxime
tristitia affectu periculis, et in cruda senectute posuit.
quae dolore sui filij periit gloriosi,
tristi morte: sic non moriatur quicumque mihi
hic habitans amicus sit et amica faciat.
quandiu quidem igitur illa erat, dolens licet,
tamdiu aliquid mihi placebat sciscitari et interrogare,
quoniam me ipsa nutriuit una cum Ciimena stolata
filia eximia, quam postremam peperit natorum:
hac simul nutritus sum, paulo autem me minus honorabat.
ut postquam pubertate multum amatam uenimus ambo,
hanc quod postea in Samum dederunt, et infinita acceperunt.
ut me lenaque iunicaque vestibus illa
pulchris admodum indutum, pedibusque calceis datis,
ad agrum misit: diligebat autem me corde magis.
nunc autem iam horum indigeo, sed mihi ipsi
opus argenti beati Dei cui incumbo.
ex his autem comedi bibique, et uenerandis dedi.

Ερμείας ἔκνι δακτύλους δὲ τὰ πάντων
ἀνθρώπων ὄργοισι χάριν καὶ κύδ' ὀπάζει·
δρακονόω δ' ἔκ' αὖ μοι ἐρίσων βροτὸς ἄλλος,
πῦρ τ' εὐνήσας, διὰ τε ξύλα δαναΐεσσας,
δακτύλους αἰ τε ὀπλίσσας ὀϊνοχοῖσας·
αἶά τε τοῖς ἀγαθοῖσι παρὰ δρώσιν χερσίν.

Τὸν δ' αὖτ' ὀχθήσας πρὸς ἑσθ' Εὐμαῖε συνῶτα,
ὦ μοι ξάνε, τί τοι γνὶ φρεσὶ τῶ νόημα
ἔπλετο; ἢ σὺ γε πᾶν χυλιαίαι αὐτὸν δόλεις;
εἰ δὲ μνηστέρων ἐδίλεις καταδωῖαι ὄμιλον,
τῆν ὕβρις τε βίη τε σιδ' ἄρεον ἔρανον ἔκασ,
ἢ τοι τοιοῖδ' εἰσὶν ὑποδραστήρων ἐκάνων,
ἀλλὰ νῖοι χλαῖνας εὐεμνοὶ ἠδὲ χιτῶνας,
αἰεὶ λιπῶσι κεφαλὰς καὶ καλὰ πρόσωπα,
οἱ σφι ὑποδρώσιν· εὐφροσύνῃ τράπεζαι
σίττε καὶ κραιῶν ἠδ' οἶνος βιβρίθασιν.
ἀλλὰ μὲν ὅ γάρ τις τοι ἀνιάτου πρῶτοντι,
ὅτ' ἐγὼ, ἔπειτα τις ἄλλος ἐτοίρων οἱ μοι ἔασιν.
αὐτὰρ ἐπὶ λυγρὴν ἔλθῃσιν Ὀδυσσεὺς φίλος ἦρως,
κῆνός σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ἱμάτα ἴσσει,
πῶ μ' εἰδ' ὅππῃ σε κραδί θυμός τε κελεύει.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπὶ τὰ πολὺν τλας Διὸς Ὀδυσσεύς,
αἶδ' ὅπως Εὐμαῖε φίλος Διὶ πατρὶ γήραιο
ὥς ἐμοι, ὅτ' ἐμ' ἐπ' αὖσας ἄλλος ἐδίψῃ αἰνῆς.
παρακτοσυνὸς δ' ἔκ' ἐσι κακῶτόρου ἄλλο βροδύσιν.
ἀλλ' ὅτ' ἐκ' ἐλομένης γαστρὸς κακὰ κήδ' ἐχέουσιν
ἀνδρες, ὅν κεν ἰσθῆται ἄλκι καὶ πῆμα καὶ ἄλγος.
νῦν δ' ὅτ' ἐλθὼν ἀνέας, μῦναι τε με κείνον ἀνωγας,
ἔπ' ἄγε μοι ποδὶ μετρός Ὀδυσσεὺς θείοιο,
πατρός δ' ὅν κατέλεπον ἰὼν ὅτ' ἡγεῖσθ' ὁδῶν,
ἔπειτα ζώουσιν ὑπ' αὐγὰς ἡλίου,
ἢ ἄδ' αὖτε θνήσκουσιν ἐν εἰδίοιο δόμοισι. (δρῶν)

Τὸν δ' αὖτ' ἐπεσθ' Εὐμαῖε ὄρχαμ' αὖ-
τοιγὰρ ἐγὼ τοι ξάνε μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
λαίετ' ἔτι ζῶει, Διὶ δ' ὀύχεται αἰεὶ
θυμὸν ἀπὸ μελίων φρίδοντα οἷς γ' ἐμεγάρουσιν.
ἐκπᾶγλως γὰρ παλαιὸς ὁδ' ὕρεται οἰχομένηοιο,
κρείδ' ἴσ' ἄλχοιο δαΐφρονος, ἢ ἐμάλιστ'
ἄκαχ' ἀποφθιμένη, καὶ γ' ὅμω γήραϊ δᾶκρυ.
ἂν δ' ἄχι ἔπαλαις ἀπὲρ θῆτο κυδαιμένοιο,
ἀδύγαλιν θανάτου ὥς μὴ θάνοι ὅστις ἐμοι γέ
γῆρας ἐναετῶν φίλος εἴη καὶ φίλος ἑρδίοι.
ὅφρα μὲν δὴ δὴ κῆν' ἔλθω, ἀχέουσι πόρ' ἐμπας,
τόφρα τί μοι φίλον ἴσκει μετὰ λῆσσαι ὅδ' ὀδῶται,
ὅτ' αἰ μ' αὐτὴν τρεῖς ἔμα Κτιμένη ταυνπύπλις
θυγατὸρ ἰφθίμη, πλὴν ὀπλοτάτην τέκε παίδων·
τῇ ὁμῶς ἐτραφόμεν, ὀλίγον δὲ τι μ' ἥσσορ' ἐτίμα.
αὐτὰρ ἐπεὶ ἔβλεψον πολὺν ἥρατον ἰκόμεν' ἄμφω,
πλὴν μὲν ἔπειτα Σάμῳ δ' ἐδῶσας, καὶ μὲν ἔλθοντο.
αὐτὰρ ἐμὲ χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ἱμάτα ἔκασιν
καλὰ μάλ' ἀμφίσπασα, ποσὴν δ' ὑποδραμάτα δῖα
ἄρ' ὄνδ' ἐπὶ δαλὲ φίλῃ δ' ἐμὲ κερῶνι μάλλον. (σπ.)
νῦν δ' ἂν τῶν ἄνδ' ὀδῶμαι. ἀλλὰ μοι αὐτῷ
ὄργον αἰέσων μακρόν· δίδωμι δ' ὡς ἔμμενον.
τῆν ἑφαγόν τ' ἐπὶ τὴν τε, καὶ αἰδολοῖσιν ἐδῶκα;

ὅτω τὴν δ' ἔπευ γὰρ ἰδὼν ἰδὼν ὀφθαλμοῖσιν.

Τὸν δ' αὖ διοχρεῖς Ὀδυσσεύς ἡμέτερον μῦθον,
εὖ μοι, ἡ μάλα δὴ μοι γνῶσι φρεσὶ θυμὸν ὄρενας,
ταῦτα ἑκάστη λέγων ὅσα δὴ πάθεις ἀλγία θυμῷ.
ἀλλ' ἥτοι σοὶ μὲν πρῶτον κακῶ ἰδὼν ἔθηκε
Ζεὺς, ἐπεὶ ἀνδρὸς δώματ' ἀφίκτο πολλὰ μογήσας
ἡπίης, ὃς δὴ τοι πρῶτον βρωσὶν τε πόσιν τε
ἐνδον κίως ἔωας δ' ἀγαθὸν βίον. αὐτὰρ ἔγωγε
πολλὰ βροτῆν ὠδῆσσι ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰκάνω.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
καὶ δὲ δραπετῆς δ' ὁ πολλὸν ὠδὴ χρόνον, ἀλλὰ μίνυθα
αἰΐα γὰρ ἦν ἄλθον εὐβροτον. οἱ δ' ὠδὴ χρεστο
Τηλεμάχῳ ἑταροὶ λυοὶ ἰσάα καὶ δὲ ἔλον ἰσὺν
καρπάλιμος, τὴν δ' εἰς ὄρεον περὶ ρυσσὸν ἐρετμοῖς,
ἐκ δ' ὀνύας ἔβαλον, κατὰ δ' ἡερυνκτοῖς ἰδύσαν.
ἐκ δ' αὐτοὶ βαῖνον ὠδὴ γυμνὴν δαλκῶσας,
δ' ἐπνόντ' ἐν τῷ ὄντο, κερῶντό τε αἰβοπα οἶνον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσι καὶ ἐδ' ἐπ' ὄντο, δὲ δ' ὄντο, ὄντο,
τοῖσι δ' Τηλεμάχῳ πεπνυμένος ἔρχετο μῦθον.

Υμῖς μὲν νῦν ἄστυ δ' ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν·
αὐτὰρ ἔγωγε ἀγρόνδ' ἐπαλίσσομαι ἀδ' ἐβοτρήσας.
ἑσπερίῃ δ' εἰς ἄστυ ἰδ' ὠνέμα δ' ὄντα κατέμι·
ἠὲ δ' ὄντα δὲ κεν ὕμμιον ὀδῶν ὄντο πρῶτον ἑταίριμιν,
δ' ἐπ' ἀγαθῶν κερῶν τε καὶ οἶνον ἰδ' ὄντο ποιοῖο.

Τὸν δ' αὖτε πρὸς ἑαπείθεοι κλύμενος θεοαδής,
πῶ γὰρ ἐγὼ φίλε τέκνον ἴω; τὸ δ' ὄντα δ' ἰκάνω
αὐδ' ὄντο οἱ κερῶν ἰδ' ὄντα κατὰ κερῶν ὄντο;
ἠὲ ὄντο σὺς κερῶν ὄντο καὶ σὺς ὄντο ὄντο;

Τὸν δ' αὖ Τηλεμάχῳ πεπνυμένος αὐτίον νῦν δ' αἰ,
ἄλλως μὲν σ' αὐτῶν ἰδ' ὄντα καὶ ἰδ' ὄντα
ὄντα δ' ὄντα τοι ξηνοῖν πόσιν ἄλλὰ σοὶ αὐτῶ
χεῖρον, ἐπεὶ τοι ἐγὼ μὲν ἀπείσομαι, ὃ δ' ὄντα
ὄντα δ' ὄντα μὲν γὰρ τι θαμὰ μνηστῆρος γνῶσι οἴκῳ
φαίνετα, ἀλλ' ἀπὸ τῆν ὄντα ὄντα ὄντα φαίνει.
ἀλλὰ τοι ἄλλοι φῶτα πρῶτον ὄντα ὄντα ὄντα,
Εὐρύμαχον, Πολύβοιο δ' αἰφροντ' ἀγλαὸν υἱόν,
τὸν νῦν ἰπτα δ' ὄντα ὄντα ὄντα ὄντα ὄντα.
ἠὲ γὰρ πολλὸν ὄντα αὐτῶν, μέμονον τε μάλα σκα
μνηστῶν ὄντα γαμέων, καὶ ὄντα ὄντα γέρας ὄντα.
ἀλλὰ τὰ γε Ζεὺς οἶδ' ὄντα ὄντα ὄντα αἰδρεῖται ὄντα,
εἰ καὶ σφι μὲν γὰρ ὄντα ὄντα ὄντα κακὸν ὄντα.

Ὡς ἄρα οἱ ἐπὶ πόντι ἐπ' ἑταροὶ δειξίος ὄντα,
κίρκα, Ἀπὸλλωνος παχὺς ἀγγελος, γνῶσι ὄντα ὄντα
σὺντα ὄντα ὄντα ὄντα, κατὰ δ' ὄντα ὄντα ὄντα
μειοσπύς νηὸς τε καὶ αὐτῶν Τηλεμάχου.

Τὸν δ' ὁ θεοκλύμενος ἑταρῶν ἀπονόσφι καλῶσας,
γνῶσι ὄντα οἱ φῶν χαρὶ ὄντα ὄντα, ὄντα ὄντα ὄντα,
Τηλεμάχῳ, ὄντα αὐτῶν ὄντα ὄντα δειξίος ὄντα.
ἔγνω γὰρ μιν ὄντα αὐτῶν ὄντα ὄντα ὄντα ὄντα.
ὄντα ὄντα δ' ὄντα ὄντα βασιλῆος ὄντα ὄντα ὄντα
γνῶσι ὄντα ὄντα, ἀλλ' ὄντα ὄντα ὄντα ὄντα.

Τὸν δ' αὖ Τηλεμάχῳ πεπνυμένος αὐτίον νῦν δ' αἰ,
αἰ γὰρ ὄντα ὄντα ὄντα ὄντα ὄντα ὄντα ὄντα.
ὄντα ὄντα ὄντα ὄντα ὄντα ὄντα ὄντα ὄντα ὄντα
ὄντα ὄντα, ὄντα αὐτῶν ὄντα ὄντα ὄντα ὄντα ὄντα.

ἠ. κ. γ.

hic hanc terram ego vidi oculis.

Vlyses Eum.

Huius autem rursus diuinus Vlyses respondit verbo:
Eumea, certe valde iam mihi in mētibus animi monisti,
ista singula dicens quod passus sis dolores animo.
sed certe tibi quidem apud etiam malum bonum posuit
Iupiter, quoniam viri domos peruenisti multa laborans
humani, qui iam tibi praebeo cibumque potumque
decenter: degis autem bonam vitam. at ego
multas hominum per urbes errans huc perueni.

10 Sic hi quidem talia inter sese dicebant:
dormierunt autem non multum tempus, sed paululum:
statim enim aurora uenit pulchra sedis, at in terra
Telemachi socij soluebant vela: deposuerunt autem malum
statim, hancque in portum protraxerunt remis.

Telemach. Ithacam redit.

extra autem anchoras reuerunt, funes autem ligauerunt.
extra autem et ipsi iuerunt in littore maris,
cenamque parabant, miscebantque nigrum uinum.
at postquam potus et cibi desiderium eiecerunt,
his autem Telemachus prudens incepit sermonibus:

20 Vos quidem nunc ad urbem impellite nautem nigram:
at ego ad agrum ibo et ad pastores.
uesperimus autem uilis meis operibus discedam:
mane autem uobis itinericum apponam,
conuiuium bonum carniūque et uini dulcis.

Hunc autem allocutus est Theoclymenus diuinus:
quo enim ego dilecti filii ibo? cuius domos perueniam
uirorum qui aspera Ithaca dominantur?
an recta ad tuam matrem eam et tuam domum?

Hunc autem Telemachus prudens contra allocutus est:
30 alioquin quidem te ego et nostram inberem
ire. non enim hospitio careres: sed tibi ipsi
prius esset, quoniam tibi ego quidem abero, neque te mater
uidebit, non enim frequenter proci in domo
apparet, sed seorsim ab his in tabulato telam texit.
sed tibi alium uirum considero ad quem eas,
Eurymachum, Polybii prudentis inclytum filium,
quem nunc equaliter Deo Ithacenses suspiciunt.
etenim longe optimus uir est, cupitque maxime
matrem meam ducere uxorem, et Vlyssis honore habere.

40 sed haec Iupiter scit olympius in aethere habitans,
si et ipsis ante nuptias perficiet malum diem.

Sic ei locuto nolauit dextera auis,
accipiter, Apollinis uelox nuncius: in autem pedibus
uollebat columbam tenens, deorsum a pennas fundebat ad
in medio nauisque et ipsius Telemachi. (terram

Aquila accipitur.

Hunc autem Theoclymenus seorsum a socijs uocatum, Theocly
manu prehendit, uerbumque dixit, ac nominauit:
Telemache, non sine Deo nolauit dextera auis.
cognoui enim eam contra intuitus auguralem esse.

Theoclymenus uates.

50 nostro autem non est genere dominantius aliud
in populo Ithaca, sed uos potentes semper.

Hunc a. statim Telemachus prudens contra allocutus
uitam quidem hoc hospes uerbum perficiatur. (est:
utique, cum nosse amicitiamque multa dona
a me, adeo ut aliquis te occurrens beatum diceret.

dixit

hūc autē celeriter pergenitē pedes ferebāt, donec uenit in
ubi ei erāt suae ualde multae, apud quas Sabulcus (cortē
bonum dormiebat, regibus benecolus.

2021

deleAer

τοῦτομας

*mittamꝫ quòd ipsum cor animusꝫ iubet.
si autem his tu, curato in stabulis detinens:
uestes autem huc ego mittam & panem omnem,
ad edendum, ne te consumat & socios.
illuc autem non ipsum ego ad procos suero
ire: ualde enim iniustam iniuriam habent,
ne ipsi conuiciantur, mihi autem dolor erit grauis.
facere autem difficile est quid inter plures
uirum etiam fortem: quoniam multo potentiores sunt.*

*Hunc a. rursus alloc. est multū tolerans diuus Vlysses Te
lemacho. amicē, quoniam mihi & respondere fas est,
certē valde mei laceratur audientis dilectum cor,
qualia dicitis procos iniusta machinari
in domibus invito te tali.
dic mihi an uoluntarius domaris, an te populi
oderunt per populum, sequentes Dei nocem:
an fratres accusas: quibus uir
pugnantibus confidis, et si magna contentio moueatur.
utimam enim ego sic iuuenis essem hoc in animo,
uel filius ex Vlysse strenuus, uel & ipse
ueniat errans: (adbuc enim & sperare fas est)
statim postea meum caput præcidat alienus uir,
ni ego illis malum omnibus essem,
profectus in domum Laertiada Vlysis.
sin me multitudo interficerent solum,
mallet in meis interfectus domibus
mori, quàm hæc semper indigna opera uidere,
hospitesq; quatientes, famulasq; mulieres
uiolantes indignè in domibus pulchris:
& uinum exhauriri, & cibum comedentes
frustra nequicquam, sine ullo operis profectu.*

Hunc a. rursus Telem. prudens contra allocutus est:

*Telemach, tibi enim ego hospes ualde uere dicam,
Vlyssi ho- neq; mihi omnis populus iratus molestus est,
spiti igno- neq; fratres accuso, quibus uir
to. pugnātib; confidit, etiamsi magna contētio moueatur.
sic enim nostrum genus solum fecit Iupiter:
solum Laertem Arcisius filium genuit,
solum autem rursus Vlyssē pater genuit: at Vlysses
solum me domibus generatum liquit, neq; fruius est.
his nunc inimici ualde infiniti sunt in domo.
quotquot enim insulis dominantur optimi,
Dulichioq; Samoq; & Sylosa & Zacyntho,
aut quicunq; aspera Ithaca dominantur,
tot matrem meam petunt, consumunt autem domum.
hac autem neq; negat odiosas nuptias, neq; finem
facere potest. hi autem corrumpunt comedentes
domum meam: citoq; me destruent & ipsum.
sed ea quidem Deorum in genibus iacent.*

Telemach. pater, tu uerò uade citò, prudenti Penelopæ
Eumæum dic quod ei saluus sum, & ex Pylo ueni.
mittit ad at ego hic manebo: tu autem huc redi,
matrem & soli nunciato: aliorum autem nullus Achiorum
Laertem. audiat. multi enim mihi mala moluntur.

Hunc autē respondens allocutus es Eumae Subulce:

πῶς ἔσται δὲ ὅταν πῃ μὴ κραδίη θυμός τε κελεύει,
 εἰ δὲ ἐθέλεις σύ, κομίζου θῆϊ σαθμοισι ἐρύφας·
 εἰμάτα δὲ θῆτάδ' ἔγὰ πῶς ἔστιν ἀπαντα,
 ἔδμενας, ὥς αὖ μὴ σε κατατρύχη καὶ ἑταῖρος,
 καί σε δὲ αὖ ἄ μιν ἐγω γε μετὰ μνηστῆρας ὤμαι
 ὀρχεῖσθαι· λίλῳ γάρ κ' ἀτάδαλον ὕβρις ἔχουσι,
 μὴ μιν κερτομέωσι, μοῖ δ' ἄχ· ἔσεται αἰνόν.
 πρῆξαι δ' ἀργαλέον τί μετὰ πλεόνεσσι ἰόντα
 αὐδρα καὶ ἰφθίμου· ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰσι.

10 Τὸν δ' αὖτε προσέφη πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ὦ φίλ', ἐπεὶ δὴ ῥ' αὖ μοι γ' ἀμείψασθε δέμις ὄξιν,
ἥ μάλα μὲν κατὰ δ' ἄπ' ἔτ' ἀκούοντο· φίλον ἦ πορ,
οἷα φάτε μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανάσασθαι
γῆν μεγάροισι ἀέκκτι· σέθεν τοιοῦτος ἐόντο·
εἰπὲ μοι, ἥ ἐκὼν ἔποδ' ἀμνησσαι, ἢ σέ γε λαοὶ
ἐχθάρουσ' ἀνὰ δῆμον, ὡς ἀπόρρητον δὲς ὀμφῇ·
ἅτι κασιγνήτεις ὑπὲρ μέμφαι· οἷσι πόρ' αὖτις
μαρναμένους πεποιθεῖς, ἢ ἐμὲ γανέικτο ὄρηται.
αἰ γάρ ἐγὼν ὅτω νέετο· εἴλωτο δ' ἦν δ' οὐ μὲν,
20 ἢ τῶας δ' ὅ· δ' οὐ σῆτο· ἀμύμοντο, ἢ ἐν αὐτῷ
ἔλθοι ἀλκτάνωμ'· (ἔτι γάρ ἢ ἐλπίδιτο αἴσω)
αὐτίκ' ἐπ' ἔτ' ἀπ' ἐμῷ κέρει τά μοι ἀλλότριος φῶς,
εἰ μὴ ἐγὼ κένοισι κακῶν πᾶν τε σὶ γηροίμην,
ἔλθωμ' ἔν' ἐμὰ γὰρ λαδρῆτιάδω· δ' οὐ σῆτο·
εἰ δ' αὖ με πληθύει δ' αμασσίατο μῶνον ἐόντα,
βυθόμην κ' ἦν ἐμοῖσι κατακτάμεντο· μεγάροισι
τεθνήμεν, ἢ τὰ δ' ἐγ' αἰὼν ἀεικέα δ' ὄρεα σῶν,
ξείνος τε συφελίζομένους, διμῶας τε γυναικας
ῥυσάζοντας ἀεικλιῶς κατὰ δ' ὥματα καλά·
30 ὧ οἶνον δ' αψυσομένον, ἢ σισυρ' ἔδοντας
μὰτ' αὐτῶς ἀτέλεσον, αὐλῶν σῶσθαι δ' ὄργω.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδρα,
 ποιχρὲ γὰρ τοι ξῆνε μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω,
 ὅτε τι μοι πᾶς δ' ἡμῃ ἀπεχθόμενῳ χαλεπῶναι,
 ὅτε κασιγνήτοισι ᾧ μέμφομαι, οἷσι πόρ' ἀνὴρ
 μαρναμένοισι ὥς ποιεῖ, ἢ εἰ μέγα νῆκ' ὄρεττα.
 ὦδ' εἰ γὰρ ἡμετέρῳ γῆρ' ἔμνησσε Κρονίων·
 μῆνον δ' αἰετῶν ἄρκεισι θ' ὑμῶν ἔτι τε, (σεύς
 μῆνον δ' αὖ ὁ δ' οὐσῆα πατὴρ τέκνη· αὐτὰρ ὁ δ' οὐσ-

40 μόνον ἔμειψεν· ὅτι μετὰ τοὺς πεντήκοντα ἔτι ἀπὸνῃκε·
τὴν νύκτα δις μετὰ τὸν πόλεμον ἐξῆλθον οἱ ἄνθρωποι·
ὅσοι γὰρ νήσοισιν ὑπὸ κράτεισιν ἄριστοι,
Δελιγίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ ὕληντι, Ζακύνθῳ,
καὶ ὅσοι περὶ τὴν Ἰθάκην κατακοιρανέσθαι,
τόσοι μητρὶ ἐμῇ μνῶνται, τρυφῶσι καὶ οἴκῳ.
ἢ δ' ὅτ' ἀνέβηται συγγένῳ γάμῳ, ὅτε τελευτῶν
ποιῆσαι δυνάται, τοὶ δὲ φθινύουσιν ἐδόντες
οἴκῳ ἐμῷ· τὰ καὶ δὴ μετὰ τὰς αἰσῶσι καὶ αὐτόν.
ἀλλ' ἢ τοὶ μετὰ ταῦτα θεῶν γυνάσκειται.

50 ἄλλα, σὺ δὲ ὄρχητο θάλασσαν, ἐχεφρονι Πυλωλοπέει
εἰς ὅτι οἱ σῶς εἰμι, καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλυθα.
αὐτὰρ ἐγὼν αὐτῷ μέλει· σὺ γὰρ δὲ ὄρεο νειῶτα,
οἷα ἀπαγγέλλας· τῇ δ' ἄλλω μὴ τις ἀχαιῶν
ποδὶ δαΐω, πελάϊ γάρ μοι κακὰ μηχανώσονται.
τοῦ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Φυμαίε σὺ δῶτα,

γινώσκω, φρονέω· τὰ γὰρ νύ τοιόντι κελεύεις.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδ' ἐπεί κ' ἤστρεκέως κατὰ λείπον,
 ἐνὶ Λαέρτῃ αὐτὶν ὁδὸν ἀγγελλέμεν· ἔλθω
 δυσμῶν ὅς τέως μὲν Ὀδυσσεὺς μέγ' ἀχθόμεν,
 ὄργα τ' ἐποπιδέσκει, μετὰ δ' ἐμῶν τ' ἦν οἴκῳ
 πίνε· ἔπειτα δ' ὅτε θυμὸς ἦν ἐνθεσίων ἀνέγχοι
 αὐτὰρ νῦν δ' ὅς σὺ γὰρ ἔχειο νῦν ἱύλονδε,
 ὅπως μιν φασίην φαγέμεν· ἔπειτα δ' αὐτῶς,
 ὅδ' ὡδὲ ὄργα ἰδὲ μιν, ἀλλὰ σπονδὰς τε γόῳ τε
 ἔσται δ' ὑπόμνητον, φθινύθει δ' ἄμφ' ὅς ἐσθ' ἰφίχρως.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος αὐτίον κῦδα,
 ἄλγιον, ἀλλ' ἐμπης μιν ἐκασμῶν, ἀχνυμένον πόρ.
 εἰ γὰρ πῶς ἐν αὐτῷ γέρεα πάντα βροτοῖσι,
 πρῶτον κεν ἦ πατὴρ ἐλοίμεθα νόσιμον ἥμαρ.
 ἀλλὰ σὺ γ' ἀγγέλλας ὁπίσω κίε, μηδ' ἐκὰτ' ἀχρὸς
 πλῆξ' ἔστω μετ' ἐκείνο· ἀτὰρ πῶς μνηστῆρα ἐπέμψ,
 ἀμφὶ πόλιν ταμίην ὅτρουμένον ὅστις τάχιστα
 κρύβδ' ἔλθω· κένιν γὰρ κεν ἀπαγγεῖλαι γέροντι.
 ἦ ῥά, ἔωρε συφορβόν· ὁ δ' εἰλ' ἔρχοι σὶ πῆδιλα·
 δ' ἡσπόμενος δ' ἔπειτα ποσσὶ πόλιν δ' ἴδ'· ὅδ' ἄρ' Ἀθῆ-
 λῆθεν ἀπὸ σαθμοῖο κίον Εὐμειὸς ὑφορβός· (νῦν
 ἔλθ' ἡγε χεῖρόν ἤλθε, δ' ἔμας δ' ἦκτο γυναικί
 καλῇ τε μεγάλῃ τε, κὺν ἀγλαὰ ἔργ' εἰδύη.
 σὺ γὰρ κατ' αὐτίθρονον κλισίης Ὀδυσσῆος φανῆσα.
 ὅδ' ἄρα Τηλέμαχος ἰδὲν αὐτίον, ὅδ' ἔφ' ὅσον·
 (ὅ γὰρ πῶς πάντες τοῖσι θεοῖσι φαίνονται γὰρ γαῖς)
 ἀλλ' Ὀδυσσεὺς τε κῆρυξ τε ἰδὲ ὄν· καὶ ῥ' ἔχ' ὑλάοντο,
 πνυζόμεν δ' ἐτόρῳσε δ' ἄρα σαθμοῖο φέροντες.
 ὁ δ' ἄρ' ἐπ' ὀφρῶσι νόσφι νόσφι δ' ἰδὲ Ὀδυσσεὺς·
 ἐκ δ' ἠλθεν μέγα ῥοιὸν πρὸς μέγα τεχνίου αὐλῆς·
 σὺ γὰρ πόρτιδ' αὐτῶν τὸν ἦ πρῶτον περὶ Ἀθῶν,
 ὁμογενὲς Λαορτιάδην πολυμήχαν' Ὀδυσσεύς,
 ἦδ' ἐν νῦν σὺ παῖδ' ἔπος φάσθαι, μνηδ' ἐπὶ κλυθῆ,
 ὅς αὖ μνηστῆρσιν δαΐατον· ἔπειτα δ' ἀραρόν τε
 ἔρχομαι πρὸς τὴν αἴσαν ποδὶ κλυτόν· ὅδ' ἔγωγε αὐτῇ
 ὁμοῖον ἀπὸ σφῶν ἔσομαι μεμαῖα μάχεσθαι.

Ἡ, κὺν χρυσὴν ἐράβδω ἐπεμκάσας· Ἀθῶν.
 φάσθαι μὲν οἱ πρῶτον ἐπὶ πλῆρες ἦδ' ἐχέμεν
 δὴκ' ἄμφ' ἐνθεσίων· δ' ἔμας δ' ὡφελὲς ἔλθω.
 ἔπειτα δ' ἐμεγαλχοῖς γῆρ' ἔρ, γυαθμοῖ δ' ἐπὶ αὐτῶν
 πυνάται δ' ἐγγύοντο· ἐπεὶ δ' ὅδ' ἄμφ' ἡγέοιο.
 ἦ μὲν ἄρ' ὡς ἔρξατο, πάλιν κίον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἦν δ' ἐκ κλισίῳ, δάμεινε δ' ἐμιν φίλος υἱός.
 παρθέτους δ' ἐτόρῳσε βάλ' ὁμμάτα, μὲν δ' ἐός ἔα,
 καὶ μιν φωνήσας· ἐπεὶ πῆδ' ὄρνυται πρὸς κῦδα,
 ἀλλοῖός μοι ξείνη φάσθαι νέον ἢ πρῶτον,
 ἀλλὰ γ' εἰματ' ἔχεις, καὶ τοι χρὼς ἔκ' ἐδ' ὁμοῖον.
 ἦ μάλα τίς θεός ἐστι τοῖσι θεοῖσι δ' ὁμοῖον·
 ἀλλ' ἰλνδ' ἵνα τοι κεχαρισμένα δώσω μιν ἱρά,
 ἦδ' ἐχέσας δ' ὡρα τετυγμένα· φέει δ' ἦ μιν ἔωρ.

Τὸν δ' ἠμέλει· ἐπεί τ' αὖ πολὺ τλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 ὅτις τοι θεός ἐμιν· τί μ' ἀθανάτοισιν ἔσθαι;
 ἀλλὰ πατήρ τέος ἐμιν, ἦ ἔτι καὶ σὺ σπονδῶν
 πᾶσι χεῖρας ἄλγιστα πολλὰ, δῖας ἔσθαι γυναικὸς αὐδ' ἔωρ.

ὣς ἄρα φωνήσας υἱὸν κῦδα, καὶ δ' ἐπὶ πρῶτον
 δ' ἔκρυον

cognosco sapio: hac iam intelligenti iubes.
 sed age mihi hoc dic et nunc narra,
 si et Laerti eadem nunc nuntius veniam
 infelici: qui hactenus quidem Vlyssis valde dolens,
 opera quae spectabat, cum famulis in domo
 bibebat et comedeat quando aius in pectorib. iubeat:
 at nunc ex quo tu iuisti navi ad Pylum,
 nondum ipsum dicunt comedis et bibisse plane,
 neq. opera inspicisse, sed suspirio quod lucis
 10 sedet lamentans, iacetq. circum ossa corpus.

Hunc autem rursus Telem. prudens contra allocutus est:
 tristius, sed tamen ipsum sinamus, dolentes licet.
 si enim aliquo modo essent arbitrij omnia hominum,
 primum patris eligeremus redditus diem.
 sed tu ubi nuncianeris reditio, neq. agros
 erra ad illum, at matri dicito,
 famulam promam ut iubeat quam citissime
 clam: illa enim nuntiabat seni.
 dixit, et movit Subulcum. ille cepit manib. calciamēdā
 20 ligatisq. sub pedibus ad urbem iuit. neq. Minervam
 latuit a tugurio iens Eumaeus subulcus:
 sed hac prope venit, corpore autē assimilata est mulierē
 pulchraq. magnaq. et splendida opera scienti.
 stetit autem in vestibulo stabuli Vlyssi apparens.
 neq. Telemachus vidit contrarius, neq. intellexit:
 (non enim omnibus Dei apparent manifesti)
 sed Vlyssesq. canesq. viderunt: et non latravit,
 gemitu autem ex altera parte per tugurium timere.
 hac autem supercilijs innuit: intellexit autem diu. Vlyss.
 30 exiitq. domo apud magnum murum cortis:
 stetit autē ante ipsam. hunc autem allocuta est Minerva:
 generose Laertiade multiscie Vlysses,
 iam nunc tuo filio verbum dic, neq. occulta,
 ut prociis mortem et fatum machinati
 eatis ad urbem inclutam. neq. ego ipsa
 diu procul a nobis ero prompta pugnare.

Dixit, et aurea uirga palpaui Minerva.
 uestem quidem ei prius bene lauatam et interulam
 posuit circum pectora: corpus autē auxit et pubertatem.
 40 rursusq. niger factus est, gena autem extensa sunt:
 nigri autem facti sunt capilli circum barbam.
 illa quidem sic ubi fecit, abinit: at Vlysses
 iuit in tugurium. stupuit autem ipsum dilectus filius.
 timens autem ex altera parte iecit oculos, ne Deus esset,
 et ipsum alloquens verba uolucra allocutus est:
 alius mihi hospes apparet iam quam ante,
 alia autē uestimenta habes, et tibi corpus nō iā est simile.
 certē prorsus aliquis deorum es qui cœlū latum habitas.
 sed placatus sis, ut tibi grata demus sacra,
 50 et aurea dona facta. parceq. nostri.

Huic a. respondit postea pertolerans diuinus Vlysses: Vlysses fili
 non aliquis Deus sum: cur me Deis assimilas?
 sed pater tuus sum, cuius gratia tu suspirans
 pateris dolores multos, uiolentias tolerans uirorum.
 Sic factus filium osculatus est, per autem genas
 lachrymas

Minerva
 Vlysses
 monet ut se
 pro se
 dat.

Vlysses hā
 bitus immen
 tatus.

*lachrymaibat humum:an ē autem tenebat continenter.
Telemachus aut (nōdū n. persuasus erat suū patrē esse)
rursus ipsū verbis respondens alloquutus est:*

Telemach. *Non tu Vlyſſes es pater meus: ſed me Deus
patri. decipit, ut adhuc magis lugens ſuſpirem.
non n. aliquo modo mortalis uir iſta machinatus fuerit
ſuo ipſius animo, niſi Deus ipſe adueniens,
facile uolens faciat iuuenem & ſenem.
certè enim modò eras ſenex & indecenter indutus eras,
nunc autem Deis ſimilis es qui cælum latum habitant.*

*Vlyff. filio. Hunc ante respondens alloquutus est prudens Vlyff.
Telemache, non te decet dilectum patrem intus uerſari
neq; mirari ſupra modum neq; admirari.
non quidem enim amplius alius ueniet huc Vlyſſes.
ſed his ego talis, paſſus mala, multa autem tolerans,
ueni nigeſimo anno ad patriam terram.
at tibi hoc opus eſt Mineruæ prædatricis,
quæ me talem fecit quomodocunq; uoluit: (poſeſt enim)
modo mendico ſimilem, modo ruruſ
uſtro iuueni pulchras circum corpus neſtes habenti.
facile eſt autem Dijs qui cælum latum habitant,
& beneſtare mortalem hominem & malo afficere.*

*Sic fatus fedit. Telemachus autem
circumfusus patrem bonum lugebat lachrymas fundens.
ambobus autem his desiderium obortum est luctus:
flebant autem stridulè, abundantius quàm aues
aquilæ vel uultures curvæ anguibz, quibus filios
rustici abstrulerunt antequam volatiles fierent.*

*Sic hi miserabiliter sub supercilijs lachrymā funde-
re lugentibus occidisset lumen Solis, (bant.
nisi Telemachus allocutus fuisset suum patrem statim:*

Telemach. *quali enim huc pater navi te nauta
patrem al, duxerunt in Ithacam? quos se esse dicebant?
loquitur. non enim te pedestrem puto huc venisse.*

Hunc autem rursus alloc. est peritolerans diuinus *Vlysses*:
equidem tibi fili ueritatem enarrabo,
Phaaces me duxerunt nauibus inclyti, qui & alios
homines mittunt, si quis ipsos adit.
& me dormientem nauē ueloci in pontum ducentes
deposuerūt in *Ithacā*. dederunt autē mihi splēdida dona, 4
aēq; aurumq; abundē, nēstemq; textam.
& hac quidem speluncis deorum consilio iacent:
nunc autem rursus buc ueni admonitionibus *Mimernae*,
ut inimicorum de eade consulēmus.
sed age mihi procos numerans narra,
ut sciam quosq; & qui uiri sint.
& meo in animo strenuo cogitans,
considerabo si nos poterimus pares esse
soli sine alijs, an & quaremus alios.

Hunc aut rursus Telem. prudēs contra allocutus est: 50
ô pater, equidem tuam magnam gloriam semper audini,
manibusq, bellicosum esse & prudentem consilio.
sed valde magnum dixisti: stupor me habet: neq, licet
uiros duos multis & fortibus pugnare.
procorum autem neq, decas una, neq, dua sole,

διάκρυον ^ἡκαὶ χαμάδι· πᾶρος δ' ἔχεν ὠλεμὲς αἰεί.
 Τηλέμαχος δ' (ὃ γάρ πω ἐπ' αὐρὸν πατρός ^{ἔειπεν})
 ὕδ' αὐτίς μιν ἐπεισὼν ἀμειβόμενος ^ἔπρῶτος εἶπεν,
 οὐδ' οὐ γ' Ὀδυσσεύς ἐστις πατήρ ἐμός· ἀλλὰ με δία
 δέλγῃ δ' ὄφρ' ἔλ' μῆλ' οὐδ' οὐρόμενος σφραχίσω. (μὲν
 ὃ γάρ πω ^ἔσ' ἄνθρωπος ἀνὴρ τὰ δέ μιν μηχανοῶτο
 ὡς αὐτ' γένω, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπιβῶν,
 ῥηϊδίως ἐδέλωμ' ὅτιεν ἐνὸς ἥδ' ἐγέροντα.
 ἢ γάρ τοι ἐνὸς ἥδεα γέροντ' ἢ ἀέκεια ἔσσο,
 νῦν γ' ^ἔθειοισιν ἰοικας οἱ δ' ἄνθρωποι βυρῶν ἔχουσι. (σὺν δ',
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος πρῶτος ἐφ' πολὺ μὲν δ' Ὀδυσ
 Τηλέμαχ' ὃ σ' εἰοικε φίλον πατρός' ὅνδ' οὐκ ἔόντα
 ὅτε τι θαυμάζειν πρῶτος οἶσεν ὅτ' ἀγάσσει.
 ὃ μὲν γάρ τοι ἐτ' ἄλλος ἐλδύσει· γνῶν δ' Ὀδυσσεύς.
 ἀλλ' ὅδ' ἐγὼ τοι ὅς σε, παθὼν κακὰ, πολλὰ τ' αὐτὸ
 ἤλυθον εἰκοσὴν ἔτι δ' ἐν πατρίδ' αἰγῶν. (λάς,
 αὐτὰρ τοι τόδ' ἐδ' ὄργον Ἀθλῶν αἰὲς ἀγέλεις,
 ἥ τέ με τοιοῦτον ἐβηκεν ὅπως ἔδωλε· (δωάται γάρ) αἰδώς.
 ἄλλοτε μὲν πῶχ' ὄνελ' ἵκισι, ἄλλοτε δ' αὖτε

20 κούρ' ἐνέωκ' καλὰ πρὸς χροὶ ἑμὰς' ἔχοντι.
 ῥυτίδιον ᾧ δειοῖσι τοῖς ἔρ' ανού θυρῶν' ἔχουσι,
 ἃ μὲν κυδῖναι δυνάτω βροτῶν ἢ δ' ἐκακῶσαι.
 Ως ἄρα φωνήσας, κατ' ἄρ' ἔζ' Ἔρ. Τηλεμαχῷ ᾧ
 ἄμφιχυθεὶς πατρός' ἐδὸλόν δόρυρε δίακρυα λείβων.
 ἄμφοτόροισι ᾗ τείσιν ἐφ' ἡμερῷ ὥρτο νόοιο·
 κλαῖον ᾗ λιγέως, ἀδινώτορον ἢ τ' οἶωνοί
 φιλῶναι ἢ αἰγυ ποιοῖ γαμφώνυχον, οἷσι τε τέκνα
 ἄρ' ὅττα δ' εἰσόντο πᾶρ' ὅπως τε σὺν γυῖδαται.

Ὡς ἄρα ποίγ' ἐλεγον ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον ἔβον.

κὴν ὑπ' ὀδύρομένους ἰσχυρὸν φάσκει λείπει,
 εἰ μὴ Τηλέμαχος περσιφώνων ὅν πατὸρ ἄεψα,
 ποῖα γὰρ νῦν δ' ὄδυρο πατὸρ φίλε νῦν σε νῦνται
 ἥ γα γοεῖς ἰθάκῃ· τίνδ' ἐμμελινὰ δ' ὀυχετόωνται; ἀλ' οἰχέσθης;
 ἔμην γάρ τι σε περὶ οὐόομαι ὑβιάδ' ἱκέως. (σεύς,

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 τοιγάρ ἐγὼ τοι τέκνον ἀληθέω καταλήξω,
 Φαιακίης μ' ἄγαγον ναυσίπλοτοι, οἵτε καὶ ἄλλης
 ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅτις σφίεας ἐσπφίκεται.
 καί μ' εὐδ' οὐτ' γνῶνι δοῖν ὕδ' ἵπνον ἄγοντα
 κἀκθισαν ἄς ἰθάκῃ. ἔπορον δέ μοι ἀγλαὰ δῶρα,
 χαλκὸν τε, χρυσόν τε ἅλεις· ἐδῆπ' ἂν ὕφαντ' ἰώ.
 Ἐπεὶ μὲν γὰρ σπείσεις δι' ὧν ἴστανται κίονται·
 νῦν δ' αὖ δ' οὐρ' ἐκόμεν ἔσποθ' ἡμοσιώνῃσιν Ἀθλίῃσι,
 ὄφρα καὶ δ' ὤσμεν εἰς φόνος πύρι βολύσσωμεν.
 ἀλλ' ἄγε μοι μνηστῆρας ἀριθμήσας καταλήξω,
 ῥῆρ' εἰδ' ἔω ὅσοις τε καὶ οἵτιν' ἀνέρον εἴσι.
 καὶ κ' ἐμὸν κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμηρίζας,
 φράσσομαι εἴ κ' ἐν νῶϊ δ' ἰμυσομένο· ἀντιφείριδ' αἶ
 μένων ἄνδ' ἄλλων, καὶ καὶ δ' ἰμυσομένο· ἄλλης.

ἀλλὰ πολὺ πλείονες τάχα δ' ἔσσιαι γυνάδες ἀριθμόν,
ἐκ μὲν Δυλιχίοιο δύο καὶ πενήντηκοντα
πύρροι, κικρυμνίοιο, ἔξ' ἣ δριμύνη δὲ ἔπονται.
ἐκ δ' Ἰθάκης πύρροι τε καὶ ἄλλοι πύρροι ἴασιν.
ἐκ δ' Ἀρκυονίδας ἴασιν ἑκακοὶ φῶτ' ἀρχαῶν.
ἐκ δ' αὖτ' Ἰθάκης, δ' νοτιάδ' ἑκα πάντες ἀριστοί,
καὶ σφιν ἄμ' ἔδ' ἡμιδίων κέρυφε καὶ θῆϑ' αἰοιδόες,
καὶ δώω δειράποντες διαήμερον δ' αὖτ' ὀσσηνάων.
τῆν' αἰὲν πάντων αὐτῆσιν μὲν γυνάμενον ἄντων,
μὴ πολὺ πικρὰ καὶ ἀνὰ βίαν ἀποτίσσαι ἑλθών.
ἀλλὰ σὺ γ' εἰ δύνῃσαι τιν' ἀμύντορα μεμνηρίξαι,
φράζεο, ὅ κ' ἂν τις νῶϊν ἀμύνῃσι προφρονὶ θυμῷ.

Τὸν δ' αὖτ' ἐπεσέφει πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
τοῖσ' ἑγὼν ἱέμεν, σὺ δ' ὀϊσθίο, καὶ μὲν ἄκροον,
καὶ φράσαι καὶ νῶϊν Ἀθλῶν σὺ δ' ἄνδρες
ἀρκίσεις, καὶ τιν' ἄλλον ἀμύντορα μεμνηρίξω.

Τὸν δ' αὖτ' ἑλπίμαχος πεπνυμένος ἀντίον κῦδ' ἔειπε,
ἰδὼν τοι τάδε γ' ἐπαμύντορες αὖτ' ἀγορεύεις,
ὅτ' ἔτι γ' ἐν νηφελὶ καὶ κρυμνῷ, ὥτε καὶ ἄλλοις
ἀνδράσι τε κρατέουσιν καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι. (σὺς, 20

Τὸν δ' αὖτ' ἐπεσέφει πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ἔμην τοι κένω γε πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἑσθίου
φυλοπιδόου κρατοῦντος, ὅπ' ὅτε μνηστῆρες καὶ ἡμῶν
γ' ἐμεγάρουσιν μοῖσι κλυτὰ κρινέμεν Ἀρκυονίαν.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ὄρχεαι ἄμ' ἡμῶν φαινομένην φη
οἰκάδ' ἐκ μνηστῆρ' ὑποφράσεις ὁμίλῳ.
αὐτὰρ ἐμὲ πῶτ' ἔσσι συβώτης ὕστερον ἄξει,
πτοχῶ λυγαλῶ γυναικίον ἡδὲ γέροντι
ὡς δ' ἐμ' ἀτιμῆσαι δόμου κάτα, σὺ δ' ἴδμεν κῆρ
τετλάτω γ' ἐν νηφελὶ καὶ κρυμνῷ, ὥτε καὶ ἄλλοις
ἡμῶν γ' ἐν δόμῳ ποδῶν ἑλκωσὶ θυράζει,
ἢ βίβωσι βάλανσι σὺ δ' αἰσχροῦ ἀνέχεσθαι.
ἀλλ' ἄτοι πάντες αὐτῶν γέροντες ἀφροσύνῳ,
μελιχίοις ἐπέεσι πῶτ' ἔσσι. οἳ δ' ἐπεὶ τὸν
πῶτ' ἔσσι δ' ἄνδρες σφιν πῶτ' ἔσσι αἰσιμον ἡμῶν.
ἄλλο δ' ἐπὶ ἑγὼν, σὺ δ' ἴδμεν φρεσὶ βάλανσι σῶν.
ὅπ' ὅτε γ' ἐν πολυβυλῶν γ' ἐφρεσὶ θάσσει Ἀθλῶν,
ὅδ' ὅσ' ἔμην τοι ἐγὼ κεφαλῇ σὺ δ' ἐπατὴρ νόστος
ὅσ' ἔμην τοι γ' ἐμεγάρουσιν ἀρκίαν τὸν χρεὼν κῆρ,
ὅτ' ἔμην γ' ἐν δόμῳ θαλάμῳ καταθέσθαι ἀέρας
πάντα μέλ'. αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσι
πῶτ' ἔσσι, ὅτε γ' ἐν μετὰ κλυτῶν ποδῶν ἔσσι,
ἐκ κλυτῶν κατέβηκε, ἐπὶ δ' ἐπὶ τοῖσι ἑσθίοις
οἳ δ' ἐπὶ Τροίῳ δ' ἐκ κλυτῶν κατέβηκεν Ὀδυσσεύς,
ἀλλὰ κατέκλεισε ὅσον πυρὸς ἔκ' αὐτῶν.
πῶτ' δ' ἐπὶ μοι τόδε μετ' ἐφρεσὶ θάσσει Ἀρκυονίαν,
μή πως οἶνω θνήσκει, ὅτ' ἐν ἐσθίων γ' ἡμῶν,
ἄλλ' ἄνδρες τρώσκει, κατακλινέμεν τε διαίτα
καὶ μνηστῆρας. αὐτὰρ γὰρ ἐφελκεται ἄνδρα σὶδ' ἡρῶν.
νῶϊν δ' ὀδοῖσι δύο φάσγαν' ἑλκωσὶ θυράζει
καλλιπείων, καὶ δ' οἳ δ' ὀδοῖσι χερσὶν ἑλκωσὶ
ὡς αὐτῶν ἑσθίων ἐλκωσὶ θυράζει. ὡς δ' ἐπὶ
παλῶν Ἀθλῶν δ' ὀδοῖσι χερσὶν ἑλκωσὶ θυράζει.
ἄλλο δ' ἐπὶ ἑγὼν, σὺ δ' ἴδμεν φρεσὶ βάλανσι σῶν,
ὅτ' ἐπὶ γ' ἐμὸς ἴσσι, καὶ αἰματὶ σῶν ποδῶν,

sed multo plures: citò autem scies hic numerum.
ex quidem Dulichio duo et quinquaginta
iuvenes electi, sex autem famuli sequuntur.
ex Samo quatuordecim et viginti iuvenes sunt.
ex Zacyntho sunt viri viginti Achivorum.
ex ipsa Ithaca, duodecim omnes optimi:

et ipsis simul est Medon praeceps et diuinus cantor;
et duo serui scientes epulas facere.
his si omnibus congregiemur intus versantibus,
10 ne multum amare et graviter violentias luas profectum.
sed tu si potes aliquem adiutorem excogitare,
animaduerte, qui nobis auxilietur prompto animo.

Hunc autem rursus allocutus est peritolerans diu. Vlysses:
tibi equidem dicam, tu autem considera, et me audi,
et cogita num nobis Minerva cum Ione patre
sufficiat, an adhuc alium adiutorem cogitabo.

Hunc autem rursus Telem. prudens contra allocutus est:
boni isti sunt adiutores quos dicis,
alii in nebulis sedentes, quiq' et alijs
uiris dominantur et immortalibus Dijs.

Hunc autem rursus allocutus est peritolerans diu. Vlysses:
non quidem illi multo tempore aberunt
a pugna forti, quando proci et nobis
in domibus meis robur decernitur Martis.
sed tu quidem nunc uade simul aurora apparente
domum, et proci superbis colloquere:
at me ad urbem Subulcus postea ducet,
pauperi tristi similem et seni.

si autem me in bonorabui in domo, tuus dilectus animus
30 toleret in peccatoribus, male patiente me,
etiam si per domum pedibus trahent foras,
vel telis percussent: tu uero inspicies tolera.
quanquam cessare iube ab insipientia;
suauibus uerbis alloquens. illi uero tibi non
parebunt: iam enim ipsis adest fatalis dies.
aliud autem tibi dicam, tu autem in mentibus pone tuas:
quando multi consilij in mentibus ponet Minerva,
annuam quidem tibi ego capite: tu deinde eo animaduerso
quacumq' tibi in domibus Martia arma iacent;

40 in sec. sum alijs thalami deponito sublata
omnia omnino. at procos mollibus uerbis
alloquere, quando te interrogabunt cupientes:
ex fumo deposui, quod non his similia sunt
qualia quondam ad Trō. proficiscens reliquit Vlysses;
sed sedata sunt quantum ignis attigit afflatu.
adhuc autem mihi hoc maius in mentibus posuit Saturnius;
ne forte inebriati, contentione excitata in nobis,
inter uos uulneretis, deturpetisq' contumeliam
et sponsalia: ipsum enim allicit uirum ferrum.
50 nobis autem solis duos enses et duas lanceas
relinque, et duo scuta manibus capiendas:
ut facta re diuina sumamus. hos autem postea
Pallas Minerva decipiet et consiliarius Iupiter.
aliud autem tibi dico, tu autem in mentibus pone tibi;
siquidem uere meus es, et sanguinis nostri,

Telemachus
recen
set patri
num
morum
pro
corum.

Vlysses Te
lemachus in
struit quid
faciendum
ubi ad pro
cos uenire
rim.

ne quis postea V'lyssē audito minus esse,
ne quidem Laertes sciat hoc, neq. Subulcus,
neq. aliquis domesticorum, neq. ipsa Penelope:
sed solis tuq. egoq. mulierum cognoscimus relictū dñem.
et tui famulos viros adhuc tentemus,
ecquis nos honoret et timeat animo,
quis item non curet, te autem in honoret talem.

Hunc autem respondens allocutus est illustris filius:
pater, certe meum animum et postea puto
cognosces: neq. enim ignavia me tenet:
sed non hoc utile ego fore puto
nobis ambobus: te autem considerare iubeo.
dñm enim per ocium cognosces singulos tentans,
opera adiens: hi quidem in domibus quieti
res deuorant prater modum, neq. quicquam p'ouunt.
sed equidem te mulieres ego discere iubeo
qua te in honorent et qua saeva sunt:
viros autem nondum ego in adibus uellem
nos tentare, sed postea hac curare,
si necē adduc scis Iouis monstrum Aegiochi.

Sic hi quidem talia inter se loquebantur.
postea Ithacam appulsa est nauis bene fabricata,
qua tulerat Telemachum a Pylo et omnes socii:
hi autē quādo iam portū valde profundū intra uenerunt,
nauem quidem hi nigram in terram traxerunt,
arma autem eorum asportauerant magnanimi serui:
statim autem in Chytij portarunt perpulchra dona.
at praconem praeferunt domum ad V'lyssis
nuntium disciturum perprudenti Penelope,
quod Telemachus quidem in agro, nauem autē inuisisset
ad urbem nauigare: ut non timens in animo
potens regina teneras lacrymas fundat.
hi autē inter se occurrerunt praecones et diuinus subulcus,
eiusdem gratia nuntij, discituri mulieri.

Nuntiatum Telemachum rediisse.

sed quando iam inierant domum diuini regis
praecones quidem medijs in ancillis dixit:
iam tibi regina dilectus filius uenit.
Penelope autem dixit Subulcus propē astant
omnia quaecunq. ei dilectus filius inuaserat loquē.
at postquam omne praeceptum perfectē retulit,
institit ire ad suos, liquit autem sepeaq. domumq.
Proci autem tristi sunt, maesti q. fuerunt in animo:
atq. exierunt domo apud magnum murum atrij,
illuc autem ante ianuas sederunt.

His autem Eurymachus Polybi filius incipit dicere:
o amici, certē magnum opus superbe perfectum est
Telemacho nia hac: dicebamus autē ei non perfectū iri.
sed agite nauem nigram trahamus quā optima:
in q. remiges marinos congregemus, qui uelocissimē
illis nuncient uelociter domum redeant.
nōdū omne discitū erat quādo Amphinomus uidit nauē,
uersus ex eo loco portum profundum mira,
uelaq. contrahentes, remosq. manibus tenentes.
suauiter autem ridens locutus est proci:
ne aliquem nuntium moncamus, adfuit enim.

uel aliquis

μή τις ἐπατ' ο'δυσσῆος ἀκροάτω γ' οὐδ' ἔοντ'·
μήτ' δ' ὑπαιρέτης ἴσω τύγῃ, μήτε συνώτης,
μήτε τις οἰκῶν, μήτ' αὐτὴ Πηνελόπεια·
ἀλλ' οἷοι σὺ τ' ἐγὼ τε γυναικῶν γυνώμενοι ἰθαί.
καὶ κέ τοι δμῶων αὐδ' ῥῶν ἔτι παρρηθέμεν,
ἢ μὲν ὅπως τίς νῶ τιενὴ δαΐδει θυμῷ,
ἢ δ' ὅτις ἀκ' ἀλέγῃ, σέ δ' ἀτιμά τοι οὐρ ἔοντῃ.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσφώνει παίδιμος υἱός,
ὦ πάτερ, ἥτοι ἐμὸν θυμὸν κῆ ἐπατ' γ' οἷώ
γνώσασαι· ὃ μὲν γὰρ τι χαλιφροσυῖαι γέ μ' ἔχουσιν·
ἀλλ' ὅττοι τόδ' ἐκείδ' ἐγὼν ἐσιεῖται οἷῳ
ἡμῶν ἀμφοτέροισι· σὶ δ' ἐφράζειται αὐωγᾶ.
διὸ γὰρ αὐτῶς εἰσὶν ἐκάστω παρηκτίζων,
ὅργα μὲν τὸν ἄλλο· τοὶ δ' ἐν μεγάροισιν ἐκκλῶσ
χρηματὰ δ' ἀρδ' ἀπ' ἵσσι· ὑπὲρ βίον, ὅδ' ἐπὶ φειδ' ὧ
ἀλλ' ἥτοι σὺ γυναικᾶς ἐγὼ δ' ἐδάδαται αὐωγᾶ
αἰτέ σ' ἀτιμάζουσι· αἰ νηλεῖς εἰσιν·
αὐδ' ῥῶν δ' ἐκ αὐγῶν κατὰ σαθρὰς ἐδέλομαι
ἡμῶν παρρηθεῖν, ἀλλ' ὕστερα ταῦτα πρηνέσθαι,
εἴτε οὐ γ' ἔτι οἶδα Διὸς τῶρας Αἰγιοχόιο.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
ἢ δ' ἄρ' ἐπετ' ἱθάκῃ δὲ κατ' ἡνὺς θυεργῆς,
ἢ φέρι Τηλέμαχον πυλοθῆν κῆ πάντας ἐταίρους.
οἱ δ' ὅτε διηλυμῆτο πολυβυγδῆτο γένος ἵκοντο,
νῆα μὲν οἷγε μέλαιναν ἐπ' ἡπείροιο ὄρουσαν,
τὸν δ' ἡνὺς ἀπ' ἐνέκων ὑπὲρ βίον· διερέποντο δὲ
αὐτίκα δ' ὅτ' ἐκλυτῖοιο φέρον ποδὶ καλλίᾳ δ' ὤρα.
αὐτὰρ κίρυκα πρὸς εἰσαν δόμον εἰς Ὀδυσσῆος
ἀγγελλίῳ ἱέοντα πόρι φρονι Πηνελόπεια,
ἄνεκα Τηλέμαχος μὲν ἐπ' ἀγρῷ, νῆα δ' αὐγῇ
ἄστυ δ' ἀποπλείειν· ἵνα μὴ δ' εἴπωσ' ἐνὶ θυμῷ
ἱφθίμῃ βασιλεῖα τῶν κατὰ δάκρυον εἶποι,
τὰ δ' ὅσων αὐτὴ τῶν κῆρυξ ἐκ δ' ὅτ' ὕφορος,
ἐλ' αὐτὴ γνέκ' ἀγγελίης, ἱέοντα γυναικῇ
ἀλλ' ὅτε δ' ἡνὺς ἵκοντο δόμον θείας βασιλῆος,
κῆρυξ μὲν ῥα μισνοῖ μετὰ δμῶσιν ἐσπῆν,
ἢ διητοι βασιλεῖα φίλος πᾶσις ἐλθέσθαι.
Πηνελόπεια δ' εἶπε συνώτης ἄγχι πρὸς αἶσας
πάνδ' ὅσα οἱ φίλος υἱὸς αὐγῇ μνησθεῖται.

αὐτὰρ ἐπεὶ αὐτὴ πᾶσαν ἐφροσύνην ἀπέειπε,
βῆ δ' ἱθάκῃ μετ' ὕας, λίπε δ' ἱερέα τε μεγάρων τε
μνηστῆρας δ' ἀκρόχοντο, κατ' ἡφιστ' αὐτ' ἐνὶ θυμῷ
ἐκ δ' ἡλθον μεγάροιο πρὸς ἐκ μεγά τειχίον αὐλῆς,
αὐτ' ὅτ' ἐπὶ πᾶσι τοῖς θυράων ἐδριόωντο.

Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος πολὺς πᾶσις ἤρχ' ἀγορεύει,
ὦ φίλοι, ἢ μέγα ὄργον ὑπερφιάδως τε τέλειαι
Τηλέμαχος ὁδ' ὅς ἡδ' ἐφάμεν δ' εἰ οἱ δ' ἐτελεσθαι.
ἀλλ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσομεν ἥ τις ἀρίστη·
ὅτ' ἐρετας ἀλιπὰς ἀγῶμεν, οἱ κέ τ' ἡνὺς
καίνοισι ἀγγέλωσι θάως οἰκόνδ' ἐνέσθαι.
ἔπω πᾶν ἔρσθ' ὅτ' ἄρ' Ἀμφινόμοιο δ' ἐν νῆα,
πρὸς εἰς ἐκ χώρης λιμὲν τοῖς πολυβυγδῆτο γένος,
ἵσια τε σέλλοντας, ἱερέα τε χερσὶν ἔχοντας.
ἢ διη δ' ἄρ' ἐκ γέλασας ἱερέας μνηστῆρας
μή τις ἐπ' ἀγγελλίῳ ὄτρυνόμεν οἶδ' ἡνὺς γ' οὐδ' ὅτ'.

α. μεταφράση δὲ
ἱερέας

ἢ τίς σφιν πόδ' ἔειπε θεῶν, ἢ εἰσιδιὸν αὐτοὶ
νῆα πρὸ ὀρχομῆλιν, τῶ δ' ἔκ' ἐδῶσαντο κυκλῶαι.

ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' αὖτε αὐτὰρ ἔβαν ὠδὶ δῖν᾽ ἀλαλῶσας,
αἰψὰ δ' ἡνᾶ μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο δρῦσαν,
τὸ δ' ἔχ' αὖτε σφ' ἀπ' ἡνέκ' ἀνέβη μοι θεράποντες.
αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορῶν κίον ἄβροιο, ἔδ' ἔτιν' ἄλλων
εἴωμ ἔτε νέων μετὰ ἴεω ἔτε γερόντων·
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετ' ἐφ' Εὐπίθεος υἱός,

ὣς πύποι, ὡς τὸν δ' ἀνδρᾶς θεοὶ κακότητος ἔλυσαν.
ἡμᾶτα μὲν σκοποὶ ἴζορ ἐπ' ἀκρίας λυμενοῖσας
αἰγὴν ἔπασσ' ὑπὸ τοῖσιν· ἡμᾶ δ' ἠελίῳ καταδύωτι,
ἔποτ' ἐπ' ἠπείρου νύκτ' ἀσπῆλιν, ἄλλ' ὅνι πάντων
νῆϊ δοῖν πλῆοντες ἐκίμονομεν ἡῶ διάν,
Τηλεμάχου λοχῶντες, ἵνα φθίσωμεν ἑλόντες (μῶν,
αὐτόν τ' ὅν δ' ἄρα τέως ἤ ἀπ' ἡγάγην οἴκαδ' εἰ δ' αἰ-
ἡμᾶς δ' ἔνθα δ' οἱ φραζώμεθα λυγρὸν ὀλεθρὸν
Τηλεμάχῳ· μὲν δ' ἡμᾶς ὑπεκφυγοί. ὃ γὰρ οἶω
τάτο γε ζῶντες ἀνύσσεια τάδε δρῶα.
αὐτὸς μὲν γὰρ ὠδὴν ἡμῶν βεβλήν τε νόῳ τε·
λαοὶ δ' ἔκ' ἐτι πᾶμπαν ἐφ' ἡμῶν ἦρα φέροντες.
ἀλλ' ἄγετε παρὶν κείνων ὁμῶν γυρίσσεια ἀχαιῶς
εἰς ἀγορῶν, ὃ γὰρ τι μενέσ' ἔμελλ' αἰ μιν οἶω,
ἀλλ' ἀπομύσσει, ἔρεει δ' ὅν πᾶσιν ἀνὰ σῆς,
ἔνεκά οἱ φόνον αἰπὺν ἔραπτομεν, ἔδ' ἐκίχημεν.
οἱ δ' ἔκ' ἀνέησαν ἀκρόντες κακὰ δρῶα,
μή τι κακὸν ῥέξωσι, καὶ ἡμᾶς ἔξελεύσονται
γαίης ἡμετέρης, ἄλλοι δ' ἀφικώμεθα δῖον ἦμον.
ἀλλὰ φθέωμεν ἑλόντες ἐπ' ἀγρῷ νόσφι πόλιν,
ἢ ὅν οἶδ'· βίον δ' αὐτοῖσι κτήματα· ἔχωμεν,
δ' ἀσπῆλιν κατὰ μοῖραν ἐφ' ἡμᾶς, οἴκῃ δ' αὖτε
κείνῳ μνηστῆρσι δ' οἶμ' ἔχον ἡδ' ὅστις ὅπ' ὦσι.
εἰ δ' ὅμ' ὅδ' ἐμυθὸς ἀφ' ἀνδ' ἀνεί, ἀλλὰ βέλεδ' εἰ
αὐτόν τε ζῶμεν καὶ ἔχον πατρῴα πάντα,
μή οἱ χήματα· ἔπειτα ἅλις θυμὸς δ' ἐδ' ὠμ' ἔχον
ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, ἀλλ' ἐκ μεγάροιο ἕκαστος
μνάδ' ὠδεῖν οἶσιν διζήμεν· ἡ δ' αὖ ἔπειτα
γῆμας ὅς κ' ἐν πᾶσι πᾶσι καὶ μὲν ὁρῶσι· ἔλθοι.

ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκλῶν ἡγρόντο σιωπῇ.
τοῖσιν δ' Ἀμφινόμος ἀγορήσατο· ἔμετι επ' ἔν,
κίσ' ἀφ' αἰδ' ἡμῶν υἱὸς Ἀρετιάδης ἀνακτ'·
ἔξ' ἔκ' ἀδελφὸς πολυπύρρον ποιήσιν
ἄγ' αὖτο μνηστῆρσι· μάλιστ' ὅν πῶν ἐλπίς
λῶδ' αὖτε μῦθοισι. φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῶσι.
ὅσφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέπειτα,

ὣς φίλοι, ἔκ' αὖ ἔγωγε κατακτάνειν ἔδεοιμε
Τηλεμάχου δεινὸν καὶ γῆρ' βασιλῆος ἔδει
κτάνειν, ἀλλὰ πρῶτα θεῶν εἰρώμεθα βελάς.
εἰ μὲν κ' ἀνέησαν Διὸς μεγάλῃο θέμιστος,
αὐτὸς τε κτάνειν, τὸς τ' ἄλλους πάντας ἀνέωξ'·
εἰ δ' ἐκ' ἀποτρύπτωσι θεοὶ, παύσεσθαι ἀνέωγα.

ὣς ἔφατ' Ἀμφινόμος, τοῖσιν δ' ὠδὴν δαυε μῦθος·
αὐτίκ' ἐπ' αὖτε αὐτὰρ ἔβαν δόμον εἰς ὁδὸν ὡς
ἐλθόντες δ' ἐκ' ἀθροῖον ὠδὴν φεοῖσι δρόνοις.
ἡ δ' αὖτ' ἄλλ' ὅν ὡς πορὶ φρονέων πῶν ἐλπίς,
μνηστῆρσι φανῶναι ὑπὲρ βίον ὕβρις ἔχου

ἔδ' ἔκ' αὖ

uel aliquis eis hoc dixit deorum, uel uiderunt ipsi
nauem aduenientem, sed eam non potuerunt consequi.

Sic dixit, hi autem surgentes iuerunt in litus maris.
Statim autem nauem nigram in terram traxerunt,
arma autem ipsis abstulerunt magnanimi serui.
ipsi autē in concionem iuerunt densi, neq. aliquē aliorum
fuerunt neq. iuuenum loqui neq. senum:
his autem Antinous dixit Eupitheii filius:

O amici, ut hunc uirum Dei malo soluerunt.
die quidē speculatores sedebant in cacuminibus uentosis
semper assidui: simul autem Sole occidente,
nunquam in terra nocte dormiebamus, sed in ponto
naue ueloci nauigātes expectabamus auroram diuinam,
Telemacho insidiantes, ut interficeremus captum
ipsum: hunc autē interim quidē abduxit domum Damiō,
nos autem hic ei consulemus grauem mortem
Telemacho: neq. nos subterfugiat, non enim puto
hoc quidem uiuente expediri iri hac opera.
ipse enim peritus consilioque menteque:

populi autem non iam omnes nobis bene uolunt.
sed agite antequam ille congreget Achinos
ad concionem, non enim omisurum ipsum puto,
sed irascetur, dicetq. in omnibus surgens,
quod ei cadem grauem suebamus, neq. assequuti sumus.
hi autem non laudabunt audientes mala opera,
ne quod malum faciant, et nos expellant
terra nostra, aliorum autem adeamus populum.
sed occupemus interficere in agro procul ab urbe,
uel in uia: facultates autem ipsi et res habeamus,
diuidentes ritē inter nos, domestica autem rursus
illius matri dabimus habere et quicumq. duxerit uxore.
si autem uobis hoc uerbum non placet, sed multis
ipsumq. uiuere et habere paterna omnia,
ne ei res deinceps affatim animo dulces comedamus
hic congregati, sed ex domo unusquisq.
petat uxorem dotibus inquirens: illa postea
nubat ei qui plurima dabit et fatalis ueniet.

Sic dixit, hi autem omnes quietē facti sunt silentio,
his autem Amphinomos concionatus est et dixit,
Nisi illustris filius Aretiadae regis:
qui ex Dulichio multistrumentum herbosum
dux erat procis: maximē autem Penelope
placebat uerbis, mentibus enim utebatur bonis,
qui ipsis prudens concionatus est et dixit:

O amici, non ego interficere uelim
Telemachum: arduum autem genus regum est
interficere, sed primum deorum interrogemus consilia.
si quidem laudabunt Iouis magni iura,
ipseq. interficiam, aliosq. omnes iubebo:
si auertent Dei, quiescere suado.

Sic dixit Amphinomos, his autem placuit uerbum:
statim postea surgentes iuerunt domum in Vlyssis,
uenientes autem sederunt in politis sedibus.
alia autem excogitauit prudens Penelope,
procis apparere immensam iniuriam habentibus:

audierat

Antimoi
uerba.

Antimoi cō
filiū de Te-
lemacho ē
medio tol-
lendo.

Amphino-
mus proci
ceteros d
Telemachi
nece debor-
tatur.

audierat enim sui filij in domibus mortem.
præco enim ei dixerat Medon, qui sciebat consilia.
perrexit autem ire domum cum famulis mulieribus.
sed quando iam ad procos venit diuina mulierum,
stetit apud limen domus ornate facta,
contra genas tenens ornata uela.

Antinoo autē taxauit, uerbumq; dixit, ac nominauit:

Antinoe iniuriam habens malē cogitans, ac te dicunt
in populo Ithaca inter coeuos esse optimum
consilio et uerbis, tu uerō non talis es.

insane, cur autem tu Telemacho cademq; mortemq;
suis, neq; supplices curas quibus Iupiter
testis? neq; prium est mala suere mutuo.

an nescis quando hic pater tuus uenit extorris
populum ueritus? etenim iratus erat ualde,
quoniam latrones insequens Taphios
laserat Thesprotos: hi autem nobis amici erant:
hunc uolebant perdere, et destruere dilectum cor,
et facultates consumere dulces multas:
sed Vlysses prohibuit et cohibuit licet cupientes,
huius nunc domum in gloriam comedis, procasq; uxorē,
filiumq; interficis, me autem ualde tristitia afficis.
sed te cessare iubeo, et iubere alios.

Hæc autē rursus Eurymach. Polybi filius cōtra allos. 5:

Eurymach-
chi subdo/
la oratio.

filia Icarij prudens Penelope,
confide, non tibi hac in mentibus tuis cura fuit.
non est hic uir, neq; erit, neq; sit,
quis Telemacho tuo filio manus inferat
uivente quidem me et in terra uidente.
sic enim dicam, idq; perfectum erit,
statim eius sanguis niger fluet circum lanceam
nostram: postquam et me urbium populator Vlysses
sape genibus suis imposito, carnem assatam
in manibus posuit, admonitū uinum rubrum.
ideo mihi Telemachus omnium multo amicissimus est
uitorum: neq; ipsum mortem timere iubeo
a prociis: a Deo autem non est fugere.

Sic dixit hortans, ei autem parabat ipse mortem.
illa igitur conscensis cœnaculis stupendis,
stebat postea Vlyssē dilectum marii: donec ei somnium 40
dulcem in palpebris posuit casta Minerva.

Vespertinus autem Vlyssi et filio diuinus Subulcus
uenit: hi autem cœnam in tugurio parabant,
sue mactato anniculo, at Minerva
prope stans Laertiadem Vlyssē
uirga percutiens, iterum fecit senem:
curpia a. nestimētia induit circū corpus, ne ipsum Subulc.
cognosceret contra uidens, et prudenti Penelopæ
iret nūnciatum, neq; mentibus contineret:

Hunc et Telemachus prior uerbis allocutus est:
uenisti diuine Eumæe: quæ nam fama est in urbe?
num iam proci superbi intra uenerunt
ex insidijs? an adhuc me rursus obseruant domū euntes?

Hunc autem respondēs allocutus est Eumæus Subulc.
hæc cura fuit mihi hæc inquirere et interrogare

urbem

πύθον γὰρ ὃ παιδὸς γυνὴ μεγάρουσι δαΐδρου.
κῆρυξ γὰρ οἱ εἶπε Μιδάω, δὲ ἐπὶ δὲ βολὰς.
βῆ δ' ἰόντα μεγάρωνδε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
ἀλλ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφῆκε δ' ἰα γυναικῶν,
εἴ ῥα πρὸς σάβμον τέ γ' ἔθ' ὡς ποικιλοῖς,
αὐτὰ πρὸς αἶαν γομῶν λιπρὰ κρήδεμνα.

Ἀντίνοον δ' ὄνειπ' ἴγ', ἔπος τ' ἐφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Ἀντίνο' ὕβριν ἔχων κακομύχανε, τί δέ σε φασίγ'
γυνὴ μὲν ἰθάκης μετ' ὀμώλικας ἐμὲν ἄριστον
10 βαλῆν καὶ μύθοισι, σὺ δ' ἔκ ἄρα τοῖσ' ἐνδία.

μάργε, τίς ἔσ' ὅς τ' ἀλεμάχῳ δαΐατόν τε μόρον τε
ῥάπτεας, ὅδ' ἰκέτας ἐμπάζεαι οἷσιν ἄρα Ζεὺς
μάργε; ὅδ' ὅσιν κακὰ ῥάπτεω ἀλλήλοισιν.
ἢ ἔκ οἱδ' ὅτε δὲ δῦρο πατρὸς τοῦ ἐν ἔρ' φθύγων
δῆμον ὑποδ' αἰσπας; δ' ἡ γὰρ κεχολώατο λίω,
ἐνέκα λυσιπρῶν ὡς ἀνέμῳ τὰ φάροισιν
ἄκαχε θεισπρωτὸς· οἱ δ' ἡμῖν ἄρβυμοι ἦσαν
τόν ῥ' ἐδῆλον φθίσαι, τί ἀπορῥάσαι φίλον ἦτορ,
ἢ δέ κατὰ ζώῳ φαγίαν μολοεικέα πολλῶν.

20 ἀλλ' ὅδ' ὄνεις κατόρυκε καὶ ἐχθρὸν ἐμὸν πορ.
ἔνυδ' οἶκον ἄτιμον ἔδεις, μὲν ἄρ' ἡ γυναικα,
παιδ' ἄρ' ἀποκτείνεις, ἐμὴ ἡ μεγάρως ἀκαχίης.
ἀλλὰ σε παύσασθαι κέλομαι, καὶ ἀνὰ γέμῳ ἄλλως.

Τῇ δ' αὖτ' Εὐρύμαχος πολὺν ποῖς ἀντίον ἦν
κῆρυξ ἰκαρίοιο πόριφρον Πηνελόπεια, (δ' α,
δάσσει, μὴ τοι τοῦτ' ἀμετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων,
ἔκ ἐδ' ὅτ' αὐτὸν ἔδ' ἔσεται, ὅδ' ἡ γυνὴται,
ὅς κε γὰρ Τηλεμάχῳ σὺ γ' ἔχ' ἡσπας ἐπίσσει
ζῶοντός γ' ἐμὸν καὶ ὕδ' ἡβονί δ' ἐρομῶνιο.

30 ὡδ' ἔγ' ὁδῶν, τί μὲν π' ἀλεμάχῳ ἔσαι,
αὐτὰ οἱ αἶμα κελαινὸν ἐρώσσει ποδὶ δ' ἔρ'
ἡμετέρῳ· ἐπεὶ τί ἐμὴ π' ἀποκτείνεις; ὅδ' ὄνεις
πολλὰ καὶ γὰρ οἷσιν ἐφ' ὅσιν ἀμύλως, κρείας ἀπ' αὐτῶν
γυνὴ καὶ οἷσιν ἐφ' ὅσιν ἐπ' ἔρ' τε οἶνον ἐνυθρόν.
ἔρ' μοι Τηλεμάχῳ πάντων πολὺν φίλτατός ἐστιν
αὐδ' ἔρ' ὅδ' ἐπ' ἡμῖν δαΐατον τρομῆσθαι ἀνὰ γα
ἔκ γε μνηστῆρων· θείον δ' ἔκ ἐσ' ἀλεμάχῳ.

ὣς φάτο βαρυσώμων, ἔρ' δ' ἡρτυν αὐτὸς ὀλιθροῖς
ἡ μὲν ἔρ' εἰς ἀναβῆσ' ὑπορῶν σιγαλόγοντα,
40 κλαῖον ἐπ' ἔρ' ὅδ' ὄνεις φίλον ποῖον ὅφρα οἱ ὑπνοῖ.
ἡ δ' αὖτ' ὡδ' ἀλεμάχῳ βάλε γλαυκῶπις Ἀθλίω.

Ἐπ' ἔρ' δ' ὀδυσσεὺς τί γ' ἔρ' ὀδυσσεὺς ὕφρετος
ἡλυσθ' οἱ δ' ἔρ' ὀδυσσεὺς ὕδ' ἀλεμάχῳ ὡπλίζοντο,
σὺν ἡρδύσαντ' ὡς γυναικῶν. αὐτὰρ Ἀθλίω
ἔγγι πρὸς ἀμύλῳ λαοτριάδῳ ὅδ' ὄνεις
ῥά εἰδ' ὡς πεπλεγμένα, πάλιν ποῖον γέροντα
λυγρὰ ἡ εἶματα ἔσσει ποδὶ χροῖ, μὴ ἐσθῶντος
γυναικῶν αὐτὰ ἰδῶν, καὶ ἐχέφρονι Πηνελόπειᾳ
ἔλθοι ἀπαγγέλλον, μὲν δ' ἐφ' ὅσιν ἐρῶσσαιτο.

50 Τὸν καὶ Τηλεμάχῳ πρότερος πρὸς μύθον ἐπ' ἔρ'
ἡλυσθ' ὅδ' Εὐμαῖ· τί δ' ἡ κλέε' ἔσ' αὐτὰ ἔσσει;
ἢ ῥ' ἡδὴ μνηστῆρων ἀγλῶροσιν γυνὴν ἔσσει
ἐκ λόχῳ; ἢ ἐπ' αὐτ' ἐρῶσται οἶκαδ' ἰόντα;

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος πρὸς ἔρ' Εὐμαῖ σὺ δ' ὄνεις
ἔκ ἡμῶν μοι τοῦτ' ἀπαγγέλλειν καὶ ἐρῶσσαι

ἔσσει

omnes breuē aui fierent & amararum nuptiarum.
 hac autem quæ me interrogas & precaris, non ego
 alia præter uerum dicam declinando, neq. decipiam.
 sed quæ quidem mihi dixit senex marinus uerax,
 horum nullum tibi ego occultabo uerbum neq. abscondā.
 dixit ipsum hic in insula uidisse duos dolores habentem,
 Nympha in domibus Calypsus, quæ ipsum ui
 tenet: hic a. non potest suam in patriam terram uenire.
 non enim ei adsunt naues remigabiles, & socij
 qui & ipsum mittant in lata dorſa maris.

Sic dixit Atreides lancea inclitus Menelaus.
 his perfectis redij: dederunt autem mihi uentum
 immortales, qui me uelociter dilectā in patriā miserunt.

Sic dixit. huic autem animum in pectoribus mouit.
 his autem & locutus est Theoclymenus diuinus:

Theocly. ô uxor uenerabilis Laertiada Vlyſſis,
 menus uati iste quidem non apertè scit: meum autē attende uerbum:
 cinatur Pe. uerè enim tibi uaticinabor, neq. occultabo:

Penelope de ſciat nunc Iupiter primum deorum, hoſpitalisq. menſa,
 Vlyſſe. domusq. Vlyſſis ſtrenui quam adueni,
 quod equidem Vlyſſes iam in patria terra
 ſedens uel ſerpens, hac audiens mala opera,
 eſt, at procis malum omnibus molitur.
 tale augurium ego bene tabulata in nauī
 ſedens obſeruaui, & Telemacho clamaui.

Penelope. Hunc autem rursus allocuta eſt prudens Penelope:
 utinam hoc hoſpes uerbum perfectum ſit:
 nā citò cognoscereſ amicitiamq. multaq. dona
 ex me, ut aliquis te occurrens beatum ferret.

Sic hi quidem talia inter ſe loquebantur:
 proci autem ante Vlyſſis domum
 diſcis delectabantur & iaculis iaculantes
 in factio pauimento, ubi antea contumeliam exercebant.
 ſed quando iam cenandi tempus erat, & uenerunt oues
 undiq. ex agris, hi autem duxerunt qui antea,
 tunc ipsis dixit Medon, (hic enim maxime
 placebat præconum, & ipsis aderat conuiuium)

Medon ad iuuenes, poſtq. iā omnes delectati eſtis mente certamini-
 procos. ite ad domos, ut paremus conuiuium. (bus,
 non enim malum eſt ſuo tempore cenam capere.

Sic dixit. hi autem ſurgentes iuerunt domum quiſq.
 at poſtquam iuerunt domos bene habitatas,
 ueſtes quidem depoſuerunt in ſedibus thronisq.
 hi autē ſacrificauerunt oues magnas & pingues captas:
 ſacrificauerunt autē ſues pingues & bouem armētalem,
 conuiuium parantes. hi autem ex agro ad urbem
 contendebant Vlyſſesq. ire & diuinus Subulcus.
 his autem uerbis incepit Subulcus princeps uirorum:

Hoſpes, quoniam poſtea ad urbem ire cupis
 hodie, ſicut iuſſit dominus meus, certè te ego

Vlyſſes & hic uellem prædij cuſtodem fieri:

Eumæus ad ſed uereor & timeo ne me poſtea

urbem ma. obiurget, diſciles autem dominorum ſunt mina.

trans iter. ſed age nunc eamus, iam enim proceſſit maxime
 dies, at citò adueſpera frigidius erit.

Hunc

πάντες κ' ὠκύμοροι τε γῆροιατό πικρόγαμοι τε.
 ταῦτα δ' ἂ μ' εἰρωτᾷς καὶ λίσσῃαι, ἃ κ' αὐτὸς ἔγωγε
 ἄλλα πρὶν εἴποιμι πρὸς ἀκλιδόμην, ὅδ' ἀπατήσω.
 ἀλλὰ τὰ μὲν μοι εἴπετε γέροντες ἄλιθ' ὑμεδρῆτες,
 ὧν ὅδ' ἔν τοι ἐγὼ κρύψω ἐπεὶ ὅδ' ὠπλύνω.
 φῆμι μιν ὅδ' ἐν νῆσῳ ἰδέειν κρατορ' ἄλγε' ἔχοντάς,
 νύμφης γὰρ μεγάροισι Καλυψίδας, ἣ μιν ἀνὰ γῆν
 ἔχει· ὅδ' ὁ δῶνάται ἥν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι.
 ὃ γὰρ οἱ πάρα νῆδ' ἐπ' ἡριετμοί, καὶ ἐταῖροι
 10 οἱ καὶ μιν πέμπουσιν ἐπ' Ὀυρέανωτα θαλάσσης.

ὣς ἔφατ' Ἀτρείδης Διερικλυτὸς Μενέλαος.
 ταῦτα τελοῦντας νεόμην' ἔδωσαν δ' ἐμοὶ ἔρον
 ἀθάνατοι, οἳ μ' ὥκα φίλῳ δὲ πατρίδι' ἐπέμψαν.

ὣς φάτο, τῇ δ' ἄρα θυμὸν γῆν σῆθεσσι μ' ὄρινε.
 πρὶς τῇ καὶ μετέειπε Θεοκλύμεν' Διοσκόρης,
 ὦ γυναι, αἰδ' οἷα Λαερτιάδ' εἶω Ὀδυσῆος,
 ἥ τοι ὅδ' ὁ σέφα οἶδ' ἐν' ἐμῷ σὺν θεοῖς μύθων.
 Ἀτρεΐδης γὰρ σοὶ μαντ' ὕσσωμαι, ὅδ' ὠπλύνω.
 ἴσω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξυγῆν τε Τρώεσσι,

20 ὡς εἴη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἥν Ἀφικαῖω,
 ὡς ἦτοι Ὀδυσσεὺς ἦδ' ἐν πατρίδι γαίῃ
 ἦμεν ἥ ἔρπον, τὰ δὲ πῶδ' ἀμύνω κακὰ δρῶν,
 ὅσιν, Ἀτρεΐδης μνηστῆροισι κακὸν πάντας φυνδύει.
 οἷον ἐγὼν οἰωνὸν εὐσέλιμ' ὠδὴν νῆος
 ἦμεν ἔφερα σάμην, καὶ Τηλεμάχῳ ἐγγένοιω.

Τὸν δ' αὖτε πῶσ' εἴπετο πόριφρον Πηλεΐδης,
 αἱ γὰρ ὅσ' εἴνε' ἐπ' ἔτελεσ' ὠμὸν εἶν'
 τῷ κε τὰ χαῖα γυνόιν φιλότῃ τε πολλὰ τε δῶρα
 δ' ἐμὸν, ὡς αὖ τις σε σιωπῶντο μὲν μακαρίζοι.

30 ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πῶς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 μνηστῆροισι δ' ὠρεοῖτο Ὀδυσῆος μεγάροιο.
 δ' ἰσχοῖσιν τὸρ πεντο καὶ αἱ γυνέκοισι ἰγνύον
 ἐν τυκτῷ δ' ἀπ' ἐδῶ, ὅθι πῶρ πάρος ὕβρι' ἔχεσπον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δ' ἐπ' ἡνέκεος ἴσω, καὶ ἐπ' ἡλθε μῆλα
 πάντοθεν δ' ἐγρῶν, οἳ δ' ἦ γαγον οἱ τοπάρ' ὀδρ,
 καὶ τότε δ' ἡ σφιν εἴπετο Μείδων, (ὃς γὰρ ἦα μάλιστ'
 ἴωδ' ἀνεκρύκων, καὶ σφιν πρὶν ἐγὼ δ' αὐτὶ)
 κῆροι, ἐπεὶ δὴ πάντες ἐτόρθητε φρενὶ ἀέθλων,
 δρῶντε πῶς δ' ὠμαδ', ἐν γῆτι μὲν ἀεὶ δ' αὖτα.

40 ὃ μὲν γὰρ τι χεῖριον ἐν ὧν δ' εἴπνον ἐλέσθαι.

ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' αὖς αὖτις ἔβαν οἰκόνδε ἑκάστος.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκοντο δόμοις ἐν ναιετάοντας,
 χλαῖνας ἤ κατέθηντο κατὰ κλισίῃς τε δρόσους τε,
 οἳ δ' ἱερὸν οἷς μεγάλους καὶ πίνοντας αἶγας·
 ἱερὸν δ' ὅς τις σάλας καὶ βῆν' ἀγελαίῳ,
 δαῖτ' ἐν τρωάμενοι. τοὶ δ' ἐγρῶν πόλινδ' ἐ
 ὠτρύνοντ' Ὀδυσσεὺς τ' ἰγνῶν καὶ δ' ἱερὸν ὑφορβός.
 τοῖσι δ' ἐμύθων ἦρχε σὺν θεῶν ὄρχαμ' αὐδ' ῥῶν,

Ξεῖν', ἐπεὶ ἄρ' ὅδ' ἦπ' ἐτα πόλιν δ' ἰγνῶν μὲν αἰνέει
 50 σ' ἡμερον, ὡς ἐπ' ἐτελεον ἀναξέμερος, ἥ σ' αὐτὸς ἔγωγε
 αὐτ' ἐβλάμην σαθμῶν ἐν τῇσ' ἀνέδρα·
 ἀλλὰ τὸν αἰδέομαι, καὶ δέδοξα μὴ μοι ὁπίσσω
 νεκείην χαλεπὰ δ' ἐτ' ἀνὰ κτῶν ὥσιν ὁμοπλάει.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἰομην, δ' ἡ γὰρ μέμβλωκα μάλιστ'
 ἡμᾶς, Ἀτρεΐδης τοὶ ποτὶ τῶνδ' ἀρ' ἔργον ἴσα.

ο

Τὸν

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 γιγνώσκω, φρονέω· τὰ γὰρ δὴ νῶϊόν τε κλυδίδις. (σεύς,
 ἀλλ' ἰομένοισι δ' ἐπεὶ ταῖς ἀμφοτέρωθεν ἡγεμόνευε.
 διὸς δέ μοι εἰ ποδὶ τοι ῥόπαλον τετμημένον ὄσσην,
 σκηρὶ πῖσος, ἐπὶ ἐφ' ἧς ἀρισφάλλει· ἐμμελὲς ὁδόν.
 ἢ ῥά, ἢ ἄμφ' ὧμοισιν ἀεικέα βάλλω· τῶν δ' ἄρ' ἔγωγε
 πυκνὰ ῥωγαλέω. γὰρ ἡ σφόδρα ἦν ἀοργή.
 Εὐμαῖο δ' ἄρα οἱ σκηπτέρον θυμὰρ ἐδῶκεν.
 τῷ βῆτιν. σαθμόν ἡ κίω δ' ἐβώτορ δ' ἀνδρῶν
 ῥύατ' ὅπιδι μένοντες. ὁ δ' ἔνθα πάλιν ἦν ἄνακτα
 πῶχον λυγαλέω γυναικίον ἡδὲ γέροντι,
 σκηπτέριον· τὰ δ' ἡλυγὰ πῶχον χροὶ ἐμματα ἔσο.
 ἀλλ' ὅτε δ' ἡ σείχοντες ὁδὸν κατὰ πτωπαλίοισιν
 ἔσει· ἐγγὺς ἔσαν, ἢ ὕδὲ κελύων ἀφίκοντο
 τυκτῶν, καλλίροον, ὅθην ὕδρ' ὀδύοντο πολὺται,
 τῶν ποίον· ἰθάκη· ἢ Νηριτῶν ἡδὲ πολὺκτωρ
 ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰγέων ὕδατο τρεφέων ἡ ἄλσος
 πάντοσε κυκλοτόρες, κατὰ δ' ἡ ψυχρὸν ῥέον ὕδωρ
 ὑψόθεν ἐκ πέτρης· βωμός δ' ἐφ' ὑπὸρθε τέτυκτο
 νυμφῶν, ὅθι πάντες ὠπρῆζεσκον ὁδὸν τὰ
 γυνῶν σφραγίδας· ἡ δὲ Δολίχιο Μελαμβεύς,
 αἰγας ἄγων αἰ πᾶσι μετέπρεπον αἰ πολίοισι,
 δειπνοῦ μνηστῆρος· δὴ δὴ δ' αἰ ἐποντο νομῶν.
 τῶ δ' ἐῖδον νέκτερος, ἐπ' ὅτ' ἐφ' ἧς, ἐκτ' ὀνόμαζε
 ἑκπαγλὸν καὶ ἀεικέα· (ὄρινε δ' ἐκτ' ὀδυσσῆος)
 νῦν μὲν δ' ἡ μάλα πᾶγχυ κακὸς κακὸν ἡ γυνάξω·
 ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον.
 πῶ δ' ἡ τόνδε μολεβρόν ἄγει ἀμέγαρτε συβῶτα,
 πῶχον ἀνιερὸν, διατῆν ἀπολυμαντήρα;
 ὅς πολλοὺς φλῆστο ἥρας ἀφ' ἧς φλῆσται ὧμος,
 αἰτίων ἀκόλως, δὲ ἀορας ὁδὲ λείβεται.
 τὸν κ' εἰ μοι δ' οἴης σαθμόν ῥυτῆρα γηῶντα,
 σκηνοκόρου τ' ἐμμελὲς, δαλόν τ' ἐριφοῖσι φορέωμαι,
 καὶ κεν ὁδὸν πίνω, μεγάλῳ ὑπὸ γυνὴ δ' αἰετο.
 ἀλλ' ἐπεὶ ἔνθ' ἡ ἔργα κακὰ ἐμμελὲς, δὲ ἐδελήσας
 ὄργον ἐποίχεσθαι, ἀλλὰ πῶσιν κατὰ δ' ἡμῶν
 βυλεται αἰτίων βόσκειν ἢ γαστὴρ ἀναλτον.
 ἀλλ' ἐκ τοι εἰρῶ, τὸδε καὶ τελεσμένον ἔσται·
 αἰ κ' ἐλθῇ πῶς δ' ὧματ' Ὀδυσσῆος· δέοιο,
 πολλὰ οἱ ἀμφὶ κάρη σφέλα ἀνδρῶν ἐκ παλαμάων
 πλοῦρα ἀποτρίψουσι, δ' ὁμοῖον κατὰ βαλόμενοι.
 ὡς φάτο· τῷ δ' ἡρώων λαφύροισιν ἀφραδίῃσιν
 ἐχέω· ὁ δ' ἐμὲν ἐκτὸς ἀταρπύτῃς ἐσφελίξεν,
 ἀλλ' ἐμὲν ἀσφαλέως. ὁ δ' ἡδὲ μὲν ἦρξεν Ὀδυσσεύς,
 πῶς μετὰ ἴφας ῥοπαλὸν ἐκ θυμὸν ἔλαιοτο,
 ἢ πῶς γυνὴ ἐλάσσει κάρη, ἀμφ' ὁδὸς ἀείρας,
 ἀλλ' ἐπεὶ τόλμῃ, φρεσὶ δ' ἐχέω. τὸν δ' ὁ συβῶτης
 νέκτερος αὐτὰ ἰδὼν· μέγα δ' ἐξέβη χεῖρας ἀναχών,
 νύμφας κελύωναι, κῆρας δ' οἶος, ἐπὶ τῷ Ὀδυσσεύς
 ὕμν' ὕδὲ κελύων· ἐκπεκαλύντας πῶνι δ' ἡμῶν
 ἀρνῶν ἡδὲ ἐρίων, τὸδε μοι κελύων· ἐλδῶρ,
 ὡς ἐλθοὶ μὲν κελύων· ἀνὴρ, ἀγάγοι δ' ἐῖ δ' αἰμῶν
 ὅθ' ἐκ τοι ἀγλαίας γε δασκιδάσων ἀπάσας,
 τὰς νῦν ὕδρ' ὀδύων φορέας, ἀλαλήμεναι αἰεὶ
 ἔσονται· αὐτὰρ κελύων κακοὶ φθίβεσσι νομῶν.

Τὸν

Hunc autem respondens allocutus est prudens Ulysses:
 cognosco, mente teneo: hac intelligenti iubes.
 sed eamus: tu deinde planè duc.
 da autem mihi sicubi baculum incisum est,
 ad innitendū, quoniam dicitis valde difficile esse viam.
 dixit, et circum humeros turpem posuit peram
 multis locis laceram: cui tortum inerat lorum.
 Eumæus autem ei baculum gratum dedit.
 hi inierunt, pradium autem canes et pastores viri
 custodiebant à tergo manētes. hic a. in urbē duxit regem
 pauperi tristi similem et senī,
 innucentem: illaq; tristia circū corpus uestimenta indutus
 sed quando iam euntes viam per asperam (erat.
 urbem prope erant, et ad fontem peruenierant
 factum, pulchrè fluentem, unde aquabantur ciues,
 quem fecerat Ithacus et Neritus et Polyflor:
 circum autem alnorum aquaticarum erat nemus
 undiq; totum: dum, frigida autem defluebat aqua
 aliè ex petra: ara autem desuper facta erat

20 Nympharum, ubi omnes sacrificabant viatores:
 illic ipsos inuenit filius Dolij Melantheus,
 capras ducens quæ omnibus antecellebant gregibus,
 cœnam procis: duo autem simul sequebantur pastores.
 hos visos obiurgauit, uerbumq; dixit, denominauitq;
 terribiliter et indecenter: (mouit autē animum Ulyssis)
 nunc quidem omnino malus malum ducit:
 ut semper similem ducit Deus ad similem.
 quò iam hunc deuoratore ducis magne Subulce,
 mendicum molestum, conuiuiorum perniciem?
 30 qui multis liminibus affans franget humeros,
 petens frustra, non enses neq; lebetes.
 hunc si mihi dares stabulorum custodem fieri,
 gregisq; speculatorem esse, nutrimentūq; hœdis portare,
 equidem serum bibens, magnum femur consequeretur.
 sed quoniam opera mala didicisti, non uolet
 opus adire, sed timens in populo
 uult petens pascere suum uentrem insatiabilem.
 sed edico hoc, et perfectum erit:
 si iuerit ad domos Ulyssis diuini,

multa ei circum caput scabella uirorum ex manibus
 latera extruciabunt per domum percusso.

Sic dixit: et prateriens calce irrui in insipientia
 coxa: neq; ipsum extra viam excussit,
 sed mansit firmè. cogitauit autem Ulysses;
 an irruens baculo animum auferret,
 an ad terram deijceret caput, ad solum extollens,
 sed durauit, animumq; cohibuit. illum autem Subulcus
 increpuit cōtra intuitus: valde a. pretatus est manus at
 Nympha fontana, filia Iouis: si unquā Ulysses (tollens:
 50 nobis femora combussit cooperiens pingui adipe
 agnorum et hœdorum, hoc mihi perficite notum,
 ueniat ille uir, ducatq; ipsum deus;
 ne tibi latitias dissiparet omnes,
 quas nunc proteruiens fers, errans semper
 per urbem: at pecora mali corrumpunt pastores.

Ulysses in-
 greditur
 mendicum
 urbem.

Melanthius
 iurgia in
 Ulysses.

Melanthius
 Ulysses cal-
 ce ferit.

Εἰς

Hunc autē rursus alloc. est Melantheus cultos capratū:
 papa, quid dixit canis astutias sciens,
 hunc aliquando ego in navi bene tabulata nigra
 agam iōgē ab Ithaca, ut mihi uictum mulctum inueniat.
 utinā enim Telemachū interficiat argētei arcus Apollo
 bodie in domibus, uel à procis interficiatur,
 nam Vlyssi quidem procul periit reditus dies.

Sic loquutus, hos quidem liquit illic placide euntes:
 at ipse iuit: ualde autem celeriter domos peruenit regis.
 statim autem introiuit, cum autem procis sedit
 contra Eurymachum: hunc enim amabat maximē.
 huic quidē carniū partē apposuerunt qui laborabant:
 panem autem ueneranda proma apposuit ferens,
 ad comedendum, propē autē Vlysses et diuinus Subulcus
 steterunt uenientes. circum autem ipso uenit sonitus
 citibara concane: et illis cepit canere
 Pheuius. at ille manu capiens allocutus est Subulcum:
 Eumae, utiq; haec sunt ades pulchra Vlyssis,
 faciles autem sunt cogniti etiam inter multas uisu.
 ex alijs alia sunt: ornatum est autem eis atrium
 muro et septis: ianuae autem bene munitae sunt
 bifores: non aliquis ipsam uir expugnaret.
 cognosco autem quod multi in ipsa conuiuia faciunt
 uiri: quoniam nidor quidem ascendit, ac citibara
 sonat, quam conuiuio Dei fecerunt sociam.

Hunc autem respondēs allocutus es Eumae Subulce:
 facile nosti: siquidem ne cetera quidem es bardus.
 sed age iam consultiemus quomodo erunt haec opera.
 uel tu primus ingredi domos bene habitatas,
 accede autem procos, ego autem remanebo hic:
 sin uis, remane, ego autem uadam antē.
 neq; tu tarda, ne quis te extra conspicatus
 uel percutiat, uel pellat: haec te consultare inbeo.

Huic autem respondit postea prudens Vlysses:
 scio, teneo: hac intelligenti inbes:
 sed uade antē, ego autem remanebo hic:
 non sum enim plagatum inscius, neq; iustum.
 audens mihi animus, quoniam mala multa passus sum
 undis et in bello: cum etiam hoc illis fiat.

Veter mul-
 torū malo/
 rum causa. uentrem autem baudquaquam est abscondere cupidum
 perditum, qui multa mala hominibus dat.
 cuius gratia et naues bene transstrata armantur
 paucum in indomitum, mala inimicis portantes.

Vlysses ab
 Argo cane
 agnoscitur. Sic hi quidem talia inter se dicebant:
 canis autem capratū et aures iacens eleuauit
 Argus Vlyssis calamitosi, quem quondam ipse
 nutriterat, neq; fruius erat: antē autem in Ilium sacrum
 iuerat. hunc autem antē ducebant iuuenes uiri
 capras in syluestres, et cernos, et lepores.
 tunc iacebat abiectus absente Vlysse,
 in multo stercore, quod eius ante ianuas,
 puluicemq; boumq; affatim fusum erat: donec ducerent
 serui Vlyssis nemus magnum stercoreantes.
 illic canis iacebat Argus plenus misticum,
 is tunc ut agnouit Vlyssē propē entem,

Τὸν δ' αὖτε πρὸς ἑπεί Μελάνθιος ἀπὸ λῶος αἰγῶν,
 δὲ πόποι, οἷον ἔειπε κύων ὀλοφώϊα εἰδὼς,
 τὸν ποτ' ἐγὼν ὠδὴ νηὸς ἑὸς ἐλμοιο μελαίνης
 ἄξω πῆλ' ἱθάκης, ἵνα μοι βίοντο πολὺν ἄλφοι.
 αἱ γὰρ Τηλέμαχον βάλοι ἀργυρότοξοι· Ἀπὸ δ' ἄλλων
 σήμερον γὰρ μεγάροις, ἢ ὑπὸ μνηστῆροισι διαμείνῃ,
 ὡς ὁδὸς πῆλ' ἱθάκης ἀπὸ λῶος νόστιμον ἥμαρ.

Ὡς εἰπὼν, οὗ μὲν λίπην αὐτόθι ἦκα κίοντας·
 αὐτὰρ ὁ βῆ· μάλα δ' ὠκα δόμους ἱκανὴν ἀνάκτορον.
 10 αὐτίκα δ' εἰσὼν ἔην, μετὰ δ' ἡ μνηστῆροισι καθίζον
 αὐτίον Εὐρυμάχου· τὸν γὰρ φιλεῖσκε μάλιστα.
 τῷ δ' ἄρ' αὖ μὲν κρεῶν μοῖραν διείσαν οἱ ποτιέοντο·
 σίτον δ' αἰδοίην τεμνὴν πρὸς ἑβναι φέρουσα,
 ἰδμεναί. ἀγχίμολον δ' Ὀδυσσεύς καὶ δῖος ὕφορβος
 στήλῳ ἐχομένῳ. πρὸ δ' ἐσφίεας ἤλυθ' ἰωνὴ (λεῖψ)
 φόρμιγγος γλαφυρῆς· αὐτὰ δ' ἐσφίεας βάλλετ' ἄε· ἀλγὰς
 φέμμεθ'. αὐτὰρ ὁ χερσὶ ἐλὼν πρὸς ἑβναι συβώτῳ,
 Εὐμαί, ἢ μάλα δὴν τὰ δ' ἐδῶματ' ἀλλ' ὁδὸς πῆλ' ἱθάκης,
 ῥέει δ' ἀρίγνωντ' ὅσιν καὶ γὰρ πολλοῖσιν ἰδ' ἐδοται.
 20 ὅς ἐπ' ὁρῶντο· ἐσὶν ἰπὸν σκυττὰ δὲ οἱ αὐλὴν
 τοίχῳ καὶ θρισκοῖσι, θυρεὸν δ' ἔννευ γέειν εἰσὶ
 δ' ἐκλίδ'· ὅς ἂν τις μὴ κύνῃ ὑπὸ τοῖσι πῆλ' ἱθάκης.
 γινώσκω δ' ὅτι πολλοὶ γὰρ αὐτῷ δαΐτα τίθοντο
 ἀνδρῶν· ἐπ' αἰκνίσῃ ἢ αὐλῇ στήλῳ, γὰρ δ' ἐπεὶ φόρμιγγος
 ἠπνέει, ἢ ἄρα δ' αὐτῇ θεοὶ πείσσαν ἐταίρων.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος πρὸς ἑβναι Εὐμαίε συβώτῳ,
 ῥέει ἔγνω· ἐπ' αἰκνίσῃ τὰ δ' ἐδῶματ' ἀλλ' ὁδὸς πῆλ' ἱθάκης.
 ἀλλ' ἄγε δ' ἡ φραζόμεθ' ὅπως ἔσται τὰ δ' ἐδῶματ'·
 ἢ ἐν πρῶτῳ· ἐσέλθῃ δ' ὁμοῦς ἐν ναίεσσι τῶν ποτιέοντων,
 30 δῖος δ' ἡ μνηστῆρας, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτῷ·
 εἰ δ' ἐδέλεις, ἐπίμεινον, ἐγὼ δ' εἰμι πρὸς ἑβναι.
 μηδὲ σὺ δαΐειν, μή τις σ' ἐκ τοῦδε νοήσας
 ἢ βάλλῃ, ἢ ἐλάσῃ· τὰ δ' ἐσφίεας φράζεσθαι ἀνώγα.

Τὸν δ' ἡμέτερος ἐπείτα πολὺν τλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 γινώσκω, φρονέω· τὰ γὰρ δ' ἡ φρονέοντι κελύειν·
 ἀλλ' ὅρ' ἔδ' ὑπὸ πρὸς ἑβναι, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτῷ·
 εἰ γὰρ τι πλεονέχῃ ἀδελφείῳ, εἰ δ' ἐβλάμῃ.
 τολμήεις μοι θυμός, ἐπ' αἰκνίσῃ πολλὰ πῆλ' ἱθάκης
 κύμασι καὶ πολεμῷ· μετὰ καὶ πόδε τοῖσι χυμένῳ.

40 γαστέρα δ' ὅπως ὅσιν ἀποκρύψαι μεμαῶν
 ἐλομένῳ, ἢ πολλὰ κέκ' ἀνθρώποισι δ' ἰδ' ὦσι.
 εἰ γὰρ κύνῃ καὶ νῆδ' ἐὺ ζυγοὶ ὀπλίσσοντο
 πόντον ἐπ' ἀτρεγέσθαι, κακὰ δ' οὐ σμυνέεσσι φέρουσα.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 αὐτὰρ ὁ κύων κεφαλῇ τε καὶ ὕατα κέμει· ἔχον
 Ἀργεῖον· ὁ δ' οὐ σπῆος τελασιφρονος, ὅρ' ἔα ποτ' αὐτὸς
 θρεῖ· μὲν δ' ἀπὸ νηὸς πᾶρος δ' εἰς ἱλίον ἐλὼν
 ὤχρε· τὸν δ' ὑπὸ πρὸς ἑβναι ἀγίνεσκον νηὶοὶ ἀνδρῶν
 αἰγῶν ἐπ' ἀγροτόρας, ἢ δὲ πρὸς ἑβναι, ἢ δὲ λαγῶν.

50 δὴ τότε κείτ' ἀπόθεσος ἀποχομένῳ Ὀδυσσῆϊ,
 γὰρ πολλὴν κόπρην, ἢ οἱ πρὸς ἑβναι θυράων,
 ἡμιόνων τε βοῶν τε ἄλλας κέχυντ'· ὅφρ' αὖ ἄγοιεν
 δ' ἐμῶν Ὀδυσσῆος· τέμνος μέγα κοπρῆσσι τῶν.
 γὰρ δ' αὖ κύων κείτ' Ἀργεῖον· γὰρ ἰππῆος κωροαῖς ἐμῇ.
 δ' ἡ πότ' γ' ὡς γένοιτο Ὀδυσσεὺς ἐγγὺς ἰόντα,

αἱ ἀποχομένῳ
 ἀνάκτορον.

Δαίμονι, ὅτε τι σὲ ρέξω πακόν, ὅτ' ἀγορεύω,
 ὅτε τινα φθονέω δ' ὀμναίω καὶ πολλὰ αὐτὸν ἄντωντα.
 ὅς δ' ὅς ἀμφοτέρωσ' ὀδὲ χεῖρεται· ὅδ' ὅς τι σὲ χεῖ
 ἀλλοτρίων φθονέω δ' ὀκίαις διέ μοι ἄλγος,
 ὡς δ' ἐγὼν, ὅλβον ἦ θεοὶ μέλυσον ὅπ' ἄλγος.
 χόρσι δ' ἔμντι λίλῳ πῦκα λίζω, μὴ μὲ χολώσῃς,
 μὴ σὲ γέρον πορὶ ὦν, σῆθ' ὅτ' καὶ χεῖλα φύρσω
 αἵματι· ἵσυχ' ὅτ' αὖ μοι καὶ μάλλον ἔτ' εἴη
 ἔνδοξον, ὅ μιν γάρ τι σ' ὑποφρέψεται οἶω
 αὐτίς ἔσσω μέγαρον λαίρτιάδ' ἔω Ὀδυσῆος.
 τοῦ δ' ὅλως ἄμεινον πῦκα φώνων ἱρὸν ἄλγος,
 ὡς πόποι, ὡς ὁ μολοβρὸς ὑπὲρ τροχάδ' ἄλγος ἀγορεύει,
 γῆνι καμινὸν ἵσθ' ὅτ' αὖ κακὰ μνῆσι σάμην,
 κοπῶν ἀμφοτέρωσ' ἡμαί δ' ἐκ πάντας ὀδόντας
 γναβμῶν θηλάσσαι, σὺ δ' ὡς λυβοτέρης.
 ζῶσαι νῦν, ἵνα πάντες ὑπὸ γνῶσι καὶ οἶδ' ὅδ' ὅς
 μακρὰ μὲν ὡς δ' αὖ σὺ νῦν τὸν ἀνδρὶ μάχοιο;
 ὡς οἱ μὲν πῦκα φέροιθ' ἐν δ' ἄλγος
 ὅδ' ὅτ' ὑπὲρ σῶν θυμῶν ὀφείδωντα.
 τοῦ δ' ὅτ' ἐμνῆν ἱερὸν μὲν ὅτ' Ἀντινόοιο,
 ὅδ' ὅτ' ἄρ' ἐκ γέλαστος μετὰ φῶναι μνηστῆραςιν·
 ὡς φίλοι, ὡς μὲν πῶς τὶ πάρος τοι δόμον ἐτύχθην.
 οἷον τὸν πῶλῳ θεὸς ἦγαγε, μὲν τὸ δ' ὅτ' ὡμα·
 ὁ ξείνος τε καὶ ἱρὸν ἐν γέρον ἀλλήλοισιν
 χόρσι μακρὰ σάδ' ἀλλὰ ξυμῆλας ὀμνῶν ὡκα.
 ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀνείξαν γελῶντες,
 ἀμφὶ δ' ἄρα πῶλῳσ' ἀποκῶμονας ἤγειροντο.
 τοῖσιν δ' Ἀντινόος μετὰ φῶναι ἐν πῶλῳ ὅς,
 κίχλυντ' ἐμν μνηστῆρας ἀγνώστες, ὅφρα τι εἴπω.
 γαστέρας αἰεὶ αἰγῶν κίχλ' ὅτ' ὑπὲρ τῶν δ' ὅτ' ὀδόντων
 κατ' ἐμνῆλα κνίσσας τε καὶ αἵματι ἐμπλῆσσαντο·
 ὅτ' ὀδόντων δ' ἐκ νικῆσιν κρείσσων τε γήνηται,
 τῶν μὲν κ' ἐδ' ἐλθόντων ἀνδρῶν αὐτὸς ἐλθῶν
 αἰεὶ δ' αὖθ' ἡμῶν μετὰ δαίσειται, ὅδ' ὅτ' ἄλλων
 πῶλῳ ἔσσω μίσγεται ἐάσομεν αἰτῆσοντα.
 ὡς ἔφαθ' Ἀντινόος. τοῖσιν δ' ὑπὸ λῶν ἀνὴρ μὲν
 τοῖς δ' ὀλοφρονέω μετὰ φῶναι πολὺ μὲν ὅτ' ὀδόντων
 ὡς φίλοι, ὅπως δ' ἐν νῦν τὸν ἀνδρὶ μάχεται
 ἀνδρῶν γέροντα δ' ὡς ἀρμυλίου· ἀλλὰ μὲ γαστέρας
 ὅτ' ὡς ἀποκῶμονας ἵνα πληγῇσι δαμείω.
 ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὁμῶσθε κατ' ὀδόντων ὀρκον,
 μή τις ἐπ' ἱρὸν ἦρα φέρον ἐμὲ χεῖρὶ παχέῃ
 πλῆξῃ ἀπαδάλλω, τῶν δ' ὅτ' ἐμὲ διαμάσῃ.
 ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' ὤμῳ ὡς ἐκείδοντο,
 τοῖς δ' αὖτ' ἐμνῆλα ἱερὸν ἵσθ' ὅτ' Ἀντινόοιο.
 ἔειπ' ὅτ' ὅτ' ὡς ἀνδρῶν κρείσσων καὶ θυμὸς ἀγνώστες,
 τὸν ἀλλήλοισιν ἵσθ' ὅτ' ἄλλων μὴ τιν' ἀχαιῶν
 δαίδ' ὅτ' ἐπ' ἐμν ὀκίαις μακρὰ σάδ' ὅτ' ἐμν δαίδ' ὅτ' ὡς
 ξεινοδόκον μὲν ἐγὼν, ὅδ' ὅτ' αἰνέσθω βασιλῆος
 θυρὺν μακρὰς τε καὶ Ἀντινόου, πῶν μὲν ὡς ἀμφο.
 ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' ὤμῳ αὐτῶν ὀδόντων
 ζῶσαι μὲν γέροντα ποδὶ μὲν δαίδ' ὡς μνηστῆρας
 παλὰς τε μεγάλας τε, φῶν δ' ὅτ' οἱ ὀδόντων ὡς μοι,
 σῆθ' ὅτ' ἐμν δαίδ' ὡς βασιλῆος αὐτῶν Ἀθλῶν
 ὅτ' ὡς πῶν ἀμφο μὲν κ' ὡς ἀνὴρ πομπῆν λαῶν.
 μνηστῆρας

Miser, neq. aliquid tibi facio malum, neq. dico,
 neq. aliquem invidere dare et multa accipientem.
 pavimentum autem ambos hoc capiet: neq. te oportet
 alienis invidere. invidia autem mihi esse erit,
 sicut ego. opulentiam autem Dei suppediatum sunt.
 manibus autem ne valde pronoca, ne me irasci facias,
 ne tibi, licet senex sim, pectus et labra fadem
 sanguine: quies autem mihi et magis adhuc erit
 cras. non enim te reversurum puto
 iterum intra domum Laertiada Vlyssis.
 hunc autem iratus allocutus est Irus erro:

Papa, ut balatro succincte dicit,
 vetula fornacina similis: quem male nam pumiam,
 percussiens ambabus, in terram autem omnes dentes
 maxillis expellam, porci sicut segetem pascunt.
 accingere iam, ut omnes cognoscant et hi
 pugnant. quomodo autem tu inuicem nro pugnabis?
 sic hi quidem ante ianuas alias
 pavimento inposito toto animo litigebant.
 hos autem intellexit sacrum robur Antimoi,
 suauiter autem ridens allocutus est procor:

O amici, non quidem aliquid antea tale factum est:
 qualem delectationem Deus duxit in hanc domum:
 hospes et Irus contumeliam mutuo
 manibus pugnata sed committamus cito.

Sic dixit, hi autem omnes surrexerunt ridentes,
 circum autem mendicos pannosos congregati sunt.
 his autem Antimoi locutus est Eupitibi filius:
 audite me proci egregij, ne aliquid dicam.

uentres hi captatum iacens in igne: hos autem in cena
 deposuimus pinguedine et sanguine impletos:
 inter autem nuncet potentior eris,
 harum quam uolueris surgens ipse eligat:
 semper autem nuncet nobiscum conuabimur, neq. aliquem alium
 mendicum intus miseri sinemus mendicatum.

Sic dixit Antimoi, his autem placuit sermo.
 hos autem astutus allocutus est prudens Vlysses:
 o amici, nequaquam est inuicem nro pugnare
 uirum senem dolore laesum: sed me uenter
 mouet maleficis ut plagis domer.

sed age nunc mihi omnes iurate forte iuramentum,
 ne quis Iro gratificans me manu forti
 percussiat improbe, hoc autem me fortiter domet.
 sic dixit, hi autem omnes iurauerunt sicut iasserat.
 hos autem rursus allocutus est sacra uis Telemachi:

Hospes, si te mouet cor et animus fortis,
 istum proelato: reliquorum quidē nemi Achinorum
 time. quoniam pleribus pugnabit qui te pulsabit.
 hospes quidem ego, laudant autem reges
 Eurymachos et Antimoi, prudentes ambo.
 sic dixit, hi autem omnes laudauerunt. at Vlysses
 cinxit quidē pannis circa genitalia, ostendit autē femora
 pulchra et magna, apparuerunt autem ei lati bumeri,
 pectora et fortia et brachia: at Minerva
 prope assans membra anxii pastori populo.

Vlysses pro
 uocat Irum
 in certame.

Villori cer
 tamini a
 proci prae
 mium con
 stituitur.

proci

τοῖσδε γὰρ πατρός· ἐπεὶ κλέῃ· ἰδὼν ἄκρον,
 Νίσυρ Δολιχίην· εὖν τ' ἔμην ἄφνειόν τε.
 ἦ σ' ἐκ φασὶ γένεσθαι· ἐπὶ δ' αὖδ' ἰοίικας.
 τὸν ἐκὰς τοῖ ἐρέω· σὺ δ' ὅσῳ θεῷ, καὶ μὲν ἄκρον·
 ἔδην ἄκιδ' νότοιο γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο
 πάντων ὅσας τε γαῖαν ὑπὸ πνέει τε καὶ ἔρπει.
 ἔμην γὰρ ποτὶ φρεσὶ κακὸν πείσεσθαι ὁπίσω,
 ὃ φρ' ἀρετῇ πῆρ' ἔχουσι θεοὶ καὶ γόνεσσ' ὀρώρην·
 ἀλλ' ὅτε δ' ἡ καὶ λυγρὰ θεοὶ μάκαρες τε λίσσονται,
 καὶ τὰ φέροι ἀνικαζόμενοι· τετληνότες θυμῷ.
 τοῖ· γὰρ νό· ἔστιν ὑπὸ χθονίων ἀνθρώπων,
 οἷον ἐπ' ἡμᾶς ἄγχι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Ἢ γὰρ ἐγὼ ποτ' ἐμῆλον γν' αὐδ' ῥά σιν ὀλεῖσθαι,
 πολλὰ δ' ἀτάδαι· ὄρεξαι, βίη· κάρτεϊ εἰκων,
 πατρί· ἐμῷ πίσυρ· καὶ ἐμοῖσι κασιγνήτοισι.
 Ἢ μή τις τοῖ πάμπαν ἀνὴρ ἀβελύξει· εἴη,
 ἀλλ' ὅγε σιγῇ δ' ὄρα θεῶν ἔχου, ὅ, τῇ δ' ἰδοίην.
 οἱ δ' ὄρω μνηστῆρας ἀτάδαια μηχανώοντας,
 κτήματα κείροντας, καὶ ἀτιμάζοντας ἄκοιτιν
 ἀνδρὸς ὅρ' ἐκ' ἐπὶ φημί φίλων καὶ πατρίδ'· αἴετ'
 διήρην ἀπέσσεσθαι· μάλα δ' ἔχουσιν. ἀλλὰ σὺ δαίμων
 οἴκαδ' ὑπεξαγάγοι, μὴδ' αὐτίσσειας ἐκείνῳ,
 ὅππότε νοήσῃσι φίλων δὲ πατρίδ' αὖ γαῖαν.
 ἔγ' αὖ ἀναιμώτῃ γε δακρυέειν δαίω
 μνηστῆρας κακῶν, ἐπεὶ κε μέλαθρον ἐπ' ἔλθῃ.
 ὣς φάτο· καὶ σπείσας ἔπειν μελινδία οἶνον.
 ἄψ' δ' ἐν χορσίῳ ἔθηκε δέπας κοσμήτορι λαῶν.
 αὐτὰρ ὁ βῆ δ' αὖ δῶμα, φίλον τετιμωμένον ἦτορ,
 αἰ. θυμῷ. νοδάζων κεφαλῇ· δὴ γὰρ κακὸν ὅς ῥ' ἔθυμῷ.
 ἀλλ' ἔδ' ὡς φύγε κῆρα· πείθεσθαι δ' καὶ τὸν Ἀθλίῳ
 Τηλεμάχῳ· χορσίῳ καὶ ἔγχεϊ ἱφιδάμηναι.
 ἄψ' δ' αὐτίς κατ' ἄρ' ἔζετ' ὠδὶ θρόνον ἔνθεν ἀνέστη.
 Τῇ δ' ἄρ' ὠδὶ φρεσὶ δῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθλίῳ
 κῆρ' ἱκαρίοιο πόριφρονι Πυλωόπῃ
 μνηστῆροσι φανῶναι, ὅπως πεπείσσει μάλα
 θυμὸν μνηστῆρων, ἰδ' ἐτιμῆσαι γῆροισι
 μάλλον πῶς πόσιός τε καὶ ἦ· ἡ πάρε· ἦν.
 ἀχέου δ' ἐγέλασεν· ἔπος τ' ἔφατ'· ἐκ τ' ὀνόμαζεν,
 Εὐρυνόμην, θυμὸς μοι ἔλδ' ἐται, ὅτι πάρε· γέ,
 μνηστῆροσι φανῶναι, ἀπεχθονέμοισι πόρ' ἐμπης.
 παιδὶ δ' ἐκ γν' εἰποιμὶ ἐπ'· τὸ κε κέρδιον εἴη,
 μὴ πάντα μνηστῆρσι ὑπὸρφιάλοισι ὀμιλεῖν,
 οἷτ' εὖ μὲν βάξῃσι, κακῶς δ' ὅππῃ φρονέουσιν.
 Τῷ δ' αὖτ' Εὐρυνόμην ταμίην πῶς μύθοι ἐφ' ἔπην,
 ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα τέκος κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 ἀλλ' ἴθι, καὶ σὺ παιδὶ ἔπος φάο, μὴδ' ἐπὶ κλυθε,
 χροῖτ' ἀπονιψαμένην, καὶ ὑπὸ χροῖσιν παρ' ἑσπέρης.
 μὴδ' ὅτ' ὁ δακρυόισι πεφυρμένην ἀμφὶ πρόσωπα
 ὄρ' ἔλθῃ, ἐπεὶ κακίον πρηνέμεναι ἄκριτον αἰεὶ.
 ἦ δὴ μὲν γὰρ τοῖ πᾶσι τηλικῶν, ὅρ' σὺ μάλα
 ἡρώ ἀθανάτοισι χρεῖσασα ταῖς ἰδέσθαι.

Τῷ δ' αὖτε πρὸς εἰπε πόριφρον Πυλωόπῃ,
 Εὐρυνόμην, μὴ ταῦτα πρὸς αὐτὰ κηδομένη πόρ,
 χροῖτ' ἀπονιψέσθαι, καὶ ὑπὸ χροῖσιν ἀλοιφῇ.
 ἀγλαίῳ γὰρ ἐμοίγει θεοὶ τοῖ Ὀλύμπῳ ἔχουσιν
 ὀλέσων,

talis enim es patris: siquidem gloriam bonam audisti,
 Nisum Dulichium bonum esse diuitemq;
 ex hoc te dicunt natum esse, prudenti autē viro similis es.
 propter hoc tibi dico: tu autem intellige, et me audi:
 nihil imbecillius terra nutrit homine
 omnium quacumq; in terra spirantq; et serpunt.
 nō enim unquā dicit malū se passurum esse in futurum,
 quousq; uirtutem praebeant dei et genua mouentur:
 sed quando et mala dei beati perficiunt,
 10 et hac suffert nolens patienti animo.
 talis enim mens est terrestrium hominum,
 qualem diem adducit pater uirorumq; Deorumq;
 etenim ego quondam scilicet in uiris beatus eram,
 multa autem iniusta feci, ni et robori obediens,
 patriq; meo confidens et meis fratribus,
 quocirca non aliquis omnino uir iniustus sit,
 sed hic silentio dona Deorum habeat, quodcumq; dent.
 qualia uideo procos iniusta machinantes,
 possessiones consumentes, et inbonorantes uxorem
 20 uiri quem non amplius dico amicis et patria terra
 diu abfore: malde autem propē, sed te deus
 domum subducatur, ne occurras illi,
 quando redibit dilectam in patriam terram.
 non enim sine cruore decreturos puto
 procos et illam, postquam in ades uenerit.

Sic dixit: et ubi libauit bibit dulce nimum.
 iterū autē in manibus posuit poculum rectori populorū.
 at ille iuit per domum, dilectum cruciatus cor,
 quatiens caput: etenim malum augurabatur animus.
 30 sed neq; sic fugit mortem: irretitū autē et hunc Miner.
 Telemachi a manibus et hasta fortiter ut domaretur.
 rursus autem iterum sedit in sede unde surrexerat.

In mentibus autem posuit dea caelia Minerva
 filia Icarj prudenti Penelope
 procis apparere, ut extenderet maximē
 animum procorum, et honorata fieret
 magis a uiroq; et filio quā anteā erat.
 inuitatē autem risit: uerbumq; dixit, denominauitq;
 Eurynoma, animas mihi capui, non anteā,
 40 procis apparere, inuisis licet tamen.
 filio autem dicam uerbum quod utile erit,
 ne omnino procorum superbiorum familiaritate utatur,
 qui bene quidem dicunt, malē autem retro cogitant.

Hanc autem rursus Eurynoma proma alloquuta est:
 na ista quidem omnia filia ritē dixisti.
 sed uade, et tuo filio uerbum dic, neq; occulta,
 corpore loto, et unctis genis.
 neq; sic lachrymis facta circum faciem
 uade. quoniam malum perpetuū lugere semper.
 50 iam quidem enim tibi filius tantus, quem tu maximē
 supplicabas Deis barbatur uidere.

Hanc autem rursus alloquuta est prudens Penelope:
 Eurynoma, ne ista loquere dolens licet,
 corporeq; lauare, et unguitunguento.
 splendorem enim mihi Dei qui Olympum habuunt
 perdide-

De homi-
nis fragili-
tate.

Vlysses Am-
phimoum
preamonet
infortunij.

Penelope
ad procos
itura.

Eurynome
Penelope
ministra-

*perdiderunt, ex quo ille init concavis in manibus.
sed mihi Autononē & Flippodamiam iube
venire, ut mihi assent in domibus.
sola autem non illuc uado ad uiros: uerecundor enim.*

Sic dixit, uetula autem è domo exiuit,
nunciatura mulieribus, & incitatura ad eundum.
tunc rursus alia cogitauit Dea cæcia Minerva:
filie Icarij dulcem somnum infudit.
dormiuit à. reclinata: soluta sunt autè ei membra omnia
illis in lecto. tunc igitur diuina dearum
immortalia dona dedit, ut ipsam admirarentur Achinè.
pulchritudine quidem ei primò nullusq; bene purganit
immortali, quali bene coronata Venus
iungitur quando it chorum in amabilem Gratiarum.
& ipsam longiorem & crafsiorem fecit uideri:
albiorem autem ipsam fecit scëto elephante.
sic his factis abiuit diuina dearum.
uenerunt autem famula albiuina ex domo,
cum strepitu uenientes. hanc aut dulcis somnus dimisit,
& absterfis manibus genas, dixitque:
certè me ualde grauià patientè mollis somnus coopernit.
utinam sic mihi mollem mortem daret Diana casta
statim nunc, ut non amplius lugens in animo
eum corrumperem, mariti desiderans dilecti
omnem uirtutem. quoniam eximius erat Achiorum.

*Sic loquens descendit de cœnaculo stupendo,
non sola: simul hanc & famulæ duæ sequebantur.
hec autem quâdo ad procos pervenit diuina mulierum,
stetit in limine domus ornate factæ,
contra genas tenens subtilia uela.
famula autem ei prudens utrinq. assistit.*

Proci mirā horum a. illic soluebātur genus, amore a. animū domiti-
tur Penelo omnes a. precati sunt apud in lectis dormire. (sunt:
pae pulchri hac autē rursus Telemachum allocuta est suum filium:
tudinem. Telemache non amplius tibi mētes firma, neq. cogita-
Penelope puer adhuc etiā magis mēte prudētia uerfabas: (tio.
increpat nunc a. quando iā magnus es, & ad pubertatis mensurā
Telemachū ita ut aliquis dicat filium esse beati uiri, (peruenisti,
ob casum in magnitudinem & pulchritudinē intuens alienus uir,
hospitem. non amplius tibi mentes sunt iusta, neq. cogitatio.
quale iam hoc opus in domibus factum est,
qui hospitem fuisse iniuria affici sic.
quomodo nunc? si quis hospes in nostris domibus
sedens, sic pateretur uexatione ex dira,
tibi dedecus nocumentumq. hominibus esset.

Hanc a. rursus Telemachus prudēs cōtra allocutus est:
mater mea; illud quidē non tibi indignor quòd irasceris:
at ego animo intelligo & scio fingula,
bonaꝫ & peiora: (antea autē adhuc infans eram.)
sed non possum prudentia omnia intelligere.
nam me pertērent, assidentes aliunde alius,
hi mala cogitantes: mibi autem non sunt auxiliatores:
non tamen hostibus & Iri pugna facta est
procorum consilio: fortitudine autē hic potentior fuit.
utinam enim Iupiterque pater & Minerva & Apollo,

ὦλοντα, ὃς ἔκρινεν· ἔτι κοίλῃς γυνήσιν.
 ἀλλὰ μοι Ἀντωνόμω τε καὶ Ἰπποδάμειαν ἀνωχθεῖ
 ἐλθέμεν, ὅφρα καὶ μοι πῆσιν ἔσθω γυνή μεγάρουσι.
 οἷν δ' ὁ κῆρ' ἔμμεν μετ' αὐτράς· αἰδέομαι γάρ.
 Ως ἄρ' ἔφην, γρῦν δ' ἰ' ἐκ μεγάρου βεβήκει,
 ἀγγεῖλεσσι μῦσαι φίλῃ, καὶ ἑρμῇ νεῖδαν.
 γυνὴ αὐτ' ἄλλ' ἔρῃσθε διὰ γλαυκῶπις Ἀθήνῃ·
 κάρη ἰκαρίοιο κατὰ γλυκὺν ὕπνον ἔχουσα.
 εἴδῃ δ' ἂν ἀκλινθεῖσα· λυθὼν δ' ἐοῖ ἄλκιρα πάντα
 αὐτ' ἔτι κλιντῆρι, τίως δ' ἄρα δῖα θεῶν
 ἄμβροτα δῶρα δίδω, ἵνα μιν θνητοὶ ἀχαιοί.
 κάλλει μὲν οἱ πρῶτα προσώπ' αἵ τε καλά κάθημεν
 ἄμβροσι, οἷω παρ' εὐσεφάν· Κυδέρεια
 χρίται· ἐντ' αὖ ἢ Χαρίτων χορὸν εἰς ἑρόντα.
 καὶ μιν μακροτόλῳ βίῃ πάσσονα δῆκην ἰδέσθαι·
 λυκοτόλῳ δ' ἄρα μιν δῆκην περὶ εὐελφαντο.
 ἢ μὲν ἄρ' ὥς ὅρξασθ' ἀπέβησαν, δῖα θεῶν.
 ἦλθον δ' ἄμφιπολοι λυκῶλχοι ἐκ μεγάρου,
 φθόγγῳ ἐπορχόμεναι. τὴν δ' ἡ γλυκὺς ὕπνος αὐτῆς,
 καὶ ἄπομόρφατο χερσὶ πῆρεας, φάνοσέ τε,
 ἢ με μάλ' ἀννοπαθὴν μαλακὸν ποδὶ κῶμ' ἐκάλυψεν.
 αἰθεῖ μοι ὥς μαλακὸν θάνατον πόροι Ἀρτέμις ἄγνῃ
 αὐτίκα νῦν, ἵνα μῆκετ' ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν
 αἰὼνα φθινύθω, πόσι· ποδίσσα φίλοισι
 παντοίῳ ἀρετῇ, ἐπεὶ ἔφοχ' ἦν ἀχαιῶν.
 Ως φασμένη κατέβαιν' ὑπερώϊα σιγαλόγυτα,
 ἔκ οἱ ἅμα πῆγε καὶ ἄμφιπολοι δ' ὕπνῳ.
 ἢ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
 εὐφρά πῆρ' ἀσθμὸν τέγει· πῶκα ποικιλοῖ,
 ἅντα πῆρεσσιν χαρμῇ λιπῆρ' ἐκρήδμενα.
 ἄμφιπολ' ὁ δ' ἄρα οἰκτιρὴν ἐκτόρβη πῆρ' ἐν.
 ἔτ' αὐτ' ἄντο γυναικ' ὄρω δ' ἄρα θυμὸν ἔδελχον·
 πάντας δ' ἄρ' ἤσαντο πῆρ' αἰ λειχεροὶ κλιβύσαι.
 ἢ δ' αὖ Τηλέμαχος πῶσθε φώνειν ὄν φίλον ἦγον,
 Τηλέμαχ' ἔκτετι βίη φρεσὶν ἔμπεδοι, δῶδ' ἐνόημα.
 πῶς ἔτ' ἐὼν καὶ μάλλον γυνήσιν ἐκέρδ' ἐγνώμας·
 νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας ἔοσι, καὶ ἥδ' ἐμτρον ἐκάνεις,
 καὶ γυνῆσι φάιν' ὄνομ' ἐμμεναι ὀλβίῳ ἀνδρὸς,
 ὅν μεγεθος καὶ κάλλ' ὄραμεν· ἀλλότριον φῶς,
 ἐκίτετοι φρεσὶν ἐσὶν γυναισιν, δῶδ' ἐνόημα.
 οἷον δὴ τὸ δῶδ' ἔργον γυνή μεγάρουσι ἐτύχθη,
 ὅς τ' ἐν φῆνον ἔσπεος ἀεικιδῆμεναι ὄτω.
 πῶς νῦν; εἴ τις ξάν· γυνή μετ' ὁμοίῳ δ' ὁμοίῳ
 ἦμεν, ὅδ' ἐπ' αἰὼν ἔρυσσεν· ὃς ἄλκιβις,
 σὸς κ' αἰχρ' ἰώβη τε μετ' ἀνθρώποισι πείλοιο.
 Τῇ δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν δαί,
 μῆτορ' ἐμὲ, τὸ μὲν ὅσ' ἐν νεικῶμαί κεχολῶσαι·
 αὐτὰρ ἐγὼ θυμῷ νοέω βίῃ δ' ἔκαστα,
 ἰδὼν τε καὶ τὰ χεῖρα· (πῶρος δ' ἔτι ἦν πῆρ' ἦα)
 ἀλλὰ τοι ὅδ' ὀνομαίαι πεπνυμένα πάντα νοῆσαι.
 ἐκ γάρ με πλῆστος, πῆρ' ἦμεν ἄλλοθεν ἄλλ'·
 εἴδῃ κακὰ φρονέοντες· ἐμοὶ δ' ἔκ ἐσθ' ἀρωγὴ
 ὅ μιν τοι ξείνοισι καὶ ἰρ' ὁμῶλ' ἐτύχθη
 μνηστῆρων ἰότητι· βίη δ' ὅγε φέρτωρ ἦν.
 αἰ γάρ Ζεὺς τε πᾶσι καὶ Ἀθήνῃσι καὶ Ἀπολλῶνι,

ἔτω νῦν μνηστῆρδ' ὅν' ἡμετέροισι δόμοισι
νέουσιν κεφαλὰς διδ' ἀμυδαί, οἳ μὲν γὰρ αὐλῆς,
οἳ δ' ὅν' τοῖσι δόμοιοι, λείλυτο ἡ γῆα ἐκάστῃ·
ὡς ναῦ ἱρῶ· ἐκείνῃ· ἐπ' αὐλῆσι δὲ νύκτωρ
ἥσαν νδυσάων κεφαλῇ, μεθύοντι· τοῖσδε,
ἔδ' ὁρθὸς δυνάται σῶσαι πρὸς ἡμῶν, ἔδ' ἐνέειπα
οἴκαδ' ὅπν' οἳ νόσθ'· ἐπ' αὖ φίλα γῆα λείλυτο.

ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πῶς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Εὐρύμαχ' δ' ἐπέεσσιν ἔειπε πρὸς Πηνελόπειαν,
κῆρ' ἱκαρίοιο πόριφρον Πηνελόπειαν,
εἰ πάντες σὲ ἴδοιεν ἄν' ἱάσσοι Ἀργῶ· ἄχαιοι,
πλεόντες κεν μνηστῆρδ' ὅν' ἡμετέροισι δόμοισιν
ἠῶθ' ἰδανύσθ'· ἐπ' αὖ πόρῃσι μωακῶν
ἔδος τε μέγας τε, ἴδ' ἐφ' ἡμέρας ὅδ' οὐ ἴσας.

Τὸν δ' ἡμέτε' ἐπέεσσιν ἔειπε πόριφρον Πηνελόπειαν,
Εὐρύμαχ', ἥτοι ἐμὴν ἀρετὴν ἔδος τε δέμας τε
ὤλυσαν Ἀχαιοί, ὅτε Ἴλιον εἰσπείλαιον
ἀργεῖοι· μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦν Ὀδυσσεύς.
εἰ κενός γ' ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολῶι,
μείζον κε κλέῃ· εἴ μιν καὶ κάλλιον ἔτω. (μωρ. 20
θαυδ' ἀχομαι· πόσα γὰρ μοι ἐπέσθ' ὄν' κακὰ δ' αὖ-
τ' ἡ μὲν δ' ὅτε τ' αἴε ληπὼν κατὰ πατρίδα γαῖαν,
διεξοτρύων ἔσθ' ἀρπύων ἐμὴ χεῖρ πρὸς οὐδ' αὖ,
ὡ μῦσαι, ὃ γὰρ οἷον εὐκνήμιδας ἄχαιος
ἐκ Τροίης εὐ πάντας ἀπ' ἡμονας ἀπονείδω.
καὶ γὰρ Τρώας φασὶ μάχης ἐμὴν αἰὲς ἀνδρῶν,
ἢ μὲν ἀκοντῆρας ἢ δ' ἐρυτῆρας οἰσῶν,
ἐπ' ὧν τ' ὠκυπόδων ὠνέκτορας, οἳ κε τὰ χεῖρας
ἐκριναν μέγα νείκε' ὁμοῖον πόλεμοιο.
ὅτ' ὅκ' οἶδ'· εἰ κεν μ' αὖτε σιθὲς, ἢ κεν ἄλλω
αὐτ' ὅν' Τροίῃ. σὺ δ' ὅν' ἔδ' ἐπ' αὐτὰ μελόντων.
ἡμενῶν πατρός καὶ μητρός· ὅν' μεγάρουσι,
ὡς νῦν, ἢ ἐτι μάλλον ἐμὴν ἀπονόσφι ἴοντο.
αὐτὰρ ἐπ' ἰὼν δὴ πᾶσι δα γυμνασάντα ἴδ' ἰδ' αὖ,
γῆμαδ' ὅ κ' ἐδέλκετο, τὸν κατὰ δῶμα ληπῶσα.
κένος δ' ὡς ἀγόρευε τὰ δ' ἡνῶν πάντα τελέτω.
νύξ δ' ἔσαι ὅτε δ' ἡνυγρὸς γὰρ αὐτὴ βολήσῃ
ἐλομένης ἐμὴν, φησὶ τε Ζεὺς ὄλεον ἀπύρῃ.
ἀλλὰ τὸ δ' αἰὼν ἄχ' ἀκαλίμω καὶ θυμὸν ἰκαίει.
μνηστῆρων δ' ἡ δὲ δίκη τοπᾶροισι τέτυκτο,
οἷτ' ἀγαθὴν τε γυναικα καὶ ἀφνειοῖο θυγάτρεα
μνηστῆρων ἐδέλωσι, καὶ ἀλλήλοισι ἐρίσωσι.
αὐτὰρ τοῖ γ' ἀπάγχοι βόας καὶ ἵφια μῦλα,
κέρως δαῖτα φίλοισι, ὅτ' ἀγλαὰ δῶρα διδύσσιν·
ἀλλ' ἔκ' ἀλλότριον βίον νήποιον ἔδ' ἔσθ'.

ὣς φάτο· γῆθησεν ἡ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ἀνεκα τῇ μὲν δῶρα πρὸς ἑλκ' ὅτ' ἐλγε ἡ θυμὸν
μειλιχίῳ ἐπέεσσιν, νόσθ' δ' οἳ ἄλλα μνησίν.

Τὴν δ' αὖτ' Ἀντίνο' πρὸς Πηνελόπειαν ἔειπε,
α. πόριφρον κῆρ' ἱκαρίοιο πόριφρον Πηνελόπειαν,
δῶρα μὲν ὅς κ' ἐδέλκετο ἄχαιων γῆμαδ' ὅν' ἔκ' αὖ,
δ' ἐξ' αὖ· ὃ γὰρ καλὸν ἀνύνασθαι δόσις ἐσθ'·
ἡμῖς δ' ὅτ' αὐτὸν ὄργα πᾶσι γ' ἴμεν, ὅτε πᾶσι ἄλλῃ,
πρὸς γ' ἐπ' ἡμῶν ἀχαιῶν ὅστις ἄρισθ'.

ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος· πόσι δ' ἔπ' ἰὼν δαυε μῦθος.
δῶρα

sic nunc proci in nostris domibus
nutarent capita domiti, hi quidem in atrio,
hi autem intra domum, solutaq, essent membra cuiusq;
sicut nunc Irus ille in attrienibus ianua
sedet nutans capite, ebrio similis,
neq, rectus potest stare pedibus, neq, reuerti (sunt.
domu quo ei reditus est: quoniam ei dilecta membra soluta
Sic hi quidem talia inter se loquebantur.

Eurymachus autem verbis allocutus est Penelopem:
10 filia Icarij prudens Penelope,
si omnes te uiderent in salubri Argo Achivi,
plures proci in nostris domibus
mane conuiuarentur. quoniam praestas mulieribus
specieq, magnitudineq, et mentibus inuis aquabilibus.

Euryma-
chus ad Pe-
nelopen.

Huius autem respondit postea prudens Penelope:
Eurymache, certe meam uirtutem speciemq, corpusq,
perdiderunt immortales, quando Ilium ierunt
Argiui: cum his autem meus maritus erat Ulysses.
sille ueniens hanc meam uitam gubernaret,
maior gloria esset mea et melior sic.

hunc autē tristior: tot enim mihi conflavit mala fortuna.
equidem quando iuis relinquens patriam terram,
dextra in palma capiens me manu allocutus est:
δ mulier, non puto bellicosos Achiuos
ex Troia bene omnes illafos redituos.
etenim Troianos dicunt pugnaces esse uiros,
et iaculatores et extensores sagittarum,
equorumq, uelociu pedibus equitantes, qui uelocissime
discernunt magnam contentionem grauis belli.

Ulyssis di-
cedētis ad
Troia uer-
ba ad uxo-
rem.

10 ideo nescio si me remittet Deus, an capiar
illic ad Troiam. tibi autem hic omnia cura sint.
recordari patrie et matris in domibus,
sicut nunc, uel etiam magis me absente.
at postquam iam filium barbatus uidebis;
nubio cui uoles, tuam domum relinquens.
ille sic dixit: quia nunc omnia perficiuntur.
nunc autem erit quando odiosa nuptia uenient
perdita mei, cuius Iupiter beatitudinem abstulit:
sed hic grauis dolor cor et animum cepit.

40 procorum non hic mos olim fuit,
qui bonamq, mulierem et diuitis filiam
capere uxorem uellent, et inter se contenderent.
ipsi adducunt boues et pingues oues,
sponsa conuiuium amicis, et splendida dona dant:
sed non alienum uisum impune edunt.

Sic dixit. latatus est autē pertolerans diuinus Ulysses,
quoniam horu quidē dona attrahabantur, mulcebatq, anti-
suauibus uerbis, mens autem eius alia cogitabat. (mē

Hanc a. rursus Antinous allocutus est Eupitheii filius:
50 filia Icarij prudens Penelope,
dona quidem quicumq, uoluerit Achiuorum huc ferre,
suscipe. non enim bonum reuere dationem est.
nos autem neq, in opera ante imus, neq, aliud,
antequam in alicui nubes Achiuorum quicq, optimus.

Sic dixit Antinous. his autem placuit sermo.

dona

μνηστῆρας δ' ὅτ' ἀκαμπὴν ἀγλῶρας ἔα Ἀθλῶν
 λώβης ἰσθῆδα θυμολαγέῃ, ὅφρ' ἐτι μάλλον
 αἰ. λαορτιάδω δύνῃ ἀφ' ἑκαστοῦ ἰ. λαορτιάδ' αἰ. Ὀδυσῆος.
 αἰ. Ὀδυσῆος. τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος Πολύβιός περ ἤρχ' ἀγορεύει,
 αἰ. ἰσθῆδα. κέρτεσιν Ὀδυσῆα γέλω δ' ἐπαροιῶν ἔτδχε.

Κίχλυ τέ μοι μνηστῆρδ' ἀγακλειτὸς βασιλῆυς,
 ὅφρ' εἴπω τὰ με θυμὸς γνῖ σῆθεσι κελεύει.
 ὅκ' ἄθεός δ' αὐτῆς Ὀδυσῆος δὲ δόμον ἵκει,
 ἔμπης μοι δοκεῖ δαΐδ' ὠμὸς ἑλᾶς ἐμμελῆς αὐτῇ
 καὶ κεφαλῇ· ἐπεί ὅς γ' ἵ τρέχον ὅδ' ἡβαιαί.
 ἢ ῥ', ἀμὰ τε πρὸς ἑσπέρην Ὀδυσῆα πόλιτι πορθοῦ
 ξείνῃ, ἢ ἄρ' κ' ἐδείλες θητὸν ἑμῶν, εἰ σ' αὐτοῖσι μιν,
 ἄγρ' ἐπ' ἑχατῆς, (μυδὸς δὲ τοι ἄρ' κ' ἔσαι)
 αἰμασιὰς τε λήγων, καὶ διγνῶρια μακρὰ φυτὸν ὄων;
 ῥῆθ' αὖτ' ἐγὼ σῖτον μὲν ἐπ' ἑσπέρην πρὶ χειρὶ,
 εἰματὶ τ' ἀμφέταμι, πρὶν δ' ὑποδύματ' αἰοῖν.
 ἀλλ' ἐπεί ἐν δ' ἄβρ' γὰ καὶ ἔμμελ' ὄων, ἐπ' ἐδείλες
 βρ' γον ἐπ' ἑσπέρην· ἀλλὰ πῶς σε κατὰ δ' ἡμῶν
 βύβληαι, ὅφρ' αὐτῆς βόσκειν σὺ γαστέρ' ἀναλτον.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 Εὐρύμαχ', εἰ γὰρ νῶϊν ὅρις βρ' γονο γῆροιο (σεύς,
 ὅρ' κ' γ' ἑσπέρην, ὅτε τ' ἡματ' μακρὰ πειλονταί,
 γ' ὅν ποιν, δ' ἑσπέρην μὲν ἐγὼν θυκαμπέσ' ἔχοιμι,
 καὶ ὅν τῶν ἔχοις, ἵνα πειρῶσ' αἰετὰ βρ' γον
 νῆσι δ' ἄρ' κ' ἐμμελ' αἰετὰ, πρὶν δ' ὑποδύματ' αἰοῖν.
 εἰ δ' αὖ καὶ βόσκειν ἐγὼν ἐλαυνέμεν οἴκῳ ἄριστοι,
 αἰβωνοί, μεγάλοι, ἀμφὶ κικονότ' ὄων,
 ἡλικῶν, ἰσοφόροι, τῇν τε διγνῶρια ἀλαπαδνόν,
 τετράγυρον δ' εἶναι, εἰκοί δ' ὑποδύματ' ἀρότρω,
 τῶν κ' ἐμ' ἰδοῖς εἰ ὥλκα δ' ἐμμελ' αἰετὰ μοῖσι μιν.
 εἰ δ' αὖ καὶ πόλεμόν ποθ' ὄρ' κ' αἰετὰ Κρονίων
 σῆμ' ὄρων, αὐτῆς ἐμὸς σέκ' αἰετὰ καὶ δύνω δ' ὄρ' κ'
 καὶ κωπὴ π' ἀγαλλῆ· ὡδὲ κροτάφοις ἀραρῆσ' αἰετὰ
 τῶν κ' ἐμ' ἰδοῖς πρὸ τοῖσιν γ' ἑμὸς αἰετὰ μοῖσι μιν.
 εἰ δ' αὖ μοι τὴν γαστέρ' ὄνειδ' ἴδω ἀγορεύοις.
 ἀλλὰ μάλ' ὑβρίζεις, καὶ τοι νόσ' ὄντι ἀπ' ὠμῶν
 καὶ πρὸς τὰς διαίτας μέγας ἐμμελῆς, ἢ δὲ κρατῶν,
 ἀνικα πρὸς πᾶσι τοῖσιν καὶ ὅκ' ἀγαθοῖσιν ὁμολῶς·
 εἰ δ' Ὀδυσσεύς ἔλθοι καὶ ἵκοιτο· δὲ πατρίδα γὰρ αἰετὰ
 αἰετὰ καὶ τοῖς τὰ δύνετρα, καὶ δύνετρα πρὸ μάλ' ἐόντα,
 φθύνοντι σῆνοιο δ' ἐκ πρὸς ὄντι δύνετρα.

ὣς ἑφ' αὖ. Εὐρύμαχος δ' ἐχολώσατο κρηόθι μάλλον,
 καὶ μιν ὑποδύματ' ἰδὼν, ἐπεί αἰετὰ πρὸς ὄντι πρὸς ὄντι,
 ἢ δὲ αἰετὰ, ἢ τὰ καὶ τοῖς τελέω κακόν, οἱ ἀγορεύεις
 παρὰ πρὸς πολλοῖσι μετ' αὐτῶν· ὅδ' ἐτι θυμῷ
 παρὰ πρὸς ἢ ῥ' αἰετὰ οἶν' ἔχει φρῆνας, ἢ νύ τοι αἰετὰ
 τοῖσιν νόσ' ὄντι, ὅ καὶ μεταμῶλια βάλλεις·
 ἢ αἰετὰς ὅτι ἵδω γ' ἵκνῃσιν τὸν ἀλάντῳ.

αἰ. ἰσθῆδα. ὣς ἄρα φωνήσας, σφέλας ἔειλε. αὐτῶν Ὀδυσσεύς
 Ἀμφινόμο πρὸς γῆνα κατέειπε Δαλιχίῳ,
 Εὐρύμαχου δ' αἰετὰς. ὅδ' ἄρ' οἶνοχόου βάλε χῆρ' αἰετὰ
 δεξιτέρῳ πρὸς ὄντι· ὅ καὶ βόμβησε πρὸς ὄντι.
 αὐτῶν ὅγ' οἰμώζας πρὸς ὄντι ὑπὲρ γ' ὄντι νοῖσι.
 μνηστῆρδ' ὅ καὶ δύνω αὐτῶν μέγας σκίοντα.
 ὡδὲ δὲ τις ἐπ' ὄντι ἰδὼν δὲ πρὸς ὄντι ἄλλω.

αἰ. 3

procos autem non omnino superbos sinebat Nimerua
 contumelia abstinere dira, ut adhuc magis
 ingrederetur dolor cor Laertiada Vlyssis.
 bis autem Eurymachus Polybi filius incepit dicere,
 notans Vlysses: risum autem socijs fecit.

Audite me proci mcltyia regina,
 ut dicam quae me animus in pectoribus iubet,
 non sine Deo hic uir Vlyssam in domum uenit,
 tamen mihi uidetur facium splendor esse ipsius
 10 etiam capitis: quoniam non ei sunt capilli neq. pauci.
 dixit, simulq. allocutus est Vlysses urbium destrutorē
 hospes, nunquid uis seruire, si te suscipiam,
 agri in extremitate, (merces autem tibi sufficiens erit)
 sepesq. colligens, et arbores longas plantans?
 illic autem ego panem quidem assiduum dabo,
 uestimenta q. circumindua, pedibusq. calciamenta dabo.
 sed quoniam opera mala didicisti, non uoles
 opus adire: sed trepidare in populo
 uis, ut possis pascere tuum uentrem infatiablem.

Hunc autē respondens allocutus est prudens Vlysses
 Eurymache, siquidem nobis contentio operis esset
 tempore in uerno, quando dies longi sunt,
 in herba, falcem quidem ego bene flexam haberem,
 tu quoq. talem haberes, ut experiremur opus
 ietini usq. ualde ad tenebras, herba autem adesset.
 sin rursus et bones essent agendi qui optimi,
 ardentē, magni, ambo saturati herba,
 coacti, equaliter portantes, quorum robur nō minutum,
 aratrum autem esset, cederetq. gleba aratro,
 30 tunc me uideres infulcū longum profcinderem.
 sin rursus et bellum alicubi moueret Saturnius
 bodie, et mihi scutum esset et due lanceae,
 et galea tota aerea in temporibus congruens:
 tunc me uideres primis in propugnatoribus mixtum,
 neq. mihi uentrem improperans loquereris.
 sed ualde iniuria afficis, et tibi mens crudelis:
 et aliquo modo quidam uideris magnus esse, et fortis,
 quoniam cum paucis et non bonis uersaris:
 at si Vlysses ueneris et appelleret in patriam terram,
 40 statim tibi portae, licet latissimae,
 fugienti ardentur per uestibulum foras.

Sic dixit. Eurymachus autē iratus est animo magis,
 et ipsum toruē intuens, uerba uolucra locutus est:
 ab miser, certō cito tibi perficiam malum, qui sic loquere
 confidenter multos inter uiros: neq. quid animo
 times. utiq. aut uinū tuam habet mētem, aut tibi semper
 talis mens est, qui et uana nugaris:
 aut exultus quod Iruu nictisti scurrā.

Sic uociferans scabellum cepit. at Vlysses
 50 Amphinomi ad genua sedit Dulichij,
 Eurymachum timēs. hic a pincernam percussit in manu
 dextram: gutturnium autem humum sonuit cadens.
 at ille plorans cecidit resupinus in pulueribus.
 proci autem tumultuati sunt in domibus umbratis.
 sic autem aliquis dixit afficiens propinquum alium:

Vlysses Eurymachus
 scabello percutit.

αἰ. 4

minam hospes errans alibi perisset,
antequam ueniret: quo non tantum strepitum fecisset.
nunc aut de mendico contentimus: neq. aliqua conuiuij
boni est uoluptas, quoniam peiora nuntunt.
illis autem dixit uis Telemachi:

Miseri, insanitis, et non iam occultatis animo
cibum, neq. potum. Deorum aliquis nos concitat.
sed bene conuiuati dormite domum profecti,
quando animus iubet: cogo autem neminem ego.

Sic dixit, illi autem omnes mordicus labris prebēsis, 10
Telemachum admirabantur qui audacter locutus esset.
illis Amphinomus fatuus est et dixit,
Nisi illustris filius Aretiadae regis:
o amici, non aliquis in distum iustum
contrarijs uerbis carpens saniat.
neq. hospitem uerberate, neq. aliquem alium
famulorum qui sunt in domibus Vlyssis diuini.
sed agite, pincerna incipiat poculis,
ut postquam libauerimus cubitū eamus domū profecti:
hospitem autem sinamus in domibus Vlyssis
Telemacho cura esse. huius n. dilectā peruenit domum.

Sic dixit, illis autē omnibus placitum uerbum dixit:
his craterem miscuit Melius heros,
præco Dulichius: famulus autem erat Amphinomi.
distribuit autem omnibus scitē: hi autem, Deis
libato beatis, biberunt dulce uinum.
at postquam libauit biberuntq. quantum uoluit animus,
perrexerunt ire cubituri suas ad aedes quisq.

ODYSSEAE HOMERI XIX.

RAPSODIAE

argumentum.

Cum Telemacho depromit arma Vlysses, et ad Penelopem ex
Crete se esse fugit. Fit autem ipsius per cicatricem agnitio ad Eur-
ycleam, pedes ipsius lauanti. Et per digressionem poëta narrat
quō pacto in Patraso uulneratus fuit ab æpro.

ODYSSEAE HOMERI T.

RAPSODIA.

T of autem, agnoscit ex cicatrice uetula
Vlyssēm.

T 1 N domo remansit diuinus Vlysses,

prociis eadem cum Mimerua cogitans.

Statim autem Telemachum uerbis uolucris
bus allocutus est:

Vlysses Telemache, oportet arma martialia deponere intus
lemacho in omnia prorsus: at procos mollibus uerbis
bet ut arma alloquere, quando a te inquirunt cupientes:
depromat. ex fumo deposui: quoniam non his similia sunt
qualia quondam ad Troiā proficiscens reliquit Vlysses,
sed consumpta sunt quantum ignis attigit afflatus.
adhuc a. mibi et hoc maius in mētibus posuit Saturnius, 50
ne inebriati, contentio excitata in uobis,
inter nos uulneretis, deuorpetisq. conuiuium,
et sponsalia, ipsum enim attrahit uirum ferrum.

Sic dixit. Telemachus autem dilecto obediuit patri.
extra autem uocans allocutus est nutricem Eurycleam:

nuitix,

αἰδ' ἄφρων ὁ ξῆν' ἀλώμεν' ἀλλ' ὀλέσθαι,
πρὶν ἐλθεῖν τῷ κ' ὅτι τόσον κίλαδον μεδέειν.
νῦν δ' ὅδ' ἄρ' ἐπιδείκνυμι τὸ δέ τι δαιμόνιο
ἰδὼν εἴσετα δ' ὅθ' ἐπεί τ' ἐχέονα νικᾷ.

τοῖσι δ' ἤνυσεν ἱερὰ ἱς Τηλεμάχοιο,
Δαμόνοιο, μαινέοντι, καὶ ἔκτετι κούβητε θυμῷ
βρωτῶν, ὅδ' ἐποπύτα. δαίμων γὰρ τις ὕμῃ ὀροβύει,
ἀλλ' ἐν δαίσαμένοι κατὰ κείετα οἴκαδ' ἰόντων,
ὅππότε θυμὸς ἄνωγε δῖα κῆρ δ' ὅτιν' ἔγωγε. (τίς,
ὧς ἔφαθ' οἱ δ' ἄρα πάντες ὁ δ' ἄρ' ὅθ' ἤνυσεν θυμῷ
Τηλεμάχου δαύμαζον ὁ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
τοῖσι δ' Ἀμφινόμῳ ἀγορεύσας τὸ καὶ μετέειπεν,
Νίσσ φαέδιμ' ὅς Ἀργητιάδ' ἀο ἀνακτ',
ὦ φίλοι, ἂν αὖ δῖα τις ὕδ' ἐνθῆντι δικάει
αὐτίβοις ἐπέεσι καθάπτομεν χαλεπαίνον.
μάτε τι τὸν ξῆνον συφελίετα, μήτε τιν' ἄλλον
διδώμεν οἱ κατὰ δώματ' ὁ δ' οὐσῆ δέοιο.
ἀλλ' ἄγετ' οἶνοχόῳ μὲν ἐπὶ ξέδω διεπείσουσιν,
ὄφρα σπείσαντων κατὰ κείοντα οἴκαδ' ἰόντων.

τοῖσι δ' ἤνυσεν ὁ ξῆν' ὅθ' ἤνυσεν ὁ ξῆν' ὅθ' ἤνυσεν
Τηλεμάχῳ μελέμεν. γὰρ φίλον ἱκθ' ὅθ' ἤνυσεν.
ὧς φάτο, τοῖσι δ' ἄσιν ἰσθ' ὅθ' ἤνυσεν.
τοῖσι δ' ἤνυσεν ὁ ξῆν' ὅθ' ἤνυσεν ὁ ξῆν' ὅθ' ἤνυσεν.
κῆρυξ Δαλιχίδης· θεράπων δ' ὧν Ἀμφινόμοιο.
νόμισον δ' ἄρα πᾶσιν ὧν ἰσθ' ὅθ' ἤνυσεν.
σπείσαντων μακάρεσσιν, πόρ' ἐμμενέειν οἶνον.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαντ' ἐπὶ πόρ' ὅσον ἤθελε θυμὸς,
βᾶν δ' ἱμῶναι κείοντα ἐὰ πῶς δώμαδ' ἔκασθ'.

ODYSSEIAS OMHPOY THS T.

PATAIDIA

ὑπόθεσις.

Σὺν Τηλεμάχῳ ἱκθ' ὅθ' ἤνυσεν ὁ ξῆν' ὅθ' ἤνυσεν ὁ ξῆν' ὅθ' ἤνυσεν.
κῆρυξ Δαλιχίδης· θεράπων δ' ὧν Ἀμφινόμοιο.
νόμισον δ' ἄρα πᾶσιν ὧν ἰσθ' ὅθ' ἤνυσεν.
σπείσαντων μακάρεσσιν, πόρ' ἐμμενέειν οἶνον.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαντ' ἐπὶ πόρ' ὅσον ἤθελε θυμὸς,
βᾶν δ' ἱμῶναι κείοντα ἐὰ πῶς δώμαδ' ἔκασθ'.

ODYSSEIAS OMHPOY H T.

PATAIDIA

Τῷ δ' ἀναγνώστῃ δ' ἴσθ' ὅθ' ἤνυσεν ὁ ξῆν' ὅθ' ἤνυσεν.

ΥΤΑΡ ὁ ξῆν' ὅθ' ἤνυσεν ὁ ξῆν' ὅθ' ἤνυσεν ὁ ξῆν' ὅθ' ἤνυσεν.
ὁ ξῆν' ὅθ' ἤνυσεν ὁ ξῆν' ὅθ' ἤνυσεν ὁ ξῆν' ὅθ' ἤνυσεν.
μνηστῆρεσσιν φόνου σὺν Ἀθῶν' ἐμμενέειν οἶνον.

αἰψὰ δὲ Τηλεμάχῳ ἔπειτα πῶς ὅθ' ἤνυσεν ὁ ξῆν' ὅθ' ἤνυσεν ὁ ξῆν' ὅθ' ἤνυσεν.
Τηλεμάχῳ, καὶ τὸν δὲ ἄρ' ἔπειτα κατὰ κείοντα οἴκαδ' ἰόντων.
πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσι
πῶς φάτο, ὅτε κῆρ σὺν μετὰ λῶσιν ποδῶν ὄντων.
ἐκ καπνῷ κατέβη· ἐπεί ἔκτετι τοῖσι μὲν ἴσθ' ὅθ' ἤνυσεν ὁ ξῆν' ὅθ' ἤνυσεν.
οἱ δ' ὅτε Τροίλῳ δὲ κῆρ κατέλειπον ὁ ξῆν' ὅθ' ἤνυσεν ὁ ξῆν' ὅθ' ἤνυσεν.
ἀλλὰ κατὰ κείοντα ὅσον πυρὸς ἔκτετι αὐτῶν. (μῶν,
πῶς δ' ἔτι ὅθ' ἤνυσεν ὁ ξῆν' ὅθ' ἤνυσεν ὁ ξῆν' ὅθ' ἤνυσεν.
μήπως οἶνον θῆντι, ὅθ' ἤνυσεν ὁ ξῆν' ὅθ' ἤνυσεν ὁ ξῆν' ὅθ' ἤνυσεν.
ἀλλὰ λῶς τρώσῃτε, κατὰ κείοντα ὅθ' ἤνυσεν ὁ ξῆν' ὅθ' ἤνυσεν.
ὁ ξῆν' ὅθ' ἤνυσεν ὁ ξῆν' ὅθ' ἤνυσεν ὁ ξῆν' ὅθ' ἤνυσεν.
ὧς φάτο, Τηλεμάχῳ δ' ἰσθ' ὅθ' ἤνυσεν ὁ ξῆν' ὅθ' ἤνυσεν.
ἐπ' ὅθ' ἤνυσεν ὁ ξῆν' ὅθ' ἤνυσεν ὁ ξῆν' ὅθ' ἤνυσεν ὁ ξῆν' ὅθ' ἤνυσεν.

P 3 καὶ,

μαε', ἄγε δ' ἄ μοι ἔρυσον γῆνι μεγάροισι γυναικάς,
ὄφρα κ' ἐν δαλάρῳ καταβῶμαι γῆτα πατρός
καλὰ, τί μοι κατὰ οἶκον ἀκιδία καπνὸς ἀμείρῃα,
πατρός ἀπυρομένοιο. ἐγὼ δ' ἔτι νῆπιον ἔα
νῦν δ' ἰδέλω καταβῆναι ἐν πυρὸς ἱστ' αὐτῆς.

Τὸν δ' αὖτε πρὸς ἅπτε φίλῃ βροτὸς Εὐρύκλεα,
αἱ γὰρ δὴ ποτε τέκνον ὑπ' φροσύνας ἀνέλειο;
οἶκος κ' ἰδὲ πατρὸς κτήματα πάντα φυλάσσουσιν.
ἀλλ' ἄγε τίς τοι ἔπειτα μετοχολῶν φάσκει οἶσας;
δμῶας δ' ἐκ αἶας πρὸ βλαστειῶν, αὐτὸν ἔφαινον.

Τῇ δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν δ' αὖ,
ἔειπ'· ὅδ' ἄγε γὰρ ἀνέγον ἀνέξομαι ὅς κ' ἐμὴς γὰρ
χοῖνι κ' ἀπ' ἴσται, καὶ τηλόθεν εἰληλυθῶς.

ὣς ἄρ' ἐφώνησεν. τῇ δ' ἀπ' ἴσται ἔπλετο μῦθος·
κλήισεν γ' οὐράς μεγάρων ἐν ναυεταόντων.
τὼ δ' ἄρ' ἀνέξοντο Ὀδυσσεύς καὶ φαίδιμος υἱός
ἰσφόμεν κέρυνθας τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοείσας,
ἔγχεα τ' ὀξυρόντα. πάροιθε γ' ἔκλετο δ' ἄλλων,
χρυσέου λυχνῶν ἔχουσα, φάσκει ποδὶ καλῆς ἐπ' αἶα.
δὴ τότε Τηλέμαχος πρὸς φῶνεν ὅν πατὸρ ἄετ' αὖ,
ὡ πατὸρ, ἢ μέγα δαῖμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμαι;
ἔμπης μοι τοῖχοι μεγάρων, καλὰς τε μεσώδμους,
ἐλάτυναί τε δλοκοί, καὶ κίονες ὑψόσ' ἔχοντες
φαίνοντ' ὀφθαλμοῖς ὡς αἱ πυρὸς ἀλθομένοιο.
ἢ μάλα τις θεὸς γῆλον, οἱ ἔσαν ὅν θυρῶν ἔχουσι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος πρὸς ἔφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
σῆγα κατὰ σὸν νόον ἔχουσα, μηδ' ἔρεειν. (σὺς,
αὐτῇ τοι δίκη δὲ θεῶν οἱ ὀλυμπον ἔχουσιν.
ἀλλὰ σὺ γὰρ κατὰ λείλα· ἐγὼ δ' ὑπολέγωμαι αὐτῷ,
ὄφρα κ' ἐτι δμῶας καὶ μετόρεα σὺν ἔρεδίζω.
ἦ δ' ἐμ' ὅδ' οὐρομένοιο εἰρήσεται ἀμφὶς ἑκάστω.

ὣς φάτο. Τηλέμαχος γ' δ' ἐκ μεγάρῳ βίβηκε
κῶον ἐν δαλάρῳ, δακρύων ὑπολαμπομένοων,
γῆτα πάροιθε κοιμᾶτο· ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι.
γῆτα ἄρα καὶ τότε ἔλειπε, καὶ αὐτὸς ἴδαν ἔμμενεν.
αὐτὰρ ὁ γὰρ μεγάρῳ ἐπ' ἐλπίσιν Ὀδυσσεύς,
μνηστῆροισι φόνον σὺν ἄλλων μεδμενέων.
ἦ δ' ἴστω ἐκ δαλάρῳ πόριφρον Πηνελόπεια,
ἔρετ' ἐμὴν ἰκλήν ἠδ' ἔχουσα Ἀφροδίτην.

α. 1. ὅδ' αὖ τῇ πρὸς ἡ κλισίῳ πυρὶ κέρυνθας, ἥ γὰρ δ' ἐφ' ἱστῷ
δ' ἰσφόμεν ἐλφασσιν καὶ ἀργύρῳ· ἡ ποτε τέκνον
ποίησ' ἱκμάλιον, καὶ ὑπὸ δελῶν ποσὶν ἦκε,
πρὸς φῶν' ἡ γὰρ αὐτῇ, ὅδ' αὖτ' ἡ μέγα βάλανος κῶας.
γῆτα καδίζετο· ἔπειτα πόριφρον Πηνελόπεια
ἦλθον γ' ὀφθαλμοῖς λονκώλῳ ἐκ μεγάρων
αἱ δ' ἀπὸ μὲν σίτον πολὺν ἔριον ἠδ' ἐτραπέζας,
καὶ δέκα γῆτον ἄρ' αὐτῶν ὑπερμύνοντες ἔπνον.
πῦρ δ' ἀπὸ λαμπύρων χαμάδις βάλλον, ἄλλα δ'
ἐνέσαν ξύλα πολλὰ, φῶς ἔμειν ἡ γ' ἰδὲ αὖτ' αὖ.
ἦ δ' Ὀδυσσεύς γ' ἐν γῆνι μελανθῷ δ' ὀλύτορον αὐτῆς,
ἔειπ'· ἐτι καὶ νῦν γῆτα δ' αὐτῆς δ' αὐτῆς δ' αὐτῆς
δ' ἰδὲ καὶ κατὰ οἶκον; ὅππῃ τῶνδε γ' ἡ γυναικάς;
ἀλλ' ἔλεβε θυράς τε λαὸν, καὶ δ' αὐτῶν ὄνυσον·
ἢ τέχα καὶ δ' αὐτῶν ἐβλημένοιο ἔδωκε θυράς. (Ὀδυσσεύς,
τῷ δ' ἄρ' ὑπὸ δ' αὐτῶν πρὸς ἔφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
δαμνονίη,

nutrix, age mihi contine domi faminas,
donec in thalamum reponam arma patris
bona; quae mihi in domo neglecta fumus denigret,
patre absente. ego autem adhuc parvulus eram:
nunc autem nolo deponere ut non ignis eas flatus.

Hunc autem rursus allocuta est dilecta nutrix Euryklea:
utinam necd tandem fili prudentiam suscipias,
domum curandi, et res omnes servandi.
sed age; quae tibi postea adiens lumen portabis?
famulas autem non finis adire, quae prae luceant.

Hanc a. rursus Telemachus prudens contra locutus est:
hospes hic, non enim otiosum tolerabo qui meum
modium attingit, licet et procul uenerit.

Sic autem dixit. illi autem impennatum fuit verbum:
clausit autem ianuas domorum bene habitatarum.
hi autem festinantes Vlysses et illustris filius
intro portauerunt galeasque et scuta umbilicosa,
lanceasque acutas. ante autem Pallas Minerva,
auream lucernam tenens, lumen per pulchrum faciebat.

tunc Telemachus allocutus est suum patrem statim:
o pater, certi est magnum miraculum hoc oculis nideo:
enimvero mihi parietes domorum, pulchraeque sedes,
abiegnaeque trabes, et columna altitudinem habentes
lucent oculis tanquam igne ardente.

omnino aliquis Deus intus est, qui caelum latum habitat.
Hunc autem respondens allocutus est prudens Vlysses:
tace, et tuam mentem retine, neque interroga.
hic tibi mos est Deorum qui olympum habitant.
sed tu quidem dormi: ego autem remanebo hic,
ut adhuc famulas et matrem tuam irriterem.

hac me dolens interrogabit de singulis.
Sic dixit. Telemachus autem ex domo discessit
cubitus in cubiculum, lampadibus lucentibus;
ubi antea dormiebat quando ipsi dulcis somnus capiebat.
illic igitur et tunc cubuit, et Auroram expectabat.
at in domo relictus est diuinus Vlysses,
proci cadem cum Minerva cogitans.
ipsa autem ibat ex thalamo prudens Penelope,
Diana similis vel aurea Veneri.

huic apud quidē sedem ignē deposuerūt, illic a. sedebat,
rotundum ebore et argento: quam quondam faber
fecerat Icmalius, et sub scabellum pedibus misit,
aptum ex ipsa, ubi magnam iniectis pellem.
illic sedat postea prudens Penelope:
nenerunt autem famulae albanis ex domo:
hae a. longe quidē panē multum asportauerūt et mēsas,
et pocula unde viri superbi bibeant.
ignem a. a faculis ad terram iecerunt, alia a. supra ipsas
congregarunt ligna, ut lumen essent et calefacerent.
ipsa autem Vlysses carpsit Melantho secundō rursus:
hospes, adhuc et nunc hic molestus eris per noctem
obuersans in domo? aspicias autem mulieres?
sed exi foras miser, et conuiuium iuuane:
aut cis et torre percussus ibis foras.

Hanc a. toruē aspiciens allocutus est prudens Vlysses:
wife.

Domus Telemacho in
flar arden
tis flammā
adparet.

Melantho
minatur
Vlyssi uer
bera nisi ea
beat domo.

Deucalion autem me genuit, & Idomeneum regem:
 sed hic quidem in nauibus rostratis Ilium ad
 iuit simul cum Atreidis: mihi a. nomen inclytum Æton,
 iunior natus: hic autem prior & melior.
 sic Vlyſſem ego uidi, & hoſpitalia dedi.
 etenim hunc ad Cretam deduxit uis uenti,
 euntem ad Troiam, percutiens Maleas.
 ſtatim autem in Amniſſo, ubi ſpelunca Lucina,
 in portibus diſſicilibus: nix autem emiſit procellas.
 ſtatim aut Idomeneum interrogabat ad urbem profectus:
 hoſpitem n. ipſum dicebat dilectum q̄ eſſe reuerendumq̄.
 huic autem iam decima uel undecima erat aurora
 eunti cum nauibus roſtratis Ilium intro.
 hunc quidem ego ad domos ducens bene excepi,
 peramanter traſſans, abundante domo.
 & ei, alijsq̄ ſocijs qui ſimul ipſum ſequebantur,
 à populo farinas dedi & nigrum uinum congregans,
 & boues maſſandos: ut impleret animum.
 illic duodecim quidem manſerunt dies diuini Achini:
 (ſtabat enim Boreæ uentus magnus, neq̄ in terra
 ſinebat ſtare: ſæuus autem aliquis mouerat deus)
 ipſa autē triadecima die uentus cecidit: illi a. ſoluerunt.
 Simulabat mendacia multa dicens ueris ſimilia.
 illius audientis ſuebant lacrymæ, tabebatq̄ corpus.
 ſicut autem nix liqueſcit in altis montibus,
 quam Eurys liquefecit poſtquam æphyrus deſuſus eſt,
 liqueſcente q̄ ea ſtumijs implentur fluentes,
 ſic huius liqueſiebant pulchra genæ lacrymantis,
 flentis ſummi uirum aſſidentem. at Vlyſſes
 animo quidem lugentem ſuam miſerabatur uxorem,
 oculi autem tanquam cornua ſtabant, uel ferrum,
 ratitè in palpebris. dolo autem hic lacrymas occultabat.
 illa igitur poſtquam ſatiata multarum lacrymarū luſu,
 iterum ipſum uerbis reſpondens allocuta eſt:
 nunc te hoſpes puto tentatum iri
 an uerè illic cum diuinis ſocijs
 exceperis in domibus meum maritum, ſicut dicis.
 dic mihi qualia quæ circa corpus ueſtimenta indutus e-
 ipſe qualis erat, & ſocios qui ipſum ſequebantur. (rat,
 Hanc autem reſpondens allocutus eſt prudēs Vlyſſes:
 ô mulier, diſſicile tanto tempore ſeorſum abſentem
 diſcere. iam enim ei uigeſimus annus eſt
 ex quo illinc iuit, & mea abiit patria.
 at ego dicam ſicut mihi uidetur animo:
 ueſtem purpuream ſubtilem habebat diuinus Vlyſſes,
 duplicem: at ei fibula auro facta erat
 calamis duplicibus: ante autem uaria erant:
 in prioribus pedibus canis habebat uarium himnulum
 trementem uidens: hoc autem admirabantur omnes,
 ut illi aurei, hic quidem uidebat himnulum ſuffocans,
 at ille effugere cupiens palpitabat pedibus.
 interuulam autem animaduerti circa corpus ſtupendam,
 qualis eſt cepæ membrana ſub tegmine.
 ſic quidem erat mollis, ſplendiſſa autem erat ſol ſicnt.
 equidem multæ ipſam admirabantur mulieres,

Διολυκάλων δέ μ' ἐτικτῆ, καὶ ἰδόμενῃ ἀνακταῖ
 ἀλλ' ὁ μὲν γνῆσι κορωνίσιν ἱλίον ἔσσω
 ὄχετ' ἅμ' ἀτρεδίσκοιμ' ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Αἰῶνι,
 ὀπλότῳ γῆρ' ὁ δ' ἄρα, πρὸ πόρος κ' ἄρεάων,
 γνῶν' ὁ δ' οὐ σκαῖ γῶν ἰδόμενῳ, καὶ ξείνια δῶκα,
 καὶ γὰρ τὸν Κρεῖττον δέκατ' ἡγεῖται γῆρ' ἡμεῖοι,
 ἑμῶν Τροίην δέ, πρὶν πλάγξασα Μαλαιῶν.
 εἴη δ' ὅν' Ἀμνισῶ, οὐδὲ τι αὐτῷ ἐλθέμεν,
 γνῶν' ἡμεῖσι χαλεποῖσι μόλις δ' ὑπάλυξεν Ἀέλλας.
 αὐτίκα δ' ἰδόμενῃ μετὰ λαῶσιν δ' ἀνελθὼν
 ξένον γὰρ μὴ ἔφασκε φίλον τ' ἑμῶν αἰδοῖτο τε,
 ὅθ' ἰδὼν δέκατ' ἡ ἐν δέκατ' ἡ πύλῃ, ὡς
 οἰχομένη σὺ νηυσὶ κορωνίσιν ἱλίον ἔσσω.
 τὸν μὲν ἰγὼ πῶς δῶματ' ἄγωμ' ἐν δ' ἔννεοισα,
 γνῶν' ἡμεῖσι φίλῳ, πολλῶν κατὰ οἶκον ἰόντων.
 καὶ οἱ, τοῖς τ' ἄλλοις ἐταῖροις οἱ ἅμ' αὐτῷ ἔποντο,
 δ' ἡμῶν ἄλφειτα δῶκα κ' αἰδοῖτο οἶνον ἀγέρας,
 καὶ βῶς ἰδόμεναι ἵνα πλησάτο θυμῷ.
 γνῶν' ἡμῶν δέκα μὲν μῶν ἡμῶν δ' οἱ ἀχαιοί
 (ἔλει γὰρ βορέης ἄνεμος μέγας, ὅδ' ἰδὼν γαῖαν
 ἔειπεν ἰσάδακ' χαλεπὸς δ' ἐστὶν ὥρορε δ' αἰμῶν)
 πῆτρισκε δέκατ' ἡ ἄνεμος εἴσετο δ' αὐτῶν
 ἵσκει φθόνα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα.
 φησὶ δ' ἄρ' ἀκούσας ῥέει δ' ἄκρυα, τῆκε δ' ἡ γαῖα.
 ὡς δ' ἡ γαῖα κατὰ τῆκετ' γνῶν' ἀκροπόλοισιν ὄρεσιν,
 ἰγὼ δ' ἔνθ' ἡ κατὰ τῆκετ' ἐπὶ λῶν ζιφυρῶν κατὰ χεῖρας
 τειρομένης δ' ἄρα φησὶ ποταμοὶ πληθεύει ῥέοντες,
 ὡς φησὶ τῆκετ' καλὰ πρὶν ἡ δ' ἀκρυχέως,
 κλαῖσας ἰὸν ἄνδρα πρὶν ἡμῶν. αὐτὰρ ὁ δ' ἰδόμενός
 θυμῷ μὲν γόοσσαν ἑλὼν ἑλῆαρε μῶναι,
 ὀφθαλμοὶ δ' ὡς ἐκέραισσαν, ἡ σὶ δ' ἡ γαῖα
 ἄρ' ἡμῶν γνῶν' βλεφάροισι, δ' ὅλῳ δ' ὅγε δ' ἀκρυα πύλῃ.
 ἡ δ' ἑπεί δ' ἔνθ' ἡ τέρφῃ πολλὴ δ' ἀκρυτοῖο γόοι,
 ὅθ' αὐτῆς μὴ ἔπ' ἔστιν ἡμεῖσι μὲν πῶς ἔστιν,
 οὐ μὲν δ' ἡ σὶ δ' ἡ γαῖα γ' οἷα πειρήσεται
 εἰ ἔπ' ἡ δ' ἡ γαῖα σὺν αὐτῶν ἡμεῖσι τέρφῃ
 ξένους γνῶν' μετὰ τοῖσι μὲν ποσιν, ὡς ἀγορεύει.
 εἴπε μοι ὅπ' οἱ ἔστιν ἡ γαῖα πῶς ἡμεῖσι ἔστι,
 αὐτὸς δ' οἱ ἑλὼν, καὶ ἡμεῖσι οἱ οἱ ἔποντο. (οἷος,
 τῶν δ' ἡ ἀπαμειβόμενος πῶς ἡμεῖσι πολλῶν ὁδῶν
 ὡς ἡ γαῖα, ἀργαλῶν πῶς ἡμεῖσι χρόνῳ ἡμεῖσι ἰόντων
 εἴπε μοι. ἡ δ' ἡ γαῖα οἱ ἡμεῖσι ἡ δ' ἡ γαῖα
 ὅθ' ἡ γαῖα ἡμεῖσι, καὶ ἡμεῖσι ἀπὸ τῆς γαῖας,
 αὐτὰρ ἡ γαῖα ἡμεῖσι ὡς μοι ἡ δ' ἡ γαῖα ἡμεῖσι
 χλαῖναν πορφύρεον ἡμεῖσι ἡ δ' ἡ γαῖα ὁ δ' ἡμεῖσι,
 δ' ἡμεῖσι αὐτὰρ οἱ ἡμεῖσι χρυσοῖο τέτυκτο
 αὐτοῖσι δ' ἡμεῖσι πῶς ἡμεῖσι ἡ δ' ἡμεῖσι ἡμεῖσι
 γνῶν' πῶς ἡμεῖσι πῶς ἡμεῖσι κύνων ἡμεῖσι ἡμεῖσι
 ἀσπείροντα λῶν τ' ἡ δ' ἡμεῖσι ἡμεῖσι ἡμεῖσι,
 ὡς οἱ ἡμεῖσι ὄντων, ὁ μὲν λῶν ἡμεῖσι ἀπὸ γαῖας,
 αὐτὰρ ὁ δ' ἡμεῖσι μὲν ἡμεῖσι, ἡμεῖσι πῶς ἡμεῖσι.
 τὸν δ' ἡμεῖσι γνῶν' ἡμεῖσι πῶς ἡμεῖσι σγαλόγοντα,
 οἷος τε κρομόνιο λῶν κατὰ ἡμεῖσι.
 τῶς μὲν ἡμεῖσι μαλακός, λαμπρός δ' ἡμεῖσι πύλῃ ὡς.
 ἡ μὲν πύλῃ γ' αὐτῶν ἡμεῖσι μῶναι.

blind

ἄλλο δὲ τοὶ ἱρέωσιν δ' ὅτι φρεσὶ βαλαιο σήσιν·
 ἐκ οἷδ' εἰ τὰ δ' ἔσο ποδὶ χροὶ οἶκος· ὁ δ' υἱὸς αὖτις,
 ἥ τις πρὸς καὶ ξένῳ· ἐπεὶ πολλοῖσιν ὁ δ' υἱὸς αὖτις
 ἔσκε φίλος· αὐτοὶ γὰρ ἀχαιῶν ἦσαν δμοῖοι.
 καὶ οἱ ἐγὼ χάλκεον ἄορ καὶ δ' ἱπλάκα δ' ὤκα
 κελύ, πορφύρεον, καὶ τὸρ μίοντα χιτῶνα,
 αἰδοίως δ' ἀπέπεμπον ἑὸς ἑλμυ ὑδὶ νηός.
 καὶ μὲν οἱ κῆρυξ ὀλίγον περ γῆρας ἔδρ· αὐτῷ
 εἰπ' ὅρ· καὶ τὸν τοι μυθήσομαι οἷ· ἔλω πορ.
 γυρὸς ἔλω αἰμοῖσιν, μελανόχορ· ἄλοκαρ· ἔλω·
 Εὐρυβάτης δ' ὄνομ' ἔσκε. τίγν δ' ἐμὴ ἔξοχον ἄλλων
 ὦρ ἑτέρων ὁ δ' υἱὸς αὖτις, ὅτι οἱ φρεσὶ ἄρτια ἔδρ.

ὣς φάτο, τῇ δ' ἐτι μᾶλλον ὕφ' ἱμερον ὥρσε γόοιο,
 σήματ' ἀναγνόνσιν τὰ οἱ ἔμπεδα πεφραδ' Ὀδυσ-
 σῆ δ' ἐπ' εἰδὲν τὰρ φθιν πολυδ' ἀκρύντοιο γόοιο, (σδύς.
 καὶ τότε μιν μυθήσιν ἀμβρομύνη πρῶσ' εἶπε,
 νῦν μὲν δὴ μοι ξένε, πᾶρ· πρὸς ἑὸν ἑλεεινός
 γν' ἐμάρχοισιν ἐμοῖσι, φίλος τ' ἔσθ' αἰδοίως τε.
 αὐτῇ γὰρ τὰ δ' ἐμπεδ' ἐγὼ πόρον οἱ ἀγορῶνεις,
 πύσσας· ἐκ θαλάμης· πόρον ἔλω τ' ἐπ' ἐθνα φαιλῶ,
 κείνῳ ἀγαλῶ· εἴν· τὸν δ' ἄχ' ἔχοντο ξομαι αὐτῷ
 οἶκα δὲ νοσήσαντα φίλῳ ὅν πατρίδα γαῖαν.
 ὦρ· ῥα κακῇ αἰσῇ κοίλῃς ὑδὶ νηός ὁ δ' υἱὸς αὖτις
 ὥχετ' ἐποφύμεν· κακοῖσι δ' ὄνομας ἔλω.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος πρῶσ' εἶπε πολὺ μὲν Ὀδυσ-
 σῆ γαῖα αἰδοίῃ λαοτριάδ' ἔλω Ὀδυσσῆ· (σεύς,
 μνησέτι νῦν χροά καλὸν γνᾶίρειο, μνησέτι θυμὸν
 τῆκε, πόσιν γόοωσιν, νεμεισῶμαι γέ μιν ὅδ' ὅν.
 καὶ γὰρ τις τ' ἄλλοιόν ὁδ' ὕρεται αὐδ' ὅλ' ἔσπετα
 κερδίδιον, ὦρ· τέκνα τέκν' ἐφίλοισιν ἐμυῖσιν,
 ἥ Ὀδυσσῆ, ὅν φασὶ θεοῖς γνᾶίγκιον εἴν.

α. μῦθον. ἀλλὰ γὰρ μὲν πᾶσαι, ἐμπεδ' ὅν σιωπῶν μύθων.
 νημερτέως γὰρ τοι μυθήσομαι, ὅδ' ὑπὸ κδύσῳ,
 ὥς ἔδρ ὁ δ' υἱὸς αὖτις· ἐγὼ ποδὶ νόσθ' ἀκρυσσε
 ἀγχι· ὁ αὐτῶν ἄνδρῶν γν' πῶσιν δὴ μὲν
 ζῶν, αὐτὰρ ἄγει κειμήλια πολλὰ καὶ ἑδρά,
 αἰτίζων αὐτὰ δ' ἡμῶν, ἀτὰρ ἐρίφρας ἑταῖρος.
 ὦλεσε καὶ νῆα γλαφυρῶν γν' οἶνοισι πόντῳ,
 θρινακίης ἀπὸ νήσθ' ἔλω. ὀδύσαντο γὰρ αὐτῶ
 Ζεύς τε καὶ Ἥλιος· τ' γὰρ βόας ἔκταν ἑταῖροι.
 οἱ μὲν πᾶντες ὄλοντο πολυκλύσῳ γν' οἶνοισι πόντῳ·
 τὸν δ' ἄρ' ὑδὶ τρόπῳ· νεὸς ἔκβλεπε κῦμα ὑπὸ χέρσθ'
 φαίηκων ὅν γαῖαν, οἱ ἀγχιθεοὶ γνᾶίσι.
 οἱ δ' ἡμῖν ποδὶ κῆρι θεῶν ὥς τιμῶσαντο,
 καὶ οἱ πολλὰ δ' ὄσαν, πᾶσαι περ τῇ μιν ἠθέλων αὐτοῖ
 οἶκα δ' ἀπ' ἡμῶν τοι καὶ πῶσιν πᾶσαι γνᾶίσι· ὁ δ' υἱὸς αὖτις
 ἔλω· ἀλλ' ἄρα οἱ τὸ γνᾶίσι κέρδιον ἔσπετα θυμῶν, (σεύς
 χρῆματ' ἀγυρτάζειν πολλῶν ὑδὶ γαῖαν ἰόντι.
 ὥς ποδὶ κέρδιον πολλὰ καταβνῶν ἄνθρωπων
 οἶδ' ὁ δ' υἱὸς αὖτις· ὅδ' ἄν τις ἐρίσειε βροτὸς ἄλλος,
 ὥς μοι ὁ αὐτῶν βασιλεὺς μυθήσασθ' ὀδύσῳ.
 ὦ μιν· ἐπ' ὅδ' αὐτῶν ἀποπαρῶν γν' οἶκῳ,
 νῆα κατερύδα, καὶ ἐπ' ὅδ' ἑμὲ μὲν ἑταῖρος
 οἱ δ' ἡμῖν πᾶσαι φιλῶν ὅν πατρίδα γαῖαν.

ἀλλ'

aliud autem tibi dicam, tu autem in mentibus pone tuas:
 nescio si haec induis fueris circa corpus domi Vlysses,
 an aliquis sociorum dederit veloci in navi eunti,
 an aliquis alicubi hospes. quoniam multis Vlysses
 fuit amicus. pauci enim Achiuorum erant similes.
 et ei ego aeneum enses et duplicem dedi
 pulchram, purpuream, et talarem unicam.
 honoratè autem dimisi benetabulata in navi.
 et quidem ei praeo paulo grandior ipso
 10 sequebatur: et hunc tibi dicam qualis erat.
 gibbosus in humeris, magni corporis, crispo capite:
 Eurybates a. nomen fuit. honorabat a. ipsum praeter ceteris Eurybates
 suis socijs Vlysses, quod mentibus aequalia sciebat. praeo V/
 Sic dixit. huic a. adhuc magis desiderium monuit luctus, lysis.

signa agnoscanti quae ei certa dixit Vlysses.
 haec igitur postquam satiata est multum lacrymabili luctu,
 tunc ipsum verbis respondens allocutus est:
 nunc quidem mihi hospes, antea miserabilis
 in domibus meis, amicusque eris honorabilisque.
 20 ipsa enim illa vestimenta ego praeberi qualia dicis,
 plicans ex cubiculo: fibulamque imposui lucidam,
 illi ornamentum esse. hunc autem non suscipiam tutius
 domum reuersum dilectam in patriam terram.
 ideo mala parca concana in navi Vlysses
 iuit inspecturus malam Troiam non nominabilem.

Hanc autem respondens allocutus est prudens Vlysses:
 o uxor neneranda Laertiada Vlyssis,
 non amplius nunc corpus pulchrum destrue, neque animi
 tabefac uirum lugens, reprehendo quidem nihil.
 30 etenim aliqua alienum luet uirum quem perdidit
 iuuenem, cui filios peperit amore mixta,
 quanto magis Vlysses, quem dicunt Deis similem esse.
 sed luctum quidem cessa, mei autem intellige uerba.
 uere enim tibi loquar, neque occultabo,
 quod iam Vlyssis ego de reditu audini
 prope Thesprotos populos in pingui populo
 uiui. at ducit thesauros multos et bonos,
 petens in populo. sed amabiles socios
 perdidit et nauem concanam in nigro ponto,
 40 Thrinacia ab insula ueniens. irati sunt enim ipsi
 Iupiterque et Sol. huius enim boues interfecerunt socij.
 illi quidem omnes perierunt undoso in ponto:
 hunc autem in carina naui iniecit unda in continentem
 Phaetum in terram, qui deorum proximi sunt.
 qui quidem eum ex animo ceu deum honorarunt,
 et ei multa dederunt, mittereque ipsum uolebant ipsi
 domum illa sum. et iam diu huc Vlysses
 uenisset: sed ei hoc utilius uisum est animo,
 res congregare multam in terram eundo.
 50 sic astutias multas praeter mortalibus hominibus
 nouit Vlysses: neque aliquis contenderis homo alius,
 sic mihi Thesprotorum rex locutus est Phidon.
 iurauit autem ad me ipsum libans in domo,
 nauem detraxisse, et paratos esse socios.
 hi autem ipsum mittent dilectam in patriam terram.

sed

quem somnus capit dulcis licet dolentem:
sed mihi et dolorem magnum praeiit fortuna.
dies quidem enim delector lamentans, lugens,
in mea opera inspiciebat et ancillarum, in domo:
at postquam nox venit, cepitque somnus omnes,
iaces in lecto, densa autem mihi circa ualde cor
asula cogitationes lugentem laceffunt.
sicut autem quando Pandarei filia cbloris lusciniā
bene canit, uere retens ordo,
arborum in folijs sedens densis,
quae frequenter uertens fundit personantem nocem,
filium lugens Itylum dilectum, quem quondam ferro
interfecit per insanias, filium Zethi regis:
sic et mihi bifariam animus mouetur hic et illic,
utrum maneam apud filium, et firma omnia seruem,
possessionem meam, famulasque et aliam magnam domum,
lectumque reuerens mariti, populi que famam:
an iam simul sequar Achimorum qui optimus
proci in domibus, praeiens infinitas dotes.
filius a. meus, donec quidem fui adhuc infans et ignauus,
nubere non me sinebat, mariti domum dereliquentem:
nunc aut quādo iam magnus est et ad pubertatis mensurā
et iam me precatur iterum ire ex domo, (peruenit,
possessione iratus quam ei consumunt Achini.

Penelope
narrat V-
lyssi suum
somnia
coniecisse,
dum.

sed age mihi somnium diiudica, et audi:
anseris mihi in domo uiginti triticum edunt
ex aqua, et ipsis lator inspiciebat:
ueniens autem ex monte magna aquila adunco rostro
omnibus in cernices ruit, et interfecit. hi autē fusi sunt
congregati in domib. illa a. in aethra diuinū eleuata est.
at ego flebam et lugebam in somnio.
circū autē me cōgregatae sunt pulchrae crinibus Achinae,
miserabiliter lugētē q. mihi aquila interfecisset anseres.
rursus autem ueniens desedit in prominenti domo:
uoce autem mortali detinuit, dixitque:
confide Icarij filia ualde inclyti:
non somnium, sed uera res, qua perficitur.
anseris quidem proci: ego autem aus
fui antea, nunc rursus tuius maritus ueni,
qui omnibus procis fœdam mortem immittam.

Sic dixit, at me dulcis somnus dimisit.
aspiciens autem, anseres in domibus intellexi
triticum comedentes apud scryphum, ubi antea.

Hanc autē respondens allocutus est prudens Vlysses:
o mulier, nequaquam licet declarare somnium
alio reclinantem. quando quidem tibi ipse Vlysses
dixit quomodo perficiet: proci autem apparet cades
omnibus prorsus: neque aliquis mortem et fatum fugiet.

Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope:
hospes, certē quidem somnia difficilia inexplicabilia
sunt, neque omnia perficiuntur hominibus.

Somni por
tae.
duae enim portae debilius sunt somniorum:
una quidem enim cornibus facta sunt, altera autē eborē:
horum qui quidem egressi fuerint per seclum ebur,
bi laeduntur uerba irrita portantes:

ὄντινά γ' ὕπνος ἔλοι γλυκερός καὶ κηδόμενον πόρ'
αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ πρὸς ἑμὲ τρεῖς πόρ' ἀέμωμαι.
ἤματα μὲν γὰρ τόρτομα ὀδυρομένη, γοῶσα,
ἔς τ' ἐμὰ δ' ὄρωσα καὶ ἀμφιπτόλωμ, ὅν' οἴκω
αὐτὰρ ἐπὶ λῶν νύξ' ἔλθῃ, ἔλθῃσι τε κοῖτ' ἀπαντας,
καίμαι ὅν' ἑλκῶ, πυκινὰ δ' ἐμοὶ ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ
ἔξαι μελιδ' ὄναι ὀδυρομένη ἑρθεσσι,
ὥς δ' ὅτε Πανδάρειος κῆρ χλωρὸς ἀνδ' ὦρ
καλὸν ἀέδ' ἔμωι ἔαρε νῖον ἱσαμένηοιο,

10 δ' ὄνδ' ἔμωι γ' ἐπεταλῶσι καθεζομένη πυνκινούσῃ,
ἥ τε θαμὰ τρώπῳσσι χεῖρ πολυχῆρα φώνω,
πᾶσι δ' ὀλοφρομένη ἱ' τυλὸν φίλον, ὅμ ποτε χαλκῷ
κτεῖνε δ' ἄφραδίας, κῆρον Ζήνοιο ἀνακτ'
ὥς δ' ἐμοὶ δίχα θυμὸς ὀρώρετο γῆρα καὶ γῆρα,
καὶ μὲν πρὸς παῖδ' ἰκ' ἐμπεδία πάντα φυλάσσω,
κῆρσιν ἐμῶν, δμῶας τε ἔν' ἑρεφὶς μέγα δ' ὦμα,
δύλω τ' αἰδομένη πόσι, δ' ἡμοῖο τε φημι.
ἢ ἥδ' ἄμ' ἐπωμαι ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος
μνᾶται ὅν' ἐμὲ γάρ τοι, πορὶν ἀπὸ δρῆσιν ἔδνα.
ἥ τ' ὅς δ' ἐμὸς, ἔως μ' ἔλω ἐτι νῆπιος ἡδ' ἐχάλεφρον,
γῆμα δ' ὅμ' εἰα, πόσι κατὰ δ' ὦμα λιπῶσαν
νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας δδὶ καὶ ἥβης μετρον ἱκάνει,
καὶ δ' ἄμ' ἀρᾶται πάλιν ἐλθὲ μὲν ἐκ μεγάροιο,
κτεῖνε δ' ἀχαλῶν τῶν οἱ κατέδρασκον ἀχαιοί,
ἀλλ' ἄγε μοι τόμ' ὄναρον ὑπὸ κρίνα, καὶ ἄκασον
χλῶς μοι κατὰ οἶκον ἑκάστοι πυρὸν ἔδρασκον
δ' ὕδατος, καὶ τέ σφιν ἰάνομαι ἐπὶ ὀρώσῃ
ἐλθὼν δ' ὅδ' ὄρεται μέγας αἰετὸς ἀγκυλοχέλης
πᾶσι κατ' αὐχῆας ἤξει, καὶ ἔκτανον, οἱ δ' ἐκέχρωτο
ἀθροὶ γ' ἐμὲ γάρ τοι, πορὶν ἀπὸ δρῆσιν ἔδνα.
αὐτὰρ ἐγὼ κλαῖον καὶ ἐκώκυον ὅν' ὄναρον
ἀμφὶ δ' ἐμ' ἠγέρθηον τοῦτο πλοκαμίδον ἀχαιῶν,
οἵ κ' ὀλοφρομένη ὅμοι αἰετὸς ἔκτανε χλῶς.
ἔν' ὅδ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἔζ' ὕδ' ὑπὸ κρίνα, καὶ ἄκασον
φώνῃ ἢ βροτῆς κατὰ ῥήτυν, φώνῃσι τε,
θάρασι ἱ' κέρως κῆρ πλεκελειτοῖο
ὅκ' ὄναρ, ἀλλ' ὕπ' ἑδλόν, ὅ τοι τετελεσμένον ἔσται,
χλῶς μὲν, μνηστῆρων ἑγὼ δὲ τοι αἰετὸς ὄρεται
κατὰ πόρ', νῦν αὖτε τὸς πόσις ἐλθὼν ἔσται.

40 ὅς πᾶσι μνηστῆρων ἀέκεια πῶτόμωι ἐφύσσω.

ὅς ἐφατ'. αὐτὰρ ἐμὲ μελινολίς ὕπν' αὐτῆς.
παπλῖνασα ἢ, χλῶς ὅν' ἐμὲ γάρ τοι, πορὶν ἀπὸ δρῆσιν ἔδνα.
πυρὸν ἑρεπτομένης πρὸς πυνκινούσῃ, καὶ πᾶσι πόρ'.
τῶν δ' ἀπαμειβόμενος πρὸς σφιν πολυμήνεις ὀδυσεύς
ὡ γυναι, ὅπως δδὶν ὑποκρίνασθαι ὄναρον (σύν,
ἀλλ' ἀποκλίναντ'. ἐπεὶ ῥά τοι αὐτὸς ὀδυσεύς
πρὸς φραδ' ὅπως πλείε μνηστῆρος ἢ φαίνεται ὀλεθρῷ
πᾶσι μάλ' ὅδ' ἐκίς τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξει.

Τὸν δ' αὖτε πρὸς σφιν περὶ φρονιμίας ἐλάττωσα,
50 ξείν', ἥ τ' ἐμὲ μὲν ὄναροι ἀμύχανοι ἀκριτόμυθοι
γίνοντ', ὅδ' ἐτι πάντα τελέεσθαι ἀνθρώποισι.
δοῖαι γὰρ τε πύλαι ἀμύχανω ἐσὶν ὄναρων
αἰ μὲν γὰρ κέρως τε τὸ δόξαται, αἰ δ' ἐλφάντι
ῥῆν' οἱ μὲν κ' ἐλθῶσι δ' ἄρα πρὸς ἐλφάντι,
οἱ δ' ἐλφάντι φέρονται ἐπὶ ἀκράντα φέροντ' ὅδ'.

qui

q

2

οἱ δ'

α. ἱ. καρίνη κέρως

iacebat vigilans, ex domo autem mulieres
 iuerunt quæ procis coibant antea,
 mutuo risum et laticiam prabentes.
 huius autem monebatur animus in pectoribus dilectis:
 multa autem cogitabat mente et in animo,
 an irruens mortem constaret cuius,
 an fineret cum prociis superbis coire
 extremò et ultimò. cor autem ei intus latrabat,
 sicut autem canis teneros turtum catulos iens,
 nigrum ignorans latrat, cupitque pugnare:
 sic hunc intus latrabat irati ob mala opera.
 pectus autem percussus, cor increpuit verbo:
 tolera utique, cor: et prius aliud aliquando tolerasti,
 die illo quando tibi robore iniunctus comedit Cyclops
 fortes socios: tu autem ausus es, quousque te prudentia
 eduxit ex antro, prope mortuum.

Sic dixit, in pectoribus morsus dilectum cor.
 huic valde in passione cor manebat tolerans
 indefinenter: at ipse vertebatur huc et illuc.
 sicut autem quando ventrem vir multo igne ardenti
 plenum pinguedineque et sanguine huc et illuc
 mouet, valde autem citò cupit assare:
 sic ille huc et illuc vertebatur, cogitans
 quomodo iam procis impudentibus manus injiceret,
 solus multis. prope autem ipsum uenit Minerva,
 cælitus descendens: corpore autem assimilata erat mulieri.
 stetit igitur super capite, et ipsum allocuta est:
 cur rursus uigilas omnes supra infortunate uiros?
 domus quidem tibi hac est, uxor autem tibi hac in domo,
 et filius qualem aliquis cuperet esse filium.

Miner. V- Hanc autem respondens allocutus est prudens Ulysses:
 lysses ani- equidem ista omnia Dea rectè dixisti.
 mat in pro sed quid mihi hoc animus in mentibus cogitat,
 corum ca- quomodo iam procis impudentibus manus injiciam
 dem. solus: hi autem semper congregati intus sunt.

præterea et hoc maius in mentibus cogito,
 siquidem enim interficiam Ioueq. teque uolente,
 quò subterfugiam? hoc autem consultare iubeo.

Hunc autem rursus allocuta est dea cælia Minerva:
 miser, et quidem aliquis prætori confidit socio,
 qui mortalis est et non tot consilia uidet:
 at ego Dea sum prorsus, quæ te custodio
 in omnibus laboribus: dicam autem tibi clarè:
 siquidè quinquaginta agmina diuersilinguium hominum
 nos circumstarent, interficere cupientes Marte,
 et horum abigeres boues et pingues oues.
 sed capiat te et somnus. molestum est etiam exubere
 tota nocte uigilantem: a malis autem recedet iam.

Sic dixit: et ei somnum in palpebris fudit.
 ipsa autem retro in olympum abiit diuina dearum,
 quando hunc somnus cepit soluens curas animi,
 soluens membra. uxor autem surrexit prudentia sciens:
 flebat autem in lectis sedens mollibus.
 at postquam flens satiata est suo in animo,
 Diana primum supplicauit diuina fæminarum:

Diana,

καὶ τ' ἐργαγορόων, ταῖς δ' ἐκ μεγάρων γυναικῶν
 αἴσαν αἰ μνηστῆρσιν ἐμίσγεσκοντο πάρος πορ,
 ἀλλήλοισι γέλωτα καὶ δούροισιν ἄνδρα καὶ
 τ' δ' ὠρεῖντο θυμὸς γυνὴ στήθεσι φίλοισι
 πολλὰ δ' ἡ μὲρ μίριζε κατὰ φρεσὶν καὶ κατὰ θυμὸν,
 αἰ μεταίφας δαίκατον τούφωρ ἐκάσπ,
 ἢ ἐτ' ἐὼ μνηστῆρσιν ὑποφάλασσι μετ' ὤναι
 ὕστατα τ' ὠνύματα. κραδίη δ' ἐοικέντο ὑλάκτεαι
 ὡς δ' ἡ κύνων ἀμαλῆσι πύθ' σκυλάκῃσι βιβῶσται,
 10 ἄνδρ' ἀγνοήσας ὕλας, μέμονον τε μάχεσθαι
 ὡς ῥα τ' ἡνδρὸν ὑλάκτεαι ἀγαιομένους κατὰ ὄργα.
 σῆθεν δ' ἡ πλήφας, κραδίη δ' ὠνύματα μύθω,
 τέτλαθι δὴ κραδίη τ' κύνων ἀνδρὸν ἄλλο ποτ' ἔτλας,
 ἡματι τ' ὅτε τοι μένος ἄρεος ἡδὲ κύκλω
 ἰφθίμους ἐτάρεσσ' σὺ δ' ἐτόλμας, ὅφρα σε μήτις
 ἔξ' ἀγὰρ δ' ἀντροῖο, οἷομένον θανέειδαι.

ὧς ἔφατ', γυνὴ στήθεσι καθαπτόμενη φίλον ἡνδρ.
 τ' δ' ἐμάλ' γυνὴ στήθεσι καθαπτόμενη τέτλαθαι
 νολεμένης ὅτι αὐτὸς ἐλίσσεται γυνὴ καὶ γυνή.
 20 ὡς δ' ὅτε γαστὴρ ἀνδρὸς πολλοῦ πύθ' ἀνδρὸν ἀνδρὸν
 ἐμπλείη κνίσσας τε καὶ αἵματ' ὡνύματα καὶ γυνή
 αἰόλῃ, μέλα δ' ὡπα λιλαιέται ὅπ' ἡνδρὸν
 ὡς ἄρ' ὄγ' ὡνύματα καὶ γυνή ἐλίσσεται, μὲρ μίριζω
 ὅπ' πῶς δ' ἡ μνηστῆρσιν ἀναιδέσιν χεῖρας ἐφίπῃ,
 μὲν δ' ἐὼν πολλοῖσιν, ἡνδρὸν δ' ἐοικέντο ἡνδρὸν
 ἔρανον ὡνύματα κατὰ ὄργα δ' ἡματι δ' ἡνδρὸν γυναικί.
 σῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πύθ' μύθω ἔειπε,
 τίπτ' αὐτ' ἐργάσας πάντων πύθ' καμμορε φησὶ
 οἶκ' ὡνύματα τοι ὅδ' ἔστι, γυνή δ' ἐοικέντο ἡνδρὸν
 30 ἡνδρὸν οἷον πύθ' ἐλίσσεται ἐμὸν καὶ ὡνύματα. (σύνε.)

Τὴν δ' ἐπαμειβόμενος πύθ' ἐφίπῃ πολὺ μῆκος Ὀδυσσεύς
 ναὶ δ' ἡ ταῦτά γε πάντα θεὰ κατὰ μοῖραν ἔειπεν,
 ἀλλὰ τί μοι τόδε θυμὸς γυνὴ φρεσὶ μὲρ μίριζει,
 ὅπ' πῶς δ' ἡ μνηστῆρσιν ἀναιδέσιν χεῖρας ἐφίπῃ
 μὲν δ' ἐὼν ὡνύματα τοι ὅδ' ἔστι, γυνή δ' ἐοικέντο ἡνδρὸν
 πύθ' δ' ἐτι τ' ὡνύματα μίριζω γυνὴ φρεσὶ μὲρ μίριζω,
 εἰ πορ γὰρ κτεῖναιμι Διὸς τε σέθεν τε ἔκπῃ,
 πῶν κεν ὑπεκπύθω γοίμῃ; τ' ὡνύματα ἀνδρὸν γὰρ.

Τὸν δ' αὖτε πύθ' ἐφίπῃ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 40 ἡνδρὸν καὶ μὲν τίς τε χεῖρας πύθ' ἐφίπῃ,
 ὅσπορ θνητὸς τ' ὅδ' καὶ ὡνύματα μίριζω οἷον
 αὐτὰρ ἐγὼ θεὸς εἰμι, δῖα μύθοις ἢ σε φυλάσσω
 γυνὴ πάντας πύθ' οἷον. ἔγω δ' ἐτι τ' ὡνύματα ἀνδρὸν
 εἰ πορ πύθ' ἡνδρὸν λόχοι μέρωσιν ἀνδρὸν πύθ' ὡνύματα
 νῶν πύθ' ὡνύματα, κτεῖναι μίριζω ἀνδρὸν,
 καὶ κεν τῶν ἐλάσσω βόας καὶ ἰφίαν μῆλα.
 ἀλλ' ἐλίσσω σε καὶ ὡνύματα. αὐτὴ καὶ τ' φυλάσσω
 πάντων ἡνδρὸν ἐργάσας πάντων κακῶν δ' ὡνύματα ἡνδρὸν
 50 αὐτὴ δ' ἄρ' ὡνύματα ὡνύματα δῖα θεὰ καὶ,
 εἰ πορ ὡνύματα ὡνύματα μίριζω ἡνδρὸν
 λυσιμέλῃς ἀλχῶν δ' ἄρ' ἐπὶ τῶν κτεῖναι ἐλίσσω
 κλαίει δ' ἄρ' ὡνύματα λεκτροῖσι καθεζομένη μαλακοῖσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίεσσα κορέσασατο ὡνύματα κατὰ θυμὸν,
 Ἀρτέμιδι πρῶτιστον ἐπύθετο δῖα γυναικῶν,

9 3 Ἀρτέμιδι

οἴκῳ γὰρ ἄλλοτρίῳ, ὅδ' αὖτ' ἔς μοῖραν ἔχουσιν.

ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πῶς ἀλλήλους ἀγόρευον·
ἀγχιμόλοισι δ' ἐσθ' ἦλθε μελαίνθη· ἀπ' ὅλος αἰγῶν,
αἰγας αἰγῶν αἰετῶσι μετέπρεπον ἀπολοίοισι,
δι' ἐπὶ νῦν μνηστῆρας· δ' ὡς δ' αἶμα' ἔποντο νομήδων,
ὣς τὰς μὲν κατέδησον ὑπ' αἰθέρα· ἐριδιόπων,
αὐτὸς δ' αὖτ' ὁ δ' ὕσῃα πρὸς κούδ' ἀποτομίοισι,
ἔειν', ἐτι κούδ' ἔειν'· ἀνὴρ σεις κατὰ δ' ὦμα
αὐτῶν αἰτίζων· ἀτὰρ ὅκ' ἔειδα δ' ὕραζε,
πάντως δ' ἐτι νῶϊ δ' ἀκρινεῖσθαι οἶον
πρὶν χειρῶν γούσασθαι, ἐπεὶ σὺ πόρ' ὅ κατὰ κόσμον
αἰτίζεις· εἰσὶν γὰρ καὶ ἄλλαι δαῖτα ἀχέων.

ὣς φάτο· τ' δ' ὅτ' ἐτι πρὸς φη πολὺν κίλιν Οδυσσεύς,
ἀλλ' ἀκίμων κίλιν καὶ κάρη, κακὰ βυσοδομοδύων.
τοῖσι δ' ὡπ' τρίτος ἦλθε φιλοτίμος ἤρχαμος αὐδ' ὤων,
βῆρ σῆραν μνηστῆρσιν αἰγῶν καὶ πίνοντας αἰγας.
(πορβήμης δ' ἄρα τὰς γε δ' ἰν' αἰγῶν, οἷτε καὶ ἄλλαι
αὐθρόπας πῶς ἐμπροσθεν, ὅστις σφῆας ἐσπεφίκεται)
ὣς τὴν μὲν ἐν κατέδησον ὑπ' αἰθέρα· ἐριδιόπων,
αὐτὸς δ' αὖτ' ἔρεινε σὺβῶτ' ἄγχι πρὸς αἶας,
τὶς δ' ἦ δ' ἐφ' ἔειν'· νεὺς εἰλήλαθε σὺβῶτα
ἡμῶν πόρ' πρὸς δ' ὦμα, τέων δ' ὅζ' ὄχετα εἶν'
αὐδ' ὤων, πρὶν γὰρ οἱ γῆρ' καὶ πατρίδας ἄρσας,
δύσμορος, ἥτε ἔοικε Δεμάς βασιλῆϊ ἀνακτι.
ἀλλὰ θεοὶ δ' ὕσῃα πολὺν πλάγκτες αὐθρόπας,
ὅππότε καὶ βασιλῆϊ σὺν κλάσονται οἰζύν·
ἦ, καὶ δ' ἐφ' ἔειν'· Δεμῆϊ σὺν χερσὶ πρὸς αἶας·
καὶ μὲν φωνήσας ἐπ' ἀπ' ἰσθμῶντα πρὸς κούδ' αἶας.

Χαίρε πατέρ' ὦ ξείν', γῆρ' οἱ τοῖσι ἐσπόρ' ὅππῃσιν
ὄλβῳ· ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχει πολλοῖσιν.
Ζεὺς πατέρ', ὅστις σῶς θεῶν ὀλοώτορ, ἄλλ' ὅ·
ὅκ' ἐλεαίρεις ἀνδράς, ἐπὶ δ' ἡ γένεαι αὐτὸς,
μισογέμεναι κακότητι καὶ ἀλγεσι λυγροῖσιν.
ἰδίου ὡς γ' ὄνομα, δι' ἐδ' ἀκίμωντα δ' ἐμοὶ ὅσιν
μνηστῆρσιν ὁ δ' ὕσῃα· ἐπεὶ κακῶν οἶον
τοιαῦτα λαίφ' ἔχοντα κατ' αὐθρόπας ἀλάλθαι,
εἰς ἐτι ζῶει, καὶ ὄρ' φάτο· ἡλίοιο.
εἰ δ' ἦ δ' ἐφ' ἔειν'· καὶ ἐπ' Ἀΐδα δ' ὁμοῖσιν,
ὡμοῖ ἐπ' αὖτ' ὁ δ' ὕσῃα ἀμύμονος, ὅς κ' ὡπ' βρομῶν
εἰς ἐτι τυτθὸν ἰόντα Κεφαλλῶων γ' ἰν' ὀνόμῳ·
ναὺ δ' αἰ μὲν, γίνονται ἀδ' ἐσφάδι, ὅδε κ' ἄλλως
αὐδ' ὤων· ἔπος αἰχνοῖτο βοῶν γῆρ' ὄρ' ὕσῃα
τὰς δ' ἄλλοι με κέλονται ἀγινεμέναι σφίσι καὶ τοῖς
ἰδμεναι· ὅδε τι πρὸς δ' ὡς καὶ με γάρους ἀλέγουν,
ὅδ' ὅππῃα τρομέουσι θεῶν, μεμῆσσι γὰρ ἦ δ' ὅ·
κτῆματα δ' ὄσ' αἰσθῶν δ' ὡς οἰχομένους ἀνακτι·
αὐτὰρ ἐμοὶ τόδε θυμὸς γ' ἰν' ὀνόμῳ φίλοισι
τόλ' ὡπ' δ' ἰν' αὖτ' αἶμα· μὲν κακὸν, ὡπ' ἰν' ὀνόμῳ,
ἄλλων δ' ἡμῶν ἰκίσθαι, ἰόντ' αὐτῶσι βρομῶν
αὐδ' ὤων· ὅδ' ἄλλοι δ' ἀπ' ὀνόμῳ γ' ἰν' ὀνόμῳ,
βρομῶν ἐπ' ἄλλοι δ' ἀπ' ὀνόμῳ γ' ἰν' ὀνόμῳ,
καὶ κ' ὡπ' δ' ὡς αἰσθῶν ὡπ' ὀνόμῳ βασιλῆων
ὄρ' ὀνόμῳ φέδ' ὡπ' (ἐπ' ὅδε κ' αὐτῶσι ὡπ' ὀνόμῳ)
ἀλλ' ἐτι τὸν δ' ὡς ὡπ' ὡπ' αἶμα, ἐπ' ὀνόμῳ ἰδμεναι
αὐδ' ὤων μνηστῆρων σφίσι κατὰ δ' ὡματὰ δ' ὡπ'.

Τὸν

domo in aliena, neq. pudore praediti sunt.

Sic hi quidem talia mutuo loquebantur:

prope autem ipsos venit Melanthius custos captarum,
capras ducens quae omnes inter excellebant greges,
et nam proci: duo autem simul sequebantur pastores,
et has quidem relinquit sub porticu valde sonanti,
ipse autem rursus Vlysseni allocutus est conuictis:
hospes, adhuc et nunc hic tristitia afficit in domo
uiros poscens? an non exis foras?

Melanthius
insolens ad
Vlysseni.

10 omnino non amplius nos diremptum iri puto
antequam manus conseruerimus. quandoquidem in nō rite
petis: sunt autem et alia conuiuia Achimorum.

Sic dixit. hūc a. nō aliquid alloc. est prudens Vlysses,
sed tacitus monit caput, mala profunde cogitans.
hos autem post tertius venit Philætius princeps uirotū,
bonem sterilem proci ducens et pingues captas.
(portitores autem hos duxerunt, qui et alios
homines mittunt, qui ipsos accedit)
et hac quidem relinquit sub porticu resonanti:

20 ipse autem rursus interrogat Subulcum prope astant:
quis iam hic hospes nuper uenit Subulce
nostram ad domum? ex quibus se dicit esse
uiris? ubi ei genus et patria terra?
infelix, certe similis es corpore regi imperanti.
sed Dei summergunt multum errantes homines,
quando regibus nent arumnā.
dixit, et dextram porrexit manum astant:
et ipsum uociferans uerba uelocia allocutus est:

Philætius
Eumaeo et
Vlyssi.

Salue pater o hospes, fiat tibi ut antea
30 opulencia: at nunc quidem malis teneris multis.
Iupiter pater, nullus te Deorum perditior alius:
non misereris uiros, postquam generasti ipse,
misceri malo et doloribus tristibus.
proprie ut intellexi, lachrymantur mihi oculi
recordanti Vlyssis: quoniam et illum puto
tales nesses habentem inter homines errare,
sicubi adhuc nimit, et uidet lumen Solis.

Dolet pre-
teritum
fortunam.

si autem iam mortuus est, et in inferni domibus,
heū mihi postea Vlysseni bonum, qui me bobus
40 praefecit adhuc paruulum Caphallenorum in populo.
nunc autem ha quidem fiunt immensa, neq. aliter
uiro fatificet bonum genus latarum frontium:
has autem alij me iubent ducere sibijpsis
edere: neq. filium in adibus curant,
neq. curam timent Deorum. cupiunt enim iam
res comedere diu absentis regis.
at mihi hoc animus in pectoribus dilectis
multum uoluit: ualde quidem malo, filio ente,
aliorum populum ire, euntem cum ipsis bobus
50 uiros in alienos: hoc autem peius est, hic manentem
bobus alienis praefectum dolores pati.
et iam diu alium superborum regum
discessi fugiens: (quoniam non iam tolerabilia sunt)
sed adhuc illum infelicem puto, sicunde ueniens
uirotum procorum profligationem domi faciat.

Hunc

ut tu quidem gaudens paterna omnia possideas,
edens et bibens illa uero alterius domum curat.

Hunc autem Telem. prudens contra allocutus est:
non per Iouem Agelae et dolores patris mei,
qui alicubi longè Ithaca uel mortuus est uel errat,
non remior matris nuptias: sed iubeo
nubere cuiusq. uelit, quin et plurima dona do-
crubefco autem nolentem à domo amouere
oratione uolenta. non hoc Deus perficiat.

Mimer. pro Sic dixit Telemachus. proci autem Pallas Minerva 10
cos demen- inextinctum risum mouit, errare fecit autem mentem,
tes reddi. illi autem iam maxillis ridebant alienis:
cruentatas autem carnes comedebant: oculiq. ipsorum
lachrymis impleti erant: luctumq. cogitabat animus.
bis autem et locutus est Theoclymenus diuinus:

Dira por / ab miseri quid malum hoc patimini? nocte quidè uestra
etia in pro cooperiuntur capitaq. faciesq. infraq. genus.
so. ululatus autem diuisus est, lachrymantur autem gena:
sanguine autem fluunt parietes pulchraque media.
simulacbris uero plenū est uestibulū, plena uero et aula, 20
omnibus Erebusque sub tenebris. Sol autem
ex caelo periit, malaq. incescit caligo.

Sic dixit, illi autem omnes de eo suauiter riserunt.
bis autem Eurymachus Polybi filius incepit dicere:
desipit hospes nuper aliunde huc profectus.
sed ipsum statim iuuenes domo emitte foras
in forum ire: quoniam hac nosci assimilat.

Hunc a. rursus allocutus est Theoclymenus diuinus:
Eurymache non te iubeo mihi comites dare.
sunt mihi oculiq. et aures et pedes ambo,
et mens in pectoribus facta neq. iniqua:
bis exibo foras, quoniam intelligo malum uobis
imminens, quod non aliquis subterfugiet neq. eritabit
procorum, qui domo in diuini Vlyssis
uiros iniuria afficientes iniusta operamini.

Sic locutus, exiit domibus bene habitatis.
iuit autem ad Piræum, qui ipsum alacris suscepit.
proci autem omnes inter se aspicientes,
Telemachum irritabant, de hospitibus ridentes.
sic autem aliquis dixit iuuenem superborum:
Telemache, non te prior hospitator alius:
qui talem istum habebas famelicum erronem,
panis et uini indigentem: neq. operum
scientem, neq. fortitudinis, sed nequicquā pondus terræ.
alius autem rursus aliquis hic surrexit diuinatum,
sed si quid obtemperes, quod multo utilius esset:
hospites in nauis multiseda collocatos
in Siculos mittamus, unde tibi præmium inueniatur.

Sic dixerunt proci, ille autem non curauit uerba:
sed tacite patrem aspiciebat, expectans semper
quando proci impudentibus manus iniiceret,
et regione cubiculi posita pulchra sella
filia Icarj prudens Penelope,
uirorum in domibus uniuscuiusq. uerbum audiebat.
conuiniū enim ridentes parabant

σημειώσε

ὄφρα σὺ μὲν χαίρων πατρώϊα πάντα νέμῃαι,
ἔδων καὶ πίνων· ἢ δ' ἄλλω δῶμα ἱκοιμίζῃ,

ἀλ. ἰκνύσῃ

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν δ' α,
ἔμ' αὖ ζῶν' Ἀγέλαε καὶ ἄλγ' α πατρός ἐμοῖο,
ὅς ποτ' ἤλ' ἱθάκης ἢ ἐφθίτῃ ἢ ἀλάλῃτῃα,
ἔτι δ' ἵατρ' ἔβω μῆτρὸς γάμον· ἀλλὰ κελεύω
γῆμασθ' ὅ κ' ἐβέλῃ, ποτὶ δ' ἄσπερα δ' ὠρατ' δ' ἰδύμει, αλ. δ' ἰδύσθαι
αἰδέομαι δ' αἰέκωσαν ἀπὸ μεγάρου διέειπα
μύθῳ ἀναγκαίῳ. μὴ ὅτ' αὖ θεὸς τελέσειν.

Ὡς φάτο Τηλέμαχος. μνηστῆρες ἢ παλαιὰς Ἀθῶν
ἄσθεσον γέρον ὄρεσε, πῆρε πλάγξην ἢ νόημα.
οἱ δ' ἥδ' οἱ γυναιχοῖσι γελῶν ἀλλοτρίοισιν·
αἰμοφόρον τε ἢ δ' ἡ κρέα ἥδιον· ὅσος δ' ἄρα σφίον
διακρύοφιν πικρὰν το γόου δ' αἰέτο θυμός.
ποῖσι ἢ καὶ μετέειπε θεοκλύμεν· θεοειδὴς,
ἔειπεν ὅτι κακὸν πόλε πάρετε· νυκτὶ μὲν ὑμῶν
ἐλάντα κεφαλὰς τε πόσσωπά τε νέρθε τε γῶνα,
οἰμωγῇ ἢ δ' ἐδινε, δ' ἐδ' ἀκρωτῶν ἢ πῆρεαι·
αἵματι δ' ἐρράδαται τῆχοι καλαὶ τε μεσὸ δ' ἡμαί,
ἐδ' ὠλῶν ἢ πλείον προθύρου, πλείον ἢ καὶ αὐλῆς,
ἐμῶν ὀρεβόσδε ὑπὸ ζόφον· ἡελιό δ' ἐ
ἔραν δ' ἀπὸ πώλε, κακὰ δ' ὑπὸ δ' ἐδ' ὀρεβόσδε ἀχλὺς.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἥδ' οἱ γέλασαν.
ποῖσιν δ' Εὐρύμαχ· πολὺς παῖς ἄρ' ἀγορεύειν,
ἀφράων ἐβ' οἱ νεὺν ἀλλοθῶν ἐλκυσθῶν,
ἀλλὰ μιν αἰέτα νεὺν δ' ὀρεβόσδε ἐκπῆταδε θυράζε
εἰς ἀγορῶν δ' ἔρχεσθαι· ἐπ' αὖ τὰ δ' ἐνυκτὶ εἶσκει.

Τὸν δ' αὖτε προέειπε θεοκλύμεν· θεοειδὴς,
Εὐρύμαχ· ὅτι σ' ἄνωγα ἐμοὶ πομπῆας ὀπάζειν.
10 εἰσὶ μοι ὀφθαλμοὶ τε καὶ ἄτα ἢ πόδες αἰέτα,
καὶ νόος ἢ γνῶσις τε τυτμήν· ὅδ' ἢ αἰέτα
ποῖς ἐξέμει θυράζε, ἐπ' αὖ νόος κακὸν ὑμῖν
ἐρχόμενον, τὸ κεν ὅστις ὑπεκφύγοι· ὅδ' ἢ αἰέτα
μνηστῆρων, οἱ δ' ὡμα κατ' αὐτίδ' οἱ δ' οὐσῆ·
αὐτὰς ὑβρίζοντ' οὐ ἀτάδ' αἰα μηχανάαδε.

Ὡς εἰπὼν, δ' ἔλθε δ' ὀρεβόσδε ἐν ναυπατόντων.
ἔκ' οἱ δ' ὀρεβόσδε, ὅ μιν προφύρων ὑπὲρ ἐκπῆ,
μνηστῆρων δ' ἄρα πάντες ὀρεβόσδε ἀλλήλους δ' ὀρεβόσδε
Τηλέμαχον ἐρεβίζον, ὅδ' ἢ εἰσὶν γελῶντ' οὐ.

40 ὅδε δ' ἐτις εἰπέσκε νεὺν ὑπὸ πύλοισιν ὄντων,
Τηλέμαχ· ὅστις σ' αἰο κακοφρονῶντ' οὐ ἀλλ·
οἶον μὲν τίνα ὅτ' οὐκ ἔχεις ἐπίμασον ἀλῆτῃα,
οἶον καὶ οἶον κερήμενον· ὅδ' ἐτι δ' ὄντων
ἐμπόσιον, ὅδ' ἐτις βίος, ἀλλ' αὐτῶς ἀχθῶ ἀρεβός.
ἀλλ· δ' αὐτὲ τις ὅτ' οὐκ αἰέτα μαντ' ὀρεβόσδε.
ἀλλ· ἢ αὐτὲ πῆλοιο, τὸ κεν πολὺ κέρδιον ὅτ' οὐ
αἰέτα εἰσὶν ὅτ' οὐ πολυκλήδ' ἢ βαλόντ' οὐ.

ἀλ. ἢ μὴ πῆλοιο
βίος

ἔκ' οἱ δ' ὀρεβόσδε, ὅ μιν προφύρων ὑπὲρ ἐκπῆ,
μνηστῆρων δ' ἄρα πάντες ὀρεβόσδε ἀλλήλους δ' ὀρεβόσδε
Τηλέμαχον ἐρεβίζον, ὅδ' ἢ εἰσὶν γελῶντ' οὐ.
30 ἀλλ' αἰέτα μαντ' ὀρεβόσδε, ὅ μιν προφύρων ὑπὲρ ἐκπῆ,
μνηστῆρων δ' ἄρα πάντες ὀρεβόσδε ἀλλήλους δ' ὀρεβόσδε
Τηλέμαχον ἐρεβίζον, ὅδ' ἢ εἰσὶν γελῶντ' οὐ.
ἀλλ' αἰέτα μαντ' ὀρεβόσδε, ὅ μιν προφύρων ὑπὲρ ἐκπῆ,
μνηστῆρων δ' ἄρα πάντες ὀρεβόσδε ἀλλήλους δ' ὀρεβόσδε
Τηλέμαχον ἐρεβίζον, ὅδ' ἢ εἰσὶν γελῶντ' οὐ.

ἢ δ' α

ἀδ' ὅτ' ἐπὶ μέλαινα, ἔπειτα μάλα πόλιν ἱέρδυσαν·
λόρπον δ' ὅτ' ἂν πως ἀχαρίστου ἄλλα γήνοιντο,
οἷον δ' ἂν πᾶν ἔμελλε θεῶν καὶ κρατερῶς ἀνδρῶν
ὀυσέμεναι. πρότεροι γὰρ ἀεὶ κίε μηχανόωντο.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ ΤΗΣ

ῥαψωδίας ὑποδείκνυται.

παντὶ περὶ τὸ ἀντιπαραστήσειν ἑαυτὸν γάμον. ὁ δὲ οὐδὲν
ἔτι εὐμαχίῃ ἢ φιλοτιμίᾳ ἰνταλάμους πρὸς τὴν θυρῶν ἀσφαλίαν, αὐτὸς
ἀφ' ἑστέον τὸ βίβλος διὰ τὴν πικρίαν, ἄλλα τῶν τὸ τῆς μηδ' ὑποδείκνυται.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ Η'

ΠΑΥΩΔΙΑ.

οἱ δὲ βίβλος περὶ τὸν αὐτὸν γάμον
λαοῖς.

Η. Δ' ἄρ' ὡς ἔφρεσιν θεῶν δᾶκε γλαυκῶ
πὺς Ἀθλῶν

κῆρ ἱκαρίοιο πόριφρονι Πηνελόπειᾳ,
τόξον μινυστέρων διμῶν πολίῳ τε σί-

διφρον

γὲν μέγαροισι Ὀδυσσεὺς, αἰθλία, καὶ φόνος ἀρχῶν,
κλίμακα δ' ὅτ' ἐπὶ γλῶσσοις περὶ σέβαστο οἷο δάμοιο·
εἰλ' ὅτ' ἐκ κλῆιδ' ὀδυρπία χαρὶ παρῆναι

α. χροσίου,

καλῶν, ἱκαλῶν, κῆρ πᾶσι δ' ἐλπίαν· ἔπειτα
ἐπὶ δ' ἔμελλε θέλαμονδε σὺν ἀμφιπόλοισι χωρῆξιν
ἔχαστον, γῆρα δὲ οἱ κειμήλια κῆρ ἀνακτῶν,

χαλκός τε χρυσός τε πολὺ κμῶν τε σίδνευ·
γῆρα δὲ τόξον ἔκαστον παλόντονον, ἡδὲ φάρετρα
ἰσοδόκον, πολλοὶ δ' ἔφρεσαν σονόφρονες οἷοι·

δᾶκε πᾶσι οἱ ἔφρεσαν λακιδάμοι δ' ὡς τυχεύων
ἱφίτη· Εὐρυτίδης, ὡς ἀπὸ κλῆρος ἀθανάτοισι.

τῶν δ' ὅτ' ἐκ κλῆιδ' ἐκ κλῆιδ' ἀθανάτοισι,
οἷον γὰρ ὅτ' ἐκ κλῆιδ' ἀθανάτοισι, ὡς ἀπὸ κλῆρος ἀθανάτοισι.

α. ἰφίτη,

ἡλθε μετὰ χροσίου· τὸ ῥα οἱ πᾶσι δᾶκε
μῆλα γὰρ ἔξ' ἱθάκης κλῆιδ' ἀθανάτοισι, ὡς ἀπὸ κλῆρος ἀθανάτοισι.

ἡλθε μετὰ χροσίου· τὸ ῥα οἱ πᾶσι δᾶκε
μῆλα γὰρ ἔξ' ἱθάκης κλῆιδ' ἀθανάτοισι, ὡς ἀπὸ κλῆρος ἀθανάτοισι.

ἡλθε μετὰ χροσίου· τὸ ῥα οἱ πᾶσι δᾶκε
μῆλα γὰρ ἔξ' ἱθάκης κλῆιδ' ἀθανάτοισι, ὡς ἀπὸ κλῆρος ἀθανάτοισι.

ἡλθε μετὰ χροσίου· τὸ ῥα οἱ πᾶσι δᾶκε
μῆλα γὰρ ἔξ' ἱθάκης κλῆιδ' ἀθανάτοισι, ὡς ἀπὸ κλῆρος ἀθανάτοισι.

ἡλθε μετὰ χροσίου· τὸ ῥα οἱ πᾶσι δᾶκε
μῆλα γὰρ ἔξ' ἱθάκης κλῆιδ' ἀθανάτοισι, ὡς ἀπὸ κλῆρος ἀθανάτοισι.

ἡλθε μετὰ χροσίου· τὸ ῥα οἱ πᾶσι δᾶκε
μῆλα γὰρ ἔξ' ἱθάκης κλῆιδ' ἀθανάτοισι, ὡς ἀπὸ κλῆρος ἀθανάτοισι.

ἡλθε μετὰ χροσίου· τὸ ῥα οἱ πᾶσι δᾶκε
μῆλα γὰρ ἔξ' ἱθάκης κλῆιδ' ἀθανάτοισι, ὡς ἀπὸ κλῆρος ἀθανάτοισι.

ἡλθε μετὰ χροσίου· τὸ ῥα οἱ πᾶσι δᾶκε
μῆλα γὰρ ἔξ' ἱθάκης κλῆιδ' ἀθανάτοισι, ὡς ἀπὸ κλῆρος ἀθανάτοισι.

ἡλθε μετὰ χροσίου· τὸ ῥα οἱ πᾶσι δᾶκε
μῆλα γὰρ ἔξ' ἱθάκης κλῆιδ' ἀθανάτοισι, ὡς ἀπὸ κλῆρος ἀθανάτοισι.

ἡλθε μετὰ χροσίου· τὸ ῥα οἱ πᾶσι δᾶκε
μῆλα γὰρ ἔξ' ἱθάκης κλῆιδ' ἀθανάτοισι, ὡς ἀπὸ κλῆρος ἀθανάτοισι.

κίεσιν

suaviterq' & placide, siquidem valde multa macerant;
coniugio autem nullum aliud in amorem fieri possit,
quam quod mox erat Dea & fortis vir
facturus. priores enim iniqua patrabant.

ODYSSEAE HOMERI XXI

Rapsodia argumentum.

Penelope tendenti arcum pollicetur sui coniugium. Vlysses au-
tem Eumaeo & Philatio mandans de ianuatum custodia, ipse mē-
tis segitiam per annulos, alio tendere arcum non valente.

ODYSSEAE HOMERI

RAPSODIA

Pbi autem arcum proponit certamen
Penelope.

Pbi autē in mentibus posuit Dea casta Mi-
nerua

filia Icarij prudenti Penelope,
arcum prociis ponere albumque fer-

rum

in domibus Vlyssis, certamina, & cedis principium.

scalam autem altam ascendit sua domus:

accepit autem clancum bene flexam manu crassa
pulchram, arcem, manubrium autem eboris inerat:
perrexit autem ire ad thalamum cum ancillis mulierib;
ultimum, illis autem ei thesauri iacebant regis,
asq' aurumq' multi laborisq' ferrum.

ibi arcus iacebat reflexus, & pharetra
sagittifera, multa autem inerat letibifera sagitta:
dona quae ei hospes Lacedamone dederat congressus
Iphitus Eurytides, similis immortalibus.

Penelope
prociis cer-
tamen pro-
ponit.

De arcu
Vlyssis.

Iphitus Eu-
rytides.

hi autem in Messena occurrerunt inuicem,

domo in Ortilochi cordati. ceterum Vlysses
iuit ad debitum quod ei omnis populus debebat:
ones enim ex Ithaca Mesenij iuri extulerant
manibus multis sedes trecentas, & pastores.
horum gratia legationem multam niam uenit Vlysses
parauit. misit enim pater alijq' senes.

Iphitus rursus equas quarens quae ei perditae erant,
duodecim famina, post autem mula patientes operum;
quae ei & postea cades & fatum facta sunt,

postquam ad Iouis filium peruenit magnanimum
uirum Herculem, magnorum auctorem operum,
qui ipsum hospitum interfecit domi sua:

improbus, neq' Deorum uocem ueneratus, neq' mensam
illam quam ei apposuit: postea autem occidit & ipsum:
equas autem ipse tenuit fortes ungibus in domibus.
quas quarens Vlyssis recurrit: dedit autem arcum,
quem antea quide portabat magnus Eurytus, at hic filio
reliquit moriens in domibus altis.

Hercules
proditos
hospitij.

huic Vlysses enses acutum & fortem lanceam dedit,
principium hospitalitatis calamitosa, neq' in mensa
cogniti sunt inter se. ante enim Iouis filius interfecit
Iphitum Eurytidem, similem immortalibus,
qui ei arcum dedit. hunc autem nunquam diu Vlysses
portauit, sed ibi monumentum hospitij dilecti

tenno

tenuis in domibus gestabat antem sua in terra.
 ipsa a. quando iam thalamum peruenit diuina mulierū,
 paumentumq. quernum ascendit, quod quondam faber
 poliuerau scitē, et ad normam direxerat,
 in aut limina aptauerat, ianuās a. imposuerat splendidas:
 statim hac lorū uelociter absoluit annulo,
 inq. clauem misit, ianuārum autem superincidit seras
 contra obseruans, hae autem resonnerunt uelut taurus
 pascens prato: tantum sonnerunt pulchrae portae
 percussa clauis, aperta q. sunt ei cito.
 ipsa in alta tabulata iuit, illic autem capsa
 stabant, in quibus odorifera nestes iacebant.
 hinc extensa à clauo accepit arcum
 cum ipsa uagina, quae ei adiacebat lucida.
 sedens autem illic dilectis genibus eo imposito,
 flebas ualde stridulē: excepit autem arcum regis.
 ac postquam satiata est multarum lacrymarum lusu,
 perrexit ire domum ad procos superbos,
 arcum tenens in manu curuum, et pharetram
 sagittiferam: multa autem inerant letibifera sagittae.
 ei autem simul ancilla portabant arcem, ubi ferrum
 iacebat multum et as, certamina regis.
 quando autem iam ad procos peruenit diuina mulierum,
 stetit apud limen domus benefacta,
 contra genas tenens tenuēs calanticas:
 ancilla autem ei utriq. assistit.
 statim autem procis locuta est, et dixit uerbum:
 audite proci superbi, qui hac domo
 utimini comedendo et bibendo assidue semper
 uiro absente multo tempore, neq. aliquam aliam
 uerbi facere continentiam potuistis,
 sed me cupientes ducere facereq. uxorem.
 sed agite proci, quoniam hoc apparet certamen.
 ponam enim magnum arcum Ulyssis diuini:
 quicumq. autem facillimē extendet arcum in manibus,
 et iaculabitur per annulos duodecim omnes,
 hunc simul sequar, linquens hanc domum
 maritalem, pulchram, plenam uisū,
 cuius aliquando recordaturam me puto uel in somnio.
 Sic dixit: et Eumaeum iussit diuinum subulcum
 arcum procis ponere albumq. ferrum.
 lacrymans autem Eumaeus suscepit, et deposuit.
 fleuit autem bubulcus alibi, postquam uidit arcum regis.
 Antinous autē increpuit, uerbuq. dixit, denominauitq.:
 stulti rustici, caduca cogitantes,
 ah miseri, cur lacrymas funditis, et mulieri
 animum in pectoribus mouetis? cui alioquin
 iacet in dolorib. animus, postq. dilectū perdidit maritū.
 sed tacite comedite sedentes, uel foras
 flete isthic egressi, arcus linquentes,
 Proci certamen difficile. non enim puto
 facile hunc arcum positum tendi.
 non enim aliquis adest talis uir in his omnibus
 qualis Ulysses fuit. ego autem eum ipse uidi:
 (etenim memor sum) puer autem paruus eram.

κίσκειν· γὰρ μεγάροισι· φόρος δ' ἔμιν ἥς ὤδ' γαίης.
 ἥδ' ὅτε δὴ δάλαμον τὸν ἀφίκτο διὰ γυναικῶν,
 εἰδ' ὅν τε δ' ῥύνονο πρὸς ἐβόησατο, τὸν ποτε τέκτωρ
 ξείστον ὤψαμην ὡς, καὶ ὤδ' ἐσθλὴν ἴδωσιν,
 γν' ἢ ἐσθλὸς ἄρσεν, θύρας δ' ἐπέθηκε φαινέας·
 αὐτίκ' ἄρ' ἢ γ' ἱμῶντα δοῦς ἀπέλυσε τ' κορώνης,
 γν' ἢ κλυιδί· ἦκε, θυρέων δ' ἀνέκοπτον ὀφῆας
 αὐτὰ τιτυσκομένη. τὰ δ' ἀνέβραχον ἥν τε ταῦρε
 βοσκομένο· λειμῶνι τὸς ἔβραχε καλὰ θύρετρα
 10 πλεγνύτα κλυιδί, πεπτάδισαν δ' ἐοίκα.
 ἥδ' ἄρ' ἐφ' ἱππῶν σαιίδ· βῆ, γῆρα ἢ χηλοὶ
 ἔσασαν, γν' δ' ἄρα πῶσι θυώδεια εἶματα κῆτο.
 γῆθον ὀρεξάμεν ἀπὸ πασάων αἰνυτο τόξον
 αὐτῷ γαυρῶ, ὅς οἱ πόρισκετο φαινός.
 ἐξομένη ἢ, κατ' αὐτὴ φίλοις ὤδ' γένεσθαι θέσθαι,
 κλαῖε μάλα λιγέως· ἐκ δ' ἥρε τόξον ἀνάκτ·
 ἥδ' ἐπεί ἐν τέρφῃ πολυδάκρυτοιο γόοιο,
 βῆ ῥ' ἱμῶντα μεγαρόνδε μετὰ μνηστῆρας ἀγῶνός,
 τόξον ἔχον· γν' χειρὶ παλίντονον, ἥδ' ἐφαρέτρην
 20 ἰοδόκον· πολλοὶ δ' ἐγένεσαν σοιόγοντες οἷοι.
 πῆ δ' ἄρ' αὖ· ἀμφίπολοι φέρον ὄγκιον, γῆρα σίδ' ἡρ·
 κῆτο πολὺς καὶ χαλκός, ἀέθλια τοιοῦτον ἀνάκτ·
 ἥδ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκτο διὰ γυναικῶν,
 πῆ ῥά πῃ ἐσθλὸν τέγε· πῶκα ποιητοῖο,
 αὐτὰ πῇ ἐάων χορμὴν λιπῆρα κρήδεμνα·
 ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κειμένη ἐκὰς τέρβῃ πῇ εἰσιν.
 αὐτίκα ἢ μνηστῆρος μετῴδ' αὖ, καὶ φάτο μῦθον,
 κέκλυτέ μοι μνηστῆρον ἀγλῶροδον, οἱ τόδ' ἐδῶμα
 ἔχρατ' ἐδιέμεν καὶ πνέμεν ἐμμελὲς αἰεὶ
 30 ἀνδρὸς ἀποχορμῶνιο πολὺν χρόνον, εἰδ' ἐτιν' ἄλλω
 μῦθον ποίησάδ' αὖτε χερίσω ἐδῶμαδε,
 ἄλλ' ἐμὲ ἱμελὸν γῆμαι δέδωκε τε γυναικα.
 ἄλλ' ἄγετε μνηστῆρον, ἐπεί τόδ' ἐφαίνεται ἀέθλιον.
 θῆσω γὰρ μέγα τόξον Ὀδυσσῆος· θέοιο·
 ὅς δ' ἐκεῖν ῥήνεται· γν' τανύσσῃ βίον γν' παλάμησι,
 καὶ δ' οἷς ἐδύσῃ πελίκων δυοκαίδεκα πάντων,
 τῷ κεν αὖ· ἑωσοίμην, νοσφισαμένη τὸδε δῶμα
 κερίδιον, μάλα καλόν, γν' πλεον βίῳ τοιο,
 ᾧ ποτε μεμνήσεται οἶομαι γν' περ ὀνείρω.
 40 ὣς φάτο· καὶ ῥ' Εὐμαιὸν ἀνώγει διὸν ὑφορβόν
 τόξον μνηστῆροσι δέμεν πολίον τε σίδηρον.
 διακρύπτει δ' Εὐμαί· ἐδέξατο, καὶ κατέθηκεν.
 κλαῖε ἢ βοκόλος ἄλλοδ', ἐπεί ἰδ' ἐξόν ἀνάκτ·
 Ἀντίνοος δ' ἐγνίπτην, ἔπος τ' ἔφατ'· ἐκ τ' ὀνόμαζεν,
 νῆπιος ἀγροῖωται, ἐφημέρια φρονιόντων,
 ἃ δ' αἰοί, τί νιν διακρυ κατέβησεν, ἥδ' ἐμῶν
 θυμὸν γν' ἐσθλῶσι δόρην· ἢ τε καὶ ἄλλως
 πῶται γν' ἄλγος θυμὸς, ἐπεί φίλον ὦλεσ' ἀποιτῶ.
 ἄλλ' ἀκίων δ' αἰνυδὲ καδ' ἡμελὸν, ἥ δ' ὀδύρα
 50 κλαῖον βέβληόν τε, κατ' αὐτὴν τῆα λιπὸν τε,
 μνηστῆροισιν ἀέθλιον ἀάσασθαι, ἢ γὰρ οἷον
 ῥηιδίως τόδ' ἐξόν· ἐξέον γν' τανύσσεται.
 ἢ γὰρ τις μετὰ τοι· ἀνὴρ γν' τοῖσι δισι πᾶσι
 οἷ· Ὀδυσσεὺς ἔσκειν, ἐγὼ δ' ἐμιν αὐτὸς ὅπως
 καὶ γὰρ μή μιν ἐμὲ πᾶσι δ' ἐτι νῆπι· ἦα.

Sic

25

Ως φάτο· ἔρδ' ἄρα θυμὸς γοῖ ἐθέσσιρ' ἐώλπα
 νδρεῖω γντάνυσαι, δίοισδύσειμ τε σιδ' ἦρσ.
 ἥτοι δίοισ' γε πρῶτ' ὅ γδύσεσθαι ἐμελλεν
 ἐκ χειρῶν Ὀδυσῆ' ἄμύμον', ὅρ' τὸτ' ἀτίμα
 ἦμεν ὅ γ' ἐμεγάρω, ὡδ' ὅ δ' ὄρνυε πάντας ἑταίρους.
 τοῖσι δ' ἔκ' ἐμετέειφ' ἱερὴ ἱς Τηλεμάχοιο,
 ὦ πόποι, ἦ μάλα με Ζεὺς ἄφρονά θ' ἦκε Κρονίω.
 μήτηρ μὲν μοι φησὶ φίλην, πινυτὴ πόρ' ἔσται,
 ἄλλω ἄμ' ἐψέσθαι, νοσφισμὲν τὸδε δῶμα·
 αὐτὰρ ἐγὼ γελῶ καὶ τὸρ' πομαι ἄφρονι θυμῷ.
 ἀλλ' ἄγετε μνηστῆρας, ἐπεὶ τὸδε φαίνεται ἄεθλον,
 οἷν γὰρ ἔκ' ἐσι γυνήκατ' ἀχαιῖδα γαῖαν,
 ἔτε Πύλοιο ἱερῆς, ἔτ' Ἀργεῖ, ἔτε Μυκλήως,
 ἔτ' αὐτ' ἱθάκης, ἔτ' ἠπείροιο μελαίνης.
 καὶ δ' αὐτοὶ τὸδε γ' ἴσ'· τί με χρεὶν μητόρ' αἶνε;
 ἀλλ' ἄγε μὴ μῦθος πρὸς ἔλκετε, μηδὲ τι τῶς
 δ' ἡρόν' ἀποτρύπτει τανυσὺν, ὅφρα ἰδωμεν.
 καὶ δὲ κεν αὐτὸς ἐγὼ τ' ὅς περ κερσεαίμεν,
 εἰ δ' ἐκ' ἐν γντάνυσσιν, δίοισδύσειμ τε σιδ' ἦρσ,
 ὅ κε μοι ἀχνυμένην παῖδ' ἐδῶματ' ἀπὸ τ' νῆα μήτηρ
 λάποι· ἄμ' ἄλλω ἴδω, ὅτ' ἐγὼ κατόπι δὲ λιποίμεν,
 οἷός τ' ἦδ' ἡ πατὴρ ἄεθλια καλὰ ἀνέλεσθαι.
 ἦ, καὶ ἄπ' ὁμοῖον χλαῖναν διέθ' φοινίκεος ἄν,
 ὀρθὸς ἀναΐξας· ἀπὸ δ' εἴφ' ὅξ' ὅξ' ὁμοῖον.
 πρῶτον μὲν πελέκειας εἴσθην, δ' ἄ τ' ἄφρον' ὀρύξας
 αἰ. ἰλλω λω παῖσι μίαν μακρὴν, καὶ ὡδ' ἐσθλὴν ἱθιῶν γ'
 ἀμφὶ γ' ἄλκιμον γυῖα. τὰ φος δ' ἔλε πάντας, ἰδόντας
 ὡς δ' ὁκόσμως εἴσθην. πᾶρ' ὅ δ' ὁ πῶπετ' ὅπ' ὡπα,
 εἴ δ' ἄρ' ἐπ' ὁδὸν ἰὼν, καὶ τῶς περ κερσεαίμεν,
 τρὶς μὲν μὴν πελέκειον, ἑρὺς ὅσθ' ἐδῶματ' ἀπὸ τ' νῆα
 τρὶς δ' ἐμεθέκε βίης, ὡδ' ἐλπομένην τὸ γ' ἐν θυμῷ,
 νδρεῖω γντάνυσαι, δίοισδύσειμ τε σιδ' ἦρσ.
 Τὸν κε δὴ δ' ἑταίρους βίην τὸτ' ἐταρτορ' ἀνέλακον,
 ἀλλ' Ὀδυσσεὺς ἀνγίδυε, καὶ ἐχέον ἱερωτόν πορ.
 τοῖς δ' αὐτίς μετέειφ' ἱερὴ ἱς Τηλεμάχοιο,
 αἰ. ὁ κ' ὦ πόποι, ἦ δ' ἔπειτα κακός τ' ἴσομαι καὶ ἄκιμος,
 ἢ νεώτορος εἰμι, καὶ ἔπω χόρσι πᾶσι πῶπα
 αὐτ' ἄπ' ἀμύμονος, ὅτ' ἐτις πρὸς τὸρ' ὅ γ' ἄλκιμον.
 αἰ. ἀμφὶ γ' ἄλκιμον γυῖα. τὰ φος δ' ἔλε πάντας, ἰδόντας
 ὡς δ' ὁκόσμως εἴσθην. πᾶρ' ὅ δ' ὁ πῶπετ' ὅπ' ὡπα,
 εἴ δ' ἄρ' ἐπ' ὁδὸν ἰὼν, καὶ τῶς περ κερσεαίμεν,
 τρὶς μὲν μὴν πελέκειον, ἑρὺς ὅσθ' ἐδῶματ' ἀπὸ τ' νῆα
 τρὶς δ' ἐμεθέκε βίης, ὡδ' ἐλπομένην τὸ γ' ἐν θυμῷ,
 νδρεῖω γντάνυσαι, δίοισδύσειμ τε σιδ' ἦρσ.

Ως εἰπὼν· τῶς μὲν ἀπὸ τοῦ θ' ἦκε χαμᾶζε,
 κλίνας κολλητῆσιν ἐϋξέσθης στανίδ' εὐσι·
 αὐτ' ὅ δ' ὡκὺ βέλους καλὴν πρὸς κλινὴν κορώνην.
 ἄψ' δ' αὐτίς κατ' ἄρ' ἔζετ' ὡδ' ὀρόν' ἐνθ' ὡδ' ἔσθην.
 τοῖσι δ' Ἀντίνο' μετέειφ' Εὐπίθε' υἱός,
 ὀρνυδ' ἐξέειν ὡδ' ἐφίκα πάντας ἑταίρους,
 ἀρετὰ μὲν οἱ τ' ἡρώς ὅθ' ἐν τῇ πόρ' οἶνοχοδύει.
 Ως εἰπὼν· Ἀντίνοος, τοῖσι δ' ὡδ' ἰδὼν μῦθος.
 Λεώδης δ' ὡδ' ὡκὺ βέλους καλὴν πρὸς κλινὴν κορώνην.
 ὅσφ' Ὀδυσσεὺς ἴσκει, πρὸς κερσεαίμ' ἡ καλὸν
 ἴζε μυχότατ' αἰεὶ. ἀτὰρ ἀδελφεὶ δ' ἐοῖσι
 ἐχέον ἔσθην, πᾶσι δ' ἐνέμεσθαι μνηστῆρας.
 ὅς ῥα τὸτ' ἐπ' ὡκὺ βέλους καλὴν πρὸς κλινὴν κορώνην.
 εἴ δ' ἄρ' ἐπ' ὁδὸν ἰὼν, καὶ τῶς περ κερσεαίμεν,
 τρὶς μὲν μὴν πελέκειον, ἑρὺς ὅσθ' ἐδῶματ' ἀπὸ τ' νῆα
 τρὶς δ' ἐμεθέκε βίης, ὡδ' ἐλπομένην τὸ γ' ἐν θυμῷ,
 νδρεῖω γντάνυσαι, δίοισδύσειμ τε σιδ' ἦρσ.

Sic dixit, huic autem animus in pectoribus sperabat
 arcum tendere, periaculariq; ferrum.
 et quidem sagittam primus gustaturus erat
 ex manibus Vlyssis boni, quem tunc in honorabat
 sedens in domo, incitabatq; omnes socios.
 his autem et dixit sacra uis Telemachi:
 o amici, certè ualde me Iupiter demētē fecit Saturnius:
 mater quidem mihi dicit dilecta, prudens licet,
 alium simul sequituram, linquens hanc domum:
 10 at ego video et delector in sano animo.
 sed agite proci, quoniam hoc apparet certamen,
 qualis nunc non est mulier in Achaica terra,
 neq; Pyli sacra, neq; Argi, neq; Mycenæ,
 neq; ipsius Ithacæ, neq; Epiri nigrae.
 et quidē ipsi hoc scitis: quid me oportet matrē laudare?
 sed agite non excusationes trahite, neq; arcus
 diu auersamini tentionem, ut sciamus.
 et quidem ipse ego hunc arcum experiar:
 si autem tendam, periaculaborq; ferrum,

20 non mihi dolenti has domos ueneranda mater
 linquet cum alio iens, cum ego retro relinqueret,
 ualens iam patris certamina pulchra obtinere.
 dixit, et ab humeris pallium posuit purpureum,
 rectus surgens: ab autem ensē acutum posuit humeris.
 prius quidem annulos stauit, fossa ducta
 omnibus una longa, et ad amussim directā:
 circum a. terrā induxit. stupor autē cepit omnes, uidentes
 ut bene ornate statuit. antea autem nunquam uiderat.
 stetit autem in panimentum iens, et arcum tentauit
 30 ter quidem ipsum admouit, trahere cupiens,
 ter remisit uires, sperans hoc animo,
 nectum tendere, periaculariq; ferrum.
 et sanē tendisset ut quartō attrahens,
 sed Vlysses abnuit, et tenuit cupientem licet.
 his autem rursus locutus est magna uis Telemachi:
 o amici, uel postea malusq; ero et ignauus,
 uel iunior sum, et nondum manibus confido
 uirum propulsare, quando aliquis prior molestus fuit.
 sed agite, qui me uel multo potentiores estis,
 40 arcum tentate, et perficiamus certamen.

Sic locutus, arcum quidem a se posuit humum,
 acclinans conglutinatīs politis tabulis:
 illic autem eium telum pulchro acclinauit annulo.
 retro autem iterum desedit in sede unde surrexerat.
 his autem Antinous locutus est Eupitheī filius:
 mouemini ordinatim decenter omnes socij,
 incipientes a loco unde unum ministratur.

Sic dixit Antinous. illis autem placuit sermo.
 Liodēs autem primus surrexit Oenopis filius,
 50 qui ip̄s nates erat, apud autem crateram pulchram
 sedebat semotissimus semper. improbitates autem ei soli
 inimica erant, omnibus autem succensebat procijs.
 qui tunc primus arcum accepit et telum uelox:
 Liodēs ar-
 stetit a. in panimentum iens, et arcum tentabat. (Dēs, cum tendo-
 neq; ipsum intēdis: prius n. fatigauit manus sursum tra-
 infue-
 te nequit.

insuetas, teneras, prociq; dixit:

O amici, nō quidē ego intēdo: capiat autem et alius.
multos enim hic arcus optimos prinabit
animo et anima. quoniam multo melius est
mori, quam uiuos non id assequi cuius gratia semper
hic uersantur expectantes dies omnes.
nunc quidem aliquis et sperat in mentibus et cogitat
dūcturum Penelopen Vlyssis uxorem:
at postquam arcum tentauerit, et uiderit,
aliam iam aliquam postea Græcarum bene induturum
prociat dotibus quarens: hac autem postea
nubas qui plurima det et fatalis ueniat.

Sic dixit, et a se arcum posuit,
acclinans conglutinatis politis tabulis,
illuc autem citam sagittam pulchro acclinauit annulo:
retro autem iterum de sedē in sede unde surrexerat.
Antinous autē increpuit, uerbūq; dixit, denominantiq;
Liodes, quale te uerbum fugit septum dentium,
grauēq; molestumq; irascor autem tibi audiens,
si hic arcus optimos prinabit
animo et anima: quoniam non potes tu intendere.
non enim te talem genuit alma mater
ut extensor arcusq; esses et sagittarum:
sed alij tendent fortē proci inclyti.

Sic dixit, et iussit Melanthium custodem caprarum:
age ignem accende in domibus Melanthie,
apud autem pone sedemq; magnam et pelles in ipsa,
effer autem adipis magnum orbem intus entis,
ut iuuenes calefacientes, ungentes pingui,
arcum tentemus, et perficiamus certamen.

Sic dixit, ille a statū accēdit Melanthius magnū ignē,
apud autem portans sedem posuit et pellem super ipsam,
et adipis extulit magnum orbem intus entis,
ideo iuuenes calefaciendo tentarunt: neq; poterant

Proci uiri- tendere, multum enim fortitudinis expertes erant.
bus impa- Antinous a. adhuc abstinebat et Eumachus diuinus,
res arcui tē principes procorum: uirtute autem erant facile optimi.
dendo.

Illi autem ex domo iuerunt simul ambo
bubulcus et subulcus Vlyssis diuini:
ipse autem post hos domo exiuit diuus Vlysses.
sed quando extra ianuas erant et atrium,
loquens ipsos uerbis allocutus est suauibus:
bubulce et tu subulce, uerbum aliquod dicam,
an celem? dicere autem me animus iubet.
quales essetis ad Vlyssi auxiliandum, sicunde ueniat
sic ualde repenti, et aliquis Deus ipsum afferat?
num proci auxiliaremini, an Vlyssi?
dicite quomodo uos cor animusq; iubet.

Hunc autem rursus allocutus est boum bubulcus uir:
Iupiter pater, utinam quidem hoc perficias notum,
utinam ueniat quidem ille uir, ducatq; eum deus,
cognosceres qualis mea potentia et manus sequerentur:
similiter Eumæus supplicauit omnibus Deis
redire Vlyssē prudentem suam domum.
at postquam horum mentem ueram cognouit,

iterum

ἀτρίπυς, ἀπαλός. μετὰ ἡ μνηστῆρσιν ἔειπεν,

ὦ φίλοι, ὃ μὲν ἐγὼ ταυῦν ὠλαβέτω ἢ καὶ ἄλλος.
πολλὰς γὰρ τόδε τόφον ἀριστῆας κικαδίσσει
δυμὴ καὶ ψυχῆς. ἐπεὶ ἂν πολὺ φέρτορην ὄσιν
τεθνήσκον, ἢ ζῶντας ἀμαρτῆν ὅδ' ὅτε καὶ αἰεὶ
φύσας δ' ὀμιλεόμεν ποτιδὲ γυμνοὶ ἡμᾶτα πάντα.
νῦν μὲν τις καὶ ἔλπετ' ὅτι φρεσὶν ἢ δ' ἐμνησθῆναι
γῆμαι πικρὸς πᾶσαν Ὀδυσσῆα παρὰ ποταμῷ.
αὐτὰρ ἐπὶ τῷ τόφῳ περιήσεται, ἢ δ' ἐἴδεται,
ἄλλῳ δὲ τιν' ἐπειτα ἀχαιῶν δῶκεν ὑπὲρ πλῶν
μυᾶδ' ὡς ἰδνοισιν διζήμενον. ἢ δ' ἐκ' ἐπειτα
γῆμαι δ' ὅς κεν πᾶσα πόρος καὶ μόρος μ' ἔλθοι.
ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ τοῦ τόφου ἔθηκε,
κλίνας κολλητῆσιν ὑψέσσας στανίδεσσιν,
αὐτ' δ' ὠκύ βέλους καλῇ πῶσέ κλινε κορώνη.
ἔψ δ' αὐτίς κατ' ἄρ' ἔειπ' ὡς δρόντος γυῖον αἴεσα.
Ἀντίνοος δ' ὅ γ' ἐνὶ πτόλιν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε,
Λειῶ δ' οὐ ποιοῦσι ἔπος φύγῃ ἔρκε' ὀδόντων,
δαιμόν τ' ἀργαλίου τε, νεμεσώμαί δ' ἐτ' ἀκρων,

10 εἰ δὲ τὸ γὰρ τόφον ἀριστῆας κικαδίσσει
δυμὴ καὶ ψυχῆς. ἐπεί δ' ἐδύσασαι σὺ ταυῦν ὄσιν
ὃ γὰρ τοι σέ γε τοιοῦν ἐγὰν ἀτο πόντιον κέρταρ
οἶόν τε ρυτῆρα βιδ' ἢ ἐμνα καὶ οἰσῶν.
ἀλλ' ἄλλοι ταυῦν σὺ τὰ μνηστῆρσιν ἀγαυοί. (γῶν)
ὣς φάτο καὶ ῥ' ἐκείδουσε μελάνθιον ἀπὸ τοῦ ἀε-
τῆρος πύρ δ' ἡ κείου γῆνι μέγαροισι μελάνθιδι,
πᾶρ δ' ἵτις διφρὸν τε μέγα καὶ πῶας ἐπ' αὐτ',
ἐκ δ' ἵστατο γῆνι μέγα τροχὸν γυῖον ἰόντων,

ὅφρα νεοὶ δάλλποντες, ὡχρίοντες ἀλοιφῇ,
20 τόφῳ περιώμεδα, ὡς ἐκτελέσωμεν ἀέθλον. (πύρ)
ὣς φάτο. ὃ δ' αὐτ' ἀνέκεισε μελάνθιος ἀκᾶματον
πᾶρ δ' φέρων διφρὸν θῆκεν καὶ πῶας ἐπ' αὐτ',
ἐκ δ' ἵστατο γῆνι μέγα τροχὸν γυῖον ἰόντων,
ὅφρα νεοὶ δάλλποντες ἐπειρώωντ' ὃ δ' ἐδύσαντο
γυῖον ὄσιν. πολλὸν δ' ἦ βίης ὡς ἰδνέον ἦσαν.
Ἀντίνοος δ' ἐτ' ἐπ' ἔειπε Εὐρύμαχος διοειδής,
ἀρχαὶ μνηστῆρων ἀρετῇ δ' ἴσαν ἔφοχ' ἀριστοί.

Τῷ δ' ἐξ οἴκου βῆσαν ὀμαρτῆσαντες ὅς αὖ ἀμφὶ
βυκόλος ἢ δ' ἐσφορβὸς Ὀδυσσῆα θάοιο.
40 ἐκ δ' αὐτὸς μετὰ σὺν δ' ὅμας ἦλθε δις Ὀδυσσεύς.
ἀλλ' ὅτε δ' ἡ ῥ' ἐκ τὸς θυρέων ἴσαν ἢ δ' καὶ αὐλῆς,
φθεγγόμενος σφ' ἐπέεσσιν πῶσιν δα μελιχίοισι,
βυκόλε καὶ σὺ σφορβὲ, ἔπος τί κε μυθισαμῶν,
ἢ αὐτὸς κούβη; φάσκει δ' ἐμὲ θυμὸς αὐώγει.
ποιοί κ' ἐτ' Ὀδυσσῆϊ ἀμυνέμεν, ἢ ποθὲν ἔλθοι
ὡς δ' ἐμὲ δ' ἀπαίνης, καὶ τίς θεὸς αὐτὸν γυῖον;
ἢ κεν μνηστῆροισιν ἀμύνουσιν, ἢ Ὀδυσσῆϊ;
εἴπαδ' ὅπως ὑμῶς κραδίη θυμὸς τε κελύβει.

Τὸν δ' αὖτε πῶσιν εἶπε βοῶν ὡς βυκόλος αὐτῆς,
50 Ζεὺ πάτερ, αἱ γὰρ ὅσ' ἐκτελέσας ἐἴλωκε,
ὡς ἔλθοι μὲν κᾶνος αὐτῆς ἀγαυοὶ δ' ἐδ' αἰμῶν,
γυῖον χ' οἶν ἡμῖν δυνάμεις καὶ χεῖρας ἐπονται.
ὡς δ' αὐτῶς Εὐμαίος ἐπὶ δόχῳ πᾶσι θεοῖσι
νοστήσαι Ὀδυσσῆα πολὺ φρονά ὅνδ' ἐδύμονδ' αἰ-
αὐτὰρ ἐπειδὴ τὴν γένος νημερτέ' ἀνέγνω,

δυσωτίς

ἢ αὐτίς σφ' ἐπέεσσιν ἀμφόβουλον προσέειπεν,
 γυῖον μὲν δὴν ὁδ' αὐτὸς ἐγὼ κακὰ πολλὰ μογῆσας,
 ἤλυθον ἐκὸς ὧν ἐπεὶ δὴ πατρίδα γαῖαν.
 γινώσκω δ' ὡς σφωῖν ἑλδομένοισιν ἰκανῶ
 οἰοισι δμῶων· ἦν δ' ἄλλων ὅτ' ἄκρως
 θυγαμένης ἐμὲ αὐτίς ὑπὸ τροπῶν οἶκαδ' ἐκείδου.
 σφωῖν δ' ὡς ἐσέταί περ, ἀλνείλω καταλέξω.
 αἰχ' ὕπ' ἐμοί γε θεὸς διαμάσσει μνηστῆρας ἀγαυούς,
 ἄξομαι ἀμφοτέροισι ἀλόχους, ἢ κτήματ' ὅπασας,
 οἰκίαν τ' ἐγγυὲς ἐμῷ τετυγμένα· καὶ μοι ἐπεὶ πε

α. Τηλεμάχου
ἰάρεν

Τηλεμάχου ἰάρεν τε κασιγνήτω τέ ἐσέδοον.
 εἰ δ' ἄγε δὴ καὶ σῆμα ἀριφραδέες ἄλλο τι δ' εἴξω,
 (ὄφρα μὲν γνῶτον, πρὸς ὧν τ' ἐνὶ θυμῷ)
 ἔλιν τιν' ποτὲ με σὺς ἤλασε λολυκῶ ὁδόν τε,
 Γαρνησύνδ' ἑλθόντα σὺν ἡέσσην Ἀντολύκοιο.
 ὣς εἰπὼν, ῥά κ' ἐκ μεγάλης ἀπείραγθον ἔλιν.
 τῷ δ' ἐπεὶ εἰσδ' ἔτιω, εὐτ' ἐφράσσατο ἑκάστα,
 κλαῖον ἄρ', ἀμφ' Ὀδυσῆα διαφρονα χεῖρε βαλόν τε,
 καὶ κῆρυον ἄγαπαζόμενοι κεφαλῶν τε ὠμῶν·
 ὡς δ' αὐτὸς Ὀδυσσεύς κεφαλᾶς ὠμῶν χεῖρας ἔκυσσε,
 καὶ νύ κ' ὁδυρομένοισιν ἔδιν φάσθαι·
 εἰ μὴ Ὀδυσσεύς αὐτὸς ἐρύκακε, φώνησέν τε,
 πᾶσι δὲ κλαυθμοῖο γοοῖό τε· μὴ τις ἰδὼν ται
 ἔλινθ' ὡς ἐμῶν, ἀτὰρ ἐπεὶ καὶ ἔσσω.
 ἀλλὰ πρὸς μνηστῆρας ἐσέλθετε, μηδ' ἄμα πάντας
 παρῶδες ἐγὼ, μετὰ δ' ὕμνετε. ἀτὰρ τῶν δὲ σῆμα πετῶ·
 ἄλλοι μ' γὰρ πάντες ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοί, (χθονί)
 ἐκ ἐσσομένη μοι δόμῳ βίον ἠδὲ φρεσὶ τριῶν.
 ἀλλὰ σὺ δ' εἴ· Εὐμαίη φέρωρ ἀνὰ δώματα τέξου,
 ὅν' χεῖροισιν ἐμοὶ τ' ὁμόλυναι· ἐπεὶ μ' τε λυαῖε
 κλυῖσαι μεγάροιο θύρας πυκνὰς ἀραρυίας.
 ἦν δ' εἰ τις ἤσωνα χῆς ἢ κτύπον γυῖον ἄκρως
 αὐδρῶν ἡμετέροισιν γυῖον ἔρκεσι, μὴ τι θύραζε
 πρὸς ὧν σκεῖν, ἀλλ' αὐτ' ἀκλῶν ἔμειναι πρὸς ὧν γὰρ.
 σοὶ δ' ἐφίλοισι τίς ἐστι θύρας ὡς τέλλομαι αὐλῆς
 κλυῖσαι κλυῖδ' εἰς, ὁδὸς δ' ὡς δ' ἐσσομένη ἰνῆλα.

α. διμῆρα

ὣς εἰπὼν, εἰσῆλθε δ' ὁμῶς εὐναετῶντες.
 ἔζετ' ἐπεὶ ὡς δ' ἰφροῦ ἰὼν γυῖον πρὸς αὐτῶν.
 ὦν δ' ἄρα καὶ τῶν δμῶν ἔτιω θείῃ Ὀδυσῆϊ.
 Εὐρύμαχ' δ' ἦν δὴ τέξου μετὰ χερσὶν γυῖον·
 θάλαπρον γυῖον ὡς ὡς σέλα πυρός· ἀλλὰ μὴν ὅτ' ὡς
 γυῖον αὐτῶν δμῶν. μέγα δ' ἐσθνη πυδάλιμον κῆρ·
 ὀχνηδὺς δ' ἄρα εἰπεν, ἔπος τ' ἐφάτ', ἐκ τ' ὀνόμαζε,
 ὡς ποῖποι, ἢ μοι ἄχθ' ὀρί τ' αὐτ' ἢ ποῖποι πάντων.
 ὅτι γὰρ ποῖποι ὁδυρομαι, ἀχνηδὺς ποῖποι·
 (ἐσθ' ἢ καὶ ἄλλαι πολλὰ ἄχαι· δὴν αἰ μὲν γυῖον αὐτῶν
 ἀμφιᾶλ' ἢ θάλαπρον, ἢ δ' ἄλλοισιν πολέεσσιν)
 ἀλλ' εἰ δὴ ποῖποι δὴν βίος ὡς δ' ὡς εἰ μὲν
 Ἀντιόχ' Ὀδυσῆϊ, ὅτ' ὡς δ' ὡς αὐτῶν ταυνοῖσαι
 τέξου, ἐλεγχέειν ἢ καὶ ἐσομένοισιν πυδῶντα.

Τὸν δ' αὐτ' Ἀντίνο' προσέφη Εὐπείθεϊ γόνι,
 Εὐρύμαχ', ὅχ' ὅπως ἔσαι· νότις ἢ καὶ αὐτῶν.
 νῦν μὲν γὰρ κατὰ δῆμον ἑορτὴν πῖο θεῶν
 ἀγνῆ· τίς δ' ἐκί τῶν τιταίνονται; ἀλλὰ ἐκθλοῖ
 κατ' ἐλ'. αὐτὰρ πελὶ κείας γε ὡς ἔκ' ὡς μὲν ἀπ' αὐτῶν
 ἐσθ' ἢ μὲν,

iterum ipsos verbis respondens allocutus est:
 intus quidem iam hic ipse ego: mala multa passus,
 veni uigesimo anno in patriam terram.
 cognosco autem quod vobis cupientibus veni
 solis servorum: aliorum autem aliquem non audiri
 precantem me iterum reducem domum venire.
 vobis autem sicut erit, meritatem dicam:
 si mihi Deus domuerit procos superbos,
 dabo ambobus uxores, et res praebebo,
 domosq; prope me adificatas: et mihi postea
 Telemacho socijque fratresq; eritis.
 age vero et signum manifestum aliud ostendam,
 (ut me bene cognoscatis, credatisq; esse in animo)
 cicatricem quam quondam mihi sus infixit albo dente,
 ad Parnasum profectum cum filijs Atolyici.

Sic locutus, pannos magna separavit a cicatrice.
 bi a. postquam inspexerunt, beneq; cognoverunt singula,
 fleuerunt circa Vlyssē prudentem manus mittentes,
 et osculati sunt amplectentes caputq; et humeros:
 eodem modo Vlysses capita et manus osculatus est,
 et sane lugentibus occidisset lumen solis,
 nisi Vlysses ipse prohibuisset, locutusq; fuisset:
 cessate fletu luctuq; ne quis videat
 egressus domo, at dicat intus.

Vlysses se
servis ma-
nifestat.

sed parati intrate, neq; simul omnes:
 primus ego, post autem vos. at hoc signum fiat:
 alieni enim omnes quicunq; proci superbi,
 non sinent mihi dari arcum et pharetram:
 sed tu diuine Eumae portans per domos arcum,
 in manibus mihi dato: dicitoq; mulieribus
 claudant domus ianuas firmiter factas.
 si autem aliquis uel gemitum uel strepitum intus audiat
 uirorum nostris in septeis, non foras
 exeant, sed illinc quiete sint ad opus.

tibi autem Philotie diuine fores mando atriij
 claudas clauis, citò autem ligamen apponas.

Philotio
mandatur
ianuae cu-
stodia.

Sic dicens, intrauit domos bene habitatas.
 sedit postea in sede iens unde surrexerat.
 tum etiam famuli ingressi sunt diuini Vlyssis.

40 Eurymachus autem iam arcum in manibus mouebat,
 calefactis hinc et hinc splēdore ignis: sed ipsum neq; sic
 tendere potuit, ualde autem suspirans gloriosum cor:
 suspiransq; locutus est, uerbumq; dixit, denominauitq;
 eheu, certè mihi dolor de me ipso et de omnibus.

Euryma-
chus arcui
impar do-
let.

non nuptias tantum lugeo tristis:
 (sunt et alia multa Achiue, partim in ipsa
 circum mare Ithaca, et alijs urbibus)
 sed si tantum fortitudinis inferiores sumus
 diuo Vlyssē, ut non possimus tendere
 50 arcum. turpe est et posteris auditu.

Hūc a. rursus Antinoms allocutus est Eupitheij filius:
 Eurymache, non sic erit: intelligis autem et ipse.
 nunc quidem enim in populo festum Dei
 purum: quis arcus tendat? sed quieti
 deponite. at secures et tacite sinamus omnes
 stare,

stare, non quidem enim aliquem obtinentum puto,
 uenientem in domum Laertiada Vlyssis.
 sed age: pincerma quidem incipiat poculis,
 ut libantes deponamus curuos arcus:
 mane autem iubete Melanthinum custodem caprarum
 capras ducere quæ in omnib. excellētissima sunt gregib.
 ut femoribus impositis Apollini inclyto arcu,
 arcum tentemus, et perficiamus certamen.

Sic dixit Antinous, illis autem placuit sermo.
 eis autem præcones quidem aquam in manus fuderunt;
 iuuenes autem crateras coronaucrunt potu:
 diuiserunt autem omnibus incipientes poculis.
 hic a. postquæ libarūt, biberūtq. quantum uoluit animus;
 eos callide allocutus est prudens Vlysses:

Vlysses pe. audite me proci inclyta regina,
 ut dicam quæ me animus in pectoribus iubet.
 uires arcus Eurymachum autem maximè et Antinonum regem
 oro, quoniam et hoc uerbum rite dixit:
 mane autem Deus dabit fortunam cui uoluerit.
 sed age mihi date arcum bene politum, ut cum nobis
 manus et robur experiar, si mihi adhuc est
 nis qualis antea fuit in flexibilibus membris,
 an iam mihi perdidit errorq. incultusq.

Sic dixit, illi autem omnes ualde irati sunt,
 timentes ne arcum bene politum tenderet.
 Antinous autem increpuit, uerbumq. dixit, denominantq.
 ab miser hospitum, insunt tibi mentes neq. iantula.
 non boni consulis quod quietus in mensis cum nobis
 conuiuaris? neq. conuiuio priuatis, at audis
 uerba nostra et locutionem? neq. aliquis alius
 uerba nostra hospes et pauper audit.

Vinum immodicū ma-
 borū causa. uinum te lacid dulce, quod et alios
 lacid, quicūq. ipsum abundanter capit, neq. decēter bibit.
 uinum et centaurum ualde inclytum Eurymachionem
 lacid in domo magnanimi Piriithoi,
 ad Lapithas profectum. hic a. quoniā mentes lacid uino;
 insaniens male fecit domo in Piriithoi.
 heroas autem dolor cepit, ex uestibulo autem foras
 traxerunt insurgentes, auribus sano are
 naribusq. demessis. hic autem mentibus suis latus;
 inuisum malum portans infano animo;
 ex quo centauris et uiris contentio facta est,
 sibiq. ipsi primo malum inuenit uino grauatus.
 sic et tibi magnum malum dico, si hunc arcum
 tendes, non enim illum cibum obtinebis
 nostro in populo, statim autem te nauis nigra
 ad Echetur regem, hominum pestem omnium,
 mittemus. hinc autem non euades, sed quietus
 bibeq. neq. contende cum uiris iunioribus.

Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope:
 Penelope Antinoe, non quidem bonum ladere neq. iustum
 Antinonum hospites Telemachi, quicūq. has domos peruenit.
 obiurgat. existimas, si hospes Vlyssis magnum arcum
 tendet, manibusq. uig. sua fretus,
 domum me ducturum, et suam facilius uxorem?

ἐσάμεν, ὃ μὲν γάρ τιν' ἀναιρήσειδάμ οἶα,
 ἔλθοντ' ὅθ' ἰμέγαρον λαορτιάσειω Ὀδυσῆϊ.
 ἀλλ' ἄγετ' οἶνοχόῃ μὲν ἐπὶ ξείνῳ δ' ἐπ' ἀέσιμ,
 ὅφρα σπείσαντ' ὅν κατὰ θέοισιν ἀγκύλα τόξα.
 καὶ θῆν' ἢ κέλεσθε μελαίνθιον αἰπόλον αἰγῶν
 αἰγας ἄγειν αἰ πάσι μίγ' ἐφοχοὶ αἰπολίοισιν,
 ὅφρ' ὑδὶ μηρία θῶντ' ὅθ' Ἀπολλωνί κλυτοτόξῳ,
 τόξῳ περὶ μεσσηνίᾳ καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.

ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ὤν' ὡς ἔειπε μῦθος.
 τοῖσι ἢ κέρυκεδ' ἢ μὲν ὕδωρ ὑδὶ χέρας ἐχέον,
 κῆροι ἢ κρητῆρας ἐπέσειψαν το ποταῖο.
 νῶμισαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπὶ ξείνοισιν δ' ἐπ' ἀέσιμ.
 οἱ δ' ἐπ' ἐν σπείσαντ', ἐπὶ μὲν δ' ὅσῳ ἔθελε θυμός,
 ὥς τε δ' ὁλοφρονέων μετέφην πολὺ μῦθος Ὀδυσσεύς,
 κέκλυτέ μοι μνηστῆρων ἀγακλείης βασιλῆης,
 ὅφρ' ἐπὶ τὰ με θυμός γνὶ σῆθεσι κελύει.
 Εὐρύμαχον ἢ μάλιστ' αἰ Ἀντίνοον ἢ βασιλῆα
 λίσσῃ, ἐπ' αἰ καὶ ὅθ' ἐπὶ κατὰ μοῖραν ἔειπε
 καὶ θῆν' ἢ θεὸς δώσει κέρτα ὅθ' ἢ ἐθέλῃσιν.

ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ὡς ἔειπε μῦθος.
 τοῖσι ἢ κέρυκεδ' ἢ μὲν ὕδωρ ὑδὶ χέρας ἐχέον,
 κῆροι ἢ κρητῆρας ἐπέσειψαν το ποταῖο.
 νῶμισαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπὶ ξείνοισιν δ' ἐπ' ἀέσιμ.
 οἱ δ' ἐπ' ἐν σπείσαντ', ἐπὶ μὲν δ' ὅσῳ ἔθελε θυμός,
 ὥς τε δ' ὁλοφρονέων μετέφην πολὺ μῦθος Ὀδυσσεύς,
 κέκλυτέ μοι μνηστῆρων ἀγακλείης βασιλῆης,
 ὅφρ' ἐπὶ τὰ με θυμός γνὶ σῆθεσι κελύει.

Εὐρύμαχον ἢ μάλιστ' αἰ Ἀντίνοον ἢ βασιλῆα
 λίσσῃ, ἐπ' αἰ καὶ ὅθ' ἐπὶ κατὰ μοῖραν ἔειπε
 καὶ θῆν' ἢ θεὸς δώσει κέρτα ὅθ' ἢ ἐθέλῃσιν.
 ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ὡς ἔειπε μῦθος.
 τοῖσι ἢ κέρυκεδ' ἢ μὲν ὕδωρ ὑδὶ χέρας ἐχέον,
 κῆροι ἢ κρητῆρας ἐπέσειψαν το ποταῖο.
 νῶμισαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπὶ ξείνοισιν δ' ἐπ' ἀέσιμ.
 οἱ δ' ἐπ' ἐν σπείσαντ', ἐπὶ μὲν δ' ὅσῳ ἔθελε θυμός,
 ὥς τε δ' ὁλοφρονέων μετέφην πολὺ μῦθος Ὀδυσσεύς,
 κέκλυτέ μοι μνηστῆρων ἀγακλείης βασιλῆης,
 ὅφρ' ἐπὶ τὰ με θυμός γνὶ σῆθεσι κελύει.

ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ὡς ἔειπε μῦθος.
 τοῖσι ἢ κέρυκεδ' ἢ μὲν ὕδωρ ὑδὶ χέρας ἐχέον,
 κῆροι ἢ κρητῆρας ἐπέσειψαν το ποταῖο.
 νῶμισαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπὶ ξείνοισιν δ' ἐπ' ἀέσιμ.
 οἱ δ' ἐπ' ἐν σπείσαντ', ἐπὶ μὲν δ' ὅσῳ ἔθελε θυμός,
 ὥς τε δ' ὁλοφρονέων μετέφην πολὺ μῦθος Ὀδυσσεύς,
 κέκλυτέ μοι μνηστῆρων ἀγακλείης βασιλῆης,
 ὅφρ' ἐπὶ τὰ με θυμός γνὶ σῆθεσι κελύει.

ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ὡς ἔειπε μῦθος.
 τοῖσι ἢ κέρυκεδ' ἢ μὲν ὕδωρ ὑδὶ χέρας ἐχέον,
 κῆροι ἢ κρητῆρας ἐπέσειψαν το ποταῖο.
 νῶμισαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπὶ ξείνοισιν δ' ἐπ' ἀέσιμ.
 οἱ δ' ἐπ' ἐν σπείσαντ', ἐπὶ μὲν δ' ὅσῳ ἔθελε θυμός,
 ὥς τε δ' ὁλοφρονέων μετέφην πολὺ μῦθος Ὀδυσσεύς,
 κέκλυτέ μοι μνηστῆρων ἀγακλείης βασιλῆης,
 ὅφρ' ἐπὶ τὰ με θυμός γνὶ σῆθεσι κελύει.

ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ὡς ἔειπε μῦθος.
 τοῖσι ἢ κέρυκεδ' ἢ μὲν ὕδωρ ὑδὶ χέρας ἐχέον,
 κῆροι ἢ κρητῆρας ἐπέσειψαν το ποταῖο.
 νῶμισαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπὶ ξείνοισιν δ' ἐπ' ἀέσιμ.
 οἱ δ' ἐπ' ἐν σπείσαντ', ἐπὶ μὲν δ' ὅσῳ ἔθελε θυμός,
 ὥς τε δ' ὁλοφρονέων μετέφην πολὺ μῦθος Ὀδυσσεύς,
 κέκλυτέ μοι μνηστῆρων ἀγακλείης βασιλῆης,
 ὅφρ' ἐπὶ τὰ με θυμός γνὶ σῆθεσι κελύει.

neq.

r 3

δδ

νῦν δ' ὦρα καὶ δ' ὄρεσσι ἀχαιῶσιν πετυκίεσθαι
 γὰρ φάει, αὐτὰρ ἐπεὶ τὰς ἡλκας ἐΨίασθαι
 μολπὴν καὶ φρονιμίην. τὰ γὰρ τ' ἀνὰ βῆματι δαίτῃς.
 ἢ καὶ ἐπ' ὄρεσσι νύσσῃν. ὃ δ' ἀμφὶ ἔρξεν
 Τηλέμαχος φίλος ἦος ὀδυσῆος θάσιο.
 ἀμφὶ ἡ χεῖρα φίλῳ βάλεν ἔγχρ'· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτῷ
 παρ' ὀρέων εἰς ἄκας κεκορυμβήν· αἰδοπὶ χαλκῷ.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ ΤΗΣ Χ.

ΡΑΥΩΔΙΑΣ

ὑποθέσις.

Τὰ πρὸ τῶν μνηστέρων ἰργασάμενος ὁ Διοδοῦς παρὸντος
 Ἀθηνᾶς, ἐν ταῖς ἑξῆς διὰ Τηλέμαχος καὶ τῶν οἰκῶν
 καλέσας, ἅμα Μιλασίδω.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ Η' Χ.

ΡΑΥΩΔΙΑΣ

ΧΙ ὁ Διοδοῦς μνηστέρων αἰνούντο καλῶ
 χαλκῷ.

ΥΤΑΡ ὁ γυμνώθης ῥακίῳ πολύμυτις
 ὀδυσδύς·
 ἄλτο δ' ἐπὶ μέγαν ὀδόν, ἔχων βίον ἡ-
 δὲ φαιετρίῳ

ἰὼν δὲ πλείλῳ· ταχέας δ' ἐχθρὸν αἰσῶς
 αὐτῷ πρὸ δὲ ποδῶν μετὰ ἡ μνηστέρων ἐσπῆν,
 ἔτ' ὁ μὲν δ' ἡ ἀνδρὸς ἀάστ' ἐκτετέλεισσαι·
 νῦν αὖτε σκοπὸν ἄλλω, ὅν ἔπω τις βάλεν αὐτῆς,
 εἰσομαι αἰ κε τῦχοιμι, πόρῃ δὲ μοι εὐχός· Ἀ' πόλῳ.
 ἢ καὶ ἐπ' Ἀντινόῳ ἰδὼν ἔρπικρόν οἰσόν.
 ἦτοι ὁ καλὸν ἄλῃσιν ἀναιρήσει δὲ μελέε
 χρύσεον, ἀμφω τὸν καὶ δ' ἡ μετὰ χερσὶν γυνώμα,
 σφρα πῶσι οἶνοιο φόνον· δ' εἰ οἱ ἔκ γὰρ θυμῷ
 μέμβλετο. τίς κ' οἶδ' ὅ μιν αὐδ' ἔρσι δ' αὐτὸν μόνιοσι,
 μένον γὰρ πλεόνεσι, καὶ εἰ μάλα καρτέρους εἰν,
 οἱ τ' ὄλβην θανάτῳ τε κακῷ καὶ κῆρα μέλαιναν;
 τ' δ' ὀδυσσεὺς κατὰ λαίμον ὑπὸ γόμφῳ βάλεν ἰὼν,
 αὐτὸν δ' ἀπαλοῖο δ' αἰχρὸς ἡλυθ' ἀκωκῇ.
 ἐκλινὴν δ' ἐτόρσε, δ' ἔπας δ' εἰς ἔκπεσε χερὸς
 βλημὴν· αὐτίκα δ' αὐλὸς αὐτῆς ῥίνας παχὺς ἦλθεν
 ἀλκατ' αὐδρομέοιο. θοῶς δ' ἀπὸ οἴο τράπεζαν
 ὡσεὶ ποδὶ πλάσας, ἀπὸ δ' εἰς ἄτα χόλῳν ὄραζε·
 σιτὸς τε κρέατ' ὅπ' ἔα φορῶντο. τοὶ δ' ὁμᾶ δῖονσαν
 μνηστέρων κατὰ δ' ὡμα, ὅπως ἴδον αὐδ' ἔρα πεισύντα.
 ἐκ ἡ θρόνων ἀνόρσαν ὀρινθύντα κατὰ δ' ὡμα,
 πᾶσι τὰς παπταίνοντα δ' ἔτ' ἡμῶν ποτὶ τοίχας·
 ὅδ' ἔπα ἄσπας ἔλῳ, ὅδ' Ἀλκιμῶν ἔγχος ἔλεδαι.
 νείκειον δ' ὀδυσσεὺς χολωτοῖσιν ἐπ' ἔειπεν,

Ξένε, κακῶς ἀνδρῶν τοξάζεαι ἔκ' ἐτ' ἀέθλων
 ἄλλω αὐτὸν αἰσῶν νῦν τοὶ σὺς αἰπὺς ὀλεθρῷ.
 καὶ γὰρ δὲ νῦν φῶτα κατέκτανον ὅς μιν γ' αἰετῷ
 κέρων ἐν ἱθάκῃ· ἔρ' ὁ γὰρ δ' ἐγὼ πρὸν ἔδοντα.
 ἔσπῃν ἔκας· αὐτῆς ἐπ' αἰ φάσαν ἔκ' ἔδοντα
 ἄνδρα κατὰ κτεῖναι· ὅς ἡνίοποι ἔκ' ἔδοντα
 ὡς δ' ἡ σφῆν καὶ πᾶσιν ὀλεθρὸν αἰετῷ· ἐφ' ἡνίοποι.
 ὡς δ' ἡ ἄρ' ὑπὸ δ' ἰδὼν πρὸς φῶν πολὺ μῆλ' ὀδυσ-
 Ωκυμῆς, ὅς μ' ἐτ' ἐφάσκει· ὑπὸ τροπῶν οἰκάδ' ἐκ
 δ' ἡμᾶ ἀπὸ τρώων, ὅτι μοι κατέκτερε οἶκον, (ὅσα
 αὐτῷ τε ζῶοντα ὑπὸ μῆλ' αἰετῷ αἰετῷ,
 δ' ὡμῶν

nunc autem hora et cenam Achivis preparare
 in luce, et postea et alioquin delectari
 canu et ciutha. hac enim donaria sunt convivij.
 dixit, et supercilij annuit. ipse a. circumposuit enssem acui
 Telemachus, dilectus filius Vlyssis diuini. (cum
 circum u. manum dilectam posuit lanceā: propeq. ipsum
 apud sedem stetit armatus splendido arcu.

ODYSSEAE HOMERI XXII.

ΡΑΥΩΔΙΑΣ

argumentum.

Procorum cadem cum peregrisset Vlysses presento Bbinetia,
 exinde ancillas per Telemachum et familiares punit, cum Me-
 lencbo.

ODYSSEAE HOMERI X.

ΡΑΥΩΔΙΑΣ

Chi Vlysses Procor abfolulatus
 feto.

ED ipse exutus est pannis prudens V-
 lysses:
 infiluit autem magno limini, habes arcum
 et pharetram

sagittis plenam: celeres nerò effudit sagittas
 ibi ante pedes: procisq. dixit:
 hoc quidem iam certamen difficile perfectum est:
 nunc rursus scopi alii, quæ nondū aliquis percussit uir,
 uidebo an consequar, prabeatq. mihi gloriam Apollo.
 dixit: et in Antinom direxit amaram sagittam.
 ille quidem pulchrum poculum eleuare notebas
 aureum, utrinq. anatum: et iam manibus mouebat,
 ut biberet uinum: cades autem ei non in animo
 cogitabatur. quis putasset inter uiros conuuias,
 solum in pluribus, est malde fortis esset,
 sibi illaturum cadem malam et mortem nigram?
 hunc aut Vlysses in gutture dactylum percussit sagitta, Vlysses An-
 tinom sa-
 trans autem teneram per cernicem iuit cuspis.
 declinatus est autem aliò, poculum ei excidit manu
 percusso: statim autem fistula ad naves crassa nenit
 sanguinis uirilis. cito autem a se mensam
 impulit pedib. percussit, longè a. cibos fudit ad terram:
 panisq. caroq. assata fœdata est. streperunt autem
 proci in domo, ut uiderunt uinum cadentem.
 exq. sedibus surrexerunt turbati in domo,
 undiq. aspicientes bene incisos ad parietes:
 neq. alicubi scutum erat, neq. fortis lancea ad capiendū,
 increpabant autem Vlyssē iratis uerbis: (bus

Hofpes, malè in uiros iacularis: nō amplius certamini-
 alijs intereris: nunc tibi adest alius interueni.
 etenim nunc uinum interfecisti qui longè optimus
 iuuenum in Ithaca: ideo te hic multures edent.
 simulabat quisq. uir, siquidem putabant non uolentem
 uinum interfecisse: hoc autem stulti non cognouerunt
 quòd iam ipse et omnibus mortis fines aderant.
 eos autem totum aspiciens allocutus est prudens Vlysses:
 Canes, nō me amplius exilimabatis redeuntē domū nē. Vlysses pro
 populo à Troianorū, q. mihi eōsumebatis domū, (carnē
 ipsiusq. uinentis prociebatis uictorem,
 ancil-

Procorum
 cades.

Vlysses An-
 tinom sa-
 gitta inter-
 ficit.

ancillas autem mulieres apud dormiebatis violenter,
neq. Deos timentes qui cælum latum habitant,
neq. aliquam hominum indignationē in posterum fore:
nunc vobis et omnibus mortis fines adsunt.

Sic dixit, illos autem omnes pallidus timor cepit:
aspiciebat autem quisq. quò fugeret altam mortem.
Eurymachus autem ipsum solus respondēs allocutus est:
si quidem Vlysses Ithacensis uenisti,
hac quidem decenter dixisti, quæcunq. fecerunt Achivi,
multa quidem in domibus iniusta, multa autem in agro. 10
sed hic quidem iam iacet qui causa fuit omnium,
Antinous hic enim conflauit hac opéra,
non nuptiarum tantum indigens neq. cupiens,
sed alia cogitans, quæ ei non perfecit Saturnius:
ut Ithacæ in populo bene ædificata regnaret
ipse, at inuim filium interficeret insidians. (pulorum
nunc a hic quæ in parca interfectus est: tu a. miserece po-
tiorum. at nos in futurum resarcientes in populo,
quæcunq. tibi ebibita sunt et comesta in domibus,
precium separatim ducentes uiginti boues quisq.
aeris aurumq. reddemus, donec inuim cor
latum fuerit: ante autem non indignum est irasci.

Hunc a. toruē uidens allocutus est prudens Vlysses:
Eurymache, neq. si mihi paterna omnia redderetur,
quæcunq. et nunc vobis sunt, et sicunde alia adderetur,
neq. sic adhuc manus meas cohiberem à cæde,
antequam omne proci delictum luant.
nunc nobis propositum est contra uel pugnare,
uel fugere, qui mortem et parcam euitauerit.
sed aliquem non fugiaturum pulo altam mortem.

Sic dixit, illorum autem ibi soluta sunt genua.
eos autem Eurymachus allocutus est secundo rursus:
o amici, non abstinebit uir hic manus intactas:
sed postquam accepit arcum politum et pharetram,
panimento à polito iaculabitur, donec omnes
nos interfecerit: sed recordemur pugna:
ensesq. trahite, et contra tenete mensas
sagittas. loces contra autem ipsum omnes simus
congregati, si ipsum limine expellemus et ianuis.
eamusq. in urbem, clamorq. citissime fiet:
et ideo citò hic uir nunc ultimo iaculetur.

Sic locutus, traxit ensē acutum,
atrum, utrinq. acutum: saltauit autem in ipsum
terribiliter sonans. at ipse simul diuus Vlysses
sagittam emisit, percussit autem pectus apud mammam,
inq. ei hepate fixit uelox telum: exq. manu
ensem misit humum, impactusq. mensæ
decidit uoluitus: aquasq. fudit humum,
et poculū circum ansatū. ipse a. terrā uerberauit fronte,
animo dolens: pedibus autem sedile ambobus
calcitrans comouit. in oculis autem fusa est caligo.
Amphinomus autem Vlyssē iuic glorioso
contrarius ruens: traxit autem ensē acutum,
si quo modo sibi cederet ianuis: sed ipsum praueni,
Telemachus à tergo perticiens area lancea

διωκόντων ἢ γυναιξὶ πρὸ δυνάδεω βίαιως,
ἥτε θεὸς δέος αὐτῶν οἱ ἄρα τὸν δῖον ἔχουσιν,
ἥτις τιν' ἀνθρώπων νέμισιν κατὰ πιδὺν ἴσταται· αἰδιόδω
νῦν ὑμῶν καὶ πατρὶς ὀλέθρου πάρα τ' ἐφ' ἡπείλαι. (λγ.
ὧς φάτο, αὖθ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλαῖον δέος ἐ-
πάπινεν ἢ ἕκαστος· ὅπῃ φύγοι αἰπὴν ὀλεθρον.
Εὐρύμαχος δ' ἐμὴν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπεν,
εἰ μὲν δὴ οὐδ' οὐ σὺν ἱθακῆσιν ἐλθέμεναι,
ταῦτα μὲν αἰσιμαῖσι πρὸς δὲ, ὅσα ῥέξισκου ἀχαιοί,
πολλὰ μ' ἐν μεγάρῳ σὺν ἀπείδαια, πολλὰ δ' ἐπ' ἄ-
λλ' ἐμ' ἢ δὴ καὶ ὧς αἰτίος ἐπ' αὐτῶν, (γρ.
Ἀντίνοος· ὅτ' ἔγχετο ἐπὶ τὴν γαστήρα,
ἥτις γὰρ τόσον κεχρημέν' ἔτε χατίζων,
ἀλλ' ἄλλα φρονέων, τὰ οἱ ἐκ ἐτέλεσε Κρονίων·
ὅφρ' ἱθακῆς κατὰ δ' ἡμῶν ἐκτιμῶν βασιλὺς
αὐτῶν, ἀπὲρ σὺν παῖδ' αὖ κατὰ κτείνετο λῃστῆς.
νῦν δ' ὁ μὲν ἐν μοῖρῃσι τίφαται· σὺ δ' ἐφείδεο λαῶν
σῶν, ὅτ' ἄρ' ἄμμις ὁπιδὺν ἀρετὰ μένου κατὰ δῆμον,
ὅσα τοι ἐκπέπεται καὶ ἐδιδόταται ἐν μεγάρῳ σιν,

20 τιμῶν ἀμφὶς ἄγοντ' ἐν κοῦρῳ οἶον ἕκαστος,
χαλκὸν τε χρυσόν τ' ἀποδῶσμεν, εἰσὶν ἡμῶν κῆρ
ἰανθῆ· πρὶν δ' ἔλθῃ νεμεσιν τὸν κοχλοῶδ'· (δ' οὐ σὺν,
τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ δρεα ἰδὼν προσέφη πολύμηλ' Ὀ-
Εὐρύμαχος, ὅδ' ἔμοι πατρώϊα πάντα ἀποδοί·
ὅσα τε νῦν ὑμῖν ἔστι, ἢ εἰ ποθὲν ἄλλ' ὑπὸ θέτῃ,
ἔδ' ἐκ γ' ὡς ἐτι χεῖρας ἐμὰς λήξαιμι φόνειο,
πρὶν πάσαν μνηστῆρας ὑπὸ βραχίον' ἀποτίσαι,
νῦν ὑμῶν πρὸς αἵματι γ' ἀντίον ἢ ἐμὰ χεῖρα,
ἢ φθίγῃ, ὅς κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξῃ.

30 ἀλλὰ τιν' ἐφείδεω ὁρῶμαι αἰπὴν ὀλεθρον;
ὧς φάτο. τὴν δ' αὖτ' ἄλ' ὑπὸ γένετα καὶ φίλον ἦτορ
ποῖον δ' Εὐρύμαχος προσέφηνε δίδυτον αὐτίς;
ὦ φίλοι, ἔγχετο γὰρ ἐν ἡμῶν ὅδ' ἐχέρας ἀπ' ἡμῶν
ἀλλ' ἐπεὶ ἔλαβε τέφρην ὑψοῦ καὶ φάετ' ἔλιν,
ἔδ' ἔπειτα ξέσθ' ὁρῶσαι, εἰσὶν ἡμῶν πάντα
ἄμμι κατὰ κτείνῃ· ἀλλὰ μνηστῆρας χεῖρας
φάσγανόν τε σπῆσαι, ἢ αὐτὴν ἐπὶ τράπεζῃ
ἰὼν ἐκκυρόων. ὡς δ' αὖτ' ὁπιδὺν ἔχοντο
ἄθροοι, εἰ μιν ἔδ' ἀπ' ὤσπερ καὶ δ' ἐδύραον.

40 ἐλθὼν δ' αὖτ' ἄρ' αὖ, Βοη δ' αἰκισα γυνοῖτο·
ἔδ' ἐκ τὰχ' ὅτ' αὖτ' ὡς νῦν ὕστατα τρέψασατο.
ὧς ἄρα φωνήσας, ἐρύσασα φάσγανον ὤφρ',
χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· ἄλλ' ὅτ' ἐπ' αὐτῷ
σφοδρὰ λεία ἰάχων, ὅδ' ὁμᾶρτε δίδυ· Ὀδυσσεύς
ἰὼν ἀποπείσας, ἢ βάλῃ δ' ἐπ' αὐτῷ πρὸς μαχόμεν,
ἐν δ' οἱ ἥπατι πῆξεν ὀδὸν βίβας· ἐκ δ' ἄρα χεῖρ
φάσγανον ἥκε χαμᾶζε, πρὸς ἔρῃ δ' ἡσ' ἐπὶ τράπεζῃ
κάππεσε δινυθῆς· ἀπὸ δ' ἐδιδότα χεῖρ ὄραζε,
ἢ δ' ἐπ' ἀμφοτέρωθεν ἔλιν· ὅτ' ἡχθὸν τύπτε μετώπῳ,

50 θυμῷ ἀνέλιν· ποσὶ δ' ὀδόντων ἀμφοτέρωθεν
λακτίζων ἵτινα φέρεται· ὀφθαλμῶν δ' ἐχόντ' ἀχλὺς.
Ἀμφίνομος δ' Ὀδυσσῆος· εἰσάπτο κυδάλιμοιο
αὐτί· ἄφ' ἑσ' ἐρύσασα φάσγανον ὤφρ',
ἔπειτα οἱ ὤφρ' ἐδύραον· ἄλλ' ἄρα μιν φθῖν
Τηλέμαχος κατὰ πιδὺν βαλὼν χαλκῆρεϊ δ' ἔρῃ
ἔμωρ

Euryma-
chus sup-
plex Anti-
noo impu-
tat omnia.

Euryma-
chus pro-
ci.

Euryma-
chus occidi
tur.

hunc-

percuſſit, alius autem ianuam denſe congruam:
alius autem in pariete fraxinus cecidit are gravis.
at poſtquam iam lanceas euitauerunt procorum,
his verbis incepit perſolens diuus Vlyſſes:

O amici, iam quidem ego dixerim et nobis
Procorum in turbam iaculati, qui cupiunt
nos interficere præter priora mala.

Sic dixit, hi autem omnes iaculati ſunt acutas lanceas,
contra collineantes. Demoptoleum quidem Vlyſſes,
Euryadem autem Telemachus, Elatum autem Subulc.

Piſandrum autem interfecit bonum bubulcus uir:
hi quidem poſtea ſimul oēs mordicus ceperunt magnū paui
proci autem iuerunt domus intimum: (mentium

his autem intrerunt, mortuis autem ex lanceas ceperunt.

rurſus autem proci iaculati ſunt acutas lanceas,
cupientes: multasq; iritas reddit Minerva.

horum alius quidem limen bene firmata domus
percuſſit, alius autem ianuam ſpiſſe congruam:

alius autem in pariete fraxinus cecidit are gravis.

Amphimedon autem Telem. percuſſit manum in palma
in ſuperficie, extremam autem pellem laſit aſ.

Cieſippus autem Eumeum ſuper ſcutum lancea longa
humero extra tetigit: illa autem ſupernolauit, cecidit autem
hi autem rurſus circū Vlyſſem prudentē uerſutū (humū.

procorum in turbam iaculati ſunt acutas lanceas. (ſes,
tunc rurſus Eurydamia percuſſit urbū populator Vlyſſ

Amphimedota autem Telemachus, Polybū autem Subulcus:
Cieſippum autem poſtea bonum bubulcus uir

percuſſit in pectus: iactans autem allocutus eſt:

ô Polyherſide amator conuiſtorum, nunquam omnino
omittens præſtultitia magniloquentiam, ſed Deis
uerbum committe: quoniam multo potentiores ſunt,
hoc tibi pro pede hoſpitale donum eſt, quem dedisti
diuo Vlyſſi domi mendicanti.

dixit bonum nigrarum bubulcus. at Vlyſſes

uulnerauit Damastoridem cominus lancea longa.

Telemachus autem Euenoridem Leocritum percuſſit
lancea medio uentre, penitus autem aſ tranſadegit:

cecidiſt autem pronus, terram autem percuſſit tota fronte:
tunc Minerva corruptrix hominum Aegida ſuſtulit

alio ex faſtigio: illorum autem mentes exauerunt.

Coparatio. per itaq; fugerunt domum, boues tanquam gregariæ,

quas quidem uariis æſtrus irruens agitant
tempore in uerno, quando dies longæ ſunt.

hi autem ſicut uulnres curia unguibus uncis chelid
ex montibus uenientes in aues ruunt,

hæ quidem in campo nebulas timentes eunt,

illi autem has perdunt inſilientes, neq; aliqua fortitudo
ſit neq; fuga, gaudent autem uiri præda:

ſic hi procos irruentes in domum

uerberabant promiſcue. horum autem ſuſpiriū mouebatur
capitibus uerberatis: panimētū a. totū ſanguine ſparge-

Liodes ſup Liodes autem Vlyſſis irruens cepit genua, (batne,

plex orat et ipſum precans uerba uelocia allocutus eſt:

Vlyſſem. oro te Vlyſſes: tu autem me uerere, et mei miſerere.

nunquam

Βεβλήκει, ἀλλ' ὃ δ' ὄν' ἰω πικινῶς ἀραργίαν·

ἀλλ' ὃ δ' ὄν' τοίχῳ μελινῶς πῶς χαλκοβαρεῖα.

αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ἡ δ' ἔρατ' ἀλδ' αὐτο μνηστῆρων,

τοῖς ἄρα μύθῳ ἄρχε πολὺ τ' ἄσ' ὅ δ' ὄν' οὐσ' εὐς,

ὃ φίλοι, ἡδὲ μὲν κ' ἐγὼν εἴποιμι καὶ ἄμμι

μνηστῆρων δ' ὅμιλον ἀκόντισαι, οἱ μεμάρσιν

ἡμῶς δ' ἔγναρξαι ὡδ' πῶς τοῖσι κακοῖσιν.

ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὄφρα δ' ἔρα,

αὐτὰ τιτυσκόμην, Δημοπτόλιμον μὲν ὃ δ' οὐσ' εὐς,

Εὐρύκλιν δ' ἄρα Τηλέμαχον, Ἐλᾶτον δ' οὐσ' εὐς,

Γέσανδρον δ' ἄρ' ἐπεφνε βοῶν ὡδ' ἄσ' ὄν' οὐσ' εὐς,

οἱ δ' ἔπειθ' ἄμα πάντες ὄδ' ἄρ' ἔλῳ ἄσ' ὄν' οὐσ' εὐς,

μνηστῆρων δ' ἄρ' ἐχόρηνσαν μεγάροιο μυχόνδε·

τοῖς δ' ἄρ' ἐπ' ἤσαν, νεκῶν δ' ἄρ' ἐγγὲς ἔλῳ τῷ.

αὐτῖς δ' μνηστῆρων ἀκόντισαν ὄφρα δ' ἔρα,

ἑμῶν δ' ἄρ' ὅτ' πολλὰ ἐτόσσα δῆκ' ἐν ἄλλῳ.

τῇ δ' ἄλλῳ μὲν σαβμόν' εὐσαδέει· μεγάροιο

Βεβλήκει, ἀλλ' ὃ δ' ὄν' ἰω πικινῶς ἀραργίαν·

ἀλλ' ὃ δ' ὄν' τοίχῳ μελινῶς πῶς χαλκοβαρεῖα.

Ἀμφιμέδων δ' ἄρα Τηλέμαχον βάλε χεῖρ' ὡδ' κατ-

λίγδω, τ' ἄρα ὅτ' ἐνὶ δ' οὐσ' εὐς, πῶς ἀλδ' αὐτο

Κτήσιππον δ' ἔμμιλον ὑπὲρ σάκος ἐγγὲς μακρῷ

ὄμῳ ἐπ' ἐγναρξαι ὡδ' ὑπὲρ πᾶσα, πῶς δ' ἔρα,

ὄδ' ἄρ' αὐτ' ἄμμι· ὃ δ' οὐσ' εὐς, διαίφροντα ποικιλομήνῳ

μνηστῆρων δ' ὅμιλον ἀκόντισαν ὄφρα δ' ἔρα, (οὐσ' εὐς,

ὡδ' αὐτ' Εὐρύκλιν τὰ βάλε πῶς ὄν' οὐσ' εὐς,

Ἀμφιμέδοντα δ' Τηλέμαχον, Πόλυβον δ' οὐσ' εὐς,

Κτήσιππον δ' ἄρ' ἐπ' ἔρα βοῶν ὡδ' ἄσ' ὄν' οὐσ' εὐς,

Βεβλήκει πῶς δ' ἔρα ἐπ' ὄν' οὐσ' εὐς, πῶς δ' ἔρα,

ὡς Πολυθεοῖδ' ἐφ' ὄν' οὐσ' εὐς, μὲν ποτ' ὡδ' ἀμμι

εἰκῶν ἀφραδίν, μέγα ἐπ' εἰρ, ἀλλὰ θεοῖσι

μύθῳ ὡδ' ἔρα· ἐπ' εἰρ πολὺ φέρτοροι εἰσι.

τῷ τοι αὐτὶ ποτ' ὄν' οὐσ' εὐς, ὡς ποτ' ὄν' οὐσ' εὐς,

αὐτὶ δ' ὄν' οὐσ' εὐς, ὡς ποτ' ὄν' οὐσ' εὐς, ὡς ποτ' ὄν' οὐσ' εὐς,

πῶς δ' ἔρα βοῶν ἐλίκῳ ὡδ' ἄσ' ὄν' οὐσ' εὐς,

ὄν' οὐσ' εὐς, ὡς ποτ' ὄν' οὐσ' εὐς, ὡς ποτ' ὄν' οὐσ' εὐς,

τῷ δ' ἔρα βοῶν ἐλίκῳ ὡδ' ἄσ' ὄν' οὐσ' εὐς,

τῷ δ' ἔρα βοῶν ἐλίκῳ ὡδ' ἄσ' ὄν' οὐσ' εὐς,

τῷ δ' ἔρα βοῶν ἐλίκῳ ὡδ' ἄσ' ὄν' οὐσ' εὐς,

τῷ δ' ἔρα βοῶν ἐλίκῳ ὡδ' ἄσ' ὄν' οὐσ' εὐς,

τῷ δ' ἔρα βοῶν ἐλίκῳ ὡδ' ἄσ' ὄν' οὐσ' εὐς,

τῷ δ' ἔρα βοῶν ἐλίκῳ ὡδ' ἄσ' ὄν' οὐσ' εὐς,

τῷ δ' ἔρα βοῶν ἐλίκῳ ὡδ' ἄσ' ὄν' οὐσ' εὐς,

τῷ δ' ἔρα βοῶν ἐλίκῳ ὡδ' ἄσ' ὄν' οὐσ' εὐς,

τῷ δ' ἔρα βοῶν ἐλίκῳ ὡδ' ἄσ' ὄν' οὐσ' εὐς,

τῷ δ' ἔρα βοῶν ἐλίκῳ ὡδ' ἄσ' ὄν' οὐσ' εὐς,

τῷ δ' ἔρα βοῶν ἐλίκῳ ὡδ' ἄσ' ὄν' οὐσ' εὐς,

τῷ δ' ἔρα βοῶν ἐλίκῳ ὡδ' ἄσ' ὄν' οὐσ' εὐς,

τῷ δ' ἔρα βοῶν ἐλίκῳ ὡδ' ἄσ' ὄν' οὐσ' εὐς,

τῷ δ' ἔρα βοῶν ἐλίκῳ ὡδ' ἄσ' ὄν' οὐσ' εὐς,

τῷ δ' ἔρα βοῶν ἐλίκῳ ὡδ' ἄσ' ὄν' οὐσ' εὐς,

τῷ δ' ἔρα βοῶν ἐλίκῳ ὡδ' ἄσ' ὄν' οὐσ' εὐς,

τῷ δ' ἔρα βοῶν ἐλίκῳ ὡδ' ἄσ' ὄν' οὐσ' εὐς,

τῷ δ' ἔρα βοῶν ἐλίκῳ ὡδ' ἄσ' ὄν' οὐσ' εὐς,

τῷ δ' ἔρα βοῶν ἐλίκῳ ὡδ' ἄσ' ὄν' οὐσ' εὐς,

τῷ δ' ἔρα βοῶν ἐλίκῳ ὡδ' ἄσ' ὄν' οὐσ' εὐς,

τῷ δ' ἔρα βοῶν ἐλίκῳ ὡδ' ἄσ' ὄν' οὐσ' εὐς,

τῷ δ' ἔρα βοῶν ἐλίκῳ ὡδ' ἄσ' ὄν' οὐσ' εὐς,

τῷ δ' ἔρα βοῶν ἐλίκῳ ὡδ' ἄσ' ὄν' οὐσ' εὐς,

τῷ δ' ἔρα βοῶν ἐλίκῳ ὡδ' ἄσ' ὄν' οὐσ' εὐς,

τῷ δ' ἔρα βοῶν ἐλίκῳ ὡδ' ἄσ' ὄν' οὐσ' εὐς,

αὐτὶ δ' ἔρα

πῶς ἀλδ' αὐτο

αὐτὶ δ' ἔρα

τῷ δ' ἔρα

ὡς ποτ' ὄν' οὐσ' εὐς

ὄβριά τ' ἔφαινε, καὶ δολοσιῶνς αὐτὴν ἔδρα·
 πᾶσι δ' ὡς δέ κ' αὖτις αὐαὶ δ' ἐνὶ πύλαις,
 ὅτ' ἐμὲ τίσσει ὅτ' αὐτῷ Πηνελόπειαν.
 Τηλέμαχος ὃν νῆον μὲν ἄεθ' ὅδ' ἐκ μήτης
 σημάειναι εἰσάκον ὡδ' ὁ μὲν ἴσ' ἡ γυναιξίν.
 ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν αὐαδᾶσ' ὑπὸ πύλαις σιγαλόοντα,
 ὥς σ' ἄλ' ὅλ' ὅτ' ἐνὶ πύλαις ὅπ' ἐπ' ὤρε. (σὺν,
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 μή τίς τιν' ὅτ' ἐπ' ἐγερῇ, σὺ δ' ὅτ' ἐπ' ἐγερῇ
 ἰδὲ μὲν αἰσὶν πρὸς ὅδ' ἀεὶ καὶ μηχανώωντο.

ὡς ἄρ' ἔφη, γρη῏ς δ' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,
 ἀγγεῖλαι γυναιξί, καὶ ὅτ' ἐνέειπε νῆδα.
 αὐτὰρ δ' Τηλέμαχος καὶ Βουκλόων ἠδ' ἐσθλὸν τῶν
 ὡς ἐκ καλῶς ἀμύνει, ἔπειτα πρὸς ὅδ' ἀεὶ καὶ μηχανώωντο,
 ἔπειτα νῆον νῆον φορέειν, καὶ ἄν' ὡς γυναιξί·
 αὐτὰρ ἔπειτα θρόνος ποδὶ καλλίῃς ἠδ' ἐτραπίζας
 ὕδατι καὶ ἀπὸ γοῖσι πολυτρήτοισι καθαίρειν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τῶν δ' αὖτις πᾶσι κατακοσμήσασθε,
 δμῶας δ' ἀγαγόντες ἐὺς ἀδ' ἐκ μεγάροιο,
 μεσσηγύς τε δόλο καὶ ἀμύμον' ἐρεκεὶ αὐλῆς
 αὐτὰρ δ' ἐπ' αὐτῶν τῶν δ' αὖτις πᾶσι κατακοσμήσασθε,
 δμῶας δ' ἀγαγόντες ἐὺς ἀδ' ἐκ μεγάροιο,
 μεσσηγύς τε δόλο καὶ ἀμύμον' ἐρεκεὶ αὐλῆς
 αὐτὰρ δ' ἐπ' αὐτῶν τῶν δ' αὖτις πᾶσι κατακοσμήσασθε,
 δμῶας δ' ἀγαγόντες ἐὺς ἀδ' ἐκ μεγάροιο,
 μεσσηγύς τε δόλο καὶ ἀμύμον' ἐρεκεὶ αὐλῆς

ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἡ γυναιξὶς ἀολλῆς ἄλ' ὅλ' ὅτ' ἐνὶ πύλαις
 αὐτὰρ δ' ἐπ' αὐτῶν τῶν δ' αὖτις πᾶσι κατακοσμήσασθε,
 δμῶας δ' ἀγαγόντες ἐὺς ἀδ' ἐκ μεγάροιο,
 μεσσηγύς τε δόλο καὶ ἀμύμον' ἐρεκεὶ αὐλῆς
 αὐτὰρ δ' ἐπ' αὐτῶν τῶν δ' αὖτις πᾶσι κατακοσμήσασθε,
 δμῶας δ' ἀγαγόντες ἐὺς ἀδ' ἐκ μεγάροιο,
 μεσσηγύς τε δόλο καὶ ἀμύμον' ἐρεκεὶ αὐλῆς
 αὐτὰρ δ' ἐπ' αὐτῶν τῶν δ' αὖτις πᾶσι κατακοσμήσασθε,
 δμῶας δ' ἀγαγόντες ἐὺς ἀδ' ἐκ μεγάροιο,
 μεσσηγύς τε δόλο καὶ ἀμύμον' ἐρεκεὶ αὐλῆς
 αὐτὰρ δ' ἐπ' αὐτῶν τῶν δ' αὖτις πᾶσι κατακοσμήσασθε,
 δμῶας δ' ἀγαγόντες ἐὺς ἀδ' ἐκ μεγάροιο,
 μεσσηγύς τε δόλο καὶ ἀμύμον' ἐρεκεὶ αὐλῆς

τοῖσι δ' Τηλέμαχος πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν,
 μή μιν δ' ἡ καθάρῃ θανάτῳ ἀπὸ θυμοῦ ἐλπίμην
 πᾶσι δ' ὡς δ' ἐκ κεφαλῇ κατ' ἐνείδεα χόλιν,
 μητόρ' ὅτ' ἡμετέρῃ, πρὸς τε μνηστῆρσι ἴαυον.

ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ πείσμενός κ' ἀνὰ πρῶτοιο
 κίον' ὅτ' ἀφ' ἑσθλῆς μεγάλης, πρὸς ἑσθλῆς δόλοιο,
 ὕψος ἐπ' ἑσθλῆς μεγάλης, πρὸς ἑσθλῆς δόλοιο,
 ὡς δ' ὅτ' αὐτὴν κίονα τανυσίπτεροι καὶ πτεροῖσι
 ἔρκεσι γυῖα πλῆθ' ὅτ' ἐσθλῆς γυῖα δάμνω,
 αὐτὴν ἐπ' ἐσθλῆς μεγάλης, πρὸς ἑσθλῆς δόλοιο,
 ὡς δ' ὅτ' αὐτὴν κίονα τανυσίπτεροι καὶ πτεροῖσι
 ἔρκεσι γυῖα πλῆθ' ὅτ' ἐσθλῆς γυῖα δάμνω,
 αὐτὴν ἐπ' ἐσθλῆς μεγάλης, πρὸς ἑσθλῆς δόλοιο,
 ὡς δ' ὅτ' αὐτὴν κίονα τανυσίπτεροι καὶ πτεροῖσι
 ἔρκεσι γυῖα πλῆθ' ὅτ' ἐσθλῆς γυῖα δάμνω,
 αὐτὴν ἐπ' ἐσθλῆς μεγάλης, πρὸς ἑσθλῆς δόλοιο,
 ὡς δ' ὅτ' αὐτὴν κίονα τανυσίπτεροι καὶ πτεροῖσι
 ἔρκεσι γυῖα πλῆθ' ὅτ' ἐσθλῆς γυῖα δάμνω,

οἱ μὲν

lanasq; extendere, et servitutem tolerare:
 batum duodecim omnes imprudentias minorum,
 neq; me honorantes neq; ipsam Penelopem.
 Telem. autē nuper quidem ausus est, neq; ipsam mater
 imperare fuit in famulis malicibus,
 sed age ego ascendens cœnaculum stupendum,
 dicam iuxta xori, cui aliquis Deus somnum intecit.
 Hanc autē respondens allocutus est prudens Vlysses:
 nondum hanc excita. tu autem huc disce mulieribus
 10 venire quæ antea fœda patrabant.

Sic dixit. anus autem per domum exiit,
 nuntiatura mulieribus, et motura ad eundem.
 at ipse Telemachum et Bubulcum et Subulcum
 ad se vocans, verba velocia allocutus est:
 incipite nunc mortuos portare, et iubete mulieres;
 at postea sedilia pulchra et mensas
 aqua et spongijs multis foraminibus purgare.
 at postquam totam domum ornaveritis,
 famulas educentes stabili domo,
 20 inter tholum et bonum septum atrij
 ferite ensibus longis, donec omnium
 animas auferatis, et obliuiscantur Veneris
 quam à procis habebant, coibantq; clam.

Sic dixit. mulieres autem congregatæ venerunt omēs,
 graviter lugentes, teneram lachrymam fundentes.
 primum quidem mortuos portauerunt interfectos,
 subq; porticu deposuerunt bene septi atrij,
 ad invicem innitentes. imperabat autem Vlysses
 ipse iens: illæ autem exportabant etiam per vim.
 at postea sedilia pulchra et mensas
 aqua et spongijs multis foraminibus purgarunt.
 at Telemachus et Bubulcus et Subulcus
 scopis pavimentum prudenter facta domus
 uerrebant: exportabant autē famulæ, posuerunt autē for
 at postquam omnem domum ornaverunt,
 famulas educentes stabili domo,
 inter tholum et bonum septum atrij,
 cogeant in angusto, unde nequaquam licebat effugere.

His autem Telemachus prudens incepit dicere:
 40 non quidem iam pura morte animam auferam
 harum quæ meo capiti opprobria fuderunt,
 matriq; meæ, apudq; procos dormiebant.

Sic dixit: et funem navis nigra
 columna ex suspendens, magna circumiecit tholo,
 altē extendens, ne qua pedibus solum tangeret.
 sicut autem quādo vel turdella extensa alis vel columba
 septo impingunt, quod stat in luco,
 aulam intrantes, odiosum autem suscipit cubile:
 sic hæ ordine capita habebant, circum autem omnibus
 50 collis laquei erant, ut miserrimè morerentur.
 palpitabant autem pedibus paululum non valde diu.
 eduxerunt autē Melanthium in uestibulumq; et atrium:
 eiq; nares et aures sauo sexto
 inciderunt: genitaliaq; extraxerunt canibus cruda comedē
 manusq; et pedes inciderunt irata animo.

Vlysses iu-
 bet mortu-
 os efferrī.

Imprudē
 famulæ ia
 queo suffe-
 duntur.

Melanthius
 trucidatur.
 (da
 bi

bi quidem postea abluit manusq; pedesq;
ad Vlysses domum ierunt: perfectum est autem opus.
at hic allocutus est dilectam nutricem Eurycleam:
porta sulfat anus malorū medelā, porta aut mibi ignē,
ut suffiam domum. in autem Penelopen
uenire huc iube cum ancillis mulieribus:
omnes autem mone famulas per domum uenire.

Hunc aut rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclea:
certē iam hac fili mi rectē dixisti.
sed age lanamq; tunicamq; uestimenta portabo.
neq; sic pannis tectus latos humeros
ut in domibus indignum autem esset.

Hanc autem rursus allocutus est prudens Vlysses:
ignis nunc mibi primum in domibus fiat.

Sic dixit. neq; non obediuit dilecta nutrix Euryclea:
igne iustrā portauit autem ignem et sulfur: at Vlysses
tur ades.

bene adoleuit domum amplam et domum et aulam.
anus autem rursus ascendit per domos pulchras Vlyssis,
nunciatura mulieribus, et monitura ad eundem.
illa autem ierunt ex domo, tēdas in manibus tenentes.
illa quidē igitur circūfundebatur et saluabat Vlysses,
et osculabantur amplectentes caputq; et humeros,
manusq; capientes. hunc autem dulce desiderium cepit
fletus et suspirij: non erat autem mentibus omnes.

ODYSSEAE HOMERI XXIII.

RAPSODIAE

argumentum.

Agnitio Vlyssis apud uxorem, et eorum narrationum summa;
et Vlyssis et Telemachi cum domesticis exitus.

ODYSSEAE HOMERI V.

RAPSODIA.

Psi autem, agnoscit maritum suum
eandem Penelope.

NY S autem in canaculum ascendit tachin
nans,
bera dictura dilectum maritum intus ef-
se.

genua autem firma habebat, pedesq; sufficientes erant:
stetit autem super capite, et ipsam allocuta est:

Euryclea Surge Penelope, dilecta filia, ne videas
nunciat Pe oculis tuis quae cupis dies omnes.
nelope V- uenit Vlysses, et domum applicuit serò licet ueniens.
lysses te, procor autem interfecit superbos, qui suam domum
dijisse. destruebant, et res comedebant, molabantq; filium.

Hanc autem rursus allocuta est prudens Penelope:
nutrix dilecta, insaniam te Dei fecerunt: qui possunt
Vlysses re insipientem facere, et prudentem ualde entem,
dijisse non credidit.
qui te laeserunt: antea autem mentibus bona eras.
cur me laedis perdolentem animum habentem,
hac dicens? et ex somno suscitās
dolci, qui me ligauit dilectas palpebras complectens?
nunquam enim sic dormini, ex quo Vlysses
iuit uisurus malum Ilium non nominandum.
sed age nunc descende, et retro uade domum.

si enim

οἱ μὲν ἔπειτ' ἀπὸν. ἡ μὲν οὖν χεῖρας τε πόδας τε,
εἰς Ὀδυσῆα δόμονδε κίον· τετέλεστο δ' ὄργον.
αὐτὰρ ὅγε πρῶτόν πε φίλῳ τροφὸν Εὐρύκλειαν,
οἷσι δέ σιν γυνὴ κακῶν ἄκρον, οἷσδε δέ μοι πῦρ,
ὄφρα θειώσω μέγαρον, σὺ δ' ἢ Πηνελόπειαν
ἔλθειν γνῶθ'· ἀνωχθὶ σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
πάσας δ' ὅτρωον δ' ὡς κατὰ δ' ὡμα νείεσθαι.

Τὸν δ' αὖτε πρῶτόν πε φίλῳ τροφὸν Εὐρύκλειαν,
ναὶ δ' ἢ ταῦτά γε τέκνον' ἐμὸν κατὰ μοῖραν ἔειπ' ὄν.

10 ἀλλ' ἄγε τοὶ χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματ' ὀνείκω.
μηδ' ὅττω ῥά κισιν πεπυκασμένῳ θυρίδας ἄμυσ.
ἔσαδ' ὅνι μεγάροισι νειμεισὶν τὸν δ' ἐκ γυν. (σύνε,
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος πρῶτόν πε πολὺ μῆλ' ὄνυσ

πῦρ νῦν μοι πρώτιστον γυνὴ μεγάροισι γνῶθ' ὄν.

ὣς ἔφαδ'. ὅδ' ἀπὸ θυοῦ φίλῳ τροφὸν Εὐρύκλειαν,
λυγκὴν δ' ἄρα πῦρ καὶ δῖον· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
εὐδιδέσθων μέγαρον καὶ δῶμα καὶ αὐλῶν.
γυνὴ δ' αὖτ' αὐτῷ δῖα δ' ὡματα κάλ' Ὀδυσῆϊ,
ἐγγελεύσασα γυναιξὶ καὶ ὀτρυνύσασα νείεσθαι.

20 αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δῖα δ' μετὰ χερσὶν ἔχουσιν.
αἱ μὲν ἄρ' ἀμφεχέοντο καὶ καυέοντο· Ὀδυσῆα,
καὶ κώϊον ἀγαπαζόμεναι κεφαλῶν τε καὶ ὤμων,
χεῖρας τ' αἰχνύμεναι τὸν δ' ἢ γλυκὺς ἱμερῶν ἦρε
πλαυθμῶ· ὅσον αἰσῶν γινώσκει δ' ἄρα φρεσὶ πάσας.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ ΤΗΣ V.

ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ἑπομένης.

Αναγνώρισις Ὀδυσσεὺς πρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ τὴν πλάστιγγαν
τοῦ ἀνακτοράλειου, καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Τηλεμάχου μετὰ τὴν εἰσόδον.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ Η' V.

ΡΑΨΩΔΙΑ

ἢ δ' ἀναγνώρισις πάλιν ἐν πύλιν
Πηνελόπειαν.

Ρηὺς δ' εἰς ὑπὸ ῥῶν' ἀνέβησ' ἀπο καρχαλόω
σα,
Γ διεσπείνη ἐξέουσα φίλον πόσιν γνῶθ' ὄντα.

γῶνατα δ' ἐβρῶσαντο, πόδες δ' ὑποριταίνοντο·
εἴ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
40 Εἴρησι Πηνελόπειαν, φ. λον τέκνῳ, ὄφρα ἴδωμαι
ὀφθαλμοῖσι τοῖσι τά τ' ἔλθωμαι ἡματι πάντῃ.
ἦλθ' Ὀδυσσεύς, καὶ οἶκον ἱκάνηται ὅψι πρὸ ἑλθῶν.
μνηστῆρας δ' ἐκταρσύν ἀγνώστας, οἷδ' ἐόν οἶκον
κἀδίσκου, καὶ κτήματ' ἴδωρ, βιόωντό τε παῖδά.

Τὴν δ' αὖτε πρῶτόν πε πόριφρον Πηνελόπειαν,
μῆλα φίλῳ, μάργῳ σε θεοῖς δέ σ' αὖ οἷτε δῶσαντας
ἄφρονά ποιεῖσαι, καὶ ἐπίφρονά πορ μέλ' ἔόντα,
καὶ τε χαλεφρονέοντα σάοφρονέως ἐπέθεσαν·
οἱ σὲ πορ ἔβλαψαν· πρὶν δ' ὅφρα γινώσκω αἰσῶν ἦδ' α.

50 τί πτε με λωβέας πολυπνυθία θυμὸν ἔχουσιν;
ταῦτά τ' ἢ πεφύρεσθαι; καὶ δ' ὑπὸν μ' ἀνέγειρε·
ἠδ' ὅς μ' ἐπέειπε φίλῳ βρεφάρ' ἀμφικαλῖψας;
ὅ γάρ πο τοῖονδε κατέδρανον, ὅς δ' Ὀδυσσεύς
ἦχε· ἐπὶ τό μιν κακὸν ἴδιον ὅσον αἰσῶν ἦδ' α.
ἀλλ' ὅγε νῦν κατὰ βῆθε, ὅς δ' ὄφρα μέγαρονδε.

3 ὅ γάρ

πρωτὰ μὲν ἄρ' ἄλσασαδι, καὶ ἀμφίεσσαδι χιτῶνας,
 δμῶας τ' ὅν' ἐμὴ γάρ σιτον ἀνῶγετε ἑμᾶδ' ἑλίοδα.
 αὐτὰρ δὲ θεοὶ αἰδοῖς ἔχον φορμιγγα λιγύαν
 ἡμῖν ἡγεῖσθαι φιλοπαύμονα δρχημοῖο,
 ὡς κεν τις φαίη γάμου ἑμὲναι· ἑκτός ἀκῶρ,
 ἢ ἂν ὁδὸν εἰχῶν, ἢ οἱ πῶδιναι τὰς σιμ'
 μὴ πρὸ δὲ κλίσθ' ὕδρ' ὀνός κατὰ ἄβυρρὸν
 αὐδρῶν μνηστέρων, πρὶν γ' ἡμῖας ἑλδὶ μὲν ἔξω
 ἄρ' ὅν' ὅτ' ἡμῖ τ' ὅρ' πολυδ' ὀνδ' ἔσται· ὅθ' αὖ δ' ἔπειτα
 φρεσὸς μοι δ' ὅ, τί κε κέρδος Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξῃ.

ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τ' ἄλλ' αὖτ' ἔκλινον ἑπὶ θρόνῳ.
 πρωτὰ μὲν ἔν' ἄλσασαδι, καὶ ἀμφίεσσαδι χιτῶνας·
 ὁ πλὴθ' ὅν' ἡμῖν αἰδῶν, ὁ δ' ἑλδὸν θεοὶ αἰδοῖς
 φορμιγγα γλαφυρῶν, ὅν' δ' ἐσφισι μῆρον ὄρσεν
 μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἡμῖν ὄρχημοιο.
 τοῖσι μὲν γὰρ δῶμα πόδας ὀναχίζοντες
 αὐδρῶν παζόντων καλλὶ ζώνων τε γυναικῶν.
 ὡδὲ δὲ τις ἐπίσκεπτο δῶμον ἐκτοδὸν ἀκῶρ,
 ἢ μάλα δ' ἡ τις ἐγχευε πολυμήνεω βασιλείῳ.
 οὐ γὰρ ἔτι πῶσι δ' ὅτ' ἐκρίδι οἶοι
 εἰρῆσθαι μέγα δῶμα δαμπορέϊ· ὅφρ' αὖ ἰκοίτο.
 ὡς ἄρα τις ἐπίσκεπτο δ' ὅτ' ἰσάν ὡς ἐτίτυκτο.
 αὐτὰρ ὁ δ' ὅσ' ἔπειτα μεγάλυντο καὶ ὅτ' οἶκῳ
 Εὐρυνομὴν ταμὴν ἄλσεν, καὶ χρίσεν ἑλαίῳ·
 ἀμφὶ δ' ἐμὴ φάρος καλὸν βάλαν ἡδ' ἐχίτωνα.
 αὐτὰρ κακκίφαλῆς χόλῳ πολὺν κάλῳ· Ἀθλῶν,
 μέγαν δ' ἐπὶ σιδεῖν καὶ πᾶσ' ὄνα· καὶ δ' ἐπὶ κρήνην
 ἔλας ἦκε κόμας ὑακινθίνῳ ἀνθεόμοιαις.
 ὅς δ' ὅτε τις χροὸν πορίχεται ἀργύρῳ ἀνὴρ
 ἰδὼν, ὅν' ἦ φαις διδάσκει καὶ παλλὰς Ἀθλῶν
 τέχνῳ πᾶν τεύχεα, χαρίεντα γ' ὅρ' αὖτε λείπει,
 ὡς μὲν τῷ πορίχεται χάρη κεφαλῇ τε καὶ ὤμῳ.
 ἐκ δ' ὅτ' ἀπὸ μινθε βῆ δὲ μῆλας ἀβανότοισι ὁμοῖον·
 ἄρ' ὅτ' αὐτὶς κατ' ἄρ' ἔξ' ὡδ' ὀνδ' ὅθ' ὄν' ἀνέστη,
 αὐτίον ἦς ἀλόχε'· καὶ μιν πῶς μύθοι ἐείπε,

Δαίμονιν, πόδ' σὸι γέ γυναικῶν θυλὸν τῶν
 κῆρ τῶν αἰνῶν ἔθικαν Ὀλύμπια δ' ὀδῶν· ἔχοντες
 ὅ μιν κ' ἄλλ' ὡδ' ἐγχευε πολυμήνεω βασιλείῳ.

ἀλλ' ἔπειτα, αὐτὰρ ὅτ' ἔπειτα, ὅς οἱ κατὰ πολλὰ μογύσας
 ἔλθοι εἰκοσὶν ἔτι δ' ὡς πατρίδα γαίαν.

ἀλλ' ἄγε μοι μᾶλα σόρεσον λέχθ'· ὅφρα καὶ αὐτὸς
 λίσσεται· ἡ γὰρ πῆγε τ' σιδεῖν· ὅν' φρεσὶ θυμός.
 αἰ. οἱ δὲ μιν ἐπὶ
 εἰρῆσθαι ὅτ'.

Τὴν δ' αὖτε πῶς ἐπὶ πορίχεται ἑλδὶ μὲν ἔξω
 δαίμονιν· ὅτ' ἄρ' τι μεγαλίζομαι, ἡδ' ἑλδὸν θεοὶ
 ὁδὸν αἰδῶν· ὡς μὲν τῷ πορίχεται χάρη κεφαλῇ τε καὶ ὤμῳ.
 ἀλλ' ἄγε μοι μᾶλα σόρεσον λέχθ'· ὅφρα καὶ αὐτὸς
 λίσσεται· ἡ γὰρ πῆγε τ' σιδεῖν· ὅν' φρεσὶ θυμός.
 ὅθ' αὖτε λείπει, ὡς μὲν τῷ πορίχεται χάρη κεφαλῇ τε καὶ ὤμῳ.
 ἀλλ' ἄγε μοι μᾶλα σόρεσον λέχθ'· ὅφρα καὶ αὐτὸς
 λίσσεται· ἡ γὰρ πῆγε τ' σιδεῖν· ὅν' φρεσὶ θυμός.

ὣς ἄρ' ἔφη πῶσι· πρὸς μὲν δ' αὖτ' ὁδὸν αἰδῶν,
 ὁδὸν αἰδῶν· ὡς μὲν τῷ πορίχεται χάρη κεφαλῇ τε καὶ ὤμῳ.
 ἀλλ' ἄγε μοι μᾶλα σόρεσον λέχθ'· ὅφρα καὶ αὐτὸς
 λίσσεται· ἡ γὰρ πῆγε τ' σιδεῖν· ὅν' φρεσὶ θυμός.

primum quidem lauvimini et induimini vestimenta
 famulasque in domibus iubere vestimenta capere
 at diuinus cantor tenens citharam stridulam
 nobis praeceat amatricem ludorum saltationemque
 ut aliquis dicat nuptias esse, extra audiens,
 vel per niam iens, vel qui circum habitans:
 ne antea fama lata cadis in urbe fiat
 nitorum procorum, quam nos exeamus extra
 agrum in nostrum arboriferum: illic autem posset
 consultabimus quod utile Olympius praebeat.

Simulatur
 in edib. ne
 ptie pro-
 pter tumul-
 tum.

Sic dixit. hi a. hunc valde quidem audierunt et obedi-
 primum igitur loci sunt, et indui sunt vestimenta
 parata sunt autem mulieres, ipse autem cepit diuinus cantor
 citharam concinam, ipseque desiderium ueniens
 cantusque dulcis et bona saltationis.
 his autem magna domus strepebas pedibus
 nitorum ludantium pulcherrima sonantibus mulierum.
 sic autem aliquis dicebas domos extra audientes
 nimirum aliquis dicebas domos extra audientes
 improba, non tolerantis mulieris sui primum
 custodire magnam domum perpetuam, donec ueniat.
 sic igitur aliquis dixit: hanc autem non cognouerunt sicut facta
 est Vlysses magnanimum sua in domo.

Eurynome gubernatrix laui, et nixit oleos
 circum autem ipsum pallium pulchrum iocis et uolens
 posthac in capite fudit munda pulcherrima Minerva,
 maioremque aspectu et crassiorum: in autem capite
 tennes misit comas uolacis flori similes.
 sicut autem quando aliquis autem circumfudit ergo de uir
 sciens, quem Vlysses docuit et Pallas Minerva
 artem omnigenam, elegantiam autem operis profecit,
 sic quidem huic circumfudit gratiam capitis et humeris,
 et balneo autem exiit corpore immortalibus similes:
 iterum autem rursus resedit in sede unde surrexerat,
 contra suam uxorem: et ipsum allocutus est:

Felix, praeterea tibi mulieribus famineis
 cor durum fecerunt olympicae domos habitantes,
 non quidem alia sic mulier tolerabili animo
 uiro abstinere, qui et mala multa perpeffus
 uenisset nigebundo anno in patriam terram.

Vlysses
 uxori.

sed age mihi nutrix sterne lectum, ut et ipse
 dormiam. nam huic quidem ferreus in pectoribus animus.

Hunc autem rursus allocutus est prudens Penelope:
 felix, neque magnifico, neque parum facio,
 neque valde admiror: valde autem bene scio qualis eras
 ex libera in nani ens longa remis.

sed age ei sterne, iubilem lectum Euryclea
 intra stabilem chalcidum, quem quidem ipse fecit.
 ubi ei exposito subleui cubili, iniecit lectum,
 et pelles et lanas et lodices suspendas.

Sic dixit matrem tentans, ut Vlysses
 iratus uxorem allocutus est prudentia feruente
 o mulier, corde valde hoc uerbum mihi dixisti.
 quis autem mihi talis posuit lectum? difficile est
 et ualde facere, nisi Dione possideret.

facile

καὶ νῦν κ' ὀδυρομένοισι φανῇ ῥόδιος ἄκτυλος ἄως,
 εἰ μὴ ἄρ' ἄλλ' ὀνόσιε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 νύκτα μὲν γὰρ παράτη' ἀολιχῶς ἔχθην, αἶψ' δ' αὖτε
 ῥύσασθ' ἐπ' Ὀκεανῶν χυσοῦθρονον, ἔδ' ἔα ἵππους
 ζεύγνυδ' ὠκυπόδας φάθ'· ἀνδρώποισι φέροντας
 ἁέμπον καὶ φαέθοντ', οἷτ' αἶψ' ὦλοι ἄγχοι.
 καὶ τότε ἄρ' ἦν ἄλοχον πρὸς φη πολὺ μῆλ' Ὀδυσσεύς,
 ὃ μῶμαι, ἃ γὰρ πῶ πάντων ὡδ' ὠέρετ' ἀνδρῶν
 ἠλθομένη, ἅμ' ἐπ' ὀπίθην ἀμέτρετος πόνθ' ἔστα
 πολλὸς καὶ χαλεπὸς, τὸν ἐμὲ χεῖρ πᾶν τε τελέσσα.
 ὣς γὰρ μοι ψυχὴ μυνήσατο Τειρεσίαιο
 ἥματι, ὅτ' ὅτε δ' ἡ κατέβην δόμον αἰδ'· εἰσω,
 νόστον ἐταίροισιν διζήμενος, ἦδ' ἐμοὶ αὐτῷ.
 ἅμ' ὄρχον, λίκτρον δ' ἰομένη μῶμαι, ὄφρα καὶ ἦδ' ἔν
 ὕπνῳ ἔσθ' ὑπὸ γλυκερῶ τάρπ' ὤμους κοιμηθῇτε.

Τὸν δ' αὖτε πρὸς ἔπειε περίφρων Πηνελόπεια,
 δύνῃ μὲν δὴ σοὶ γὰρ τότε ἔσεται ὀππότε θυμῷ
 σῶ ἐθέλεις. ἐπεὶ ἄρ' σε θεοὶ ποίησαν ἰκέσθαι
 οἶκον εὐκτιμένον καὶ σὺ δ' ἄν πατρίδα γαῖαν.
 ἅμ' ἐπεὶ ἐφράδεις, καὶ τοι θεὸς ἐμβαλε θυμῷ,
 εἰπ' ἄγε μοι τὸν ἀέθλον. ἐπεὶ μὲν ὀπίθην (οἶω)
 πδύσομαι, αὐτίκα δ' ὅθι διαμῆναι ἔτι χεῖροισιν.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος πρὸς φη πολὺ μῆλ' Ὀδυσσ.
 αἰ. αὐ. μὴ δ' ἀμύνειν, τί τ' ἄρ' ἔν με μάλ' ὀτρύνεισθε κελδύεας
 εἰπέμεν, αὐτὰρ ἐγὼ μυνήσομαι, ἔδ' ὡδ' ἐκδύσω.
 ἔμην τοι θυμὸς κεκαρῆσθαι, ὅδ' ἐγὼ αὐτὸς
 χεῖροισιν ἐπὶ μάλα πολλὰ βροτῆν ὡδ' ἄσπε' ἀνωγρῶ
 ἔλθω, γὰρ χεῖροισιν ἔχοντ'· δυνῆεν ἔρετμόν·
 αἰ τὸς σὺ ἀφίκωμαι οἱ ἐκ ἵσσοις θάλασσαν
 ἀνέρας, ὅδ' ἐδ' ἄλεις μιν γυμνῶν εἰδὼς ἔδ' ὀσιν,
 ἔδ' ἄρα τοὶ γ' ἵσσοις νείας φοινικοπάρητας,
 ἔδ' ὅθ' ἔρετμόν, τὰ τε πτόρα νηυσὶ πύλονται.
 σῆμα δέ μοι τόδ'· ἐφ' ἔργον ἀριφραδέες (ὅδ' ἐπε κελδύσω)
 ὀππότε κεν δὴ μοι ξυμβλήμενος ἄλλ' ὀδ' ἔσθ' ὅς
 φη ἀθροιστὸν ἔχων ἀνὰ φασιδίμῳ ὤμῳ,
 καὶ τότε μ' ὦ γαίη πύξαντ'· ἐκείδον ἔρετμόν,
 ἔρξανθ' ἱερὰ καλὰ ποσειδάωνι ἀνακτι,
 ἀρεῶν, ταῦτόν τε, σὺν αὖ τ' ὡδ' ἔντορα κἀπθον,
 οἴκαδ' ἀποσεχέμεν, ἔρδην δ' ἱερὰς ἐκατόμβας
 ἀθανάτοισι θεοῖσι τοὶ ἔρανον θυρῶν ἔχουσι,
 πᾶσι μάλ' ἐφέης. θάνατ'· δέ μοι δ' ἄλός αὐτῷ
 ἀβλυχρὸς μάλα πρὶθ'· ἐλδύσεται, ὅς κ' ἐμὲ πύξαν
 αἰ. γὰρ ἐπὶ γὰρ ἐπὶ αἰ ληπρῶ ἀρημνέον· ἀμφὶ ἧ λαοὶ
 ληπρῶ ὀλβιοὶ ἔσονται. τὰ δ' ἐμοὶ φάτο πάντα τελευθῶσα.

Τὸν δ' αὖτε πρὸς ἔπειε περίφρων Πηνελόπεια,
 εἰ μὲν δ' ἡ γῆρας γὰρ θεοὶ τελέουσιν ἀρεῶν,
 ἐλπωρὰ τοὶ ἔπειτα κακῶν ὑπ' ἀλυσιν ἔσονται.

ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 πόφρα δ' ἄρ' Εὐρυνόμῃ τε ἰδὲ τροφὸς γυνὴν δυνῆν
 ἐδῆντ'· μαλακῆς δ' αἰδῶν ὑπολαμπομέναν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ εἰσεσαν πυκινὸν λέχθ' ἐγκονέουσαι,
 γυνὴς μὲν κείσασα, πάλιν οἰκόνδε βεβήκει.
 τοῖσιν δ' Εὐρυνόμῃ θαλαμπεπλὸς ἡγεμόνδον
 ἐρχομένοισι λέχος δέ, δῖα· μετὰ χόρσιν ἔχουσα·
 δὲ θάλαμον δ' ἀγαγῶσα, πάλιν κίον. οἱ μὲν ἔπειτα
 ἀσπασίνοι

et sanè lugentibus apparuisset rosea Aurora,
 nisi alia cogitasset Dea casta Minerva.
 noctē quidē in transitu longā tenuit, Aurora autē rursus
 custodinit in Oceano aurea sedis, neq. sinebat equos
 coniungi ueloces pedibus lumen hominibus portantes
 Lampum et Phaetonta, qui auroram puli ducunt.

Lampum et

tunc igitur suam uxorem allocutus est prudens Ulysses:

Phaeton et

O mulier, nondum enim omnium in fines certaminū
 uenimus, sed adhuc in futurum immensus labor est

10 multus et difficilis, quem me oportet omnem perficere.

sic enim mihi anima dixit Tiresia
 die illo quando descendi domum inferni intra,
 reditum socij quarens et mihi ipsi.

sed ueni, ad lectum eamus uxor, ut et iam
 somno sub dulci delestemur dormientes.

Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope:
 lectus quidem tibi nunc erit quando animo
 tuo uolueris. postquam te Dei fecerunt uenire
 domum bene aedificatam et tuam in patriam terram.

20 sed quoniam cognouisti, et tibi Deus iniecit animo,
 dic age mihi certamen, quoniam et in futurum (puto)
 audiam: statim autem est scire non prius.

Hanc autē respondens allocutus est prudens Ulysses:
 felix, cur igitur me male hortans inbes
 dicere? at ego dicam, neq. celabo.

non quidem tibi animus letabitur: neq. enim ipse
 lator. quoniam ualde multas hominum in urbes iubebas
 uenire, in manibus habentem aptum remum:

donec hos aduenirem qui nesciunt mare

30 viros, neq. salibus mixtum cibum edunt,
 neq. sciunt naues purpureas rostris,
 neq. aptos remos, qui ala nauibus sunt.
 signū autē mihi hoc dixit per manifestū: (neq. te celabo)

quando iam mihi occurrens alius uiator
 apparebit furcam tenere in illustri humero,

tunc me in terra fixo iussit remo,

sacrificantem sacra bona Neptuno regi,

agnum, tantumq. porcasq. inuentem uetrem,

domumq. abire, facereq. sacras Hecatombas

40 immortalibus Deis qui cælum latum habitant,

omnibus prorsus ordine. mors autem mihi ex mari ipse
 ignaua omnino talis ueniet, quæ me interficiet

senecluse sub matura labefactum: circum autem populi
 beati erunt. hæc mihi dixit omnia perfectum iri.

Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope:
 si quidem iam senectutem Dei perficiet meliorem,
 spes tibi postea malorum fugam fore.

Sic hī quidem talia inter se dicebant,

interim autem Eurynomeq. et nutrix parabant lectum:
 50 ueste molli, iadis subsplendentibus.

at postquam strauerunt subtilem lectum festinantes,

anus quidem iens, ietum domum inuit.

his autem Eurynome cubicularia præibat

euntibus ad lectum, iadam in manibus tenens:

in thalamum autē illis ductis, ietum abiuit. illi deinde

lati

χωρίς δ' Ἀντιλόχου, τὸν ἔφοχα τίδω ἀπάντων
τῶν ἄλλων ἐπείρω μετὰ Πατρόκλου γέναντα.
ἀμφ' αὐτοῖσι δ' ἔπειτα μέγαν ἢ ἀμύμονα τύβω
χρυσάμην ἀργείων ἱερὸς σπάρτος ἀγκυρῶν
ἄκτῃ ὕψι προχέσθη ὕψι πλατῇ Εὐχεσπόντῃ,
ὡς κεν Τηλεφάνης ἐκ ποντῶφι μῦθ' ἰδὼν εἴη
τοῖς οἰνῷ γεγάσσι καὶ οἱ μετόπισθ' ἴσονται,
μῆτερ δ' αὐτὴ σπασε θεὸς ποδὶ καλλιῇ ἄεθλα,
θῆκε μέσῳ γὰρ ἀγῶνι ἀριστεοῖσι μῆδεσσι.
ἦ δὲ μὲν πολέων πάφῳ ἀνδρῶν ἐν τεύχεσσιν
ἠρώων, ὅτε κεν περ' ἀποφθιμῶν βασιλῆος
ζώνωνται τε νέοι καὶ ἐπ' ἡντιόωνται ἄεθλα·
ἀλλὰ κε κῆνα μάλισσ' ἰδὼν Ἰθάσσο θυμῷ,
οἱ ὕψι σοὶ κατέθηκε θεὰ ποδὶ καλλιῇ ἄεθλα
ἄργυρόπεζα θεῖσι. μάλα γὰρ φίλος ἦν δα θεοῖσιν.
ὡς σὺ μὲν ὅδ' ἐθανὼν ὄνομ' ὤλεσας, ἀλλὰ τοι αἰεὶ
πάντας ἐπ' ἀνθρώπων κλέος ἔσσι· Διὸς δ' Ἀχιλλεύου
αὐτὰρ ἐμοὶ τί τόδ' ἦδ' ὅς περ' ἐπὶ πόλεμον τολύπῃσιν;
γὰρ νόστον γάρ μοι Ζεὺς μέσσαρ' ὑγρὸν ὀλέθρον
Αἰγίφῳ ἔσθ' ἔχρησεν καὶ δολομένῳ ἀλοχοῖο.

ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
ἀγχιμόλον δ' ἐσφ' ἤλθε δ' ἰακρόν· Ἀργεῖόν τε καὶ
Ψυχὰς μνηστῶν κατὰ γῶν· Ὀδυσῆϊ δ' ἀμύνετο.
τῷ δ' ἄρα θαμβήσαν· ἴβυσ κίον, ὡς ἴσθ' ἰδὼν.
ἔγνω δ' Ψυχὴν Ἀγαμέμνονος ἀτρεΐδαο
πᾶσα δ' Ἀμεινῶν· ἀγακλύδην Ἀμφιμέδοντα·
ξένον γὰρ οἱ ἔω, ἱθάκη γὰρ οἰκία ναίων.
τοῦ πρὸ τῆς Ψυχῆς πρὸς φάνεον ἀτρεΐδαο,
Ἀμφιμέδον, τί παθόντων ἱερὸν λῶσαν ἰδὼν τε
πάντων κεκρυμμένον ἢ ὁμήλικον, ὅδ' ἐκὼν ἄλλοι
κρυπτάμενοι λείποντο κατὰ πόλιν ἂν δ' ἴσθ' ἄριστος.
ἦ νῦν γ' ἴνυσσι ποσειδάων ἰδὼν μαρτυρῶν,
εἰσας ἀργαλεὺς αὐτὸς καὶ κύματα μακρὰ;
ἦ πρὸς ἀντροῖσι ἀνδρῶν ἰδὼν ἴσθ' ἄριστος.
βῆς πορὶ τὰ μνηστῶν ἦδ' οἰῶν πῶσα καλά;
ἦ ποδὶ πόλιν μαχεσμένον ἦδ' ἐγὼ κακῶν;
εἰπέ μοι ἑρομένῳ· ξένον δ' ἐπὶ τοῖς ὄχλοις εἶδ'.
ἦ δ' ἐμὲ μὲν ὅτε κείσε κατὰ λυθὼν ὑμέτερον δ' ὦ,
ὅτρωϊώων Ὀδυσῆα σὺν ἀντιφῶν Μενελάῳ
Ἰλίῳ εἰς ἅμ' ἔπεδον ἰσθ' ἑλάνων ὕψι νῶν;
μῶν δ' ἄρ' ἔλω πάντα πόρῃσιν ἑλάνων πόντον,
ὡς δ' ἦ πρὸς πεπνυμένον Ὀδυσῆα πτόλιος περὶ θῶν.

Τὸν δ' αὖτε Ψυχὴν πρὸς φάνεον Ἀμφιμέδοντος,
Ἀτρεΐδην κύνεισε ἀναξ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνον,
μνηστῆραι τὰ δ' ἐπὶ πάντα διοτρεφεὶς ὡς ἀγορεύεις·
σοὶ δ' ἐγὼ εὖ μάλα πάντα ἑστρέφω κατὰ λέξιν,
ἡμετέρῳ θανάτῳ κακὸν τέλος οἶον ἐτύχθην.
μνῶμεθ' Ὀδυσῆα δ' ὡς οἰχομένῳ δ' ἄμαρτα·
ἦδ' ὅδ' ἠρνεῖτο συγγεῖον γάμον, ὅτ' ἐτελεύτα,
ἡμῖν φραζομένη θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.
ἀλλὰ δόλον τὸν δ' ἄλλον γὰρ φρεσὶ μεμνήριξε·
σπασαμένη μέγαν ἰσθ' ὅντι μεγάροισιν ὕφαινε
λεπτόν ἢ πορὶ μετρου· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπε
καὶ μοι μνηστῆρων, ἐπεὶ δ' αὖτε διῶ· Ὀδυσσεύς,
μῖνεντ' ἐπεὶ γομένον τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσὶν φῶρ' ὅς
ἐκτελέσω, (μὴ μοι μετὰ μῶλιν ἡμῶν ὄληται)

Λαίρτη

separatim a. Antilochi, quæ eximie bonorabas omnium
aliorum sociorum post Patroclum mortuum.
circum ipsa a. postea magnum & excellens sepulchrum
fudimus Argiuorum sacer exercitus bellicosorum
littore in excelso in lato Hellesponto.

ut longè manifestus ex ponto uiris esset
his qui nunt sunt & qui in futurum erunt.
mater autem oratis dijs perpulchra certamina,
posuit medio in certamine optimis Achiuorum.

10 iam quidem multorum sepulchro uiuorum interfus
heroum, quando aliquando mortui regis
cingunturq; iuuenes & parant certamina:
sed illa maxime uidens miratus fuisses animo,
qualia de te posuit Dea perpulchra certamina
argentea pedibus Theis. ualde enim amicus eras Deo.
sic tu quæ neq; mortuus nomen perdidisti, sed tibi semper
omnes in homines gloria erit bona Achilles:
at mihi quæ hac utilitas quod bellum gessi?

in reuicem enim mihi Iupiter conflauit malam mortem

20 Aegisthi à manibus & perditæ uxoris.

Sic hi quidem talia inter se loquebantur:

prope autem ipsos uenit internuncius Arginecator,
animas procorum deducens Vlyssi domitorium.
illi igitur stupefacti reuera inierunt, postquam uiderunt.
cognouit autem anima Agamemnonis Atrida
filium Melanti perinclytum Amphimedontem:
hospes enim erat, Ithacæ in ades habitans.

hunc prior anima allocuta est Atrida:

Amphimedon, quid accidit ut tenebrosam terrā ueneritis Agamēno-
nis anima
Amphime-
donte pro-
co.

30 omnes electi & coacti? neq; aliter
discernens elegisses in urbe uiros optimos.
num nos in nauibus Neptunus domuit,
mouens molestos uentos & undas longas?
an iniussi uiri læserunt in terra
boves circa interfectos & ouium greges pulchros?
an pro urbe pugnantes & mulieribus?
dic mihi interroganti: hospitem autem tibi me dico esse.
an non recordaris quando illuc ueni in uestram domum,
incitaturus Vlyssē cum diuo Menelao

40 Ilium ad simul sequi bene transtratis in nauibus?

menſe autem toto omnem tranſuiimus latum pontum,
festinanter persuaso Vlyſſe urbium populatore.

Hunc aut̃ rursus anima allocuta est Amphimedontis:
Atrides optime rex uiuorum Agamemnon,
memini hæc omnia à Ioue nutritæ sicut dicis:
tibi autem ego bene prorsus omnia & uerè narrabo,
noſtræ mortis malum finem qualis factus ſit.
ambibamus Vlyſſis diu abſentis uxorem:

hæc neq; negabat odioſas nuptias, neq; perficiebat,
50 nobis machinans mortem & parcam nigram.
ſed dolum hunc alium in mentibus cogitauit:
ſtatuens magnam telam in domibus texebat
tenuem & rotundam: ſtatim autem nobis dixit:
iuuenes mei proci, quoniā mortuus eſt diuinus Vlyſſes,
manete feſtinantes meas nuptias, donec neſtem
perficiam, (ne mihi nana fila pereant)

Amphime-
donte pro-
ci anima
Atride in-
teritum ſui
hiſtoriam
narrat.

Λαίρτη

μήνημα τὰ
πάντα καὶ ἀν-
αίμα καταλέξω.

κατ' ἐμὲνοι γοῶσιν. ὃ γὰρ μέγας ὤϊ δαμόντων.

Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ πῦρ σφάνειν ἀτρεΐδαιο,
ὄλβιε Λαέρτηο παῖ πολυμήχαν' Ὀδυσσεύς,

ἥ ἄρα σὺ μεγάλην ἀρετὴν ἔκτισ' ὠκυμένη.

ὥς ἀγαθὰ φρονέει ἥσαν ἀμύμονι Πηνελόπεια,

κέρη ἱκέρει, ὥς εὖ μέμνητ' Ὀδυσσεύς,

ἀνδρὸς κερίδ' ἴσθ'· οἳ κλέθ' ἔποτ' ὄλεσσε

ἥς ἀρετῇ· τὸ δὲ σὺ δ' ὠκυγονίοισιν ἀοιδῶν

ἀθανάτοισι χαρίεσσαν ἔχε φρονι Πηνελόπειαν.

ὅχ' ὥς Τυνδαρεὺς κέρη κακὰ μύσατο δρῶν,

αὐτὸς κερίδ' ἴσθ'· οἳ κλέθ' ἔποτ' ὄλεσσε

ἥς ἀρετῇ· τὸ δὲ σὺ δ' ὠκυγονίοισιν ἀοιδῶν

ἀθανάτοισι χαρίεσσαν ἔχε φρονι Πηνελόπειαν.

ὅχ' ὥς Τυνδαρεὺς κέρη κακὰ μύσατο δρῶν,

αὐτὸς κερίδ' ἴσθ'· οἳ κλέθ' ἔποτ' ὄλεσσε

ἥς ἀρετῇ· τὸ δὲ σὺ δ' ὠκυγονίοισιν ἀοιδῶν

ἀθανάτοισι χαρίεσσαν ἔχε φρονι Πηνελόπειαν.

ὅχ' ὥς Τυνδαρεὺς κέρη κακὰ μύσατο δρῶν,

αὐτὸς κερίδ' ἴσθ'· οἳ κλέθ' ἔποτ' ὄλεσσε

ἥς ἀρετῇ· τὸ δὲ σὺ δ' ὠκυγονίοισιν ἀοιδῶν

ἀθανάτοισι χαρίεσσαν ἔχε φρονι Πηνελόπειαν.

ὅχ' ὥς Τυνδαρεὺς κέρη κακὰ μύσατο δρῶν,

αὐτὸς κερίδ' ἴσθ'· οἳ κλέθ' ἔποτ' ὄλεσσε

ἥς ἀρετῇ· τὸ δὲ σὺ δ' ὠκυγονίοισιν ἀοιδῶν

ἀθανάτοισι χαρίεσσαν ἔχε φρονι Πηνελόπειαν.

ὅχ' ὥς Τυνδαρεὺς κέρη κακὰ μύσατο δρῶν,

αὐτὸς κερίδ' ἴσθ'· οἳ κλέθ' ἔποτ' ὄλεσσε

ἥς ἀρετῇ· τὸ δὲ σὺ δ' ὠκυγονίοισιν ἀοιδῶν

ἀθανάτοισι χαρίεσσαν ἔχε φρονι Πηνελόπειαν.

ὅχ' ὥς Τυνδαρεὺς κέρη κακὰ μύσατο δρῶν,

αὐτὸς κερίδ' ἴσθ'· οἳ κλέθ' ἔποτ' ὄλεσσε

ἥς ἀρετῇ· τὸ δὲ σὺ δ' ὠκυγονίοισιν ἀοιδῶν

ἀθανάτοισι χαρίεσσαν ἔχε φρονι Πηνελόπειαν.

ὅχ' ὥς Τυνδαρεὺς κέρη κακὰ μύσατο δρῶν,

αὐτὸς κερίδ' ἴσθ'· οἳ κλέθ' ἔποτ' ὄλεσσε

ἥς ἀρετῇ· τὸ δὲ σὺ δ' ὠκυγονίοισιν ἀοιδῶν

ἀθανάτοισι χαρίεσσαν ἔχε φρονι Πηνελόπειαν.

ὅχ' ὥς Τυνδαρεὺς κέρη κακὰ μύσατο δρῶν,

αὐτὸς κερίδ' ἴσθ'· οἳ κλέθ' ἔποτ' ὄλεσσε

ἥς ἀρετῇ· τὸ δὲ σὺ δ' ὠκυγονίοισιν ἀοιδῶν

ἀθανάτοισι χαρίεσσαν ἔχε φρονι Πηνελόπειαν.

ὅχ' ὥς Τυνδαρεὺς κέρη κακὰ μύσατο δρῶν,

αὐτὸς κερίδ' ἴσθ'· οἳ κλέθ' ἔποτ' ὄλεσσε

ἥς ἀρετῇ· τὸ δὲ σὺ δ' ὠκυγονίοισιν ἀοιδῶν

ἀθανάτοισι χαρίεσσαν ἔχε φρονι Πηνελόπειαν.

ὅχ' ὥς Τυνδαρεὺς κέρη κακὰ μύσατο δρῶν,

αὐτὸς κερίδ' ἴσθ'· οἳ κλέθ' ἔποτ' ὄλεσσε

ἥς ἀρετῇ· τὸ δὲ σὺ δ' ὠκυγονίοισιν ἀοιδῶν

ἀθανάτοισι χαρίεσσαν ἔχε φρονι Πηνελόπειαν.

ὅχ' ὥς Τυνδαρεὺς κέρη κακὰ μύσατο δρῶν,

αὐτὸς κερίδ' ἴσθ'· οἳ κλέθ' ἔποτ' ὄλεσσε

ἥς ἀρετῇ· τὸ δὲ σὺ δ' ὠκυγονίοισιν ἀοιδῶν

ἀθανάτοισι χαρίεσσαν ἔχε φρονι Πηνελόπειαν.

ὅχ' ὥς Τυνδαρεὺς κέρη κακὰ μύσατο δρῶν,

αὐτὸς κερίδ' ἴσθ'· οἳ κλέθ' ἔποτ' ὄλεσσε

ἥς ἀρετῇ· τὸ δὲ σὺ δ' ὠκυγονίοισιν ἀοιδῶν

ἀθανάτοισι χαρίεσσαν ἔχε φρονι Πηνελόπειαν.

ὅχ' ὥς Τυνδαρεὺς κέρη κακὰ μύσατο δρῶν,

αὐτὸς κερίδ' ἴσθ'· οἳ κλέθ' ἔποτ' ὄλεσσε

ἥς ἀρετῇ· τὸ δὲ σὺ δ' ὠκυγονίοισιν ἀοιδῶν

ἀθανάτοισι χαρίεσσαν ἔχε φρονι Πηνελόπειαν.

deponentes lugerent. hic enim honor est mortuorum.

Hanc autem rursus anima allocuta est Atreide:

beate Laerte fili prudens Vlysses,

nimirum cum magna uirtute possedisti uxorem:

ut bona mentes erant bonae Penelope,

filiae Icarij, ut bene recordata est Vlyssis,

uiri genialis. ideo ei gloria nunquam peribit

sua uirtutis: facient autem terrestribus cantilenam

immortales uenustam prudenti Penelope.

non sic Tyndarī filia mala consultauit opera,

genialem interficiens maritum: odiosa autem cantilena

erit in homines: difficilem autem famam praeiuit

famineis mulieribus, et quae benefica erit.

Sic hi quidem talia inuicem loquebantur,

stantes in Ditis domibus sub obscuritatibus terrae.

illi a. postquā ex ciuitate inuerūt, citō in agrū peruenierūt Vlysses ad

pulchrum Laertis factum, quem quondam ipse patrē con-

Lacertes comparauit. postquam ualde multum laborauit: tendit.

illic ei domus erat, circumstante mansione undiq,

in qua comedebant et sedebant et dormiebant

famuli necessarii, qui ei amica operabantur:

in autem mulier Sicula anus erat, quae senem

diligenter curabat in agro longē ab urbe:

tunc Vlysses pastoribus et filio sermonem dixit:

uos quidem nunc ite bene adificatum oppidum:

cenam a. statim porcorum sacrificare quicumq, optimus,

at ego patrem tentabo nostrum;

si me agnoscat et animaduertat oculis,

an ignoret, multo tempore absentem.

Sic locutus, seruis bellicosa arma dedit.

hi quidem postea domum uelociter inierunt: at Vlysses

propius iuit multum fructibus uiridarium tentaturus:

neq, inuenit Dolium magnum uiridariū in descendens,

neq, aliquem seruorum, neq, filiorum: sed hi

sepes collecturi, quae uiridarij essent septum;

abiuerant: at eis senex uiam praibat.

solum autem patrem inuenit benefacto in uiridario,

purgatam plantam. sordidam autē indutus erat tunica,

pannosam, foedam: circum autem tibias bubulas

ocreas pannosas ligauerat, lacerationes euitans:

digitaliaq, in manibus, ruborum gratia: at desuper

caprinum pileum capite habebat, dolorem augens.

hunc autem postquam agnouit perpatiens diuus Vlysses

senectute consumptū, magnū a. memb. dolorē habētē,

flans sub alto pyro lacrymam effudit.

cogitabat autem postea in mente et in animo;

oscultari et amplecti suum patrem, et singula

dicere, quomodo uenisset et peruenisset in patriā terram:

an prius interroget, singulaq, tentet.

sic autem ei cogitantis uisum est melius esse,

primum obiurgatorijs uerbis tentare.

hac cogitans relictā iuit ad eum diuus Vlysses:

et ille quidem demisso capite, stirpem circum fodiebat:

hunc autem astans allocutus est illustris Vlysses:

O senex, non imperitia te tenet gubernare

atrida-

εὐχεται

*Vlyſſes pa-
trem com-
pellat.*

*viridarium: ſed bene tibi cura habet, neq; omnino
non plañtia, non ficus, non uitis, non quidem oliua,
non pyrus, non ſulcus ſine cura in horto.
aliud aut tibi dicam, tu autem non iram impone animo:
ipſum te non bona cura tenet, ſed ſimul ſenectutem
moleſtã habes, ſqualesq; malẽ, & indecenter indutus es.
non quidem pigritia dominus gratia te curat,
neq; te ſeruili decet uideri
forma & magnitudine: regi enim uiro ſimilis es.
tali autem ſimilis es, poſtquam lotus eſt comediq;
dormit molliter. hic enim mos eſt ſenum.
ſed age mihi hoc dic & uerè narra,
cuius ſexus es uirorum? cuius autem horum gubernas?
& mihi hoc dic uerè, ut bene ſciam,
ſi uerè Ithacam banc ueni, ſicut mihi dixiſti
hic uir nunc obuiam factus huic uenienti,
non ſatis prudens: quoniã non auſus eſt ſingula
dicere, & audire meum uerbum, ſicut interrogabam
de amico meo, ſicubi uiuit & eſt,
an iam mortuus eſt, & in diſis domibus.
nam tibi dicam, tu autem intellige, & me audi:
uirum aliquando hoſpitio excepi dilectũ in patria terra,
noſtram domum uenientẽ: & nondũ aliquis homo aliud
hoſpitiũ peregrinorum amicorũ meam uenerat domum.
dicebat autem ex Ithaca genus eſſe, & dicebat
Lactiem Arcifiadem patrem eſſe ſuum.
hunc quidem ego ad domum ducẽs bene hoſpitio excepi
peramanter tractans, multis in domo entibus,
& ei dona præbui hoſpitalia qualia decebat:
auri quidem ei dedi benefacti ſeptem talenta,
dedi autem ei pateram totam argenteam floridam,
duodecim autem ſimplices neſtes, totq; tapetas,
tot autem pallia pulchra, tot autem in ſuper interulas:
ſeparatim autem rurfus mulieres eximias opera ſcientes
quatuor ſpecioſas, quas noluit ipſe eligere.*

Huius autẽ reſpondit poſtea pater lacrymas fundens:
hoſpes, equidem terram perueniſti quam interrogas,
iniuriũ autem ipſam & iniuſti uiri habent.
dona autem uana hæc donavi multa præbens.
ſi enim ipſum uiuum inueniſſes Ithacæ in populo,
equidem te bene donis remuneratus dimiſſeſt,
& hoſpitalitate bona. hoc enim ius eſt, quicũq; caperit.
ſed age mihi hoc dic & uerè narra,
quotus iam annus eſt quando excepiſti illum
tuum amicum infelicem, meum filium? ſiquidem eſſet:
infortunatum, quem longè ab amicis & patria terra,
uel in ponto comederunt piſces, uel in terra
feris & aubus laniamentũ factus eſt: neq; ipſum mater
ſlenit cooperiens, paterq;, qui ipſum genuimus:
neq; uxor multum dotata prudens Penelope
plorauit in lectis dilectum maritum, ſicut decet,
oculos claudens. hic enim eſt bonos mortuorum.
& mihi hoc dic uerè, ut bene ſciam,
quis unde es uirorum? ubi tibi urbs & parentes?
ubi autem nanis ſtetit uelox, qua te duxit huic,

ὄρχατον· ἄλλ' ἐν τοι κομιδὴ ἔχει, ὅδ' ἐτι πᾶμπαν
 ὁ φυτόν, ὃ σуккн, ὃκ ἄμπειρος, ὃ μὲν ἐλαίην,
 ὃκ ὄγγυν, ὃ πρᾶσιν τοι ἄνδρ κομιδ' ἦς κατὰ κῆπτον.
 ἄλλο δ' ἐτι τοι ἐρίω, σὺν ᾧ μὴ γόλῳ γνῶθω θυμῷ·
 αὐτόν σ' ὃκ ἀγαθὴ κομιδ' ἦ ἔχει, ἀλλ' ἅμα γῆρας
 λυγρὸν ἔχεις, αὐχμῆς τε κακῶς, καὶ ἀεικία ἔσται.
 ὃ μὲν ἀδργίης γε ἀναξ γνέκ' ὃ σε κομίζει,
 ὅδ' ἐτι τοι δ' ὅλειον ὡπρίπ ἐσορᾷ αἶσα
 εἶδ'· καὶ μίγελ'· βασιλῆϊ γάρ αὐδ' ῥί' ἴσικας.
 10 τοῖσ' αὖτ' ᾧ ἴσικας, ἐπεὶ λῶσαιτο φάγον τε,
 εὐδ' ἐμῆλαι μαλακῶς, ἢ γάρ δ' ἴκν' ὅδ' ἱγρόντων,
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδ' ἐπεί καὶ ἀτρεκέως κατὰ λείφω,
 τάλυ δ' αὖτ' εἰς ἀνδρῶν; τάλυ δ' ὄρχατον ἀμφιπολύν-
 καί μοι τ' τ' ἀγρόδισον ἐτάττυμον, ὃφρ' ἐν εἰδῶ, (ας;
 εἰ ἐπὶ γ' ἰθάκῃ τλῶδ' ἰκόμειν, ὥς μοι ἔειπεν
 ὅτ' αὐτὸν νῦν δ' ἡ ξυμβλήμενος γνῶσθ' ἰόντι,
 ὅτι μάλ' ἀρτίφρων· ἐπεὶ ὃ τόλμῳ σφ' ἴκασα
 εἰπὼν, ἡδ' ἐπακῶσαι ἐμὸν ἔπος, ὥς ἐρίανον
 ἀμφὶ ξείνῳ ἐμῷ, ὅπως ζῶει τε καὶ ὅδ',
 20 ἢ ἥδ' ἡ τέθνηκε, καὶ αὖ αἰδίοιο δόμοισιν.
 ἐκ γάρ τοι ἐρίω, σὺν ᾧ σωθίως, καὶ μὴ ἀκχορπ'
 αὐδ' ῥά ποτ' ὀξείνιοςα φίλῃ γνὶ πατρίδι γαίῃ,
 ἡμέτερόν δ' ἐλθόντα· Ἐπ' αὖ τις βορρὸς ἄλλ'·
 ξείνων τυλεδία πῶν φιλιῶν ἐμὸν ἱκθρὸ δῶμα.
 δὴ γ' ὅτ' ἰθάκῃς γῆρος ἐμῆλαι, αὐτὴρ ἐφασκε
 λαίρτω λ' ῥεκιστάδ' ἰω πατῶν· ἐμῆλαι αὖτ'
 ὅρ μὲν ἐγὼ πῶς δῶματ' ἄγων ἐν ὀξείνιοςα
 γνῶσκεις φιλιῶν, πολλῶν κατὰ οἶκον ἰόντων,
 καὶ οἱ δ' ὦρα πόνον ξεινία οἶα ἐώκει·
 30 χυσοῦ μὲν οἱ δ' ὦκ' ἑυδργέ· ἐπ' ἄτ' ἑλάντα,
 δῶκα δ' ἐοὶ κρητῆρες πανάεργον αὐθιμόσντα,
 δῶδ' ἴκα δ' ἀπλοδίας χλαίνας, πόσας ᾧ τῆς πωτῆς,
 πόσα ᾧ φάρεα καλὰ, πόσας δ' ὠδὶ τοῖσι χιτῶνας·
 χωρεῖ δ' αὐτὴ γυναικας ἀμύμονας ὄρν' εἰδίχας
 ῥίος κρης εἰδαλίμας, ὅς ἤθελγν αὐτὸς ἐλᾷσαι.
 Τὸν δ' ἡμέβει' ἐπ' ἴτα πατὴρ κατὰ δίακρον ἐ-
 ξῆν', ἢ τοι μὲν γαῖαν ἱκάνεις ἦν ἐρ' εἰς, (βωμ,
 ὕβρις αἰδ' αὐτῷ Ἐπ' ἀτάδαιοι ἀνδρῶν ἔχρσι.
 δ' ὦρα δ' ἐτάσσει ταῦτα χαρίζοι μὲν ὅτ' ἀζωρ.
 40 εἰ γάρ μιν ζῶν τ' γαίχας ἰθάκῃς γνὶ δ' ἡμῶν
 ἔδ' κν' ὅτ' ἐν δ' ὥροισιν ἀμειψάμεν' ἀπείπεμψε,
 καὶ ξενίᾳ ἀγαθῇ, ἢ γάρ θεμῖς, ὅστις ὕπαρξεν.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδ' ἐπεί καὶ ἀτρεκέως κατὰ λείφω,
 πόσον δ' ἴτ' ὅδ' ὅτ' ὅτ' ἔειπας ἐκῆνον
 σὸν ξείνον δύνεινον, ἐμὸν πῶδ', εἴ ποτ' ἔλω γέ
 δύνειμον, ὅρ πῶς τῆλε φίλων καὶ πατρίδ' αἶψας,
 ὅς πῶς γνὶ πόντω φάγον ἰχθύων, ἢ ὠδὶ χέρσας
 θυρσί καὶ οἰωνοῖσιν ἐλωρ γῆρας· ὅδ' ἐὶ μᾶτρε
 κλαῦσι πῶς εἰλάσας, πατὴρ δ' οἱ μὴ τεκόμεσθαι
 50 ὅδ' ἄλοχος πολὺν δ' ὠρ' ἔχ' ἰφρὼν Πηλεΐδ' ὅπως
 κῶκον σ' γνὶ λειχίος φίλον πόσῳ, ὥς ἐπ' οἰκον,
 ὀφθαλμῶς καδ' ἔλσας. τὸ γάρ, γέρας ὅδ' ἑλάντων.
 καί μοι τ' τ' ἀγρόδισον ἐτάττυμον, ὃφρ' ἐν εἰδῶ,
 τίς, πῶθ' ὅς ἀνδρῶν; πόθι τοι πῶλιν ἡδ' ἐτοκῶς;
 πῶς ᾧ νῦν ἔσται δόα, ἢ σ' ἡγάγε φλόρο,

உ. ப. ஸ்வாமி

Ως φάτο· καὶ ῥ' ἐμπνέουσιν μέγας μέγα παλαιὰς Ἀθῆ-
 ναίᾳ μέγας δ' ἄρ' ἐπείτα Διὸς κέρην μέγαλοις, (ἦ
 αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν πτωίῃ δολιχόσκιον ἔγχετο
 καὶ βάλεν Εὐπείθειά κόρυθ' ὀψὲ χαλκοπῆνυς.
 ἥ δ' ἔκ' ἔγχετο δρύντο, ὀψαπτοῖ' ἔσπετο χαλκός.
 δόπνησεν ἧ πεισὼν, ἀράβηθε ἧ τδύχε' ἐπ' αὐτῇ.
 ῥ' δ' ἐπεισον πτομάχοις ὁ δινυεὺς ἄφαιδ' ἴμος ὕος
 τύπτορ' ἧ ξίφεισιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγυνοῖσι.
 ἄνυκε δὴ πάντας τ' ὄλεσαν καὶ ἔθικαν αὐόεσσε,
 εἰ μὴ Ἀθῆλαι κέρην Διὸς αἰγισχοιο
 ἔϋσεν φωνῇ, κατὰ δ' ἔρχετο λαὸν ἄπαντα,
 ἔρχετο πολέμω ἱθακῆσσι ἀργαλίοισι,
 ὥς κεν αὐαίμωτ' ἐγὶ Ἰσθμιοῦ τεύχεα.

al. diaphu-
liti

Ως φάτ' Ἀθλίω αἶν'. αὖτ' ἤ χλωρὸν δίδω' ἔλκε'
 ᾗτ' ὁ ἄρα διδυσάντων ἐκ χειρῶν ἐπ' ἔτατο τδύχεια,
 πάντα δ' ὕδ' ἡ χθονὶ πίπτε, θιάς ὅπα φωνησάσης·
 πῶς ἢ πόλιν τρωπῶντο, λυλαίμενοι βίῳ τοιο.
 σμῆρδ' ἀλῆων δ' ἐβόησε πολὺ τλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 οἴμῃσιν ἢ ἄλεις, ὧς τ' αἰετὸς ὑψιπεντῆϊς.
 πρὸς τότε δ' ἠ Κρονίδης ἀφίει φολόγῳ τε κεραυνόν,
 ἐκ δ' ὁδ' ἐπέσιν ὑρόδιν γλαυκῶπιος ὀβριμοπᾶ-
 ν' ὅτ' Ὀδυσσεύα περσέφει γλαυκῶπις Ἀθλίω, (ῥαε,
 Διοχάρης Ἀαρτιάδης πολυμήχαν' Ὀδυσσεύς,
 ἔχρε, πᾶσι ἦ νῆα ὁμοῖς πολέμοιο,
 μή πως τοι Κρονίδης κεχολώσεται θυρόπα Ζεύς.
 Ως φάτ' Ἀθλίω αἶν', ὁ δ' ἐπέειπε, χαῖρε ἢ θυμῷ.
 ὅρκα δ' αὖ κατόπι δέ μετ' ἀμφοτέρωισι μ' ἔθηκε
 Παλλὰς Ἀθλίω αἶν', κῆρυ Διὸς αἰγιόχοιο,
 Μηνίτορι ἐδ' ἑρμῇ, ἡμῇ δ' ἑμᾶς ἡδ' ἐὺ αὐδῆν.

Τίλος ἢ ὁ μῆρς ὁ δινάμεας.

ΟΜΗΡΟΥ ΒΑΤΡΑΧΟ-
ΜΥΟΜΑΧΙΑ.

Ρηγάμην, παρῶτον, μουσῶν χορὸν θῆ-
 ξαικῶν
 ἐλθῆν εἰς ἐμόν ἥτορ ἐπαύχομαι, εἴνακ' ἄ-
 ποιδιῆς·

ἄν' νεὸν γὰρ δ' ἔλποισιν· ἐμοῖς ἐπὶ γένεσι θάπια
 δ' ἦριμ' ἀπερεσίλω, πολυμέλοισιν ὄργον Ἀρῆν'·
 διχόμενον· μερόπειαν δ' ὕδατα πάντα βαλιδίαν·
 πῶς μὲν δ' ἔν' βατράχοισιν ἄριστόν αὐτῶν ἔβισαν,
 γηγῆριον αὐδρῶν μιμῶμενοι ὄργα γιγάντων,
 ὥς λόγῳ γὰρ θνητοῖσιν ἔλω· τοῖσι δ' ἔχον ἀρχὴν.
 Μῦς ποτὶ διψαλίους, γαλίους κινδύων ἀλύξας,
 πλοῖον γὰρ λίμνῃ ἀπαλόν· πῦθ' ἔθηκε γῆρυον,
 ὕδατι τερπόμενος μελιιδίῃ· τὸν δ' ἑκατὼ δὲ
 λιμνὸς ἄριστος πολύφρον· ἔπος δ' ἐφ' ἐγχεατο τοῖσι,
 ἔθεν, τίς ἔστι; πόθεν ἦλθες ἐπ' ῥόνα; τίς δὲ σ' ὁ φύσας;
 πάντα δ' ἀληθέσιν· μετ' ἐδιδόμην σε νοήσῃ,
 εἰ γὰρ σε γνοίω φίλον ἄξιον, δὲ δόμον ἄξω,
 δῶρα δ' εἰ τοι δώσω ξενείᾳ πολλὰ καὶ κῆρ' ἐδιδά.
 αἰμὶ δ' ἐγὼ βασιλεὺς φουσίγναθος, δὲ κατὰ λίμνῃ
 τιμῶμαι, βατράχων ἡγεμὼν· ἤματα πάντα
 καὶ μετὰ τὸν ἐμὸν ποτὶ γένεσιν, ὕδ' ὀρομίδισιν
μυθίας

*Sic dixit. & inspiravit robur magnū Pallas Minerva,
igitur notis factis deinde Iouis filia magni,
statim omnino uibratam iecit longam lanceam,
& percussit Euphūbem galeam per aream.*

**Eupithes à
Laerteoc/
cisus.**

in autem ruerunt pugnatores *Vlyfſes & illuſtris filius:*
uerberabant autem enſibusq; & lanceis utrinq; acutis.
& ſanè omnes perdidiffet & feciſſent reditus expertes,
10 niſi *Minerva filia Iouis Aegiaci*
clamafſet uoce, detinuiſſetq; *populum omnem:*
abſtinete à bello *Ithacenſes* difficili,
ut ſine cruore ſeparemini ciuiſſimè.

**Minerva di
rimit bellē.**

*Sic dixit Minerva, illos autem pallidus timor cepit:
eorumq; timentium ex manibus nolauerunt arma,
omnia aut in terram ceciderunt, Dea nocem nociferatæ
ad autem urbem reuersi sunt, cupientes uita:
terribiliter autem clamanis pertolerans diuus Ulysses,
ruit autem saltans, sicut aquila altinolans.*

20 & tunc Saturnides misit ardens fulmen,
decidit antem ante Casiam fortipatrem.
ac tunc Vlysem allocuta est casia Minerva:

*Ioue nate Laertiade prudens Vlysses,
abstine, feda autem contentionem aequalis belli,
ne Saturnides tibi irascatur latefonans Iupiter.*

*Sic dixit Minerva ille a. obediuit, gavisus est a. animo.
fœdera autem rursus in futurum cum ambohus fecit
Pallas Minerva, filia Iouis Ægiocbi,
Mentori similis & corpore & uoce.*

30

Finis Odysseæ Homeri.

HOMERI BATRACHOMACHIA.

*Ncipiens, primum, Musarum catē ex He-
licone
venire in memm cor supplico, gratia cano-
tus:*

quem nuper in libellis meis super genna posui
40 liem immensam, tumultuosum opus Martis,
supplicans hominibus in aures omnibus mittere:
quomodo mures in ranas egregie pugnantes iuerant,
terrigenum uirorum imitantes opera gigantum,
sic sermo inter mortales erat: tale autē habuit principium.

*Mus aliquando sitibundus, felis periculum evitans,
prope in lacum teneram apposuit barbam,
aqua delectatus dulci: hunc autem vidit
Limnocharis obstrepera, verbum autem locuta est tale:
O hospes, quis es? unde venisti ad littus? quis a. qui te
omnia a. verè dic: ne mendacè te intellexero. (genuit?
si enim te nouero amicum dignum, ad domum ducam,
dona autem tibi dabo hospitalia multa et bona.
sum autem ego rex Phrysignathus, qui per lacum
color, riarum dux dies omnes:*

Limnoche-
ris, bocce
palude gen-
dens.
Physigna-
thus, ab eo
quod inflat
se maxillis.
Hydrome-
dusa

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΙΣΩΣ ΔΕΞΕΙΣ ΤΙΣΙ ΠΟΛΥΠΡΑΓΜΟ-
ΝΕΜ ΠΟΔΙ ΟΜΗΡΟΥ, ΠΟΙΩΝ ΤΕ ΛΩ ΓΟΝΙΩΝ, ΚΑΙ
ΠΟΘΗΝ ΕΠΕΙ ΜΗ Δ' ΑΥΤΟΣ ΗΓΕΙΩΣΑΝ ΕΙΠΕΙΝ ΤΑ
ΠΟΔΙ ΑΥΤΩ, ΑΛΛ' ΟΤΩΣ ΕΥΚΡΑΤΩΣ ΕΓΧΩΝ, ΩΣ ΜΗΔΕ ΤΩ ΑΡ-
ΧΩ Τ' ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΨΩΜΝΟΔΩΛΩ. ΕΠΕΙ Δ' ΟΥΚ ΕΙΣ ΠΕΘΕ ΕΙΣΑ-
ΓΩΓΩΝ ΤΗΝ ΑΡΧΟΜΕΝΩΝ ΠΑΙΔ' ΟΥΔΕΔΑΙ ΧΡΗΣΙΜΟΣ ΕΙΣ ΤΟ
ΛΥΠΕΡΙΑ, ΨΕΥΔΟΣΟΜΕΙΝΑ ΕΠΕΙΝ ΟΣΑ ΙΣΘΕΝΤΑΙ ΤΟΙΣ ΠΑ-
ΛΑΙ ΠΟΔΙ ΑΥΤΩ.

ΕΦΘΟΡΟΣ Μ' ΟΝ Ο ΚΥΜΑΙΟΣ ΨΩΜΝΟΔΩΛΩ ΤΩ ΨΩ-
ΜΝΟΔΩΛΩ ΨΩΜΝΟΔΩΛΩ, ΚΥΜΑΙΩΝ ΑΥΤΟΥ ΑΠΟΔΕΚΝΥ-
ΝΑΙ ΠΑΡΩΜΕΝΟΣ, ΦΗΣΙΝ ΟΤΙ ΑΠΕΛΛΕΣ, ΚΑΙ ΜΑΙΩΝ, ΚΑΙ
Δ' ΙΘ' ΑΔ' ΕΛΦΟΙ, ΚΥΜΑΙΟΙ ΤΟ ΧΩΡΟΝ ΔΙΟΝ ΜΕΛΕΤΕΝ ΕΙΣ
ΧΡΕΙΑ ΜΕΤΑΚΙΝΟΥΝ ΔΕ ΑΣΚΡΩ ΚΑΜΩΝ ΕΙΣ ΒΟΙΩΤΙΑΣ,
ΚΑΚΕΙ ΓΗΜΑΣ ΤΩ ΠΟΛΥΜΕΝΩ, ΕΓΓΕΝΗΣΑΝ ΗΣΙΟΔΟΡΟΝ.
ΑΠΕΛΛΕΣ Δ' ΤΕ ΛΟΔΩΝΑΣ ΨΩΜΝΟΔΩΛΩ ΚΑΤΕΛΙ-
ΠΕΙ ΔΟΥΛΟΝ ΚΑΙ ΚΡΙΒΗΙΔΑ ΤΟΝΟΜΑ, ΠΕΘΕΝΟΔΩΛΩΝ ΑΥ-
ΤΩ Δ' ΑΔΕΛΦΟΝ ΜΑΙΩΝΑ, ΟΣ ΔΕ ΚΟΡΩΝΑΣ ΤΩ ΠΕΘΕΝΟΔΩΛΩ
ΕΙΣ ΤΩ ΑΠΟ ΤΩ ΠΟΛΥΤΗΝ ΨΩΜΝΟΔΩΛΩ ΓΕΓΟΝΟΤΙ ΔΙΕΣΕΣ
ΚΑΤΕΓΓΡΑΨΑΝ, ΕΙΔΩΚΩΝ ΑΥΤΩ ΤΩΣ ΓΑΜΩΝ ΦΗΜΕΝ ΣΜΥΡ-
ΝΑΙΩ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩ ΖΩΑΜΕΝΑΤΩΝ. ΦΟΙΤΩΣΑ Δ' Ε ΑΥΤΩ
ΨΩΜΝΟΔΩΛΩ ΠΛΩΝΕΣ, ΟΙ ΨΩΜΝΟΔΩΛΩ ΤΩ ΜΕΛΕΤΕΝ, ΑΠΕΚΥΝΗΣΑΝ
ΟΜΗΡΟΝ ΨΩΜΝΟΔΩΛΩ ΤΩ ΠΟΤΑΜΩΝ, ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΩ ΜΕΛΕΤΕΝ
ΕΚΛΗΘΗ. ΜΕΤΑΝΟΜΑΔΕΝ Δ' ΟΜΗΡΟΣ, ΕΠΕΙ Δ' Η ΤΑΣ ΟΨΕΙΣ
ΕΠΗΡΩΘΗ. ΟΤΩ Δ' ΕΚΑΛΕΩΝ ΟΙΤΕ ΚΥΜΑΙΟΙ, ΚΑΙ ΟΙ ΙΩΝΕΣ
ΟΨΕΙΣ ΤΑΣ ΟΨΕΙΣ ΠΕΠΗΡΩΜΕΝΕΣ, ΤΩ ΤΩ ΔΕΙΔΩΝ ΤΩ ΟΜΗ-
ΡΟΝΟΝΤΩΝ, Ο ΔΕΙΔΩΝΟΝΤΩΝ. ΤΑΥΤΑ ΜΕΛΕΤΕΝ ΕΦΘΟΡΟΣ.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΔΕ ΨΩΜΝΟΔΩΛΩ ΤΩ ΠΟΛΥΤΗΝ ΨΩΜΝΟΔΩΛΩ, ΨΩΜΝΟΔΩΛΩ
ΦΗΣΙ ΤΗ ΝΗΣΩ, ΚΑΔ' ΟΥ ΚΑΡΕΩΝ ΝΗΛΕΥΣ Ο ΚΑΔ' ΕΡΩ ΕΙΣ
ΝΙΚΗΣ ΑΠΟΙΚΙΑΣ ΗΓΕΙΤΟ, ΚΟΡΩΝ ΛΙΝΑ ΤΩ ΨΩΜΝΟΔΩΛΩ
ΜΕΛΕΤΕΝ ΨΩΜΝΟΔΩΛΩ ΤΙΝΟΣ ΔΙΑΙΜΟΝΟΣ ΤΩ ΣΥΓΧΟΡΩ ΤΩ ΜΕΣΑΕΣ
ΕΥΚΥΜΟΝΑ, ΑΙΔΕΙΔΕΩΣΑΝ ΤΩ ΣΥΜΒΑΛΩ ΕΙΣ ΤΩ ΟΥΚΟΝ ΕΙΣ
ΖΑΚΡΟΣ, ΕΙΔΕΩΝ ΕΙΣ ΤΙ ΧΩΡΙΟΝ, ΤΩ ΚΑΛΩΜΕΝΩΝ ΑΙΓΙΝΑΝ,
ΕΙΣ Ο ΚΑΤΑΔΕΡΑΜΕΝΤΑΣ ΛΗΣΑΣ ΑΥΔΕΡΑΠΟΔΙΣΑΙ ΤΩ
ΠΕΘΕΝΟΔΩΛΩ, ΚΑΙ ΑΓΑΓΟΝΤΑΣ ΕΙΣ ΣΜΥΡΝΑΝ ΕΣΑΝ ΨΩΜΝΟΔΩΛΩ
ΛΥΔΟΙΣ ΤΩ ΤΩ ΒΑΣΙΛΕΙ ΤΩ ΛΥΔΩΝ ΟΝΤΙ ΦΙΛΩ ΤΩΝΟ-
ΜΑ ΜΑΙΩΝΙ ΧΑΡΙΣΑΔΕ. ΤΩ ΔΕ ΑΓΑΠΗΣΑΝΤΑ ΤΩ ΚΟΡΩΝ
ΕΙΣ ΤΩ ΚΑΛΩΣ ΓΗΜΑΣ, ΗΡ ΔΕ ΤΡΙΒΕΣΑΝ ΤΩ ΤΩ ΜΕΛΕΤΕΝ
ΤΩ, ΚΑΙ ΣΥΓΧΕΙΘΕΣΑΝ ΨΩΜΝΟΔΩΛΩ ΤΩ ΔΙΩΝΟΝ, ΕΤΥΧΩΝ ΑΠΟΚΥ-
ΝΗΣΑΙ ΤΩ ΟΜΗΡΟΝ ΨΩΜΝΟΔΩΛΩ ΤΩ ΠΟΤΑΜΩ ΔΕ ΑΥΔΕΡΑΠΟΔΙΣΑΙ
ΟΜΗΡΟΝ, ΩΣ ΙΔΙΟΝ ΕΤΡΕΦΕ, ΤΩ ΚΡΙΒΗΙΔΩ ΜΕΤΑ ΤΩ ΚΥΝΟΝ
ΕΥΔΕΩΣ ΤΕΛΟΥΤΟΠΑΣΗΣ. ΧΕΡΟΝ Δ' Ο ΠΟΛΥΤΗΝ ΔΙΕΛΘΕΝΤΟΣ,
ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ ΕΠΕΛΟΥΤΗΣΕ. ΤΩ ΔΕ ΛΥΔΩΝ ΚΑΤΑΠΟΝΕΜΕΝΩΝ
ΨΩΜΝΟΔΩΛΩ ΑΙΟΛΕΩΝ, ΚΑΙ ΚΡΙΝΑΝΤΩΝ ΚΑΤΑΛΙΠΕΙΝ ΤΩ
ΣΜΥΡΝΑΝ, ΚΑΙ ΚΑΡΕΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΗΓΕΜΟΝΩΝ ΤΩ ΒΑΣΙΛΕΥ
ΕΚΟΛΩΘΕΙΝ, ΔΕΙΓΝΑΙ ΕΙΣ ΤΩ ΑΙΟΛΕΩΣ, ΕΤΙ ΝΥΝΤΩΝ
ΟΜΗΡΟΣ ΕΦΗ ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ ΒΥΛΕΔΩΝ ΟΜΗΡΕΩΝ. ΟΘΩΝ ΑΥΤΩ
ΜΕΛΕΤΕΝΟΝΤΩ, ΟΜΗΡΟΣ ΠΕΘΕΝΟΔΩΛΩ.

ΓΗΝΟΜΕΝΟΣ ΔΕ ΨΩΜΝΟΔΩΛΩ ΗΛΙΚΙΑ, ΚΑΙ ΔΕΩΝ ΨΩΜΝΟΔΩΛΩ
ΠΕΚΤΗΜΕΝΟΣ ΨΩΜΝΟΔΩΛΩ, ΕΠΗΡΩΤΑ ΤΩ ΔΕΩΝ, ΤΙΝΩΝ ΤΕ ΕΙΣ
ΓΟΝΕΩΝ, ΚΑΙ ΠΟΘΗΝ. Ο ΔΕ ΑΥΤΕΙΛΩΝ ΟΤΩΣ.

ΕΙΣΙΝ ΙΘ' ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΜΥΤΡΟΣ ΠΑΤΡΕΙΣ, ΨΩΜΝΟΔΩΛΩ
ΔΙΕΓΕΤΑΙ, ΑΛΛΑ ΝΕΩΝ ΑΥΔΕΡΑΠΟΔΙΣΑΙ ΕΙΣ ΤΩ
ΦΕΡΕΤΑΙ ΚΑΙ ΕΤΩΡΟΣ ΧΕΡΟΝΟΝΤΩ.

ΟΛΒΕΙ,

SPERUACANUM FORIASSE CNIPIA NIDEATUR,
NIMIS ANXIUM ESSE, AC QUATERE, EX QUIBUS
PARETIBUS, ET UNDE HOMERUS SIT ORTUS: PRAE-
SERIUM CUM NEC IPSE ISTORUM QUICQUAM AT-
TINGERE DIGNATUS SIT, IMO UERO ADEO MODESTUS FUERIT, UT HOMERI
NEQ. ORIGINEM NOMINIS SUI PRODIDERIT. QUONIAM UERO AD
INSTRUCTIONEM EORUM, QUI ERUDIRI INCIPIUNT, MULTARI RE-
10. TUM EXPERIENTIA UTILIS EST, CONADIMUR EA IN MEDIUM ASSE-
RE, QUAE UETERES HISTORICI DE ILLO PRODIDERUNT.

Ephorus igitur Cumanus in ea historia, cui titulus fe-
cit De rebus patrijs, cum Cumanum fuisse probare nititur,
dicens: Atellem, Maonem, et Diu genere Cumanos, fra-
tres extitisse: quorum Diu quidem obvarum, in Ascrum Homeri
Bootia uicem commigrasse, et illic ducta in uxorem Pyci patria fecit
mede, Hesiodum genuisse: Atellem uero in patria Cumae
mortuum, filiam nomine Critheidem reliquisse. cui cum
Maonem tutorem dedisset, atque is ob uirginitatem factum
necreretur ne ciues sui praenam ab ipso expeterent, et Phe-
mio, Smyrneni ludimagistro nuptum dedit. Ceterum dum
ipsa ad lauacra comearat, quae iuxta Meletem erant, Ho-
merum apud fluvium peperit, eamque ob causam Melesige-
nes est appellatus. Cognominatus est autem Homerus, eo
quod caecus fuerit factus. Sic enim et Cumani, et Iones
luminibus captos nuncupant, eo quod uia ductoribus o-
pus habeant. Hec Ephorus.

Aristoteles autem in tertio libro de Poetica, In Io di-
cit insula (quo tempore Neleus Codri filius Ionicam co-
loniam deduxit) puellam quandam indigenam a damone
quodam Musarum familiari impraegnatam, et cum eam
facti puderet, propter iterum, quae gerebat, in regionem
nomine Aeginam concessit. In quam dum latrones irra-
ptionem fecissent, eam in seruitute egerunt, et cum Smyr-
nam (quae tum sub Lydorum potestate erat, duxissent, re-
gi eorumdem, nomine Maoni, amico suo donarunt. Por-
ro cum rex puellam ob formam elegantiam dilexisset, ac in ma-
trimonium accepisset, dum illa apud Meletem uersaretur,
et partus doloribus laboraret, forte fortuna Home-
rum iuxta flumen peperit. Quem sublatum Maon pro suo
educabat, utpote Critheide mox post partum extincta.
Tempore autem non multo transacto, et ipse e uita mi-
grauit. Porro cum Lydi ab Aetolibus premerentur, et
Smyrnam relinquere statuissent, principesque per praes-
eonem eduxissent, ut quicumque ipsos sequi uellet, urbe
egrederetur, ibi tum Homerus admodum adhuc puer ait,
et se uelle homerem, id est sequi. unde pro Melesigene
Homerus est uocatus.

Grandiusculus autem factus, et nonnihil gloria ob-
tutus, poetices studium iam consecutus, deum consulebat, tum
ex quibus parentibus, tum ex qua patria oriundus esset.

Is itaque huiusmodi oraculum edidit:

Insula Ios patria est matris, tumuloque subibia
Isthic, ac canes moneo scirpos iuuenilem.

Fertur autem et alio oraculo sic ei responsum:

Fortunate,

Cum pro
Melesige-
ne Home-
rus sit ap-
pellatus.

Cum Home-
tus.

Deorum ora-
cula de Ho-
meri pa-
tria et pa-
rentibus.

Homertum Pindarus & Chium, & Smyrneum fuisse tradit. Simonides Chium: Antimachus et Nicander, Colophonium. Aristoteles autē philosophus, Iensem. Epborus historicus, Cumanum. Nec quosdam pignit eum Salaminium, à Cypro oppido appellare. Quidam verò Argium fuisse afferunt. Aristarchus autem & Dionysius à Thrax, Atheniensem. Caterum ab alijs filius Maonis nuncupatur et Critheidis, ab alijs verò Meletis filij.

Porrò quemadmodum de genere ipsius, sic & de tempore de quo vixit ambigitur. Sigdē Aristarchus refert, eum circiter Ionum ductam coloniā (quā post Heraclidarum rediit annis sexaginta cōtigis) floruisse. Heraclidarum autē res gesta octoginta annis post Troia excidium extiterunt. Crates verò ante Heraclidarū reditum, illum fuisse tradit, ita ut nō totis octoginta annis Homeri seculum à Troiano excidio abfuerit. Quin & à plerisq. creditus est, centiū annis post Troianas res esse natus, nō multo ante Olympicorum certaminum institutionem, ex qua & tempus secundum Olympiades supputatur.

Duo poemata.

Sunt autem illius poemata duo, Ilias & Odyssea: quorum utrumq. iuxta numerum elementorum alphabeti, in viginti quatuor libros digestum est, non quidem ab ipso poeta, sed ab Aristarcho Grammatico. Caterum in Iliade hac duo continentur, primum Græcorum & Barbarorum gesta ad Ilium, idq. propter Helenæ raptum. et præcipuē Achilles strenua opera, in hoc bello nauata. In Odyssea autem Ulyssis reditus in patriam ex Troiano bello, & quacumq. per errores in redeundo perpeffus est, de scribuntur. Ad hæc quomodo de procis domui ipsius insidiantibus pænas expetimerit. Vnde constat Homerum nobis in Iliade quidem corporis robur expressisse, in Odyssea verò animi generositatem.

Quod uerò nō solū uirtutes, sed et animi uitia (ut sunt tristitia, gaudiū, metus, et cupiditas) in hisce poematib. prosequitur poeta, non est accusandus, imo uerò & commodi mores, et incommodi excerpenti sunt, eo quod sine his admiranda facta non consent: quæ dum quis audit, optima quæq. inde eligenda sunt. Nam quod Deos cum hominibus commercium habereis introducit, non solum delectationis & admirationis causa ab illo factum est, sed etiam ut per hoc innueret, quod Dij homines adiuent, & illorum minime negligentes sint.

Et ut summam dicā, admirabili & fabulosa rerum narratione ideo uisitur, quod sedulitatē, et admirationem lectoribus incutiat, & auditore suspensum reddat. Quod fit, ut quadam præter decorum dixisse uideatur. Etenim probabilitas semper ex admirandis ac eximijis rebus propositis sequitur. Quapropter non solum res, sed etiam uerba extollit, & à communi consuetudine transfert. Quod uerò nona & non omnibus obuia semper admirationi sint, & auditorem demulceant, nemini obscurū est. Præterea ex fabulosis istis orationibus (si quis nō oscitanter, sed accuratē singula dicta perpendat) patebit quantus in omni scientiarum et artium genere Homer. fuerit, quamq. multas occasiones, et tanquā semina quadā in uerbis,

in

Ομηρου ποίησιν πίνδαρος Ἰεφικλῆος τε, καὶ σμυρναίου γηγεῖος. Σιμωνίδης δ' ἐχίου, ἀντίμαχος δὲ κολοφώνιος, ἀριστοτέλης δ' ὁ φιλόσοφος· ἰντῶ· ἐφορ· δὲ ὁ ἰσορικός κυμαίου. ἐκ ὠκυρσαν δὲ τινες σαλαμίνιον αὐτὸν εἶπαι, ἀπὸ κύπρου, τινὲς δ' ἀργεῖον. ἀρίσταρχος δ' ἐκ αὐθιωνύσι· ὁ δὲ ἀξέσθεος ναίου. ἢ δ' ἐν π' γένει λέγεται μάκον, ὁ κριθήν· δ'· ἄπο δ' ἐτινων μέλιντος· τ' ποταμῶ.

Ὡς περὶ τὰ τ' γένος αὐτῷ διαπορεῖται, ὅτω καὶ τὰ περὶ τ' χρόνων, καθ' ὅς ἐστι γένεσις. καὶ οἱ μὲν περὶ ἀρίσταρχον φασὶν αὐτὸν γηγεῖος κατὰ τὴν ἰώνων ἀποικίαν, ἢ ὡς ὑδρῶ τ' τ' ἡρακλῆδ' ὡν καθόδ' ἐτεση ἐξήκοντα. τὰ δ' ἐπὶ αὐτῷ ἡρακλῆδ' εὐα λέγει· τ' τρωϊκῶν ἐτεση ὀγδοήκοντα. οἱ δ' ἐπὶ κέρει τ' τ' ἡρακλῆδ' ὡν καθόδ' ἐτεση αὐτὸν γηγεῖος, ὡς ὅτι δ' ἔτι ὀγδοήκοντα ἀπέχετο τ' τρωϊκῶν. ἀλλὰ πρὸ τοῖς πλείοσις περὶ δ' ἐτεση κατὰ τ' τρωϊκῶν γεγονέναι, ὅ πολὺ περὶ δ' ἐτεση ὀλυμπίῳ, ἀφ' οὗ ὁ κατὰ ὀλυμπιάδα χρόνος ἀριθμεῖται.

Εἰσὶ δ' αὐτῷ ποιήσεις δύο, ἰλιάς καὶ Ὀδυσσεύς· δ' ἰνρημλῆν ἐκατόρα εἰς τ' ἀριθμὸν τῆν σοιχείων, ὅτ' ἄπο τ' αὐτῷ ποιῶν, ἀλλ' ἄπο τ' γραμματικῶν, τ' περὶ ἀρίσταρχου, ὡν ἢ μὲν ἰλιάς ἔχει τὰς γ' ἰλίω πρῶτας ἑλῆων τε· ὁ βαρβάρων δ' ἐκ τῶν ἐλγῶν ἀρπαγῆν. καὶ μάλα τὴν ἀχιλλεύς γ' τῷ πολέμῳ τότε διαλεχθεῖσαν ἀλλῶν· ἢ δὲ ὀδυσσεύς τὴν ὀδυσσεύς ἀνακομιδῶν· ὅτ' τὴν πατρίδα ἀπὸ τ' τρωϊκῶν πολέμου, καὶ ὅσα πλανώμενος γ' τῷ νόσῳ ὑπέμεινε, καὶ ὅπως αὐτὸν ὠδύοντες ὅτ' οἶκῳ αὐτῷ ἐτιμωρήσατο. ὅτ' ὡν δ' ἰλιάς δ' ἐπὶ ἰλιάς, δ' ἐκ μὲν τ' ἰλιάδος, αὐθιῶν σῶματ'· δ' ἐκ τ' ὀδυσσεύς, ψυχῆς γηγεῖος τε.

Εἰ δὲ μὴ μόνον ἀρετὰς, ἀλλὰ καὶ κακίας ψυχῆς γ' ταῖς ποιήσεσι περὶ εἰσι, λύπας τε, χαρὰς, καὶ φόβους, καὶ ὠδύνας, ὅτ' αὐτὰς ταῖς ποιήσεσι, περὶ εἰσι, καὶ μὴ μόνον τὰ χρεῖα ἦν, ἀλλὰ καὶ τὰ φῶλα. ἀνδρῶν γὰρ τότε περὶ ἀδ' οἱ πρῶτες ἐσσι· ὡς αὐτῶν ταῖς ἀρεταῖς γ' ἐπὶ εἰσι ἀρεταῖς τὰ βελτίω. περὶ εἰσι καὶ δ' ἐπὶ δ' ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις ὁμιλοῦντας, ὅτ' μόνον ψυχασγωγίας καὶ ἐκπλήξεως χάρις, ἀλλ' ἵνα καὶ γ' τότε περὶ εἰσι, ὅτ' ἐκπλῶνται, καὶ ὅτ' ἀμείλῃ τῆν ἀνθρώπων οἱ θεοί.

καὶ τὸ μὲν ὅλον, περὶ αὐτῷ δ' ἰνρημλῆν τ' πρῶτα τῶν περὶ ἀδ' οἱ, καὶ μὴ μόνον κατὰ σκεδύαται, ὑπὲρ τ' πληρῶν ἀγωνίας καὶ θαύματος αὐτῶν γ' ἐπὶ γ' αὐτῶν, καὶ ἐκπληκτικῶν τῶν ἀκρόασι καθεῖσθαι. ὅτ' ἐκ δ' οἱ τινὰ περὶ τὸ εὖ καὶ εὐρηκῆσαι. ὁ γὰρ αὐτῶν τὸ πῶλον ἐπὶ εἰσι, γ' ὡς τὸ περὶ ἀδ' οἱ ἐπὶ εἰσι πρῶτον πρὸ καίται. διὸ καὶ ὅτ' μόνον τὰ πρῶτα μετὰ τῶν, καὶ ἐκτρεῖται τ' σκεδύαται, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν λόγους. ὅτ' ἵνα καὶ τὰ κακὰ καὶ ἐπὶ τ' πρῶτα θαυμάζεται, καὶ τὸν ἀκρόατῶν ἐπὶ εἰσι, πάντ' ἐπὶ εἰσι. πῶλον δ' ἐπὶ ταῖς μὴ θάδεσι τῶν λόγους, εἰς μὴ περὶ εἰσι. ἀλλ' ἀκριβῶς ἐκασα τ' ἐπὶ εἰσι πρῶτον πρῶτον, φανῆναι πρῶτον λόγους καὶ ὡς ἐπὶ καὶ τέχνης γ' ὡς γηγεῖος, καὶ πολλὰς ἀφορμὰς καὶ οἷον ἀπὸ εἰσι καὶ λόγους καὶ

2 3 πρῶτα

et auferre & in nocte hibernus. i. sacerdos: et irux. i. accipiter. Præterea tertijs subiuncti modi personis et addunt, ut qui pro elthn. i. uenerit, elthysi: & p λαβη. i. acceperit, λαβη et dicunt, Quæ particula & datiuus adiungunt, θυγατρι, υλη et. i. ianuis, syluis dicentes. Ad hæc dū taunoma. i. nomē, & nouson, pro τὸ ὄνομα, & τὴν νόσον. i. morbum, πεινὸν pro πεινόν. id est, uacuum, et meilā pro melā, hoc est nigrū, efferunt. deniq; et a cum pductū fuerit, in u mutāt, pro ἡγεα. i. Iuno, ἡρα, & pro ἀβλυα. i. Minerva, ἀβλῶν, efferentes. Et accidit, ut e contra η in u mutātes, dicāt pro λελησμεν. i. oblitus, λελασμεν. Insuper et circūflexa ita p diaresem efferunt, pro φρονῶν. i. intelligēs, φρονέω, & pro νοῶν. i. cogitās, νοέω dicētes. Eodē modo & genit. singulareis in us desinētes, pferūt, ut Diomedeos, Sapphoos. i. Diomedis, et Sapphus. Et circūflexos genit. pluraleis, ut Poleorū, Perseorū. Deniq; et pluratiuos nominū neutrius generis rectos in u desinētes, ut pectora, mēbra. Atq; idem de eiusdē numeri genitiuis iudiciū. Cæterū hoc eis propriū est, ut τετράφατε, & similia dicant.

Maximè vero Attica dialecto usus est, idq̃ propter u-
etate. nā quē admodū Attici p λαός. i. populus, λαός di-
cūt, sic et ipse Peneleos, et χεῖρος. i. debitum. Est a. eis fa-
miliare, cōtractionib. nōnūq̃ uti, & pro duabus unā syl-
labā facere, ut p & ἔπος. i. uerbū. ἵσπος: et p & ἰμῆρτον
i. uestimētū, δομῶλον. Quib. illud Homericū affine est,
Troiani a. inclinauerūt frequentes. Et illud. Κάπος lotū
ferēteis. Ad hanc n. ex huiusmodi opt. tollūt, δ' οὐκός. i. ni-
dearis, δλοκός. τιμῶς honores, τιμῶς. est atticismus, se-
kundū quem dictū est illud: Cateri u. discernamini celer-
rimè. Et quū dicunt, Plures deteriores, pauci uero patre
meliores. Quandoquidem i cōmuni lingua dicimus κακί-
ονδρ, etc. Solent quoq̃ huiusmodi accusativos nō per dia-
resim efferre, boues, pisces, βῆς uidelicet pro βόας circū-
flectentes, ut quū Homer. dicit, Πῖσces αἰνέσῃ. Et illud At-
ticè dictū est, Neq̃ ipsum robore rūpit flūetes. Sic iūgit,
iurat. Præterea et breues uocales Att. ex uerbis abiiciūt,
ut lauatur, existimo. Ad quē modū & pro ἔλνϣ. i. sol-
uebatur, λῦτο dicunt, Eorundē est dicere, uidebā, et pro-
fui, ita ut & præter necessitatē addāt. unde est etiā, Vinū i
funde bat. I quoq̃ i huiusmodi uerbis cōtrahūt, ut pro νό-
α. i. littora, νόες, et pro Νηρηίδες Nereides, Νηρηῖδες
dicāt. Sic et illud habet, Vos a, duo admodum uolebatis,
deniq̃ i dat. in i purū desinētib. quorū penult. α obinet,
idem fit: ut cornu, senectuti, iuari. Est et hoc Att. ubi di-
citur, sint, & sequitur. Eiusdē cōsuetudinis est, q̃ optat.
pro præt. indicat. usurpāt, quā & Hom. identidē utitur.
Præterea quū nominib. scēm. articulos, participia, et ad-
iect. masc. coniungunt, ut manus, mulieres: id q̃ & Plat.
familiare est, ut quū dicit, ἀγέτες, et ferentes: sapiens, ac-
iustus mulier. sic igitur & Hom. de Iun. ac Min. loquens
ait, Nequaquā in nostris currib. perculsi fuerint. Et, Sa-
nè Miner. inuitus erat. Et, Inclytus Hippodameia. Por-
rò quum dialecti multam quoq̃ in constructionibus pro-
prietatem habeant, quando poeta dicit, Ἀλλ' ἀγε διυῖνι
ιακulis pete tu Menelai. Attic. cōstructionem refert. Et
quādo ait, Accepit sibi sceptrū, & Themidi pulchridge
nū accepit paterā, Quo pacto igitur omnīū Græcorū uo-

Ω' τὸ ὑφαίρειν τὸ ἐν τῷ ἱερῷ, Ω' ἱερῆ. καὶ τὸ περὶ-
 θῆναι τοῖς οἰομένοις πτωχοῖς τ' ὑποστακτικῶν τὸ σι-
 οῖν ὅτι τὸ ἔλθῃσι, καὶ τὸ λάβῃσι, Ω' ταῖς δολικαῖς, θύ-
 ρησι, ὕλησι. Ω' τὸ λεγθῆναι ὄνομα καὶ ὑπόθεσιν, τὸ ὄνομα καὶ
 ὑπόθεσιν καὶ κενὸν καὶ μέλαν αὐτὶ τ' κενόν, Ω' μελαν.
 καὶ τὸ μεταβάλλειν τὸ αἰτεῖσθαι ἐκ τῶν ὡς τὸ η, ὡς
 τὸ ηρῆ, ἀλλῶν. ἔστι δ' ὅτε ἐκ τ' ἡναιτίῃ, τὸ η εἰς τὸ α,
 ὡς τὸ λελασμενός, αὐτὶ τ' λελασμενός, καὶ τὸ διαί-
 ρειν τὰ ποδισπωμῆλια ῥήματα, φρονέων, Ω' νοέων καὶ
 τὰς γηϊκὰς τὰς εἰς τὸς ἀγγέλους, ὡς τὸ διομήδεα, Ω'
 σαρπηδόος καὶ τὰς ποδισπωμῆλιας γηϊκὰς τ' πληθύν-
 τικῶν, ὡς τὸ πηλεῖν, πόρσεων καὶ τῇ ἑδ' ἐτορῶν
 τὰς πληθυντικὰς οὐδέας τὰς εἰς τὸ η ἀγγέλους. ὡς
 τὸ εἶναι, μέλαια, καὶ τὰς γηϊκὰς αὐτ' ὁμοίως, εἰδ' ὡς
 δι' ἐλεγεσι καὶ τὸ πετράφαται, καὶ τὰ παιῦτα.

[illegible]

Καὶ πρὸς τῇ σωτήρει ἡ πολλὰ ἰδιώματα ἔχουσιν
 τῶν ἀλεκτρυόνων, ὅταν ἔπῃ ὁ ποιητής, ἀλλ' αὖ' οἷς δι-
 σκιν μένεται καὶ κυδ' ἀλίμοιοι, ἀπὲρ κινεῖ δ' ἐκνυσί τῇ σωτῇ
 θῆσαν, ὅταν ἡ ἔπῃ, διέξατο οἱ σκῆπτρον καὶ δεμίσι
 καλλιπαρῶν διέκτο δ' ἐπ' αὖς, γὰρ τῶν τοις διορίζει, ὅπως
 ἢ ὅν τὰς πάντων ἐλλύων φωνὰς ἀβροῦζων, ποικί-
 λων ἀποδράζειται τὸ λόγον, καὶ χεῖται ποτὲ ἢ ταῖς

*Participium namq̃, ἔχων, id est tenēs, non ad umbrā sed
ad genus corporis, hoc est, ad ipsū Tiresiā, accommodauit.*

Sepe enim non ad uocē, sed ad sensum respicit, ut in hoc:

Bratio sen
su, nō uoce
congrua. *Omnibus est animus motus, motaq; Phalanges,
Aeaciden cupiunt, qui naues desidet altas.
Non enim phalanges, sed uiri, unde illa constant,*

Non enim phalanges, sed urri, unde illa constant, Achillem desiderabant. Præterea & secundum aliam mutationem, genera permutat, ut quum dicit:

Carula contexit nebula hunc, immobile perstans.

*Quum enim nebula & nubes eiusdem significantia sint, 10
et modo de nebula locutus esset, v. q. & q. neutrius gene-
ris apud Græc. ē, intulit. Similia. a. huic et illa carm. sunt.*

Vt volucrum istarum volitant examina multa,

(Strymonia q. grues, anser, colloq. superbus

Albus olor) gaudet. alis hinc inde uolant quum.

*Etenim quū generale auium nomē in neutro genere fmi
fisset, ac deinde illarū species in masculio subiūxisset, rur
sus neutraliter infert, nēpe cū strepitu desidētū: reddēs
uideliscet id, quod generali auium nomini familiare est.*

*Non solum autem genus, sed & numerum poeta saepe 20
commutat, dicens: Turba rates Græcas adeunt, perma-*

Numeri non gna frequēd. Singulari enim supposito, plurale appo-
titio. tum subdidit, dum uidelicet sensum magis quā uocem
respicit. Siquidem uox multitudo, appellatione quidem
singularis numeri est, multos autem in se complectitur.

*Simile autem & cōtrario est, quando supposito plurā
In singulare appositum inferitur, ut in hoc:*

Et habentes pectora magna

Quisq. uolat prorsum. Quisq. n. uoce quidē singularis numeri est, dum. a. ad multitudinē refertur, idem pollet 30 quod Omnes. Eandem schematis formam et illud habet:

Hi Pylon attingunt, Neleia mœnia clara,

Hi maris ad litus rem diuinam faciebant.

Pyli nāq̄ intelliguntur. Fit apud eum et casuū mutatio, ut quū nominatiuus et uocatiuus in talibus cōmutantur:

At Thyesta Agamemnoni gestandū relinquit. Et,

Castus Nubium congregator Iupiter. Et, Da mihi charus, et haud deterrimus inter Achivos. Genitivus a. & dativus in huiusmodi mutatur, Prima acie certat Phrygibus Paris optimus ille. Pro eo quod est, Phrygū. Et ē

contra, Hæc extenta iacet iuxta spelæa cauata. Pro cir
ca speluncam. Atq. mutationis istius causa est, quod no
minatiuus, accusatiuus, & uocatiuus quandam inter se

cognitionem habere uideantur, propterea quod nōia nem
trius generis, et pleraq. masculina, ac fœminina, tres i-
stos similes casus habeāt. Similiter a. et genit. cum dati-

no quandā affinitatē habet, idq̃ in duali oīm uocum numero deprehēditur. Quo fit, ut & Homer. casus haud im-
merito prater consuetudinem mutet. Nonnunquam u.

et rationes est inuenire istius mutationis, ut in hoc: Sci- 30
entes campi. et, Pertransibant campū. p̄inde nanq. est, ac
si diceret, transibant per campū. Belle. a. et casuū p̄mua

tio apud illū habet, in utriusq. poematis exordio, in qbus accus. præposito, rectū inulit, dicēs: Irā pande Dea, etc.

Magnorum fuerat quæ causa dolorum.

τὸ γὰρ ἔχον, ὃ πρὸς τῇ ψυχῇ, ἀλλὰ πρὸς τὸ γῆινος φ
σώματος, ἔτι πρὸς τὴν φρεσίναν. ἔρμουσε. πολλάκις
γὰρ ὃ πρὸς τὸ λόγον, ἀλλὰ πρὸς τὸ σημαίνοντι ποιῶ
ται τῷ ἀπαθήσει, ὡς ἐν τούτῳ· Πᾶσι δὲ ὄντιν θινός,
ἐκινήθη γὰρ φάλαγγες. Εἰσπορεύει πρὸς αὐτοὺς ἡ ἀμύ
μονα πρὸς αὐτοὺς. Τὸ γὰρ εἰσπορεύει πρὸς αὐτοὺς φάλαγγ
ες, ἀλλ' οἱ ἀνδρὲς, ὅτι ὡς αὐτοὺς φάλαγγες σιωπῶσι.

Καὶ κατ' ἄλλον ὃν τρόπον τὰ γῆνι θάλασσαν εἰς ὅταν εἴπῃ, νεφέλη δ' ἐμὴ ἀμφιέθηκε κύανιν, τὸ ἦ ὅπου ῥόθει· ἐπεὶ γὰρ σιωπῶντως λέγει νεφέλη, καὶ νύφῳ, πρὸ πάντων νεφέλῳ, ἐπὶ νύφῳ τὸ δ' ἐπὶ τοῦ νύφῳ ὁμοία δ' ἔστι τὸ τὴν κακὴν αὐτῆς ἐπ' ἡ

Τῶν δ' ἄστ' ὀρνίθων πεπενηνῶν ἔθνεα πολλὰ, καὶ
νῶν, καὶ γεράνων, καὶ πύκνων δολιχοδέρων, ἐνθα καὶ
ζῆθα ποτῶν ἀγαλλόμενα περὶ ῥυεσι. Προθεῖς γὰρ
ᾧδε τόρως τὸ γηλοῖόν τ' ἦν ὀρνίθων ὄνομα, εἴτα θυλυ-
κῶς ἐπὼν τὰ εἰδικὰ, ἐπ' ὧν ἔγκει πόλιμ ᾧδε τόρως

τὸ κλαγγυδιὸν περικαλίζοντων, ἀποδιδοὺς τὸ οἰκεῖον
τῷ γηρικῷ ὀνόματι· τὸ ὀρίθωμ. ἅμα ἃ τῷ γῆρι, καὶ αὐτὸ
ἀριθμὸς θάλασσης πολλᾶκις ὁ ποιητὴς, λέγων· Ἡ
πληθὺς ὕψιν ἦσας ὀχλαῶν ἀπονέοντο. Προθεῖς γὰρ ἐνι-
κόν, ἐπ' ἡγάγετο πληθυσμικόν, δ' ἔκλονε πᾶσι τοῖς σημαῖ
νόμῳ ἀναφίεωμ. ἐπειδὴ καὶ πληθὺς τῇ ᾧ πρὸς
γορίαν ὅσον ἐνικόν, πολλὰς δ' ἐν αὐτῷ πύλαι εἰληφον.

Ἐκ τῶν ἁγίων δὲ ἔστι τὸ ὁμοίον, ἐπεὶ δὲ αὐτὸ πρὸς τὸ θεῶν
πρὸς τὴν πληθύνειν τὸ ἐνικόν ἐπερνεχθῆναι, ὡς ἂν τὸ τῶν

Οἱ ἄλλοι μὲν ἵππορχοντες, πόρος αὖ πᾶς ὥς τε πα-
 τὴ γὰρ πᾶς, ἔξ λόγῳ ἐνικόμῳ ὅτι, τέτακ' ἢ ὕψι πλῆ-
 ρος, ἴσθι διωκόμενον ἔξ πᾶν τε, ρ' ἢ αὐτῷ ρ' ἡμέμα-
 σθ'· ἰδέας ὅτι κ' κᾶν· οἱ δ' ἐπύλον πηλὸν ἐϋ-
 κτιμένοιο πολίτῃσιν ἴθι, τείδ' ὕψι διωκόμενος
 δειρὰ ῥέζου. Νοῶνται γὰρ οἱ πύλοιοι.

ἡδὲ ἡ πᾶσι πῶσις γίνεται ἀλλοίωσις πρὸ αὐτῶν,
 οὐθῶας ἢ ἐκκλητικῆς γυμνασίου, ἐν τοῖς τοῖς
 τοῖς. Αὐτὰρ ὁ αὖτε θυῖς ἀγαμέμνονι λέπει φορῶ-
 ναί. Καὶ, νεφεληγερέτα Ζεύς. Καὶ, δὲ φίλος, οὐ-
 γὰρ μοι δοκίει ὁ κάκιστος ἀχαιῶν, γηρικὴς ἢ καὶ δὲ
 τικὴς ἐν τοῖς τοῖς, Τρῶσιν ἢ περὶ μάχην ἀλέξαι
 δρῶ. Θεοειδὴς. αὐτὶς ἔτρωον καὶ ἐκ τῶν γυναικῶν,

Ηδ' αὖτ' ἐταύνοσ' ὑπὸ πτερύγεσσι γλαφυροῖο, αὐτὶς
 τ' ὑπὸ πτερύγεσσι. καὶ τότε μιν διέδωκεν ἡ ἀείτεια αὐτῶν, ὅτι
 συγγράσαντες ἐδόκουν ἔχειν πῦρ ἀθάλασσαν, ἥ τε θυ-
 βίᾳ, καὶ αἰτιατικῇ, καὶ κλητικῇ· δι' οὗ γὰρ τοῖς ἐδιδό-
 ται εἶσιν αἱ αὐτὰ, καὶ γὰρ πολλοῖς τ' ἀρρογικῶν καὶ θυ-
 λικῶν, ἥ τε θυβίᾳ, καὶ ἡ αἰτιατικῇ, καὶ κλητικῇ ἡ αὐτὴ
 δίδωκεν. ὁμοίως δ' ἐπὶ ἡ γῆ καὶ πῦρ τὴν δολικὴν ἔχουσαν
 συγγράσαντες. ταῦτα δὲ γὰρ τοῖς θύκοις ἀριθμοῖς ὡς
 πάλαι μιν τῶν ὀνομάτων εὐρίσκετο, ὅθεν εἰκότως πῦρ
 τὴν σωθήειαν τὰς πῦρ σεις γὰρ ἀλλὰ σεις. γίνονται δ' καὶ
 λόγος δίδωκεν εὐρεῖν τὴν ὕλην ἀλλὰ γῆς, ὥς γὰρ πῦρ, ὡς ἡ γῆ
 νοῖσι πεδίοιο, καὶ τὸ, δι' ἐπεκτασθῆναι πεδίοιο, ὅσην πῦρ ἐπὶ
 ῥωμὸς αὖτ' ὑπὸ πτερύγεσσι. εὖ δ' ἔχει πῦρ αὐτῶν ἡ τ' ἐπεκτασθῆναι
 μεταβολὴν γὰρ ἀρχὴν ἐκαστοῦ τ' ποιήσασθαι, γὰρ αἷς πῦρ
 θεῖς τὴν αἰτιατικῇ, ἐπὶ ῥωμὸς τὴν θυβίαν, ἐπὶ ῥωμὸς
 ἐπὶ ῥωμὸς ἀπὸ τῆς θυβίαν ἡ μιν ἀποδοῖς ἀλλὰ γὰρ ἐδιδόκεν.

Et

6,

καὶ ἀνδρα μὲν ἐπέμψα πολύτροπον, ὃς μάλα
πολλὰ πλάγχθη. ἐσι δὲ πῆ γρηκὴ τῇ θυβῆαν ὠν
φέρει, ὡς γνῶτω, τῶν οἰνῶν βροδίῃσι. πολλὰ δὲ
ἔτερός γε χηματίζῃ, ὡς γνῶτω· φημί γὰρ καλῶν
σαὶ ὑποβλάπτουσαν, ἡμεῖς δὲ, ὅτε νηυσὶν ἐπ'
ὠκυπόροισιν ἔβαινον. Ἀργεῖοι, βῶσι φόνον καὶ κῆρα
φέροντες, Ἀσράπῳ ὠνδ' ἐφί, γνῶσιμα σήματα
φαίνων. τῶν δὲ ὁμοίῳ δὲ κακῆνο· ὁ δὲ ἀγλαΐ-
φι πεποιθὼς, ῥίμφα ἔγνων φέρε. καὶ ταῦτα δὲ
νεγκε κατὰ τινὰ ἀρχαίῳ συνήθην. καὶ δὲ ταῦτα
ἀλόγως. εἰ γὰρ τις τὰς μεθ' ἑαυτοῦ ἀναλυσὴν εἰς ῥήμα
τα, εὐροὶ αὖτ' ἀκόλουθον. τὸ γὰρ Ἀσράπῳ ἴσθι δὲ
τῷ ἥσραπτε. Ἐπὶ τοῖσι πεποιθὼς τῷ ἐπὶ πεποιθε. τὰ
τοῖσι δὲ κακῆνα πῶς ἀπλήσια, οἱ δὲ ὅσοι σκόπελοι δὲ
ἡ ἑρῶν δὲ θυρῶν ἰκάνει. Ἐπὶ τῷ δὲ ἀκριβῆντι, ὃ
ἡ μετὰ λαὸν ἀχαιῶν ἦν. ὁ δὲ ἐς βῶν ὁμαδου κίε.
Ἐπὶ τῷ τοῖσι πεποιθὼς γὰρ τὸ μέλλοντα πρὶ δυνούμ
τινῶν λέγειν, πῶς τὰ τῶν θυβῆαν πῶσι, καὶ τὸ
ποινὸν αὖτ' ἐκατόρῳ φυλάξαντα, ἀπὸ γὰρ τοῦ κοι-
νὸν τὸ λόγος. ὅτι δὲ τὸ κοινὸν τὸ λόγος χάρις πολλῶν
ὠν φαίνει, πρὸς δὲ λόγους. ἐσι δὲ ὅπου τῶν κοινῶν πῶ-
σι πεποιθὼς, τὸν ποδὶ ἐνὸς ὠν φέρει λόγους, ὡς γνῶτω.

Ἀμφὶ δὲ ἐξομλῶν γεραῶν τῶν ἡν δὲ υἱὸς δὲ.

Καὶ τὰ ἐπὶ τῷ ὀνομάτων ὁμοιότητι, πολλὰ κίε
ἡ τὸ συγκριτικὸν τιθεὶς αὐτὶ τὸ ἀπλῶς ὑποβο-
λῆς. τὸ πᾶν τὸ ὡς κε νέκει, ποτὶ δὲ τὸ ὑπερθε-
τὸν ὁμοίως αὐτὶ τὸ ἀπλῶς, ὡς τὸ δι' ἰσχυρότατος κεν ταῦ
ῥων τοῖσι τῶν ἡ δὲ ἀλλὰ γὰρ γνῶσις ὀνομασι. γνῶσις
ῥήμασι γινέσθαι ἀλλὰ γὰρ, τὸ ἡ ἐγκλίσιον, ὡς ὅταν τὸ
ἀπὸ ἐμφατοῦ αὐτὶ τὸ πῶς ἀκλῶς καταληφθῇ· οἶον,
θερῶν νῦν διόμηνες ὠν βῶσι μάχεσθαι ἀντὶ τὸ μά-
χεσθαι τὸ ὀρισικὸν αὐτὶ τὸ δυνάμει· οἶον, πληθύνει δὲ
αὐτὸ ἐγὼ μὴ ἴσθαι, δὲ ὀνομαζόμενοι, ἀντὶ τὸ μὴ ἴσθαι
καὶ ὀνομαζόμενοι. καὶ ἐκ τῶν γνῶσις, δυνάμει αὐτὶ ὀρι-
κῶ, οἶον· Ἐνὶ γὰρ γνῶσις ἀπὸ τοῦ ἀναξ, ἀντὶ τὸ ἀπὸ τοῦ
τῶν δὲ χρόνων ὅταν ὁ γνῶσις αὐτὶ τὸ μέλλοντος πε-
θῇ, ὡς γνῶτω. τῶν δὲ ἐγὼ δὲ λύσω πρὶν μὴ καὶ
γνῶσις ἐπὶ αὐτὶ τὸ ἐπελόνσετα. καὶ αὐτὶ τὸ πῶς
χρηστέον, γνῶσις ἡ τοῖσι πηλοῖσι ἴσθαι ἐπὶ ταῖσι, πολλὴ
δὲ ὕδωρ καλὸν ὑπὲρ περὶ, αὐτὶ τὸ ἐρρεῖ. καὶ μέλλων
αὐτὶ τὸ γνῶσις, οἱ μὲν δὲ υἱὸς ὑπορίον, οἱ
δὲ αὐτὸν. καὶ αὐτὶ τὸ πῶς χρηστέον, δὲ ὠν μὴ δὲ
πάντα θεὰ νημερτέα ἔπει, αὐτὶ τὸ ἔπει.

Καὶ δὲ ἀλλὰ γὰρ γνῶσις ἀλλὰ γὰρ, αὐτὶ πολλὰ
κίε, καὶ τῶν αὐτὶ γνῶσις πηλοῖσι, καὶ μέ-
σα, οἶον· Ἐκ τῶν δὲ ἐκ κολλοῖο μέγα ἐξίφθαι, αὐτὶ τὸ
ἐξίφθαι. καὶ καθορώμενος αἶας, αὐτὶ τὸ ὄρῳ. Ἐπὶ
ναυτίῳ τὸ γνῶσις πηλοῖσι αὐτὶ τὸ πηλοῖσι· δὲ ὄρῳ
σω τριπόδα χρυσάτου, αὐτὶ τὸ ὄρῳ.

Ἐσι δὲ ἰδὲ ὅπως καὶ τῶν ἀριθμῶν γνῶσις ἀλλὰ γὰρ,
τὸν πηλοῖσι αὐτὶ τὸ ἐνικὸν τῶν δὲ, ὡς πολλὰ
κίε γνῶσις πηλοῖσι, εἰ τις πῶς αὐτὸν λέγειν, οἶον·

τῶν ἀριθμῶν γνῶσις ἀλλὰ γὰρ, αὐτὶ τὸ πῶς καὶ κατὰ πρῶτον
παμπελοῖσι, καὶ δὲ γνῶσις μὲν τριπόδα ὄρῳ.

Αἶας

Et, Dic mihi Musa virum uasum, qui multa per orbem
Erravit. Est etiā quando genitino rellum infert, Nominati-
ut in hoc: Horum nunc homines qui sunt. Multa de uis geniti/
binc et alio modo figuratē dicit, quemadmodum est hoc: uo illatū.

Prædixisse Ionem affirmo, dico q̄ nuisse,
Hocce die naues scandeant quando marinos
Argiui, exitium Troia, fatumq̄ ferentes,
Fulgura disciens felicia, prospera signa.

Huic autem nec illud est dissimile: Et fretus nobilitate

Festinatē enim portā sua genua. Atq̄ hac secundum
meterem consuetudinem exulit, idq̄ non sine ratione. Si
enim quis participia in uerba dissoluat, rationem depre-
henderit. Siquidē fulgurans idem pollet qd̄ fulgurabat:
et fretus, idem quod, cū fretus esset. His et illa sunt affi-
nia: Haq̄ dua rures, quorum una polum attigit altum.

Et: Hi duo discreti, quorum alter adibat Achinos,
Alter at in urbem Phrygiam ueniebat.

Non n. ratione caret, si quis de duobus aliquibus diffin-
ius, nominatiuum casum præponat, et eo qd̄ nriq̄, ipso-
rum commune est obseruato, nouum orationis genus effi-
ciat. Quod aut nouitas orationis multum gratiæ habeat,
nemini obscurum est. Deniq̄ est et ubi casu communis
præposito, sermonem de uno infert, sicut in hoc:

Ambo sedentes uenerabilior erat Vlysses.

Nominū a. species immutat, dum sapientia cōparati-
uum pro absoluto ponit, quemadmodū hoc per superlatio mutatio.

nem: Sanior ut redeas. Nonnūq̄ uerō superlatiuum

itidem pro positio, sicuti hoc: Iustissimus Centaurorum.

Huiusmodi quidem nominum mutatio est. Ceterum mo-
di uerborum sic uariantur, ut infinitiuum pro imperatiuo

accipiamur, ueluti: Tydides alacris Troias pugnare fe-
roces, pro impugna. Aut indicatiuum pro optatiuo, ut:

Nilil de plebe loquar multa, nec eam recitabo. pro
Dixerim et nominauerim multitudinem. Et ē contra,
optatiuus pro indicatiuo, ueluti: Maiors hic pereat, pro
perisset. Temporum demde uariatio fit, quando præ
Teneris
sens pro futuro ponitur, ut in hoc: Hanc ego nō dimittā, mutatio:
quin prius ipsa senescit, pro Senescet. Aut pro præte-
rito, ut: Isthic sunt egdem bona balnea, fonsq̄ perennis

Profluit. Pro eo quod est, profluebat.
Aut futurum pro presenti, ut:

Occubitu alij sole, aut alij redeunte.
Aut præteriti uice, ut:

Metuo ne dea dicat omnia uera. pro dixerit.

Dispositiones quoq̄ sapientia apud eum mutantur, et pas-
siva aut media pro actiuis ponuntur, ueluti:

Traxit ē uagina magnū gladium.

pro traxit. et Videns Ajax, pro uidens. Et ē contra
actiuum pro passiuo, ut: Donabo tripodem, cui aureum
manubrium, pro donabo. Est etiam cernere, quo pa-
sto numeros immutans, pluralem pro singulari ponit, id
quod saepe usu uenit, dum quis de se loquitur, ueluti:

Nata Ionis dea, quando uolet hac dicito nobis.

Numerum

Pro mihi. Fit autem apud illum et personarum mutatio, tatio.
idq̄ uno quidem modo fit:

Culicola

*Ecce quicquid quod sunt, cuncti iussa ceperunt
Ordinavit pater tuus, praesto iisdem sumus omnes.
Multi namque, cum dixerent (inter quos et ea persona e-
rat, quae verba faciebat) utrumque, bellè extulit, et iussa ce-
perunt et Praesto sumus. Alio autem modo, missa facta ea
persona, de qua loquebatur, ab altera ad alteram transiit,
id quod Aversio proprie vocatur. Atque per imitationem
auditorum et monet et ducit, quemadmodum hoc est:*

Apostrophe.

*Hæstor nocte iubet clara Tæuros agitare.
Naves, exuniasq; finant ut quisq; cruentas,
Quem uero ratibus cernam præcul ire relictis.*

A narratio nāq; transitum fecit ad imitationem. In ipsa etiam narratione apostropha saepe utitur: Circa re Danaos retines Pelida feroces. Verum et pex imitationem, mutatione personarum utitur, sicuti in illo:

*Reuera pueris per est hac concio uestra
Inspidis, quibus band cura sunt bellica facta.
Ast Atrida, prius ueluti consultus erat, nunc
Præcipe Graingenis quo pacto pugna inenda.*

*Est et alia aëris species huiusmodi: Nescires utris
Tydides iunctus adesset. Pro aliquis nesciret. Et rursus:
Suaui odor, diuinus item frangebatur ab illo
Cratere, nec ibi non inde haurire placeret.*

*Participij uerborum loco utitur, ut in hoc: In horto fin-
clu grauatus, pro grauatur. ex: Ibi illi incurrerunt prius-
quam scientes: pro eo quod est, Priusquam scirent. Arri-
entos quoq; saepe cōmptas, pro postpositinis praepositinos
usurpans, deluti:*

*Ædidiſt hos Zephyro nento olim barpyia Podargē.
Et, Thoracem ſuum enim perdiderat fidus ſocius.*

Præpositio *Ad hunc modum et præpositiones commutare solet, ut:*
num alloco Hæsterna luce inisi post conuiuium, pro Ad conuiuium.
sis. et Morbū per exercitiū excitauit nocentē. Similiter et

Ne forte etiam propter noctem conentur pugnare.

*Pro per noctem. Nōnunquā uerò prapositiones aufert,
ut: Cuius is iacet dolens, pro de qua. &: Expectans nun-
quid ipsum loquatur, pro alloquatur. Ad hac alias prae-
positiones simili modo partim cōmutat, partim tollit. Etiā*

adverbia quaedam nunciat, ijs quae ad locum significant, in loco, et de loco, indifferenter utens. Neptotes autem alio confidebant, pro alibi, et: Ajax autem de propinquo venit, pro eo quod est prope.

*Est denique apud illorum et continuationis immutatio, ne
fuit: Nunquam vero cum illa concubuerat, iram vero mulie-
ris declinabat: pro eo quod est, iram namque mulieris decli-
nabat. Atque haec quidem dispositionis schemata sunt, quibus non
solum poetae, verum etiam orationis soluta scriptores uti sunt.*

Ceterum multa species schematum sententia apud illos sunt, quarum est et *Præexclamatio*, quæ fit, quando aliquis inter narrandum hoc prædicat, quod in alijs dicendis locum habet, sicut in hoc: Et quidem sagittam primus gustaturus erat, & *Adclamatio*, cuiusmodi est: Stultus posui factum sapit. Est & *persona* fictio apud eum, & *narratio*. Multas enim & diversas personas colloquentes in-

Αἰσὶν ἡ γὰρ καὶ τὰς ὅσας θείας ἐστὶν ὁλόμπαν, σοὶ τ' ὑπὸ πᾶσι θεοῖς, καὶ θεοῖς μὲν ἑκάστος, πολλῶν γὰρ ὅντων τ' ἐθέων, ἐν οἷς ἐστὶ τὸ λεγόμενον προσεσπαιον, ἐκὰς τῶν πελάγους ἐξ ἡμῶν, τὸ τε πᾶσι θεοῖς καὶ τὸ θεοῖς μὲν ἑκάστος.

Καὶ ἐτέρω τῷ τρέπον, ὅταν τὸ νῦν ἔσῃ, κ' ἐ-
τερον πρόσωπον μέλῃ, ὃ πρὶ δ' ὡς ἀποσο-
φῇ καλεῖται, τοῦ ἡμετέριον πνεῦμα ἄνω-
μαλον, οἷον ὅτι καὶ αὐτοῦ. Ἐτέρω τῷ τρέπον ἐκείνῳ
μακρὸν ἄσπερ νηυσὶν ὑπὸ ἀνέμῳ, ἐν ᾧ δ' ὄρα

κα Βροτόγοντα· ὁ μὲν δ' αὖ ἐγαμῖαν πάνθ' ἐθεύετο καὶ ἐτόρρετο
νοῦσα, ἀπὸ γὰρ ἧς διηνυγματικῶς μετέβαλλον εἰς τὸ μι
μικρον, καὶ οὖν αὐτῷ ἡ τῷ διηνυγματικῷ παλλάκιον χῆ
ται τῷ ἀποπροφῇ ἀμφὶ σε πωλλῶς ἔτε μάχης ἀκόρη
ται ἀφ' ὧς ἀπὸ καὶ καὶ οὖν τῷ μιμητικῷ χῆται καὶ μετὰ
βολῇ τῇ πρὸς ὧν αὐμ, ὡς οὖν τότῃ ἡ διη πασιμῶς καὶ
τὰν ἀγοράων· νηπιόχοι, ὡς ἔτι μέλει πολυμῖα
ὄργα ἀτρέσθι, σὺ δ' ἐγὼ, ὡς περιέχων ἀσυμφία βυ
λαι, ἀργυρὸ ἀργείοισι κατὰ κρατὸς ὑσμῖνας.

[illegible][illegible]

Εἰς δὲ τῆς αὐτοῦ καὶ τῆς συναθροισμῶν φιλανθρωπίας
οἴοντιν ἡ δὲ ὁ πάππος ἐμικθ. χόλον δὲ ἀλφειν γυναι
κός ἀντί τῆς χόλον γὰρ ἀλφειν γυναικός. ταῦτα μὴ δι
κατὰ λείπον ἐστὶν ἡμῶν καὶ ἄλλοι παῖδες ὁμόνου
ποιεῖται ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν λόγων συναθροῖται κτελεῖται.

Εστὶ καὶ ἡ δικαιοσύνη τῷ αὐτῷ πολλοῖς ἔδωκεν ἑ-
ραρισμὸν ἐν αὐτῷ, ὅτι καὶ ἡ πλοῦς καὶ ἡ φανερὰ
νεύει, ὅτι αὐτὸς δι' ἡμεῶν μεταξὺ τοῦ ὅτι ἐπὶ τοῖς
παρ' ἡμῶν ἐβόλῳ πάλιν, ὅτι τὸ πᾶν ἡ ἀ-
σθενὴς πρὸς τὸ γινώσκαι ἡμεῶν καὶ ἡ φανερὰ
στὸς αὐτοῦ, ὅτι ἐκ τῶν δὲ πρὸς τὸν ἑαυτοῦ.

Εἰς τὸ εὐαγγέλιον πνευματικῆς ζωῆς πολλὴν καὶ
ποικίλον πλῆξιν γὰρ ὑποδιὰ φέρει πρὸς σωτηρίαν ἐκ
A 2 γα

Et etiam quando à minimis similitudinem trahit, nō ad corporis magnitudinē, sed ad uniuscuiusq; naturā respiciens, quo fit ut improbitatē musca comparēt. Inspirauit huic Pallas musca improbitatem. Et assiduitatē eidem uiridanti comparauit. Haud secus at muscarū examina multa frequentāt. Globum a. & ingentem multitudinē ordine incedentē, apib. Sicut apum fuerint examina crebra uolantū. Ad hunc modū et irā, et persecutionem ostēdit, dicēs: Vespis in uia agentib. simileis. Atq; his subiungit: Quas pueri irritare solent: ut eo magis genumum earū furorē per puerorū irritationem concitatū, exaggeret. De cōtinua a. noce ait: Boni sunt locustis similes. Loquacissimū nanq; animal, et in hac parte inquietum. Eos a. qui nocēs incōcinnē permixtas efferūt, sic cōparauit: Haud secus atq; grūn clangor ferit aethera summum. Ordinātā uerō multitudinē auib. cōsidentib. assimilat: Cum clangore confidentiū. Visus a. & facti acrimoniā nōnunquā accipitri cōfert: Persimilisq; palūbineco, qui perceler instat. Nonnūquā u. aquila, quam etiā in alto uolitantem lepus pedib. celer non fefellerit. Visus nanq; acumē in eo ostēdit, quod cā procul ait uidere, celeritatē uerō, quod perniciosissimum animal capis. Hostis autem aspectu obstupescit ei comparat qui draconem uidet, ita ut nō puduerit eū uel à reptilib. exēpla sumere. Haud secus atq; dracone aliquis uiso redijt mox. Ab illis u. animatib. timiditatis quidē à lepore, et à cerno itidē sumit:

Cur adeò stupefacti estis uelut binnulus omnes?

A canibus autem, quando fortitudinem commendat:

Acres ut catuli mordent aprum, lacerantq.

Quando autem amorem erga liberos:

Vt canis egregiè catulos propugnat, amatq.

Quando uerò animi promptitudinem ad custodiendum:

Ut canis est promptus, fidusq; ad ovilia custos.

Reptū a. qui & fabulose, & audacter fit, lupis cōparare solet: Agnos ut lupus innadit, reptatq. tenellos. Fortitū dīnē n. & constantiā per sues syluestreis, pardos, & leones offendit: dūm unicuiq. quod natura sue propriū est tribuit. A suis impetum (quem hoc genus animantis ad pugnam innictum habet) mutuatur:

Idomenens apro similis propugnat ubiq.

A pardis pertinacem audaciam:

Nec penetrante eutem pilo, pugnare remittit.

Aleoni b. u. primă cunctatione, deinde & generositate:

Cauda utrinq. latus, lumbos, ac ilia uerrit.

Rursum a. hominis generosi cursū equo saturo cōparat:

Sicut equus saturus iuxta praesepe moratus. Et contra tardū incessum, ac in tolerando insuperabile, sic ostēdit:

Cen pueros per agros uadens propulsat a sellis.

Regium uerò habitum, ac præstantiam hisce expressit:

Eminet armento ueluti bos praestat & omni.

Neg. u. marinorū animatiū similitudines omisit, polypī quidē perseneratiū, & quā difficulter à saxis auellantur:

Extrahitur velut polypus si quando cauernis.

Delphini a. principatū, ac præstantiā inter alios pisces:

Vt pisces alios superat delphinus in undis.

Καὶ ἐσιόταν ἀπὸ τῆ ἐλαχίστης πρὸς τῆς ὁμοίως
 συμφορῆς τὸ μέγεθος τῆς σώματος, ἀλλὰ πρὸς τὴν φύ-
 σιν ἐκάστη ἀφορῶν, ὅθεν τῇ ἡλικίᾳ καὶ τῇ ἀκα-
 μψᾳ, καὶ οἱ μῆτος θάρσος ἐνὶ στήθεσιν ἔθηκε, καὶ τὴν
 στωχεῖαν ἐφ' αὐτῷ ζῶν, καὶ τε μεγάλων ἀδινάων ἐθ-
 νια πολλά, τῇ δ' ἀβροισμῶν, καὶ τὴν πολυπληθύναν μετ'
 δύταξίας μελίσσας· καὶ τὴν ἐθνικὰ ἐπὶ μελίσσας ἀδιν-
 αῶν, ὅτω δ' αὖ τὴν ὀργὴν, καὶ τὴν δόξιν ἐδ' ἔβην ἐ-
 π' αὐτῶν σφάσεις ἐοικότες ἐνοδίοις, καὶ ἐν πεδίαις,
 ὅς πεδίαις ἐριδιάνουσιν ἐθοντοῦ, ἵνα μέλλον τὸ ἐκ φύ-
 σης αὐτῆς θυμοφθόρις τῷ ἀπὸ τῆ παλαιοῦ ἐρτισμῶ ἐ-
 πίπαιεν, ὡς δ' συνεχὲς φωνῆς φασίμ' ἐδ' ὅλοι· τῆς ἡλικίας
 ἐοικότες, λαλίστατον γὰρ τὸ ζῶν, καὶ ἀπαιεσμον ἐν τῇ
 τῶν δ' ἀσωτῆς φρεσὶ καὶ φωνῆς παμμιγῆς
 ὅτως ἀκασον· καὶ τε πρὸς λαγνὴν γράων τέλει ἔρα-
 νόδι πρὸς τῇ εἰς τάξιν καθιστάμενα πλῆθος τοῖς καθ-
 μένοις ὁρνεῖται ὁμοιοῦ καὶ λαγνῶν πρὸς καθιζόντων.

τῶν ἡξουσιαστικῶν ὀφείας, αἱ τῶν ῥαββίως, ποτὲ
 μὴν ἱερακὶ ἡγασθῆναι. ὁκτὶ φρασσοφονῶ, ὅς τ' ὠκυ-
 σος περὶ τῶν ποταμῶν αἰτῶν, ὅμ τε αὐτῶν ἰόντων
 ποταμῶν ταχὺς ἐκ ἑλθεῖν πᾶσι. ἡξίσεις γὰρ τῶν ἡξουσιασ-
 τικῶν ὅτι ποταμῶν ἰδὲ αὐτῶν. τὸν ταχὺς ὅτι τῶν ποταμῶν
 κίεσται τοῦ ζῶον ἑλθεῖν. τὸ δὲ ἐκ πλαγίῳ ταχὺς ὀφείας πο-
 ταμῶν, δὲ ῥαββίους ὁράματα περὶ ὧν κίεσται, ὅτι ὅκτι
 σὺ δὲ ἀπὸ τῶν ἡξουσιαστικῶν ἡγασθῆναι λαβῆναι ὡς
 αἱ ὅτι τίς τε δὲ ῥαββίους ἰδὲ αὐτῶν καλίνους ἀπείσκει.

Απο τ' ἁλλων ζωων δ' εἰς αἰας μεν ἀπο τ' λαγων
 λαμβανει, καὶ ἀπο τ' ἐλάφου, ὁμοίως τ' ἰφθ' ὅτως ἐση-
 τε τεθνηπτοδ' αὐτῃ νεβοί, κυνῶν δ' ὅτε ἡ ἀλκήν
 30 ὡς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δ' ὦν κύνες, οἳ τ' ὡδ' δ' ἄρης.
 ὅτε δ' ἐφίλοτε κύνες δ' ἐκύνω ἀπαλῆσι πύδισκν
 λάκκισι βεβῶσα. ὅτε δ' ἐπιδυμῖαν πῶς τ' φυλάσ-
 σει, ὡς τ' κύνες πύδι μῆλα θυσωρήσονται τ' αὐλῇ.
 Ἀρπαγῶν δ' ἅμα μινθικῶς τ' ἵτα μῶς περσοσομῶν,
 λύνκοις εἰκασον, ὡς δ' λύνκοι ἄρνεσι, ἐπ' ἐχραον, ἡ ἐρί-
 τὸ τ' ἄλκιμον, καὶ ἄτρητον διὰ τε συῶν. (φοισι.
 ἄρῃων, καὶ παρδάλειον, καὶ λόντων ἐσθ' ἔξε, μερῖζων
 ἐκάσω τ' πῶς τῶν φύσιν οἰκῶν.

40 Τῶν ἡ συνὼν τῶν ὀρυμνῶν (ἢ ἔχει πῶς μάχην αὐτὴν
 πῶς αὐτὴν) ποιοῦν. ἰδοὺ μὲν οὖν δι' αὐτῶν πῶς μάχους συν-
 ἔκλειος ἀλλήλων. τὸ ὅτι παρὰ δὲ αὐτῶν τὸ ἀπαιτῶν τὸ πλ-
 ηρὺς ἀλλὰ τε ἐκ τοῦ διὰ τὴν πεπαιγμένην ἐκ ἀπολήγει.
 λεόντων τὸ τὸ μέλλον μὲν, εἰς τέλος τὸ γρηναῖον. ἐξ ὧν
 πλοῦράς τε καὶ ἰσχίον ἀμφοτέρωθεν μακίετα.

Γάλλῳ ἢ παρὰ βῆλῃ δρόμου ἀνδρὸς ἡμῶν, ἐπὶ
 πωροφῆς κικροισμῶν. ὥσθ' ὅτε ἡς σαυτὸς ἐπὶ πῶ-
 ῖκος ὡς ὡς φάτην. Ἐτὸν αὐτοῦ βραδύων πο-
 ρῶν ἀντὶ τῆς γῆς τῷ καρτῶν ὡς τῶς ἐδ' εἴην ὥς ὅτ'
 ὄνος παρὰ ἄρσαν ἰὼν ἐβίβαστο πῦλιδας. ἡμῶν ἢ βα-
 50 σίλειον κῆ ὑπὲρ χερσὶ ἐν πῶσε δὲ τῶ τῶν. αὐτὸς βῆς
 ἀγίλας μὲν ἐξ ἡσυχίας πᾶντων. ὁ κατελείπει ἢ
 ἐδ' ἐπὶ βαλασσίῳ ζῶν ὁμοίεστας. πολὺ ποδὸς ἢ
 τὸ παρὰ νόμον, δύσπα ὅσας αὐτὸν τῇ περὶ τῶν. ὥς
 ὅτ' ὅτε πολὺ ποδὸς θαλάμους βέλκω μὲν οἶο. διελ-
 ρὴν δὲ τὸ ἀγμονικόν, καὶ κρατὶς δύον τ' ἄλλων.

ἢ γὰρ ὅρος ὄντι, ὡς μέρος τ' γῆς, εἰ δὲ τ' ὕδαν τὸ λαμπρότατον, καὶ καθαρότατον, ὡς καὶ ταύτης ὕδατος, ὅν τις σοιχείοις πύμπης ὁσίας, ὅπως ὠκυμένης ὕδατος ὅν δ' ὅρων φιλοσόφων. ὥστε κατὰ τὸ εἶκος κοινὰ ὑπε-
 ῖσθαι, τὴν τε γῆν κατωτάτω δὲ βαρύντα, καὶ τὸ ὀλυμπόν αὐωτάτω ὄντα δὲ ἀφρότητα, ὅτε εἰς ταῦτα αἰ μεταξὺ φύσεως, πῆ μὴ κατὰ φύσιν τοι, πῆ δὲ ἀναφύοντα. τ' ἢ σοιχείων φύσεως ὅς γ' ὅντων συ-
 νείκεται, ἐξ ὁρῶντος τε καὶ ὑψώοντος, καὶ δόρυ μὲν τὸ καὶ ψυχρότης, ὑπὸ τ' ὅπως ἀλλήλα ἀναλο-
 γίας ἐκείσεως ὅνα πρὸς ἰσομύνης τὸ πᾶν, ἐμὲτα βολὰς μὴ μόριας ὑπομύνης, τ' ἢ πᾶν τὸ λῦσιν μὴ ὑπὸ διχομύνης, ἐκπεδὸς καὶ ἐφ' ὅτι ὅλα σωμα-
 τα ὅτως, ἀλλ' ὅτι μὴ φιλότιλ συνιέχοντες, ὡς γ' ἅπαντα, ἀλλ' ὅτι δ' αὐτὸς ἐκαστα φορδύμνα νέκει. ἀχθε-
 τὴν μὲν συμφωνίαν καὶ ὁμοίαν τῇ σοιχείων, φι-
 λίαν πῶτα γορῶντας νέκει. τὴν γ' ὁμοίαν.

Πρὸ δὲ τούτων ὁμοίαν τὴν φιλίαν, καὶ τὸ νέκει. αἰνίσσεται, ὅν τις φησὶν ἡρὰ τῇ αὐτῇ. Εἰς γὰρ ὁ-
 φομὴν πολυφύρου πᾶσα τε γαῖα, ὡκυμένη τε
 δειῶν γῆν, καὶ μὲν τὰ πᾶν. ὅς ἐμ' ὁφομὴν,
 καὶ σφ' ἀκρίτα νέκει αὐτῶν.

Τοῖς τοῖς δὲ γε καὶ τὴν ἀφροδίτην, καὶ τὸν ἄρην
 ὁ μὲν αἰνίσσεται, ὅτι μὲν τὸν διχομύνης, ὁ πα-
 ρα τῇ ἐμπεδοκλῆϊ ἡ φιλία, τ' δὲ ὁ τῇ ἐκείνῃ τὸ νέ-
 κει. ὅθεν ποτὲ μὲν σωματῶν ἀλλήλοισι, ποτὲ δὲ δὲ
 λύνονται. εἰς γὰρ δὲ αὐτῶν ἡλίου, καὶ δὲ σμῶι μὲν
 αὐτῶν ἡφαιστος, λυεῖ δὲ ποσειδῶν. ὅν τις δ' ἡλίου δει-
 ὅτι ἡ γῆν ὁμοίαν, καὶ ἡ ξηρὰ ὁσία, ἐπ' αὐτῇ γ' ὁμοίαν,
 ἡ ψυχρὰ τε, καὶ ὑγρὰ, ποτὲ μὲν σωματῶν τὰ πᾶν-
 τα, ποτὲ δὲ λύνονται.

Ἀκολουθεῖ τὸ τοῖς αἰσίοις ποιηταῖς
 ἐρμηνεύον, ὅτι ἐκ τῆς ἀφροδίτης σωματῶν
 ἀρμονία σωματῶν, ὅς γ' ὁμοίαν βαρύνον τε, καὶ ὁ-
 ξίαν, κίονα μύνης ἀλλήλοισι ἀναλόγως. ὅπως ἡ αὐτῇ
 κενταῖ ἀλλήλοισι τὰ τῇ γ' ὁμοίαν φύσεως τετυχεῖ
 τα, αἰνίσσεται ὅτι ποιεῖται καὶ γ' τῇ τῇ ἀφροδίτῃ
 τ' δειῶν, γ' ἡ πῶτα καὶ αὐτῇ μὲν τοῖς ἡλίοις, ὅς ἡ τοῖς
 ἡρῶσι βουδόντας ἀλλογοῖς ἐμφανῶν τὰς διω-
 μὲς ἐκείσεως τ' μὴ φοῖον τῷ ποσειδῶνι ἀντιτάσσεται,
 τὸ δειρμόν καὶ ξηρόν, τῷ ὑγρῷ καὶ ψυχρῷ. τὴν δὲ
 αὐτῇ τῷ ἄρηι, τὸ λογιστικόν τῷ ἀλογιστικῷ τῷ τῇ
 ἀγαθόν τῷ κακῷ. τὴν δὲ ἡρῶν τῇ ἀρτέμιδι τὸν αἰ-
 ρατῇ σελήνῃ, καὶ ὅτι ὁ μὲν σαβρός, ὁ δὲ πολυκίνη-
 τος. τὸν δὲ ἐρμῆν τῇ λητοῖ. ὅτι ὁ μὲν λόγος αἰεὶ ζῇ
 τε καὶ μέμνηται. ὁ δὲ λήθῃ τῷ δειρμῷ γ' ὁμοίαν. τ'
 δὲ ἡφαιστον τῷ ποταμῷ, κατὰ τὸ αὐτῷ λόγῳ κατ'
 ὅν τὸν ἡλίον τῇ θαλάσσῃ. διατὴν δὲ τῇ μάχῃ τὸν
 πρῶτον δειρμόν, καὶ ὡς τῷ γ' ὁμοίαν.

Ἐκ δὲ τῆς ἀφροδίτης ἡμῶν, καὶ τῆς ὑποδύτης
 ὁμοίαν φαίνεται, καὶ ὅτι εἰς δειρμόν ὁ κόσμος, ἐπ' αὐ-
 ρασμῶν. εἰ γὰρ ἀπὸ τῆς λῦν, ὅς αὐτὸς ἀρμόν τῇ
 ρας ἔχοντα διηγεῖται. καὶ γ' ὅτι ὁνόματι σωματῶν
 τὸ σωματῶν. ὡς καὶ γ' ἀλλοῖς πολλοῖς λεγόμεν ἀντι-
 στῆναι τῇ πᾶσι τῇ, σωματῶν δὲ τὸ αὐτῷ
 διωδῇ

Si enim mons est, ut partem terre: sive ceteri splendidi-
 mam et purissimam partem intelligas, cum hac quinquies
 essentia inter elementa fuerit, id quod quidam illi
 philosophi senserunt. Quoties haec abs te communis
 esse censuit, terra videlicet infimam propter gravitatem,
 et olympum supremum, propter levitatem. Quoties in-
 ista, natura interiecta, partim deorsum, partim sursum
 feruntur. Porro quum elementorum natura ex contrariis
 sit constituta, videlicet siccitate et humiditate, calore ac
 frigore: et quum per competentiam et temperantiam
 (quum inuicem habent) cuncta fabricentur, et ea perma-
 nente mutationes particulares fiant, et contra illa des-
 nente omnia solvantur, Empedocles cuncta ad hunc mo-
 dum consilare inquit:

Est ubi conveniunt in amore bene, est ubi rursus
 Singula discordant, licet, pugnant, capeffunt.

Vbi elementorum concordiam et unitatem, amicitiamque
 discordiam autem, contentionem appellat.

Ante hunc autem Homerus concordiam et discordiam
 in his obscure ostendit, in quibus Iuno apud eum ait:

Vado videre feracis cuncta latibula terrae
 Oceanumque patrem divinum, Tethydaque ipsam
 Magnas inter eos nascam an componere lites.

Talia etiam Veneris et Martis fabula sub verborum innu-
 lucris ostendit. Quorum illa quidem idem pollet, quod a-
 pud Empedoclem amicitia, hic autem idem quod apud il-
 lum inimicitia. Vnde fit, ut aliquando inter sese coeant,
 aliquando autem dissolvantur. Indicat autem eos Sol,
 Vulcanus vincit, soluit Neptunus. Vnde constat, quod
 calida et sicca essentia, et his contraria, frigida et hu-
 mida, nonnunquam omnia coagulant, nonnunquam
 vero dissolvunt.

Quibus et hoc consentaneum, quod apud alios poe-
 tas dictum est, quod ex Martis et Veneris consuetudine,
 concensus ex contrariis, graubus videlicet et acutis con-
 stitit, dum inter sese aequabiliter temperantur. Quod patet
 autem ea, quae contrariam naturam sortita sunt, sibi inuicem
 opponantur, poeta per aenigma significasse videtur,
 praesertim in acie deorum: in qua fingit, alios quidem Grae-
 cis, alios autem Troianis auxilium ferre, allegoricè uni-
 cuiusque vim ostendens. Atque Phobum quidem Neptuno
 in acie opponit, calidum et siccum, humido et frigido.
 Minervam autem Marti, rationale irrationali, hoc est bo-
 num malo. Iunonem vero Dianae, hoc est, aeternam Lunae,
 eo quod ille stabilis, haec vero instabilis sit. Mercurium
 autem Laioae, eo quod sermo aeternus quiescit, ac metui-
 nit, obliuio autem his contraria est. Vulcanum denique flui-
 dio, eadem ratione qua solem mari. Pugna autem specta-
 torem deum primum, et super hoc latantem fingit.

Ex praedictis autem simul et hoc ostendere Homerus
 videtur, quod et unum, et finitus sit mundus. Si enim in-
 finitus esset, nequaquam divideretur in numerum ha-
 bentem terminum. Ipso enim nomine terminum signifi-
 cat, quippe cum in alijs multis pluratio pro singulari a-
 iatur.

Clarius

**Deus nihil
aliud quā
mens.**

[illegible]

ὁμῶν γῆρ' ἀδ' ἢ πάλαι, ἀλλὰ ζεὺς πρότερόν γ' ἵα-
γον, καὶ πλείονα ἔδιδ'· καὶ ὅτ' πολλοὶς, γ' ἂν ἄλλ'
αὐτ' ἦναισι· ὅτ' σημαίνει, ὅτι αἰεὶ ὁρνοῦται.

Τῆς δὲ τοῦ διὸ ὁμοίας ἐχέει καὶ ἡ πρόνοια, καὶ
ἐμφορὴ, πῶς ὦν ἐρῶντες λόγοι πολλοὶ πρὸς τῆς
φιλοσόφου, τέτταρ' δὲ πάντων τὰς ἀφορμὰς ὁμοίως
πρὸς ἑα. καὶ τὰ μὲν ἐπὶ πρόνοιας τῇ διῶν τί αὐτὴ καὶ λεί-
γοι τίς; ὅπου δὲ παύσας ἐπὶ ποιήσεως ὁ μόνον πρὸς
ἀλλήλους ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων συμβαίνει, ἀλλὰ καὶ
καταβάντων ὑπὲρ τῶν γῆν, τῆς ἀνθρώποις ὁμιλοῦσιν.
ὁλίγα δὲ πρὸς ἀδελφότητα· ὅτι καὶ δεσπόμω, γ' οἷς
δὴν ὁ ζεὺς λέγων πρὸς τὸ ἀδελφόν· ἔγνωσ' ὁμοσίου
ἐμὴν γ' ἐσθλὴν βαλὼν, ὦν γ' ἑκαὶ φυλάττει, μέλας
μοι ὁλκὺ μολοί πορ'. καὶ γ' ἄλλοις, ὡς ποιοί, ἢ φίλον
ἀνδρῶν διακρίνον πρὸς τῶν ὁφθαλμοῖσιν ὁρῶ-
μαι, ἐμὸν δ' ὁλοφύρεται πρὸς.

Ἔτι δὲ τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα, καὶ τὸ φιλοφρόνων
αὐτὸ ἐμφανὲς ἐπὶ τῶν, πῶς αὐτὸ ἐπεὶ ὁδυσσεὺς ἐγὼ
θαίνο λαθοίμην, ὅς πρὸς μὲν νόον δὲ βροτῶν, πρὸς
δὲ ἑρὰ θεοῖσιν ἀθανάτοισι δίδωκε, τοῖς θεοῖσιν δὲ
ἐχέουσιν. γ' οἷς ὁρῶν δὴν, ὅτι ἐπὶ νῆσιν τὸν ἀνδρῶν πρὸ-
τον ὑπὲρ τῶν ἑαυτὸν, δίδωκεν δὲ ὑπὲρ τῶν σέβειν
θεῶν. πῶς ἡ αὐτοῖς τοῖς ἀνθρώποις ὁμιλῶντας καὶ συμ-
πονῶντας ποιεῖ αὐτὸν θεὸς, γ' πολλοὶς καὶ καταμαθῶν.
ὡς πρὸς καὶ τῶν ἀθλῶν, ποτε μὲν τῶν ἀχιλλῆος, αἰεὶ δὲ τῶ
ὁδυσσεὺς, ὅς τ' ἐμὴν τῶν πρὸς αὐτὸν, καὶ αὐτὸν πάλιν τῶν
ὁδυσσεὺς, καὶ ὅλα δὲ αἰεὶ αὐτὸν θεὸς πρὸς ἀνθρώποις πρὸς
εὐαγῶν οἶσιν. φησὶ γάρ·

Καὶ τε θεοὶ μὲν ἐκόντες ἄλλοδ' ἀπ' οἷσι παλαιοὶ τε-
λίδοντες ὑπὲρ πρῶτον πόλεως, ἀνθρώπων ὕβρις τε
καὶ θυνομένη ἐφορῶντες. ἐπὶ δὲ πρόνοιας τῇ διῶν,
ἰδιὸν δὲ τὸ βαλεῖν δίκαιος αὐτὸν ἀνθρώπου βίον.
ὅς τ' ὅφρ' ὁ ποιητὴς γράφει· οὐ γὰρ χεῖρ ἵα
ἔργα θεοὶ μάκαρες φιλέουσιν. ἀλλὰ δύνει τις σὺν καὶ
αἰσιν ἔργ' ἀνθρώπων. καὶ, ζεὺς ὅτε δὴ τ' ἀνδρῶν
κατασάμνῃ χαλεπὴν οἱ βίῃ γ' ἀγορῇ σχολιᾷ
κρίνῃσι θέμιστας. ὡς πρὸς γὰρ αὐτὸν θεὸς πρὸς ἐμὴν
τῇ ἀνθρώπων εἰσάγει, ὅτε καὶ αὐτὸν ἀνθρώπου μεμνη-
μένος αὐτῇ γ' πᾶσι τύχῃ. καὶ ὁ μὲν θυμὸν ὡς
τηγὸς φησὶν· Ἐλπομαι θυμὸν δὲ τ' ἄλλοισιν
τε θεοῖσιν ὁρῶν καὶ γ' ὁδὸν καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ
ὁ δὲ λινοδύων, ζεὺς πᾶσι ἀλλὰ σὺ γ' οἶσιν ὡς αἰ-
ρεῖται ἀχαιῶν. καὶ πάλιν ὁ μὲν κλέων· ἐπεὶ δὲ
τόνδ' ἀνδρῶν διὰ διαμείψαντες ἔδωκεν. ὁ δὲ θυ-
σκῶν, φησὶ νῦν μὲν τοῖς τῇ διῶν μνηστῆρας γ' ἵσταμαι,
πῶς ὦν ἄλλοθεν, ἢ ἐκ τῶν ἀνθρώπων δὲ τὸ λόγος
ἐκείνο τ' αἰσιν;

Τὸ δὲ γὰρ μὲν ἐν τ' ἰόσημον, συμπολιτὴν δὲ δὲ
γ' αὐτῶν θεὸς καὶ ἀνθρώπος δικαιοσύνης μετέχον-
τας φησὶ. καὶ γὰρ ὅταν εἴπῃ· Ζεὺς δὲ θέμις ἐκείνους
θεὸς ἀγορῇ δὲ καλίστας, τί πλ' αὐτ' ἀργυρέωντες
θεὸς ἀγορῇ δὲ καλίστας, ἢ τί πᾶσι τῶν καὶ ἀχαιῶν
μορμυρίδας; τί ἄλλο ὑποδίδωκεν, ἢ ὅτι νόμος πᾶ-
σι ὁ κόσμος διακρίνεται; καὶ πρὸς βαλόντες οἱ
θεοὶ ὁρῶντες τῇ διῶν τε καὶ ἀνθρώπων πᾶσι;
πῶς

Est patria, est aequale genus fratriq; mihiq;, Iup-
piter at prior est genitus me, pluraq; nouit. Aliquo
hoc saepe, Cogitat hic aliud rursum: hoc innuēs, quod
semper cogites. Ceterum ad Dei mentē providētia
et fatum pertinet, de quibus philosophi multa uer-
ba fecerunt. Horū autē omnium Homerus occasione
suppeditauit. Ac de providētia quidē Deorū quid De pro-
vidētia dei
attinet dicere? Quando per omnia poesim nō tantū in-
ter sese de hominibus disserunt, uerū etiā in terram
descendentes cū hominibus uersantur. Sed pauca e-
xēpli gratia contēplemur, in quibus Iupiter ad fra-
trē inquit: Sic Neptune deos cur nostra palatia coelī
Nunc teneant cunctos? cur mihi sunt pereuntes. Et
in alijs: Eheu, certē hominem fugientem mœnia
circum Percharū uideo peccatq; meū cruciatur.
Ad hęc regiā dignitatē, ac morū facilitatē innuit
dicēs: Non ego diuini posthac oblitus Vlyssis Es-
se queam, qui mente homines precellit, et aris Di-
uorum pecudes incendit, pinguis sacra. In quibus
cernere licet, quod uirū illū primò à mentis perspi-
cuitate, deinde à pietate erga deos collaudat. Ceterū
quo pacto cū ipsis hominibus deos uersantē ac la-
borantē fingat, in multis est perdiscere. Vt quū Mē-
nerwā aliquādo Achilli, semper autē Vlyssi, et Mer-
curiū Priamo, atq; in uniuersum deos hominibus
semper adesse putat. ait nāq;: Dii superi ex a quo
tractant homines peregrinos, Indigenasq; simul,
uastant et mœnia celsa, Iusticiam spectant huma-
nā, ac impia facta. Diuina autem providētia pe-
culiare est, uelle ut homines iuste uiuant. At istud
Poeta clarissimē inquit: Improbata facta hominū su-
peri auersantur, honestos Eximiosq; uiros precio
dignatur habere. Et: Quandoquē nocet succēssens
Iuppiter illis, Qui uiolēter agūt, ius figunt atq; re-
gunt. Porro quemadmodum deos hominibus pro-
spicienteis, ita et homines istorū memores in qua-
uis fortuna, inducit. Atq; dux quidē prosperē a-
gēs, inquit: Spes me magna tenet, uotumq; Ioui, su-
perūq;: Cunctis nunc facio, quod propulsabo ca-
mes hinc. Periclitans uerò, Iuppiter at rogitō, ser-
uabū ab aere Græcos. Et rursum is qui interfe-
cerat: Quandoquidem hunc hominem domui uir-
tute deorum. Morietis uerò: Prospice ne mea mors
conflet tibi numinis iram. Unde igitur potius il-
lud Stoicorum placitum, quā ex predictis ortum
habet?

Denique unum esse mundum, atque in eo et
deos et homines (qui natura iusticie participes
sunt) rem publicam simul administrare. Etenim
quando inquit: Diua Themis superos iussu Iouis
ante coegit, Cur tu rursus eos cogis, qui fulmine
splendes, Nunquid sollicitus de Teucris, nunquid
Achivis? Quid aliud innuit, quā quod mundus
civilibus legibus administratur? atque dii prae-
consultent, praesidente deorum et hominum
patre?

Ceterum

De fato. Ceterum opinionem de fato, in illis ostendit perspicue: Fata sua effugiet non quiquam, siue malus sit. Siue bonus, primum quum lucem aspexerit alma. At inter alia, in quibus fati potentiam confirmat, ipse quoque arbitratur (sicut et probatissimi philosophorum qui post eum uiguerunt, Plato, Aristoteles, ac Theophrastus) quod non omnia fato eueniant, sed aliquid etiam in hominibus sit situm, ut quibus libera sit uoluntas. Hinc autem necessitatem quodammodo coniungi, dum aliquis hoc quod uult, actum, in id quod non uult, incidit. Atque haec perspicue in multis declarauit, ut in utriusque poematis exordio. In Iliade dicens, Achillis iram Graijs exitij causam fuisse, atque tum Iouis uoluntatem completam esse. In Odyssea uero, Ulyssis socios propter temeritatem in perniciem incidisse. Deliquerant enim, dum sacras Phoebe boues attigerant, cum ab eis abstinere licuisset. Ad hunc enim modum praedictum erat: Has modo si uaccas dimiseris ire quiete, In patriam reditum, quamuis iactatus, habebis: Ledere si tentes, me praedicente peribis. Sic non uiolare, in ipsis situm: perire autem, quum uiolassent, ex fato consequens erat. Possumus autem et alio modo fortuita euitare per prouidentiam, id quod in illo monstrat:

Hic Laertiades praeter fatum perijisset, Castia ni Pallas dea suggessisset, utraq; Palma corripere saxum cupide, idque teneret, Donec spumofum, tumi dumque, quiesceret aequor. Hic enim e contrario periclitans, quantum ad fortunam, interierat, per prouidentiam autem seruatus est. Quod admodum uero de diuinis rebus multi et uarij philosophi plurimas occasiones acceperunt, sic et de humanis. Inter quas primo de anima periculum faciamus. Inter placita sane Pythagorae et Platonis, celeberrimum est, quod sentiunt animam immortalem esse: cui et alas Plato (ut ferunt) attribuit. Quis ergo istud pronunciauit? Homerus, qui inter alia et haec dicit: Ast anima ex membris uolitat Pluton in aedibus. In obscurum inquam, et in conspicuum locum, siue quis hunc aerem, siue subterraneum existimet. Atque in Iliade quidem Patrocli animam dormienti Achilli assistere fingit,

Vmbra Menetiae adiit miserabilis illum. Seminationem quoque ei affingit, in qua inter alia hoc dicit, Me prohibent alij manes transmittere flumen. In Odyssea uero quid aliud in toto descensu ad inferos demonstrat, quam quod animae post mortem supersites sint, et quum de sanguine biberint, loquantur? Norat enim quod sanguis, pastus et cibus sit spiritus: Spiritus uero ipsa anima, seu animae uehiculum.

Evidentissime autem et illud ostendit, quod existimet hominem nihil aliud esse quam animam, in quibus ait:

Tiresiae Thebani animus dein uenerat ad me, Aurea sceptrum tenens.

τὴν δὲ πόδι φησὶ εἰμαρμένης δόξαν, δαίμονισιν γὰρ ἐκείνοισι σάφους· μοῖραν δὲ τινὰ φημι πεφυγμένην ἐμμεναίαν δρῶν, ὃ κακόν, ὃ δὲ μὴ ἐδίδου, ἐπὶ τὰ πρῶτα γήνηται. καὶ γὰρ οἷς ἄλλοις κραταιῶς τὴν δυνάμει φησὶ εἰμαρμένης. ἡγείται μὲν τοι καὶ αὐτός, ὡς πόρ καὶ μετ' αὐτὸν οἱ δοκιμώτατοι φιλοσόφου, πλάτων καὶ ἀριστοτέλης καὶ διόφραστος, ὃ πάλιν καὶ δ' εἰμαρμένῳ παραγίνεται, ἀλλὰ τι καὶ ὕθι τοῖς ἀνθρώποις εἶναι, ὡς ὑπάρχει ἢ τὸ ἐκείσιν. τότῃ δὲ πῶς σὺ ἀπ' αὐτῶν τὸ καὶ λωαγεσμένον, ὅταν τις πρῶτος ὁ βέλτερ, εἰς ὃ μὴ βέλτερ ἐμπέσῃ. καὶ ταῦτα σαφῶς γὰρ πολλοῖς διεδέλωκεν ὡς τε καὶ γὰρ ταῖς ἀρχαῖς ἐκατόρας φησὶ ποιήσεως, γὰρ μὲν τῇ ἰλιάδι λέγων τὴν ὀργὴν τοῦ ἀχιλλεύος αἰτίαν φησὶ ἀπωλείας τῶν ἐλλώων γήνησθαι, καὶ τὸ τε τὴν διὸς βολῆσιν ἐκτελεσθῆναι. γὰρ δὲ τῇ ὁδῷ σέβας εἶναι ἐταίρους τοῦ ὁδυσσεύος δὲ τὴν αὐτῶν ἀβελανίαν ὀλέθρου πόριπτεσθαι. δῖμαρτον γὰρ ἀφ' ἀμφοῖν τῶν ἱερῶν τοῦ ἡλίου βοῶν, δῖον ἀρχέειν αὐτῶν. καὶ γὰρ ἢν περὶ κληῖον, τὰς εἰ μὴ ἐ' ἀσινείας ἐκείνης, νόστος δὲ μέδουσαι, καί κεν' ἐ' εἰς ἰδὸν κλυ, κακὰ πόρ πάροντο, ἰκοῖδε. εἰ δὲ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομαι ὀλέθρου. οὕτως τὸ μὲν μὴ ἀδικῆσαι ἐπ' αὐτοῖς, τὸ δὲ ἀδικήσαντας ἀρλεῖσθαι, ἐκ τῆς εἰμαρμένης ἀκόλουδον ἢν. γνῶσι δὲ καὶ τὸ ἄλλως συμβαίνειν ἐκ πῶνός τας ἀφ' αὐτῶν, ὃ πόρ γὰρ τὸ πάρος πορ.

Εἴθε δὲ καὶ δυνάμει ὡς ἐν μόρῳ ὡλετ' ὁδυσσεύς, εἰ μὴ ὕθι φροῦ δῆκε διὰ γλαυκῶπις ἀθήνη. ἀμφοτέρωσι δὲ χορσίμ' ἐπισυμυλῶ λαβεπέτης, ὃ ἔχ' ἐ' σφάχων εἰς μέγα λύμα παρήλθον. ἐν ταῦθα γὰρ ἐκ τοῦ ἐναντίου κινδυνώων ὡς τὸ τύχης ἀπόλεως, ἐκ πῶνός τας ἐσώθη.

Καθὰ πόρ δὲ πόδι τῶν δαίμων πολλοὶ καὶ ποιηταὶ πρὸς τοῖς φιλοσόφοις τὰς πλάσας ἀφορμὰς δὲ ὁμῶς λαβόντες, ὅτω καὶ πόδι τῶν ἀνθρώπων πραγμάτων, ὡς πρῶτον πόδι τῶν ψυχῶν περὶ σῶμα. τὸ μὲν δὲ τῶν δογμάτων, πῶς γὰρ καὶ πλάτωνος γήνησθαι τὸν ὄντι, τὸ εἶναι τὴν ψυχὴν ἀθάνατον, ἢ καὶ πῶς τῶν λόγων πῶς τῶν πλάτωνος. τίς ὁρῶν πρῶτον ἀνθρώπων; ὁμῶς, ἐπὶ τῶν ἀλλὰ τε, καὶ ταῦτα ψυχὴ δὲ ἐκ τοῦ σώματος ἀφ' ὧς δὲ βελή, εἰς τὸν αἰδῶ καὶ αἶρατον, εἴτε ἀεράθει τις, εἴτε ὡς γοῖον τόπον. καὶ ἐν μὲν τῇ ἰλιάδι ποιῶν τὴν τὴν παρ' ὅκλῳ ψυχὴν ἐφισαμένῳ κοίμῳ δῖον ἀχιλλεῖ· ἦλθε δ' ὕθι ψυχὴν παρ' ὅκλῳ δῖον, καὶ λόγους αὐτῶν πῶς τῶν πῶν, ἐν οἷς καὶ ὡς λέγ'· πῶς με ἐργασίαι ψυχῆς, εἰδωλὰ καμόντων. ἐν δὲ τῇ ὁδῷ σέβας δὲ ὅλης φησὶ νέκυας τί ἄλλο, ἢ τὰς ψυχὰς δαίμονισι μετὰ θανάτου διαμένουσας, καὶ φθιγγόμενους ἀμα τῶν πῶν τοῦ αἵματος; καὶ γὰρ ὡς ἔσθ'· ὅτι τὸ αἷμα νομὴ καὶ τροφή ὅτι τὸ πῶν καὶ τὸ δὲ πῶν, εἰς αὐτὴν ἢ ψυχὴν, ἢ ὄχημα τῶν ψυχῶν.

Εἰς ἀργεῖα τὰ ἢ ἀκάνοι ἀπέφθον, ὅτι τὸν ἀνθρώπου ὅδ' ἐν ἄλλῳ τῇ ψυχῇ νομίζ'· ἐν οἷς λέγ'· ἦλθε δ' ὕθι ψυχὴν θηβαῖος τερεβύτιος, χυσεον σκῆπτρον ἔχον.

spiritus nomine pro anima usus est, fatus ita: Inspirat uim pastori populorum. Et, Expirans animam. Et: Respirans igitur, mentem in praeordia legit. Hoc est, spiritum distractum collegit. Et: Respirabat, ubi Borea flatus ueniebat, Restituens animum, male qui discesserat inde. Nam externus flatus affinis, suscitato eius spiritu, qui animo defecerat, uita eum restituit. Nec ratione caret, quod etiam pro externo flatu, animae nomine usus est, dicens, Leniter admodum animans, nam dicere uult, quum respirare fecisset.

Animā in corporeā esse. Ceterum Plato & Aristoteles animam incorpoream esse putauerunt semper autem circa corpus uersari, atq; hoc tanquam uiculo indigere, propterea quod etiam dum à corpore liberatur, saepe numero ueluti imaginē spiritualem eius formae induit, quae corpori fuerat. Sic & Homerus nusquam in poesi deprehenditur animae corpus tribuere, sed hoc quod anima priuatum est, semper isto nomine appellare: ut & in superioribus quorundam memi-

nimus. Cum uero anima (ut & philosophis placet) duas potissimum partes habeat, unam rationalem, quae capiti insidet, alteram irrationalem, cuius pars quidē animosa in corde, cupiditas uero in praecordiis sedē habet, an non Homerus huius rei discrimē prior uidit, quando in Achille rationē cū iracundia pugnantem finxit, ac in eodem momēto de liberantem, num se de eo qui laeserat, ulcisceretur, an iram sedaret? Haec tenus haec animo uolens, ac mente uoluitans. Hoc est prudentiam, & ei oppositam furibundam iram quam à prudentia superari finxit: hoc nanq; ei Minervae apparitio uult. Praeterea etiam in alijs iracundiam per rationem admoneri finxit, atq; hanc cū principem subditae imperare. Cor tolera, quondam longē maiora tulisti. Saepe etiam iracundia rationi obsequitur:

Fatus erat postquam, sua corda in pectore frenat,

Factus erat rursus tolerans, & corde quietus.

Similiter & aegritudo:

Haec mala mittamus, quanquā sunt tristitia ualde, 40

Pectoribus lati ponamus mente dolorem.

Nonnunquam uero rationem ab iracundia superari ostendit: id quod non laudare, sed uituperare uidetur, ut quum Nestor Agamēnoni contumeliam, qua Achillem affecerat, exprobrans inquit:

Consilio nostro nequaquam, namq; ego multis

Dissuasi, sed tu cordi indulgere superbo

Malebas, fortemq; uirum contemnere, magno

Qui superis precio fuerat, summoq; in honore.

Hic autem similia Achilles quoq; Aiaci loquitur: 50

Omnia uera quidem dixisti, proq; decore,

At cor bile tumet, quādo huius cunq; recordor,

Qui me praecunctis nihili modō fecit Achiuis.

Sic etiā est, quādo praetimore ratio obstupefit, ut cū Hector secū deliberat, an cū Achille cōgressurus sit,

Est

πνδύματ' ὀνόματι λέχεται ἐπ' αὐτ', ὡς ἐπ' αὐτῷ. ἐμπνδύσει μὲν ὁ μέγα ποιεῖν λαδρ. καὶ, θυμὸν ἀρεπνέω. καὶ, ἥδ' ἐπεὶ ὅρ' ἀμπνυτο, καὶ ὅρ' φρενὰ θυμὸς ἀγέρεθ'· τοῖσι, τὸ πνδύμα διεσαρμμένον σωελέξατο. καὶ, αὖθις δ' ἀμπνυῖθι, πρὸ δὲ πνοιῆς βορέας ζῶντος ὑπὸ πνέου κακῶς λεκαφνότη θυμὸν. τὸ γὰρ λειποθυμῶν τὸ πνδύμα φησὶν ὡς ἔξωθεν πνοὴ συμφυῆς ὅσπερ, ζῶντα αὐτὸν κατέσχευε. σωαλέρε' δὲ τῷ λόγῳ, ὅτι καὶ ὑπὸ τῷ ἐκτὸς πνδύματ' τῷ τ' ψυχῆς ὀνόματι λέχεται ἐπ' αὐτῷ· ἡ καὶ μέλας ψύξατο. βέλεται γὰρ ἐπ' αὐτῷ ἀντιπνδύσσει.

Πλάτων δὲ καὶ ἀριστοτέλης τὴν ψυχὴν αὐτῷμα φησὶν εἶναι ὁμοίαν, αἰεὶ δὲ πρὸς τὸ σῶμα εἶναι, καὶ τότε ὡς πρὸς ὁρμήματα δίδωται. διὸ καὶ ἀπαλλασσομένη τὸ σῶμα, τὸ πνδύματικόν ἐφέλκεται πολλὰ καὶ ἀπορρήματα γέρον, ἢ ἔχει τῷ σῶματι μορφῇ διαφυλάσσειν. οὕτως οὖν καὶ ὁμοῦ ὁ δαίμων τῆς ποιήσεως εὐρεθῆσεται σῶμα τὴν ψυχὴν καλῶν, ἀλλὰ τὸ ἐσθρμνόν ψυχῆς αἰεὶ τούτῳ τῷ ὀνόματι πνδύματι, ὡς καὶ τινῶν γὰρ τῆς πρὸς αὐτὸν ἐμνημονεύεται. τὸ δὲ ψυχῆς ἐχούσης (ὡς καὶ τοῖς φιλοσόφοις δοκεῖ) τὸ μὲν λογικὸν γινώσκον τῇ κεφαλῇ, τὸ δὲ ἄλογον. καὶ τούτου, τὸ μὲν θυμικὸν γνοίκοι τῇ καρδίᾳ, τὸ δὲ ὑπὸ θυμικὸν γὰρ τῆς πρὸς τὴν γαστέρα, ἀρ' οὖν τὸ πρότερον ὁμοῦ ὁ δαίμων τῇ τούτου διαφραγῇ, ὅς ἐποίησεν, ὑπὸ μὲν τῷ ἀχιλλέως τὸν λογισμὸν τῷ θυμῷ μαχόμενον, καὶ γὰρ τῇ αὐτῇ φρενὶ διανοόμενον ἢ ἀμύνειν τὸν λευπηκότητα, ἢ παύσαι τὸν χόλον; ἔως δὲ ταῦτ' ὁρμαίνει καὶ φρενὰ καὶ θυμὸν. τοῖσι τῇ φρονήσει, καὶ τῇ ἀντικειμένη αὐτῷ θυμικῷ ὀργῇ, ἥς τῇ φρονήσει ὑπὸ καρτέρει πεποιήκε. ὅσπερ γὰρ αὐτῷ ἡ ὑπὸ φανεία φησὶν ἀβλύας βούλεται. καὶ γὰρ ἀλλοις δὲ ποιεῖ τὸν λογισμὸν τῷ θυμῷ παραινῶντα, καὶ ἀπορρῶντα τῷ ὑποταγμένῳ λελόνοντα. Τέτλαδι δὲ ἱεραὶ δὴν, καὶ κώτερον ἀλλ' ὡς ἐπ' αὐτῆς. καὶ πολλὰ καὶ μὲν τῷ λογισμῷ πείθεται τὸ θυμικόν, ὡς γὰρ τῶν τοῖς ὡς ἐφ' αὐτῇ, ἐν εἰδησι καὶ παρρησίᾳ φίλον ἦτορ. τῷ δ' αὐτῷ γὰρ πείθει καὶ δὴν μὲν τετληκῆς. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ λυπούμενον· ἀλλὰ τὰ μὲν πρὸς τὴν χυδαίαν σοφίαν, ἀχρύνοντα, θυμὸν ἐν εἰδησι φίλον διαμείψαντα ἀνάγκη. ἐνίοτε δὲ πρὸς γῆρας μὲν τὸν θυμὸν τῷ λογισμῷ παραινῶν, ὅπερ οὐκ ἐπαινεῖν, ἀλλὰ ψέγων φανερὸς ὅστις. ὡς δὲ ἐνέως τῷ ἀγαμέμνονι τῇ εἰς τὸν ἀχιλλέα ὕβρις ὀνειδίζων φησὶν· οὐ τι καὶ ἡμέτερον γῆρας, μάλα γὰρ τοῖς ἐγὼν πόλλ' ἀπεμυθόμην, σὺ δὲ σὺ μεγαλήτορ θυμῷ εἴπας, ἀνδρα φέεις, ὅρ' ἀθανάτῃ πρὸς ἐτίσαν, ἡτίμνας. ὁμοίως δὲ τῶν τοῖς καὶ ὁ ἀχιλλεύς πρὸς τὸν αἶαντα λέγει· πῶντα τίμοι κατὰ μοῖραν εἴσω μὲν ἔχοντα. ἀλλὰ μοι οἶδ' ἀνεται καὶ δὴν χόλος, ὅπ' ὅτ' ἐκείνο μνήσομαι, ὅς μ' ἀσφηνλον γὰρ ἀργείοισιν ἔρεξεν. ὅτῳ δὲ καὶ ὑποφύσας εἰμι, ὅτι ὁ λογισμὸς ὁρίσεται· ὅπ' ἐκτὸς μὲν διανοεῖται ὑποσώμει τῇ

πῶς τ' ἄχιλλεα μάχῃ. βέλτορον αὖτ' εἶδ' ἐξυ-
νελαννέμεν, ὅππῃ τὰ χεῖρα ἐδιδόμην ὅσποτέρω ἔχον ὀ-
λύμπιοι δ' ὄνυχ' ὀρέξην. εἴτ' ἀναχωρεῖ πλοσίοιο γα-
νομένο τ' ἀχιλλείως. ἔκθερα δ' ὥς γνόσκον, ἔλεβρον,
ὅδε γὰρ ἐτλη αὐδὶ μέλει, ὅπισθεν δὲ πύλας λίπε,
βῆ δὲ φοβηθείς.

Εἰ δὲ λέγειν νομίζω, ὅτι τὰ πρὸς τὴν πόλιν τῶν παρ-
δίων σιωπῆσκον, ὁρῶν μὲν ὅτως· ἑραδίην δ' εἰς γν-
δορ ὕλῳ κτε. λυπῶν δὲ τὸ μέγιστον ὁδυρόμενον,
καὶ ἐχθρὸν σὺν ἑδναὶ ἑραδίην. τὸ δὲ φόβον· ἑρα-
δίην δὲ μοι ἐξω σὺν ἑωρὶ ἐκθρόσκῃ, τρομὴ δ' ὑπὸ φαί-
διμα γύια. κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ λόγον ὡσὺρ τ' ἄν
φόβον, ὅτω καὶ τὸ θάρος· πρὸς ἑραδίην ἀρφαίνα.
ἑραδίην ἀλλήλοισιν πολέμειον, ἢ δὲ μάχιδον. ἐκ δὲ
τῶν ἐκθρῶν ἐδοξε τοῖς σιωπῆσιν, τὸ ἡγεμονικὸν εἶναι
πρὸς ἑραδίην. τὸ δὲ ὑπὸ θυμῷ ὅπως πρὸς γαστέρα
γὰρ πολλοῖς ὁρᾶται, καὶ γὰρ τὸ τοῖς· ἀλλὰ με γαστήρ,
ὁτρύνει κακορροῖς. καὶ γαστέρα δ' ὅπως ὁτρύνει
φαι μεμαῖσιν. καὶ τὰς αἰτίας δὲ τῶν πρὸς τὸ θυμ-
κὸν μέγιστον φησὶ ψυχῆς, φύσει συμβαινόντες κατὰ δὲ
τῶν μὲν ὁρῶν ὑπὸ λυπῆς ἐγγινομένῳ, ζῆσιν δὲ
τινα τοῖς αἵμασι, καὶ τοῖς ἐν αὐτῷ πόνῳ κατὰ τὸ σπῆν
ἐμφαίνον, ὥς ἐν τοῖς· ἐκθρῶν, μὲν δὲ με-
γαλὴ φρεσὶν ἀμφιμέλαιναί· πῶς πλαντ', ὅσπερ δὲ αἱ
πυρεῖ λαμπρῶν ὄντι· ἐκθρῶν. μὲν δὲ γὰρ τὸ πόνῳ
πρὸς ἑραδίην εἰσὶν, ὅσπερ δὲ ἐγγίνεσθαι καὶ φλέγειν
ὑπὸ τῶν θυμῶν οἶσται. πάλιν δὲ αὐτὸ τῶν φοβου-
μένων πόνῳ συγχρόνον καὶ κατὰ ψυχρόνον,
τὰς φρένας καὶ τὸν τρόπον ποιεῖ, καὶ τὰς ἀρῆσεις
ἐν τοῖς σώμασι. πάντα γὰρ ταῦτα συμβαίνει· ὑπὸ
ψυχῆς, ἢ μὲν ὡς ὅτι, ὅτι τὸ δόρυ σιωπῆσιν
εἰς τὰ μέγα, τὸ ἐκθρῶν ἀρῆσαι τῶν ὑπὸ φαντασ-
ῶν τῶν ἐν τῷ σιωπῆσιν πόνῳ πόνῳ ἀρῆσαι
τὸ σῶμα· ἢ τὸ φρεσὶ, ὅτι τῶν θυμῶν τὸ ὑγρὸν,
αἱ τρεῖς πρὸς ἀντίστανται. πάντα ὅρ ταῦ-
τα σαφῶς σημαίνει ὁμοῖον. φρεσὶ γὰρ τὸ· χλωροῖ
ὑπὸ δὲ αἵματι. καὶ, χλωρὸν δὲ ἄρα. καὶ, τρομῆς
ὑπὸ φαίδιμα γύια. καὶ, ὥς φαίτο, σὺν δὲ γέροντι
νόος χύρ, δὲ αἵματι δὲ αἰνῶς. ὅρ δὲ τρεῖς ἔσαν ἐν
γναμπίοις μέλεσιν.

Κατὰ ταῦτα ὅρ καὶ τὸ ἐφοβῆναι, εἰ γὰρ λέγει, καὶ
τὸν φόβον κρύοντα πρὸς ἑραδίην. ἐκ τῶν ἐναντίων,
θαλπορῶν τὸ θάρος, καὶ τῶν ἀγαθῶν ἐλπίδα. τὰ
μὲν ὅρ φαῖλα πρὸς αὐτὸν διακρίνει τὸν τρόπον.

Πάλιν δὲ τῶν πρὸς ἀριστοτέλῳ ἀρεῶν πρὸς ἡγε-
μονικὸν τῶν νέμεσιν, καὶ τὸν ἔλεον (τὸ γὰρ αὐτὸ ἀγαθὸς
δ' ἀκνεύεται ὑπὸ τοῖς πλοσίοιοις, εἰ παρ' ἀξίαν δ' ὑπερ-
νέμεσις καλεῖται· τὸ δὲ λυπῆδ' εἰ παρ' ἀξίαν δ' ὑ-
περῶσιν, ἔλεος λέγεται) ταῦτα καὶ ὁμοῖον πρὸς
καὶ τοῖς ἀγαθοῖς νομίζει, ὅπως καὶ τῶν ἀντιθέσεων
αὐτὰ. ποιεῖ γὰρ ἄλλα τε, καὶ ταῦτα· αἰνῶν δὲ
ἀλλήλων μάχῃς τελαμωνιάδαο· ζῆος γὰρ οἱ νέ-
μεσις, ὅτ' ἀμείνωνι φωτὶ μάχοιτο. καὶ ἐν ἀλλοῖς πάλιν
οἰκτάζει τὸ αὐτὸν τρόπον διακρίνοντα πρὸς τῶν.

Ἐπεὶ

Est satius multo ut Pelida congregiamur, Et uideamus utrum faciet uictoria clarum. Deinde recedit, ubi Achilles propius accesserat: Hectora cum sensit, rapuit metus, ut fugeret mox, Linqueret ut post se portas, & moenia Troiae. Manifestum uero & illud est, quod animi perturbationes circa cor constituant, iram quidem ad hunc modum: Cor autem ei intus latrabat. Aegritudinem uero: Lugens, atq; dolens, laceras cur pectora chara? Metum uero: Excideratq; mihi cor charo pectore lugens.

Subq; tremunt membra. Porro qua ratione metum, eadem & audacia iuxta cor esse declarat: Cor furit in saeuum sine fine incurrere Mariæ. Caterum quando inter predicta, Stoicis uidetur, rationem tanquam principem in corde, cupiditatem uero circa praecordia esse sitam, Homerus id cum in alijs multis, tum in his perspicuum facit: Sed me ueter stimulat maleficus. Et: Haudquaquam mentem licet oc-

cultare uolenti. Præterea & causas eorum quae penes animosam animæ partem sunt, & à natura contingunt, pernidit. Quippe ira ex aegritudine nasci, & sanguinis ac spiritus (qui in eo est) feruore quendam esse demonstrat: ut, Aegrefert adeo, ut praecordia sanguine plena, Utq; micent oculi subito uelut ignea lampas. Pro spiritu namq; uidetur, id est iram ponere uidetur, cumq; in irascētib; nasci & incendi existimat. Porro quoniam is rursus in metuentibus perturbatur ac refrigeratur, horrore, tremore, & palliditate in corporib; generat, siquidem omnia haec ex frigore oriuntur. ac Pallor quidem, quando calor in media se confert, ac Rubor superficiem deseruit: Tremor uero, quia dum spiritus intus constringitur, corpus tremefacit: Horror, quia conrescente humore, pili dum premuntur, rigescunt. Omnia igitur haec Homerus clare innuit, cum inquit, Pallidi præ metu. Et: Pallidus metus corripiebat. Et: Membra tremunt mihi. fortia claraq; quondā. Et: Sic fatus simulatq; seni mens fusa timore.

Obstupuit, steteruntq; comae, & uix membra leuabat. Ad eum igitur modum & prostimuit, friguit ait: et metum gelidum appellat. E contra autē, pro audacia, & bona spe, confidentia, quae Graecis à calefaciendo, seu feruendo dicitur, usurpat. Atq; ad hunc modum uitiosos affectus discernit. Caterum quoniam Aristoteles indignationem ac misericordiam pro laudabilibus affectibus habeat (dum namq; boni uiri uruntur, quando alios præter meritum feliciter agere uident, indignatio uocatur: dum autem illi dolet, si quis præter dignitatem infelicitè agat, misericordia dicitur) Homerus quoq; haec ex bonorum uiuorum officio esse putat. ubi etiam Ioni ea, tum alia tribuit. Facit enim & alia & haec: Cum Telamonefato pugna detractat inire Iuppiter: hocq; facit, superetur quo minus iste. Et in alijs:

Rursus miseratur eundem fugientem, moenia circum. Porro

Affectuum causa.

De bonis affectibus

uitio. *pēs & rationalis sit, altera uerò ratiōis expers, et af-*

io

Magnanimū quamvis crepitat cor, pectore læto.

0

οὐτ' ἔν' παρὸς ἄλλοις πόσον μὲν, ἔτε λιόντος.
 ἔτε σὺς ἀπὸ θυοδόφρονος, ἔτε μάλισα θυμὸς
 γνὶ σῆθεσι ποδὶ διγνέει βλεμειάινει· ὅσον παύθου
 ὕδωρ ἑμμελίαι φρονέουσι. οὗ ἢ λυπουμνίων ἔμπα
 βίεσθον ὀδυρμὸς ἀκρόνῳ φωνᾷς ἀπεικάζει, ὡρ τέ-
 κνια ἀγρότου δέχονται, πᾶρος πετελιῶν γηέων· οἱ
 μὲν οὖν σῶκοι, τὴν ἀρετὴν τίθον· γνὶ τῇ ἀπαθείᾳ,
 ἐκείνοις ἐπὶ μῆλοι, γνὶ οἷς παῦ πᾶθμα αὐχεῖ, λέ-
 γου ποδὶ μὲν λυπῆς· ἀλλὰ χεῖν τὸν μὲν κατὰ δα-
 ῖην, ὅς κε δαύησι νηλεὰ θυμὸν ἔχοντας, ἐπ' ἡμᾶς
 διακρύσαντας. κῆ, τίτῃε δεδίακρυσαι παρὸς κλεις,
 ἢ ὕτε κούρης· ποδὶ δεδρυγῆς, ὡς ὄρις ἐκ τε θεῶν, ἐκτ' αὐ-
 θρώπων ἀπόλλοιτο. ποδὶ ἢ τ' φόβος μὴ τι φόβου δὶ
 ἀγόρευ, ἐπεὶ δὲ σε πεσιέμεν οἶον. αἰ· ὅς δὲ κῆ
 ὑμέων. βλήμεν, ἢ τυπείς θανάτου καὶ πότμου
 ἐπίσταν, τεθνάτω. ὅτως καὶ ποταλὸν μῆλοι εἰς μα-
 νομαχίαν ἀφόβως ὑπακούουσι, καὶ πλείους αὐτ' ἐνός
 αἰύσανται, καὶ ὁ πετρωμὴν οὐδ' ἔν' ἥσων ἔχει τῇ
 θάρσος παρὰ μὲν, ὡς που φησὶ· νῦν δὲ μ' ὠδὴ γὰρ
 παρὸς πύθους εὐχαι αὐτῶς, καὶ πᾶς ὁ γῆρας
 ἀπεικάζεται λίοντι, ἢ κἀπρω, ἢ χεῖμα ἔρω, ἢ λαίλαπα.
 οἱ δὲ ἐκ τῶ ποδὶ πάτου τὴν ἀπάθειαν αὐτῶν
 αὐθρόπων νομίζουσι, τὴν δὲ μετριοπάθειαν εἰς ἀγόν-
 τῶν, ὅτ' τὴν ὑπεβολὴν τῶν παθῶν ἀναρεῖν μετρί-
 τῶν, τῇ ἀρετῇ ὀρίζονται. καὶ ἄμωρ αἰ παρὰ γὰρ
 οὗ ἀρίστους ἔτε ἀγῶνις, οὐτὲ μὴ ἀφόβος, ἢ ἀλύ-
 πους παυτελῶς, γνὶ μὴ ἀγῶν δὲ τοῖς παθεῖσι κρε-
 τῆσαι, τῶν φαύλων διακρίνοντες. φησὶ γὰρ τοῦ
 μὲν γὰρ τε κακοῦ τρέπεται χεῖς ἄλλουδὲ ἄλλῃ, ἔ-
 δὲ οἱ ἀτρεμῆς ἦσαι, ὁρῶνται τ' ἐν φροῦνι θυμὸς. ἐν ἢ
 τε οἱ κραδίη μεγάλα σῖνοισι πατάσσει. κῆρας οἷο
 μὲν, πᾶτα γ' οἱ τε γίνετ' ὀδόντων. τ' δὲ ἀγῶ-
 νος, ἔτ' ἀεὶ τρέπει χεῖς, ἔτ' τι λίαν ταρεῖ· εὐδωλομ
 γὰρ, ὅτι τὸ ἀγαθὸν τοῖς λίαν φοβεῖσθαι ὑφελῶν, τὸ μέ-
 τριον κατέλιπε. ὅσων δὲ αἰ ὠδὴ τ' ὁμοίῳ λυπῆς τε
 καὶ ὀργῆς χεῖν νοῖμ. τοῖς τὸν δὲ κακῶν· Τρωῶς μὲν
 φόμος αἰνος ὑπὸ λυθῆ γῆα ἔκαστον, ἐκτορὶ τ' αὐτῶν
 μὸς ἐνὶ σῆθεσι πᾶτα σῶν. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι καὶ ἀρῶντες
 ἀτρεμοι, ὅτ' ἐν ὅτ' κινδύνῳ καθεστῶς αὐτῶν αἰ
 μένον ἡγωνία. ὅθον, ἄλλως μὲν ποιῇ τὸν δόλωνα καὶ τ'
 λυκάονα φρεσὶ μὲν, ἄλλως δὲ τὸν αἰάντα καὶ τὸν με-
 ἑλάον ἐν βοταλιζομῆς, καὶ βαδῶν ἑσπεροδῶν.

ἄσπερ ἄπασα μὲν ἑκατόμβη λείοντας. ὡσαύτως δὲ καὶ λυπουμένων ἑσχατοῦς ὠδὸς εἰκνυσι, καὶ ἰδομένων ὁμοίως. ἄσπερ δὲ μὲν ὀδυσσεύς, διαγούμενος ὅν τ' ἔστιν ἄνθρωπος ἀνέκλιπτος, ἔφη· ἐμὸν δ' ἐγὼ λέωσι φίλον κῆρ. οἱ δ' ἐμνηστῆρες πεισόντα τὸν Πηλεΐδην ἰδόντες, χεῖρας ἀνασχόμενοι γέλω ἐκθαυον. φαίνεται δ' ἐν κατωτέροις ἢ τῷ μετρίου ἑσχατοῦς. καὶ ὁ μὲν ὀδυσσεύς τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς ἔρως, καὶ κλάυσαν ἐπ' αὐτῷ ὄρω, φέρε· Ὁφθαλμοὶ δ' ὡς εἰ κέραια σπασαν, ἠέ τίς τις. τῶν δ' ἐμνηστῆρων φησὶ αὐτῆς ὁρώντων τῶν διασπαρμένων αὐτῇ λυτο γούνατ', ὥς δ' ἄρα θυμὸν ἰδέλγῃ. πάντες δ' ἠγόησαντο παρὰ λείοντι κλιδύσαι. τοιαῦτα μὲν ὅτι τὰ πρὸς τῷ ποιητῇ ποδὶ ψυχῆς διωάμεν, καὶ παθῶν.

ποδὶ δ' ἀγαθῶν καὶ θοδαιμονίας πολλῶν ἀρετῶν πρὸς τοῖς φιλοσόφοις, τὸ μὲν τὴν ἀρετὴν φησὶ ψυχῆς μέγιστον εἶναι τῶν ἀγαθῶν κατὰ πάντα συνίστησιν. ἀλλ' οἱ μὲν στωικοὶ τὴν ἀρετὴν αὐτάρκειαν ἡγοῦντο, θοδαιμονίαν, λαβόντες τὸ γινώσκειν ἐκ τῶν ὁμηρικῶν τῶν ποδῶν, ἐν οἷς τὸν σοφώτατον καὶ φρονιμώτατον ποιῶσιν, ὑπὲρ θυλίας πόνος καὶ ταφρονῶντα, καὶ ἠδονῆς ὑπὲρ ὀρεῶντα. τὸ μὲν πρότερον ὅπως· Ἀλλ' οἶον τὸ δ' ὄρετε, καὶ ἔτλη καρτέρους αὐτῆς, αὐτὸν μὲν πολυγῶν ἀσκήσεις διαμέσας, πῶς καὶ ἀμφὶ ὁμοίῃσι βελῶν, οἰκῇ ἐοικώς, αὐτῶν δ' ὑσμινῶν κατὰ δ' ὑπόλοιπ. τὸ δ' αὐτῶν ὅπως· ἢ μὲν αὐτὸν ὁρῶν καὶ αὐτὸν δὲ αὐτῶν. ὡς δ' αὐτῶς, κέρως κατὰ τῶν γυναικῶν μέγιστον αἰαίν, δολέουσα, λιλαιώμενη ποσὶν εἶναι, ἀλλ' ἐμὸν ὅποτε θυμὸν γνῶσις 30 σμῖνται.

Μάλιστα δ' ἐν τῶν τῶν φησὶ ἀρετῶν ὅπως συνίστησιν, ἐν οἷς τὸ μὲν ἀχιλλεὺς ποιεῖ ἑμὸν αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ κλέισον τὸ ἔδος, καὶ ποδὶ αἰσῶντα, καὶ θυγνῆς τῶν, καὶ παρὰ τὸ ὠδὸν αὐτῶν, καὶ ὑπὸ τῷ μέγιστον τῶν βοκῶν μόνον τὸ δὲ ὀδυσσεὺς σμῖνται μὲν, καὶ καρτέρους τῇ ψυχῇ, τὰ δὲ ἄλλα ἐκ ὁμοίᾳ τύχῃ καὶ χηρῶν, ἡλικίας τε καὶ ὀφθαλμοῦ ἀκρίβους, καὶ γυναικῶν αὐτῶν ἀνομασίᾳ, καὶ παρὰ τὸ ἔδος, καὶ ἀπὸ τῶν μόνον τῶν αὐτῶν ὀδὸν ἰκάλουν αὐτῶν εἶναι θυλίας, 40 τὴν φησὶ ψυχῆς ἀρετὴν καὶ κτημένον.

Οἱ δ' ἐκ τῶν ποδῶν τῶν ποδῶν μὲν τὰ φησὶ ψυχῆς ἀγαθὰ νομίζουσιν, οἶον φρόνησιν, αὐτοῖαν, σωφροσύνην, δικαιοσύνην. δὲ τῶν αὐτῶν ὅπως τῶν σώματος, οἶον ὑγίαν, ἰσχυρὴν, κάλλος, τάχος. ἴσεται δ' ἐκ τῶν οἶον θυλίας, θυλίας, πλῶν, ἐπαινετὸν ἢ γὰρ εἶναι, καὶ θαυμαστὸν τὸ γνῶσις ἀλγυδίας, καὶ νόσος, καὶ ἀπορία, καὶ συμφορὰς ἀβελήτοις, καὶ τῇ ἀρετῇ τῇ ψυχῆς αὐτεχούσης τοῖς κακοῖς, ἢ μὲν τῶν ἀρετῶν, ὅπως κακῶν.

Τὸ δ' ἐν ἀγαθοῖς νομίζουσιν, ὅπως ὄντι θοδαιμον. 50 ὅπως γὰρ τὴν κτησὶν μόνον φησὶ ἀρετῆς, ἀλλὰ καὶ τὴν χηρῶν καὶ τὴν ἐνέργειαν εἶναι καλόν. ταῦτα δ' ἢ καὶ ὁμηρικῶν εἰκνυσι μὲν αὐτοῖς. αὐτὸν γὰρ θεός, ἀεὶ πῶς δὲ τῶν ἀρετῶν, πρὸς τῶν ἀγαθῶν, ἀ καὶ ὀφθαλμοῦ

perinde ut leones, qui à stabulo repulsi sunt. Eodem modo & dolentium discrimina commonstrat, & gaudentium similiter. Sic Vlysses cōmemorans, quo pacto Cyclopibus imposuerit, ait: Corde sinuq; meo risi, dum talia dicunt. Proci uerò conspēcto mendico humi prostrato, Sublatis manibus risu penē emoriuntur. Porro & inferioribus rebus medicoriatatis differentia apparet: ut dum Vlysses, tametsi uxore suam diligeret, atq; eam propter ipsum plorātem uideret, nihilominus tamē se continet: Lumina cōsisterant cern cornea, ferrea siue. Procorū autem, qui eandē amabant, & suspiciebant, Genus labascunt, mulcēturq; cupidine cæco, Coniuge Penelopa cupit atq; potirier omnī. Talia quidē apud poetā sunt de anima uiribus, & affectibus. Ceterum multis à philosophis de bonorū finibus & felicitate dictū, de hoc inter illos per omnia conuenit, bono. quod anima uirtus bonorū sit maximū. At Stoicī uirtutē per se ad felicitatē sufficere putant, ansa nē mirū ex Homericis illis sumpta, in quib. sapientissimū et prudentissimū uirū gloriæ causa laboris patientē, ac uoluptatis cōtemnentē finxit. Ac de priorī quidem sic: Quantū est quod gessit fortis uir, sustinuitq; Verberibus seuū domuit, plagisq; scissum, Inq; humeros uili iniecta quū forte lacerna Urbē inimicorū ingreditur seruo assimilatus. De posteriori autē adhuc modū: Sic iridem Circe retinebar in edib. altis, Coniugē tēdas cuperet dū, meq; maritū: Ast animū potuit nequaquā flectere nostrū. Quid autē de uirtute sentiat, ex hūc intelligere possumus, in quib. Achillē facit non solū fortē, uerū etiam pulcherrima forma, pedib. perniciosissimū generosissimū, ex illustri patria oriundum, deniq; cui deorū maximus opem ferret. Vlyssē uerò prudentē, ac animo tolerantē, at in reliquis non perinde fortis natū, Statura et uultu reliquisq; dotib. non respondentibus, & quod haud ex illustrib. parentib. et patria obscura ortus esset: deniq; quod Deū post Iouē secundū, infensum haberet. Quæ tamē omnia eum nihil prohibebāt, quo minus propter animi uirtutē, nominū celebritatē assequeretur. Ceterū Peripatetici, animæ bonis (ut sunt prudētia, fortitudo, temperantia, iusticia) primas tribuūt. Corporis autē bonis (ut est salubritas, robur, pulchritudo, celeritas) secundas. Externis autē (ut est bona existimatio, nobilitas, et opulētia) tertias. Laude namq; et admiratiōe dignū existimāt, si quis uirtutis præsidio munitus, dolorib. morb. egestati, perplexis calamitatib. alijsq; malis resistat: at nec optabile, nec beatū. Si quis autē bonis sapiētē fruatur, eum reuera beatū existimant. Neq; enim solā uirtutis possessionē, uerū etiam usum et efficaciam esse bonum quiddam. Quæ sanē & Homerus perspicuē ostēdit. Subinde namq; deos bonorū datores fingit, quæ & homines sibi à dijs.

**Fortunata
proles.**

Sic

85

REKLAM

ἀφ' ἧς λαιγὸν ἀμύνει. ὅτω γὰρ πρὸς αἶπε τ' ἡ ἀπ' αὐτοῦ
 ξία αὐτοφελὴ ποιῶν τὰ τῶν ἀρετῶν. ὁ δὲ Ἀχιλλεύς
 τ' ἀπ' αὐτοῦ τὰ τῶν ἀδύνατον φησὶν· Ἀλλ' ἡμεῖς
 πρὸς ἀνυσίμ' ἐτάσσομεν ἄχθ' ἀρετῆς, τοῖς δ' ἐὼν, οἱ δ'
 ὅπως ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων. ἄχθεται, ὅτι τ' ἀρετῶν
 κεκτιμέν' ὅ, δ' ἐκέρχεται αὐτῇ, ἀλλὰ μὴ μὴ πῆς ἀ-
 χαιοῖς, ὅδ' ἐπὶ τ' ἀγροῦν πωλεῖσκέτο κυδανέ-
 ραν, ἀλλὰ φθινύθουκε φίλον κῆρ αὐτῇ μὴ μὴ, ποδὶ-
 εσκε δ' αὐτῶν τε, πόλεμόν τε. καὶ γὰρ ὅτως ὁ φοῖ-
 νιξ ἐπαίδ' οὐκ ἐμύθων τε φησὶν ἔμμεναι, πρὸς κτῆρ' αἶ-
 ὄρων. ὅθ' ἡ καὶ πεθνεῖς ἀχθ' ἐπὶ τ' ἀπ' αὐτοῦ, λαιγὸν
 βδολομὴν κ' ἐπ' ἀρετῆς ἐὼν, θητ' οὐ μὴν ἄλλω ἀνδρὶ
 παρ' ἀκλήρῳ, ὃ μὴ εἰς τοὺς πολλοὺς εἶναι, ἢ πᾶσι μὴ κε-
 νοσι κατὰ φθινύθουσι αὐτοῖς. καὶ ὁδὸς φέρει τῶν ἀ-
 τῶν· ὅ γὰρ ἐγὼν ἐπ' ὅπως ὅπως αὐγὰς ἡλίου. τοῖος
 ἐὼν, οἷος ποτ' ἐν τῷ τῷ θύρεσσιν.

Επὶ τοίνυν οἱ σωῖκοι φίλους θεῶν αὐτῶν ἀγαθὸς ἀν-
 δρας ἀποφαίνοντο, παρ' ὁμῆρ' ὡς ἐπ' ἐλαβον, λέ-
 γοντος ὡς τ' ἀμφιφράσ' ὅρ' ὅτι κῆρ φίλος ζεὺς ἀ-
 γίοχ' ὅ, καὶ ἀπόλλων. καὶ ὡς τ' ὁδὸς αὐτοῦ, χαῖρε δ' 20
 ἀδελφῶν πεπνυμένῳ ἀνδρὶ δικαίῳ. ἐστὶ δ' τῶν αὐ-
 τῶν φιλοσόφων δόγμα, καὶ τὸ διδασκῶν ἐν τῶν ἀ-
 ρετῶν, ἐχούσαν μὴ ἀχλὺν τῶν θυγῆσαι, ὅ καὶ ὁμῆρ' οὖ-
 φησι· τοῖς γὰρ πατρὸς ἐστὶ, ὅ καὶ πεπνυμένα βάζει.
 ὡς δ' ἐπὶ παιδείας, εἰς τὸ τέλος πρὸς ἀγομῶν.

Εστὶ γὰρ ἀρετῆς ὡς ἐστὶν τὸ ὁρῶν βίον· τὸ τέλει, ὡς
 ὡς αὐτὸν βιωσόμενος πρὸς αὐτὸν πρὸς αὐτὸν καὶ τὰ τῶν
 ἐν ἐστὶ παρ' ὁμῆρ' ὡς. λέγει γὰρ· καὶ πῶς ἐπὶ αὐτῶν
 ὁμοίᾳ πολέμοιο, ὅδ' ἀγορεύει. καὶ ἐν ἄλλοις· ὅδ' ὅ-
 καὶ θυμὸς ἀνέστη, ἐπὶ μᾶλλον ἐμμεναι ἐδδός. καὶ ὁ 30
 φοῖνιξ φησὶν ὡς τ' ἀχιλλεύς· τὸν καὶ με πρὸς αὐτὸν
 διδασκόμεναι τὰ δὲ πάντα, μὴ μὴ τῇ φησὶν ἔμμεναι,
 πρὸς κτῆρ' αἶ- ὄρων.

Επεὶ γὰρ ὁ βίος ἐκ πρὸς αὐτοῦ καὶ λόγων συνίσταται,
 τὸ τῶν φησὶν διδασκῶν ἐκ τῶν πρὸς αὐτοῦ γεγο-
 νῆσαι· ἐκ δ' ἐν εἰρημνίῳ διανοῶν πᾶσαν ἀρετῶν ἀ-
 ποφαίνει διδασκῶν, ὅτω μὴ ἐν πρὸς αὐτοῦ ὁμῆρ' οὖ-
 φησι τὸν ἀνδρὸς καὶ φυσικοῖς φιλοσοφεί.

Εἴχεται δ' ἐπὶ αὐτῇ θεωρίας, καὶ ἀριθμητικῆς, καὶ
 μουσικῆς, ὡς καὶ πυθαγόρας ἐκ φησὶν ἐπὶ τῇ μῶν. 40
 ὅδ' ὡς αὐτὸν, εἰ καὶ τῶν τῶν πρὸς αὐτοῦ πρὸς αὐτοῦ λό-
 γ' ὅ, ἀλλὰ μὴ πλείους. ὁλίγα δ' ἐκ πολλῶν πρὸς αὐ-
 ὅς τ' αὐτὸν ἀρετῆς.

Ὁ γὰρ πυθαγόρας αὐτὸν ἀριθμὸς μεγίστῳ δυνάμει
 ἔχειν ἐπὶ αὐτοῦ, καὶ πάντα εἰς ἀριθμὸς ἀναφέ-
 ρει, τῶν τε ἀνθρώπων τὰς πόλεις, καὶ τῶν ζώων τὰς
 γένεσεις, δύο τὰς αὐτῶν ἀρχὰς ἐλάμβαναι τῶν
 μὴ ὡς αὐτοῦ, μονάδα, τῶν δ' ἀορίστον, δύαδα
 καλῶν, τῶν μὴ ἀγαθῶν, τῶν δ' κακῶν ὅσον ἀρχῶν.
 ἢ μὴ γὰρ ἐπὶ μονάδ' ὅ φῶς ἐκ γένεσιν ἐπὶ τῇ
 πρὸς αὐτοῦ δυνάμει, ψυχῆς δ' ἀρετῶν· σώματι δ'
 ὡς αὐτοῦ, πόλεις δ' καὶ οἰκοῖς εἰρηλῶ καὶ ὁμόνοια
 πρὸς αὐτοῦ. παῦ γὰρ ἀγαθόν, συμφωνίας οἰκείον ὅσον ἢ δ'
 ἐπὶ δυνάμει, παῦ τὸν ἀνθρώπον, αἰεὶ χαμῶνα, ψυχῆς
 κακίαν.

Sic enim alloquitur, qui virtutem inertia sua inuti-
 lem reddebat. Ipse quoque Achilles hanc inertiam
 deplorans, ait: Sed sedeo ad naues, telluris inutile
 pondus: Talis ego, qualis non ullus uiuit Achivus.
 Doler, quod uirtute praeditus, ea non esset usus: sed
 Graecis indignando, Concilium clarum nunquam
 decoraret Achiuum, Atque manens inibi, cor dile-
 ctum maceraret, Praelia sua precans Danaum, sae-
 numque tumultum. Phoenix namque ad hunc mo-
 dum illum erudierat: Vt bene dicendi gnarus fie-
 ret, bene agendi. Vnde et uita functus inertia illa
 offenditur, dicens: Maluerim in terris tenui ser-
 uire colono, Quam cunctis umbris sub terris im-
 peritare. Et causam subiungit: Sole carens ete-
 nim nunc, non sum talis, ut olim, Moenia dum
 Phœbi nasceret Achiva iuuentus. Præterea Scio-
 ci dicentes, bonos viros dijs amicos esse, ab Homero
 id mutuati sunt, qui super Amphiarao inquit:

Iuppiter ex animo hunc dilexit, Apolloque Phœ-
 bus. Et de Vlysse: Gaudebatque Minerva uiro iu-
 sto, sapienti. Est autem eorundem philosophorum
 hoc placitum, uirtutem esse docibilem, quæ pro
 initio generositatē habeat (quod et Homerus sen-
 sit, dum inquit: Est talis genitor tibi, nam pruden-
 tia dicis) et per disciplinas ad summū deducatur.
 Est enim uirtus scientia recte uiuendi: id est, earū re-
 rum quæ ad recte uiuendum faciende sint. Hec igitur
 apud Homerum quoque sunt, dicit enim:

Dum puer ignarus linguae, bellique, cruenti. Et in
 alijs: Non animus iussit, didici quia strenuus esse.
 Et Phoenix de Achille inquit: Idcirco me mi-
 sit, ut hæc te cuncta docerem, Vt bene dicendi gna-
 rus fieres, bene agendi. Nam quum uita ex dictis
 et factis constet, ideo se præceptorem adolescen-
 tis in illis fuisse ait. Atque ita ex iam dictis nimi-
 rum patet, quod quamlibet uirtutem doceri posse
 ostendat. Ad hunc igitur modum Homerus tum
 in moralibus, tum naturalibus, philosophatur.

Ceterum eiusdem contemplationis Arithmeti-
 ca et Musica est, quas et Pythagoras præ alijs co-
 De Arith-
 luit. Videamus ergo, num et harum mētio apud po-
 metica.
 etā sit. imò uerò plurima. Pauca autē ex multis exē-
 pliū adducta sufficiēt. Quū igitur Pythagoras exi-
 stimaret, numeros maximā uim obtinere, omniaque
 ad numeros referret, tū siderū meatus, tū animarū
 generationes, duo suprema principia ponebat: unū
 finitū, quod unitatē alterū infinitū, quod dualitatē
 appellabat: ita ut illa bonorū, hæc autē malorum ini-
 tiūm esset. Unitatis enim natura, cœlo (quod om-
 nia complectitur) insita, temperiem, animis uir-
 tutem, corpori sanitatem, urbibus et domibus pa-
 cem et concordiam suppeditat. Quicquid enim bonū
 est, cū cōcordia familiaritatē habet. Dualitatis om-
 nia cōtraria sunt. Aerī namque tempestatē, animab.
 uitio

Sic legendū
 suspicor, ἀρι-
 τὴν ἐπιστήμην
 τὴν ὁρῶν βίον.

vitioſitate, corporibus morbos, urbibus et domibus ſeditiones ac inimicitias procreat. Omne nanq; malū ex diſcordia & diſidio naſcitur. Vnde et ſequentiū numerorū parem inopem ac imperfectū, imparē uerò & plenum & abſolutū demonſtrat: propterea quòd & dum parimifcetur, ſemper uim ſuam retinet, impari hic quoq; ſuperante: & ſibi additus, parem numerū generat. Fœcundus nanq; eſt, originisq; uim habet, ac diuiſionem non recipit, unitate ſemper in ipſo reſtante. Par autem ſibi additus, imparē nec producit unquā, nec indiuiſibilis eſt.

Ergo & Homerus unitatis naturā in boni conditione, ac dualitatis in mali, ponere uidetur, ſape bonum uiram, & bonitatem ab unitate appellans, afflictionē uerò à dualitate, cum inquit: Conuenit haud multos regnare, ſed unus erit rex. Et: Biſarriā bello nec pace loquantur Achivi, Vna ſed his ſit mens, ac conſultent ſapienter. Subinde autem impari numero, tanquam præſtantiore uititur. Et enim totum mundum quinque partibus conſtare fingens, tres harum in medio poſitas diuidit:

Tripliciter ſunt ſecta, data & ſua portio cuiq; eam ob cauſam Ariſtoteles quinque elemēta poſuit, utpote impari ac pleno numero ubiq; dominante. Præterea & Dijs cœleſtibus imparia diſtribuit. Neſtor enim Neptuno nouies nouem tauros ſacrificat. Et Tireſias Vlyſſem immolare iubet arietem, taurumq; & porcarum initorem uerrem. At Achilles in Patrocli exequijs nō niſi varia immolat, nempe quatuor equos, duodecim ſtrenuus magnanimum Troianorum filios, ac nouem canes, quorum duos in pyram inicit, ut ſeptem ſibi relinqueret. Ad hæc, in multis ternario, quinario, et ſeptenario uititur, præcipuè autē nouenario. Sic iurgans ſenior, ſurgūq; uiri inde noueni. Et: Nouenales enim ſi. Et: Nouem cubitorū latitudo erat, longitudoq; nouem ulnarum. Et: Perq; nouem ſoles graſſatur peſtis iniqua. Et: Nouem diebus hoſpitaliter tractauit, nouemq; boues ſacrificauit.

Cirnam ergo nouenarius numerus perfectiſſimus eſt: quia a primo impari quadratus eſt, & impariter impar, dū in tres terniones diuiditur, quorum ſinguli rurfus in tres unitates ſecantur. Non ſolum autem numerorum uim, ſed & compendiariam computandi uiam demonſtrauit. ut quum in nauium catalogo inquit, Horum quidem quinquaginta naues ibant; in quarum ſingulis centeni & uiginti Boeoti erant. Et rurfus, Quinquaginta erant uiri. Vnde ratiocinandi occaſionem præbet, quòd cum omnes naues ferme mille ducenda forent, ac centeni in ſingulis eſſent, uniuerſus numerus centum uiginti milium ſurgat. Rurfus autem, dum de Troianis locutus, inquit: Milie autem pyre in campo ardebant, ac iuxta ſingulus quinquageni erant uiri, calculandi occaſionem dat, quòd quinquies decem millia præter ſocios

κακίαν· σώμασι, νόσους· πόλεσι δὲ καὶ οἰκίαις, σάους καὶ ἐχθρας ἐγγύνουσι. πᾶν γὰρ κακὸν ἐκ διτάσσας καὶ διαφορὰς γίνετ'. ὁδὸν καὶ τῶν ἐφεξῆς ἀριθμῶν, τὸν μὲν ἀρτίον γινέσθαι καὶ ἀτελὴν, τὸν δὲ πόλειον πλῆρη τε καὶ τέλειον ἀπέφανε· ὅτι μὴνύμενός τε πῶς τὸν ἀρτίον αἰεὶ τῶν ἑαυτοῦ διώκων διασώζει, τὸ πόλειον δὲ καὶ γὰρ τὸ τοῖς ὑπὲρ αὐτῶν, ἑαυτῷ τε σωτὴρ διέμενεν· ἥντινα τὸν ἀρτίον. γόνιμον γὰρ ὄντι, καὶ ἔχει δύναμιν ἀρχῆς, καὶ διαίρεσιν ἐκ αὐτῆς λήχεται, αἰεὶ δὲ μονάδῳ γὰρ αὐτῷ πόλειος. ὁ δὲ ἀρτίος, ὅτε ἥντινα ποτε τὸν πόλειον σωτὴρ διέμενεν· ἑαυτῷ, ὅτε δὲ αὐτῷ ἀδιαίρετος.

Καὶ ὁμοῦ τίνων τῶν τε τοῦ ἐνὸς φύσιν γὰρ τῆς ἀγαθῆς μοίρας, καὶ τῆς πῆς δυάδῳ γὰρ τῇ τοῦ κακοῦ τῆθις φαίνεται πολλοῖς, γινέσθαι τὸν ἀγαθὸν λέγων πολλοῖς, καὶ γινέσθαι τῶν φιλῶν τῶν διὰ βίον, δύλω δὲ τῶν κακῶν. Καὶ ὅτι ὁ ἀγαθὸς πολλοὺς κοίρας, εἰς κοίρας ἔσω. καὶ μὴ τε γὰρ πολλοῖς διὰ βίον βάζειν, μὴ δ' ἐνὶ βολῇ, ἀλλ' ὅνα ἔχοντας νόον, καὶ ἐπιφρονὰ βολῇ. αἰεὶ δὲ τῷ πόλειον ἀριθμῷ ἥντινα ὡς κρείσσονι, καὶ γὰρ τὸν σύμπαντα κόσμον πρὸς μοίρας ἔχοντα ποιεῖν, τὰς πρὸς τούτων ὅσας μέρους διαίρει. τῆς δὲ πάντα διέδασαι, ἑκάς δὲ ἑμμορῆ τιμῆς. διὸ κρείσσονος πρὸς τὴν τὰ σοιχεῖα γνῶμιν σφιν, ὡς τὸ πόλειον καὶ τέλειον, γὰρ παντὶ τὸ κρείσσον ἔχοντος. καὶ τοῖς μὲν θραύσις διαιμοσι τὰ πόλειον ἀρτύνει. ὅτε γὰρ νέεσθαι ποσειδάωνι δύνα γινέσθαι, ἐν νία ταύρης. καὶ τὸν ὀδυσσεῖα δύειν λιδοῖν ὁ τειρεσίας ἀρτύνειν, ταύρου τε, σὺν τ' ὑπὸ βύτορα λιδοῖν. ὁ δὲ ἀχιλλεύς τῷ πατρόκλῳ ἐναγίσει πάντα ἀρτία. ἵππους ἢ τίσας, διὰ δὲ καὶ τῶν μεγάλων ὑπὸ ἐδλῆς. ἢ ἐν νία λιδοῖν ὄντων, αὐτὸν δὲ ἐμβάλλει τῇ πύρῃ, ἵνα αὐτὸς ἐπὶ τῇ αὐτῷ ἀρτύνεται. καὶ ἐν πολλοῖς τῷ τῶν τῶν, καὶ πρὸς τὴν, καὶ ἐπὶ τῇ ἀριθμῷ ἥντινα, μέλεις δὲ τῷ τῶν ἐν νία. ὡς νέκεις ὁ γέρον, τῇ δὲ ἐν νία πάντες αὐτῶν. καὶ ἐν νία γὰρ τοῖς γε, ἢ ἐν νία πρὸς τὸν δῖον, ἀτὰρ μὴ γὰρ γηῖν δὲ ἐν νία γινέσθαι. καὶ, ἐν νία μὲν ἀνὰ στρατὸν ὡχθῇ λιδοῖν. καὶ, ἐν νία μὲν ξείνους, καὶ ἐν νία βδοῖς ἑρδου.

Τὴ δὲ ποτ' ὅτε ἐν νία ἀριθμὸς τέλειος τῷ; ὅτι ἐστὶν ἀπὸ τοῦ πρώτου πόλειον τῆς ἀγῶντος, καὶ πόλειος πόλειος, εἰς τρεῖς διαμερούμενους τριῶν, ὡς ἐκαστὴν πάλιν εἰς τρεῖς διαμερεῖται. ὁ μόνον δὲ τῶν διώκων τῶν ἀριθμῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν λογιστικῶν μέθοδον ἐπέδειξεν, γὰρ μὲν τῷ καταλόγῳ ποιήσας· τῶν μὲν πρὸς τὴν νία, ἐν δὲ ἐκαστῇ κοίρῃ βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ ἑκοσι βάλνον. καὶ πάλιν πρὸς τὴν νία ἑκατὸν ἀνδρῶν. ὡς ὡς λογίζεσθαι, πρὸς τὴν νία πρὸς τὴν νία ἑκατὸν ἀνδρῶν, ὁ σύμπας ἀριθμὸς δὲ οὗτος πρὸς τὴν νία γίνεται. πάλιν δὲ ὑπὸ τῶν τρεῶν φήσας· χίλι' ἄρ' ἐν πύρῃ πυρὸς καὶ ἐν νία, πρὸς τὴν νία πρὸς τὴν νία ἑκατὸν ἀνδρῶν. πάλιν δὲ λογίζεσθαι, ὅτι πρὸς τὴν νία μύριοι, ἀνδρῶν τῶν

συμ-

Locum de prauatus, haud scio an sic emendandus: καὶ οὐκ ἀσπέν καὶ οὐκ ἀσπέν

Atq; huiusmodi quidem placita illustrium philo-
sophorum sunt, quæ ab Homero originem habent.
Sin uerò etiam horum meminisse oportet, qui pro-
prias quas iam seclis sibi elegerunt, inuenerimus &
illos occasionem ab Homero accepisse. Democritus
enim imagines fingens, ex illis mutuatus esse uide-
tur: Aeneas at uacuum fecit Phæbus simulachrum.
Alios inueniemus ijs deceptos, quæ ille non appro-
bans, sed temporis seruies, quibusdam attribuit. Dum
enim Vlysses apud Alcinoium uoluptate ac delicijs
diffuente detineretur, in illius gratiâ desferens ait:

Gratius esse nihil duco, quam cunctis abunde

Dum populus latatur, in ædibus atq; canoribus

Auditur fidicen, mensæ dapibusq; struuntur,

Vinaq; dum pateris fundit pincerna fidelis,

Hæc mea mens equidè pulcherrima iudicat esse.

Hic Epicurus adductus, summum bonum in uolupta-
te posuit. Ad hæc, ille ipse Vlysses nonnunquam pre-
ciosa & tenera ueste induebatur, nonnunquam ue-
rò pannis & pera. Et nunc apud Calypso ociū a-
gebat, nunc ab Iro et Melanthio cōtumelijs afficie-
batur. Hac uita imagine assumpta, Aristippus nō
solum cum paupertate & laboribus ualide consti-
tutus est, sed etiam uoluptatibus affatim studuit.

Cæterum has quoq; sapientiæ Homericæ notas
deprehendere licet, quod multa & egregia sapien-
tium uirorum apophthegmata primus enūciavit ut:
Sequere Deum Qui diu parent, hos audiuere uocā-
tes. Et: Ne quid nimis. Alium quidem odi, qui uel
nimium amauerit, uel oderit. Meliora sunt medio-
cria cuncta. Et: Sponde, noxa adest. Pro miseris
miserum est spondere. Denique illud Pythagoræ,
adeum qui interrogabat, quis sit amicus? Alter e-
go, Par capiti meo. Adeandè apophthegmatū spe-
ciē & sententia (quæ sic uocatur) pertinet. Estq; u-
niuersalis & succincta de rebus humanæ uitæ enū-
ciatio. Porro quā poætæ, philosophi et oratores oēs
ea sint usi, atq; in ediculis quibusdā sententiosis se e-
xercuerint, Homerus primus multas et bonas sentē-
tias per totā poësim protulit, nonnunquā demonstrā-
do cuiusmodi hoc esset quod ostendere uellet. ut quā-
do dicit: Rex etenim superat succensens inferiori.
Nonnunquam uerò quid facto opus sit. ut: Prin-
cipis est totam nequaquam stertere noctem. Cæ-
terum haud parum multi ex posteris, multas sen-
tentias ac bonas admonitiones, quas Homerus edi-
dit, alijs uerbis expresserunt. Quorū quædam exem-
pla adducere, haud intempestiuum fuerit, ueluti
est illud Homeri:

Stultum est, insipidumq; Ioui, contēdere summo.

Nunquid adhuc illum compescere quimus, euntes

In cœlum propius iurgantes, uig; tenentes?

Ast sedet excelsus, conamnia talia ridens,

Namq; putat præstare dijs serobore cunctis:

Omnia ab hoc pendet mala, suntq; immissa cuiq;

Cui illud Pythagoricum affine est:

Τοιαῦτα μὲν δὴ τῶν φιλόσοφων φιλοσόφων, τὰ δὲ
ὁμῆρος τῶν ἀρχαίων ἐχθρολόγιατα. εἰ δὲ δὲ τῶν ἰδίας
τινὰς αἰρέσεις ἐλομνίων μνημονόσαι, εὐροίμην αὐ-
τὰ κέναντες παρ' ὁμῆρος τὰς ἀφορμὰς λαβόντας. Δι-
μόκειτορ μὲν, τὰ ἐδωλὰ ποιεῖσάντα δὲ ἐκάνων, Αὐ-
τὰρ ὁ ἐδωλὸν τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ πάσης ἀλλοτρίας
δὲ πλανηθῆντας. οἷς ἐκάνον ὅτ' ἐπὶ μὲν, ἀλλὰ
πῶς τὸν πᾶσι πίπτοντα καὶ ἐκάνον ἀρμόζοντα, ποιεῖ-
θαι. ἐπεὶ γὰρ ὁ ὁδουστὺς παρ' ἀλκίνοιο κατὰ χό-
μην, ἡδὺ παθεῖα καὶ θυρὴν λεγόμενα, πῶς χαλ-
ειμῶν τὸν δαμνιόμην ἐφθ. Οὐ γὰρ ἐγγὺς τι φημι
τέλ' ἡμετέροισιν εἶναι, ἢ ὅταν θυφροσύνῃ μὲν ἐκ
κατὰ δέμον ἀπαντα. δαιτυμόνδ' δ' αὖτ' ἐδω-
ματ' ἀκακίζοντες αἰοῖσιν ἡμετέροις ἐξέσθαι, παρὰ δὲ πλῆ-
θος βλάπτειν σίτη, καὶ λιμὸν, μὲν δ' ἐκ λεηστῶ-
ν ἀφροσύνην οἶνον ὁρᾶν φορέειν, καὶ ἐγγὺς δι-
πλοῦσι. τὸ τὸ τι μοι καλλίστου ἐνὶ φροσύνῃ ἐδιδίχα
τότοις παρὰ χεῖρας καὶ ἐπὶ κερῶν, τῶν ἡδονῶν τέλ' ὅ-
τι δαίμονας γνῶμι. καὶ ἐπεὶ αὐτὸς οὕτως ὁ ὁδου-
στὺς ποτὲ μὲν ἔλεγε καὶ ἀπαλὴν χλαυδίῃ ἡμπαίχον,
ποτὲ δὲ ῥακίοις καὶ πύρεσι. καὶ νῦν μὲν τῇ καλῇ οὐ-
σιωαντιπᾶν, νῦν δὲ τῶν ἰσθ' καὶ μελανθίῃ πόρην
βρίσκει. ταύτῃ ἐκόντα τῷ βίῳ πᾶσι λαβὼν ἀρίστην
πᾶν, καὶ πᾶσι καὶ πόντοις σιωαντιχθὲς ἐρρωμένους, καὶ
ἡδονῇ ἀφαιδῶς ἐχθρὰ.

Τῆς δὲ ὁμῆρος σοφίας καὶ κέναντα κατὰ μαθεῖν ὅτι δέ-
ματ' ἐστὶ καλὰ & πολλὰ σοφῶν ἀνδρῶν ἀρθρῶν μα-
τα πᾶσι φωνήσων. οἷον τὸ, ἐπεὶ δὲ, ὅς τις τοῖς ὡδὶ-
πᾶσι, μάλιστα ἐκλυοῖ αὐτῷ. καὶ, μηδὲν ἀγα-
καὶ δ' ἄλλω νεμεσῶ ὅς ἐξέσθαι μὲν φιλέειν, ἐξέσθαι
δ' ἐχθραῖσιν, ἀμύνω δ' αἰσῶμα πάντα. καὶ ἐγγὺς
πᾶσι δὲ αὐτῷ. δαλαῖσι δαλῶν γε, καὶ ἐγγὺς ἐγγὺς
αὐτῷ. & τὸ τῷ πᾶσι γόρῳ πῶς τὸν πᾶσι μῶν, τὸς δὲ
φίλ' ἔσθαι. ἀλλ' ἐγὼ, ἴσον ἐμὴν κατὰ.

Εἰ δὲ τὸ αὐτὸ ἰδίᾳς τὸ ἀποφθιγμάτων καὶ ἡ κα-
λαμῶν γνώμη, ἡ πᾶσι ἀποφθιγμάτων καὶ ἡ κα-
τὰ τὸν βίον, λόγῳ σιωπῆ. καὶ τὸ τῷ δὲ χρῆ-
σιν ὡς πάντων ποιητῶν & φιλοσόφων, καὶ λογῶ-
ν καὶ γνῶμῶν τινὰ ἀρφαίνεσθαι ἀπὸ τῆς ἡδονῆς
σάντων, πρῶτος ὁμῆρος & πολλὰ & ἀγαθὰ γνώμης
ὅτι γένεκε δι' ὅλης τῆς ποιήσεως, ὅς μὲν ἀρφαίνεσθαι
οἷον δὲ τὸν βίον πᾶσι, ὡς ὅταν ἀπὸν λεγέσθαι
γὰρ βασιλεὺς ὅτι χῶσις αὐτοῖς χεῖρσι. ὅς δὲ ὡς
δὲ ὅν πᾶσι τῷ, οἷον.

Οὐ γὰρ παννύχιον εὐδῶν βασιλόφρονος αὐτοῦ.

Πολλὰς δὲ γνώμης καὶ πᾶσι ἀνέσεις ἀγαθὰς ὁμῆρος
ὅτι γένεκε ἀντὶ, πᾶσι φρασάν ἐκ ὁλίγοις τῶν μετ' αὐτῶν,
ὡς τινὰ παρὰ δειγμάτων ἐκ ἀκακῶν ἐκ παρὰ δειγμάτων.
οἷον ὅτι τὸ ὁμῆρος νῆπιος. οἱ δὲ μὲν ἡμετέροις, ἀφρο-
νέοντες, καὶ τιμῶν μέμνηται κατὰ παυσίμην ἡσυχίᾳ
τῶν, ἢ ἐπεὶ, καὶ βίῳ; ὅτι ἀφῶν ἐκ ἀλεγεινῶν,
ὅτι ὅτι φησὶ γὰρ, ὅτι ἀθανάτοισι θεοῖσι κατὰ τῆς
διδόναι τῆς δακρυδίου εἶναι ἀρεῖ. ὅτι ἐχθρὸς, ὅτι ἡλικίᾳ
ὑμῶν καὶ πᾶσι πᾶσι ἐκείνῃ. παρὰ δὲ ὅτι δὲ
πᾶσι γόρῳ. ὅσα τῆς δαίμονας τῶν τύχης βροτῶν
ἐλγῶ.

302
ἀλλ' ἐχέσιμ'. ὦν αὖ μοῖραν ἔχες πρῶτος φέρε, μήδ' ἄγωνάκτ'. ἢ ὤδ' ἑταῖροις, τὸ δουριπίδ'· τοῖς πρῶτοις γὰρ ὅχι θυμῷ δουρὶ χρεῖν, μέλει γὰρ αὐτοῖς ὅδ' ἐμ', ἀλλ' ὁ τυχεύων τὰ πρῶτα μὲν ὀρθῶς αὖ τιθεῖ, πρῶτον καλῶς. πάλιν ὁ μὲν μὲν φησι· τέκνον ἐμὸν, τίς μίχρην ὀδυρόμεν, ἢ ἐχέειν, σὺ δ' εἰσεκράδιον· ὁ δ' ἐπὶ πύλαις φησὶ· οὐδ' ἔτι ζῆλον, μή μιν καταθυμοβοήσεις. ἐπὶ ὁ μὲν εἰπὼν· τοῖς γὰρ νότον ἔστιν ὤνυχον ἰσχυρὸν ἀνθρώπων, οἷόν ἐστιν ἡμετέροις πατρὶν ἀνδρῶν τε, θεῶν τε.

Ἀρχίλοχ' ὅτε ἄλλα αὐτῷ μέγμεν', καὶ ὅτ'
 μὴν παρέφρασεν ἐπὶ ῥ' τοῖς ἀνδράποισι θυμὸς
 γλαυκίῃ λεπτίνῳ πᾶι, γίνετ' ἄνθρωποις, ὅποίῳ ζῆς
 ἐφ' ἡμέτερον ἀγῶ. καὶ γὰρ ἄλλοις ὁμήρῳ εἰπόντ', ἄλλῳ
 μὲν γὰρ ἐδίωκε θεὸς πολεμῆϊα ἔργα, ἄλλῳ δ' ἐρση-
 θεοσι τιθεῖ νόμον θυρόντα ζῆν ἐδδλόν, τῷ δὲ τε πολ-
 λοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἄνθρωποι, καὶ τε πόλεις ἐσάωσε,
 μάστιγα δὲ αὐτὸς ἀνέγνω·

Εὐεπίδους πῆλ' ὄσσ' ἐποίησε. γνώμαις γὰρ αὐ-
δρὸς δὴ μὲν οἰκόντ' ὠλόφθ', δὴ δ' οἰκ' ὦς δ' αὖ πώ-
λεμον ἰσχὺ' μέγα· σαφὸν γὰρ ἔν' βαλδύμα, τὰς πολ-
λὰς χεῖρας νικᾷ. σὺν ὀλω δ' ἀμαβία πλείον κα-
κόν. ἃ ἢ πῆρα κελδρόμηνον τῷ ἑταίρῳ τ' ἰδομένηα πε-
ποίηκ'· ὦ πέπορ, εἰ μὴ δὴ πόλεμον πῶδε τόνδε φυ-
γόντες, αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγῆρωτ' ἀδανάτω τε ἰστέωδ',
ὅτ' ἐκ αὐτὸς ἐνὶ πρῶτοις μαχοίμεν, ὅτ' ἐκ σε ἐλ-
λοίμεν ἀχλὺ ἐκκυδία νεραν νῦν δ' ἐμπης γὰρ ἱερὸν
ἐφεσᾶσι θανάτῳ μυρία, ἃς οὐκ ἐσιφυγῇν θροτόν,
ὅδ' ὑπαλύξαι οἴομεν, ἢ ἐξ' οὐχ' ὄρεξομεν, ἢ τις
ἡμῖν. Αἰχὺλ' ὦ μὲν δούτῳ λέγωρ, ὅτως ἔφη.
Αἴ μ' ὅτε πολλὰ τραύματ' ἐμ σερνοῖς λαβῶν θνήσκει-
ταις, εἰ μὴ τόμα σωφρονοῖς, ὅτ' ἐμ σέγα τις ἡμλίορ
παρ' ἐσία, φάσκει τι μάλλον τ' πεπρωμένον μόρος.
ἐν ἧ περὶ λέγ'· Δημοθῆνης ὅτως· Πέρας μὴ γὰρ ἔστιν
ἄπασιν ἀνθρώποις τῷ βίῃ θανάτῳ, ἢ αὐ ἐρνοῖσιν
τις αὐτῶν καθεύδων τῆν. οἷα ἢ οὐδ' ἀγαθὸς αὐδρὸς
ἐγχεσθῇ μὲν ἄπασιν τοῖς καλοῖς, φέρεται δ' ὅ, τι αὐ ὁ
θεὸς διδῶν, γηναῖος. Παλλῖν ἢ τὸ ὁμήρ, ὅτι ἀπό-
βλητ' ἔστι δειῶν ἐκκυδία δῶρα, σοφοκλῆς πῆρα φρασθῇ
εἰπὼν, διὸ τὸ δῶρον ὄσσ' ἔχ' δ' ὅσ' αὐ θεοὶ διδῶσι,
φάσκει μὲν δὴν, ὡς τέκνον, ποτὲ. πῆρ' ἐκάντ' δέ, τ' κὺ
ἐκ γλώσσῃς μελιτ' γλυκίῳν ῥέον αὐδῇ, θεόκε-
τ' εἰπὼν· ὅτε αἰ γλυκὺ μῶσα κατὰ σώματος χεῖ-
νέταρ, ὡς δέ καὶ ἀρετ' πῆρα φρασε, τὸ μὲν, οἷον δ'
ἄμμορος ὅτι λαιφῶν ὠκεανοῖο, εἰπὼν· ἀρετῶν κυανῶν
πεφυλαγμένων ὠκεανοῖο. τὸ δέ· θυμὸν γὰρ ὑπ' ἐκ
θανάτῳ φέρον, εἰπὼν. οἷον γορ δέ, εὐλορ αἰδ'
ἐρῶν. καὶ πῶδε μὲν τῶτωρ ἄλις.

Ο δὲ πολιτικὸς λόγος ἔστιν ἐν τῇ δημοτικῇ τέχνῃ,
ἥς ἐν τὸς ὅμοις πρῶτος γίνεται, ὡς φαίνεται. εἰ γὰρ
ἔστιν ἡ δημοτικὴ διδάσκει τὴν πιθανὴν λέγειν, τίς μάλ-
λον ὁμοίως ἐν τῇ διδασκῇ ταύτῃ κατέστηκεν; ὅς τῃ τε
μεγαλοφρονίᾳ πάντας ὑποβαλεῖ, οἷον τοῖς ἀνθρώποις
σι πῶν ἴστω τοῖς λόγοις ἔχειν ὑποδείκνυσθαι.

Si male te uexent hominum consuetæ, feres tu:
 Aequo animo fortem, nō indignabere cuiquam.
 Præterea et illud Euripidî: Rebus malis decet nec
 indignari. Prodest enim parum: sed infortunia
 Aequo ferens animo, beatâ uitam agit. Atq; Ho-
 merus quidē rursus ait: Quæ lacrymas fundis mi-
 quàm charissimæ nate, Atq; tuum maceras ani-
 mû? Pythagoras uerò: Non maceras animû, uitæ
 quò parcere possis. Ad hæc Homero dicète: Ta-

10 *is mens hominū est, lucē Saturnius almus Qualem
illū dederit, nutu qui quassat olympū. Archiloch.
cū alia illius imitans, tum hoc paraphrastice di-
xit: Eiusmodi mens est hominū, quālē diem Glas-
ci dedit Iouis uoluntas maximi. Et in alijs, Home-
ro dicente: Namq; alij Deus, ut cure sint Martia
facta. Ast alij dedit ut sapiat, sit prouidus, atque
Tum sibi tū reliquū, ac oppida seruet ab hoste. At-
que hac ipse tenes in primis optime ductor. Euripi-
des ad huius imitationem finxit: Vrbis & domus*

20 uiris uiger sagacibus, Res bellicasq; uir peritus or-
dinat, Vnus quidem sagax necat manum hostium,
Turba imperita sed malum est uel maximum. In
quibus autem Idomeneus fingitur amicu adhortari:
Quod si uirtutes hæc praelia, nulla senectus Immineat
nobis, nec mors incumberet atra, Non ego prima
acie pugnarem, nec quoq; pugnam Ut caperes un-
quam, sua surus sim tibi amice. Clotho sed ex æquo
uoluit quum flamina cuiq;, Atropos atq; ea rescin-
dat nullo prohibente, Quæ so alios superemus cun-

30 res, aut superemur. *Archylus* post eum dicens, sic ait: Nec mortem obit, quicumq; uulnus accipit. *Le tale*, uita ei sit huius terminus. Nec in domo sedes, nec emuitauerit. Vnquam magis, certum est enim fatū omnīū. In soluta aut oratione *Demost.* sic ait: Mors iunctis mortalib. uita terminus est, et si quis eam in cellula conclusam seruet. Bonos autē uiros decet semper egregia quæq; conari, ac generoso animo ferre, quicquid deus dederit. Rursus autem illud *Hom.* Splēdida dona deus quacūq; dedit retinēda.

40 Sophoc. alijs uerbis extulit: Donū Dei est, proinde
nec cōtempseris: Quicquid deus donarit, hoc nec re-
spuas. Secundum illud uerò: Huius ab ore fluēs uox
uicerit Attica mella, Theoc. dixit: Musa idē de-
dit huic dulcem sermone liquorem. Quo modo autē
Aratus hoc quidē paraphrastice expressit: So-
la autē Oceani nō tingitur illa lauacro dicēs: Vrse
ceruleo uirātes aqūre tingi. Illud autē: Animūq; à
morte lucrātur, dicens: Paruus nāq; gradus mor-
tem prohibebat acerbam. Atq; de his quidem satis.

50 Ceterum civilis oratio in Rhetorica arte consistit,
quā Homer. primus tenuisse uidetur. Si namq; Rhe-
torica uis est probabiliter dicēdi, quis maiore quā
Homerus. in hac facultate operā posuit? Quippe qui
non solum magniloquentia omnes excellat, uerum
etiam sententijs æquale uerborum pondus adhibeat.
Porro

**Pythago-
ras.**

Archilo-
chus.

Euripides.

Aeschylus.

Sophocles.

De Rhetorica.

ἐμποῖαυ παρ᾽ αὐτῶν τοῖς ἀφροσύμοις ἀφισδύουσιν, γυνόσκοντες ὅτι παρασκήδοντες, ὅτι μαχόμενοι παρ᾽ ἐξουσίᾳ ἀφορμῶν χαρᾶς τοῖς πολέμοις προέσι δὲ νοθεύειν ἐκαστόν, καὶ πέθεσθαι αὐτῶν, ὡς περὶ βυττόν, παρ᾽ αὐτῶν καὶ γὰρ τῶν σφρονίσων τὸν ἑτόρον, λευκαλομένην ἔτι δὲ λέγει. Ἦν μὲν γὰρ ἀγαμέμνωνι περὶ αὐτῶν, μὴ ἀφαιρέσειν τὸ δόδεκον ἔτι πολλὰ λευκαλομένην γένεας. Ἦν δὲ Ἀχιλλεὺς, μὴ ἐρίσειν ἔτι βασιλεὺς περὶ κλεινομένην. καὶ πρὸς πόντον ἐκαστόν ἐπαυνομ, Ἦν μὲν ὡς πλείονων βασιλεύοντι, Ἦν δὲ ὡς πλείον ἰσχύοντι, τότῃ τῷ φόβῳ πρᾶναι αὐτῶν ὡς χερσὶν.

Τί δέ, ὅχι καὶ γὰρ τοῖς ἐξῆς, ὅποτε εἶδε τὸ ὄναρ ὁ ἀγαμέμνων, ἐλπίδας ἀγαθὰς αὐτῷ φέροντα παρὰ τὸ δῖος, καὶ ὅτι λίαν αὐτῷ ἔλλωσας περὶ κλεινομένην. ἤνθρωποι γὰρ τῇ τέχνῃ, τὸν αὐτῶν οἷς βύλεται πῶς αὐτῶν πολλὰς λέγων, ἵνα πείρωσι τὸν ὄρατον αὐτῶν λαόν, καὶ μὴ ἐπαχθῶς ἢ, πολέμοις ἀντακούσας ὑπὲρ αὐτῶν. ἀλλ' αὐτὸς μὲν πῶς χολοῖν λέγει, ἀλλ' οὐδὲ τις τὴν πᾶσιν αὐτῶν δῶκα μὲν περὶ τὴν ἐλπίδα, ὡς αὐτῶν τῇ ἀλθῆναι τὸ βασιλείῳ δέοντι. καὶ γὰρ γὰρ οἷς δὲ ἡμυγορεῖ, ἐμφανὲς ὅτι τὸν αὐτῶν βύλεται. ὁ δὲ δεχόμενος αὐτῶν λόγους τότε ἐστὶν ὁδυσσεύς, παρ᾽ ἑσθία τῇ περὶ τὸν χροῖον. καὶ αὐτῶν μὲν ἀρίστους λόγοις περὶ σῶμα πείρω, αὐτῶν δὲ ὑποδιδάσκοντες κατὰ πληκτικῶς ὑπακούειν τοῖς ἐκείνου ἀντακούσας. καὶ τὸ ἀτακτοῦ καὶ δορυβῶδες τῶν πολλῶν κατὰ πᾶσας, ἀμα πᾶσας πᾶσι λόγοις ἐμφροσι, μετῴως ἢ ὅνεις δῖος, διότι ἐκείνῃ τελευτῶν ἢ ὑπὲρ χροῖον, καὶ ἀμα συγγνώμης ἀξιώσας, ὅτι πολλὸν χρόνον ἀπρακτοῖς μένοντες, τὴν φιλικύτην ἐστέρω. παρ᾽ αὐτῶν δὲ, καὶ ἐλπίδι τῇ ἐκ τῶν μαντείων, συμπαίθων μῦθον.

Ομοίως δὲ καὶ ὁ νέστωρ λόγους θύλλαν μῦθους μὲν, εἰς ταῦτα δὲ τῶν αὐτῶν τοῖς αὐτοῖς, καὶ πλείονι παρ᾽ ἑσθία πῶς αὐτῶν ἡδὴ μεμαλακτοῦντος χροῖον, πείθει τὸν πᾶν καὶ τὸν αὐτῶν τὴν ὀλιγαρίας, εἰς ὀλίγους αὐτῶν μὲν ὡς ἀξίως ἀναφέρειν, αὐτῶν πολλὰς γὰρ τῇ πᾶσι δέοντι καὶ ἀπαλλάττειν τοῖς ἀπειθεῖσι, καὶ ὑβρίως συμβαλὼν τῷ βασιλεῖ, ὅπως χρεὶν κατὰ λέγειν τὰ στρατιωτικὰ ταῖς μάται.

Πολὺν δὲ γὰρ ταῖς ἡδὴ τὴν πόλεμον πρῶτον τὴν ἐλπίδα, τὰ μὲν εὐτυχῶς αὐτῶν, τὰ δὲ πᾶσι αὐτῶν, καὶ γὰρ φόβον κατὰ αὐτῶν, ὁ μὲν διομήδης, ὅτι τὸ ἐκ τῇ νύκτι τῷ θρόνῳ, καὶ τῇ ἐκ τῇ ἀρίστειας παρ᾽ ὀλίγον ἔχων, πῶς τὸν αὐτῶν δέοντι τὸν αὐτῶν ἀγαθίαν, σιωπῆς ἀξιώσας τὸ παρὰ τὸ βασιλείῳ ὄντι, τὰ τῶν πᾶσι δέοντι ἀγαμέμνωνι, ὡς αὐτῶν ἀνὰ δῖας συμβαλὼν τῇ φόντῃ. φησὶ γὰρ ἀτρεδία, σοὶ πρῶτα μαχίσομαι ἀφροσύμονι. ἢ δέμεις ὅστις ἀναξ ἄγορῃ, σὺ δὲ μὴ τι χολοῦσθαι. γὰρ οἷς ἀμα μὲν νυκτὶ αὐτῶν ὡς χερσὶν, ἀμα δὲ τὸν παρ᾽ αὐτῶν ὄρατον παρ᾽ αὐτῶν. τὰ μὲν φθάνοντα δὲ παρ᾽ αὐτῶν αὐτῶν, ἀνὰ πᾶσι δέοντι ἀγαμέμνωνι, ταῦτα δὲ πᾶσι ἵσασ' ἀγνώμων μὲν τοῖς, ἢ δὲ γέροντος.

discedibus optimatibus paenitudinem intucit, & cogitandi ansam dat, quod dum inter se disceptaret, hostibus leticiae occasione praebituri essent. Primò autē utrunq; admonet, & ut ipsi itaq; seniori obsecundet adhortatur. Atq; dum alterum modestiae commonefacit, alteri gratificatur. Siquidē Agamemnonem hortatur, nemini ei dari, qui multum laboris exhausserat, eriperet, Achille vero, ne cum summo rege contenderet. Deniq; neutrum sua laude frustratur, dum illum pluribus imperare, hūc vero plus fortitudinis habere dicit. Atq; hunc immodum eos mitigate annititur. Nonne uerò & in sequentibus (quando Agamemnon somnium uidebat, quod bonam ei spem Iouis iussu faciebat, atq; ut Graecos armaret inebat) Rhetorica usus est? dum contraria iis quae sentiebat, ad multitudinē dicit, ut de illorum uoluntate periculū faceret, neue molestus esset, quod eos pro seipso belligerare cogeret. Atq; ipse quidē plebi grata dicit. Alius autem quidam eorum, qui persuadendi facultatem habebat, ad perseuerandū hortatur, ut quae ipsissima regis sententia esset, dum enim orationē ad plebem habet, declarat quod contrarium, quam praese ferebat, uellet. Vlysses autē illius uerba excipiens, ac de cora in dicendo libertate utēs, optimatibus mitibus dictis persuadet: inferiores autem additis minis, se praestantioribus auscultare cogit. Turba denique multitudinis et tumultu sedato, simul omnibus prudentibus dictis persuadet, modestē illis exprobrās, quod pollicitis non starent: simulq; eos uenia dignatur, quod multo tempore ocium agētes, charissimis destituti essent. Actandem consolatione & spe illis ex uaticinio facta, ut mancant persuadet. Ad eundem modum & Nestor uerba quidem nō nihil immutata, sed in idem tendentia faciens, ac maiori in dicēdo libertate aduersus desidia marcescentis utens, multitudinē persuadet: & neoligentiae causam in paucos referens, multos ruborē suffundit. Addit autem & inobedientibus minas, atq; regi statim consulit, quo pacto militares copiae centuriandae sint. Rursus autē quum in bello Greci partim rem bene gessissent, partim offēdisent, & immetu essent, Diomedes (quippe à iuuentute cōfidentiam, & ex strenuitate dicendi libertatem habens) donec animi sui magnitudinem commōstrasset, regi probrum silentio praetereūdum putauit: & uere Agamemnonem obiurgat, ut qui praesignauia fugam consuleret, ait enim:

Tecum rex mihi disceptatio petperam agente, Legibus atq; licere puto, proin ne stomacheris. In quibus simul eum admonere conatur, simul & iram ab eo deprecatur. At tum demum antea facta sua gesta sine inuidia commemorat, dicens: Cuncta haec facta sciunt iuuenesq; senesq; Pelasgi.

Artificio
sa Agam.
oratio.

Vlyssis de
hortato-
ria.

Nestoris o-
ratio, in
lib. 2. Iliad.

Diomedis
oratio.

In ijs autem quæ sequuntur, Græcos adhortatur, collaudando eos artificiose. Vsq; adeo Dolopes ignavos esse putasti, Infelix, ueluti modo cunctis cōsulisti. Deniq; ipsum Agamemnonem placat, liberum ei faciens, si uelit abire: alios enim suffe-
cturos. Imò & si omnes fugæ se mandauerint, ta-
men se cum socio permanfurum esse, ac pugnaturū,
dicens: Vterq; nostrū, ego & Sthenelus pugnabi-
mus. Nestor uerò hunc ob egregia quidem consilia
& facta commendat. Sub finem autem consilij
ait, se (quippe natu maiorem) dignum esse qui ad-
moneat. Ac tandem oratione prosequitur, quo pa-

Vlyssis sua
soria ad A-
chillem.

Eslo legati ad Achillem mittendi sint. Porro in
illa ipsa legatione, oratores uarijs artibus utifacit.
Vlysses namq; orationem exordiens, non statim di-
cit, Agamemnonem poenituit quod Briseide rapuit,
puellam restituere uult. Et: Dona quedā nunc mit-
tit, quedam uerò in posterum pollicetur se daturū,
(neque enim commodum erat illa commemorare,
urgente etiamnum illius animo) sed primò Achil-
lem ad commiserandum Græcorum uices prouo-
cat: deinde ait, eum posthac calamitatibus illis fru-
stra medelam adhibiturum, quum non amplius po-
terit. Deinceps & Pelei monita illi in memoriam
reuocat, dum inuidiam à se amolians, sermonem
personæ patris attribuit, utpote quæ ipsum magis
flectere posset. Demum quando iam mitior factus
esse uideretur, tum donorum Agamemnonis men-
tionem facit, ac rursum sermonem ad supplicandum
pro Græcis trāfert: Eslo quod Agamemnoni iure
sis infensus, attamen illos te seruare decet, qui nihil
in te peccauerunt. Conueniebat enim I pilogum (in
quo præcipua orationis capita refricantur) eiusmo-
di rebus instructū esse, quæ auditorem nihil offen-
derent. Postrema autem exhortatio aculeum quen-
dam habet, qui aduersus hostes ipsum contemnen-
tis incitaret. Nunc enim, inquit, Hectorē inter-
feceris, si se tibi opposuerit, quando quidem nullum
Græcorum sibi æqualem esse dicit. Phoenix autē

De Phœni-
cis ad Achil-
lem oratio-
ne.

ueritus, ne preces per se non satis efficaces essent, la-
crymas profundit, ac primum quidē eius consilio
assentitur dicens: se non derelinquendum, si Achil-
les nauibus istinc soluturus esset: hoc enim illi gra-
tū erat. Huiusq; rei causam esse dicit, quod Peleus
eum à thuc infantem ipsi educandum commiserit,
ac dignum putauerit qui ei & dicendi & faciendi
magister esset. Obiter autem & peccata eius in iu-
uentute comissa narrat declarans huiusmodi etate
rerum imperitam esse. Atque orando pergens
nihil eorum omittit, quæ ad exhortationem fa-
ciunt, cunctis Rhetorū præceptis summam utens.
Primò, quod honestū sit, cū supplicante, dona mittē-
te, et nō solū optimos quosq; legatos, sed ex illis præ-
stātissimos amādāte, in gratiā redire. Deinde, quod
& ipse dignus sit qui exaudiat, quippe illius & educator, & præceptor. Deniq; futurum esse, ut præmi-
tencia ducatur, si præsentē occasionem amiserit. Atq; ad hoc probandū Meleagri exēplo utitur, qui dum à

Ab honesto

Eis δὲ τὰ ἔξῃς περὶ τοῦ ἑλλήνων, τεχνικῶς
ἐγκωμιάζων αὐτοὺς δαμόνι, ὅτω πρὸς μάλα ἰππίας
ἦναι ἀχαιῶν ἀποθέμενος τ' ἐμῆσαι, καὶ ἀνὰ ληϊδας,
ὡς ἀγορεύει; καὶ αὐτῶν τ' ἀγαμέμνονα διςωπεί,
συγχωρῶν αὐτῷ εἰς ἑλκεταί ἀπικνίαι. τοῦ γὰρ ἄλλος
δὲ ἀρχαῖος, εἰ δὲ αὐτῶν φύγῃσι, αὐτῶν γὰρ σὺν
τοῖς ἐταῖροις μὲν καὶ μάχεσθαι, εἰπὼν· νῶϊ δ' ἐγὼ
δὲ γένεος τε μαχησόμεθα. ὁ δὲ νέεωρ, τότε μὲν γυν-
μης τε καὶ πράξας ἀρετῶν μαρτυρεῖ, ὅρα δὲ εἰς τέ-
λοσθ' ἢ συμβολῆς διαφέρει, ἑαυτὸν ὡς πρὸς βυτόρομ
δ' αἶμα παραινέει ἀξιοί. καὶ ἐπέξεισι τοῖς λόγοις, τὴν πρὸς
ἀχιλλεῖα πρὸς βεῖαν πρᾶσκονάσσει ἐπιχειρῶν.

Καὶ γὰρ αὐτῇ δὲ τῇ πρὸς βεῖαν, ποιήσας τέχνας
ποῖε χρωμένους τοῖς ῥήτορας. ὁ μὲν γὰρ ὁδους αὐτοῦ ἀρ-
χόμενος τοῦ λόγου, ὅτι αὐτῶς ἐφ' ὅτι ἀγαμέμνονα
μεταγνῶκως ὡς τῇ τῇ βουσιδὶ ἀφαιρέσει, τὴν
τε λόρῳ ἀρδιδότω, καὶ δῶρα τὰ μὲν παρὰ τὴν
ἐμπειρίαν, τὰ δὲ ὑπόρομ ἐπαγγέλλεται. ὅ γὰρ ἡ χρῆσι-
μοι, οἰδῶντ' ἐπὶ τοῖς θυμῷ, ταῦτα ὑπομνήσκει.
ἀλλὰ πρὸς ἡδὲ λησὸν ἐμβαλεῖν τῶν ἀχιλλεῖα εἰς
οἰκόν τ' ἐλλήνων ἀτυχμάτων· ἅτα εἰπὼν, ὡς ὑπε-
ρομ βοληθεῖς ἐπαυροῦσθαι τὰς συμφορὰς, ἐκτε-
δωθήσεται. μετὰ ταῦτα τ' ὡς ἡλίας πρᾶνέσσει αὐ-
νέμνησιν, αὐτῷ μὲν φαιρῶν τ' ἐπαχθῆς, τοῖς γὰρ μάλ-
λοιοις ῥήτορας διωκόμενος πρὸς ὁπῶν τῷ τῷ παρὸς
πρὸς αὐτοῦ τὸν λόγον. καὶ ὅτι ἐδ' οὐκ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ
εἶναι, τότε καὶ τῶν ἀγαμέμνονος δῶρων ἐμνημόνους.
καὶ πάλιν εἰς τὰς ὑπερὶ τῶν ἑλλήνων διήσεις μετὰ
βασιλῆος λόγον, ὅτι εἰ καὶ δικαίως ἀγαμέμνονα μίμ-
νεσθαι, καὶ λόγῳ γοῶν σῶσαι αὐτὸν μὲν εἰς αὐτῶν δὲ
μαρτυρῶν. ἐχρῶν γὰρ καὶ τὸν ἐπίλογον μὲν τῶν
λυποῦντων ἔχειν τ' ἀκούοντα, ἐπὶ καὶ μάλιστα μνη-
μονόνοται τὰ τέλη τῶν λόγων. ἡ δὲ τελευτὰ πρᾶ-
κτικῶς ἔχει τὴν καὶ διεγερτικὴν ὡς τὸν πολέμιον, ὡς
καὶ αὐτῷ καὶ ταφρονοῦντας. νῦν γὰρ αὖ, φησὶν, ἔλοις
τ' ἐλθῶρα, εἰ σὺ κατὰ γναυτίον σάειν, ἐπεὶ ἐδ' ὅρα τ' ἐλθῶ-
ν καὶ αὐτῷ φησὶν εἶναι ὁμοίον. ὁ δὲ φωνεῖ διδωκῶν.
μὴ γὰρ δὲ ἐσθρὸν, ἢ πρὸς ἡμῶν, καὶ τῇ τῇ δὲ σῶσαι, διωκῶν
πρὸς αὐτῶν, καὶ πρὸς αὐτῶν μὲν τῇ ὁρμῇ αὐτῶν σαυτίβητ'. φῆ-
σας μὴ ἀρλεφθῆσθαι αὐτῷ, εἰ ἀπ' αὐτοῦ. ὅρα γὰρ
ἡν αὐτῷ καὶ αὐτοῦ μὲν, καὶ τὴν αἰτίαν λέγει, ὅπως
τρίφην αὐτῶν ὡς ἐδ' ὅρα πρᾶ τοῦ πηλείως, νήπιον πρᾶ
λαβὼν, καὶ δὲ δ' ὅρα καὶ ἑργῶν καὶ λόγων εἶναι ἡξιώθη.
Παραδιδύχεται δὲ καὶ τὰς ὑπὲρ τῶν νεότητων ἀμαρ-
τίας αὐτοῦ. ἐμφαίνων ὡς καὶ ἄσθλον ἢ φαῖντα ἡλι-
κία, καὶ πρὸς αὐτῶν τῶν εἰς πρὸς πρὸς πρὸς πρὸς
πρὸς αὐτοῦ κεφαλαίους ῥητορικῶς χρωμένους, ὅτι δι-
καιοῦ καὶ καλὸν τοῖς ἐκτεδόνοντι, καὶ δῶρα ἐμποι-
ντι, καὶ πρὸς αὐτοῦ ἀξίους, ἀκένους, τιμωτάτους ἀ-
πεσπλάκτοι. καὶ ὅτι καὶ αὐτῶν δικαίως ὅτι ἀκένους
ναί, προφύς τε αὐτῶν, καὶ διδ' ὅρα καὶ ἑργῶν. καὶ ὅτι με-
ταγνῶσται πρὸς αὐτοῦ τ' ὅρα καὶ αὐτῶν. καὶ πρὸς αὐ-
τῶν

Fortassis
ta legendū
ἐστίν· τῶν
ἀνταμνῶν.

C δὲ γὰρ

fami-

De contra- contentionem, quae semper in omni negotio contra-
ditione. ria ponuntur, ut per probabilem dicendi facultate
idem & probent, & improbent. Ait enim:

Flexibilis quanquā sit lingua hominū, variusq;
Sermo hinc exoritur, & omnigena regione
Huc illuc uolitet multus: constat tamen illud,
Qualia uerba facis, quod talia mox tibi fient.

De summa- Novit autem eadē & copiosius dicere, & brevius
ria narrati- repetere, id quod Recapitulatio vocatur, et apud O-
one. ratores in usu est, quando negotium postulat tem-
pluribus dictam brevi compendio in memoriā re-
vocare. Quae enim Ulysses apud Phaeacēsis in qua-
tuor rhapsodijs narrauerat, ea denuō brevius in hi-
sce perstringit: Coeperat ut primum Ciconas domi-
tauerit, atq; Deinde. Et reliqua.

De legibus Caterum quā civilis oratio & legis peritiam cō-
plectatur, neque Homerum istius imperitum de-
prehenderimus. An uerō legis nomē illius (eculo in
usu fuerit, liquidō pronunciare nequeo. Alij enim
constare dicunt, quod legis nomen tenuerit: idq; ex
eo quod dixit, Hominum iniuriam & aequitatem
spectantes. Aristarchus uerō Graijs aequitatem à
bene distribuendo dictam esse putat. Atqui & lex
hinc appellata uidetur, quod aequa cunctis, seu pro
merito unicuiq; tribuat. Quod autem legum uim te-
nuerit (etsi id non ex scriptis, sed ex hominū con-
silijs colligi queat) in multis ostēdit. Achille nanq;
de seceptro differentem facit: Nunc id Achina in-
uentus Causidici in manibus gestant, qui iura re-
seruant. A Ioue dictata.

Iura enim & prisca illa cōsuetudines, legum uice
sunt: quarum Iouem autorem esse tradunt. Cum quo
& Minoem illum Cretensium regem colloqui ait:
colloquium aurem (ut & Plato testatur) olim le-
gum disciplina erat. Perspicue uerō & in illis de-
clarat, quod legibus obsequendum, & quod ab ini-
uria abstinendum sit, Quocirca penitus uir nun-
quam sit sceleratus. Consulat at bene dona deūm,
quae cūq; recepit. Primus itaq; Homerus rem po-
liticā in species diuisit. In clypeo nanq; (quē Vul-

De republi- canus, hoc est, spiritalis illa uis, ad totius mundi
ca. imitationem fabrefecit) duas urbes cōtineri finxit,
unam quidem pace & laticia fruuentem, alterā ue-
rō belligerantem. Et utranq; ideo suis conditioni-
bus describit, quod per unam civilis, per alteram
uerō militaris uita insinuat. Præterea nec rusti-
canā uitā silentio præterijt, sed et hāc euidentib; ac
uenustis uerbis illustrauit. Ceterū id quod in omni
urbe lege sancitum est, ut senatus concilium fiat, ex
Homericis illis ortum habet.

De agricul- Magnanimumq; uocat cœtum, sanctumq; se-
tura. natum. Agamemnon enim senatores cogit, ut cū eis
de multitudine armanda consuleret.
Et quod oporteat principem præ alijs omnium sa-
lutem curare, in eadem persona docet, quam &
commune facit:

Magnanimumq; uocat cœtum, sanctumq; se-
natum. Agamemnon enim senatores cogit, ut cū eis
de multitudine armanda consuleret.

Et quod oporteat principem præ alijs omnium sa-
lutem curare, in eadem persona docet, quam &
commune facit:

τὴν ἀντίθεσιν τῶν λόγων, αἰ τῶν ἐναντίων ὕψι παν-
τὸς πρῶτα τὴν τιμωρίαν, καὶ τὸ αὐτὸ κατασκευά-
ζοντίν καὶ ἀναφέροντων δὲ τὴν ὑπορίαν ἐπὶ λογικῆς
ἐξέως. φησὶ γὰρ Στρεπτεῖν δὲ γλῶσσ' ὅτι βροντῶν, πο-
λεῖν δ' ἐνὶ μύθοι, παντρίων δὲ πολὺς νομὸς ἐνθα
καὶ γνῶα ὅππῳ καὶ ἐπικηδὰ ἐπος, πῶς καὶ ἐπακρότης.

Επίσταται ἡ ταῦτα καὶ δὲ πολλῶν λέγειν, καὶ δι
ὀλίγων ἐπαναλαμβάνειν, ὅπου καλεῖται ἀνακεφα-
λαιώσις. Ἐστὶν ἐν χροῖσι τῶν αἰσθησίων, ὅπου τὰν
διὰ πολλὰ πρῶτα εἰρημνῶν ἀναμνήσαι σιωπῶ-
ντος. ἂν γὰρ διηγήσασθαι ὅδ' οὐκ οὐκ παρὰ τοῖς φασὶν
ἐν τῇ ἀρχῇ ῥαφιδίαις, ταῦτα πολλὰ δὲ βραχέων
διέξισιν ἐν τοῖς. ἤρξατο δ' ὡς πρῶτον κίονας
διώμας, αὐτὰρ ἐπεὶ τα, καὶ τὰ ἐξῆς.

Τὸ ἡ πολιτικὸν λόγον ἔχει καὶ ἡ τῶν νόμων ὕψι-
σθην, καὶ δὲ ταῦτας ἐκτὸς τὸν ὁμηροῦ εὐρομεν αὐ-
τὴν καὶ ἐν καὶ τὸ ὄνομα τὸ νόμος ἢ κατ' αὐτὸν ἐν χρο-
σι, ὅτι ἐστὶ σαφὲς διορίσας. οἱ μὲν γὰρ φασὶ διήλθον
αὐτὸν εἶναι, εἰδότες τὸ ὄνομα τὸ νόμος, ἐν τῷ εἰπεῖν
ἀνθρώπων ὕβρις, καὶ θυνομίαν ἐφορῶντων. ἀρίσταρ-
χος δὲ ὡς τὴν θυνομίαν εἰρηδοῦν, παρὰ τὸ δὲ νέ-
μεως. καὶ τὴν καὶ ὁ νόμος λέγει δὲ τοῖς καὶ τὸ νέ-
μεν τὰ ἴσα πᾶσι, ἢ τὸ κατ' ἀξίαν ἐκάστω. ὅτι δὲ
διώμας τῶν νόμων οἶδ' ἐν, εἰ μὴ καὶ ἐν γραφαῖς, ἀλλ' ἐν
ταῖς γνώμας τῶν ἀνθρώπων φυλασσόμενῳ, ἐν πολ-
λοῖς πρῆξι. τὸ γὰρ ἀχιλλεῖα ποιεῖ ἵππερ τὸ σκῆπτρον
λέγοντα· νῦν αὖτ' ἐν ὕψι ἀχαιῶν ἐν παλάμαις
φορέσσι δικαστοῖς, οἷα θέμιστας πῶς διὸς ἐρύα-
ται. θέμιστος γὰρ, καὶ θεομῶν, οἱ νόμοι, ὧν τὸ δία εἰση-
γῆται παραδιδώσιν. ὡς καὶ τὸ μῦθος τὸν ἑρμῆν
Βασιλεῖα φασὶν ὁμιλεῖν. ἢ δὲ ὁμιλία, νόμων μάθησις
ἢ, ὡς καὶ πολλῶν μαρτυρεῖ. σαφὲς δὲ καὶ ἐν ἐκά-
στοις διηλοῖ, ὅτι καὶ νόμοις ἐπιδόξῃ, καὶ μὴ ἀδικεῖν. Τῶ
μὴ τίς ποτε παμπάρων ἀνὴρ ἀθεμίστοσ' ἐστὶν ἀλλ' ὄγε
σιγῇ διώρα θεῶν ἐχοι, ὅτι δὲ διδοῖν.

Πρῶτον τὸν ὁμηροῦ τὰ ἐπὶ πολιτικῆς διδῶν.
ὅν γὰρ τὴν ἀσπίδι, ἢ τὸν λόσμον παντὸς μίμημα κα-
τασκευάσας ἡφαιστος, τὸτ' ὅτι ἡ πᾶνδύμασιν διώα-
μις, ἐμπόδιχομίας ἐποίησε διὸς πόλεως, τὴν μὲν
ἐν ἐρῶν καὶ θυφροσύνῃ διώλυσαν, τὴν δὲ ἐν πο-
λέμῳ χολάζσαν. καὶ παρὰ τοῖς τὰ ἐκαστὸν πρόσ-
φορα, ἀρίστησιν ὅτι ὁ μὲν πολιτικὸς δὲ βίβη, ὁ δὲ
στρατιωτικὸς.

Οὐ παρῆδεν δὲ δὲ τὸ τρίτον, τὸν γεωργικόν· ἀλλὰ
καὶ τῶν ἐνδεῶν, ἐν ἀργείῳ αἶμα καὶ ἰσχυρὸν πᾶσι
τοῖς λόγοις. ὁ δὲ ἐν πόλει πόλεος ἐννομοθέτῃται τὸ
εἶναι σωτήριοιον βουλῆς, καὶ τῶν πᾶνδύμασιν πᾶσι
τὸ διήμον σωτήριον, πρὸς δὲ ὅλον ὅτι ἐστὶν ἐκ τῶν ὁμη-
κῶν τῶν τῶν. Βαλλὺ δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἵζε γε-
ρόντων. σωάγει γὰρ ἀγαμέμνων οὗς γέροντας, καὶ
σκέπτεται μετ' αὐτῶν, ὅπως ὅπλῳ τὸ πᾶνδύ-
μας τὴν μάχην. καὶ ὅτι δὲ τὸ ἀρχόντα πᾶσι τὰ ἄλλων
φροντίσειν ἐπὶ πάντων σιγήριος, ἐν τῷ αὐτῷ πᾶ-
σῶπα, διδιδάσκει, ὡς καὶ πρῶτον.

Alitibus canibusq; sed esca fuisset in arno.

Quod facinus tetrum commiserat.

*Oligarchiā: nerò innuere uidetur in ambitioso procorum
præcipuas obtinendi partes studio, de quibus ait:*

Atq; Ithacæ sterili quotquot dominantur iniquæ.

Plebis uerò imperium in Troianorum republica tradit, in qua omnes Alexandro assentientes malis impliciti sunt. Et Priamus filios suos tanquã horum autores increpat:

Accersuistis mala mi, soboles scelerata.

*Quin et alius quidam Troianorum Antimachus,
Auro ab Alexandro corruptus, munere claro,
Dissuadit reddendam Helenam flauo Menelao.*

De iusticia Quandoquidem uerò id apud homines iustum censetur, quando unusquisq; pro sua dignitate tractatur, & quum deos ac parenteis colere, ac familiareis in precio habere, præcipua illius species sint, pietatem quidem erga deos in De pietate. multis docet, ubi Heroas rem diuinâ & uota facienteis, dona dijs offerenteis, ac hymnis eos celebranteis inducit. Dumq; pro pietatis remuneratiõe à dijs auxiliũ reportât. Honorẽ autẽ erga progenitores in Telemachi persona præcipuè ostendit. Et in quibus Orestem collaudat:

Inclutus, insignis non audis quàm sit Orestes,

Excellatq; homines cunctos, quòd sit patris altor?

Ad hoc quod à natura iustum, & ex remuneratione debitum sit, ut parentes senectute confecti à liberis foveantur, per unicam nocem explicuit dicens: Nec dum charis parvètibz pro educatione precium persolverat. Fratrum autem benevolentiam, & fidem inter sese, in Agamemnone & Menelao: amicorum uerò in Achille & Patroclo innuit. Vxoris autem prudentiam, & studium erga maritum in Penelope. Mariti erga uxorem desiderium in Ulysse exhibet.

Ceterum quo pacto nos pro patria gerere debeamus, in hoc potissimum declaravit:

Vna avis optima pro patria pugnare.

*Et rursus quomodo eiusdē reip. cives concordēs esse cōne-
niat: Est & inhumanus, est & sceleratus & exlex,*

Quisquis amat vulgi discordis seditionem.

Quo autem pacto ueracitas in precio habenda, & mendacium fuizendum sit, in hoc ostendit:

Vt Stygius Plato, sic nobis est inimicus,

*Cuius uerba sonant aliud, quàm pectore sentit. Et:
Absenti obtreffant, sed praesenti bene dicunt.*

De coniu- *Absentis obtestantur, sed praesentis bene dicunt.*
galibus of- *Porro quā familiae tum maxime cōferuntur, quādo u-*
ficijs. *xor mariti cōsilia arcana neq. curiose indagat, neq. absq.*
illius sententia quicquā facere conatur, mirūq. à Iunonis
exēplo cōmonstravit. Alterū quidē Ioni discētī attribūēs:

Consilium ne quaeso meum cognoscere tentes

Omne, soror, coniunxq; mea. Alterum aut Iunoni:

De nouissi- *Ne quando posthac mihi succensere uelis, si*
mis uerbis. *Clam te conueniam Oceanum, laticemq; profundum.*
Præterea nec hoc poetam latuit, quod apud omnes in usu
est, ut ij qui in bellum descenderunt, aut in periculo con-
stituti sunt, aliquid familiaribus suis mandet. Siquidem
Andromacha Hectorem deslens, ait:

ἀλλ' ἄρα τὸν γε κινῶν τε, καὶ οἶωνοί κατέδρασαν
κείμηνου γὰρ πεδίῳ, μάλα γὰρ μέγα μέσσατο δόρυ.

Ολιγαρχίαν δὲ διανοῶν δοκέει, ὅτι τῶν μικρῶν
 πλεονεξίας, πρὸς ὧν φύσις· Ἡ δὲ ὅσοι κραναίως
 ἰδύκην κατακυριεύουσιν. τῶν δὲ ὀλιγαρχιάν γν
 πῇ τῶν τρώων πολιτεία πρὸς ἰδύκην, γν ἢ ὅσων
 ἐξ ἄλλοι πάντων ἀλεξάνδρῳ, κακοῖς πρὸς ἑαυτοῖς.
 καὶ ὁ πρὸς αὐτοῖς τοῖς πρὸς αὐτοῖς, ὡς τότε
 αὐτοῖς. αὐτοῖς μοι κακὰ τέκνα, κατὰ φύσιν.
 καὶ ἄλλοι δὲ τῇ τρώων ὁ αὐτὸς καὶ ἄλλοι
 ἀλεξάνδρῳ διὰ τὴν αὐτὴν ἀγαθὰ δὲ ὡς, ὅτι
 ἐλθόντων δὲ ἄλλοι ἐξ αὐτῶν ἄλλοι.

Επει δὲ τὸ πρῶτον ἀνθρώποις δι' ἡμεῶν ὅσον νομίζετο,
τὸ ἀπονημητικὸν ἐκείνων ἦ κατ' ἀξίαν, γὰρ ὡς μάλιστ'
ἔστι τὸ θεοῦ σέβειν, γονέας καὶ οἰκείους τιμᾶν, τὴν
μὴν εἰς θεὸν ὑποσέβειν γὰρ πολλοῖς διδασκῆ, εἰσαγωγῶν
αὐτῶν ἡρώας θεόντας, καὶ θυρομάνους, καὶ δ' ἑρμῆας
ἡδονῶν τοῖς θεοῖς, καὶ ὕμνοις γεραίροντας αὐτούς,
καὶ φιλῶσβετίας ἀμαθῶν ἀπολαμβάνοντας τῇ πα
20 ρὰ τῇ θείῳ ὑπὸ κυρίαν. τὴν δὲ πῶς αὐτῶν γινωσκόντες
τιμῶν, γὰρ ἱερὰ τηλεμάχου πρὸς πᾶσι μάλιστ' ἀέκνυ
σι, ὅτι γὰρ οἷς ἵππων εἰς ὅρεσις. οὐκ αἶψα οἶον κλέει
ἔλλαβε δι' ὅρεσις πάντας ἐπ' ἀνθρώπων, ἐπεὶ
ἔκτανε παροφονῆα;

Καὶ οὕτως τὰ γνηστορφεῖν αὐτῶν γυναικας ὑπὸ τῷ πατρὶ
 ὄντι φόντοι δ' ἐκείνων, καὶ οὕτως ἀμοιβὴς ὀφειλόμενον,
 δ' ἄμεινς λείψανος ἐδ' ἡλωσεν ἐπ' αὐτῶν. οὐδ' ἐκείνους θρῆ
 πτε φίλοις ἀπ' ἐδ' ὡκην. ἀδελφῶν δ' ἐδ' ὄνοισιν, ἐ
 π' ἰσιν πρὸς ἀλλήλους, οὐδ' ἐδ' ἀγαμέμνονι ἐδ' μιν ἐλὰς
 φίλων δ' ἐδ' ἀχίλλει κ' πατρόκλῳ δ' ἐκύνουσιν. γυναι
 κὸς δ' ἐδ' σωφροσύνῳ, καὶ φιλαυδρίῳ, οὐδ' ἐδ' ὡκην
 λόπῃ. ἀνδρὸς δ' ἐδ' πόθῳ ἐδ' αὐτῷ μῦθῳ, οὐδ' ἐδ' ὄ
 νουσιν πρὸς ἑαυτοὺς.

Ὅπως δ' ἐϋπὲρ πατρίδος χρεὶ πάρουσιν, γὰρ τὸ
τῷ μάλιστ' ἐδήλωσεν· εἰς οἰανὸς ἄριστον ἀμύνε-
σθαι πρὸς πάντας. Ἐπάλιν ὅπως αὖτε ἐν πολιτείᾳς
κοινωνήσας φιλικῶς ἐχθρὸν εἶ. Αφ' ἧτος, ἀθεμιστος,
αὐτοῖσι δὲ καὶ ἐκείνῳ. ὅς πολεμῶν δ' ἄνδρα ὑπὸ δολιμίῳ,
ὀκρυόσυντος. πῶς ἢ τὸ ἀλλοθὺν τιμίον, τοῦ ἡντιοῦ
φθόγῳ; ἐχθρὸς γὰρ μοι κείνος ὁμῶς αἰδ' ἄπο πύλα-
σιν, ὅς χ' ἐτόρου μὲν κούβητι γνὶ φρεσὶν, ἄλλο ἢ ἐπ' η-
κῶν, οἷον· εὐ μὲν βάζεσθαι, κακῶς δ' ὁπιδεν φρονέουσι.

Τῶν ἰοικῶν μάλισα σωζομένων, ὅπου ταν μὴν
μήτε τὰς ἀπορήτους θηνοίας τ' ἀνδρός πολυπραγ-
μονῆ, μήτε ἀνδρ' ἰγνώμους αὐτ' ὡρεσεν τι ὑπὸ χει-
ρῆ, ἐκὰ τοροῖ ἐκ ἰήρας ὑπὲρ ἰδξε. τὸ μὲν ὡρτέρον,
ὅρ' ἰδ' ἰλέγονε πὸ δειῖς· ἦρη, μὴ δ' ἡ πᾶν τας ἐμὸς
ὑπὲλπεο μύθος εἰδ' ἡσεν. τὸ δ' ἐῖτορο πῆ ἡρα· μὴ
πως μοι μετέπειτα χολώσεται, αἴ κεν σιωπῇ οἴω-
μαι πρὸς δῶμα βαθυρρότος ὠκεανοῖο. τὸ δ' ἐκὼς τοῦ
ἐξιόντος ὑπὸ πόλεμον, ἢ γν' κινδύνῳ καθεστῶτας, γν'-
τέλλεσθαι· τι τοῖς οἰκείοις εἰδισμένῳ παρὰ πᾶσιν,
οὐκ ἠγνόησεν ὁ ποιητής, ἢ μὲν γὰρ ἀνδ' ῥομάχῃ σέ-
νυσσε τὸν ἑκτορά φησιν· ὃ γὰρ μοι δνησκῶν, λε-

χίτων ἢ χέρας ὄρεσας, ὅδ' ἔτι μοι ἔπας πυκινὸν ἔπος, ὅτε κεν αἰεὶ μνησέμεν νύκτας τε. ἢ μάστα δ' ἀπρυχέσσοι. ἢ δ' ἐπὶ πωλεόπῃ, τῶν δ' ὀδυρόμενος γυνήδων μνημονόβει, φάσαντος ὅποτε δ' ἔκ'· τῷ δ' αὖ οἶδ' ἢ κεν μὲν αὖτις δ' ἔσται, ἢ κεν ἄλλω αὖτις γυνήδων σὺν δ' ἔσται πάντα μελόντων. μνησέμεν παρὸς, καὶ μητέρας γυνήδεσσι μὲν ὡς νῦν, ἢ ἐτι μάλλον, ἐμὲ δ' ἀπὸ νόσφιν ἰόντων. αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ἢ πῶδ' ἀγρήσασα ἔδ' ἔσται, γυνήδεσσι δ' ἢ ἐπὶ δ' ἔσται, τὸν κατὰ δ' ὅμα λυποῦσα. οἶδ' ἔτι καὶ ὡς τρέφουσιν. ἢ οἶδ' ἔτι καὶ ὡς τρέφουσιν, ἐπὶ τρεῖς γὰρ οἶκον ἔπαινα, πᾶσι δ' ἔσται γένοντι, ἢ ἐμπεδ' ἀπάντα φυλάσσει.

Τὰ δ' ἔτι τοῖς θανάτοις τῶν οἰκείων πρὸς, ὅτε ἄμετρα εἶναι ἔσται, (ἀγρήσας γὰρ ὅσοι) ὅτε πᾶσι λυγρὰ ἐκκικόφωτα ἔσται (ἀδύνατον γὰρ τὸ ἀπαθὲς ἔσται ἀνθρώπων). ὅσον λέγει τὰ τοιαῦτα. Ἀλλ' ἢ οἶδ' κλαύσας ἢ ὀδυρόμεναι μετέκριν. τλήντων γὰρ μοῖραι θυμὸν δέσαν ἀνθρώποις. γυνήδεσσι δ' ἔσται. ἀλλὰ καὶ τὸν μὲν καταθάπτει, ὅσκι θάνατος νηλεὲς θυμὸν ἔχοντας, ἐπ' ἡμαρ δ' ἀκρύσαντας. ἔγνων δ' ἐκ κείνων, ἢ οἶδ' ἔτι καὶ τὰς τὰ φάσι νομίζω, γυνήδεσσι δ' ἔσται. ὅσον τὰς γυνήδεσσι καὶ τὸν κατὰ δ' ὅμα λυποῦσα. οἶδ' ἔτι καὶ ὡς τρέφουσιν. ἢ οἶδ' ἔτι καὶ ὡς τρέφουσιν, ἐπὶ τρεῖς γὰρ οἶκον ἔπαινα, πᾶσι δ' ἔσται γένοντι, ἢ ἐμπεδ' ἀπάντα φυλάσσει. ὅσον τὰς γυνήδεσσι καὶ τὸν κατὰ δ' ὅμα λυποῦσα. οἶδ' ἔτι καὶ ὡς τρέφουσιν. ἢ οἶδ' ἔτι καὶ ὡς τρέφουσιν, ἐπὶ τρεῖς γὰρ οἶκον ἔπαινα, πᾶσι δ' ἔσται γένοντι, ἢ ἐμπεδ' ἀπάντα φυλάσσει.

Καὶ τὰ πολυάνδρια πρῶτος ἄγει. Τύμβου δ' ἐκ πρῶτου γυνήδεσσι καὶ θυμὸν δέσαν ἀνθρώποις. γυνήδεσσι δ' ἔσται. ἀλλὰ καὶ τὸν μὲν καταθάπτει, ὅσκι θάνατος νηλεὲς θυμὸν ἔχοντας, ἐπ' ἡμαρ δ' ἀκρύσαντας. ἔγνων δ' ἐκ κείνων, ἢ οἶδ' ἔτι καὶ τὰς τὰ φάσι νομίζω, γυνήδεσσι δ' ἔσται. ὅσον τὰς γυνήδεσσι καὶ τὸν κατὰ δ' ὅμα λυποῦσα. οἶδ' ἔτι καὶ ὡς τρέφουσιν. ἢ οἶδ' ἔτι καὶ ὡς τρέφουσιν, ἐπὶ τρεῖς γὰρ οἶκον ἔπαινα, πᾶσι δ' ἔσται γένοντι, ἢ ἐμπεδ' ἀπάντα φυλάσσει.

Τῷ δ' ἐπὶ τῷ πολέμῳ ἐμπερίαν, ἢ καὶ τὰς τικλὶν τινὲς καλοῦσιν, ἢ ποικίλεις ποικιλιμῶν ἢ πεζομαχίας, τεχομαχίας, ὡς ναυμαχίας, ἢ ἀετάρων, μονομαχίας. πολλὰ δ' ἐπὶ καὶ στρατηγικά πορίσθουσα, ὡς ὅλγῃ ἄρα δίδου δὲν ἄξιον.

Εἰ γὰρ ταῖς παρατάξεσιν αἰεὶ καὶ πᾶσι τὰς ἑαυτῶν ἐπὶ πικρῶν, καὶ ἐπὶ τῶν τῶν πικρῶν. καὶ ὅσοι δ' ἐπὶ ἀκύνουσιν ὅσους.

Ἰππῆας ἢ πρῶτα σὺν ἵπποισι, ἢ ὅσοι φ'· πρῶτος δ' ὅσοι πρῶτος εἰσὶν πολέας τε, καὶ ἐπὶ δ' ἔσται. ἢ οἶδ' ἔτι καὶ τὰς τὰ φάσι νομίζω, γυνήδεσσι δ' ἔσται. ὅσον τὰς γυνήδεσσι καὶ τὸν κατὰ δ' ὅμα λυποῦσα. οἶδ' ἔτι καὶ ὡς τρέφουσιν. ἢ οἶδ' ἔτι καὶ ὡς τρέφουσιν, ἐπὶ τρεῖς γὰρ οἶκον ἔπαινα, πᾶσι δ' ἔσται γένοντι, ἢ ἐμπεδ' ἀπάντα φυλάσσει.

Καὶ τὰς ἡγεμονίας, ὅσοι ἢ πρῶτα γινώσκουσιν γυνήδεσσι καὶ θυμὸν δέσαν ἀνθρώποις. γυνήδεσσι δ' ἔσται. ἀλλὰ καὶ τὸν μὲν καταθάπτει, ὅσκι θάνατος νηλεὲς θυμὸν ἔχοντας, ἐπ' ἡμαρ δ' ἀκρύσαντας. ἔγνων δ' ἐκ κείνων, ἢ οἶδ' ἔτι καὶ τὰς τὰ φάσι νομίζω, γυνήδεσσι δ' ἔσται. ὅσον τὰς γυνήδεσσι καὶ τὸν κατὰ δ' ὅμα λυποῦσα. οἶδ' ἔτι καὶ ὡς τρέφουσιν. ἢ οἶδ' ἔτι καὶ ὡς τρέφουσιν, ἐπὶ τρεῖς γὰρ οἶκον ἔπαινα, πᾶσι δ' ἔσται γένοντι, ἢ ἐμπεδ' ἀπάντα φυλάσσει.

Non etenim moriens mihi dextram iungere tentas,
Nec monitis oneras nudam prudentibus ullis,
Quae meminisse iuvet noctesq; diesq; dolentem.

Penelope vero mandatorum Vlyssis mentionem facit, quae dixerat, quando in expeditionem ibat:

Haud scio num reducem Deus, an ne velit perisse
Pergama apud Troia, quapropter sis tibi cura
Noster uterq; parens, uelut haecenus atq; magis nunc,
Quando ego digredior, linquens charissima quaeq;
Videris ast ubi Telemacho barbaram cecidisse
Primam, nunc viro coniunx cnicumq; noles, sed
Aedibus in nostris regnabit filius idem.

De procuratoribus.

Nonis et procuratorum rationem:

Naue abiens, procurat uti domus omnis adesse
Ad nutum senioris, et ut rata cuncta manerent.

Luctus. u. in familiaribus funeribus. neq; immoderatos (illud De luctu et funeribus.
berale namq; hoc est) probat, neq; prorsus e medio tolli (eo qd
homines istum affectum exuere nequeant) permittit. Unde talia dicit: Sed tamen is luctus sanctus requiemis ad imum, Namq;
homini mentem tolerantem fata dedere. In alijs vero ait:

Sed mandandus humo qui satis sanctus obivis,
Postquam tota dies lacrymas exhausit acerbis.

Novis autem illa, quae etiam in sepulchris legitima putantur, idq; cum in alijs, tum in his:

Ornabunt inibi tumulum, statuentq; columnam
Fratres, ac socij precium quod manibus amplum.

Et qualia Andromacha ad nudum ac iacens Hectoris cadaver inquit:

Vermes te comedent nati, canibus saturatis,
Aedibus at nostris tibi vestimenta reposita
Filo pertenui quae texerant mulieres.
At haec cuncta dabo flammis non ut tibi profint,
Quandoquidem non hic eben miserande iacebis.
Verum ut Troiani laudent et Troiades me.

Ad huc modum et Penelope funebrem Laerti heroi vestem adornat. Atq; haec quae moderata sunt. Quod. u. dicit, Achilles supracanea quadam istarum rerum cum alia animantia, tum homines in Patrocli pyra comburere, non collaudat. Propterea et acclamat: Facta sed is mala mente voluit.

Tumulos quoq; primus excitavit:

Omnibus e campo ductum struimus monumentum.

De tumulis.

Funebria quoq; certamina primo monstravit. Atq; haec hominibus. tum in pace, tum in bello consistunt communia sunt. De re militari.
Ceterum rei bellica (quam et militare quidam vocant) peritiam possit illa (utpote pedestri pugna, murali, navali, acie et singulari certamine variegata) multa quoq; imperatoria complectitur, quorum pauca in medium adducere, haud indignum videtur.

In acie namq; convenit equitatum semper praordinari, pedestatum vero sequi, id quod ad hunc modum ostendit:

Prima acie ponit currus, equitesq; valentes,
Postrema pedites multas locat, egregiosq;

Et ut militum duces in singulis ordinibus sint:

Septem aderantq; duces nigilum, iuvenesq; cuiq;
Centum aderant, manibus gestantes spicula longa.

Deniq; et ducem quosdam inter principia pugnare, quosdam

Et ratio continetur) accuratè tenet. Siquidè diurnos & acutos morbos primus novit, ut quando dicit: Quenam te domuit dira inclementia mortis? Num longus morbus? num te iaculata Diana Telis sua suis iaculisq; peremit acutis? Constat autè eum quoq; frugale dietam salubrem existimare. Finxit namq; Heroes assis nesci carnibus, ad tollendum circa edulia, luxum. Porro quum venter assidua saturatione opus habeat (quado prioribus cibis concoctus, id quod corpori affine est, in cor ac venas digesserit, ac excrementa per secessum eiecerit) talia inquit: Sed cenare prius quanquam finitote dolentem, Non etenim peius quicquam ventre imperioso, Qui meminisse sui cogit. Et rursus: Mandere me iubet hic, nec non potare frequenter, Ex animo tollit mala cuncta, replereq; mandat. Novit præterea et vini in utendo discrimina, quod immodicè quidè sumptum noceat, modicè uerò, proffit. Illud quidem ad hunc modum: Vinum mellifluum, quod multos lædit ineptos Si quis potet id immodicè, ac se ingurgitet isto. Hoc autem sic: Corpora fessa iuvat, reficitq; suavis lacchus. Et quod vires corroboraret: Sed quicquid; satur fuerit uinoq; ciboq;, Perdius esse potest pugnando contra inimicos, Pectore confidens ut sit, nec membra labascant, Quin prius in pugna cunctos denicerit hostes. Et dulce quidem ad hilaritatem conciliandam facere putat: Dixit Pontonous se dulcia fundere uina. Acre autem & capiti noxium Vlysses Cyclopi apponit. Obstipatium uerò medela adhibet, id enim Pramniū est, quod Machaon sancio dat.

De corporis exercitatione.

Quod autè gymnastica operam dare præcipiat, ex multis constat. Semper enim labori intentos facit, idq; partim pro cuiusq; officio, partim exercitij causa. Quippe qui Phæacas uoluptati operam danteis, et procos quantumvis luxu diffuenteis, tamen ipsos se exercere introducat. Et labores quidem ad sanitatem conservandam sufficere putat, Somnum autem corpori defatigato mederi. Vlysi namq; ex marinis laboribus fesso, somnum obrepisse inquit:

Alleuet utque statim hunc ingente labore gravatum.

Natura namq; expetit, ut corpus labore defectum, requiescat. Et in quo parum calor est, hunc (quia non potest undiquaq; penetrare) in imo manere. Quo autem pacto corpus requiescit? quia animæ constitutio remittitur, & membra solvantur. Id quod perspicue dixit: Omnia sunt somno recubantis membra soluta. Porro quemadmodum immodestia in alijs omnibus noxia est, sic & immoderato somno Homerus sentit, dum aliquando ait: Molestus est et multus somnus, nonnunquam uerò: Molestus est & pernox uigiliarum custodia.

Novit præterea et aeris temperiem ad sanitatem conferre, in quibus ait:

Elysium

quod è δει καὶ διατητήριον. πρῶτον μὲν γὰρ οἶδε τὰ χρόνια τῶν νοσημάτων, καὶ τὰ ὅφια. ὡς ὅταν λέγῃ. τίς νῦν σε λυγρὸν δαμάσσει τανηλεγείῃ θανάτῳ; ἢ δολιχὴν νόσῳ, ἢ ἀρτεμὶς ἰσχίαιρα οἷς ἀγανοῖς βελίεσιν ἐποικομένη κατέπιφνε;

καυρόν δὲ ὅτι καὶ τὴν λιτὴν διαίταν ὑγιεινὴν ὑπολαμβάνων, πεποίηκε γὰρ αὐτὸν ἥρωας ὁπλοῖς ὑφίστασθαι χρωμίδας, ποδελῶν τὴν πόδιν τὰ βρώματα ποδελόγαν. καὶ ἐπεὶ ἡ γαστήρ αὐτὸν δίδεται πλερώσις, ὅταν τὰ πρότερα σιτία κατὰ πρὸς φύσιν, τὸ μὲν οἰκῶν ὅδ' σώματι, εἰς καρδίαν καὶ τὰς φλέβας ἀναπέμψῃ, τὸ δὲ ποδιστὸν ἐκβάλῃ, τοιαῦτά φησιν. Ἀλλ' ἐμὲ μὲν διορπῆσαι ἔσπατε, λυγρόμηνόν ποδῖ. ὃ γὰρ τι συγρῆ ὕδρι γαστρί, λυγρότερον ἄλλο ἐπλεῖ, ἢ τ' ἐκείνου σφιν ἐὸ μνησάμεν ἀνάγκη. καὶ πάλιν· ἢ δὲ μάλ' αἰεὶ ἐοδόμεναί κεῖνται καὶ πινόμεν, ἐκ δὲ με πόντων λυγρόν, ὅς' ἐπαθον, καὶ γὰρ πλεῖστα δὲ ἀνὰ γὰρ.

οἶδε δὲ καὶ οἶνον χρῆσθαι ἀσφοδράς, ὅτι οὐ μὲν πολὺς ποδὶς, βλαβερὸς, ὃ δὲ μέτριον, ὠφέλιμον. τὸ μὲν ὅτ' οἶνος τριμελὴς δὴς, ὃς τε καὶ ἄλλος βλάπτει, ὃς αὖ μιν χανδορὲ λη, μὴ δ' αἰσιμα πίνει. τὸ δὲ, ἐκείνως· ἀνδρὶ ἢ λεκμηδὲ μὲν μέγα οἶνον ἀέξει. καὶ ὅτι δυνάμειος ποικτικὸς. ὃς δὲ ἡ αὐτὴ οἶνοιο λοβιστάμεν, καὶ ἐδωδὴς. ἀνδρῶσι δικημελῆσι πανημέριον πολεμίζειν. θαρσάλειον νῦν τριπρὲς ἐνὶ φρεσίν, ὃ δὲ τι γυνὴ πρὶν κάμνει, πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολεμοῖο. καὶ τὸν μὲν ἡδυν, εἰς τὰς φιλοφροσύνας παραλαμβάνει· ὡς φάσιν, ποντόν, ὃ δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα. τὸν δὲ σφοδρόν, καὶ λαρωτικόν, ὃ δὲ λυκλωπὶ ὁ δούσεύς τίθησι. τὸ δὲ σύφροντα πῶς ἴασιν. οὗτ' γὰρ ὅστις ὁ πρῶτος, ὃν ὅδ' μαχαλόνι πρῶτον μὲν δίδωσιν.

Ὅπως δὲ καὶ γυμνασίους χρῆσθαι παραγγέλλει, φανερὸν ἐκ πολλῶν. αἰ γὰρ ποιοῦντας ποιεῖ, αὐτὸν μὲν γὰρ τῆς πρὸς ἑαυτὸν ἐργασίας, αὐτὸν δὲ διὰ τῆς ἰσχυρότητας, ὁπότε καὶ αὐτὸν μάχης τῇ ὑδρυπαθείᾳ λεγόμενης φάλακας, καὶ αὐτὸν ἀσώτως μνηστῆρας, γυμναζομένους εἰσάγει. καὶ πόντος μὲν αὐτὰρ ἐκείνους αἰτίως ὑγίαιας ὅτως νομίζει. τῶν δὲ κατὰ βαρύντων τὸ σῶμα καμμάτων ἔχοντα τὸ ὑπνοῦν. φησὶ γὰρ τῷ δούσεϊ λεκμηκότι ἀπὸ τῆς θαλάσσης ὑπνον ἐπιλθεῖν.

Ἰνα μὴ πᾶσι τὰ χρεῖα διασπαργέται καμάρσιο. ἢ γὰρ φύσις ἀπαίρει τὸ λεκμηκὸς σῶμα ἀναπαύειν. καὶ γὰρ ὁ δόλιγος τὸ θέρμα ὑπάρχει, ὅσον ἐπὶ τῷ διασπαρτῇ πάντῃ θικνέειν, γὰρ ὅδ' βλάθει μάλιστα. πᾶς δὲ ἀναπαύεται τὸ σῶμα; ὅτι ἡ σὺν αἰσὶς τῆς ψυχῆς ἀνίσταται, καὶ τὰ μέλη τοῦ σώματος λύνεται, καὶ αὐτὸν γινώσκεις εἶπεν. εὐδὲ δ' ἀνακλινθεῖσθε, λυθὲν γὰρ οἱ ἀφ' ἑα πάντα. τὸ δὲ γὰρ πῶς ἄλλοις ἀπασιν ἀμείβου, ὅτι ὅν ὠφέλιμον, καὶ ὕδρι τῷ ὑπνῷ ἀφ' αἰνέται. ποτὲ μὲν εἰπὼν· αὐτὴ καὶ πολλὸς ὑπνῷ. ποτὲ δὲ, αὐτὴ καὶ τὸ φυλάσσειν ποννυχον ἐχέουσιν.

Επίσταται δὲ καὶ αἰέτων ὀνκρασίαν ὑγίαιας ὅσον πρᾶσκόνασιν, ἐν οἷς φησιν· ἀλλὰ σ' ὅν ἡλύσιον

C 5

πιδύον,

335

389
 ὅτως ἔστω ὁ τε κ' ἀπὸ τοῦ *μαυλῆς*. ταύτης ἐν τῷ *μ*
 τεχνικῷ φασι *ἐν* οἱ *σώκοι*, οἶον, ἱεροσκοπία, καὶ
 οἰωνός, καὶ τὸ ποδὶ φάμας, ἡ κληδόνιας, καὶ συμβο-
 λα, ἀπὸ συνκλήδ' ἢ τεχνικὰ πῶς συγκόβδυσαν. τὸ *μ*
 ἀτεχνον, ἡ ἀδ' ἰδ' αὖτον, τὰ τίς ἐν γνῶπνιαι, γνῶστα-
 σμας, ὅθ' ἐ ταῦτα ἐν ὁμνηθ' ἡ γνῶσση, ἀλλ' οἷδ' ἡ
μαυλῆς, καὶ *ἱερᾶς*, καὶ ὀνεροπόλους, ἔτι δ' καὶ οἰων-
 σας, καὶ ἕνα γν' ἰδέσθαι σφοδρῶς, ὀρνιδας γινῶναι, καὶ
 ἡνάσιμα μυθῆσαι. καὶ ὁδ' οὐσὺς φασι *ἐν* ὁμνη-

Et Vlyſſes notum faciens ait:

At foris ostentum mittet mihi Iupiter.

(Auribus hisce meis nocem hausi nanq̃ deorum)

De Tragœ
dia.

Τῆς ὅλης καταλήπειται λογικὰ τέχνη, ἢ ὑλὴς αἰσῆς·
 20 ἀλλὰ μὲν ὁ ἡ τραγωδία τῷ ἀρχῶν ἔλαβον δὲ ὁμο-
 ροῦς ὄγκου πραγμάτων καὶ λόγου ἐπιδόσσε. ἔσθ
 γὰρ πρὸ αὐτῷ πᾶσι εἶδος τραγωδίας, ὅρῳ μεγάλας
 καὶ παρὰ δόξας, καὶ διὰ τὴν ὑπερφάνεια, καὶ λόγοι φρε-
 νηματος μεσοί, καὶ ἡδὺν πικρῶν τοῖς μεμεληκοί. σινε-
 λόντι δὲ ἐπ' αὐτὸν ὅτι ὁ γὰρ ἄλλος, ἀλλ' ἢ δ' ῥα ματα αὐτῶ
 ὅτι τὰ ποιήματα, σεννά μὲν, καὶ ἐπικρυμμένα τῇ λήξει,
 καὶ τῇ διανοίᾳ, καὶ τοῖς πράγμασι· ἐκ ἔχοντα ἡ αἰσ-
 σίωμ ὁρῶν ὑπὸ εἴξε, γάμους ἀθεμίτους, ἢ παῖδ' ὡρ
 ἢ γονέων σφαγὰς, ἢ ὅσα ἄλλα ἐννοεῖτορα τραγωδίας
 τάραι δύνειται, ἀλλὰ καὶ ὅταν βίαιου ζυγὸς ὑπ' ἡμῶν
 30 ὑπὸ κάμπτει μᾶλλον, ἢ ἀνείδ' ἴξωμ περὶ αὐτῶν τὸ ἄμαρ-
 τημα, ὡς ὕπ' ἡ κλυτὰ μνήσρας πεποιμένα. φησὶ γὰρ
 ὅτι φρεσὶ κίχρητ' ἀγαθῆς τὸ πρόπορον, ἔως πρὸς ἡ
 εἶχε τ' αἰοδ' οὐ. τοσούτοις διδάσκοντες ὡς ἔσθ' ἄγας
 μεμνοντο ὑπὸ σαθρῶν, ὅπως αὐτῇ τὰ ἄριστα παρὰ
 νῆ. ὅσων δὲ ἐκ ποδ' ὡμὸν ἀλγιδιθ' ἀμυλοθ', παρ-
 πεισιν αὐτῶν δ' ἀμαρτανῶν. καὶ ὅτι ὁ ὀρέξας δ' ἐκ
 καίως ἐτιμωρήσεται ὅτι πατρὶ, τ' ἀλγιδιθ' ἀποκτε-
 νας, τ' δ' ἐκ μὲν ὁρῶν ἀνείδ' οὐκ ἀπεισιγνοί, καὶ ἔσθ' ἄλλας
 40 πολλὰ τοιαῦτα ἰδ' αὐτὸν ὅτι παρὰ ὅτι ποιῶν, τραγω-
 δίαν σεννῶν, καὶ ἐκ ἀπ' ἀνθρώπων τραφόντι.

De comor-
dia.

Excitat immensum risum cœlestibus ille.

Thersites autem corpore turpissimus, et animo scelestissimus, ob tumultum, maledicentiam, & insolentiam, ab Ulysse pulsatus, omnibus ridendi materiam præbuit:

Et quamvis tristes, riserunt suaviter omnes.

In Odyſſea uerò Demodocus apud Phæacenſes voluptati operam danteis, Martis et Veneris adulteriū canit, qui in ipſo

Οὐδ' ὅν δ' ἔλασσον **Θ** ἡ κινυμένη ἐνθ' ὅδε πύθνη
 ἔλαβε τὴν ἀφορμὴν. ὕρε γὰρ ὅτι καὶ πρὸς **Θ** ἦν τὰ συμ-
 νόματα καὶ ὑψιλότατα δι' ἐκχυρῆσιν, ἐπ' αὐτοῖς δ' ἔ-
 να δὲ γέλωτα κινουῦντα. διὸ ἐν τῇ ἰλιάδῃ, ὁ μὲν ἄ-
 φαισος χλωδύων, ἐπὶ γὰρ οἶνοχοῶν τοῖς θεοῖς· ἀσθε-
 σος δ' ἄρ' ἐν ἔργῳ γέλωτος μακάρεσσιν θεοῖσιν. ὁ δ' ἔπει-
 σίτης **Θ** ἦν τὰ σώματα αἰχίσι **Θ**, καὶ τῇ φυλῇ κάκι-
 σι **Θ**, ἐκ τῶ δουρὲς αἶψα, καὶ κακολογεῖν, καὶ αὐχέειν, ἐφ'
 οἷς τυπτόμενος ὑπὸ τῶ ὀδύνοσέως, πάντας γέλωτ'
 πρὸς ἐκκύσας οἱ δ' καὶ ἀχνυμένοι πόρ' ἐπ' αὐτῶν ἡδ' ὁ
 γέλασαν. ἐν δ' ἐν τῇ ὀδύνοσείᾳ ὁ πρὸς τοῖς ἡδ' ὑπαθῶσι
 φαίεφι δι' ἡμιόδοκος ἄδ' αὖ τὴν ἀρετὴν καὶ ἀφροδίτης
 μοιχεύειν, καὶ ὅπως ἐμπιπύοντες αὖ τῇ ἀφάισον
 δ' αὖ μάλα

δ' ἄν μὰ κατὰ φωρὸν τε ἰγθύνοντο, καὶ γέλωτα πρὶ ἰχθῶν
τοῖς ἄλλοις θεοῖς. οἱ καὶ ἐσπῶσαν χαριγνῆτος πῦρος
ἀλλήλους καὶ πρὸς τοῖς ἀσώτοις μνηστῆρας ἐστάχεται
ὁ πῶλος ἰσθῶ, τῶ γηραιωτέρῳ δ' ὄνομα δριζών εἰς
πᾶσι, καὶ γὰρ τῶ ὄργῳ φαίνεται κατὰ γέλασθαι.
καθόλου γὰρ οἰκείον ἐστὶ τῇ τ' ἀνθρώπου φύσει, καὶ μό-
νον ὑπὸ τῆς ἐνδοξίας, ἀλλὰ καὶ ἀνέδοξαι, ἵνα καὶ ἀσχεκῇ πῦρος
ἐστὶ γὰρ τῶ ζῶντος. τοιαύτη μὲν καὶ ἡ θυμὸς ἵα πρὸς
τῶ ποικίλῃ ἐρίσκειται. εἰ δ' οἱ μετ' αὐτὸ ἐπαγόντες
τὴν κωμωδίαν, λόγοις ἀσχετοῖς καὶ ἀποκαλυμ-
μένους, εἰς πρὸς ἀκλῶν γέλωτα ἐχρῆσαντο, ὅτε αὖ
ἐπιπρὶν ἀμεινόν τι εὐρηκῆναι. καὶ γὰρ τ' ὄρω καὶ ὄρω
δύσεω, καὶ λόγῳ ὁμηρῶ, ἢ ἐγκρατῆς ἐπιμνήδῃ,
ἡσυχία δ' ὁ δὲ φησὶν. Οὐ γὰρ πάποτέ μ' ὦδε θεὸς
ὄρος, ὅδε γυναικὸς, θυμὸς γὰρ ἐνθεὸς ποδὶ πρὸς
ἐδ' ἀμασσε καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ ὕδ' ἡ ἐλγῆς. ἐνέμεσις
ἱσθῶς τε, καὶ δὲ πρὸς ἀκλῶν ἀχρεῖς, ὅτε δ' ἀμφὶ γυναι-
κὶ πολλὸν χρόνον ἀλγία πάχειν, καὶ ὅσα ἄλλα ποι-
εῖται. οἱ δ' ἄλλοι ποικίλῃ ἀκρετῶς καὶ ἀμετρώς ἀ-
λλοκομένους τῶ πάθει τοῦ ἀνθρώπου ἐπείνοσαν, καὶ οὐ
παύσαν ἢ ὕδ' ἡσυχίας.

Ἔστι δ' ἡ χάρις εἰς ὅς λόγῳ, καὶ τ' ὕψι γράμμα-
των. ὅσοι εὐρήθη ὕδ' ἡ ἀγαλμάτων, καὶ αὖ πάλιν
αὐτῶν τ' ἀμεινόντων, σημαίνοντων τῶ μῶς τ' ὕψι γράμμα-
των, ἀλλὰ καὶ ὅσοι ὁμηρῶ, ὅσοι φησὶν. Αν-
δρὸς ἢ τὸ δ' ἐσθῆμα πάλαι κατατεθειμένον, ὅρ-
ωσι τ' ἀριεὶ δύνοντα κατέκτανε φαίδιμον ἐκλῶν. καὶ
πάλιν. ἐκτορῶν ἡ δ' ἐμῶν, ὅς ἀριεὶ δύνοντα κατέκτανε
τῶ μῶς ἡ πρὸς ἀκλῶν, ὅτε ἵλιον ἀμφιμάχοντο.

Ἐστὶ δ' ἡ ζωγραφία δ' ἰδ' ἀσκαλῶν ὁμηρῶ φαίν-
ται, ὅτε αὖ ἀμαρτανόι. καὶ γὰρ εἰπεῖς τ' ὁ σοφῶν, ὅτι
ἔστιν ἡ ποικίλῃ ζωγραφία λαλῶσα ἢ δ' ἡ ζωγραφία
ποικίλῃ σιωπῶσα. τίς ἐν πρῶτῳ, ἢ τίς μακροῦ ὁ-
μήρου τῇ φαντασίᾳ τῶ νομμάτων, ἢ τῇ δὲ φωνίᾳ τ'
ἐπὶ ἀνέκασμῳ θεῶς, ἀνθρώπων, τόπων, πραγμάτων ποι-
εῖται, ἀνέπλασε δ' ἐπὶ ὕψι τῶν λόγων καὶ ζωῶν παν-
τοῦ, καὶ μάλα καὶ ἀκλῶν τῶν, λεόντας, σύας, πρὸς
ἀκλῶν, ὡς τὰς ἀφορμὰς καὶ ἀσχετοῖς ὑπογράφας
πρὸς ἀνθρώποις πρὸς ἀμαρτανόις, ἐδ' ἔξῃ ἐκα-
τόρας τὰς οἰκειότητας. ἐτόλμῃ δ' καὶ θεοῖς μορ-
φὰς ἀνθρώπων εἰκάσαι. ὁ δ' ἐπὶ τῶ ἀσπίδι τῶ ἀχιλ-
λῆος κατὰ σκαλῶν ἡ φάσος, καὶ ἐν πορφυρῶν τῶ χρυ-
σοῦ, γλῶ, ὄρω, δάλασσαν. ἐπὶ δ' ἐμείβετο ἡ λῆς, καὶ
κάλλει σελῶν, καὶ πλῆθος ἀσφῶν ἐφανόντων το-
πῶν, καὶ πόλεις γὰρ ἀσφῶν τῶν τοῖς καὶ τύχαις κατε-
στάσας, καὶ ζωῶν κινῶν, καὶ φθιγγόμενα, τίνος δ' φαί-
νεται τέχνης τοιαύτης δ' ἡμεῖς γὰρ τεχνικῶς τῶν;

Ἰδὼμεν γὰρ καὶ ὕδ' ἡ ἀλλ' ἐνός ἐκ πολλῶν παρὰ εἰγμά-
τος, ὅτε ὄρω μῶν καὶ ἄλλοις, ἢ ἀκλῶν καὶ οἰκῇ τὰ ποικί-
λα. ὡς πορὶ οὐ καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐν οἷς τῶν ἄλλων
τῶ ὄνομα εἰς φράσεις, ὡς φέρει τὰ δ' ὄρω καὶ ἄλλας.
τῶ γρηῖς χεῖρεσι κατὰ πρῶν τοῖς λαβοῦσα, γνῶ-
σι τῶ μῶς ἀμείνῃ, πόδι δ' ἐπὶ πρῶν φέρει δατα.
αὐτὸ δ' ἐπὶ ὄρω ἐκλῶν, τὸ δ' ὕδ' ἡ ὄρω δ' ἐκλῶν ὄρω.
ὄρω.

in ipso facto deprehensi, reliquis dijs risum mouerint, ita
ut incundis inter se salibus luserint. Quin et apud Pro-
cos luxu disfluentis Iruis mendicus cum generosissimo V-
lysse lucta decertans, et in ipso facto ridiculus apparens
introducitur. In uniuersum namq. hominis natura fami-
liare est, ut non solum intendatur, sed etiam remittatur,
nisi ad labores in uita sustinendos par sit. Eiusmodi qui-
dem animi oblectatio apud Poetam inuenitur. Porro quoniam
hi, qui post ipsum Comediam inuenerunt, uerbis turpi-
bus et apertis ad risum ciendum usi sunt, nemo illos me-
lius quiddam inuenisse dixerit. Homerus enim amatoria
rum affectionum, et orationum modeste commemorat, ut
quando Lupiter ait,

Nunquam animum cepit Veneris mihi filius imum.
et cetera. Et de Helena,

Non mirum est Phrygios, aratos atq. Pelasgos,

Pro tali muliere diu discernere ferro.

et his similia. Alij uero Poetae, homines hoc affectu in-
continentius ac immodestius capi finxerunt. Atq. hac
quidem haesenus,

Habent autem et epigrammata incundam orationis
speciem, quae in statuis, ac deinde in monumentis inueni-
unt, succincte cum denotant, qui aliquo eorum honoratus fu-
erit. Atqui et istud Homeri est, ubi ait:

Continet hoc sepulchrum hominem, quam strenue
agentem

Magnanimus quondam occidit Priameius Hector.

Et rursus:

Hectoris est coniunx, equites qui fortia gessit

Troiegenas inter, iuuantem Ilium alium.

Ceterum si quis dicat Homerum pictura magistrum, ne-
quaquam errauerit. Quum enim quispiam de sapientibus
dixerit, poeticam esse loquentem picturam, et picturam
esse tacens poema, quis primus, aut quis plus quam Home-
rus, deos, homines, loca, et uaria gesta, sensuum imagina-
tione, aut uerborum lenocinio ornauit? Effinxit autem
et per dicendi materiam animantia omnisaria, et uali-
dissima quaeque, leones, fures, pardos: quorum impetus et af-
fectiones describens, ac humanis rebus comparans, utras
que proprietates ostendit. Ausus est autem et dijs homi-
num formas tribuere. Porro Vulcanus clypeum Achilli
fabrefaciens, ac terram, caelum, mare auro insculpens: praeter
ea solis magnitudinem, lunam uenustatē, et siderum (quae
totum caelum ornant) multitudinem, ac urbis uarijs mo-
ribus ac fortuna utentis, denique animalia, quae mouentur,
et loquuntur, quo tandem huiusmodi artis opifice
non uidetur artificiosior?

Videamus autem et in alio uno de multis exemplo, quod
praemata ijs magis conformia sint, quae uisui, quam quae au-
diui percipiuntur. Qualia sunt haec, in quibus Vlysses ci-
catricem narrans, ea quae ab Euryclea sunt inducit:

Hanc anus arripit manibus pronisq. fouensq.

Agnouit, reijcitq. pedem, qui lapsus in undam

Cum sonum effudit lympham, totumq. lebetem.

Laticia

ΤΕΛΟΣ.

BASILEÆ, EX OFFICINA
HÆREDVM NICOLAI BRÛLINGERI,
Anno Salutis M. D. LXVII,
Menſe Martio,